

له چاپکراوه کانی کوږی زانیاری عیراق
«دهسته ی کورد»

یادی مه‌ردان

به‌رگی دووهم

شیخه نه‌قشبه‌ندی به‌کانی هه‌ورامان و
هه‌ندی له‌ موریدو مه‌نسووبه دیاره‌کانیان

مه‌لا عبد‌الکریمی مد‌رس

ئه‌ندامی کارای کوږی زانیاری عیراق - دهسته ی کورد
دایناره

چاپخانه ی کوږی زانیاری عیراق

به‌غدا - ۱۹۸۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين • والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
وصحبه اجمعين ، واتباعه باحسان الى يوم الدين •

پاش ئه وهی به یارمه تیی خودای میهره بان یادنامه ی تاقانه ی رۆژگار
حه زره تی مه ولانا خالیدی نه قشبه ندیم نووسی^(۱) ، ئه مه وی باسی یه که مین
خه لیفه ی ناوداریشی بنووسم که هه زره تی شیخ عوتمان سیراجو ددینی
ته ویله یی یه له گه ل باسی هه ندی له کورو کوره زا به شان و شکوکانی و هه ندی
له موریدو مه نسووبه ناوداره کانیان بوئه وهی دل و دهروونی رۆله کانی
نیشتمان به یادیان رووناك بکه مه وه •

ئهم باسه م کردوو به دوو به شه وه ، به شی یه که می به ناوونیشانی
(شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان) و به شی دووه میشی به ناوونیشانی
(هه ندی له موریدو مه نسووبه دیاره کانی شیخه نه قشبه ندی یه کانی هه ورامان) •

(۱) ئهم کتیبه به ناوی (یادی مهردان • بهرگی یه که م • مه ولانا خالیدی
نه قشبه ندی) له سالی ۱۹۷۹ دا له چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد له
بهغدا ، به ۶۵۶ لاپه ره له چاپ درا •

بہشی یہ کہم

شیخہ زقشبہ ندی یہ کافی ھو رمان

یادی شیخ عثمان سراجوردین

له دایک بوونی شیخ عثمانو پشتو بڼه‌چه‌ی

شیخ عثمان سالی ۱۱۹۵ هیجرت له دئی (ته‌ویله) له قه‌زای هه‌له‌بجه‌ی ئیستا له دایک بووه. ئەم ذاته به‌پیی ده‌سنووسیکی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددینی کوری (۲)، کوری خالد ئاغای کوری عه‌بدوللا ئاغای کوری سه‌یید موحه‌مه‌دی کوری سه‌یید ده‌رویشی کوری سه‌یید موشریفی کوری سه‌یید جومعه‌ی کوری سه‌یید ظاهر ناویکه.

سه‌یید ظاهیری ناوبراو له سه‌ییده‌کانی (نعیم) و له نه‌وه‌ی حه‌زرتی حوسه‌ینی کوری حه‌زرتی عه‌لی‌به‌و له مه‌لبه‌ندی خو‌یه‌وه که له ده‌وروپشتی به‌غدا بووه، له‌ناو سه‌ییده‌کانی چای حیم‌رین‌دا، پرووی کردووه‌ته هه‌ورامان و له دئی ته‌ویله دامه‌زراوه و نه‌وه‌ی لی بووه‌ته‌وه. ئەمانه له ته‌ویله زۆر به قه‌درو حورمه‌ت بوون و پاش چهند پشتیک به ناوی (ئاغه) وه ناسراون.

دایکی شیخ عثمان ناوی (حه‌لیمه) و کچی (فه‌قی ئەبووبه‌کری)

(۲) شیخ به‌هائوددین له پشتی نامه‌یه‌ک که بو شیخ عومه‌ر ضیائوددینی برای نووسیوه، وای نووسیوه: الی عمر ابن عثمان ابن خالد ابن عبدالله ابن السید محمد ابن السید درویش ابن السید مشرف ابن السید جمعه ابن السید ظاهر.

تەوئلەیی بە (فەقئ ھەی بە کر) ناسراو ھەو ئەچیتەو ھە سەر (فەقئ ئەحمەدی غەزایی بە غەدایی) • ئەم فەقئ ئەحمەدەش ھەر بە منالی بە غەدای بە جئ ھیشتوو ھەو بۆ خوئندن رووی کردوو تە کوردستانو لە گەلئ مزگەوتدا خوئندوو بە تا سەرەنجام لە تەوئلە سەقامگیر بوو ھەو ژنی ھینا ھەو • لە بەرئەو ھەو کە پیاویکی زۆر چاڤو لە خواترس بوو ھەو گەلئ جار خۆی ون کردوو ھەو پاش ماو ھەیک ھاتوو تەو ھەو ، لە تەوئلە مەشھوور بوو بە (فەقئ ئەحمەدی غەزایی) بە و باو ھەر کەوا لە (رجال الغیب) ھەو لە ماو ھەکانی ون بوو نیا بۆ غەزا ئەچئ لە ناو سوپای موسوڵماناندا •

بۆ پشتگیری ناوونیشانی ئەم فەقئ ئەحمەدە ، سەید عەبدولصەمەدی تووداری کە یەکیک بوو لە مریدانی شیخ شەھابووددینی کاکۆزە کەریا ، لە کتیبی (نور الانوار) دا کە لە سالی ۱۰۹۹ ھیجرەتدا بە فارسی داینا ھەو ، لە (قاموس الانساب) ی شیخ رەضا موئینووددینی کاکۆزە کەریایی ھەو ئەگیریتەو ئەلئ : «فەقئ ئەحمەد ناویکی کورتەبنە کە پئیان ئەوت (گەردە) و بە عەرەبی قسەئ ئەکرد ، ھاتە قوتابخانە کەئ ئیمە • خۆی لە سەیدەکانی بە غەدا ئەدایە قەلەم و ئەیوت لە ئەو ھەو شیخ عەبدولرەئووفی کورئ شیخ نەعمەتوئلای وەلیم • ماو ھەیک مایەو ھەو پاشان چوو بۆ تەوئلەئ ھەو رامان • پاش ماو ھەیک ناوبانگی دەرکرد بە (غەزایی) • ئیتر نازانم ژنی ھینا یا نە ؟ » • پاشان ئەلئ : «منیش ئەلیم بۆم دەرکەوت کە ژنی ھینا ھەو وەچەئ لئ کەوتوو تەو ھەو ھەر لەوئیش مردوو • وە لە سەفەری حەجازما کۆلیمەو ھەو لەو کە ئاخۆ راستی ئەکرد یا نە ؟ وە زانیم کورئ شیخ موھەممەدی کورئ شیخ عەبدوللەھەدی کورئ عەبدولواھیدی کورئ مەھموودی کورئ عەبدولصەمەدی کورئ عەلیی کورئ عەبدولرەئووفی کورئ شاھ نەعمەتوئلای وەلیی کورئ شیخ زەکەریا کەمالووددینی کاکۆزە کەریایی ،

که واته سه ییدی حه سه نی یه»^(۲) . من خۆیشم دیومه له پشتی کتییکی خوالی خوش بوو مامۆستا مه لا به هائو ددینی ئیمامی خانه قای بیاره به خه تی مامۆستا مه لا به هائو ددین خۆی نه سه بی شیخ عوتمان سیراجو ددین نوو سرا بوو هه ر به م جو ره که له پیشه وه با سمان کردو ، له داوینیشیه وه نوو سیووی : «کتبت هذا النسب من خط شيخنا عمر ضياء الدين قدس سره» واته : ئهم نه سه به م له بهر خه تی شیخی خۆمان عومه ر ضیاءو ددین (قدس سره) نوو سیو ته وه .

وا به پیتی ئهم سه رچاوانه ده رکه وت که شیخ عوتمان سیراجو ددین له لاینی باوکیه وه له سه ییده کانی نعیم و له نه وه ی حه زره تی حوسه ین و ، له لاینی دایکیه وه له سه ییده کانی شاذیلی و له نه وه ی حه زره تی حه سه نه ، چونکه شیخه کانی کاکۆزه که ریا له نه وه ی ئه بولحه سه نی شاذیلین . ئه وه ش بزانی که نه شیخ عوتمان خۆی و نه کۆره کانی له ناو خه لکدا باسی سه ییدی ه تی خۆیانیان نه کردو وه هه ر به ته سه ووف و ته ریه ته وه خه ریک بوون .

خویندنی شیخ عوتمان سیراجو ددین

ئهم ذاته به پیتی داب و نه ریتی سه رده می خۆی هه ر له منالی یه وه ، پاش فام کردنه وه ، نراوه ته بهر خویندن و قورئانی پیروزی ته واو کردو وه چه ند ورده کتییکی خویندو وه ئه نجا بووه به فه قی و هه ندی کتییی نه حوو سه رف و شه رعی خویندو وه بو خویندن زیاد له دتی ته ویله ، که له وی نراوه ته بهر خویندن ، چو وه ته بیاره و خه رپانی و خورمالیش .

(۳) چمکیکی میژووی هه ورامان و مه ریوان ، چه ند لاپه ره یه که له کتییی (نور الانوار)ی سه یید عه بدولصه مه دی تووداری ، موحه ممه دی مه لا که ریم وه ری گیراوه ته سه ر کوردی ، به غدا ، ۱۹۷۰ ، ل ۳۱ . ئه سه له فارسی یه که ی ئهم کتیه ش له کتیه خانه که مانا هه یه .

له فەقیهەتیدا زۆریش بە خواپەرستی یەوێ خەریک بوو و نوێژی
 سوننەت و شەونوێژی هەمیشە کردوو و هەر لە منالی یەوێ سیمای
 صالحانی گرتوو • ئارەزووی له سوۆفی یەتی و سولووک بوو و لەسەر ئەم
 ئارەزوو له دەورووبەری تەمەنی بیست و پینج سالییدا چوو و بۆ بەغدا و لە
 مەدرەسە ی مزگەوتی حەزرەتی غەوث (شیخ عەبدولقادی گیلانی)
 دامەزراو ، دەرزی عیلم و شەری خویندوو و خەریکی ذیکر و فیکر و
 خواپەرستی یەش بوو ، تا پاشان هەر لە بەغدا بە خزمەتی مەولانا خالیدی
 نەقشبەندی گەشتوو و تەریقەتی لەسەر دەستیدا وەرگرتوو • لەوکاتەدا ،
 له پووی فەقیهەتی یەوێ ، له پلە ی خویندنی (سیوطی) و (فناوی) دا بوو •
 له خوالی خوشبوو شیخ عەلاؤددینی عوثمانیم بیستوو ئەیفەرموو :
 خویندنی باپیرم له ماددە ی سیوطی تی نەپەرپوو • هەروا لیم بیستوو
 ئەیفەرموو : دانە یەك کتیبی (فرائض) م دیو بە خەتی باپیرم نووسرا بوو •
 له جەنابی سەید طاهیری هاشمی کوری سەید قەیدەری سەید و ددە و لەی
 خەلکی دەوڵەتاوایشم بیستوو که شیخ عوثمان لەوکاتەدا که له مەدرەسە ی
 حەزرەتی غەوث خویندوو یەتی شەرحی له (رسالة الشاه صديق الہراتی فی
 شرح الکلام القدسی) کردوو که حەزرەتی غەوث دایناوو ، ئەو شەرحە که
 بە دەستووسی شیخ عوثمان خوێتەتی ، له کتیبخانە کە ی ئەودایە و شیخ
 عوثمان له داوینی ئەو شەرحە و نووسیویە : « کتبه عثمان بن خالد الطویل
 الاصل فی مدرسة الشيخ عبدالقادر الکیلانی قدس الله سره العزیز فی سنة
 الف و مئین و ست و عشرين من الهجرة فی رجب سنة ١٢٢٦ » • من خویشم
 نوسخە یەك ریسالە ی وەضع و ئیستیعارە ی دەستووسی شیخ عوثمانم دیو
 لای شیخ توفیقی کوری شیخ عەبدولرەحمانی خەلکی (پشتە) ی ناوچە ی
 (تاوێ گۆزی) له قەزای هەلەبجە ، بەلام لەبیرم نەماوێ له چ سالی کدا
 نووسیویە تەو •

شیخ عثمان سیراجوددین که له مه دره سهی هزاره تی غه و ث فقهی بووه ، دوو هاوړی بووه که نه و انیش هر له و ی خویندوویانه ، یه کیکیان مه لا نه حمه د ناویکی خه لکی دئی (کوله ساره) له ناوچه ی (بیله واری سر به شارستانی سنه و ، نه ویشیان فقهی یه کی شیعه که خوی به سوننی پیشان داوه و پی یان وتوه (فاضلی خه لخاللی) • مه لا نه حمه د له نه نجاما بووه به خه لیفه ی مه ولانا خالیدو دهستی کردووه به ئیرشاد • فاضلی خه لخاللیش له م باره وه شتیکی ده سگیر بووه و پاشان گه راوه ته وه بو ئیران و له تاران نیشته جی بووه •

بو ته ئکیدى هم قسه یه حاجی موحه ممه دی سمیرانی^(۴) خه لیفه ی شیخ موحه ممه د به هائوددینی کوری شیخ عثمان له کتیبی (بارقات)^(۵) دا نووسیویه : له جه نابی سه یید موحی ددینی که لجینیم بیست فهرمووی جاریکیان له گه ل خیزانی ره ضاقلی خانی نه رده لان له سنه وه چووم بو تاران ، چه ند پوژئی له تاران ماینه وه ، له و ماوه یه دا خیزانی ره ضاقلی خان سه ری له زانایه کی گه وره دا که ناوی فاضلی خه لخاللی بوو • له کاتی سه رده نه که دا فاضلی خه لخاللی پرسى : له ولاتی ئیوه کی به خواناسی

(۴) سمیران : دئی یه که له نزیکی سنه •

(۵) بارقات : کتیبیکه به فارسی حاجی موحه ممه دی جافی سمیرانی کوری روسته م به گی میراخوړباشی دایناوه که یه کیك بووه له موریدانی شیخ عثمان سیراجوددین و خه لیفه ی شیخ موحه ممه د به هائوددینی کوری بووه و له دئی سمیرانی نزیکی سنه دانیشته وه • هم کتیبه سه رانسه ری باسی که راماتی شیخ عثمان سیراجوددین و شیخ موحه ممه د به هائوددینی کوری یه تی • له سه ر نه رکی حاجی مه حمود چه له بی له نه وه ی عه بدولقادر ده بباغی هه ولیری له چاپخانه ی نه حاجی به غدا له چاپ دراوه له گه ل کتیبی (نظم المحاسن فی حسن شمائل حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم) که شیعه به فارسی و هر نه و دایناوه • هم دوو کتیبه پیکه وه ۷۹ لاپه ره یان گرتووه ته وه و سالی له چاپدانیان له سه ر نه نوو سراوه •

به ناو و بانگه ؟ وه لāmیان دایه وه له کوردستان پیاویکی گه وره ههیه مه شهو وره به شیخ عوتمان سیراجو ددین و بویان باس کرد . جا فاضلی خه لخالی وتی : وا دیته بیرم که من هاوړتی ئه و ذاته بووم له مزگه وتی شیخ عه بدولقادی گهیلانی له بهغداو له یهك حوجره دا له گه ل ئه وو مه لا ئه حمه دی کو له سارهیی پیکه وه ئه مانخویندو هه ر له و سه رده مه دا نیشانه ی پیروزی به ناوچاویه وه دیاربوو و ئیمه یش به پیاویکی خاوه ن هیمه تمان ئه هاته پیش چاو .

تەریقەت وەرگرتنی شیخ عوتمان له سه ر دهستی مه ولانا خالیدا له بهغدا

شیخ عوتمان سیراجو ددین خوی گیراویه ته وه فه رموو یه تی که مه ولانا ته شریفی هاته بهغداو له ته کیه ی حه زره تی غه وئ جیگیر بوو ، چوومه خزمه تی و دهستم ماچ کردو به خیرها تهم لی کرد . ئه ویش ناسیمیه وه ، چونکه پیشتر که له خورمال و بیاره ئه مخویند به خزمه تی گه یشتبووم و ، ئه ویش له کاتی لاویدا چه ند جاری ها تبوو بو ته ویله . ئیتر گه لی جار له ته کیه ئه چوومه خزمه تی و به چاوپیکه وتنی دلشاد ئه بووم ، ئه ویش زۆر دلخووشی منی ئه دایه وه و به میهره بانی یه وه ته ماشای ئه کردم .

پاش چه ند روژیک جاریکی تر چوومه وه لای و نیازی دلی خووم عه رز کردو تکام لی کرد که ئادابی ته ریه تم فیربکا . ئه ویش به لوتفه وه تکا که ی قوبوول کردم و ئادابی ته ریه تی ته قشبه ندیی فیڕکردم و نیشانی دام چون ویردو ذیکری خووم به جی بینم . به م جوړه له په ریشانی رزگاری کردم . منیش له م شوینه دا ئه لیم به پیی ئه وه که سالی ۱۲۲۶ ی هیجرت ده سنی شان کراوه که مه ولانا له و ساله دا له هیندوستانه وه گه راوه ته وه بو

سوله‌یمانی و هاتووته به‌غداو له ته‌کیه‌ی حه‌زرتی غه‌وٲ نیشه‌جی بووه ،
 ده‌رئه‌که‌وئ که شیخ عوٲمانیش هه‌ر له‌و ساله‌دا بووه به‌مریدی مه‌ولاناو
 ئه‌بی کاتیش ئاخری سال بووبی و ته‌مه‌نی شیخ عوٲمان له‌وکاته‌دا (۳۱) سالان
 بووبی •

گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عوٲمان بو سوله‌یمانی

له‌خزمه‌تی مه‌ولانا‌دا

مه‌ولانا له‌دوادوایی سالی ۱۲۲۶ یا سه‌ره‌تای سالی ۱۲۲۷ دا له‌به‌غداوه
 گه‌راوه‌ته‌وه بو سوله‌یمانی ، چونکه سه‌فه‌ره‌که‌ی بو به‌غداو مانه‌وه‌ی ئه‌و
 ماوه‌یه‌ی له‌وئ به‌فرمانی شاه‌عه‌بدوللای دیه‌له‌ویی مورشیدی بووه •

مه‌ولانا که دیته‌وه بو سوله‌یمانی له‌هه‌مان مزگه‌وتی خویدا دائه‌نیشی
 که کاتی خوی مامۆستا بووه‌تیایاو ده‌رزی به‌فه‌قیکانی وتوه‌ته‌وه که مزگه‌وتی
 عه‌بدولرحمان پاشای بابانه‌و ئیستا به‌مزگه‌وتی شیخ بابه‌عه‌لی به‌ناووبانگه •
 مه‌ولانا له‌م مزگه‌وته‌دا ده‌ست‌ئه‌کا به‌رئ‌نموونی موسولمانان به‌پیی‌دابو
 نه‌ریتی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی • شیخ عوٲمانیش له‌م سه‌فه‌ره‌دا له‌خزمه‌تیا
 گه‌راوه‌ته‌وه بو سوله‌یمانی و ده‌ستی‌کردوو به‌سولووک‌کردن و به‌جی‌هینانی
 ئادابی ته‌ریقه‌ت و مه‌ولانایش زۆر چاودی‌ری کردوو • شیخ عوٲمان خوی
 فرموویه‌تی ئه‌وماوه‌یه که له‌سوله‌یمانی بووم له‌عالمی‌ذیکرو رابیطه‌دا
 زۆر شتی سه‌یرم چاوپیی‌ئه‌که‌وت و عه‌رزی مه‌ولانام ئه‌کرد ، ئه‌ویش به‌لوتفی
 خوی رئ‌نموونی ئه‌کردم تا ئه‌و ده‌ورانهم تی‌په‌راند • به‌کورتی شیخ عوٲمان
 سیراجوددین له‌وماوه‌یه‌دا وه‌کو موریدیکی به‌سۆز خه‌ریکی خواپه‌رستی و
 سولووک‌ئه‌بی و که‌م و زۆر کاتی خوی زایه‌ناکاو به‌هه‌موو جۆری به‌ئادابی
 ته‌سه‌وفه‌وه خه‌ریک ئه‌بی و دوو سالی ۱۲۲۷ و ۱۲۲۸ به‌مجۆره به‌سه‌ره‌ئه‌با تا

ئەگاتە پایەى خەلافەت و مەولانا ئىجازەى خەلافەتى ئەداتى • شىخ عوتمان
يەكەمىن كەسە كە مەولانا ئىجازەى خەلافەتى داوەتى •

ئىبراھىم فەصیح حەیدەرى لە كىتەبى (المجد التالذ ، فى مناقب مولانا
خالد) دا ئەلەى : «لەناو ئەھلى بەغدادا شىخ عوبەیدوللاى حەیدەرى كە موفتى
بەغدا بوو ، لەناو خەلكى شىمالى عىراقىشدا شىخ عوتماننى تەوئەلەى
يەكەم خەلىفەى مەولانا بوون» • بەلام من ھىشتا بۆم ساغ نەبوو تەوئە ئاخو
شىخ عوتمان سىراجوددىن كە لە ئاخىرى سالى ۱۲۲۸ دا ئىجازەى خەلافەتى
لە مەولانا وەرگرتوو ، ھەر لە سولەيمانى لى وەرگرتوو ، يا لە بەغدا ،
پاش ئەوئەى مەولانا بۆ يەكەمىن جار كوچى بۆ ئەوئەى كردوو ، چونكە بەپى
ئەوئەى لە شىخ عوتمان سىراجوددىن خوئەوئەى گىرراوئەوئەى ، مەعلوومە لە
تەمەنى ۳۳ سالاندا ئىجازەى خەلافەتى وەرگرتوو ، وەك مەشھورىشە
لە ۱۱۹۵ دا لەدايك بوو ، بەم پىيە ۳۳ سالى يەكەى رىكەوتى ۱۲۲۸ ئەكاو ،
مەولانا لە سالى ۱۲۲۸ دا بۆ يەكەم جار لە سولەيمانى يەوئەى كوچى كردوو بۆ
بەغداو شىخ عوتماننى لە گەل رۆشتوو •

گەرانەوئەى دىسانەوئەى شىخ عوتمان بۆ سولەيمانى لە خزمەتى مەولانا

مەولانا ، وەك لە بەرگى يەكەمى ئەم كىتەبەدا باسمان كرد ، تا سالى
۱۲۳۰ لە بەغدا ئەمىنئەوئەى ، پاشان لەسەر تكاى مەحمود پاشاى بابان
ئەگەرئەوئەى بۆ سولەيمانى و پاشا خانەقاى گەرەى بۆ دروست ئەكا كە ھەر
لەوكاتەوئەى بە خانەقاى مەولانا ناووبانگى دەر كردوو مال و مولكىكى
زۆرى لەسەر وەقف ئەكاو زانايانو ئەھلى تەرىقەت لە ھەموولایەكەوئەى
رووى تىئەكەن • شىخ عوتماننى كە لەم وەختەدا خەلىفەكى بە پایەو

مهقام بووه ، له خزمهتی مهولانا دا ئە گەرپتتهوه بۆ سولهیمانی و ، مهحموود پاشا ریزیکی زۆر لهمیش ئە گری و زۆر جار له مزگهوتی تایبهتی ناو مالی خویا پیش نوژی پی ئە کا • شیخ عثمان ههروا لای مهولانایش زۆر بهریز بووه و مهولانا فرمانی داوهتی که خهتمی تایبهتی دامهزینیی و ئیواران و بهیانان خهتیم بکا و تهوهججوه له مریده کان بکا • ههروا فرمانی به موریده کانیشی داوه که له حهلقه ی خهتمی شیخ عثماندا دانیشن • له ماوهیه دا کهسانی پایه بلندی وهك سهید ئیسماعیلی داغستانی و مهلا عهبدولحه کیمی کاشغهری و شیخ موحه ممه دی ههله بجهیی و کهسانی تر له سه ر دهستی شیخ عثماندا سولووکیان کردووه و ته ربی بهتی سو فیانه یان وه رگرتووه و ، مهولانا ته نها چاودیری به کی گشتیی کردوون •

گه رانه وه ی شیخ عثمان بۆ هه ورامان

پاش گه رانه وه ی مهولانا بۆ سولهیمانی به ماوه ی چهند سالیك ، پیاوخرایان و فیتنه گیران ئاژاوه یه کی بۆ ئە ئینه وه و ئە ویش - وهك له بهرگی به که می ئە م کتیه دا به دریزی لپی دواين - له ١٢٣٦ ی هجره تا بۆ جاری دووهه م سولهیمانی به جی دیلی و له ریگای قهره داغه وه به ره و به خدا ئە که ویتته ری • هه ندی له مه نسو و به کانیشی له گه لی ئە رۆن بۆ به غدا و هه ندیکیان له خانه قادا ئە مینه وه و هه ندیکیشیان بلاوه ی لی ئە که ن • شیخ عثمان سیراجو ددینیش که خه لیفه ی فرمانی ئیرشاد کردن پی درا و بووه ، ئە گەرپتته وه بۆ هه ورامان و له ته ویله نیشته جی ئە یته وه و ، جار و باریش له بیاره دانیشه وه • هاوینانیش جار جار چووه بۆ سه رچاوه ی ئاوی دیی (که یمنه) و هه ندی سالیس چووه بۆ سه رچاوه ی (حه وش و به و رانی) له هه ورامانی ئە و دیو (هه ورامانی به شی ئیران) و له هه رکوی بووبی به ئیرشادی

موسولمانان و ری نموونی یانه وه خه ریک بووه و زانایان و طالیبانی سولووک
له هه موو لایه که وه پروویان تی کردووه .

نشیمه نی شیخ عوتمان سیراجوددین له دئی ته ویله خانووی بنه ماله ی
خویان بووه و ، ئیرشادیشی له مزگه وتی دئی ته ویله کردووه . له بیاره ش
له و خانوانه دا دانیشتوو وه که نه که ونه پشت خانه قاوه و به خانووی حه مه که ریمی
شیخ ره شید ناسراون و ئیستا هیی نه وه ی شیخ ره شیدن .

له و ماوه یه دا که شیخ عوتمان له هه ورامان بووه و مه ولانا له به غدا
بووه و تا چوووه بۆ شام (۱۲۳۶ - ۱۲۳۸) ، شیخ عوتمان گه لی سه فه ری
بۆ ده وروبه ری هه ورامان کردووه . یه کئی له م سه فه رانه ی بۆ سنه بووه .
له م سه فه ره دا ماوه یه که له سنه ماوه ته وه و له وی ئیرشادی کردووه و گه لی
مه لا و پیای مو ناسب ته ریه تیان له سه ر ده ستیا وهر گرتوو وه وه که شیخ
شو کرو لای سنه یی و مه لا موحه ممه د باقر که پاشان به شیخ موحه ممه د باقر
ناوی ده ر کردووه .

وه که بۆم ده ر که وتوو وه هه ر له م ماوه یه دا شیخ عوتمان چه ند جار یکی ش
به خزمه تی مه ولانا گه یشتوو ته وه . جار یکه له به غدا و دوو جار له هه ورامان
که مه ولانا له به غدا وه بۆ هاوینه خۆری چوووه بۆ کو یستانه کانی هه ورامان .

ده وری شیخ عوتمان سیراجوددین پاش کۆچ کردنی مه ولانا بۆ شام

ههروه که چۆن پاش کۆچ کردنی مه ولانا له سوله یمانی یه وه بۆ به غدا ،
شیخ عوتمان سیراجوددین له هه ورامان به ئیرشاد کردنه وه خه ریک بووه ،
هه روا پاش کۆچ کردنیشی له به غدا وه بۆ شام له ئیرشاد کردنی خۆیدا
به رده وام بووه . له ناوچه ی هه ورامان و باباندا مه ولانا خه لیفه یه کی له شیخ

عوثمان شایاترو لی هاتووتری نه بووه ، له بهر نه وه له هه موولایه که وه خه لک
روویان تی کردوووه هه میشه خانه قای ته ویله پر بووه له موریدو مه نسووب که
له زور لای کوردستان و ولاتانی ئیسلامه وه هاتوون .

به م جوړه شیخ عثمان له ۱۲۳۶هـ وه که مه ولانا به یه کجاری کوچی کردوووه
بو به غداو تا ۱۲۸۳ که خوی کوچی دواپی کردوووه — دوو سالی نه بی که
هاتوووه بو سوله یمانی — له هه ورامان (ته ویله و یاره) خه ریکی ئیرشاد بووه .

هاتنی شیخ عثمان بو خانه قای مه ولانا له سوله یمانی

به تګای نه حمده پاشای بابان بو ماوه یهک

له بهرگی یه که می نه م کتیه دا باسمان کرد که و پاش کوچ کردنی
مه ولانا بو به غدا ، به فهرمانی مه ولانا خوی ، شیخ عه بدوللای هیراتی له سهر
خانه قای مه ولانا دانیشتوووه بو ئیرشادو شیخ مه حمود صاحبی برای
مه ولانایشی له گه ل بووه . نه م باره به م جوړه ماوه ته وه تا مه ولانا له ۱۲۴۲دا
فهوتی کردوووه و شیخ عه بدوللای هیراتی به وه سیه تی مه ولانا چوووه بو
شام تا له جیگه ی نه ودا دانیشی و ته نها شیخ مه حمود صاحب له سهر خانه قا
ماوه ته وه . نه میش پاش ماوه ییک سوله یمانی به جی هیشتوووه و چوووه بو
شام و شیخ نه حمده دی هه ولیری یان له شامه وه ناردوه ته وه بو سوله یمانی
بو سهر خانه قا . ئیتر وه زعه که به م جوړه دریژه ی کیشاووه و موریدو مه نسووبی
نه قشبه ندی هه موو تیکرا له خانه قادا پیکه وه خه تمیان کردوووه تا کاتی که
شیخ لوطفوللا ناوو مه لا عثمانی بالخی که له موریدانی شیخ عثمان بوون
نه پرون بو هه ورامان بو سهر لیدانی شیخ . پاش گه رانه وه یان ئیتر شیخ
نه حمده دی هه ولیری ریگیان نادا له ناو خانه قای مه ولانا دا خه تم بکن ،
نه وانیش نه پرون له مزگه وتی مه لا عثمانی بالخی خه تم نه کهن و نادابی

تەرىقەت بەجىدىن • شىخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمەش بە بەربەرەكانى
 دائەنى بۇ خۆى و ئەچى لای ئەحمەد پاشای كورى سولەيمان پاشان بابان
 شكاتيان لى ئەكا • ئەحمەد پاشا لەمبارەوہ نامەيەك بۇ شىخ عوتمان
 سىراجوددىن ئەنوسى بۇ تەويلە • شىخىش زۆر بە ناسكى وەلامى نامەكەى
 ئەداتەوہ • كە ئەحمەد پاشا نامەكە ئەخويىتەوہ ، زۆر شادمان ئەبى و
 خۆشەويستى شىخ عوتمان ئەچىتە دليەوہ و ئارەزووى دىتە سەر ئەوہ
 بنىرى بەدوايا لە ھەورامانەوہ بىھىنى بۇ سولەيمانى و لەسەر خانەقا دىنى •

پاش ئەمە زۆرى پىناچى سولەيمان پاشای باوكى ئەحمەد پاشا كۆچى
 دوايى ئەكاو ئەحمەد پاشای كورى لەجىي دائەنىشى^(٦) • ئەمجار ئەحمەد
 پاشا لەسەر ئارەزووہ كەى خۆى بەدواى شىخ عوتماندا ئەنرى و لە سالى
 ١٢٥٤دا لە ھەورامانەوہ ئەبھىنى بۇ سولەيمانى و لەسەر خانەقاى دائەنى
 بۇ ئىرشادكردنى موسولمانان • كە شىخ ئەحمەدى ھەوليرى ئەمە ئەبىنى و
 تى ئەگا خەلكى سولەيمانىش ھەروەك ئەحمەد پاشا ئارەزوويان لەوہيە
 شىخ عوتمان بەسەر خانەقاوہ بى ، بى دەنگ ھەموو كاروبارى خانەقا ئەداتە
 دەستى شىخ عوتمان •

پاش دامەزرانى شىخ عوتمان لەسەر خانەقا خەلكىكى لە جاران زۆرتر
 رووى تى ئەكەنو وەختە بلىين دەورى ئىرشادى مەولانا لە خانەقادا تازە
 ئەيىتەوہ • عەبدوللا پاشای مامى ئەحمەد پاشايش شىخ ئەحمەدى ھەوليرى

(٦) سولەيمان پاشا لە سالى ١٢٥٤ى ھىجرەتدا كۆچى دوايى كردوہ •
 نالى لە لاواندەوہى سولەيمان پاشاو پىرۆزبایى لى كردنى ئەحمەد پاشای
 كورىدا قەسىدەيەكى ھەيە بەمبەيتە دەست پى ئەكا :

تا فەلەك دەورەى نەدا – سەد كەوكەبى ئاوانەبوو –
 كەوكەبەى مېھرى موبارەك طەلەعتى پەيدا نەبوو

شىخ مەرووفى نۆدىش ھەر لەم سالەدا كۆچى دوايى كردوہ •

ئه‌باته زه‌ردياواي قه‌رده‌داغ و خانه‌قايه‌كي له‌وي بۆ ئه‌كاته‌وه ده‌ستي تيا ئه‌كا به‌ ئيرشاد •

له‌وماوه‌يه‌دا كه‌ شېخ عوتمان له‌ خانه‌قا بووه‌ جار جاريش سه‌ر له‌ هه‌ورامان ئه‌داته‌وه‌و ماوه‌يه‌ك له‌و ناوانه‌ ئه‌ميين و يه‌كي له‌ خه‌ليفه‌كاني له‌جي خوي له‌ خانه‌قا به‌جي ئه‌هيل • جاري له‌وجارانه‌ مه‌لا حاميدي ^(۷) كوري مه‌لا عه‌ليي بيساراني له‌جي خوي دانه‌ني كه‌ پياويكي زاناو هوشيارو شاره‌زاي ئوسوولي دين و ته‌ريقه‌ت و مه‌لايه‌كي باش بووه‌و بۆ كاروباري دنياي خانه‌قايش هه‌روا لي‌هاتوو بووه‌ • ئه‌وكاته‌ ريكه‌وتي فه‌رمانه‌وايي عه‌بدوللا پاشاي باباني كردوووه‌و سه‌رده‌مي ئه‌حمه‌د پاشا نه‌بووه‌ • له‌مه‌وه‌خته‌دا شېخ ئه‌حمه‌دي هه‌ولييري و شېخ فه‌تاحي كوري حه‌مه‌خاني براي مه‌ولانا كه‌ له‌ پياوماقوولاني بنه‌ماله‌ي مه‌ولانا بووه‌ ، به‌ بيانوي ئه‌وه‌وه‌ كه‌ گوايه‌ شېخ عوتمان كه‌لي جار خانه‌قا به‌جي ئه‌هيل و ئه‌رواته‌وه‌ بۆ هه‌ورامانو خه‌ليفه‌يه‌كي خوي له‌جي خوي دانه‌ني و ره‌وايش ني‌يه‌ تا خه‌ليفه‌ي مه‌ولانا وه‌ستايي كه‌سي تر سه‌ره‌پرشتيي كاروباري ديني و دنيايي خانه‌قا بكاو ، به‌ ره‌زامه‌ندي عه‌بدوللا پاشايش ، داوا له‌ مه‌لا حاميد ئه‌كه‌ن خانه‌قا به‌جي يئي و ئه‌لين ئه‌بي شېخ ئه‌حمه‌د به‌سه‌ر خانه‌قاوه‌ بي • شېخ فه‌تاحيش پيي ئه‌لي ئيمرو ته‌نها دوو كه‌س له‌جي مه‌ولانا‌دا به‌ كاري ئيرشاد دين شېخ طاها‌ي شه‌مزيني و شېخ عوتماني ته‌ويله‌ ، به‌لام شېخ عوتمان زوو ئيجازه‌ي خه‌لافه‌ت ئه‌داو ئه‌مه‌ ناش • بۆنموونه‌ بيستوو مه‌ ئيجازه‌ي خه‌لافه‌تي به‌ دوو مندالي قه‌رده‌اغى داوه‌ •

مه‌لا حاميديش له‌ وه‌لامي شېخ فه‌تاحا ئه‌لي : من له‌ جه‌نابي شېخ

(۷) ئه‌م مه‌لا حاميده‌ خوي نووسيويه‌ له‌سه‌ر ئاموژگاري شېخ موحه‌ممه‌د صادقي مازي‌بنی ، له‌ ده‌وره‌به‌ري ۱۲۵۰هـ هيجره‌تدا ، هاتوووه‌ بۆ خزمه‌تي شېخ عوتمان • پاشانيش باسي ئه‌مه‌ ئه‌كه‌ين •

عوثمانم بیستووہ فہرموویہ تی ئہوہندی لی ئہزانم کہ ہزرہ تی مہولانا
خالد (قدس سرہ) لہ چحالیکا ئیجازہی داوہ بہ من • ئہگہر بہہوی
بہرہ کاتی ئہوہوہ رۆژی صد کہس بگہنہ ئہو حالہ تہ ، من ئیجازہیان
ئہدہمی چونکہ عومریکی زۆرم لہم ریگادا لہ خزمہ تی مہولانا
بہسہربردووہ • من ئہیشزانم کہ مہبہست لہو دوو منالہ شیخ عہدوللاو
شیخ موحمہدی کورانی شیخ عہدوللہ طیفی قہرہ داغیہ (کہ دوو گہنجی
خویندن تہواو کردووی لہ خواترس و طہریقہت وەرگرتوو بوون) • من خۆم
لہوی بووم کہ شیخ عوثمان ئیجازہی دانی • نامہی بو شیخ ئہحمہدی
ہہولیری ش نووسی و بۆی نووسی وامن بہ باش زانی ئہم دوو کورہ
ئیجازہ بدہین و بیان تیرینہوہ بو خزمہتتان تا بہ پیی فہرمانی ئیوہ
بجوولینہوہ • ہزئہ کہم ئیوہیش بو بہرہ کہت ئیجازہیان بدہنی تا
سہرکہوتوو و خاوہن بہرہ کہت بن • لہوکاتہیشہوہ کہ گہراونہتہوہ بو
قہرہ داغ مل پیچی یان لہ فہرمانی شیخ ئہحمہد نہ کردووہو ، ہہر بہہوی
ئہوہوہ کہ خہلک ئہو دوو کورہیان خوش ئہوی و باوہریان پییان ہہیہ ،
حہق وایہ شیخ ئہحمہدیش زۆرتہر چاودیری یان بکا ، نہک بین بہ مایہی
دل ئیشانی ئہویش و جہناہیشتان • ئیتر پاش ئہمچہند قسہیہ مہلا حامید
خانہقا بہجی دیلی و ئہگہریتہوہ بو یارہ بو خزمہ تی شیخ عوثمان و
رووداوہ کہی بو ئہگیریتہوہ • شیخیش حالی ئہبی کہ دہور گۆراوہو
دہوری حوکمداری ئہحمہد پاشا نہماوہو ، مانہوہی لہ سولہیمانی ئہبی بہ
مایہی پەریشانی و دل ئازاری و ، ئہمہیش لہ گہل ناسکی ئادابی طہریقہت
ناگونجی و ، بریارئہدا لہ بیارہ بمینیتہوہو ہہر لہوی خہریکی ئیرشاد
بی • ہہروایش ئہکاو ئیتر تا ئہورۆژہی کوچی دوایی ئہکا بہ ئیرشادکردن و
ری نموونی موسولمانان و خزمہت کردنیانہوہ خہریک ئہبی و طالبانی زۆری
طہریقہت لہ ہہموولایہ کہوہ لی گرد ئہبنہوہو بہ بہرہ کہتی ئہو گہلی پیای
خاوہن پایہ پی ئہگہن •

ناوی هه‌ندی له خه‌لیفه‌کانی شیخ عوثمان سیراجوددین

به‌داخه‌وه ئاگاداری‌یه‌کی باشمان له‌باره‌ی ده‌وری ئیرشاد و ناو و میژووی ژیا‌نی خه‌لیفه‌کانی شیخ عوثمان سیراجوددینه‌وه به‌ده‌سته‌وه نی‌یه ، بۆیه به‌ ناچاری به‌وه‌نده ده‌س‌به‌ردار ئه‌بین که ناوی ئه‌وانه‌یان بنووسین ناویان له‌ به‌رده‌ستمانایه :

- ١ - شیخ‌عه‌لی ته‌ویله‌یی •
- ٢ - شیخ‌عه‌لی سه‌رگه‌تی •
- ٣ - شیخ‌عه‌بدولکه‌ریمی سه‌رگه‌تی •
- ٤ - مه‌لا حامیدی مه‌لا‌عه‌لی بیساران‌ی (کاتبی شیخ) •
- ٥ - مه‌لا موحه‌مه‌دی هانه‌دن‌ی (هانه‌دن‌ی لای سه‌رگه‌ت) •
- ٦ - شیخ موحه‌مه‌دی کوری شیخ وه‌یسی به‌رزنجه‌یی •
- ٧ - شیخ حوسه‌ینی هه‌ورامی •
- ٨ - سه‌یید حامیدی هه‌ورامی •
- ٩ - مه‌لا سه‌دروددینی روواری •
- ١٠ - سه‌یید قوطبوددینی که‌لجینی •
- ١١ - سه‌یید موحه‌مه‌د ئه‌مینی کوری سه‌یید قوطبوددینی که‌لجینی •
- ١٢ - شیخ ئیسماعیلی هه‌جیجی •
- ١٣ - حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئۆتشه‌یی کوری مه‌لا‌عه‌بدولرحمان‌ی
ئۆتشه‌یی موفتی سوله‌یمان‌ی •
- ١٤ - مه‌لا موحه‌مه‌د ئه‌مینی ئۆتشه‌یی •
- ١٥ - مه‌لا مه‌حموودی دشه‌یی باوکی مه‌لا‌عه‌بدوللای موفتی سنه •
- ١٦ - سه‌یید شه‌هابوددینی طالشی دانیشتووی دشه •
- ١٧ - مه‌لا ئیبراهیمی جوانرۆیی •
- ١٨ - مه‌لا حه‌سه‌نی جوانرۆیی •

- ۱۹- مه لا فه تحوللای کوری مه لا شهرینی جوانرۆیی که له پێژاوی لای زه هاو بووه .
- ۲۰- سه یید قانوونی خانه گایی .
- ۲۱- سه یید عه بدولحه کیمی خانه گایی .
- ۲۲- سه یید بایه زیدی خانه گایی .
- ۲۳- سه یید عه بدولپه حمانی خانه گایی .
- ۲۴- سه یید شا که ره می تاوه گۆزی .
- ۲۵- سه یید عه بدولپه حیمی تاوه گۆزی (مه وله وی) .
- ۲۶- شیخ یه عقووب به گی کوری عه بدوللا به گی شهره فبه یانی .
- ۲۷- شیخ موحه ممه ده کورده .
- ۲۸- سه یید عه بدولقادی مه شهوور به خه لیفه قادر .
- ۲۹- مه لا عه بدوللای چۆری .
- ۳۰- شیخ حه مه صادق وه زیری دانیشتووی سه ولأوا .
- ۳۱- سه یید قاسمی نگلی .
- ۳۲- شیخ حوسه ینی باقلاوایی .
- ۳۳- مه لا موصله فای که لاتی .
- ۳۴- شیخ حه مه صادقی مازی بن .
- ۳۵- مه لا قاسمی پایگه لانی .
- ۳۶- مه لا مووسای پایگه لانی .
- ۳۷- مه لا حه یده ری ئه وێهه نگلی .
- ۳۸- مه لا عه بدولکه ریمی ئه وێهه نگلی .
- ۳۹- شیخ شوکرو للای سنه یی .
- ۴۰- شیخ موحه ممه د باقری سنه یی .
- ۴۱- مه لا مه حموودی سنه یی .

- ۴۲- شیخ موحه ممدی سمیرانی •
- ۴۳- مه لا موصطه فای شیعی •
- ۴۴- شیخ موصطه فای سه قزی •
- ۴۵- سه یید عه بدولکه ریمی موکریانی مه شهوور به سه یید زهینه ل •
- ۴۶- مه لا موحه ممدی هه وشاری •
- ۴۷- مه لا یوسفی پالا وایی مه شهوور به شیخی بورهان •
- ۴۸- مه لا موحه ممدی بانه یی •
- ۴۹- شیخ فه تاحی شلیری که له بالیکه دهر ئیرشادی کردووه •
- ۵۰- مه لا عه بدولکه ریمی هه له بجه یی •
- ۵۱- شیخ سوله یمانی چناره یی •
- ۵۲- شیخ ئیسماعیلی سۆله یی به رزنجه یی •
- ۵۳- شیخ موحه ممدی قهره داغی له نه وه ی شیخ حه سه نی
گله زه رده و دانیشتووی دئی چه می سمۆر •
- ۵۴- شیخ عه بدوللای قوطب کوری شیخ له طیفی قهره داغی •
- ۵۵- شیخ موحه ممدی برای شیخ عه بدوللای قوطب •
- ۵۶- شیخ عه بدولر حمانی ئینولخه یاطی قهره داغی •
- ۵۷- سه یید موحه ممد ته مینی زه ویمه ریی قهره داغی •
- ۵۸- شیخ موصطه فای کوری شیخ حه مه عه لیلی نه وتیی قهره داغی •
- ۵۹- شیخ عه بدولر حمانی کوری موحه ممد به گی مه ولان به گ
که زوو موریدی شیخ عه بدوللای قوطب بووه و له خزمه تی
شیخ عوتمان سیراجوود دیندا ته واوی کردووه •
- ۶۰- مه لا عوتمانی باله خی •
- ۶۱- مه لا عوتمانی کوری حاجی ئیسماعیلی کانی که وه یی •
- ۶۲- مه لا موحه ممدی کوری مه لا خدری سوله یمانه یی •

- ۶۳- شیخ حوسهینی کوری ئەورەحمان بەگی خەزنەدار •
- ۶۴- شیخ حەمەصالحی کوری ئەورەحمان بەگی خەزنەدار •
- ۶۵- مەلا عومەری جەلمۆردی •
- ۶۶- شیخ حەسەنی کەرکوککی •
- ۶۷- شیخ جەوادکی کەرکوککی •
- ۶۸- مەلا عومەری عومەرگومبەدی •
- ۶۹- مەلا ئیبراھیمی کۆیسەنجکی •
- ۷۰- مەلا موخەممەد ئەمینی کۆیسەنجکی •
- ۷۱- مەلا موخەممەد ئەلە کۆیسەنجکی ئیرشادی کردوو •
- ۷۲- مەلا موخەممەد ئەلە کۆیسەنجکی •
- ۷۳- مەلا ئەحمەدی شاوری •
- ۷۴- مەلا وەسی •
- ۷۵- مەلا شیخ نەبی ماویلی •
- ۷۶- مەلا طاھای بالەکی •
- ۷۷- مەلا مەحموودی رەواندزی •
- ۷۸- مەلا موخەممەد ئەلە کۆیسەنجکی ئیرشادی کردوو •
- ۷۹- مەلا عەلیی یەتوواتەیی •
- ۸۰- شیخ عەلیی بالیسانی •
- ۸۱- مەلا ئەبووبەکر هەولیری •
- ۸۲- مەلا موخەممەد هەولیری مەشھوور بە شیخی چۆلی •
- ۸۳- سەید حوسەین ئەفەندی ئەستەموولی •
- ۸۴- عەلی ئەفەندی حاکمزادەیی ئینطاکی •
- ۸۵- مەلا موخەممەد خەلکی سەرت •
- ۸۶- مەلا موخەممەد قورەیشی دیاربەکر •

ئەم خەلیفانەى شىيخ عوتمان سىراجوددين ئەوانەن كە مەلا حامىدى مەلا عەلىي يىسارانىي كاتىبى شىيخ لە كىتەبى (رياض المشتاقين) دا^(۸) ناوى نووسىون ، كە زياتر ئىجازەنامەى خەلافەتیش ھەر ئەم ئەينووسىيەوہ • بەلام من باوہرم وایە مەلا حامىد تەنھا ناوى ئەوانەى لەو كىتەبەیدا نووسىوہ كە لە كاتى دانانى كىتەبەكەدا خەلیفە بوون ، ئەگىنا شىيخ عوتمان گەلى خەلیفەى تریشى بووہ • بونموونە من خۆم خەلافەتنامەى شىيخ عەبدولھادىي تالشیم دیوہ كەچى ناویشى لە (رياض المشتاقين) دا نییە • ھەروا شىيخ خەزرى باوكى شىيخ جواد لە گەرەكى ئىمام قاسمى كەركوك خەلیفەى شىيخ بووہ • مەلا عومەرەى كورى مەلا عەبدوللای كورى مەلا ئىبراھىمى عومەرگومبەتى^(۹) و شىيخ عەبدولكەرىمى دەگاشىخانى لای بیارەو شىيخ

(۸) مەلا حامىد ئەم كىتەبەى بۆ باسى مەولانا خالىدو شىيخ عوتمان سىراجوددين و شىيخ موحەممەد بەھائوددين و براكانى داناوہ • ھىشتا لە چاپنەدراوہ • دانەيەكى لە كىتەبخانەى شىيخ موحەممەد ئەمىنى كاكەشىخ (كاردۆخى) دا ھەيە وینەيەكىشى بە فۆتۆكۆپى لای منە • كىتەبەكە ۴۳۰ لاپەرەيە •

(۹) ئەم مەلا عومەرەى كورى مەلا عەبدوللای كورى مەلا ئىبراھىم و برازای مەلا ئەحمەدى عومەرگومبەتىيە كە بە فاضلى دەربەندى بەناووبانگ بووہو لە گەل موفتىي زەھاوى موناظەردى توندى بووہ • لەقەبى دەربەندىي لەسەرئەوہ ھەلگرتووہ كە وەختى خۆى لە ناودەربەندى كرماشانەوہ كۆچيان كردووہو لە كوردستانى عىراق نىشتەجى بوون • مەلا ئەحمەدى فاضلى دەربەندىي مامى لە گەل موفتىي زەھاوى پىكەوہ لای مەلا عەبدولرەحمانى رۆژبەيانى خويندوويانەو ئىجازەيان لەو وەرگرتووہ • ئىجازەى رىوايەتى صەحیحەينى بوخارى و موسلىم و عىلمەكانى تری لە مەلا يەحياى مزوورىيش وەرگرتووہ • ئەمەش سوورەتى ئىجازەنامەكەى:

« بسم الله الرحمن الرحيم •

الحمد لله رب العالمين • والصلوة والسلام على سيد المرسلين محمد وآله وصحبه اجمعين • اما بعد ، فانى اجزت ولدي القلبى الملا احمد ابن الحاج ابراهيم العمرگندى بان يروى عنى صحيحى البخارى

=

عهلی بیارهیی و خهلیفه حه مه مرادی باوکی شیخ حه مه ئەمینی سه رگه تی و شیخ
 عه بدوللای دهیمه یه وی و حاجی عیوه ضی پاوهیی و مه لا عه بدولباقیی پاوهیی و
 شیخ سوله یمانی که یمنه ییش هه روا خهلیفه ی شیخ عثمان بوون و ناویشیان
 له کتیه که ی مه لا حامیددا نی یه ، جا یا پاش دانانی (ریاض المشتاقین) ئەمانه
 بوون به خهلیفه ، یا له کتییکی تریدا ناوی نووسیون و بهرچاوی ئیمه
 نه که وتوووه .

شیخ عثمان سیراجوددین گه لی مه نسووبی خاوهن پایه یشی بووه
 که نه بوون به خهلیفه وهک :

- ۱ - شیخ شهرفی په نجهیی .
- ۲ - شیخ عهلی کوری شیخ سه عدوللا .
- ۳ - سه یید هیدایهت .
- ۴ - شیخ حه مه سه عید .
- ۵ - ئەحمه د پرسی .
- ۶ - شیخ عه بدوللای مرادوهیسی شه میرانی .
- ۷ - شیخ حه مه سه عیدی هه له بجهیی .
- ۸ - مه لا ئەحمه دی ره واندزی .
- ۹ - مه لا صالحی سنهیی .
- ۱۰ - شیخ موحه مه دی فیراقی .

ومسلم و باقی کتب الحدیث وكذلك كتب الفقه على سائر العلوم ، كما
 اجازنی مشایخی الاعلام . وانا الحقیر یحیی بن خالد الكردي المزوری عفا
 الله تعالی عنهما . سنة ۱۲۴۵ الف ومئتين وخمس واربعین هجرية .
 (توکل یحیی علی ربه) « . [ئهم رسته ی دواپی یه نه خشی موره که یه تی] .
 ئەم مه لا عومه ره مامی مه لا عومه ری عومه رگومبه تی خه تیب و پیش نوژی
 مزگه وتی ئیمام قاسمی که رکوو که که تا ئەم چهند سالی دواپی یه مابوو .

- ۱۱- مه لا مهحموودی تهویلهیی •
- ۱۲- شیخ حوسهینی پشتکیوی (۱۰) •
- ۱۳- شیخ ئەحمەدی زەهاوی •
- ۱۴- شیخ موحهممەدی هاروونی •
- ۱۵- ئەحمەد پاشای بابان •
- ۱۶- ئەحمەد بەگی وهلەد بەگ •
- ۱۷- مه لا داوودی دشهیی •
- ۱۸- شیخ عومەری خەلیفە (۱۱) •
- ۱۹- مه لا ئەحمەدی کانی هەمزە •
- ۲۰- مه لا مهحموودی وئووبە •
- ۲۱- رەضاقولی خانی حاکمی سنە •
- ۲۲- شیخ موحهممەدی کەمانگر •
- ۲۳- سەید موحهممەدی خانەگایی •
- ۲۴- ئاغا فەتاحی میرزا فەرەجوللای وهزیر •
- ۲۵- موحهممەد بەگی ئەحمەد بەگ •
- ۲۶- عەلی ئەفەندی موفتیی ئینطاکی •
- ۲۷- عەزیز بەگی حوسەین بەگ •
- ۲۸- مه لا مهعرووفی مەندەلاوی •
- ۲۹- فەقی مهحموودی سابوونچی •

(۱۰) ئەم شیخ حوسەینە کە خەلکی پشتکیوی هۆرین و شیخان بوو ، باوکی حاجی شیخ عارفی قزلەر باتە . وهختی خۆی لە ناوچەیی هۆرین و شیخان دانیشتون ، پاشان شیخ عومەر ضیائوددین ناردووێه بو هەرگینهی لای پینجوتین و لهوئ کۆچی دواایی کردوو .

(۱۱) ئەم شیخ عومەرە لە مەردۆخەیی بەکانی قەرەداغەو بە شیخ هۆمەر بەناووبانگ بوو .

• ۳۰ - حەمەصادق خانى حاكىمى جوانرۆ

• ۳۱ - ئەحمەد قارەمان

• ۳۲ - مىرزا ئەكبەرى سەنەبى

• ۳۳ - مەلا صالحى سەنەبى

دارايى و بارى گوزەرائى شېخ عوتمان سىراجوددىن

وہك به به لگه و نیشانه دا دەرئەكەوى شېخ عوتمان سىراجوددىن زۆر
لە دىناو پېوەند بە دىناوہ دوور بووہو ، لەگەڵ ئەو تەمەنە درىژەدا كە
راى بواردووہ كە ۸۸ سال بووہ نەمىستووہ مەراقى دىناو دارايى پېكەوہنانى
بووبى • لە دواسالەكانى ژيانا لەو باخچەيەدا كە ئەكەوئتە داوئنى دئى
تەوئلەوہو بە ميرات لە باوكيەوہ بۆى ماوہتەوہ خانەقاىەكى سادەى
دروست كەردووہ • پاش وەفاتى خوئشى شېخ موخەمەد بەهائوددىنى كورپى
چەند ھۆدەى يەكقات و دووقاتى بەدەوریدا دروست كەردووہ • لەوہ بەولائوہ
نەمىستووہ لە تەوئلە مولك و مالئكى بووبى • بەلئى لە چەمى ھانەگەرمەلە
لە ژوور دئى بيارەوہ دوو باخى بووہ ، يەكەم باخى (لارووہ) كە ئىستا
وہققەو ھىي خانەقاى بيارەيەو ، دووھەم باخى (سۆسى) كە بە ميرات
كەوتووہتە دەستى شېخ مەرووفى كورپى و ميراتگرانى ئەوئش فرۆشتوويانە
بە ھانەگەرمەلەيى • لە بيارەئش باخى (ملەگای چنار) و (باخى قادر ئاغاي)
بووہ • باخى ملەگای چنارى وەقف كەردووہو ئىستائش ھەروا وەققە • باخى
قادر ئاغائش بە ميرات كەوتووہتە دەستى حاجى شېخ عەبدولرەحمانى
كورپى و لەوئشەوہ بۆ شېخ تاجوددىنى كورپى ماوہتەوہو ئەوئش فرۆشتووہ
بە شېخ نەجموددىن •

شېخ عوتمان سىراجوددىن زۆر قانئع و زاهيدو دەست لە دىنا

داشۆردوو بووه • تهنانهت ئه‌لین که که‌رهسته‌ی چایی لینانی وه‌ك قۆری و سه‌ماوه‌رو پیاله‌و ژیرپیاله‌ی دیوه‌ تووره‌ بووه‌و به‌ هه‌ورامی‌یانه‌ و‌توویه‌ «ل‌اش‌به‌ردی • ئینه‌ ئه‌سبابو‌ فیرعه‌ونیا» واته‌ : ل‌ای‌به‌رن ، ئه‌م‌ ش‌تانه‌ که‌ل‌وپه‌لی‌ فیرعه‌ونن ، واته‌ ئه‌بن‌ به‌ هو‌ی‌ فیزو‌ ده‌مارو‌ خوا‌ له‌بیرچوونه‌وه‌و دنیا‌په‌رستی •

هه‌روه‌ها بیستوومه‌ بینا له‌سه‌ر دۆستایه‌تی ناوبه‌ینی شیخ‌ عوثمان‌ سیراجو‌ددین‌ و شیخ‌ عه‌بدول‌ر‌ه‌حمانی‌ تاله‌بانی‌ مه‌شه‌وور به‌ (خال‌یص‌) ، شیخ‌ عوثمان‌ ، شیخ‌ عومه‌ری‌ کور‌ی‌ ئه‌نیری‌ بۆ ته‌کیه‌ی‌ تاله‌بانی‌ له‌ که‌رکووک‌ که‌ له‌و‌ی‌ له‌گه‌ل‌ شیخ‌ عه‌لی‌ کور‌ی‌ شیخ‌ عه‌بدول‌ر‌ه‌حماندا پیکه‌وه‌ بخوینن • پاش‌ ماوه‌یه‌ك‌ شیخ‌ عوثمان‌ چاوی‌ به‌ ده‌رویشی‌کی‌ شیخ‌ عه‌بدول‌ر‌ه‌حمان‌ ئه‌که‌و‌ی‌ که‌ له‌ که‌رکووک‌ه‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه‌ پرس‌یاری‌ لی‌ ئه‌کا : عومه‌ری‌ کور‌م‌ چۆن‌ بوو ؟ ئه‌و‌یش‌ ئه‌لی‌ : زۆر‌ چا‌ك‌ بوو ، به‌یانی‌ و ئی‌واره‌ له‌ مالی‌ شیخه‌وه‌ به‌ سینی‌ خواردنی‌ چا‌ك‌ بۆ ئه‌وو‌ شیخ‌ عه‌لی‌ کور‌ی‌ شیخ‌ دی • که‌ شیخ‌ عوثمان‌ ئه‌مه‌ ئه‌یسی‌ په‌له‌په‌ل‌ نامه‌یه‌ك‌ بۆ شیخ‌ عه‌بدول‌ر‌ه‌حمان‌ ئه‌نیری‌ ت‌کای‌ لی‌ ئه‌کا زوو‌به‌زوو‌ عومه‌ری‌ کور‌ی‌ بۆ بنی‌رتنه‌وه‌ با له‌ قه‌ناعت‌ کرد‌و قن‌یات‌ کرد‌ن‌ به‌ تووه‌ ره‌قه‌ی‌ هه‌ورامان‌ نه‌که‌و‌ی‌ •

به‌کورتی ، خانه‌دانی‌ شیخ‌ عوثمانی‌ ته‌ویله‌ وه‌ختی‌ خو‌ی‌ له‌سه‌ر‌ چوار‌ بناغه‌ دامه‌زراوه‌ : یه‌که‌م‌ — شوین‌ که‌وتنی‌ شه‌رع‌ و ل‌انه‌دان‌ له‌ ر‌ی‌بازی‌ ئاین‌ • دووه‌م‌ — ل‌انه‌دان‌ له‌ ر‌ی‌گای‌ زوهد‌و‌ قه‌ناعت‌ و نه‌که‌وتنه‌ دوای‌ ر‌ابوارد‌ن‌ و ئاره‌زووبازی‌ • سی‌هه‌م‌ — تیکه‌ل‌ نه‌بوون‌ به‌و‌که‌سانه‌ی‌ که‌ خاوه‌نی‌ دنیان‌ چ‌ به‌ ئیداره‌و‌ چ‌ به‌ دارایی‌ • چواره‌م‌ — فه‌رامۆشی‌ نه‌کرد‌ن‌ له‌ خزمه‌تی‌ دل‌دا •

سەفەرەکانی شیخ عوثمان سیراجوددین

وہ کوو لہ کتیبی (بارقات) ی شیخ موحمەدی سمیرانی و (ریاض المشتاقین) ی مەلاحامیدی کاتبی شیخەوہ دەرئەکەوئ و لہ پیاوانی باوەرپیی کراویشەوہ بيسراوہ ، شیخ عوسمان سیراجوددین لہ سەردەمی خەلیفەیی و لہ سەردەمی ئیرشادی سەربەخۆیدا چەند سەفەری کردووە :

یە کەم — کاتئ کە مەولانا لہ بەغدا بوو و شیخ عوثمان لہ ھەورامان ، شیخ سەفەرئیکی سنە ی کردووە و ماوہیەك لہوئ ماوہتەوہ ئیرشادی کردووە . دووھەم — سەفەری بۆ بەغدا بۆ خزمەتی مەولانا بەھۆی شکاتی حاجی سەبید موحمەد ناوی خەلیفە ی مەولاناوہ لہوہ کە شیخ عوثمان ئیجازە ی خەلافەتی بە مەلا ئەحمەدی کۆلەسارەیی داوہ و گواہ مەلا ئەحمەد شایانی خەلافەت نی یە .

سێھەم — سەفەری بۆ سنە بۆ ئاشت کردنەوہ و دڵ دانەوہی حاجی سەبید موحمەد ، بەپیی فەرمانی مەولانا .

چوارەم — سەفەری بۆ کۆیسنجق ، کاتئ کە دانیشتووی خانەقای مەولانا بوو لہ سولەیمانی ، لہ سەردەمی ئەحمەد پاشای باباندا ، بۆ چاوپیی کەوتنی والی کە لہوئ بوو ، بەداوای ئەحمەد پاشا .

پێنجەم — سەفەری لہ ھەورامانەوہ بۆ سولەیمانی پاش تیکچوونی بابانەکان بۆ چاوپیی کەوتنی موحمەد مونیب پاشای مۆتەصەریفی سولەیمانی .

شەشەم — سەفەری بۆ رەوانسەر بۆ چاوپیی کەوتنی موحمەد صادق خانی ئەردەلانئ کە فەرمانرەوای ئەو ناوہ بوو .

ھەوتەم — سەفەری بۆ دەگاشیخانئ مەریوان بۆ لای ئەمانوللا خانئ دووھەم کە مەشھوور بوو بە غولام شا خان بۆ تەکای ئەوہ کە سوپا

نه هينته سهر حهسهن سولطاني ههورامي ، بهلام نه مانوللا خان تكاكهي ناگري و شيخ به دلكراني نه گهريته وه • نه م نه مانوللا خانه پاشان له گهل مه لا نه حمه دي شيخولئيسلامدا دي بو يياره بو زياره تي شيخ و بو دلدانه وي له سهر دلگير بووني ، بهلام شيخ موبالاتيكي نه وتوي پي ناكاو به پيچه وانه وه قه درو حورمه تيكي زوري شيخولئيسلام نه گري •

خيزان و مناله كاني شيخ عثمان سیراجوددين

شيخ عثمان سیراجوددين پاش نه وي بووه به خهليفه ي مهولانا ، له ته مه ني ۳۳ ساليديا يه كه م ژني هيناوه • حاجي شيخ موحه ممه دي سميراني له كتيبي (بارقات) دا نووسيويه شيخ له سهره تاي مالداري يه وه تا كوچي دوايي كردووه ۱۸ ژني هيناوه • ئيمه ليره دا نه وهنده ي كه بومان ساغ بوويته وه ناوي نه م حهره مانه ي نه نووسين • ههروه ها ناوي هه موو كورو كچه كانيشي نه نووسين و ههركه سي هه له يه ك يا ناته واوي يه كي تيا به دي نه كا سوپاسي نه كه ين نه گه ر ئاگادارمان بكاو هه له كه مان بو راستو ، ناته واوي يه كه مان بو پر بكاته وه •

خيزاني يه كه مي خاتوو تلخاني كچي عه بدوللا به گي شه ره فبه ياني و خوشكي يه عقووب به گ بووه كه يه كيكه له خهليفه كاني •

خيزاني دووهه مي خاتوو په ريخاني كچي زه كه ريا ناوي ته وي له يي يه • له م ژنه كورپك و سي كچي بووه • كورپه كه ناوي عه بدولحه كيم بووه و پيش بالغ بوون مردووه • كچه كانيش عايشه و عاصمه و فاطمه بوون •

خيزاني سيهه مي نووري جان له سه ييده كاني به له بزاني نه وبه ري سيروان بووه • نه وي من بيزانم له م ژنه ي كورپكي بووه ناوي مه عرووف بووه و گه وره بووه و ژني هيناوه و كورپكيشي بووه ناوي شيخ قادر بووه ، بهلام

هر له سهردهمی ژيانی شیخ خویدا مردووو له قهبرستانی دئی تهوئلکه که به قهبرستانی (بابا سهرههنگ) به ناووبانگه نئیراوه • نهوهی شیخ قادر ئیستا له بیاره هه ن •

خیزانی چوارهمی خاتوو خورشیده که له به گزاده کانی ماوه تی چوارتایه • له م خیزانهی شیخ موحه ممه د به هائوددین و شیخ عومه ر ضیائوددین و چه ند کچیکشی بووه •

خیزانی پینجه می وا مه شهووره برازای مه ولانا بووه • له م خیزانهی شیخ عه بدولرهمان و کچیکی توحفه ناوی بووه •

خیزانی شه شه می نوور شهره ف خانمی کچی موحه ممه د ئاغایه که له ئاغه واتی پژده ره • له م خیزانهی کوریکی بووه ناوی شیخ ئه حمه د بووه •

خیزانی هه وته می جانی خانمه که له به گزاده کانی سنه یه • برایه کی بووه ناوی میرزا عه بدولعه ظیم بووه ، حاجی شیخ موحه ممه دی سمیرانی له (بارقات) دا باسی ئه کا •

له باره ی خیزانه کانی تریه وه هیچ مه علووماتیکم ده سگیر نه بوه •

ناوی کوره کانیشی ئه مانه ن له گه ل سالی هاتنه دنیاو کوچ کردنی ئه وانه یاندا بیزانم :

- ۱ — عه بدولحه کیم •
- ۲ — مه عرووف (۱۲۵۱ — ۱۲۷۷) •
- ۳ — موحه ممه د به هائوددین (۱۲۵۲ — ۱۲۹۸) •
- ۴ — عه بدولرهمان ئه بولوه فا (۱۲۵۳ — ۱۲۸۵) •
- ۵ — عومه ر ضیائوددین (۱۲۵۵ — ۱۳۱۸) •
- ۶ — ئه حمه د شه مسوددین (۱۲۶۶ — ۱۳۰۷) •

پاشان به دریژی باسی ئەم کورانه ئەکەین •

له باره‌ی کچه کانیشیه وه ، پاش لیکۆلینه وه و پرسیار له گه‌لی که‌سی
شاره‌زا له‌م بنه‌ماله‌یه و له خه‌لکی ته‌ویله ، ناوی شازده له کچه‌کانی شیخم
بو ساغ بووه وه ، وا لیره‌دا ئەیاننووسم :

۱ — عایشه ، شووی به مه‌لا نه‌ذیری ته‌ویله‌یی کردووه •

۲ — فاطمه ، شووی به وه‌ستا هۆمه‌ری ته‌ویله‌یی و پاش ئەو شووی
به وه‌ستا عوتمان کردووه •

۳ — خه‌دیجه ، شووی به شیخ عه‌لیی سه‌رگه‌تی کردووه •

۴ — لالی ، شووی به شیخ عه‌بدولکه‌ریمی سه‌رگه‌تی کردووه •

۵ — عه‌مه‌ری ، شووی به شیخ موحه‌مه‌دی کو‌ری شیخ عه‌بدوللای
خه‌ریانی و ، پاش ئەو شووی به سه‌یید موحه‌مه‌دی که‌لجینی کردووه •
ئەم کچه له ژنه به‌له‌بزانی به‌که‌ی شیخه •

۶ — شه‌مسیه ، شووی به مه‌لا موحه‌مه‌دی دزاوه‌ری کردووه •

۷ — ئامینه ، شووی به سه‌یید عه‌بدولکه‌ریمی زه‌نبیل کردووه •

۸ — ئەمنه ، شووی به سه‌یید شه‌هابی طالشی کردووه •

۹ — عه‌ذراء ، شووی به سه‌یید نه‌جموودینی هه‌روڵه‌یی کردووه •

۱۰ — توحفه ، شووی به شیخ موحه‌مه‌دی قه‌ره‌داغیی به‌رزنجه‌یی
کردووه •

۱۱ — زوبه‌یده ، شووی به شیخ مه‌حموودی مه‌ردۆخه‌یی کردووه •

۱۲ — خورشید ، شووی به شیخ موحه‌مه‌دی شیخ وه‌یسی

به‌رزنجه‌یی کردووه که له نه‌وه‌ی شیخ هه‌سه‌نی گله‌زه‌رده بووه •

۱۳- رایعه ، شووی به شیخ عەبدولرەحمانی کوری شیخ عەبدوللای
خەریانی کردووہ •

۱۴- قەتەحی ، شووی بە یەکی لە شیخەکانی خەریانی کردووہ •

۱۵- عاصمە ، شووی بە مەلا قاسمی دزاوهری کردووہ •

۱۶- ئەمینە ، شووی بە رەشید پاشای کوری موفتیی زەهاوی کردووہ
لە بەغدا (۱۲) • کچیکی تریشی بوو شووی بە شیخ فەتاحی کوری شیخ
ئەحمەدی هەولیری کردووہ کە لە جوانرۆ دانیشتووہ •

(۱۲) ئەم کچەی شیخ لە ۲۱ی رەجەبی ۱۳۲۱ی هجری تەدا کۆچی دوایی
کردووہ و لە گۆرستانی حەبیبی عەجەمی نێژراوہ لە بەغدا • ئەم ئافرەتە
بە پارەیی خۆی مزگەوتی حەبیبی عەجەمی تازە کردووەتوہ • ئەم چەند
بەیتەیش لە کتێبی قەبرەکەیی هەڵکەنراوہ :

هو الباقی

ان القلوب کلها حزينة
لفقد ذات عفة فطينة
سيدة قد أدركت حتفها
وكل نفس بالردی رهينة
عفوك يا رحمن ، يا ربنا
عن أمة بالله مستعينة
فی طاعة المولى ومرضاته
قد أرخصت حياتها الثمينة
وللحبیب عمرت مسجدا
قواعد التقوی به رصينة
ثم قضت وجاورت قبره
فحبذا الجوار والدفينة
وجاءنی النداء أن أرخوا
« الى الجنان ارتحلت أمينة »

هذا قبر المرحومة أمينة خانم قرينة رشيد الزهاوي ، توفيت فی ۲۱
رجب . الفاتحة .

وهك زانيومه شيخ عثمان سیراجوددين ههشت برایشی بووه ناوی
حهوتیان بهمجورهیه : موصطهفا ، قاسم ، ئەحمەد ، مەعرووف ، حوسەین ،
عەبدوللا ، مەحموودو ، ناوی ههشته میانم دەسگیر نه بووه .

کۆچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددين

پاش کۆچی دووهه می مهولانا له سوله یمانی یهوه بو بهغدا که
لهویشهوه به یه کجاری کۆچ ئەکا بو شام ، شیخ عثمان سیراجوددينیش ،
وهك پيشتر باسمان کرد ، ئەگەر پیتتهوه بو هه ورامانو ، جگه له دوو سالیك
له ١٢٥٤هوه که له سوله یمانی دانیشتوووه ، ههر له هه ورامان ئەبی له بیارهو
تهوێلهو زیاتریش له بیاره ئەبی ، تا له دهووروبهری ١٢٧٢دا بو یه گجاری
ئهچیتتهوه بو تهوێلهو خانهقای تهوێله دروست ئەکاوه لهوێ نیشتهجێ ئەبی .
له دوا ساله کانی ژیا نیا کاروباری پێنموونی کردنی موسولمانان
زیاتر ئەداته دهستی کورپه گهوره کانی : شیخ موحه ممه د بههائوددينو
شیخ عەبدولرحمان ئەبولوهفا . خۆی لهو سالانه دا نهخۆش و گرفتاری
ئیفلیجی بووه . مه شهووره ئەوهنده بورده بارو به سه بر بووه کهس لهو
ماوهی نهخۆشی یه دا هاواری لی نه یستوووه تا کۆچی دواایی کردوووه
لهوپهری رهزامه ندیدا بووه .

سه ره نجام له شهوی سی شه ممه ی ١٣ی شه شه لانی ١٢٨٣دا له ته مهنی
٨٨ سالیدا کۆچی دواایی ئەکاوه له ناو باخچهی مولکی خۆیدا له داویننی دئی
تهوێلهوه ، نزیك بهو خانهقایه که خۆی دروستی کردبوو به خاک ئەسپێرێ .
پاش وهفاتی به ماوهیه کی کهم گه ورتیهی کورپه کانی و جیگیری که شیخ
موحه ممه د بههائوددين بووه خانهقا که گه ورتیه کاو له ناو باخچه که دا چه ند
هو ده یهك ئەکاته وه بهجۆری که ئارامگای شیخ بکهوێته ناو یه کی لهو

هۆدانه وه که که وتوو ته باشووری خانه قاوه و نووساوه به دیواره که یه وه •
نسأل الله تعالى ان يتغمدهم وايانا بنور رحمته ، ویشملنا بسوابغ کرمه
ونعمته ، بمنه وفضله ، آمین •

لاواندنه وهی شیخ عثمان سیراجوددین له لایه ن هه ندی له شاعیرانی سه رده مه وه

به کۆچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددین په ریشانی که وتوو ته
ناو به شیکی زۆر له موسولمانانی کوردستانه وه ، به تاییه تی نه ناو خه لیفه و
موریدو مه نسووبه کانی و ته نها به وه که میك سه بووری یان هاتوو ته وه که
شیخ له پاش خۆی کورانی وه کوو شیخ موحه ممه د به هائوددین و شیخ
عه بدولر حمان نه بولوه فاو شیخ عومه ر ضیائوددینی به جی هیشتبوو که دوانی
پیشوویان به فهرمووده ی خۆی ئیجازه ی خه لافه تیان درابووویه •

که ای که س له نه دیانی نه و سه رده مه ی ناوچه که بو لاواندنه وهی شیخ
عثمان سیراجوددین شیعیان داناوه • ئیمه به داخه وه پیمان نه کرا هه موو
نه و شیعرانه بلاوبکه یه وه ، بۆیه ته نها دوو پارچه یان لی هه لئه بژیرین که
قه سیده یه کی فارسی مه لا حامیدی کاتب و خه لیفه ی شیخ و نه ویشیان
قه سیده یه کی عه ره بی مه وله وییه •

ئه مه قه سیده فارسییه که ی مه لا حامید :

بسم الله الرحمن الرحيم

امشب که جهان یکسر پر ناله و فریاد است
عالم همه در هم شد تا باز چه غم زاده است

آشوب قیامت خاست یا زمزمهء توحید
 که حضرت شیخ ما در حلقهء ارشاد است
 نه آن و نه این باشد کان پادشه معنی
 آهنگ سفر فرمود ، عزمش عدم آباد است
 فریاد مریدانش ، غوغای شهیدانش
 از درد فراق او در خاطر ناشاد است
 (الحق) که وجود او چون سد سکندر بود
 قرنی است که در اسلام این رخنه نیفتاده است
 زین پیش که نطق من دعوای فصاحت داشت
 در راه ثنای او بی راحله و زاد است
 حیرت زده ام اما در دفتر اوصافش
 از فکر که وصاف است این قطعه مرا یاد است
 سهل است اگر گویم سردفتر ابرار است
 جهل است اگر خوانم سر حلقهء اوتاد است
 افراد همه چاکر ، او بر همه گی سرور
 اقطاب همه شاگرد ، او بر همه استاد است
 صدیق صفت صادق ، فاروق نمط عاشق
 عثمان دوم باشد این رتبه خداداد است
 فرزند علی خوانش زیرا که به عهد خود
 کس باب ولایت را این مرتبه نگشاده است
 یارب تو ببخش او را در حضرت قدس خویش
 آن مقعد صدقی کو مخصوص به امجاد است

هم نيك و بد مارا جمله به طفيل او
می بخش و عنایت کن زان روی که معتاد است

نصف شب سه شنبه ، ثالث عشر شوال
این واقعهء عظمی ، وین هائله رخ داده است

در فکر شدم کاندرا تاریخ چه بنویسم
ناگاه خرد گفتم (قطب ره ارشاد است) (۱۳)

تاریخ ظهورش نیز چون (مظهر گل) (۱۴) باشد
پس سن شریف او هشت از پی هشتاد است

رسم است پسر دانه مراة پدر باشد
فضلی که پدر دارد تفصیل در اولاد است

اولاد گرامش را یارب تو حمایت کن
در ظل عنایت تا آن روزی که میعاد است

اسرار ولایت را در جمله مضاعف ساز
همچون بر يك حبه که هفتصد افتاده است

نه مهیش قه سیده عه ره بی به که ی مه وله وی :

ألا ترى الى التي بنهييتي
ومنهجتي من غمة البليّة

لو نزلت منها على الثوابت
أو السما لانتشرت^{۱۳} وانشقت^{۱۴}

(۱۳) به حسابی حه رفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۲۸۳ .

(۱۴) به حسابی حه رفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۱۹۵ .

هل لي بدارٍ الهجرِ من بدارٍ
فدارٍ نى لستُ بدارٍ مُقَلَّتِي
طورٌ تهيى أم قبَّةُ القُطْبِ لها
أنوارٌ بارىءٍ الورى تَجَلَّتْ
بل بانَ بَوْنٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا
إذ دُكَّ ذى ، وهذِهِ اسْتَقَرَّتْ
أم فلكٌ الأعظمِ دائِرٌ على
قطبِهِ بالفوائضِ اليوميَّةِ
لكنَّه كما ترى مختلفٌ
وذى عليها الأممُ اجتمعتِ
إن لم تكن مشبَّهاً بها السما
فليستِ السماءُ ذاتَ السَّعةِ
لاحتُ كمِشكاةٍ بها مصباحٌ
وذلكَ المصباحُ فى زُجاجةٍ
نعم ، بها سراجٌ دينِ المصطفى
ضياءُ أهلِ الشرعِ والطريقةِ
أعظمُ بها فائتُها سماءُ
ذاتُ سراجٍ نيرٍ ذى بهجةٍ
فما انطفى وما انتفى كانَ كما
كان لدى ذوى الصِّفا والفِطنةِ
فيسْتَضِي ناجٍ بِداجٍ ساجٍ
داجٍ مُناجٍ ربَّه لُضوءُ

ما انبغى ذا الشخص * والتشخص *
ولا أتى لما سوى الولاية
فمن رآه * استيقنته * نفسه *
ولو ترى ظاهره * ذا نكرة *
من غيره * سره * قوافل *
جلوة * ذات * صفات * حلت *
تمكينه * جلوة * بحث * الذات *
تلوينه * ظهور * شأن * الصفة *
ظاهره * شرع * وورع * أكمل *
باطنه * حقيقة * الحقيقة *
ان سهل الأمر * على حافظه *
فاح شذا أسرار * الخفية *
ولو ترى أخلاقه * العظيمة *
سبحانك اللهم رب العزة *
فالجهل * من شيمته الجحود *
وانما التصديق * للمعرفة *
لا غرو * في أن * لم ير الخفاش *
لمحة يوح وحدة * شعشت *
فاض على السوى على السواء *
انوارها ، والنقص * في القابلية *
نيل جري ، يا أهل مصر فاشربوا *
فالفرق * في الفرق * اختلفت *

فَرَقَّتِ الشَّرْذِمَةُ النَاجِيَةَ
قُلُوبَهَا ، وَفِرْقَةً فَرَقَّتِ

كَمْ مِنْ قَرِيٍّ قَرَاهُ قَدْ أَشْبَعَهَا
كَمْ بَلَدَةٍ جَاءَتْ بِسَوْءٍ جَاعَةٍ

يَا عَجِبًا لِسَالِكٍ مُسَلِّكٍ
لِنَفْسِهِ لِأَنْفُسِ الْبَرِيَّةِ

أَخَذَ مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُنَا
وَاتَّهَى عَمَّا نَهَى بِقُوَّةٍ

أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ جَدًّا ، وَنَهَى
عَنْ كُلِّ مَنكَرٍ وَكُلِّ بِدْعَةٍ

هَدَى بِهِ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ يَشَاءُ
وَقَدْ غَوَى ذُو فَتْرَةٍ فِي الْفِطْرَةِ
مَنْ ذَا الَّذِي صَحِبَهُ وَلَمْ يَكُنْ
مُتَّصِفًا بِفَرَحَةٍ أَوْ حَسْرَةٍ

يَا فَرَحَةً لَجَاهِدٍ مُسْتَحْضِرٍ
يَا حَسْرَةً لِقَاعِدٍ دَى حَسْرَةٍ

مُطِيعُهُ مُطِيعُ رَبِّ الْعَالَمِ
عَاصِيهِ عَاصِيهِ بَغِيرِ شُبُهَةِ

مُرِيدُهُ مُرِيدُهُ ذُو شَرَفٍ
مُرِيدُهُ مُرِيدُهُ ذُو نَكْبَةٍ

إِذْ تَمَّ فَقْرُهُ بِخَيْرٍ وَخَلَا
مِنْ نَفْسِهِ وَخِلْطَةِ الْكَيْفِيَّةِ

تَحَرَّكَتْ أَمْوَاجُ بَحْرِ الْأَحَدِ
اضْطَرَبَتْ تَرْتَفَعُ التَّطَمَّتِ

فَانْفَجَرَتْ مِياهُهُ فَقَدْ جَرَتْ
بِكُلِّ عَبْرٍ وَبِكُلِّ شِرْعَةٍ

فَسَقَتْ الزَّرْعَ إِلَى أَنْ اسْتَوَى
وَبَعْدَ مَا اضْطَرَبَتْ وَسَقَتْ

« هَذَا اضْطِرَابُ بَحْرِ الْوَاحِدِ » (١٥)
بِذَا بَدَأَ تَأْرِخُ عَامِ الْهِجْرَةِ

★ ★ ★

تَقْدَسَ اللَّهُ تَعَالَى سِرُّهُ
أَوْلَاهُ مَوْلَاهُ تَمَامَ النِّعْمَةِ

لَقَدْ أَصَابَ قَلْبَنَا مَصِيبَةٌ
اللسنُ كُلٌّ فِي أَدَاءٍ كَلَّتِ

سَهْلَ الْأَمْرِ أَنْ مَضَى وَبَعْدَهُ
فَمَرْحَباً بِسَائِرِ الْمَضَرَّةِ

فَصَبِراً أَفْرَغْ رَبَّنَا تَفَضُّلاً
وَفَزَعاً ثَبَّطْ ، وَقَلْباً ثَبَّتْ

أَنْ غَرُبَ الشَّمْسُ ، بَدَأَ بَدْرُ الدُّجَى
مِنْ شَمْسِنَا أَنْوَارِهِ اسْتَفَادَتْ

أَوْصَافُهُ فِي ذَلِكَ السَّجْنِجَلِ
حَمْداً لَهُ بَعِينِهِ انْعَكَسَتْ

(١٥) به حسابی حوروو فی ئه بجهد ئه کاته ۱۲۸۳ که سالی کوچی دوايی شیخه .

فَجَرَّ عَلَى الْفَجْرِ الَّذِي طْلُوْعُهُ
 أَضْحَى لَنَا مُزِيحَ كُلِّ ظُلْمَةٍ
 وَأَصْبَحْتَ هِجْرَتُهُ جَبْرَةً
 لِكُسْرَةٍ مِنْ كَثْرَةِ الْمُصِيبَةِ
 وَآلِهِ الْأَنْجَابِ وَالْأَصْحَابِ
 خَيْرِ الْمَلَا ذَوِي الْعُلَا وَالْعِثْرَةِ
 نَهْرَ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ جَارِيَا
 مِنْ عَيْنِ رَحْمَةٍ إِلَى أَنْ تَمَّتْ

نامه کانی شیخ عثمان سیراجوددین

ذاتیکی وه کوو شیخ عثمان سیراجوددین که مهرجه عی موسولمانانی
 دهو رو پشت بووه له ههموو تاقم و پیشه یه کو ، مورشییدی موریدو
 مه نسوویکی زۆری دوورو نزیك بووهو ، گهلئ کهس ئیشیان تیئ کهوتوووهو
 په نایان بردوووه ته لای و گهلئ کهسی تریش سکالای خوئیانیان پی گه یاندوووه ،
 ئه بی له ماوهی له په نجا سال زیاتر ئیرشادکردن و ری نموونی کردنی
 موسولمانانا هه زاران نامه ی بو چاک کردنی ناوبهینی خه لک ، بو
 ئامۆژگاری کردنیان ، بو به دهنگه وه چوونی دادو هاواریان ، بو راپه راندنی
 گهلئ جوړه کاروباری دین و دنیا یان نووسی بی •

پیاوانی له چه شنی شیخ عثمان سیراجوددین ، هه می شه که ساتیک
 بوون نامه یان هه لگرتوون یا له بهریان نووسیونه ته وه • به لام له گه ل ئه وه شدا
 هه موو نامه یه کیان هه ل نه گیراوه و نه پارێزراوه • ئه م جوړه نامه نه بایه خیکی
 زۆریان بو تیگه یشتنی مه یدانی هه لسوورانی خاوه نه کانیان ، جوړی

بیرکردنه وهیان ، بۆ دهسنيشان کردنی گيروگرفتى ئايینی و دنيایی سهردهمیان ههیه • ئیمه وا لیره دا ئه و ئه ندازه نامانهی شیخ عوتمان سیراجوددین ئه نووسینه وه که دهسگیرمان بوونو ، تکامان له خوینده وارانانی خوشه و یستیش ئه وه یه ئه گهر نامه ی تری لهم بابته یان لا بی ، وینه یمان بۆ بگرته وه ، به لکو له هه لیکى ترا بتوانین بلاویان بکهینه وه ، هه رچون بی کورد واته نی ئه م چه ند نامه یه ی شیخ به گویره ی «مشتی نموونه ی خهرواریکه» سه ریکى بابته ی سه رانسه ری نامه کانیمان بۆ روون ئه کاته وه •

نامه ی یه که م

بۆ کاک ئه حمه دی شیخی نووسیوه

بسمه سبحانه وتعالى • بعد از تعرض بعرض نخبات تحیات ، عرضه عرصهء جلال حلال اشکال غامضة النتائج حافية المناهج علوم حقیقی ، و فتاح معاهد قواعد عسيرة المدارك عويصة المسالك معارف تحقیقی ، الذی وفق بصرف همته نحو بیان المعانی بیدیع منطقہ وفصیح کلامه ، وفاز ببذل جهده وطاقته بتمهید اصول الدین وبسط فروعہ واحکامه ، ذی الميل الطبیعی بالتأیید الالهی الی ریاضة نفسه الرضیة لا کتساب الکمالات الصوریة والمعنویة - میدارد که اگرچه ذره را هوای مهرانور نه درخوراست ، و مثال خیال در عرصهء مدیح آن سرور مانند پشه در گذر باد صرصراست ،

همین بس گرچه بس کاسد قماشیم
که در سلك خریدارانش باشیم

درین ولا ، که حامل عریضهء شوق و ولا ، مخدوم خجسته مآثر ، دوست حقیقی ملا عبدالقادر ، از انجا که پرتو شمع رخسار آن سرخیل اخیار ،

جاذب قلوب هر پروانهء دل‌فگار است ، رشتهء طاقت و اصطبار را بر سکونت
دیار مألوف گسته‌است ، و شیشهء ناموس و نامرا در شوق و غرام
پایبوسی خدام آن مفخر انام شکسته • یقین که ان شاء الله الرحمن مضمون
اینکه

چو خورشید تابان دهد فیض نور
نه نزدیک محروم ماند ، نه دور

ظهور خواهد کرد ، این بی‌ادبی و گستاخی بنا بر اشاره و امر جناب مخدوم
مشارالیه واقع شد ، والا

چه یارا سهارا که فرخنده مه‌را
سفارش بخورشید انور نویسد

همین رفعت قدر او بس که خود را
دران حضرت از ذره کمتر نویسد

ظل مکارم و صالی بر فرق اکارم و اعالی ممدود باد • (والتحية معادة
ودائمة الى ابد الآباد) •

عثمان الخالدي المجدی
النقشبندی

نامه‌ی دووهم

بۆ سه‌هید عه‌بدولرّه‌حیمی تاوه‌گۆزی (مه‌وله‌وی) ی نووسیوه

قوهء بصارت و قرء بصیرت، باعتدال صورت و حسن و زینت سریرت و
برکت علانیه در خلوت و جلوت مجبور و مسرور ، و چشم بینش از همه
گردی ، و دانشش از همه دردی دور باد •

و بعد ، در همه کار تأمل کن تحمل ، (اتبع سبیلا سویا لا السبیل ،
 و اصبر کما صبر اولوا العزم من الرسل) ، که حق تعالی تآنی را مستحسن دید ،
 از آن جهت آسمان و زمین را به شش روز آفرید ، والا خود جناب بی چند
 و چون (اذا قضی امرنا فانما یقول له کن فیکون) ، (آناء اللیل و اطراف النهار)
 آگاهند • آنانکه رضای خالق را طمع دارند ، مخلوق را اگر به دقت نظر
 تماشا کنی سربسر ، نه در مدحشان ثواب پیدا ، و نه در ذمشان عقاب
 هویدا است • از قول و فعلت اگر حق خوشنوداست ، خوشنودی خلق
 همه نابوداست ، و الا هرکسی هرچه گوید راست ، و عاجزی از راستی
 نه سزااست •

هرکس بهر دوری ، و در هر عصر و بهر طوری ، فقیر را قدحی گوید ،
 دلت ره پریشانی نپوید • اگر راست است از عیب خودم خبردارم کن ،
 و اگر دروغ است درختی از بستان من نکنند که غیّابان من از فیض ظلم
 صابون هستند ، سیاهی معصیت شسته نشود مگر به آب غیبت • و علی
 الخصوص ای دلدار من

خلق در اوضاع و اندر کار من
 هرکسی از ظن خود شد یار من
 چشم بیرون بر قیاس خود گشاد
 وز درون من نجست اسرار من

سرایلان به سرایلم خوانند ، و کدخدایان کدخدایم دانند ، و مدرسان
 در اهل تدریس شمرند ، و ملبّسان در زمرهء تلبیس گمان برند ، و بیگانه
 بیگانه ، و خویشانم خویش • آری بهر نوعم دانی ، گویم آری •

گر گزندت رسد ز خلق مرنج
 که نه راحت رسد ز خلق نه رنج

بهر پرده که بینی پردکی اواست
قضا جنبان هر دل بردکی اواست

(لاتنکر الباطل فی طوره ، فانه بعض ظهوراته ، و شأن من شؤونه ،
وحیثیه من حیثیاته) • ظرفرا گذاشته ، بین آنچه در ظرفاست ، که
آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرفاست :

با دوستان مروت ، با دشمنان مدارا

عامل به این مضمون که دریاست در صدف مکنون ، اسپ طربرا
بدواند ، و خودرا به منزل برساند •

چنان با نیک و بد (عرفی) بسر بر کز پس از مردن
مسلمانان بزمزم شوید و هندو بسوزانند
والسلام (۱۶) •

عثمان النقشبندی

نامه‌ی سیّهم

بۆ حاجی موحهممهدی سمیرانی نویسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • منظور انظار علیه خدام طریقّه انیقّه
نقشبندیّه ، مخلص حقیقی و معتقد علی التحقیق ، الحاج شیخ محمد موفق
و مؤید باد • نوشته مهر سرشته‌ات رسید • عبارات ادب آمیز و اشارات

(۱۶) به نیشانه‌ی ئه‌و پارچه شیعرانه‌دا که مه‌وله‌وی بۆ شیخ عثمان
سیراجوددینی نویسیون ، دیاره که ئه‌میش نامه‌ی زۆری بۆ ئه‌و
نویسیوه ، به‌لام به‌داخه‌وه تائیستا هیچ‌کام له‌و نامانه‌م ده‌سگیر نه‌بوه
که ههر به‌وه‌لامه‌کانی مه‌وله‌ویدا دیاره زۆریان پر بوون له‌ سۆزو هه‌ستی
ناسک . له‌ باسی مه‌وله‌ویدا گه‌رانه‌وه‌یه‌کمان بۆ باسی ئه‌م نامانه‌ ئه‌بی .

شورانگیزت مزهء بمذاق اشتیاق چشایید • از استسقای ماءالحیات معنی تقاضا شده بود ، این دلالت بر علو استعداد دارد که ماهی وار در قعر دریا (هل من مزید) گویان ، ولذت وصالرا جویانند ، باین ترانه ترنم باید کرد :

نه حسنش غایتی دارد ، نه سعدی را سخن پایان
بمیرد تشنه مستسقی و دریا همچنان باقی

وفی الحقیقه گرمی طلب نشانهء وصول به مطلوب است • گر نخواستندی داد ندادندی خواست • شوق حضور درویشانرا که اظهار کرده بودی اگر میسر شود نعمتی است علی حده که الفت ظاهر ممدّ نسبت باطن است • واگر متعسراست باز گر در یمنی ، چو با منی ، پیش منی • هر وقت موانع دفع شدند و شوق ملاقات فقرا غلبه کرد ، البته ترا بی خواست میآورند ، والا نیاز و رابطه قلبی کافی است • در قرب تفاوت نکند بعد مسافت ، که مدار کار این طایفه بر سفر در وطن است و گم شدن رابطه دلالت بر قصور طالب نمیکند ، بلکه چون قرب مطلوب حقیقی دست میدهد رابطه نیز غیراست •

حاصل اندر وصل چون افتاد مرد
گشت دلّاله به پیش مرد سرد

حق تعالی مرا و ترا از من و تویی برهاند و به خود برساند • الدعاء •

عثمان
الخالدی المجدی النقشبندی

نامه‌ی چواره‌م

دیشان بۆ حاجی موحه‌مه‌دی سمیرانی نویسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • برادر طریق ارشد ، فرزندی الحاج محمد موفق و مؤید باد • ارادت نامچهء ایشان با هوای درویشان شرف وصول یافتند

و پذیرای خاطر فقیر گردیدند • امید که در حقیقت نیز مقبول ، و مایه سعادت و حسن خاتمه گردند • حق تعالی سستی طاعترا به شوق و ذوق روحانی مبدل ، و از آمیزش هوای نفسانی صاف فرماید ، و وسعت در روزی جسدی و روحی اندازد ، و خاطر را از وسوسهء دین که عین نقص و شین است بپردازد • آمین • و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین • الدعاء

عثمان

الخالدی المجدی النقشبندی

نامه ی پینجه م

بۆ موریدانی ناحیه ی جوانرۆی نووسیوه

بعد از حمد و صلوات ، حقیر عثمان خالدی مجددی نقشبندی عفی عنه و قدس الله اسرار ساداته ، خلفا و مریدان و منسوبان طریقهء علیه را عموماً ، و اهل جوانرود را خصوصاً نصیحت میکند که سادات طریقهء علیه اگرچه محبت شیخ مقتدارا رکن اعظم سلوک دانسته اند ، لکن هشیار باشید این به آن معنی نیست که به طریق افراط و تفریط مبالغه در مدح شیخ خود بکنید ، و مشایخ سائر طریقه را نفی یا نقص ثابت نمایید • این خود عین تعصب و تعنت است • خدا و رسول و مشایخ طریق وصول ازین رویهء ردیه بیزارند ، و دل حقیر ازین شیوهء ناستوده در آزار است •

بدانید و آگاه باشید که طریق وصول الی الله همه حق و ثابتند ، و در بین همه طریقهء علیه نقشبند و قادریه و کبرویه و سهروردیه و چشتیه ممتازند ، و این طریقهء که ما برانیم یعنی طریقهء مجددیه ازین پنج طریق ممزوج است • پس هر که نفی یکی ازینها کرد ، چنان است که نفی همه کرده باشد ، و آن کس خود را به این نفی کردن از طریقه بیرون آورده باشد ، قرین شقاوت ابدی است •

خصوص طریقهء علیہ حضرت غوث اعظم رضی اللہ عنہ نفی کردن
یا به کسانی خود را به آن حضرت نسبت میدهند به سوء معامله رفتار نمودن،
(العیاذ باللہ) ، چه شأمتی دارد • حضرت مجدد الف ثانی رضی اللہ عنہ
حضرت غوث را رضی اللہ عنہ در طریقهء وصول واسطهء فی الكل فرموده است
که هیچ احدی بی وساطت او در راه سلوک بهره ور نخواهد شد پس با
منسوبان حضرتش فرضاً اگر کسی به هوس خود را نسبت به او داده باشد ،
طوری باید معامله بکنید که گدائی با پادشاهی ، مبادا نسبت نقص به
منتسبین آن حضرت دهید که (العیاذ باللہ) به نقص حضرتش منجر شود •
ازین ورطه لرزان و ترسان باید بود •

میشنوم از چند نفری از فاهلان آن طرف نسبت به درویشان جناب
معدن الایمان و منبع الاحسان و مطلع العرفان شیخ عبدالرحمن دام مجده
بی ادبی واقع شده • آگاه باشید که اگر این نوع حرکت واقع شود به توبه
و استغفار و ندامت و انکسار آنرا تدارك کنید • من خود را خاک قدم ادنی
درویشی از درویشان آن آستان دانسته و میدانم • شما اگر خود را مرید
و متعلق حقیر حساب میکنید ، باید که چنین باشید •

با مریدان رو به سوی کعبه چون آریم چون
رو به سوی خانهء خمّار دارد پیر ما

و اگر معامله طوری دگر میکنید ، البته مرید نفس خودید • چه لازم
که نسبت خود را به حقیر بدهید که بی فائده است •

ترسم نرسی به کعبه ای اعرابی
کاین ره که تو میروی به ترکستان است

و امر به معروف و نهی از منکر هم شرایطی دارد که در غالب علمای
این روزگار آن شرائط مفقود است ، چه جای عوام (کالأنعام) که نصیحت را

از فضیحت امتیاز نمیدهند ، و هوای نفس را از محبت شرع تفاوت
نمی‌اندازند • و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم •

عثمان

الخالدی المجدی النقشبندی

نامه‌ی شه‌شهم

بۆ مه‌لا عومهری عومهرگونبه‌تی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی • فرزند معنوی عزیز الوجود ملا عمر ، دیده‌
دلش به نور معرفت منور باد • محبت نامچه که نوشته بودی ، و شربت
عذب ارادترا با ماء معین اخلاص آغشته بودی ، در مذاق فقیر گوارا
و پسند • و فقرات انکسار آمیز ، و عبارات تواضع آویزش باعث مزید میل
خاطر مستمند به جانب آن ارجمند آمد • حق تعالی سرمایه اعتقاد
و اخلاص ترا موفور ، و از نقص و نکس دور ، و تجارت اعمال حسنه را
(لن تبور) فرماید •

توصیه به آن عزیز و سائر دوستان اینکه نفسی را بی یاد حق
نگذرانند ، و این معامله را باعث سود سودای خویشان دانند ، و گاهی این
حقیر بی بضاعت (را) به دعای حسن خاتمه یاد کنند • (والسلام علی من اتبع
الهدی) •

عثمان

الخالدی المجدی النقشبندی

له پشته‌ی نامه‌کیش نووسراوه :

فرزند معنوی محب خالص ملا عمر است • بدوح •

نامه‌ی جهوتهم

به مہبہستی روون گردنہوہی ئامانجہ گانی تہریقہ تی نہقشبہندی
بۆ ھەموو زانایان و گەورەپیاوان و موسوڵمانانی سەردەمی نووسیوہ

الحمد لله ، و سلام علی عبادہ الذین اصطفی • وبعد ، بر علمای اعلام
و سادات کرام و حکام ذوی الاحشام ، و عامہء خاص و عام اہل اسلام را،
بعد از سلام عرض و اعلام میشود کہ بنای این طریقہء مبارکہء نقشبندیہ
مجددیہ را (قدس اللہ اسرار سادتها العلیہ) بر اتباع سنن سنیہء مصطفویہ،
علی مصدرها السلام والتحیۃ نہادہاند ، و مبتدعات و مخترعات را بہ ہیچ
(وجہ من الوجوہ) دران بارگاہ رفیع بار ندادہ • و ازین است کہ سالکان این
طریقہ ہرگز زبان شطحات و ترہات نگشادہاند • لہذا حقیر بہ ترجمان
مشایخ طریقہء علیہ قدس اللہ اسرارہم مخلصان و مریدان و معتقدان را
توصیہ میکند کہ زنہار صد زنہار از جادہء شریعہء شریفہ سر موی انحراف
رواندارند ، و اتباع سنت سنیہ را عین سعادت خود دانند • و خلاف آنرا
محض شقاوت شمارند

محال است سعدی کہ راہ صفا

توان رفت جز در پی مصطفی

(صلی اللہ تعالی علیہ و علی آلہ واصحابہ المتبعین لسننہ، المتأدین بآدابہ) •

(وتخصیصا بعد التعمیم) جناب عالم ربانی ، صرف گوہر معارف
و معانی ، اختر برج سیادت ، کوکب سمای سعادت ، سالک طریق مستقیم،
مولوی عبدالرحیم را توصیہ و امر و اشارہ میکنیم کہ من بعد از امر بہ
معروف و نہی از منکر ، و ادای اذکار معمولہء این خانوادہء شریفہ
و توجہات و ختمات مضایقہ نکند ، و ہر مریدی کہ داخل طریقہ میشود اورا
اصول و فروع دین بیاموزاند ، و ارکان و شرائط ایمان و اسلام و نماز

و روزه و سائر واجبات شرعیه را به وی تصحیح کند • بلکه سائر خلفای منتسبین این خاندان را نیز به همین امر مأمورند • من بعد مخلصین این خاندان قول و فعل جناب مولوی را قول و فعل مرا دانند و از امر حسابی شرعی او تجاوز کردن نتوانند ، و نیز او را به تدریس علوم شرعیه و خواندن قرآن و دلائل و غیرها اجازه دادیم (ان شاء الله تعالی) • اوقات خود را به طاعت و عبادت و عبودیت و زهد و تقوی معمور دارد ، و عالمی را به نور تدریس و ارشاد عباد منور نماید (اللهم اجعله للمتقين اماما • و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه و سلم) •

والسلام علی من اتبع الهدی •

عثمان

الخالدی المجددی النقشبندی

چهند نامه‌یه کی مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی بو شیخ عوثمان سیراجوددین

فرزند عزیز فقیه عثمان • وقت فرصت مغتنم است • باید که عمر لا طائل صرف نشود ، بلکه تماما به مراضی حق جل و علا صرف گردد • نماز پنج‌گانه به جمعیت و جماعت و تعدیل ارکان باید که ادا نمود و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار سحر را رایگان نگذارند ، و بر خواب خرگوشی محظوظ و به حظوظ عاجله مغتر نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب العین دارند • بالجمله از دنیا معرض باشند ، و به آخرت مقبل • به قدر ضرورت به دنیا پردازند ، و سائر اوقات به اشتغال امر آخرت معمور دارند • حاصل کلام آنکه دل باید از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیه متحلی و منزّه • مصراع : کار این است و غیر ازین همه هیچ • والسلام •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان • ارباب دنیا و اصحاب غنا به بلای عظیم گرفتارند و به ابتلای بزرگ مبتلی‌اند • اگر دنیا مبعوضهء حق است سبحانه و تعالی هر آینه جمیع نجاسات را در نظرشان مزیت گردانیده و مزین ساخته‌اند ، در رنگ آنکه نحاسی را زرانده سازند و زهری را شکر آلوده • مع ذلك عقل دور اندیش را بر شناعت آن واقف ساخته و بر قباحت آن نامرضی فرموده • لهذا علمای دین فرموده‌اند که اگر شخصی وصیت کرد که مال مرا به أعقل زمانه بدهند به زهاد باید داد که از دنیا بی‌رغبتند ، و آن بی‌رغبتی از کمال عقل است ، و کمال عقل نشانهء رحمت و شاهد عقل به تبعیت از نقل و فرمایش رسل می‌باشد (علیهم الصلاة والسلام) •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بحالکم • الدنيا سجن المؤمن) • دنیا زندان مؤمن است ، مناسب حال زندانی درد و الم و اندوه و مصیبت است • از تلون احوال دل‌تنگ نباشند ، و از عدم حصول آمال دلگیر نگردند (فان مع العسر یسرا ، ان مع العسر یسرا) • با یک تنگی دو فراخی مقرون فرموده‌است • همانا که فراخی دنیا و فراخی آخرت خواسته • مصرع : با کریمان کارها دشوار نیست • والسلام •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان (سلمکم الله عما لایلیق بجنابکم) • درد و محن و بلیات دنیویه مر دوستان را کفایت است • مر ذلت ایشان را به تضرع و زاری و به التجاء و انکسار عفو و عافیت را از جناب اقدس او تعالی باید طلبید تا زمانی که اثر اجابت مفهوم شود و تسکین فتن حاصل و معلوم گردد • و هرچند دوستان و خیراندیشان در همین کاراند ، اما صاحب معامله

احق به این کار است • داروخوردن و پرهیز نمودن کار صاحب مرض است •
دیگران بیش از اعوان او نیستند • در ازالهء مرض حقیقت معامله آن است
که هرچه از محبوب حقیقی برسد با گشادگی جبین و فراخی سینه آنرا به
منت قبول باید کرد ، بلکه به آن متلذذ باید گشت • رسوائی و بی ناموسی
که مراد محبوب است نزد اهل محبت بهتر از ناموس است و نیک نامی که مراد
نفس او است •

اگر این معنی در محب حاصل نگردد ، در محبت ناقص است بلکه
کاذب • بیت :

گر طمع خواهد ز من سلطان دین
خاك بر فرق قناعت برگزین
والسلام •

خالد

مخدوما ، مکرما ، شفقت آثارا ، فقیه عثمان ! وقت کار گذشته
و میرود • هر آنی که میگذرد قدری از عمر را کم می نماید ، و اجل مسمی را
قریب میسازد • و امروز اگر تنبه حاصل نشد ، فردا غیر از حسرت و ندامت
نقد وقت نخواهد بود • اهتمام باید فرمود که در این چند روز حیات را بر
وفق شریعت غرا مصروف نموده تا نجات متصور شود • و این وقت وقت
عمل است • در وقت عمل عیش کردن زراعت خود به سبزی خوردن و از ثمره
بازداشتن است • والسلام •

خالد

برادر طریقه فقیه عثمان به تایید روحانیت پیران بزرگوار مؤید باشند •
بارها دوستان حقیقی را به محبت نامجات یاد مینمایند ، به جمعیت ظاهر و باطن
باشند •

وصیت عظیم همین است که به جاروب کلمهء توحید ساحت سینه را
از تعلق ماسوی پردازند ، و بنیاد هستی موهوم را به تکرار کلمهء طیبه
براندازند • بزرگان فرموده اند :

هرچه غیر از حق که آن مقصود تست
تیغ (لا) برکش که آن معبود تست

به طهورات متنوعه و الوان انوار متکثره قانع نباید شد که محبوب
حقیقی دارای الوان و انوار نیست •

بس بی رنگ است یار دلخواه ای دل
قانع نشوی به رنگ ناگاه ای دل

دگر چه نویسد ؟ (خیر الکلام ما قل و دل) • (والسلام ختام
الکلام) ^(۱۷) •

خالد

وهسیه ته کانی شیخ عثمان سیراجوددین بو موری دو مه نسو و به کانی

الحمد لله رب العالمین • والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله
وصحبه اجمعین • أما بعد فقد قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : الدین

(۱۷) ئەم نامە دوایی یە لە باسی (نامە کانی مەولانا) یشدا لە بەرگی یە کەمی ئەم
کتیبەدا بلاو کراوە تەو ، بەلام نامە کانی تر بو یە کەمجار بلاوئە کرێنەو
چونکە لە کاتی لە چاپدانی بەرگی یە کەمی ئەم کتیبەدا دەسگیرم
نەبوو بوون •

النصيحة • پس مسكين عثمان الخالدي المجددي النقشبندی عفا الله عنه و قدس سر ساداته و أسلافه و أوفر بره و بر اتباعه و اخلافه ، عامهء عام و خاص خلفا و مریدان خود را به چند فقره از وصایای مشفقانه وصیت میکند تا که سعادتمندان را سرمایه باشد •

وهسیه تی یه که م

اینکه معلوم ایشان باد که بنای هر طریق از طرق موصله ، بر اتباع سنت سنیه و اجتناب از بدع سیئه غیر مرضیه است • خصوصا این طریقهء علیہء مجددیه که ما خادم آنیم و فی الواقع اقرب و اوثق است و احسن سائر طرق است ، سراسر اتباع شریعت و اختیار سنت است •

حضرت امام ربانی ، مجدد الف ثانی ، شیخ احمد فاروقی سرهندی که امام الطریقه است (رضی الله عنه) ، میفرماید که طریقت و حقیقت خادمان شریعتند ، زیرا که غرض از سلوک طریقه آن است که سالک را اخلاص کامل و اعتقاد صحیح در ایمانیات و معاملات پیدا شود که (ألا لله الدين الخالص) تا که حقیقت شریعت که متخلق شدن به اخلاق حسنه است صورت بندد ، و ایمان را از تردید و تقلید پاک و اعمال را از شوب ریا و عجب صاف گردد •

پس طالبان طریق اول باید که ارکان و شرایط ایمان و اسلام خود را درست کنند ، پس ازان بآذکار و اوراد معمولهء طریقه مشغول گردند که بدون ایمان و اسلام هر عملی که کرده شود غیر مقبول است و دور از معاملهء ارباب وصول •

متقی را بود چهار نشان
حفظ احکام شرع اول دان

ثانیا هرچه دسترس باشد
بر فقیران و بی‌کسان باشد
عهدرا با وفا کند پیوند
هر بلا آیدش بود خرسند

از ابو عبدالله خفیف شیرازی پرسیدند که تصوف چیست ؟ جواب
گفت (قدس سره) که : هرچه در سر داری بنهی ، و هرچه در دست داری
بدهی ، و هرچه سر سرت آید نجهی •

وصیه‌تی دوهه‌م

اینکه بزرگان این خاندان عالی نشان که رابطه‌را آکد الآداب گفته‌اند
صحیح و مسلم است ، و سرّ این معما این است چونکه درین طریقهء مبارکه
جذب بر سلوک مقدم افتاده‌است ، غالباً حصول این نعمت کبری به تصرف
شیخ مقتداست ، و تصرف شیخ به ربط و علاقه محبت بین الجانین است
که به وسیلهء حب لله و فی‌الله سعادت صورت ضمانیت مرید و جای کردن
در دل پیر دست دهد • و این سعادت ضمانیت باعث جذب و کشش دل مرید
به طرف حقیقت جامعہ وی میگردد • از این است که گفته‌اند : (جذبۃ من
جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین) • لکن دراین معامله سرّی هست که
مزلة الاقدام است • باید سالك راه هشیار باشد تا که از تمثل شیطان لعین
و اغوای آن محفوظ ماند • اگرچه بزرگان گفته‌اند که شیطان متمثل
صورت ولی کامل مکمل نمیتواند شد • بیت :

هلال کچ به ابروی کچ دلبر نمی‌ماند
اگر ماند شبی ماند ، شبی دیگر نمی‌ماند

لکن این خصیصه مخصوص به صورت خاصهء همان ولی است (کما

هو المعلوم عند اهلها) و الا یحتمل که خود را در صورت آن ولی به ادنی تغییر متمثل سازد ، و آن مرید بیچاره را در ضلالت اندازد ، چنانکه ما بارها این معامله را امتحان کرده ایم ، پس باید که مرید صاحب رابطه قول و فعل و امر رابطه را اگرچه از صورت کامل مکمل باشد ، به میزان شریعت بسنجد ، والا بعد از چند بار تجربه و امتحان قبول باید کرد . اما کامل مکمل درین عصر که شر الا عصاراست ، بسیار نادر الوجود است .

سوال : اگر کس دعوی کمال و تکمیل کرد ، مرید بیچاره به چه علامتی باید که صدق و کذب ویرا امتیاز دهد ، یا آن مدعی چگونه میدانند که به صواب رفته یا بر خطا ؟

جواب : رتبه کمال و تکمیل را بزرگان طریقهء مجددیه قدس الله اسرارهم در ولایت کبری که محل فنای نفس است قرار داده اند . چون سعادتمندی به این مرتبه رسید ، علاقه وی با شیطان لعین بریده میشود ، و علم به فنای نفس هر کسی را که صاحب کشف صحیح است میسر میشود که بالمعاینه میدانند و میبینند (کما لا یخفی علی اهلہ) . ولی صاحب کشف صحیح درین زمانه حکم عنقا پیدا کرده است . پس باید که مراجعه به وجدان کند چه صاحب فنای نفس متخلق به اخلاق شرعیه میشود که واصل رتبهء حق الیقین است .

پس اگر در خود میل خلاف شرع را نمی بیند (علی مصدرها الصلوة والسلام والتحیة) ، و در اتیان به احکام شرعیه تکلیف ندارد بلکه معامله بر عکس شده است که کردن طاعت در نزد وی آسان شده و ترکش را دشوار می آید ، و ایمان و اسلام جزء طبیعت وی شده ، صاحب این مقام شگرف است و ایضا این امتیاز هم مشکل است کم کسی را این عقل داده باشند که احوال و اطوارش بر وی مشتبه نگردد . (ربنا لا توأخذنا ان نسینا أو أخطأنا) .

چون حالت وی بر وی مشتبه شد بر طالب بیچاره چگونه مشتبه نمیشود ؟
پس علاج غیر از التجا به حق سبحانه امری دیگر نیست که (اللهم أرنا الحق
حقا وارزقنا اتباعه ، وأرنا الباطل باطلا وارزقنا اجتنابه) •

بلی سعادتمندی که ویرا شرف ضمنیت کبری که عبارت از ضمنیت
حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم دست داده باشد ، اگر آن
سعادتمند عزیز دگر را در ضمن خود بگیرد ، آن عزیز هرچند به فنای نفس
فرسیده است ، حکم آن سعادتمند دارد که شیطان به صورت وی متمثل
تواند شد • چه این وقت رویه سعادتمند چونکه مظهر حقیقت محمدیه است ،
حکم صاحب آن حقیقت که حضرت رسول اکرم است صلی الله علیه وسلم
پیدا کرده است ، و کسی که در ضمن وی است حکم اصحاب کرام دارد
(رضوان الله عنهم اجمعین) • (ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل
العظیم) •

این فقیر مسکین به حکم (و أما بنعمة ربك فحدث) میگوید که در
تأریخ سنهء هزار و دوصد و هفتاد و دو همین وامندهء سرآفگنده را به
این سعادت عظمی مشرف ساختند وقتی که در بین حضرت غوث الثقلین و امام
الطریقه خواجه بهاءالدین نقشبند رضی الله تعالی عنهما نسبت به حقیر پر
تقصیر صورت مشاجره واقع شد که هریکی از آن دو بزرگوار این بنده را
به طرف خود میکشیدند ، و بندهء شرمنده دران میان خود را (کالمیت بین
یدی الغاسل) بی علاقه و بی اختیار ساختم که ناگاه حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه وسلم تشریف آوردند و بنده را ازان میان دست ایشان بیرون
کشیده و برداشت و فرمود که عثمان را به هیچ یکی از شما نمیدهم ، و برای
خود میخواهم •

لاجرم حقیر نیز فرزندان نامی و خلف الصدقان گرامی خود را محمد

و عبدالرحمن در ضمن گرفته‌ام • پس طریق احتیاط این است که مریدین این خاندان هر که صحبت این فقیر را یافته‌است رابطه حقیر بکنند ، والا رابطه این دو فرزندان خلف الصدق حکم رابطه حقیر دارد • امید است که شیطان لعین به این صورتها متمثل نتواند شد ، (فاله خیر حافظا و هو أرحم الراحمین) •

سوال : تو سابقا نوشته‌ای که فائده رابطه حصول محبت است ، و محبت موجب سعادت ضمانیت ، و ضمانیت باعث جذبه است • پس مریدان صاحب جذبه هم این ضمانیت را دارند •

جواب : آن ضمانیت که سابقا دست میدهد صورت ضمانیت است که به حکم (اندراج النهایة فی البدایة) مخصوص این خاندان است ، و این ضمانیت حقیقت ضمانیت است (و شتان مابینهما) • زین حسن تا آن حسن فرقی است ژرف •

وهسیه تی سیّه ۴م

اینکه در این خاندان عالی شان که جذبه بر سلوک مقدم افتاده است ، صورت جذبه حقیقیه است ، زیرا که جذبه حقیقیه جذبه روحی است که در نهایت سلوک کاملانرا دست میدهد ، و این صورت جذبه جذبه قلبی است که از اختلاط نور و ظلمت پیدا میشود ، پس از دخل نفس و شیطان دور نیست •

لهذا باید خلفای حقیر مریدان خود را به تاکید اکید نصیحت نمایند که مادامی اختیار داشته باشند از نعره و صیحه و حرکات اعضا اجتناب نمایند و میل نفس خود را دران دخل ندهند خصوصا در حالت نماز که اگر ادنی اختیاری دران داشته باشند مبطل نماز است • و اگر بنا به غلبه احوال روی دهد حکم سعال و عطاس دارد که کثیر آنها مبطل نماز است ، و بر قلیش

عفو است چنانکه در کتب فقه مبین است • حضرت مولانای ما قدس سره مجذوبانرا از الفاظ نامشروع گفتن به تاکید منع میفرمودند ، بلکه زجر و تاکید میکردند ، زیرا که غالبا آن اطوار از میل نفسانی و وسوسهء شیطانی پاک نیست و نیز خو گرفتن باعث سدّ عروج لطیفهء قلب میگردد •

چونکه در این طریقهء علیه اندراج نهایت در بدایت دست میدهد چنانکه حضرت امام الطریقه بهاءالدین نقشبند قدس سره فرموده است که ما نهایترا در بدایت درج میکنیم ، لاجرم در بدایت حال واحوالی که شبیه به مقامات اهل کمال است ، غالبا مریدانرا دست میدهد ، مثل شهود وحدت در کثرت و توحید وجودی و کشف کونی و کشف قبوری و غیرها • و فی الحقیقه این حالات از انعکاس دل پیراست که در مرید به علت صورت ضمانیت که از اثر رابطه حاصل شده است ظهور میکند •

پس باید که آن مرید این حالاترا از خود نداند ، و از انعکاس مقامات پیر شناسد ، و این حالت نیز مزلة الاقدام است که از شائبه وهم و ظن و دخل نفس و شیطان پاک نیست • پس همه وقت مستنفر باید بود ، و دلرا به این نمایشات متعلق نباید ساخت ، والا سد و مانع راه عروج میشوند •

(فائدة • و فی الحدیث : لما اهبط [علیه ما یستحق] قال فبعزتك و عظمتك انی لا افارق ابن آدم حتی یفارق روحه جسده • قال الرب عز و جل و عزتی و عظمتی لا احجب التوبة عن عبدی حتی یغرغر بها - کتاب الهادی للمهتدی) •

بزرگان طریقت گفته اند (تلك خیالات تربی بها اطفال الطریقة) • اصل مطلب از سلوك طریقه ظاهر و باطنرا به اخلاق باطنه و ظاهرهء شریعت متخلق گردانیدن است ، و بس طالب هوا و هوس نباید بود ، و سعی باید کرد که دل همیشه منور به نور حضور باشد ، و خطرء حبی و عملی و ماسوی

از ساحت سینه دور گردد تا که حب و بغض و عطاء و منع همگی صرف برای خدا باشد سبحانه و تعالی ، که (من احب لله و أبغض لله و أعطى لله و منع لله ، فقد استكمل ایمانه) •

وهسیه تی پینچهم

اینکه برزگان طریقت وجود را شرك اکبر گفته اند (وجودك ذنب لایقاس به ذنب آخر) •

بیت

دم بی حق زدن عین گناه است
به خود مشغول گشتن کفر راه است

ترا هر دم کشد پندار هستی
سوی ظلمت سرای خودپرستی

خودی کفر است ، از وی توبه کن زود
که جز حق در حقیقت نیست معبود

پس طالب حق باید که همه آن در صدد آن باشد که خود را از هیچ فردی از افراد عالم بهتر نداند ، بلکه خود را بر خمرخوارگان فجار تفضیل ندهد ، نه به این معنی که (العیاذ بالله) خمر خوردن بد نیست ، بلکه بدین معنی که خاتمهء کار مجهول است •

ای بسا رندان شرابخوار ، بلکه کافران دار البوار در آخر کار دست انابت را به ذیل ندامت و استغفار زده ، در سلك ابرار منسلک میشوند • و ای بسا زاهدان مرتاض و عابدان ممتاز در بوادی خذلان و حرمان افتاده و در تیه ضلال منهك میگردند •

از سبب سوزیش من سودائیم
وز سبب سازیش سوفسطائیم
ساعتی کافر کند صدیق را
ساعتی زاهد کند زندیق را
چشم باز و گوش باز و این ذکا
حیرتم در چشم‌بندی خدا

(نجانا الله تعالى و سائر المسلمين من هذا الخطب العظيم ، بحق من
ورد فی شأنه العظيم : حریص علیکم بالمؤمنین رءوف رحیم ، علیه افضل
صلاة وتسليم) •

علت ابلیس (انا خیر) بداست
این مرض در نفس هر مخلوق هست

(و ما ابریء نفسی ان النفس لأماراة بالسوء الا ما رحم ربی) •

(فصل فی غیر المتن) • شیخ أبو عبد الله الخفیف قدس الله تعالى سره
العزيز که از اعظم مشایخ شیراز است گفته که با شیخ ابوالخیر مالکی که
صاحب وقت و حال خویش بود ، در مکه صحبت میداشتیم • شبی ویرا
گفتم : (ایها الشیخ) سوآل دارم • گفت : بگوی • گفتم : (متی یصفو
العیش مع الله ؟ قال : اذا رفعت المخالفة) • من از جواب وی متعجب ماندم •
چون بامداد شد آنرا به مشایخ گفتم • ایشان هم از قولش تعجب بسیار
کردند و گفتند می‌خواهیم که از خودش بشنویم • بر وی جمع شدند
و پرسیدند • در جوابشان چنین گفت : (ما یجری باللیل ، لا یدکر بالنهار)
و به قول شب خویش اقرار نکرد •

(و فی تفحات الانس للجامی) : بدانکه (رحمک الله تعالى) قول (رفعت
المخالفة) از اصطلاح (همه او است) خبر میدهد که اعتقاد کثیر از مشایخ است،

و بسی از محققین بر این رفته‌اند همانا کسی را چشم بصیرت به حقیقت فعل حضرت (فعال لما یرید) باز کرده باشند و به آن وقوف یافته باشد که او است سلطان هرچه خواهد آن کند • دگر زبان خود را به عیب و نقصان کسی ملوث نگرداند ، و به تعبیر خلاق مشغول نمیشود ، و همراه را از فاعل حقیقی میبیند • شیخ عرفی شیرازی گفته است :

چنان با نیک و بد سر کن که بعد از مردنت (عرفی)
مسلمانت به زمزم شوید و هندو بسوزاند

عین القضاة همدانی قدس سره در کتاب (زبدة الحقائق) خود این را به طیّ داده است • در این صورت روندهء راه را باید به مفاد (قل کل من عند الله) چشم از خلاق ببندد ، و دلش نیز به فعل فاعل حقیقی نگران بود ، و دائماً از نماز و روزه و طاعات و حسنات خود لرزان باشد • (معصية اورثتك ذلا وافتقارا خير من طاعة اورثتك عتوا واستكبارا) مبادا به اسفل السافلين بعد و حرمان گرفتار گردد • هرکرا در تیه حرمان پای در گل ماند ، ماند •
(ایات) :

ای آنکه ز اسرار قدر عالم به هم حیران کنی
جن و بشر در وحشتند کین چیست با ایشان کنی

حبری بری از صومعه در دیر گبران افگنی
گبری کشی از بتکده ، سر حلقهء مردان کنی
کس را چه یارا کز عتو چون و چرا پرسد ز تو
فرمانروای مطلقى خود هرچه خواهی آن کنی

صاحب کتاب (کشف المحجوب) و هو علی ابن عثمان ابن ابی علی
الجلابی الغزنوی قدس سره ، گوید : لقمان سرخسی که آزاد کردهء رب العالمین

جل جلاله و از عقلای مجانین بود ، روزی به نزد پیر ابوالفضل سرخسی که
مرشد شیخ ابو سعید ابوالخیر است قدس سره - آمد . جزوی در دست
پیر دید . گفت یا ابو الفضل در این جزو چه میخواهی ؟ گفتش : همان
که تو در ترك آن خواستی . پس لقمان گفت این خلاف چراست ، یعنی که
بایست که مخالفه در طریقه نبودی ، و راه همه به خدا یکی بودی

بی رنگی است و بی صفتی وصف عاشقان
ای شیوه کم طلب ز اسیران رنگ و بوی

پیر گفت خلافی تو میبینی و از من میپرسی که چه میخواهی ز مستی
هشیار شو و از هشیاری بیدار تا بدانی که من و تو چه میطلبیم . (تفحات
جامی قدس سره) .

وهسیه‌تی شه‌شهم

اینکه فقیر در حالت حیات به طوع و اختیار خودم بلکه به اشارات غیبی
و باطنی پسران ارجمند و خلفان سعادت‌مند خود محمد و عبدالرحمن را چنانکه
سابقا معلوم شده که سعادت ضمانت حقیر را دریافته‌اند ، نائب و خلیفه
خویش ، و بر سجادهء ارشاد متمکن ساخته‌ام ، و گردن‌امیدواری ایشانرا در
بین جمیع خلفا و مریدان خود به این نوید افراخته . تمامی خلفا و مریدان
بلکه کل متعلقین و منسوبین من این دو فرزند سعادت‌مند را (کنفس واحده)
نائب و خلف الصدق من دانند ، و از امر و نهی ایشان به هیچ وجه تجاوز
نکنند . حال که حقیر مستمند در حال حیاتم و بعد از ممات من نیز رشتهء
علاقه و انقیاد ایشانرا قلادهء گردن خویش نمایند ، و مراعات ادب ایشانرا
مایهء سعادت خود دانند . مبادا . . مبادا کسی در میانهء ایشان به رسم تمامی
و سخن‌چینی به‌درآید که (نعوذ بالله سبحانه) باعث ضلالت وی گردد ،
و بی‌امر و رضای ایشان در عزل و نصب خلفا و رد و قبول مریدان دخل

نکنند که امر و نهی ایشان در این فقرات امر و نهی من است ، و اخلاص و محبت و ادب و حرمت گرفتن ایشان عائد به من میگردد .

(فصل سوی الوصایا) • بسمه سبحانه • در کتاب (کیمیای سعادت) به رکن مهلکات در اصل سوم بیان آفت زبان نوشته‌اند که یکی در پیش عمر ابن عبدالعزیز نامی کرد • وی گفت نگاه کنیم اگر دروغ گفتی اهل این آیتی (ان جاءکم فاسق نبأ فتبینوا) و اگر راست گفتی از اهل این آیتی (همّازٍ مشّاءٍ بنمیم) و اگر خواهی توبه کن تا عفو کنم • گفت یا امیر المؤمنین توبه کردم •

یکی حکیمی را گفت فلان کس ترا چنین بد گفته‌است • وی را گفت به زیارت دیر آمدی و سه خیانت را بکردی : برادری را بر دل من ناخوش کردی ، و دل فارغ مرا مشغول گردانیدی ، و خویشان را به نزدیک من فاسق و متهم ساختی •

آنچه گفتم زیرکان را خود بس‌است
بانگ دو کردم اگر در ده کس‌است

(و ما علی الرسول الا البلاغ المبین • وصلى الله على سيدنا محمد وآله و صحبه اجمعين) •

وهسیه‌تی چه‌و‌ته‌م

اینکه حکمت بالغه حق سبحانه در ارسال رسل (علی نبینا و علیهم الصلاة والسلام) این‌است که عباد الله در غایت تدنس‌اند ، و حق سبحانه و تعالی بالنهایه در کمال تقدس • پس برزخی ذوالجهتین در کاراست که به وسیله آن فیض اقدس از حضرت مقدس عز اسمہ به بندگان عاید گردد • و چون بعد از حضرت خاتم الرسل صلوات الله و سلامه علیه و علیهم

وعلی کل آل ، باب نبوت مسدود شده است ، پس اولیاء الله این امت مرحومه به نیابت و خلافت آن سرور دنیا و دین صلی الله علیه وسلم قرنا بعد قرن این مهم را سرانجام میدهند • و به وجود مسعود ایشانان تا ظهور حضرت مهدی موعود رضی الله عنه باب افاضه و استفاضه مفتوح است • و چون کامل مکمل که به نهاية النهایه عروج رسیده و باز به رجوع قهقری به غایت تنزل کرده و مرجوع گردیده بود ، و مجانست و مناسبت با سائر آدمیان و عوام الناس حاصل کرده باشند ، مانند اکسیر نسبی نادر و کم یاب است و حال اینکه بی مناسبت و مجانست افاده و استفاده غیر میسر است ، پس به اقتضای وقت این حقیر (تبعاً لقطب العارفین و غوث السالکین الکامل الواصل الی الحقیقة والنازل السافل الی الخلیقة ، اعنی حضرة قطب الطريقة) مولانای ما قدس سره العزیز کسانی را که بعد از حصول جذبه و فنای آن در این طریقه و وثیقه به حکم (اندراج النهایة فی البدایه) حکم برزخیه پیدا کرده اند و مشابیهتی به واصل کامل مرجوع باقی بالله حاصل نموده هرچند که تکمیل ندارند ، لکن غالباً اوها را رخصت و اجازه داده ام که طالبانرا تلقین آداب طریقه نمایند ، چونکه افاده اوها در حق عوام از افاده متوسطان که از عالم نفس و آفاق گذشته اند و هنوز به فنای حقیقی نرسیده اند به حکم اینکه مجانست اوها بیشتر است بلکه از کاملان غیر مرجوع و واصلان و فانیان که هنوز رتبه تنزل نیافته اند مفیدتر •

پس اجازه یافته گان این درجه باید که به این اجازه مغرور نشوند و خود را کامل و واصل گمان نبرند ، و به مظنه کمال محبوس اسفل السافلین بعد و وبال نمایند • بیت :

علت بدتر ز پندار کمال
نیست اندر جان تو ای ذو دلال

از این است که صاحب مثنوی علیه الرحمة میگوید :

خواجه پندارد که مرد واصل است
حاصل خواجه به جز پندار نیست

لاجرم

مراد ما نصیحت بود و گفتیم
حوالت با خدا کردیم و رفتیم

وهسیه تی هه شته م

اینکه نصیحت میگویم و امانت میدهم مریدان خود را عموماً و خلفا و مأذونان خود را خصوصاً چنانکه لازم و شرط طریق است • باید که در حق برادران و رفیقان خویش يك دل و يك جهت باشند ، و زبان را به غیبت و نکوهش و ذم یکدیگر ملوث نسازند ، و هیچ یکی خود را ازان دگر فاضل و خوبتر گمان نبرند •

حضرت امام ربانی که مجدد الف ثانی است (قدس سره) میفرماید معرفت خدای سبحانه و تعالی بر انکس حرام که خود را از کافر فرنگ بهتر داند چه جای از برادران دین و طریق ، و این فقیر که خوشه چین احسان ایشان خود را از (هر) فردی از افراد عالم کمتر و بدتر میدانم ، بلکه معاصی جمیع عباد را به خود نسبت میدهم • پس تابعین من میباید که تتبع من کنند و از زلالت مردم چشم پیوشند و همیشه به نقص خویشان ناظر باشند ، و کار عباد را به معبود حقیقی جل سلطانه واگذارند ، زیرا با وجود آگاهی از حضرت خالق علام الغیوب سبحانه و تعالی ، بر مخلوق وی طعنه زدن از جسارت ، و به فعل او عز شانه راضی نبودن است • مصرع : کار خدا را به خدا واگذار •

فائده : حضرت خواجه نقشبند قدس سره در این مبحث بیانی فرموده‌اند
که حقیقت آن راجع به این ایات است (لراقم الحروف) :

آن بود آزاد مرد اندر جهان
چون برنجاند وی را جاهلان
ظاهر و باطن ازو زان فعل خام
هم نرنجد ، هم نگیرد انتقام
وز جوانمردیت گویم یاددار
مستحق رنج را زحمت مدار
که جوان مردان معنی آگهند
مستحق زخم را مرهم نهند
چیست میدان فتوت ای جوان
نیک خویی بودن با دشمنان
چون به دل مکروه میداری کسی
مال خود را بذل کن وی را بسی
ور ترا طبع از کسی با نفرت است
با ویت تکلیف حسن صحبت است
زین خصائل چون شدی صاحب سلاح
با فتوت باشی اهل فلاح

وهسیه‌تی نوهم

اینکه این فقیر حقیر که مرکز دائرهء عجز و تقصیرم ، به تأکید اکید
منتظرم که دائما مرا به دعای عافیت دنیوی و عفو غفران اخروی یاددارید ،

و هرگز از دعای خیر ماثوره‌ام معاف نگذارید (بلی بلی حسنات الأبرار ،
سیئات المقربین) •

به هوش باش که هنگام باد استغنا
هزار خرمن طاعت به نیم جو نخرند

البته نمیگویید که فلانی محتاج به دعوات ماها نمیباشد •

نزد هر پیره‌زنی رفتی رسول
که دعا کن تا شود احمد قبول

علاوه بر این حقیر خیلی خود را از مذنبان و عاصیان روی زمین بدتر
میدانم ، و از همه کس به دعای خیر محتاج‌ترم ، چه در نامه‌ء اعمال خود
عملی را که شایسته‌ء قبول بارگاه بود گمان نمیبرم •

رباعی از شاه نقشبند قدس سره :

گر طاعت خود نقش کنم بر نانی
وان نان بنهم پیش سگی بر خوانی
وان سگ سالی گرسنه در کهدانی
از عار بر ان نان ننهد دندانی

معنی این را شامل حال خود می‌بینم ، پس دائم از دعای خیرم خودهارا
غافل نکنید که (دعاء الغائب للغائب مستجاب) •

(فصل فی تتمه هذه المعرفة) • حضرت خواجه بهاء‌الدین محمد بخاری
نقشبندی رضی الله تعالی عنه میفرماید (بیت) :

تا تو ز هستی خود زیر و زیر نگردی
در نیستی مطلق مرغی به پر نگردی

و أيضا در این مقام از معارف آن حضرت است (نور الله تعالى روحه)
که فرموده‌اند : درویشی چیست ؟ خاککی بیخته ، آبکی بران ریخته ، نه
کف پارا ازان دردی ، و نه پشت پارا ازان گردی •

و أيضا : درویشی چیست ؟ بیرون بی‌رنگ ، و درون بی‌جنگ • بیت :

تا در این خرقه‌ایم ما از کس

هم نرنجیم ، هم نرنجانیم

و فرموده : از یکی از اکابر دین سوال کردم که درویشی چیست ؟

گفتند : زبونی •

عزیزی گفت : واقف باش ! کارها را خود میکند ، و بارها بر سر تو

می‌اندازد •

و من لطائفه :

جز صحبت عاشقان و مستان می‌پسند

دل در هوس قوم فرومایه می‌بند

هر طائفه‌ات به جانب خویش کشد

جغدت سوی ویرانه و طوطی سوی قند

(انتهى کلامه رضی الله عنه) •

و این فقیر راقم الحروف (علیه الرحمة و مغفرة الرب الرؤوف) گوید:

ندانم از آثار صحابه است رضی الله عنهم یا از انقاس مشایخ کرام (وجودك

ذنب لا یقاس به ذنب) • مصرع : بردند شکستگان ازین میدان گوی •

یحیی ابن معاذ رازی علیه الرحمة میگوید : (انكسار العاصين احب

الیّ من صولة المطيعین) • آری

سگ به ز سگی باشد کو پیش سگی کویش
جان را محلی بیند ، دل را قدری داند
(والمخلصون فی خطر عظیم) •

وهسیه تی دههم

أتمنى على الزمان محالاً
أن ترى مقلتای طلعة حرّ

اینکه جمله فرزندان و خلفا و مریدان و محبین و مخلصین را اعلام
میدارد که این وصایای مرا سرسری و لایعنی خیال نکنند و به صدق تمام
آویزه گوش هوش خود نمایند ، و پس پشت نگذارند ، بلکه مایهء سعادت
و نجات دارین خود شمارند •

نصیحتی کنت بشنو بهانه مگیر
هرآنچه ناصح مشفق بگویدت بپذیر

(و صلی الله علی سیدنا محمد خاتم الرسل ، و علی آله و اصحابه هادی
السبل ، و علی اهل بیده و ذریته جزء و کل • والسلام علی من اتبع الهدی ،
و التزم متابعة المصطفی ، علیه و علی آله الصلوات والتسلیمات اتمها
واكملها) •

چوارینه یهك و تاكه بهیتیکی شیخ عوتمان سیراجوددین

چوارینه كه

هرجا كه من و یار به هم باز رسیدیم
از بیم بداندیش لب خویش گزیدیم

بی واسطهء گوش و زبان از طرف دل
بسیار سخن بود که گفتیم و شنیدیم

تاکه بهیته که

با دوست کنج فقر بهشت است و بوستان
بی دوست خاک بر سر جاه و توانگری

له وهسیه تی هه شته می وهسیه ته کانشیدا پارچه شیعیکی هه شت بهیتی
هه بوو • له هه موو نه مانه وه وا دهر نه که وی شیخ عو ثمان سیراجو ددین
شیعی له مه زیاتریشی بوو بی و فه و تابی •

یادی شیخ موصی محمد به هائوددینی کوری شیخ عثمان سیراوردین

گورته‌ی میژووی ژیانی شیخ موصی محمد به هائوددین

شیخ موصی محمد به هائوددین ، وهك پیشتر باسماز کرد ، کوری سیئه‌می
شیخ عثمان سیراوردینه • له ۱۲۵۲ی هیجره‌تدا له دینی ته‌ویله له‌دایک‌بووه •
دایکی ناوی خاتو خورشیده‌و له به‌گزاده‌کانی ماوه‌ته له ناوچه‌ی سوله‌یمانی •
مه‌لا حامیدی کاتبی شیخی باوکی ، میژووی له‌دایک‌بوونی له‌م پارچه شیعه‌دا
باس کردووه :

غوٚ آفاق شیخ عثمان که
قطب عصر و پناه دوران‌است

آنکه بر گرد خوان نعمت او
گردن آن سپهر گردان‌است

عالم و هرچه هست در عالم
همه چون قالبند و او جان‌است

گلی از باغ دولتش بشکفت
زینت هر گل و گلستان‌است

شد مسمی باسم خیر رسل
آن محمد که جان جانان است

هشت ماه ربیع آخر کرد
جلوه آن مه که نور ایمان است

هاتفی گفت بهر تأریخش :
« این گل گلستان احسان است »^(۱)

ئەم ذاتە لە ھەوت سالاندا لای مەلا مەحموودی دھەیی دەستی کردوو
بە خویندنی قورئانی پیرۆزو کتیبە وردە سەرەتایی یەکانیشی بە پیتی دابو
نەریتی ئەو پۆژە ھەر لای ئەو خویندوو • پاشان لای مەلا حامیدی کاتب
دەستی کردوو بە خویندنی کتیبە سەرەتایی یەکانی سەرف و نەحو و ، پیش
ئەو ھە بگاتە پازدە سالان لە سەر دەستی باوکیا تەریقەتی نەقشبەندی
و ەرگرتوو و زۆر بە گەرمی و دڵسۆزی یەو ە خەریک بوو و لە ماو ە یەکی
کەمدا پێ گەشتوو و ، جا باوکی فەرمانی داو ەتی کە دەست بکا بە پێگە یاندنی
موریدەکانی خانەقاو لەم مەیدانەدا وەك یارمەتی دەری باوکی لی ھاتوو •
تەنانەت فەرمانی پەر و ەردە کردنی شیخ عەبدولرحمان و شیخ عومەر و شیخ
ئەحمەدی برایشی پێ دراو ە ، سەرەرای ئەو ە کە شیخی باوکیان خۆشی فیری
تەریقەتی کردوون و تەو ە ججوهی لی کردوون •

شیخ عثمان سیراجوددین لە وەسیەتی شەشەمیدا بە مەنسووب و
موریدەکانی خۆیی راگە یاندوو ە کەوا شیخ مو ە مەد بە ھائوددین و شیخ
عەبدولرحمان ئەبولو ە فا خەلیفە و جی نشینی ئەو ن و داوای لی کردوون کە
ئادابی تەریقەت لەم دوو کور ە ی و ەربگرن • بەم جۆرە پاش وەفاتی شیخ
عثمان سیراجوددین ئەم دوو کور ە ی بەجووتە لە تەو یلە دەست ئەکەن بە

(۱) بە حیسابی ھەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ۱۲۵۲ •

پښتوونى كړدى موسولمانانو شيخ عېدولرحمان ته بولوفا له خزمه تى
كاكيا ته بې تا ماوېهك و پاشان ته وېله به جې دېلى و ته گويژته وه بو گولپ
وهك پاشان له باسى خويدا دېينه وه سهرى و ، ئېتر شيخ موحه ممد
به هائوددين ته بې به جېگرى باوكى له خانه قاى ته وېله داو هه موو موريدو
مه نسووبه كانى باوكى به پيرى ته رېقه تى نه قشبه ندى پېسه ند ته كن .

له زه مانى شيخ موحه ممد به هائودديندا خانه قاى ته وېله هه ميشه
پر بووه له پياوى خاوه ندل و زانست و كه سانى رځ پېروهر . خانه قاى
ته وېله له و سهرده ممد دا هه رگيز كه سانى پايه بلدى وهك مه لا حاميدى كاتبو
مه وله وى و حاجى مه لا ته حمده دى تودشه يى و مه لا عېلى تالشى و شيخ
عېدولرحمانى قهره داغى و حاجى شيخ ته مېنى خالى لى نه پراوه . له شيخ
موحه ممد دى خالم بېستوو ته يوت له باپيرم بېستوو ته يفرموو وا
رېكه وتوو له شه وېكا هفتا خليفه له حلقه ي ختمى خانه قاى سهرده مى
شيخ موحه ممد به هائودديندا بوون ، جگه له ده يان موريدو مه نسووبى تر
كه ته مانه خه ريكى پېگه ياندى و پېروهرده كړدىان بوون .

شيخ موحه ممد به هائوددين ، سهره پراى پېگه ياندى ته و مه نسووبانه ي
باوكى كه له كاتى وه فات كړدى ته ودا هېشتا سولووكيان ته واو نه كړدبوو و
نه بوو بوون به خليفه و ، سهره پراى خهريك بوونى له گه ل خليفه كانى باوكى
كه پاش ته و ته ميان به پيرى خويان پېسه ند كړدوو ، بوخوېشى چه ند
خليفه ي تازه ي پېگه ياندى و . يه كې له مانه شيخ عېدولرحمانى قهره داغى
باوكى ماموستا شيخ عومهرى (ابن القره داغى) ي ماموستامانه كه يه كې بووه
له زاهيدان و زانايانى سهرده مى خوى . يه كېكى ترشيان حاجى شيخ ته مېنى
خاله كه ته وېش عومرېكى درېژى له خوا پېرستى و خزمه ت كړدى موسولمانانا
سهره كړدوو هه ميشه خوى له دنيا و ده ولت دوور راگرتوو .

شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین سه‌فهری جه‌جیشی کردووہ • له‌م
سه‌فهریدا شیخ عومہر ضیائوددین و شیخ ئەحمەدی برای و مه‌لا ئەحمەدی
تۆدشەبیشی له‌گەڵ بووہ ، به‌لام براکانی له‌ به‌غداوہ گەراوئەتەوہ • له‌ به‌غدا
میوانی مالی موفتیی زەهاوی بوون • پاش حەجە که‌ سه‌ریان له‌ میسریش داوہ •

شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین له‌ سالی ١٢٨٤ی هه‌جری تەدا چوارده‌وری
ئارامگای باوکی ئەکا به‌ خانوو و گومەزێک به‌سه‌ر ئارامگا که‌وہ دروست
ئەکاو خانەقا کە‌یش گە‌وره‌ ئەکا که‌ وه‌ختی خۆی باوکی دروستی کردبوو •
مه‌لا حامیدی کاتب به‌بۆنە‌ی دروست کردنی ئەم گومەزو خانوانە‌و
گە‌وره‌ کردنی خانەقاوہ قە‌سیدە‌یە‌ک دایە‌نی ، وا لی‌ره‌دا ئە‌ینووسینه‌وہ :

این همایون بارگە‌ کز کاخ کسری برتر است
کسر باشد گر نویسم همچو قصر قیصر است

آن بنا گیرم که‌ بود از خشته‌ای سیم و زر
این همه‌ چون قبه‌های جنت از یک گوه‌راست

خاک آن گر مشک و عنبر بود ، آتش صاف و خوش
خاک این خاک بهشت و آب آب کوثر است

گر در و دیوار آن مرآت روی خلق بود
در در و دیوار این مشهود روی داور است

از سماع چنگ و نی ، جوش و خروش آن سرا
غلغل این قبه از عکس سروش آن سراسر است

کوه‌ طور از یک تجلی (صار دکا) خرد گشت
مانده‌ بر پا بی‌فتور و بی‌قصور ، این نادر است

این عجب‌تر چون در و دیوار جنب این بنا
 سربسر گویا مغنی بذله‌گو خنیاگراست
 سنگها با یکدیگر اهلند چون مو مؤتلف
 نه درشت و سخت رو مانند سنگ مرمر است
 شمس گردون بر سر این قبه نیکو شمس‌ه‌ایست
 شمس‌ه زرین برو بستن بسی نادر خوراست
 از برای خاڭروبی هست در این بارگاه
 غبطه در بین فریدون و جم و اسکندر است
 حاجیا برگرد و طوفی کن به گرد او اگر
 در سویدای دلت سودای حج اکبر است
 تا نکوبی حلقه‌ء این کعبه با دست ادب
 کعبتین تخته نزد سعیت اندر شش دراست
 حیرتی دارم عجب در سنگ و چوب و آب و گل
 این همه اسرار قیومی عجب چون مضمراست
 چه عجب که مرقد قطب زمان است این زمین
 آنکه فیض و فضل و جود و لطف حق را مظهر است
 شیخ عالم آن سراج ملک و دین که سیرتش
 بی‌گمان میزان شرع حضرت پیغمبر است
 چشم پاکش در زمین و روحش اندر لامکان
 آن زمان را شد ضمین و این زمین را لنگراست
 گرچه عثمان است نامش ، گر بگویم هم روا است
 گاهی صدیق و گاهی فاروق و گاهی حیدر است

ترسم از اندیشه‌های کج و گرنه گفتمی
حلقهء توحید اگر جنبد سخن بالاتراست

جان پاکش صاف‌تر شد از مزاج آب و گل
گرچه ربطی هست چون مشتق دلیل مصدر است

نی چه گویم جسم پاکش عین جان افتاد صاف
چون عرض رفت از میان باقی که ماند جوهر است

بلکه روح و جسم او در نور مطلق محو شد
این سخن کی درخور اندیشهء دانشور است

شد به جد و جهد فرزندی ولی عهدش تمام
آنکه او مجموعهء فضل و هنر را دفتر است

خوب صورت ، نیک سیرت ، پاک طینت ، صاف دل
تازه و پاکیزه خود فرخندهء فرخ فراست

شمع جمع اولیا و نور چشم اصفیا
زمرهء اهل صفارا رهنما و رهبر است

شیخ امجد ، ارشد اسعد محمد ذوالکرم
بوالبها کو نائب الارشاد شیخ اکبر است

ظاهرش همرنگ ، باطن با شریعت متحد
مختصر مرآت شرع حضرت پیغمبر است

این بنای خیرا یا رب حمایت کن به لطف
حق آنکه انبیا و اولیایا سردر است

هم به لطف خویش بانی را دوام عمر بخش
آنکه مر دیباچهء فضل و هنر را زیور است

طائفان و عاکفان را لطف کن لاسیما
(حامد) بیچاره‌ها که بس ذلیل و مضطراست

گفت بر سال و بر اتمام بنای این مکان
هاتفی « بابا بیا ، باب سعادت این درست » (۲)

رِووداویک له‌نیوان شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین و فهرهاد میرزای مامی ناصروددین شای قاجاردا

له شیخ بابارسوولی کوری شیخ عارفی دۆلاشی مەریوانم بیست وتی
بیستوومه له سالی ۱۲۸۶ی هه‌جریه‌تدا فهرهاد میرزای مامی ناصروددین شای
قاجار به له‌شکریکی زۆره‌وه دئی بۆ سەر هه‌ورامان تا به‌گزاده‌کانی هه‌ورامان
رام‌بکا بۆ ده‌وله‌تی ئێران. به‌گزاده‌ی هه‌ورامانی لوه‌ۆن و هه‌ورامانی
ئه‌ودیویش ترسیان لی ئه‌نیشی و په‌نا ئه‌به‌نه به‌ر شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین
که برّوا بو لای فهرهاد میرزا که له دئی (هه‌جمنه) ئه‌بی تکای لی بکا
ده‌س‌به‌رداریان بی و پیتی‌بلێ هه‌رچیمان لی داوا ئه‌کا بۆی ئه‌که‌ین به‌ومه‌رجه‌ی
به له‌شکروه‌وه نه‌یه‌ته سه‌رمان ، چونکه توانای به‌رگه‌گرتنمان نی‌یه‌و
می‌لله‌ته‌که‌یش فه‌قیر و هه‌زاره .

شیخیش ئه‌رواو له ریدا له (ده‌گاشیخان) دائه‌به‌زی ئه‌لی با به‌رله‌وه‌ی
برۆم چاوم پی بکه‌وی نامه‌یه‌کی بۆ بنووسم بزانه‌م ئه‌لی چی ویری له‌گه‌ل
هه‌ورامان و هه‌ورامی چۆنه ؟ نامه‌یه‌کی بۆ ئه‌نووسی له نامه‌که‌یا ئامۆژگاری
ئه‌کا که ده‌س‌به‌رداری له‌شکر ناردنه‌ سەر هه‌ورامان بی با خوینی
موسولمانان به‌ ناحق نه‌پژئی . که نامه‌که ئه‌گاته ده‌ستی فهرهاد میرزا زۆر

(۲) به‌حسابی حه‌رفه‌کانی ئه‌به‌جده ئه‌کاته ۱۲۸۴ .

توورپه ئه بئى و وه لامي شيخ ئه نووسيتته وه و دهس به پروويه وه ئه نئى و له
سه رته تاي نامه كه يشيه وه ئه م به يته ئه نووسى :

ما شيخ و زاهد نمى شناسيم
يا جام باده ، يا روى ساقى

كه وه لامي كهى فهرهاد ميرزا به شيخ ئه گا ، ئه ميش دوو كه ليمه ي ترى
بو ئه نووسى و ئه م به يته له سه رته تاي نامه كه يه وه ئه نووسى :

ما مير و سلطان نمى شناسيم
يا عدل و احسان ، يا قهر باقى

ئيتر له ده گاشيخانه وه ئه گه رپتته وه بو هه ورامان بو شويني خوى •

مه سه له كه يش دريژه ئه كيشى و سه رنه جام ئه كيشيتته وه بو جه نك
له نيوان له شكري فهرهاد ميرزاو عه شايى هه وراماندا • هه ورامى يه كان
(شه بى خوون) ئه دهن به سه ر سوپاي فهرهاد ميرزادا ئه يانشكيين و ناچارى
هه لاتنيان ئه كه ن ، ته نانه ت فهرهاد ميرزا خوى به زه حمه ت له مله ي
(بلچه سوور) وه له سه ر هه ژگ به سه ر به فردا رايان كيشاوه تا له ده ست
تفه نگچى هه ورامى رزگاربان كردوو • فهرهاد ميرزا خوى باسى ئه م
رووداوه ي له (منشات) ه كه يدا نووسيو وه نووسيو يشيه :

فليسَ الفرارُ اليومَ عاراً على الفتى
اذا كان معلوماً شجاعاً أمسه

مه لا حاميدى كاتبى شيخيش له م باره وه قه سيده يه كى داناوه خوا يار بئى
له باسى مه لا حاميد خويدا ئه ينووسينه وه •

شيخ موحه ممه د به هائوددين چوار ژنى هيناوه • يه كه م : طه ييه ي كچى

- شیخ عەبدولرەحمانی دانیشتووی دئی (بی یەلەنگە) لە قەزای هەلەبجە. (۳) •
 • شیخ عەلی حوسامووددینی (۴) کۆری شیخ لەم ژنە یەتی •

(۳) ئەم شیخ عەبدولرەحمانە لە سەیدەکانی (چۆر)ە لە مەریوان و لە نەوێ مەلا ئەبووبەکری موصەننێفە کە ئەچیتەووە سەر پیر خدری شاھۆ .
 باوک و باپیری وەختی خۆی لەبەر هەندێ ئاژاوێ ناوخۆیان کۆچیان کردوووە و هاتوونەتە شارەزوور .

(۴) ئەم ذاتە لە ۱۲۷۸ی هێجرەتدا لە تەویڵە لەدایکبووە . مەلا حامیدی کاتب بەبۆنە ی لەدایکبوونیەووە ئەم پارچە شیعەرە ی وتوووە :

نجم هدی شیخ محمد کە هست
 نور سعادت ز رخس منجلی
 آنکە دلش مخزن اسرار غیب
 تازه کن عهد (الست) و (بلی)
 بیست و چهارم ز صفر نیم شب
 خنده زد از باغ وجودش گلی
 شد به فلک نعرهء (زال الحزن)
 صحن زمین شد ز صفا ممثلی
 خواست پی ترجمهء نام و سال
 نکتهء موزون و خوش و صیقلی
 آن گهر درج صفا و شرف
 وان صدف سر خفی و جلی
 من ز خرد خواستم این نکته گفت :
 « کاب گل باغ محمد علی »

ئەم کۆرە تاقانە ی دایکی بووە . یەکی لەو ژنانە ی شیریان داوەتی (پێحانە) ناوی دایکی باوکم بووە کە لەو سەردەمەدا مالیان لە دئی (تەکیە) ی نزیکێ خورمال بووە و مالی شیخ موحەممەد بەهائووددینیش لەو سەردەمەدا لە خورمال بووە . بەم پێیە شیخ عەلی حوسامووددین ئەبێ بە مامی شیریم .

شیخ عەلی حوسامووددین لە ژبانی باوکیا قورئانی پێوژی خەتم کردوووە و پاشان دەستی کردوووە بە خویندنی وردە کتیبەکانی نەحو و سەرف و ھەر لە سەرەتای ھەرزەکاریدا تەریقەتی لەسەر دەستی باوکیا

=

دووهم : خاتو مه له کچې موصطه فا سانی هه ورامیی په زاوی • له م
ژنه ی سڼ کوری بووه : صادق و (۵) مه ظهرو جه عفر •

سپههم : کچی سه ییدیکی خه لکی دئی (چاولکان) له سه ییده کانی
عه بدال صه مه دی • له م ژنه یشی کورپکی بووه هه ر به ناوی به هائوددین
به لام به (کاکه شیخ) مه شهوور بووه •

چوارهم : ژتیکې ته ویله یی بووه ، بوم ساغ نه بوه ته وه ناوی چی بووه و
کچی کڼ بووه (۶) •

وه رگرتووه • پاش وه فاتی باوکی له جیی نه و دانراوه له خانه قای
ته ویله و شیخ عومه ر ضیائوددینی مامیشی ته ویله ی به جی هیشتووه و
هاتووه ته بیاره و شیخ نه حمه دی مامیشی هاتووه ته نه حمه دئاوای لای زه لم •

شیخ عه لی حوساموددین باخ و باخت و زه وی وزارتکی زوری له
باوکیه وه بو به جی ماوه وهك باخه کانی خوارو ژووری چه می ته ویله و
زه وی وزارت پشت جوگه ی (ده لپن) و جوگه ی (سه رگه ته جو) و
(وه له دسینان) ی لای خورمال و ، زه وی وزارت (هانه نه وتی) له چه می
بیاره و هه روا له گوپ و خورمال و ، له هه ورامانی نه و دیویش له ده وری
(نوین) و (کراویه دۆل) • به م جوړه پایه ی کومه لایه تی به رزبووه و له ناو
موریدو مه نسووبه کانیشیا گه وره و به ریز بووه •

شیخ عه لی حوساموددین زور خویشی رابواردوووه و هزی زور له
ئاوه دان کردنه وه بووه • له هه موو نه و مولکانه یدا خانووبه ره ی چاک و
جوانی دروست کردوووه و له هه ورامانی نه و دیو (کراویه دۆل) ی کردوووه به
هه واری هاوینانی و خانووی خویشی تیا کردوه ته وه و له م دیویش له
باخه کون و خورمال باخی گه وره ی ناشتووه و خانووبه ره ی چاکی بو
زستانانی دروست کردوووه ، سه ره رای خانووبه ره ی له ته ویله و له هانه
نه وتی و له ته په کله ی شاره زوورو له داوینی چه می زه لم و له دئی گوپ ،
به تایبه تی خانه قای باخه کونی زور جوان و خوشه •

نهم ذاته له به هاری سالی ۱۳۵۸ دا له باخه کون کوچی دواپی کردوووه
هه ر له وییش له ژووریکدا به خاک سپترراوه •

(۵) نهم شیخ صادق نه یوت ده هه زار شیعی مه وله وی و صه یدی و نیظامی و
شاعیرانی ترم له به ره •

(۶) له سه یید موحه ممه دی کوری سه یید فته تحه ی ته ویله ییم بیستووه که

مولك و دارايي شيخ موحه ممد بهائوددين

شيخ موحه ممد بهائوددين له شويينيكي وادا ژياوه كه مهيداني خاوهن مولكي و دارايي پيكه وهناني تيا نه وهنده ني به ، چونكه دتي ته ويته شويينيكي سهخت و بي زهوي وزاره • به لي له وانه به چنده پارچه باخ و زهوي به كي كه مي دهست كه وتبي ، جا به ميراث بو خوي و براو خوشكه كاني هاتيته وهو نه ويش له ناو چنده ميراتگري تيرينه و مي بينه دا شتيكي لي پي برابي ، يا له ماوه ژياني خويا وهك مورشيديك و خانه دايك كرييتي •

به لام پاش گه رانه وهي له سهفري حج له ۱۲۹۱ دا به هوي نه وه وه كه تا پو كردني زهوي وزار له دهوله تي عوسمانيدا داهات و جي به جي كردني نه و قانونه گه شته شاره زووريش ، شيخ موحه ممد بهائوددين و عثمان پاشاي جاف نه ندازه يهك زهوي يان له سهرووي جو گهي ده لينه وه له سه ر خويان تا پو (۷) كرد • نه و زهوي يانه يش نه كه وتنه زهويي كشتو كالي خوار

شيخ موحه ممد بهائوددين شكوفه ناوي كچي ميرزا عه بدولعه ظيمي ژن براي باوكيشي ماره كردو وه و پاش مردني نه م شكوفه به خورشيدي خوشكيشي ماره كردو وه ، به لام له هيچيان منالي نه بوه •

(۷) نه م مه سه له ي تا پو كردني زهوي وزاري شاره زووره له ناو مه لاكاني نه م ولا ته دا بوو به مهيداني ليكولينه وه و لي دوان • گه ليكيان پي رازي نه بوون و به ناشه رعي يان دانا له سه ر نه وه كه وا شاره زوور نه كه ويته بهر (سواد العراق) كه به دريژي نيوان (عبادان) و (حديثه الموصل) وه به پاني نيوان (قادسيه = كوفه) و (حلوان) ه كه (زه هاو) ي ئي ستايه • نه م خاكي (سواد العراق) ه كه سوپاي ئيسلام له سه رده مي حه زره تي عومه را داگري كرد ، دابه ش كرا به سه ر نه داماني نه و سوپايه دا ، پاشان حه زره تي عومه ر به داواي پي به خشين (استيهاب) و به كرين لي ي وه رگرتنه وه و وه قفي كرد له سه ر موسولمانان به وه قفي عام و خه راجي دياربي له سه ر دانان و به ئيجاره ي نه براوه دايه وه به و ره عيه ت و جووتيارانه ي تيا نه ژيان • كه واته به گويره ي شهرع حه رامه دهستي

ئەم رەعیەت و جووتیارانە لەو زەوی و زارە ھەلبەگێری و تاپۆ ناگری لەسەر
کەس .

گەلیکیشیان بەلایانەو و ابو و دروست و رەوایە چونکە بەلای ئەمانەو ،
بەپیتی بیرو رای ئیمامی ئەعظم ئەبووحەنیفە ، ئەم وەقف کردنەى حەزرەتى
عومەر ئیسپات نەبوو ، کەواتە ولاتی (سواد العراق) ئەگرى بە پینج
بەشەو ، چوار بەشى بۆ ئەندامانى سوپای ئیسلامەو بە شەرع بوو
بە هیى خۆیان و کرین و فرۆشتنى دروستە . ئەو بەشەکەشى کە
کەوتوو تە دەستی فەرمانرەوای موسولمانان لە رینگەیه کی شەرعی یەو ،
بۆ فەرمانرەوای موسولمانان دروستە چۆنى پى باش بى بۆ سوودی
موسولمانان و تەصەروفي تیا بکا ، بىفرۆشى ، بىبەخشی ، بەگری بکا
یا ھەرچی یەکی تری لى بکا .

ھەروا دەولەتى ئیسلام ئەتوانى بیدا بە ھەرکەسى کە بە باشى بزانی
بیداتى ، بە مولکی یەت کە لە عورفى شەرعدا پیتی ئەوترى (اقطاع
التملك) یا بە (اقطاع الارفاق والانتفاع) کە واتە زەوی یە کە خۆى ھەر
ھى دەولەتى ئیسلام بى ، بەلام بەرھەم و بەروبوو کەى تیکەل و ھاوبەشى
بى لەنیوان دەولەتى ئیسلام و ئەوکەسانەدا کە وەریان گرتوو . ئەم
تەصەروفەیش کە ئەمرو ئەگرى یەکیکە لەم دوو جۆرەو کەواتە دروستە .

لەسەر فەرزو بۆچوونى ئەویش کە دەولەتى ئیسلام لە سەردەمى
حەزرەتى عومەردا ئەم ولاتەى وەقف کردبى لەسەر موسولمانان ، خو
بەھۆى داگیرکرانى ولاتەکەو لەلایەن لەشکرى کافرانەو کە تاتارەکانن ،
وەقفە کە بەتال بوەتەو . جا پاشان کە کەوتەو دەست دەولەتى ئیسلام ،
بوو بە مولکی و ئەتوانى ھەر جۆرە تەصەروفيكى رەوای تیا بکا . دیسان
ئەوانەى کە رازی نەبوون بە تاپۆ و بەلایانەو رەوا نەبوو ،
تى ھەلئەچوونەو ئەیانوت گریمان وایشە کە ئیو ئەلین ، بەلام خو
تەسەرفى دەولەتى ئیسلامیش کاتیک رەوایە کە بەپیتی سوودی
موسولمانان بى ، کەچى ئەم (اقطاع الارفاق والانتفاع) پارەیه کی ئەوئەندە
کەمى لەبەرەردا دائەنرى کە سوودی موسولمانان بفرۆتى و مامەلەکی
پى بەتال بێتەو .

لەم پروو وە مامۆستا مەلا عەبدوللای عەبابەیلێ نامیلکەیه کی نووسیو
ھەموو ئەو تاپۆیانەى تیا بە بەتال داناو کە لە شارەزوورا کراون چونکە
تەصەروف لە بەیتولمالی موسولماناندا ئەبى بەگوێرەى قازانجى

موسو لمانان بی و ، نامیلکه که ی پیشکه شی مه لای گه وره ی بیاره مامو ستا مه لاقادری کانی که وه یی کردو وه ، ئه ویش له پشتی نامیلکه که یه وه بو ی نووسیوه : ئه وه ی که تو نووسیوته عهینی سه وابه ، به لام کردنه وه ی ئه م ده رگایه له م روژده دا ئه بی به هو ی هه راو ئاژاوه له ناو خه لکدا .

به هه رحال مه سه له ی تاپۆ دوورو خالی نی یه له گومان و ،
دوور که وتنه وه له شتی وا گه لی باشته و خو له گونا ه پاراستن به وه
ئه بی که بنیاده م نزیک ی شتی وا نه که وی .

هەر له بهر یه كنه كه وتنى قسه ی مه لایانی سهردهم بووه له باره ی تاپۆوه
شیخ عومه ر ضیائوددین پاش ئه وه ی جۆگه ی به شاره تی له شاره زوور بۆ
خۆی تاپۆ کردوو ، داویه ته وه و په یمانیشی داوه تا ماوه نانی تاپۆ
نه خواو مامۆستا مه لا قادری مه لای گه وره ی بیاره یش بووه به هاو په یمانی
له م په یمانه داو كه سیان نانی ده غلی به رو بووی زه ویی تاپۆیان نه خواردوو وه ،
تۆوی گه نمێکی هه لآیان په یدا کردوو وه بۆخۆیان دایان چاندوو وه تا
ماون له بهری ئه و تۆوه یان خواردوو .

هه ر له م باره وه له جیی خۆیا یه تی ئه وه یش بگێرمه وه که وا کاتی شیخ
عه لی حوسامو ددین له پستی باخی مه شهوور به باخه کونه وه پارچه یه که
له کتیه که ی دابری وه کردوویه به مزگه وتو مه لای گه وره ی بیاره به
دیده نی چو وه بۆ باخه کون ، که چو وه ته ناو ئه و مزگه وته وه زانیویه تی
شیخ چۆنی دروست کردو وه ، پیتی وتوو ه : به راستی له م ولاتی ئیمه دا
ئهم مزگه وته ی تو مزگه وتی شهرعی یه ، چونکه به شیوه ی (احیاء الموات)
واته ئاوه دان کردنه وه ی وێرانه دروست کرا وه بۆ به جی هینانی ئادابی
ئیعتیکاف زۆر مونا سبه ، چونکه مزگه وته کانی تری (سواد العراق) له
زه ویی وه قفدا دروست کرا ون و هه رچه ند دروسته به گوێره ی پێویست
مزگه وت له زه ویی وه قفدا دروست بکری ، به لام به هه ر حال وه که
مزگه وتیک نین له زه ویی وێرانه دا کرابیته وه و پایه ی ئه و مزگه وتانه یان
نی یه .

من له باره‌ی هۆی تاپۆکردنه‌وه له (سواد العراق) داو به‌تایبه‌تی له‌باره‌ی
زه‌وی تاپۆکردنی ذاتییکی وه‌ك شیخ موحه‌ممهد به‌هائوددینه‌وه له مامۆستا
مه‌لا به‌های پیش‌نوێژی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی بیاره‌م پرسی كه پیاویکی چاك و
مه‌لایه‌کی مونا‌سب بوو ، له وه‌لامدا وتی :

یہ کہم۔ مہ سہ لہ کہ خیلانی یو بہ لای ئیمام تہ بوو حہ نیفہ وہ وہ قفہ کہی

دئی بیارو پشت جو گه ده لین که ئیستا به مولکی (پشت جو) مه شهووره،
 هه روا چهند جو گه و چهند پارچه زهوی له دهو روبه ری خورمال و هک جو گه
 (سه رگه ته جو) و (وه له دسینان) و زهوی (تازه دی) و (چه قه لئاوا) که ئیستا
 مه شهووره به (ته کیه) • له دیوی ئیرانش چهند پارچه مولکی به ناوی
 وه قه وه له سه ر خانه قای ته ویله ده سگیر بوو •

کوچی دواینی شیخ موحه ممد به هائوددین

شیخ موحه ممد به هائوددین ، پاش یازده سال ئیرشادو ری نموونی کردنی
 موسولمانان به ری شریعت و طه رقه تدا ، له به ره به یانی رۆژی جومعه ی
 پینجی ره بیعوله وه لی سالی ۱۲۹۸ ی هجره تدا له دئی گولپ کوچی دواینی
 کردوو وه لاشه که ی پاش شتن و کفن کردن براوه ته وه ته ویله و له پشت
 ئارامگای شیخی باوکیه وه به خاک سپیراوه •

حه زه تی عومهر ئیسپات نه بوو و کرین و فروشتنی زهوی وزاری (سواد
 العراق) دروسته •

دووهم — هه ر به لای ئه بوو حه نیفه وه وایه هه ر مولکیکی ئیسلام که
 کافری شه رکه ر بیگری ، کاتی که له شکری ئیسلام سه ندیه وه له کافر
 وه قه که ی نامینی و ئه بی به مولکی ده ولته تی ئیسلام و هه موو ته سه روفیکی
 ره وای تیا دروسته •

سیهه م — له و سه رده مه دا دنیا ئا زاوه و بی قانونی بووه و شیخ موحه ممد
 به هائوددینیش قه ره بالفیکی زۆری به ده ورا بووه ئه بوو نانیان بداتی و ،
 ئه و جووتیارانه یشی ده رنه کردوو که له زهوی وزاره تاپۆ کراوه کاند
 بوون و زهوی وزاره که ی به ده سه ته وه هیشتوونه ته وه و تۆوی داونه تی
 دایچینن و پاشان ئه وان به ئینسافی خۆیان چ مولکانه یه کیان داوه تی
 لئی وه رگرتوون و ئه م مامه له یه بۆ زهوی وزار کیله کانیش زۆر به سوود
 بووه •

نامه گانی شیخ موحه ممد به هائوددین

شیخ موحه ممد به هائوددین له خودی خویدا مرویه کی زاناو هوشیارو بنووس بووه • به گویره ی نهو شوین و پایه ئایینی و کومه لایه تی یه یش که بوویه تی دیاره نامه ی بو گه لی له زانایان و گه وره پیاوانی سهرده می خو ی نووسیوه و ، به پیی پایه و شوینی نامه بو یراوه کان و بایه خی بابه تی نامه کان له باره ی شیوه و بابه ته وه رازاندو و نیه ته وه • به داخه وه ئیمه ته نها چهند نامه یه کمان له و نامه ده سگیر بوو که وا لیره دا بلاویان نه که ینه وه و ئومیده وارین هه رکه س نامه ی له م بابه ته ی لا ده سگیر بیی و ینه یمان بداتی ، به لکو نه مه خواجه له هه لیکی ترا بومان هه لکه وی بلاویان بکه ینه وه •

نامه ی یه که م

بو طه ماسیب میرزای موئه ییدوده و له ی

حوکمداری ئارده لانی نووسیوه

بسم الله الرحمن الرحيم

لطف و کرم حضرت حق سبحانه و تعالی زیاده ازین شامل حال مبدء و مآل نواب مستطاب والا دام مجده الاعلی باد ، و دروازه فیض و فتوح خود را بر جسم و قلب و روح حضرت او یش از پیش مفتوح گرداناد که حدیث صحیح است (لاتسبوا الائمة ، وادعوا لهم بالصلاح فان صلاحهم لكم فلاح) •

بلی در عالم صورت جهانی پادشاه عادل حکم قلب صنوبری دارد که درین نشاء امکانی صلاح و فساد قوه روحانی و جسمانی به صلاح و فساد آن منوط است که (ان فی جسد ابن آدم مضغة اذا صلحت صلح الجسد كله ، و اذا فسدت فسد الجسد كله ، الا و هی القلب) •

چون اوقاتی که نواب والا دام مجده الاعلی به قدوم معدلت لزوم خاک
غمناک کردستانرا مفرح نموده ، و غنچه‌های دل سودا منزل رعایا و برایای آن
سامانرا به نسیم برکت شمیم شکفته بودند ، حقیر حاضر نبودم که به
تهنیت نامچهء مبادرت نمایم ، و زبان خامه‌را به ترحیب و دعا بگشایم ، و چون
به کلبهء درویشانه رسیدم باز نظر ملاحظه اینکه (بیت) :

تواضع ز گردن فرازان نکواست
گدا گر تواضع کند خوی او است

چند روزی موقوف ماند ، تا اینکه از اتفاقات حسنه جناب برادر والا
گهر خیر الحاج حاج محمد سمیرانی به زیارت آمده بودند ، تقریر کرد که
نواب والا را با طایفهء درویشان آشنائی هست به حدی که مرا توصیه فرمود
که هر وقت عازم زیارت شدی به نواب والا عرض کن تا تهنیت نامچهء
بنویسد . حقیر این اظهار مرحمت از آن طرف قرین الشرف را بهانهء عرضه
نگاری ساخته به رسم منزل مبارکی پرداختم .

حق سبحانه و تعالی وجود با کرم و عدل و مودت را مسعود و موجب
انتظام امور معاش و معاد این حدود بفرماید ، و برادر طریقت حاجی سابق
الذکر از جملهء صلحا و مستحق حمایت و رعایت نواب والا است به همه
جهت نگران شفقت و مرحمت است ، از تفقد احوال او که پریشانی و اختلال
به هم رسانیده مرحمت را دریغ مفرمائید ، و دروازهء کرم و عدل را به روی
او بگشایید . چه خوش گفته‌است آنکه این گوهرها را به الماس بیان
سفته‌است :

شاه باشد شبان و خلق همه
رَمه و گرگ آن رَمه ظلمه

چون شبان سازکار گرگ بود
رمه را آفت بزرگ بود

(و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم • و صلی الله علی خیر
خلقه محمد و آله و صحبه و سلم) •

محمد بن عثمان النقشبندی

نامه‌ی دووهم

بۆ شیخ عوبه‌یدوللای شه‌مزینی نووسیوه

له وه‌لامی نامه‌ی سهرخووشی کردنیا له شیخ به بۆنه‌ی کوچی دواویی باوکیه‌وه

گنجور گنجینه‌ی اسرار اله ، سلاله‌ی سادات علا ، ثمر شجره‌ی طوبای
آل طه ، خورشید فلك اصفیا ، محبوب انبیا ، مرغوب اولیا ، جوهر فرد
معدن حضرت سید طه ، قطب الاقطاب ، شیخ الشیوخ والشاب ، قدوة
المحققین و زبدة العارفین ، حضرت خواجه عبیدالله شمزینی (ادام الله نعمه
بقائه و جوده ، و لا حرمانا من فیوضه و برکته ، مادامت الارض والسماء)
به اظهار عرض اخلاصمندی درویشانه ، و استفاضه فیوضات آزان آستان
راستان شاهانه ، چهره‌ی آرای جمال سیمای مدعی گردید ، در حالتیکه علاقه
ابنای زمان را گسسته ، و با خیال آن یوسف زندان ، چون پیر کنعان با دل
بریان و دیده‌ی گریان در کنج کلبه‌ی احزان خود نشسته ، غریق موج بی‌کران ،
و حریق نار جان‌گدازان ، از فراق قطب زمان و غوث دوران بودم ، گلدسته
چمن و داد و مرحمت ، نورسته گلشن اتحاد و محبت ، اعنی بیاض عبهر
عنبرین شمامه ، و سواد مشکبار مشکین ختامه ، که گویا شمیمی از عطر
و بوی روضه‌ی رضوان ، و نسیمی از روائح گلزار جنان داشت ، به سروقت
این تنگ درویشان ، به عنوان تسلی و رفع عزا نگاشته ، قلم معجز بیان شده
بود ، عز ورود و شرف وصول بخشید •

این پیک نامور که رسید از دیار دوست
آورد حرز جان ز خط مشکبار دوست
خوش میدهد خبر ز جلال و جمال یار
خوش میکند حکایت عز و وقار دوست
جان دادمش به مژده و خجالت همیبرم
زین نقد کم عیار که کردم تثار دوست

از ملاحظهء حروف و معانی که هر يك ازان درج از لالی شاهوار
معانی ، بلکه برجی از کواکب ثواقب اسرار نهانی بودند ، روشنی دیدهء
نمین و تسلی خاطر غمین پیدا و از اقطار امطار ابر مکرمت که متضمن رشحات
ماء الحیات آرام و سکوت بود ، گلهای شادی و بهجت از گلبن زمین
افسرده خاطر محنت منزلت آغاز خضرت و نصرت ، و کآنه بهاری تازه و آب
رفته به جوی باز آمد .

خار غمی که خاطر ما خسته کرده بود
عیسی دمی خدا بفرستاد و برگرفت

از عدم شرفیابی حضور باهر النور که مقرون به معاذیر شرعیه و محاذیر
ملکیه بود ، پارهء عذر خواهی ، و از آنکه هرچه بر روی خاکیست عاقبت
اسمش از جریدهء هستی پالکاست ، شمه اتباهی فرموده بودند . آری اگر
بنیاد آباد همین کون و فساد محل وثوق و اعتبار نزد کبریائی (جل شأنه)
وزن و قدری داشتی ، روح پر فتوح خورشید فلك اصطفاء معجز بیان
(و ما ينطق عن الهوى) ، شهباز بلند پرواز آشیان (قاب قوسین أو أدنی) ،
سرمه سائی (ما زاغ البصر و ما طغی) ، محرم اسرار (فأوحى الى عبده ما أوحى) ،
پیراستهء خلعت گرانبهای (و لسوف يعطيك ربك فترضى) ، جوهر فرد معدن
یکتا خواجهء هردو سرا (محمد المصطفى عليه التحية والثنا) ، که خلاصهء

موجودات و باعث تکوین مکونات اند از این دار فنا به عالم بقا با وجود مخیری دعوت نمیفرمودند ، و داغ فراق و حسرت را بر سینه جن و انس نمی نهادند •

باوجود این امثال بوالهوسان که غریق لجهء عصیانیم ، چه یارا که دم از چون و چرا بزنیم ، و چگونه زبید که يك ذره از در مقاله و صورت آیهء (يفعل الله ما يشاء) گردن نهیم (الحكم لله) •

و جواهر زواهر نصایحی که از کان غیبی و معدن لاریبی دلالتی داشتند، تعویذ جان و مروحهء جنان ساختیم • امیداست که همیشه کشتزار تشنهء خاطر فاتر این ننگ درویشانرا به امطار توجهات باطنی که وظیفهء مشارب پیران طریقهء انیقه است سرسبز و شاداب فرمایند ، و ازان چشمهء زلالهء معرفت و محبت قطرهء از ماء الحیوان در کام همین تشنه لب بی مراد بریزانند و بچشانند ، که از بزرگان اندك طلبیدن دون همتی است • (وصلی الله علی سیدنا محمد و آله خیر الوری ، والسلام علی من اتبع الهدی) (۸) •

امضاء

محمد بهاءالدین العثماني

(۸) ئەمەیش نامەکەى شىخ عوبەيدوللاى شەمزىنى کە شىخ موحەممەد بەهائوددىن بە نامەکەى سەرەووە وەلامى داوەتەووە :

خدمت ذى برکت ، سرو جویبار عرفان و محبت ، و سدرهء برشدهء سمای ایقان و معرفت ، در صدف عالم ربانى ، گوهر گرانبهای معدن اسرار نهانی ، محیی شریعت مبین ، پیرو سنن حضرت سید المرسلین ، علیه التحية و علی آله اجمعین الی یوم الدین ، اعنی برگزیدهء سریر خلافت و زیبندهء مسند عزت نیابت ، شیخ محمد الملقب ببهاءالدین ، ادام الله نعمته بقائه علی فرق الملة والمسلمین .

اولا بر نشر روائح فوائح بعضی اسرار به عنوان اداء فاتحه خوانی و اظهار اخلاصمندی زحمت میدهد . () (نمیدانند از شدائد فراق آن سوختهء تجلای سیمای محبت چه نویسم ، و از مرارت جان گدازی

هجرات آن شهید غمزه و ناز محبوب حقیقت که سایهء هما آسایش
سایبان امن ملت بود چه گویم .

هرچه گویم عشق ازان برتر بود
خود بیان این کند اظهر بود

همانا او گلی بود که از گلشن جنان به دنیا آمده از روی اشتیاق
رضوان برد ، و یا طائر همایون فرخندهء قدسی بود که ازین تنگنای قفس
جسمانی به تنگ آمده ، عروج آشیان اصلی روحانی را میل فرموده به
محبوب حقیقی که فحوای (و الیه المرجع والمصیر) اشارتی به آن دارد ،
پیوستند . (انا لله وانا الیه راجعون) .

(فحبذا) پیری چنان که با چنین عزت و وقار بر دلدار خود برود ،
و جوانی چنین پیرا به رهنمون و امامت ملت احمدی بعد از خود گذارد .
آری ، اگر نه آن بودی که وفات بزرگان دین به صورت صوری مایهء
تخریب و فساد دین و دنیا و باعث فتور و قصور شریعت حضرت سید
المرسلین اند ، هیچ جای تأسف و الم نبودند ، چه رستن جوهر فروشان
ازین حجاب و قید جسمانی ، پیوستن به ذات بحت و اتصال به جان
جانی است . پس چه نعمتی ازین نعمت بالاتر ، و کدام شرف و منزلتی
ازین شریفتر و محبوبتر است که جان به وصال جانان رسیده ،
و دوست در خلوت خانهء خاص خود (به) دوست خود راه یافته ، معنی
قرب و اتصال بهم رساند (فأفوز فوزا عظیما) .

ترسم که یار با ما ناآشنا بماند
تا دامن قیامت این غم به ما بماند

اما به ملاحظهء گرفتاری و بیچاره گئی واپس ماندگان حسیض عجز
و تقصیر ، که از ماء الحیوان محبت هنوز قطرهء نچشیده ، و از روح
و راحت بادهء معرفت باری پیمانهء نپیموده ، و بیم است که بی وجود
آن مقربان بارگاه هویت درین دار فانی همچنان تشنه لب و ناکام با کمال
خجلت و انفعال از حضرت ذی الجلال شرمنده و سرافکنده به عرصهء
عرصات درایند ، و به عذاب الیم درمانند . (فیا خجلتا علی ما عملنا ،
و یا حسرتا علی ما فرطنا . ربنا لاتوآخذنا ان نسینا او اخطأنا . ربنا
اتمم لنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدیر . و صلی الله علی سیدنا
محمد سید المرسلین) .

جای تأسف و قابل اظهار فزع اکبرند ، و سبب اینکه طفرانویس ازل

شیخ موحه ممد بهائوددین

شیخ موحه ممد بهائوددین شاعیر و بنووسی چاک بووه • به لام ،
به داخه وه به رهه مه کانی نه وه نده یان نه ماونه ته وه • له په خشاندا نه وه دوو
نامه یه ی بیشتر پیشانم دان نمونه یه کی ئاشکران • له شیعریشدا پاش

در نشأة اولی رقم عدم و فنا بر جرائد وجود عموم عالم ملکوت و ناسوت
و جبروت کشیده ، و ندای (کل شیء هالک الا وجهه) به گوش هوش
عالم و عالمیان رسانیده اند ، و ابدی صفت ذات اواست جل و علا ،
جز تمسک به عروة الوثقی شکر و ثبات و رضایت به فعل فاعل مختار
جهت هر موجودات چاره و علاجی نه ، و برای امثال ما ضعیفان عاصی
واجب است که انواع این گونه مصائب را نعمتی شگرف ملاحظه نماییم
که ایلام دوست اگرچه در صورت ظاهر با نیش است ، اما در معنی
همه نوش باید تصور نمود . از قول خواجگان است (من لم يتلذذ بضرب
مولاه ، فلیس بصادق فی دعواه) .

می تلخ است جور گل عذاران
که هرچندش خوری باشد گواران
هر آتش کان بیفروزد بت سیم
خلیلان را بود باغ براهیم

وبعد ، خاصه جهت زیارت ضریح جنت آسای آن مخزن اسرار نهانی
که فی الواقع نمونه از روضه رضوانی ، و شمیمی از عطر و بوی گلزار
جانی دارد ، و ادای رواسم فاتحه خوانی ، واجب بود به نفس خود در
جناح عجله بیایم ، و اقتباسی از ان مشکاة عرفانی بنمایم ، اما به اعتبار
این که حرکت امثال ما ننگ درویشان بی نشان را به خاک عثمانی خالی
از ذکر و فکری نمیدانند ، ازین سعادت عظمی به صورت ظاهر محروم
ماندم ، و دراین صورت معذورم نه مسئول (ان شاء الله تعالی) .

من بعد به استمداد همت پیران دین ، همت مسیحی به کاربرده ، به
احیای قلوب مرده دلان و نوازش زنده دلان پرداخته ، یک دقیقه تساهل
نفرمایند . امید است که روز بروز امطار امطار فیوضات ربانی بر
کشتزار خاطر آن یوسف پیر کنعانی در فیضان و جاری باشد (بمنه و
احسانه) .

امضاء
عبیدالله

ههول دایکی زۆر ته نهها ئەم سی پارچه یه م ده سگیر بوو • ئومیدم وایه
ئهوانه ی په خشانو شیعی ئەو ذاته یان لایه له وه زیاتر لای خو یان راگیری
نه که نه و بیخه نه پروو •

پارچه شیعی یه که م

تا به آن بالا دل ما آشنا گردیده است
رشته مهرش دلم را از جهان بریده است
دل که تیغ ابروی خونریز آن جلاد دید
مرغ سان در خون خود شادی کنان رقصیده است
تن به رقص آمد ز شادی ، جان همی پرد ز شوق
گویا این شاه خوبان نام من پرسیده است
چرخ دولابی یقین گردد به کامم بعد ازین
چون به نام من زبان دلستان گردیده است
پای پیک یار من فرسود از رفتار من
این قدر عاشق به روی دیده اش مالیده است
رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
گویا آه و فغان و ناله ام بشنیده است
با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش است
از من مسکین عجب دارم که چون رنجیده است
شیوه مهر و وفا معدوم باشد (بوالبها)
گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده است

پارچه شیعی دووهم

از صفا و بهجت دوران کسی دل شاد نیست
غیر آن کو رسته از خود در جهان آزاد نیست
در نخستین گام ترك سر بیاید کرد زانك
صیدرا آزادگی از دام آن صیاد نیست
جلوهء بنمای ای سر خیل خوبان تا شود
تازه آن عهدی که عهد لیلی اش در یاد نیست
روی زیبا ، قد رعنا ، چشم شهلای تو بس
حاجت عاشق به گل یا نرگس و شمشاد نیست
ای دل از من این نصیحت گوش کن گر صادقی
شیوهء عشاق کویش شکوه از بیداد نیست
(بوالبها) گر زانکه خواهی کشف راز عشق را
از (سراج الدین) طلب چون وی کسی استاد نیست
کوه حلم و بحر عرفان شیخ عثمان آنکه شد
عرش رحمانی دلش زین خوبتر بنیاد پیست

پارچه شیعی سیّهم

جلوه کنان ماه من صبح گر آید به بام
مهر ز شرم رخس روی نهد سوی شام
باد ترا ای صبا نقد دل و جان فدا
باری اگر آری از جانب یارم پیام

یار چنین نازنین ، مهر رخ و مه جبین
در همه آفاق نیست باد جهانش به کام
گل خوی خجلت بریخت سرو ز رفتار ماند
کرد چو شمشاد من سوی گلستان خرام
باد صبا میوزد از طرف کوی دوست
پس تو هم ای (بوالبها) رو ، همه تن شو مشام

یاری حاجی شیخ عبدالرہمان ٹہلولہ فای کوری شیخ عثمان سیراجوردین

لہدایک بوون و خویندنی شیخ عبدالرہمان ٹہلولہ فا

ئہم ذاتہ لہ ناو چوار کورہ ئیرشاد کہرہ کہی شیخ عثمان سیراجوردیندا
کوری دووہہ میانہ ، لہ وەرزی بہار ، لہ پینجی موحہ پرہمی ۱۲۵۳ی
هیجرہ تدا لہدایک بووہ و دایکی وا مہ شہوورہ برازای مہولانا بووہ • مہلا
حامیدی کاتبی شیخی باوکی بہ بونہی لہدایک بوونہوہ ئہم پارچہ شیعرہی
وتووہ :

تعالی آن خداوندی کہ تصویر کمال او
برون از حیطہء تحریر فکراست و خیال او
بود یک کاسہ فردوس نعیم از خوان احساسش
بود یک پایہ عرش اعظم از تخت جلال او
بہار عیش خرم پنجم ماہ محرم بود
کہ از نو غنچہء بشکفت از باغ نوال او
گل گلزار عثمانی ، نسیم باغ رضوانی
زہی آیینہء حسن خداوندی جمال او
چو نامش بدرحمان گشت شد این نکتہ معلوم
کہ هست از عین رحمت شخص قدوسی مثال او

ز سیمایش چو خور نور سعادت میشود لامع
 تو برخیز و سلامت ختم کن یا رب مآل او
 به فکر اندر فرو رفتم ، شنیدم هاتقی گفتا
 « جمال باغ معنیها » ^(۱) پی تاریخ سال او

ئەم ذاتە قورئان و وردە کتیبە سەرەتایی بەکانی بە منالی لە خانەقای
 خۆیاندا لە گەڵ شیخ موحەممەد بەهائوددینی برای لای مەلا مەحمودی
 دشیی خۆیندوووەو عیلمەکانیشی لای مەلا حامیدی کاتب و مەلاکانی تری
 خانەقا خۆیندوووەو تەریقەتیشی لەسەر دەستی باوکیا وەرگرتوووەو ئیجازە
 خەلافەتی لەووەو دراوەتی • وەك لە مەیدانی تەریقەتدا بە وەسیەتی باوکی
 بووە بە مورشید لە مەلایەتیشدا پایە بەرزو بلندی بووە •

خیزان و منالی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا

ئەم ذاتە وەك زانراوە تەنها یەك ژنی هیناوە • ئەم ژنەیش (خاتو
 لەیلێ) ی خوشکی كاك عەبدوللّاو ئامۆزای ئەحمەد پرسییە • لەم ژنە تاقە
 كورپاك و چەند كچی بووە ، كورپەكە ی شیخ تاجوددینە كە پاشان بووە بە
 شیخی تەریقەت و لە هەولێر نیشتەجی بووەو ، لە كچەکانیشی تەنها ناوی
 خاتو خورشیدیانم بۆ دەرکەوتوووە كە شووی کردوووە بە مەلا صالحی كوری
 مەلاعوثماني كانی كەوویی •

سەفەرەکانی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا

ئەم ذاتە وەك هەریەك لە گەرە پیاوانی وەك خۆی گەلی سەفەری
 کردوووەو ئیمەیش لێردا باسی دوو لەو سەفەرەکانە ی ئەکەین چونکە بەهۆی
 مەبەست لێیانەووە لە سەفەرەکانی تری بایەخدارترن •

(۱) بە حسابی حەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ۱۲۵۳ •

سەفەری یەكەم لە ساڵی ١٢٧١ دا بۆ سنە لەسەر داوای زانایان و گەورە
پیاوانی ئەو شارە بۆ لای ئەمانوڵلا خانی والی کە مەشھوور بوو بە غولام
شا خان بۆ ئامۆژگاری کردن و پەشیمان کردنەوێ لەو نیازە ی لە کەللەیا
بوو کە بانگ کردنی خەلکی شارە کە بوو بۆ بوون بە شیعه •

ئەمانوڵلا خان ویستووێ حاجی کەریم خان ناویکی موحتهیدی شیعه
لە هەمەدانەوێ یێنی بۆ سنە و خەلکی شارە کە بانگ کا لەسەر دەستی ئەودا
بین بە شیعه • خەلکە کەش ئەمەیان بەلاوێ قورس و ناپەسەند ئەبێ و پەنا
ئەبەنە بەر شیخ عوتمان سیراجووددین چارە یەکیان بۆ بدۆزیتەوێ • ئەویش
شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا و حاجی مەلا ئەحمەدی ئۆدشەیی و سەید
عەبدولرەحیمی مەولەوی و گەلی مەلای گەورە ی تر ئەتیری بۆ سنە بۆ لای
ئەمانوڵلا خان • ئەمانە کە ئەگەنە بەرەوێ قەرەباغیکی گەورە لە مەلاو پیاو
ماقوول و بازرگان و کاسبکاری سنە تا دوو سەعاتە رێ بە پیریانەوێ دین و بە
قەدر و حورمەتەوێ ئەیانەنە ناو شار ، بەلام کە چاویان بە ئەمانوڵلا خان
ئەکەوێ لە گەلی ناگەنە ئەنجام و ئەو لە ئارەزووی خۆی دەس هەلناگری •
لە گەل ئەوێشدا ئاواتە کە ی هەر بۆ ناچیتەسەر و ئیرادە ی خوا وائەبێ
موحتهیده هەمەدانێ یە کە بۆ رێکناکەوێ یێتە سنە و ئەمیش کەسیکی
ئەوێ دەسناکەوێ یارمەتی بدا بۆ هینانەدی نیازە کە ی و عومری
ئەمانەتیش مۆلەتی نادا ئەمرێ ••

سەفەری دووھەمی ئەوێ یە کە کوردستانی بەجێ هێشتووە و بە یە کجاری
چووێ بۆ بەغدا •

پیشتر گێرامانەوێ کە شیخ عوتمان سیراجووددین وەسیەتی کردووە و
وەسیەتنامە کە یشمان نووسی یەوێ کە پاش وەفاتی خۆی شیخ موحەممەد
بەهائووددین و شیخ عەبدولرەحمان ئەبولوفا پیکەوێ ئیرشاد و رێ نموونی

موسولمانان بکهن بۆ رپی شهریهت و طریقهت • به پیتی ئەم وهسیه ته شیخ
 عەبدولرحمان ئەبولوفا له سەرەتادا تا چەند مانگی له خزمەتی کاکیا
 ئەمینیتەوه • پاشان به هۆی ئەوه وه که هەندێ قسە ی له چەند کهسیکه وه
 بهرگویی ئەکهوێته وه گوايه ئەیهوی مونا فەسه و بهر بهرە کاتی کاکي بکا له
 ئیرشاد داو ، له بهر ئەوه که شتی وای له دلدا نه بوو و نه شی و یستوو و دلی کاکي
 گەردی لی بنیشی ، خانوویەك له دیی (گولپ) دروست ئەکا بۆ خۆی و
 ئەگوێزێته وه بۆ ئەوی • به لام له وییش نامینیتەوه و پاش چەند مانگی
 گولپیش به جی دیلی و له گەل شیخ موحه مەدی قەرە داغی و مه لا فەتحوللا^(۲)
 ناویکدا به ره و به غدا ئەکهوێته ری و به یه گجاری له وی له باره گای حەرزەتی
 غەوئدا سه قامگیر ئەبی • پاش دامەزرانی شی له به غدا خیزانه کیشی ئەهینی
 بۆ لای خۆی و ، ئەنجا له ویوه ئەچی بۆ سه فەری حەج و ^(۳) زیارەتی مه دینه ی
 مونه ووهریش ئەکا و له ویوه ئەگەرێته وه بۆ به غدا و ئیتر دەست ئەکا به
 طاعت و عبادەت و ری نموونی کردنی موسولمانان و خەلکیکی زۆری لی
 خر ئەیتە وه و ته نانهت والیی به غدا چەند جار چوو و بۆ زیارەتی و ، ئەگەر مەرگ
 مۆلەتی بدایه ری و شوینییکی گەورە ی له به غدا دەسگیر ئەبوو خزمەتیکی
 زۆری موسولمانانی ئەکرد •

(۲) وابزانم ئەم مه لا فەتحوللایه مه لا فەتحوللای ریژاوی یه که ئیجازە ی
 مه لایه تی لای مه وله وی وەرگرتوو و یه کیك بوو له مه نسووبه کانی
 خانه دانی شیخ عثمان سیراجو ددین •

(۳) به بۆچوونی من شیخ عەبدولرحمان ئەبولوفا ، زیاد له وه که ویستوو یه تی
 واجبی حەج به جی بهینی ، ویستوویشیه له حیجاز چاوی به هەندێ
 له گەوره پیاوانی هیندستان بکهوی و له ریگای ئەوانه وه برۆا بۆ ئەوی
 بۆ ئیرشاد ، چونکه له ژیا نی باوکیشیدا ئەم ئارەزووه ی له دلدا بوو و
 باوکی ری نه داوه • ئیتر نازانم ئەم چاوپێ کهوتنه ی بۆ ری کهوتوو و له
 سه فەرەیدا یانه •

کوچی دواپی حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہفا

حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہفا پاش گہرانہوہی لہ سہفہری
حہج بۆ بہغدا ، بہ ماوہیہکی کہم ، نہخۆش ٹہکەوئ و لہ سالی ۱۲۸۵ی
ہیجرہتدا کوچی دواپی ٹہکاو لہ قہبرستانی غزالی ٹہیژری ، بہلام پاشان
گوئزراوہتہوہ (۴) بۆ قہبرستانی حەزرتی غەوٹ و لہبہری رۆژاواہوہ
بہجۆری کہ قہبر نہکەوتوہتہ پیشدہمیہوہ ، ٹہیژری • لای رۆژاواہی
قہبرہکەشیہوہ قہبری مہلا یہحیای مزووری و شیخ ہیدایہتی ہہولیری یہ کہ
یہکیک بووہ لہ خەلیفہکانی مہولانا • قہبری شیخ رەزای تالہبانیش لہ
نزیکی قہبری حاجی شیخ عہدولرحمانہوہیہ •

نامہیہکی حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہفا

بۆ موحمەد پاشای جاف

ٹہگیرنہوہ کہ حاجی شیخ عہدولرحمان ٹہلولوہفا ہہورامانی
بہجیہشتووہو چووہ بۆ بہغدا ، بہ رپی گہرمیانا رۆیشتووہ • گواہیہ

(۴) وہکوو بیستووہہ حاجی شیخ عہدولرحمان وہسیہتی کردووہ کہ لہ
قہبرستانہکەہی پال ئارامگای حەزرتی غەوٹدا بنیژری ، بہلام پاش
کوچی دواپی کردنی وہسیہتہکەہی جی بہجی نہکراوہو لہ قہبرستانی
غزالیدا نیژراوہ • مہشہوورہ شہو حەزرتی غەوٹ دیتہ خەوی نہقیبی
ٹہو سہردہمہو فہرمانی ٹہداتی کہ تابووتی جہنازہکەہی حاجی شیخ
عہدولرحمان بگوئزریٹہوہ بۆ قہبرستانی لای ئارامگای خۆی • نہقیب
کہ خہبہری ٹہبیٹہوہ گوئ بہ خہوہکەہی ناداو ٹہنوئتہوہ • دیسانہوہ
حەزرتی غەوٹ دیتہوہ خەوی و ہہر بہم جۆرہ تا سنج جار • لہ جاری
سیٹہما حەزرتی غەوٹ زۆر بہسامہوہ دیتہ خەوی و عاساکہی لی
راست ٹہکاتہوہو ہہرہشہی لی ٹہکا • ٹہمجارہیان نہقیب زۆر بہترسہوہ
خہبہری ٹہبیٹہوہو بریاری گواستنہوہی تابووتہکە ٹہداو بۆ سبہینی
دہری ٹہہینن و لہ قہبرستانی لای ئارامگاکہی حەزرتی غەوٹدا ٹہینیژنہوہ •

ئەبۇو لە پۈى لاىداتە مالى موحەممەد پاشاى جاف ، بەلام لای نەداوہ .
 موحەممەد پاشاىش بەرگوۋى كەوتووہ یا خۆى خەيالى كردووہ كەوا حاجى
 شېخ عەبدولرحمان بە دل عاجزى يەوہ لە ھەورامان ھەلكەنراوہ ، لەبەرئەوہ
 نامەى پۈ نووسيوہ و ناردووہ بە شوینیا پروا پۈ مالى ئەو . حاجى شېخ
 عەبدولرحمانىش عوزرى ھیناوەتەوہ كە پۈگاکەم وانەبوو بتوانم لاىدەم و
 لەبەر عاجزى یش ھەورامانم بەجى نەھىشتووہ و ، نامەكەى بە مەلا فەتھوللاىدا
 ئەتۈرۈ پۈ پاشاوتيا ئەنووسى پۈى كە ئەوۈ پۈاسپاردووہ ھەموو شتىكى
 پۈ پروونبكاتەوہ : ئەمەيش ئەو نامەىہ :

آنچه از من گم شده گر از سلیمان گم شدی
 بر سلیمان هم پری هم اهرمن بگریستی

(اللهم اجعلنى من اوليائك الذين اذا أصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا
 اليه راجعون) • قرنئاست كە چنن رخنە در اسلام نيفتادە ، و مدتىاست
 كە گردش روزگار گلهاى داغرا بە این رنگينى بر دلهاى فراغ تنهادە ،
 و دست بيداد ستمرا بە این گونه تظلم بە این زوديهها بر اهل عالم
 نگشاندەاست :

يا رب بنای عالم ازین پس خراب باد
 افلاکرا درنگ و زمینرا شتاب باد

حق سبحانە چنانچە بە حسب ظاهر شخصى مقدس حضرت ایشانرا
 قدس سرە از نظر ما بىبصیرتان دور و مستور ساختە ، مارا از فیوض روح
 پرفتوح حضرتش نور الله ضریحە محروم و مہجور نسازد (انە على كل شىء
 قدير) •

مکتوب سرکار امیر از منزل (تیلەکو) عبورکرده بە فقیر رسید ،

و اگر موانع قدریه نمیبود بی‌اظهار آن طرف خود شرف ملاقات را رغبت
مینمود •

جناب فضائل مآب کمالات اکتساب ملا فتح‌الله سفارش کرده میخواستم
که از طرف فقیر سفیر خدمت شود ، و بدلا عنی از هر مقوله حکایت نماید ،
و چنانکه باید دریچه روایات صحیحه را بگشاید تا خاطر شریف از تفکر
حرکت فقیر آسوده گردد و خیالت به تردد از تأمل در سفرم آلوده نگردد.

من نه به اختیار خود میروم از قفای او
او به کمند عنبرین میکشدم کشان کشان

حال جناب طریقت مآب شیخ محمدرضا در هر باب وکیل ساخته که مطالب
به تفصیل معروض نماید • سعادت مقرون و دولت روز افزون باد •
والسلام •

عبدالرحمن

به شیخی دیوانی شیعی حاجی شیخ عه‌بدولرهمان نه‌بولوه‌فا

حاجی شیخ عه‌بدولرهمان نه‌دییکی ناسک و شاعیریکی پایه بلندی
چهرخی خوی بووه • دیوانیکی شیعی به فارسی هه‌یه ، بیستوومه لای
کورپه‌کانی شیخ صادقی برازایه‌تی که جاران له دئی (گولپ) دائه‌نیشن •
به‌شیکیشی له که‌شکۆله‌کی حاجی مه‌حمودی یاروه‌یس له دئی (ته‌پی
سه‌فا) ی شاره‌زوورو به‌شیکی‌کی له که‌شکۆله‌کی مه‌حمود پاشای جافدا
نوو‌سراوه‌ته‌وه که ئیستا له کتیب‌خانه‌کی خوالی‌خوش‌بوو هه‌سه‌ن به‌گی
عه‌لی به‌گی کورپه‌زایدایه‌تی • هه‌روا سه‌یید طاهیری هاشیمی ده‌وله‌تاوایش

بۆی نووسیووم که لای ئەویش هەیه ، بەلام بارو دۆخی پوژگار مەیدانی
 ئەدا وینەیه کیم بۆ بنێری . من خۆم گەلیکیم دەسگیر بووبوو، بەلام ئەویش
 لە بارو کۆچدا لە شوێنیکەوه بۆ شوێنیکێکی بەشیکی فەوتا . ئیستا ئەو
 ئەندازەیهی لە بەردەستمایە لێرەدا ئەینوو سمەوهو بەھیوام ئەگەر لە
 هەلیکی ترا ئەوی کەشیم دەس کەوت هەمووی بەجاری بۆلابکەمەوه^(۵) . سەد
 حەیف و داخ که شیعی کوردیمان دەسگیر نەبوه ، جا نازانم بە کوردی
 شیعی نەوتوووه ، یا وتووێتێ و دەستی ئێمە نەکەوتوووه .

وا لە سەرەتای ئەم بەشە دیوانە کەیدا ئەم پرسیارو وەلامە بە شیعرە
 ئەنووسینەوه که لەتێوان ئەوو شیخ موحەممەد بەائوددینی کاکیا رووی داوه:

پرسیارى حاجى شېخ عەبدولرەحمان ئەبولوھفا

سعادت خلعت خاص است بر بالای درویشان
 زهی خلعت ، زهی کسوت ، زهی کالای درویشان
 به جز اندر متاع اتباع حضرت خاتم
 نشد مصروف نقد همت مولای درویشان
 عجب بی نقش و بیرنگند ، خوش خوی و خوش آهنگند
 تو گویی در بشر شد جلوه گر مولای درویشان
 ازان ترسم اگر گوید به جای نازک انجامد
 که از درك است بیرون رتبهء اعلاى درویشان

(۵) لە کاتی لەچاپدانا بۆم پێکەوت ئەم ئەندازە شیعرانەى لێرەدا
 بۆلاوکرانەتەوه ، لەگەڵ نوسخەى دۆستى خوشەوێستم شیخ ئەمینی
 نەقشەندى بەراوردو هەلەکانى لە رووی ئەو نوسخەیه راستبکەمەوه .

(وفا) از (بوالبها) پرس ، این حدیث نازک او داند
عبارت از چه باشد طرهء لیلاى درویشان

وهلامى شیخ موحهممد بهائوددین

بود مرآت وحدت جبههء اجلاى درویشان
بود رمز از یکى همچون الف بالاى درویشان
زمین ساکن ز عکس قوهء پر نور ایشان است
فلک برپا بود از همت والای درویشان
کمال قدرشان از عرش بالاتر بود ، اما
نگنجد در عبارت رتبهء اعلاى درویشان
بساط دهر گویى باغ جنت گشته از بهجت
چنان پر گشته است از نعمت والای درویشان
به نزد (بوالبها) هست از تجلیهای آثارش
عبارت جعد و زلف طرهء لیلاى درویشان
(وفا) گفتی عبارت از چه باشد طرهء لیلی
ز من بشنو که هستم چاکر و لالای درویشان

نهمه ش نه و به شه قه سیدانه ی دیوانه کهی که ده سگیرمان بوون :

بسم الله الرحمن الرحيم

- ۱ -

(۱)

نمیدانم چه افتاد این دل شوریدهء مارا
جنون او تفاوت می نداند شهر و صحرا را

بسی محنت کشید این دل ز حق خدمتش روزی
کنم اورا فدا مه طلعت خورشید سیمارا

اگر يك ره ملامت گر رخ نیکوی تو بیند
روا دارد به حسن یوسف آن عشق زلیخارا
ببخشد مردهء صد ساله را جان شربت لعلت
چ خوش احیا نمودی جان من نام مسیحارا
(وفا) از پرتو آن خوی و روی آتشین باشد
که دل چون شعله غرق سوختن خواهد سراپارا

(۲)

برده چشم نیم مست آنچنان از جا مرا
می تراود همچو مینا می ز هر اعضا مرا
همچو ماهی گرچه در بحر سکوت غرق لیک
طوطی آسا نام جانان میکند گویا مرا
پیش ازین من ناصحا هم طرز و طوری داشتم
حسن بالا دست او کرد این چنین رسوا مرا
در بیابان جنون با هر خسی خوش الفتی است
زانکه بویی بر دماغ آید ازین صحرا مرا
باغبان بهر خدا روزی دو با من صبر کن
چون (وفا) باشد به هر گل الفتی تنها مرا

(۳)

کرده رسوا شور اشك چشم خون پالا مرا
برده چون خاشاك از جا سيل اين دريا مرا
جزو جزوم را جدا با تست ديگر نسبتى
همچونى آواز ازان آيد ز هر اعضا مرا
همچو زلف سنبلت با عين جمعيت گرفت
در شب هجران پریشانى ز سر تا پا مرا
از گل زخم دل شوریده چندان خون چكيد
گلستانى گشت خرم دامن صحرا مرا
وحشت از شهرم ز شور بانگ طفلان نيست ليك
بى سكونم سر به صحرا داده اين سودامرا

(۴)

در غزل طرز خوش آيين ياد مى آيد مرا
قصهء فرهاد و شيرين ياد مى آيد مرا
طره را ديدم پریشان بر بناگوشش كجا
بعد از اين ريحان و نسرین ياد مى آيد مرا
برگ گل در گلستان بينم دلم خون ميشود
كان حناى پاى رنگين ياد مى آيد مرا
در شب يلدای هجران چون پریشان دل شوم
پيچ و تاب زلف پر چين ياد مى آيد مرا

جلوهء سرو چمان را چون بینم در چمن
آن خرام ناز و تمکین یاد می آید مرا
چون صراحی را همی گیرم به بزم می کشان
گردن صاف بلورین یاد می آید مرا
گریهء چشم (وفا) را در فراق روی یار
چون بینم ماه و پروین یاد می آید مرا

(۵)

حسن روی خوش قدان تا کرد سودائی مرا
ماهی آسا ساخت سیل اشک دریائی مرا
بی سکون از عشق این شهری غزالان گشته ام
دل ز فرط بی قراری کرد صحرائی مرا
آن چنان با بی قراری خاطرم الفت گرفت
ناشکیم وحشت افزاید شکیبائی مرا
من به صحرا آشنا ؛ با شهر ازان بیگانه ام
حسن بی همتات شیرین کرده تنهائی مرا
ره نورد و کوچه گردم در به در از بوی تو
چون (وفا) خوش مینماید نام هر جائی مرا

(۶)

اشکبارم ، بی قرارم ، هر کجا یابی مرا
گشته بی تابی انیس وقت بی خوابی مرا

بی‌ثباتم در کنار خویشتن پرورده‌است
گویی از طفلی به جای دایه بی‌تابی مرا
یوسف مصر وفایم ، من عجب نبود اگر
در چه هجران فگند این چرخ دولابی مرا
خون ازانم بر لب آمد در سخن گفتن ز دل
شد مصور شکل آن لبهای عنابی مرا
ناز پرورد غم و دردم بین کز خار و خس
در فگنده بستر و بالین سنجابی مرا
کوچه گرد و دربه‌در سودای عشقت کرده‌است
چون گدای هرزه‌را ای شوخ هر بابی مرا
چون (وفا) از دولت خواری مرا خوش عزتی‌است
کنج گلخن ساختند ایوان و مهتابی مرا

(۷)

کلیم آسا چو افگندی عصای خودنمایی‌را
فرو برد آن عصا یکسر حبال آشنایی‌را
پس از چندین وفا این بی‌وفایی کی روا باشد
یقین دارم که نپسندد خدا این بی‌وفایی‌را
چو دانستی نداری طاقت غوغای مشتاقان
نباستی در افگندن بساط دلربایی‌را
مرا در خاطر افتاده‌است کز مهر تو رخ تابم
که جورت کرد شیرین تلخیء درد جدایی‌را

(وفا) رسم وفا با بی وفایان تا به کی زین پس
بیاموزیم روزی چند طرز بی وفایی را

(۸)

بندهء طرز نگاه نازنینانیم ما
بستهء تار کمند زلف خوبانیم ما
می نخواهد زخم تار جان به آهنگ سرود
هردم از مضراب مژگان ناله سنجانیم ما
صورت احوال مارا حاجت تحریر نیست
چون سر زلفت سیه روز و پریشانیم ما
دل دمی صد بار از جا رفتنش بی وجه نیست
خسته و مجروح کاوشهای مژگانیم ما
هر شب از سوز تب و تاب فراق چون (وفا)
شمع و ش تا صبحدم سوزان و گریانیم ما

(۹)

ازان شد جعد گیسویت کمند گردن دلها
براسایند تا دلها ز بیم بعد منزلها
سزای مصلحت بینان نبود این آتش عشقت
زدند این قرعهء دولت ازل بر نام غافلها
ز بیم موج و گرداب و شب تاریک عاشق را
چه باک از پرتو رویت برافروزد مشاعلها

فرو رفتیم در دریای ناپیدا کرانی ما
کسی کو غرقه شد در وی ندارد میل ساحلها

شگفت از کارهای محتسب دارم چرا امشب
به ساز عشق بازی کرده گرم آهنگ محفلها

عجب در «من یزید» عشق عاشق از چه رو گفته است :
« که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها »

(وفا) عین صفای می شده است و باز میگوید
« الا یا ایها الساقی أدر کأسا و ناولها »

- ب -

(۱۰)

فلک بنهاده بازم تازه داغی بر جگر امشب
دهم داد و فغان و آه و داد بی اثر امشب

ز جان سیرم به درد هجر یار و تشنهء مرگم
اجل یک دم فراغت ده مرا زین درد سر امشب

چنین از دل جرس و ش نالهء جان سوز می آید
مگر کرده است دلبر باز آهنگ سفر امشب

سرود بزم ما آه و فغان بی اثر باشد

به جای مجرم عود است دود بی شرر امشب

به فردا داده جانان مر وفارا وعدهء وصلش
ولیک از طالع بد می نخواهد شد سحر امشب

(۱۱)

اسیر حلقهء زنجیر کوی فرقتم امشب
عزیز تخت دارالملک مصر غربتم امشب
به یاد لطف روی و غنچهء تنگ دهان تو
نشسته تا کمر در گل ز اشک حسرتم امشب
به جان و دل غمش هر لحظه سودای دگر دارد
غرامت خوردهء جنس متاع الفتم امشب
چو آید در خیال ایام وصل از فرط محرومی
به خود درمانده مانند نگاه حیرتم امشب
ز دستان زلیخای فلک چون ماه کنعانی
(وفا) من هم گریبان چاک دست تهمت امشب

— ت —

(۱۲)

دیده سوی غیر روی دوست بگشودن خطااست
جز خیالش ره به دل دادن کمال ابتلااست
آبیاری ریاض جان به آگاهی شود
باز برگ باغ دل نسیان یاد ماسوی است
درس وحشت راز هستی میدهد وضع حباب
ساز اسباب بقایش غوطه در بحر فناست
جامهء جان بی وصال قامت دلجوی تو
بر تن چون کاه جانا کوه اندوه و بلااست

بیخودی در عالم آغوش^(۶) وصلت ره دهد
 گاه از خود رفتنش پیک وصال کهرباست
 سوی حق در خاکساری میتوان ره یافتن
 نیستی در شهر ما تحصیل نقد مدعاست
 بادبان کشتیء جان صحبت اهل دل است
 ذکر حق مر بحر هستی را به جای ناخداست
 چاک دل را پرشتهء مریم رفو نتوان نمود
 مرهم داغ (وفا) موقوف وصل (بوالبها) است

(۱۳)

بازم از نو^(۷) ای حریفان شور دیگر در سراسر است
 سینهام گویی ز سوز آتش دل مجمر است
 در خیال ابروی همچون هلال مهوشم
 دامن و جییم ز اشك دیدگان پر اختراست
 اینکه بر پای خیال یار بارم روز و شب
 اشك پندارند مردم ، لیک لعل و گوهر است
 بر گلستان وفا باد صبا گر بگذرد
 بر قدومش کوه و صحرا پر ز مشك از فراست
 نخل امید وفای دوست در باغ امل
 گرچه خوش قامت بود اما نهال بی بر است
 نیست موزون نسبت قدش به شمشاد چمن
 عاشقان را نزهت خاطر جمال دلبر است

(۶) از عالم اندر بزم - ن . (۷) امشب - ن .

نیست مارا ای حریفان میل با سرو و چمن
آری آری سرو ناز باغ جان سیمین براست

طرهء سنبل پریشان در گلستان از صبا
درهم و پیچیده هم چون پیچ و تاب خاطراست

ایکه در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
سنبل زلفش پریشان بر رخ چون آذراست

بانگ قمری ، نالهء بلبل تو گویی در چمن
نعرهء دیوانگان کوی شیخ اکبراست

شیخ عثمان کوه تمکین ، محرم اسرار حق
آنکه گردون ولایت را چو مهر انوراست

وهم کی بر کنگر کاخ کمالش میرسد
زانکه اول پایه اش از کاخ کیوان برتراست

شاه اورنگ بقا ، قیوم عالم آنکه او
خاندان خواجهء مشکل گشارا زیوراست

ماه برج مکرمت ، خورشید اوج معرفت
وارث عثمان هفان ، نایب پیغمبراست

جامع علم لدنی ، ناشر احکام دین
شمع جمع اهل ملت ، راه دان و رهبراست

شیعه و سنی به عهدش متفق با یکدیگر
جمله میگویند عثمان را شرف بر حیدراست

گر به سلك خاكروبان منسلک گردد (وفا)^(۸)
 عار و ننگش ز افسر خاقان و تاج قیصر است
 بختیارا آن شهنشاهی تو در ملك وجود
 چون قضا امر تو فرمان قدر را مظهر است^(۹)
 شهریار کشور عدلی تو ، این مسکین زار
 زاستانت دادخواه از ظلم نفس کافر است
 بندهء چون من ز لطف چون تو شاه دادگر
 گر ز بیداد و ستم یابد نجاتی در خور است
 تا ز خورشید عطای حق بود روشن جهان
 تا ز ابر مکرمت صحن چمن سبز و تراست
 باد خورشید وجود و ابر جودت پایدار
 این دعا آسایش اهل جهان را مصدر است

(۱۴)

بازم امشب ای حریفان شور دیگر در سراسر است
 در دماغم بوی عود آید مگر دل مجمر است
 در سرم سودای آن قامت قیامت جوش زد
 در دماغم این چنین سودا و شور محشر است
 ایکه در وهمی ز اعجاز خلیل ما بین
 سنبل زلف پریشان بر رخ چون آذر است
 گوشواره عقد پروین و بناگوشش شفق
 ای عجب در روز روشن را درخشان اختر است

(۸) شد بوالوفا - ن . (۹) مضمراست - ن .

(۸) شد بوالوفا - ن .

چيست تدبير اى رفيقان يار ناپرواى من
 شمع هر جمع و ولى پروانه بى بال و پراست
 خار ناهموار در گلزار و بلبل بر کنار
 اين عجب تر ديدهء اميد عاشق بر دراست
 كارهاى باژگون است اى (وفا) اندر جهان
 بيش در كم ، عيش در غم ، نوش در سم مضمراست

(۱۵)

ابروى تو محراب دل اهل نیازاست
 پيشانيت اى مهر جين مهر نمازاست (۱۰)
 عقل از سر (۱۱) سودات به جان آمد و دل (۱۲) نيز
 جان ز (۱۳) آتش هجران تو در سوز و گدازاست
 چون خار به جز شعله خريدار ندارم (۱۴)
 اين هم اثر گرمى آن عشوه و نازاست
 در ملك جفا والى درد و الم من
 اندوه و غم و غصه مرا محرم رازاست
 آشفته و سودازده در كوه (۱۵) و بيابان
 (القصه) كه كار من ديوانه به سازاست
 پرسيدم از آشفته گىء زلفش و گفتا
 کوتاه كن اين قصه سر رشته درازاست (۱۶)

-
(۱۰) نیازاست - ن .	(۱۱) دل از كف - ن .
(۱۲) جان - ن .	(۱۳) تن در - ن .
(۱۴) ندیدم - ن .	(۱۵) شهر - ن .
(۱۶) كه سر رشتهء رازاست - ن .	

فریاد ز بیداد بتان رسم وفا نیست
زین (۱۷) طول شکایت غرضم عرض نیازاست

(۱۶)

عمریست که دل را سر زلف تو مقام است
دیریست که بی دانه چنین بستهء دام است
بی دوست گشایش نبود در چمن دهر
جان بی رخ جانانه به عشاق حرام است
دل دست ز دامان جنون باز ندارد
دیوانه ز ناکامی خود طرفه به کام است
بی شربت وصل تو رود زندگی از دست
باز آی که کار من بیمار تمام است
پابست (وفا) نیست دل غم زده جانا
از دانهء خال تو درافتادهء دام است

(۱۷)

بازم دل سودازده اندر هیجان است
آتشکدهء سینه ز نو شعله زنان است
در بادیهء هجر تو همواره جرس و ش
در دل هوس ناله و فریاد و فغان است
ره سوی غمت داد تمنای وصال
سودی که ز سودای تو کردیم زیان است

گاهی رسدم پیک تو از سوزن مژگان
پیوسته نگه دوخته بر ره فگرا ناست
ضعف از غم آلام فراق تو به حدی است
پیوسته دل خسته (وفا) در غثیان است

(۱۸)

ز دست غصه چه گویم که حال دل چون است
مثال مردم چشمم نشسته در خون است
نبود طالب لیلی به جز که مجنونی
ترا که بسته به هر تاری صد چو مجنون است
چو تیر عشق تو جا کرده است در جگرم
عجب مدار سرشکم اگر جگر گونا است
مپرس محتسب از حالت من و بگذر
خمار من نه ز تاثیر خمر گلگون است
ز اشتیاق تو خون دلم ز دیده رود
بلی ز سر رود آن می ز ساغر افزون است
به هیچ رام نگردد دل رمیده من
برو به کار خود ای واعظ این چه افسون است
مزن ز روی جفا طعنه بر (وفا) زاهد
چو چنگ ناله دل ز اختیار بیرون است

(۱۹)

ای شهسوار حسن دل و جان فدای تست
آفاق جمله زیر سم باد پای تست
چیزی سر عنان سمندت کشیده دار
آهسته رو ، هزار دل اندر ققای تست
يك جلوهء نمودی و دل بردی دیگرك (۱۸)
بخرام نیز جان عزیزم برای (۱۹) تست
دل مرغ پر شکستهء سودای عشق تو
جان صید پای بستهء مهر و وفای تست
عشق تو با وجود من افتاد سازگار
کو در ازل سرشتهء آب و هوای تست
جانا (وفا) ز راه وفای تو خاك شد
اما هنوز در طلب يك لقای تست

(۲۰)

از فراق تو چنان دیدهء خون بار گریست
که دل سنگ به حال دل من زار گریست
اشك سرخ شفق از دامن گردون بچکید
بر سیه روزی من بسکه شب تار گریست
شب هجران توام مرگ بیالین آمد
تا سحر بهر من خستهء بیمار گریست

(۱۸) بردیم بناز - ن . (۱۹) فدای - ن .

بر سر مزرع بختم چو گذر کرد سحاب
خشك لب دید ، دلش خون شد و بسیار گریست

عقد دندان تو در خاطر زارم بگذشت
دیده من همه شب گوهر شهوار گریست

تیر مژگان ترا دید چو دل باز نمود
زخم خمیازه و بر خنده سوفار گریست

خطه مصر محبت به وفا معمور است
زانکه نیلی است به هر گوشه که یکبار گریست

(۲۱)

حسرتا فریاد و آه و فاله را تأثیر نیست
آه کاب دیده ما بیدلان دل گیر نیست

نه همین دل مبتلا گشته است در دام بلا
کیست کو پابند آن گیسوی چون زنجیر نیست

درخور درد دل ما نیست قانون شفا
چون علم زد شعله دیگر قابل تدبیر نیست

مهلتی ای باغبان کامد بهار و گل رسید
کشتن ما بلبلان را آفت از تاخیر نیست

آنکه میپرسید از بی تابی ما چون (وفا)
حالتی داریم جانا درخور تقریر نیست

(۲۲)

با حریفان سخنی دوش ز هجران میرفت
اشك خون از مژه چون جوی ز دامن میرفت
رفت ازان نو گل خندان به اشارت سخنی
اشکم از دیده گریان چو بهاران میرفت
جمعی آشفته بدیدم ز میانشان سخنی
از سر زلف خم اندر خم جانان میرفت
شام گیسوی ترا دید مگر باد صبا
که سحر بی خبر از خویش پریشان میرفت
سخت جان تو (وفا) در دم جان سوز وداع
چون نمردی عجا کز بر تو جان میرفت

— د —

(۲۳)

به غیر دام محبت دلم اسیر مباد
به غیر آب مودت گلم خمیر مباد
مباد غیر می عشق در پیالهء من
به غیر آه و فغان همدم صغیر مباد
به مهر مهر نشان باد حقهء دل من
به جز هوای بتان هیچ در ضمیر مباد
عجب خوش است مذاقم ز ذوق محنت عشق
مریض عشق آلهی دواپذیر مباد

فلک چو دید به کف تیغ کین او گفتا
به خون ناحق کس این چنین دلیر مباد
اگر نشتن قصر آرزو کند خسرو
به جوی عشق جز از خون به جای شیر مباد
دل (وفا) اگر از جور یار شکوه کند
به فیض صیقلی عشق مستنیر مباد

(۲۴)

زان روز که شور توام ای مه به سر افتاد
هوش و خرد و صبر و قرارم به در افتاد
چون باد صبا بوی ازان ناههء مشکین
آورد بسی خون عزیزان هدر افتاد
تا دل به خیال خط و خال تو سپردم
عقل و دل و دین و ورعم دربدر افتاد
چون چشم سیاه و لب میگون تو دیدم
خوبان جهانم همگی از نظر افتاد
حور و پری این شیوه ندارند که اول
این قرعه و اقبال به نام بشر افتاد
سرو سهی از رشک قدت ماند ز رفتار
از حسرت آن روی کلف در قمر افتاد
دانست (وفا) دادن جان سود ندارد
جان دید چو در کوی تو بر یکدیگر افتاد

(۲۵)

دل آهنگ حریم کوی آن گل پیرهن دارد
بلی پیویسته بلبل میل دل سوی چمن دارد
توان فهمید بر دل باز شست تازه پر خورده
ازین خونابهء خوش کز گلی زخم کهن دارد
شکنج و پیچ و تاب چین ز عقد زلف مشکینش
به هر تاری دوصد تا تار و صد مشک ختن دارد
ز درد بی وفاییها (وفا) آسوده نتوان شد
که بیم از اضطراب دل ز خوبان در کهن دارد

(۲۶)

بی روی تو ای دوست کجا صبر توان کرد
وین آتش عشقت به ته سینه نهان کرد
مشتاق وصال تو به مرگش نرسد دست
ورنه ز فراق نتوان صبر به جان کرد
گر چشم تو خون دل من خورد چه باشد
ترکی است که اندر بچگی خوی چنان کرد
چون منکر مهر من و حسن تو ترا دید
شرمنده شد از گفت خود و مهر دهان کرد
گویند (وفا) توبه کن از عشق و آدب باش (۲۰)
من توبه کنم لیک عبث دل نتوان کرد

(۲۰) کن - ن .

(۲۷)

بکش خنجر بکش دیوانهء خود را که دل باشد
رها کن جان ما زین فتنه خون او بجل باشد
فدای دست برد آن کمان ابروی سرمستم
که تیر غمزه اش در جان عاشق متصل باشد
سرم بادا فدای پای جانبازی که چون فرهاد
کند در کار شیرین جان شیرین و خجل باشد
صفا دارد به کام دل شدن در صحن گلزاری
که ساقی و می و معشوقهء پیمان گسل باشد
اگر شیرین تر از شکر نبذ زهر غم عشقش
(وفا) از همت مردانهء خود منفعل باشد

(۲۸)

دل از بی داد یار نازنینم زار مینالد
چو طنبور دو تار از چنگ روز تار مینالد
به سر شور غریب از خط گرد آن زنج دارم
ازان شورش دلم چون کبک در کهسار مینالد
مرنج از نالهء زار دل من در دل شبها
پرستاران نمیرنجند اگر بیمار مینالد
ز شور آن لب شیرین عجب نبود اگر جانم
چو جان کوهکن در بیستون نیوار مینالد

نه دیوانه ، نه رنجورم ، ولی در ناله معذورم
که دل همچون جرس از شوق آن رفتار مینالد
نفس چون میزنم از ضعف صد جا بگسلد بندش
ز جذب شوق تست ار هر دمی صد بار مینالد
(وفا) در کلبهء احزان مثال پیر کنعانی
ز بهر یوسف گم گشتهء خود زار مینالد

(۲۹)

هلا ای نو گرفتاران که یار غمگسار آمد
نهال آرزو بر حسب خواه دل به بار آمد
نماند از کاوش مژگان دلی شکفتهء باقی
بهار ما دل افکاران عجائب سازگار آمد
چنان خوش بو ازین شهری غزالان شد ز نو عالم
چو صحرای ختن هر سر زمینی مشکبار آمد
فضای سینهء مارا ندانی از چه مشکین است
لگد کوب رم آهوی صحرای تتار آمد
(وفا) هر گل زمینی را کند گل گون ز خون دل
به هر جا بگذرد یکدم تو گویی نوبهار آمد

(۳۰)

طفل دل باز ای حریفان بی قراری میکند
بهر جانان ناله و فریاد و زاری میکند
هر کجا سروی به طرف جویباری دید دل
سیل اشک از دیده بر یاد تو جاری میکند

باغبان در بر رخ ما نو گرفتاران میند
ابر چشم ما چمن را آبیاری میکند
دور باش غمزه مارا از پرستش مانع است
ناز چشمان ترا بیمار داری میکند
آن جراح کز تغافل کرد بر جان (وفا)
در مصاف جنگ کی شمشیر کاری میکند

(۳۱)

دل به جز تو کسی در جهان نمیخواهد
چه جای ملک جهان ، نقد جان نمیخواهد
به برق عشق دلی داده ام که چون باران
به فرق باردش ار تیر امان نمیخواهد
چو دود سینهء عاشق ز چرخ میگذرد
بیان عشق زبان و فغان نمیخواهد
به زیر کوه بلا این تن چو کاهم چند
اجل کجاست که تیر این کمان نمیخواهد
قسم به مهر و وفایت که بی تو در عالم
(وفا) صفا نکند ، این و آن نمیخواهد

(۳۲)

به زلفش داده ام دل را قراری تا چه پیش آید
مرا با بی قراریها است کاری تا چه پیش آید

وفای بی حسابم را تلافی گر کنی زبید
 اگر داری جفای بی شماری تا چه پیش آید
 به زلف جلوه فرمای ادا فهمش کند ایماء
 که بر بندد به هر تاری شکاری تا چه پیش آید
 فراپوشیدن اندوه هجران مشکل است اما
 به سر خواهیم بردن روزگاری تا چه پیش آید
 خورد گر غمزهء چشم سیه مستش به دل والی
 به نرد عشق کی بازی قماری تا چه پیش آید
 به جهد خود میسر نیست وصل او (وفا) خود را
 فروبندم به فتراک سواری تا چه پیش آید (۲۱)

(۳۳)

به جان هر که ز جانان ناوک بی داد می آید
 ز هر عضوم فغان و ناله و فریاد می آید

(۲۱) حاجی شیخ عهبدولرهمان ئەم پارچه شیعره‌ی به‌رابەر بەم پارچه
 شیعره‌ی خواره‌وه‌ی ئەمانوڵلا خانی والی وتوووه :

پی آرام دل دادم قراری تا چه پیش آید
 که دست آرم سر زلف نگاری تا چه پیش آید
 دل خود رهن دادن در بهای دانهء خالی
 به نرد عشق میبازم قماری تا چه پیش آید
 بر اینم چون وصالت نیست ممکن بر من بیدل
 به یادت بگذرانم روزگاری تا چه پیش آید
 به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 کناری با تو از مردم کناری تا چه پیش آید
 نبستم طرفی از زهد و برینم زین سپس (والی)
 کنم جهدی که باید کرد کاری تا چه پیش آید

نباشد دام گلشن باعث بی‌تابی بلبل
ولیکن وحشت از بی‌رحمی صیاد می‌آید
ز درد کوه کاهت در دلم ای خسرو خوبان
خیال شور شیرین و غم فرهاد می‌آید
ز وحشت دل به جان آمد ، دریغا ، حسرتا ، دردا
که بهر کشتن ما دیر آن جلاد می‌آید
به هر گلشن (وفا) چون غنچهء شکفته می‌بینم
دل نگشودهء خونین خویشم یاد می‌آید

(۳۴)

صبحی که مهم از طرف بام براید
از شرم رخس مهر مگر شام براید
گر بوسه زند بر (حجر الاسود) خالش
حاجی به ره کعبه ز احرام براید
با بخت بد خویش و دل سخت تو جانا
دانم که محال است مرا کام براید
شوقم به وصال تو چنان است مپندار
تسکین دل از نامه و پیغام براید
از طور تجلی گذر از عاشق نوری
موسی وشت آنگه به (وفا) نام براید

(۳۵)

گر از تظلمت از چاک سینه آه براید
به صدر هم ز تف آه دادخواه براید
کسی به خلوت وصلت توان رسید که هر دم
به هر قدم به غم نو ز عرض راه براید
به زلف چهره میپوشان که تا عیان همه کس را
تفاوت مه و روی تو ز اشتباه براید
چگونه بر صف مژگان دلم زند که ندارد
تحملی که تواند به یک سپاه براید
کسی ز فقر و فنا دم زند (وفا) که به کلی
ز ننگ افسر نام و ز عار جاه براید

(۳۶)

برنیاید کامم از وصل دلارامم هنوز
زارزوی شهد آن لب زهر آشامم هنوز
تا به بزم پختگان عشق او جایم دهند
ساقیا رطل گرانم ده که من خامم هنوز
روز اول ساقی باقی به من جامی بداد
سالها بر من گذشت و مست آن جامم هنوز
زخم ناسورم به مرهم به نگردد ای طبیب
خسته مژگان آن کافور اندامم هنوز
گفتم اندر دام زلفش بلکه آرامی بود
ماندم اندر دام سخت و نیست آرامم هنوز

گفت نام نيك خواهی در گذر از نام و ننگ
دین و دل را باد دادم لیک بدنامم هنوز
با (وفا)ی خسته گفתי جان بده کامت دهم
در وفایت جان بدادم لیک ناکامم هنوز

— س —

(۳۷)

بازم اندر جگر افتاد شراری که می‌رس
تازه شد داغ من از لاله عذاری که می‌رس
گشته دل باز لگد کوب سواری که مگوی
کرده هم غارت جان دیده خماری که می‌رس
تا به آن ناز و نزاکت به سفر شد چو جرس
من ز دل میشنوم ناله زاری که می‌رس
دل که آینه صفت صاف بد از هر صفتی
از غمش راه بدو یافت غباری که می‌رس
چون به تیرم زد و بر پاش فتادم گفتم
کردی امروز عجب طرفه شکاری که می‌رس
سرم از زمزمه مهر بتان خالی بود
پر شد از شورش سودای نگاری که می‌رس
ناصرحاً ترك جفا کن که (وفا) صید تو نیست
شد دلش بسته افتراک سواری که می‌رس

(۳۸)

باز آی و تن خستهء مارا تو روان باش
بر جان و دلم مرهم ناسور نهان باش
جامی بده از بادهء خمخانهء عشقش
برهم شکن معرکهء نام و نشان باش
ای دل تو چرا فاش کنی قصهء عشقش
گو مخزن مهرش به همان مهر و نشان باش
در خرقه مکش جام و میوشان تو صراحی
در بزم درا صبحی کو عیب عیان باش
با بانگ نی و چنگ (وفا) رو به خرابات
از نام و نشان درگذر و زمزمه خوان باش

(۳۹)

خطی ز روی وفا بر حروف نسیان کش
به جستجوی اسیران سری به زندان کش
ز چنگ غصهء هجران دلم به جان آمد
بیخش بر من و دستی به تیر مژگان کش
ز آه و ناله مرا منع کی توان کردن
کسی به چنگ نگوید که ناله پنهان کش

به بخت ما که زمانه بهانه جوی افتاد
چو غنچه بادهء گلگون ته گریبان کش

عزیز مصر صفائی تو از (وفا) بشنو
سری به کلبهء احزان پیر کنعان کش

(۴۰)

مرا رها نکند هرگز آن چه ذقش
که داد بوسه ستانم ز غنچهء دهنش

لباس حسن قبائی است چست بر قد او
چو جامه ایست لطافت بریده بر بدنش

به گلستان چو خرامی تثار پات کند
گل و بنفشه و ریحان و سنبل سمنش

سوی چمن بخرامی دمی اگر تو به ناز
بری تو جلوهء سرو و صفای نسترش

معطراست دماغم به بوی یوسف مصری
مگر نسیم بیاورد بوی پیره نس

بدین خرام گذارت چو بر مزار افتد
عجب نباشد اگر مرده بر درد کفشش

(وفا) تو دست به زلفش چه میزنی ، بگذر
هزار جان و دل آنجا است زیر هر شکش

(٤١)

باز دل شد هدف ناوڪ دل دوز فراق
شد برافروخته باز آتش جان سوز فراق
رفت با اشك روان خواب و شكیائی و صبر
ماند درد و الم و شوق غم آموز فراق
بس نبود این همه در دل الم و غصهء عشق
گشت افروخته اندر جگرم سوز فراق
روزم از هجر سیاه است چو شام زلفش
شب دیجور بود در نظرم شام فراق
شكوه كم كن تو (وفا) روتق كاشانهء دل
برد این مشعلهء نائره افروز فراق

(٤٢)

چو گل را در چمن با آن لطافت صبحدم دیدم
به یاد آن كف پای تواش بر دیده مالیدم
دوامی و ثبات سرخیء رنگ حنارا نیست (٢٢)
برای رنگ دست و پات خون خویش بخشیدم
به رغم ناصحان در بیستون سینه چون فرهاد
به ناخن شكل شیرینی برای خود تراشیدم

چو آن صیادرا دیدم کمر بسته به قتل (۲۳) من
 چو مرغ نیم بسمل ساعتی از ذوق رقصیدم
 پرسیدم ز رنگ سرخ گرد آن زنخ گفتا
 که خون کشتگانم از لب خونین تراویدم
 خوشم آمد ازان الفت میان زلف و بالایش
 به قد خود سیه روزی ز سر تا پای پیچیدم
 قبای (۲۴) سرخ در بر کردن و با ناز رقصیدن (۲۵)
 صفا دارد (وفا) من هم (۲۶) به خون خویش غلطیدم

(۴۳)

حریف تند خوی رو به کس ننموده‌ای دارم
 که از بی‌داد جورش چشم خون آلوده‌ای دارم
 چو گل زان جامهء جانرا گریبان چاک می‌خواهم
 پر از خون غنچه‌وش جانا دل نگشوده‌ای دارم
 من دیوانه‌را جز ناله و فریاد همدم نیست
 به کنج بی‌کسی از غم دل فرسوده‌ای دارم
 طبیباً رو که داغم را ز مرهم عار می‌آید
 که زخم بر لب پیکان جانان سوده‌ای دارم
 (وفا) نازم خرابات محبت را که اندر وی
 دلی آزاده از غم ، خاطری آسوده‌ای دارم

(۲۳) قصد - ن . (۲۴) لباس - ن .
 (۲۵) خندیدن - ن . (۲۶) صفای (بوالوفا) دارد - ن .

(٤٤)

تو خود جان منی جانا ، به جان خویش نستیزم
اگر میل جفا داری به جان تو که نگریزم
ز روی مهوش چشم خوش لعل می آلودت
به دل آتش ، به جان شورش ، به دیده اشک میریزم
به رخسار چو ماهت کاش دیدی تا که دانستی
چه پروینها که شبها بر سر بالین میریزم
نظر موقوف کردم عمرها بر دانهء خالت
که شاید يك دمی در دام گیسویت درآویزم
تو ای شکر لب شیرین شمایل با صفا خوش باش
که من اندر جفا فرهادم و در عشق پرویزم
چو آن حسن و ملاحترا (وفا) دیدم به دل گفتم
یقین دانم کزان لبها به شورشها درآویزم

(٤٥)

چیست جانی که بدان طالب دیدار تو باشم
نیست نقدی دگرم تا که خریدار تو باشم
با چنین حال که از ذره فرومایه ترم
هرگز این وهم نبردم که طلبکار تو باشم
گرچه دانم که سزاوار وصال تو نیم ، ليك
تا دم مرگ درین راه هوادار تو باشم

گرچه دیوانه شدم عاقل فرزانهء عشقم
گرچه ویرانه شدم مخزن اسرار تو باشم
کو چنان بخت دمی با تو من خسته نشیند
یا چنین طالع میمون که سزاوار تو باشم
به جز آنم هوسی نیست که قربان تو گردم
غیر ازینم هنری نیست که غمخوار تو باشم
آن نیم من به جفا از سر کوی تو گریزم
در (وفا)ی تو بمیرم که وفادار تو باشم

(۴۶)

تا رفته ز کف دامن اقبال وصالم
پیوسته قرین غم و اندوه و ملالم
تصویر نهال قد سیمین تو گویی
موئی است برون آمده از چشم خیالم
وصف تو به میزان بیانی که نسجد
با آن چه توان گفت ؟ زبان بسته و لالم
سر داد ز بس فکر در اندیشهء زلفت
بی تاب و سیه بخت و پریشان شده حالم
گر داده (وفا) نسبت روی تو به خورشید
کاهیده ازین غصه ز بس همچو ملالم

(٤٧)

از نگاه چشم مخمور تو مست افتاده‌ایم
سایه‌وش بر خاک درگاه تو پست افتاده‌ایم
تا ابد مارا ز هشیاری نباشد بهره
در ازل از بادهء حسن تو مست افتاده‌ایم
بی‌دلانرا این طپیدن هر زمان بی‌وجه نیست
ماهی آسا ما ازین سودا به شصت افتاده‌ایم
نیست مارا راه رفتن یا امید زیستن
صیدوش در دام مهرت پای پست افتاده‌ایم
سیل اشك ما خرابات (وفا) معمور ساخت
وین عجب ما در درستی زین شکست افتاده‌ایم

(٤٨)

آمد و شد تا به بازار محبت کرده‌ایم
نقد جانرا صرف در سودای محنت کرده‌ایم
در میان اهل حرمت گرچه گم‌نامیم ، لیک
در فن آوارگی چون چند شهرت کرده‌ایم
شمع‌وش مارا نظر زان می‌نیفتد در قدم
دیرگاهی با نگاهت مشق حیرت کرده‌ایم
آشنائی تا به آن ابرو کمان مارا فتاد
خویشرا آماج‌گاه تیر محنت کرده‌ایم

فاصحا کم گو ملامت ، با سلامت در گذر
عمرها ما خویشتنهارا ملامت کرده ایم
تا رسد چون گرد گاهی دست ما بر دامن
جان و تن را وقف بر خاک مذلت کرده ایم
در طریق پاکبازی در جفای روزگار
چون (وفا) اندر وفا خود را علامت کرده ایم

(۴۹)

تا سوی درت روی به راه آمده ایم
با اشک نیاز عذرخواه آمده ایم
از بهر شفاعت به رسم هدیه
با بار گناه و کوه گاه آمده ایم

(۵۰)

ما نگاه چشم آن خودکامهارا بنده ایم
کبر و ناز و خشم چسپان جامه هارا بنده ایم
کی شود گل در چمن هرگز پسند طبع ما
آتشین رنگ گل رویء شمارا بنده ایم
سرو دارد جلوهء اما نه چندان دل فریب
ما خرام آن بت زرین قبارا بنده ایم
تا که از عزت میان چشم جایش داده ای
سرمهء فرخندهء طور لقارا بنده ایم

لاف با ما کی تواند زد کسی از طرز شعر
شهدریزیهای اشعار (وفا) را بنده‌ایم

(۵۱)

دمی تو جلوه کن و موی عنبری بشکن
کلاه گوشه‌ء شاهي و سروری بشکن
گهی به سحر بینداز شور در عالم
گهی به معجزه بازار سامری بشکن
نقاب دور کن از روی خویش حور صفت
به جلوه‌ء که کنی رونق پری بشکن
گهی به زلف درازت بگو کمند بساز
گهی به طره که اشکنج دلبری بشکن
سحرگهی تو خرامان دمی به گوشه‌ء ایام
برا و حرمت خورشید خاوری بشکن
چو ماه چارده يك شب نقاب روی بکش
رواج زهره بیر ، قدر مشتری بشکن
چو عندلیب چمن شد نوای سنج (وفا)
نوای او به همین لهجه‌ء دری (۲۷) بشکن

(۵۲)

به ناز سوی رقیبان چنین گذار مکن
زیاد ازین دل مارا تو بی‌قرار مکن

(۲۷) لهجه‌آوری - ن .

دل از جفای تو خون گشت و جان به حلق رسید
ستم به کشتهء خود حین احتضار مکن
بسم حکایت دل با رقیب بدخو گو
فسانهء غم ما نزد هر شرار مکن
مرو به سوی رقیب و نصیحتش مشنو
به جان تو همه مکر است ، اعتبار مکن
ترحمی ز وفا بر (وفا)ت کن ، یعنی (۲۸)
دلش به جور و جفا ، جان من ، فگار مکن

(۵۳)

گفتم که چیست مونس جان حزین من ؟
گفتا خیال چهرهء گل آتشین من
گفتم که از کجا به کف آرم سراغ دل ؟
گفتا ز چین زلف و خط عنبرین من
گفتم به ساغر طربم زهر غم که ریخت ؟
گفتا هوای لعل لب شکرین من
گفتم که فیض چاک گریبان صبح چیست ؟
گفتا فروغ طلعت مهر جبین من
گفتم که گشت کام روا در طریق عشق ؟
گفت آنکه کرد بخت سعیدش قرین من
گفتم که نیست بی تو سر زیستن مرا
گفتا چه شد فدای سر نازنین من

گفتم جفای چرخ فزون یا (وفا)ی ما ؟
گفتا که فوج دل ز یسار و یمین من

— ی —

(۵۴)

خود نهان و شور و غوغا در جهان افکنده‌ای
آتش سودا به جان انس و جان افکنده‌ای
نه بشر آگاه گشت از سر عشقت نه ملك
گرچه نامی بر زبان ^(۲۹) این و آن افکنده‌ای
ابرواست آن ^(۳۰) بر رخ زیبات ، یا قوس قضا ^(۳۱)
یا به قصد عاشقان زه در کمان افکنده‌ای
سر به خاك آستانت می‌نهم با صد طرب
گرچه سرهارا بسی در آستان افکنده‌ای
از کمر وا کن کمر بند این گره‌را برگشا
عالمی‌را زان میان اندر گمان افکنده‌ای
شد سراسر مشکلات ^(۳۲) نقطهء موهوم حل
در میان ما حدیثی در ^(۳۳) دهان افکنده‌ای
دیگران نادیده تعریفی به تخمین کرده‌اند
ليك از هیبت وفارا از زبان افکنده‌ای

(۲۹) غیر نامی در دهان — ن .
(۳۰) این — ن .
(۳۱) قوس و قزح — ن .
(۳۲) نقطه نقطه — ن .
(۳۳) از — ن .

حسرت از این است نادیده مصور نیست نقش
وانکه دیدت چون (وفا) کلک از میان افکنده‌ای

زان سر زلف و خم ابرو هزاران داستان
در میان دوستان و دشمنان افکنده‌ای

گنبد گردون پر از جوش و خروش است ای عجب
زین تقاضا (بوالوفا) را در فغان افکنده‌ای

(۵۵)

از غم هجر به جان آمدم ، ای جان ، مددی !
گل‌رخان ، مغ‌بچه‌گان ، باده‌فروشان ، مددی !

جذبهء عشق حرم میکشدم با غوغا
خضر توفیق ، رفیقی ! شه مردان ، مددی !

خالی از سجدهء روی تو نیابم سر موی
پیچ و تاب خم گیسوی پریشان ، مددی !

چو قنادیل حرم از تو مظاهر روشن
چشم مینا ، نظری ! دیدهء گریان ، مددی !

تشنهء فیض تو و رو به ره آورد توام
عقل کل ، ماه چگل ، چشمهء حیوان ، مددی !

سخت بگرفت دلم ساقیء خوش لهجه کجااست
می‌خوران ، باده‌کشان ، محرم مستان ، مددی !

به جنون دل کشدم چارهء زنجیر کنید
 حلقهء سلسلهء طرهء پیچان ، مددی !
 درد ناکامی و ورد طربش کشت مرا
 بی دلان ، شیفته گان ، سوخته جانان ، مددی !
 آه اگر بنده نوازی نکند حضرت غوث
 مخزن معرفت حضرت یزدان ، مددی !
 از مقیمان درت چشم عنایت دارم
 ماه جان ، شمس جهان ، قبلهء پاکان ، مددی !
 دل به دریای معلای تو دریوزه گراست
 شاه خوبان ، نظری ! قلزم عمّان ، مددی !
 منم آن کور که در خاک درت افتادم
 ید موسای نبی ، حکمت لقمان ، مددی !
 دل و جان باد فدای همه سکان درت
 بوالوفا ، شیر خدا ، مظهر رحمان ، مددی !
 زیب گردن دهم از طوق (وفا) ی سگ کوت
 زینتی بهتر ازین نیست ، حریفان ، مددی !

(۵۶)

ای مه برج نیکوی ، وی در درج دلبری
 چون تو بشر ندیده ام : ملکی تو و یا پری
 صیت کمال حسن تو روی زمین چنان گرفت
 میسزدت اگر زنی کوس شهی و سروری

صبحگهی به صومعه جاوه کنان اگر روی
 از کف پارسا تو دل سهل به عشوه میبری
 میگذری و در قفا لشکر جان و دل ولی
 عجب کجا گذاردت تا پس و پیش بنگری
 میروی و نمیروود از بر من خیال تو
 از نظر ار چه غائبی ، در دل و جان مصوری
 سکهء نقد دولتم داغ غلامی تو شد
 عار بود دگر مرا پادشهی و مهتری
 چون تو به تیغ دلبری شد دل و جان مسخرت
 گشت مسلم (وفا) مملکت قلندری

(۵۷)

یارم اندر دل وطن دارد همی
 سینه را رشك ختن دارد همی
 دل هوای دلبر پیمان گسل
 با می مینا شکن دارد همی
 عمرها بر گردن از زلفت دلم
 غل و زنجیر و رسن دارد همی
 کهر زلفش گر ره دینم زند
 شمع رویش مؤتمن دارد همی
 از لب و از روی و زلف سرکشش
 خون بهای صد چو من دارد همی

با لب لعلش نهانی (بوالوفا)
عمرها شد يك سخن دارد همی

(۵۸)

آن تبسم که تو داری و تکلم که تو دانی
نمک سینهء مجروحی و داغ دل و جانی
عالی واله و حیران تو دیده برهند
که تو کی رخ بنمایی و تو در پرده نهانی
من ازان روز که روی و لب و چشم تو بدیدم
طمع از عقل بریدم ، دل و جان نیز تو دانی
تو خدا را دمکی نزد منی خستهء مهجور
بنشین تا کمکی آتش شوقم بنشانی
يك دم ای مایهء جان جلوه کنان گر بخرامی
بفشانند دل و جان به قدم تو جهانی
نه من دل شده رسوای هوای توام و بس
تو نمک پاش کباب دل مجموع جهانی
به وفایت که (وفا) را نبود هیچ تفاوت
به صفایش طلبی یا به جنایش تو برانی

(۵۹)

ایکه بیرون ز زمانی و مبرا ز مکانی
هم منزله ز خیالی و مقدس ز نشانی

همه کس را تو شناسی" و ترا کس شناسد
وین عجب عین عیانی" و پس پرده نهانی
هر گروهی به زبانی ز تو دارند نشانی
تو نه اینی" و نه آنی ، نه چنین و نه چنانی
نه ز عرشی ، نه ز فرشی ، نه ز فوقی ، نه ز تحتی
همه عالم به تو مشغول و تو بیرون ز میانی
پس (وفا) از تو شاید به جز این نکته که گوید
گرچه در فهم نگنجی ، همه دم در جولانی

(۶۰)

به سحر چشم فتان از دل و جانم چه میخواهی
به شصت ناز چندین ناله سنجانم چه میخواهی
ز اشك سرخ چشمم چشمهء خاری چه میخواهی
به درمانم نمیکوشی ، ز گریانم چه میخواهی
ز خوبان این قدرها ای دل آزارم چه میجوئی
لگد کوب رم شهر غزالانم چه میخواهی
بنازم باز در آغاز قتلی" و نمیدانم
پس از قتل (وفا) ای جان جانانم چه میخواهی

یاری شیخ عومەر ضیائوردینی کوری شیخ عثمان سیراجوردینی

له دایک بوونو و پیگه یشتن و ئیرشاد کردنی شیخ عومەر ضیائوردینی

ئەم ذاته له ریزی چوار کورە گەورە مورشیده کە ی شیخ عثمان سیراجوردیندا کوری سیپه میان و برای باولک و دایکی شیخ موحەممەد بەهائوردینە • له شهوی دووشەممە ی ۲۶ ی جومادە لئوولای ۱۲۵۵ دا له دئی بیارە له دایک بوو و له شهوی دووشەممە ی ۲۲ ی شهووالی ۱۳۱۸ دا کوچی دواایی کردوو و له ژووریکا له نزیک خانەقاوہ له بیارە بە خاک سپێراوہ (۱) • مەلا حامیدی کاتبی باوکی بە بۆنە ی له دایک بوونیە و ئەم چەند بەیتە ی وتووہ :

(۱) گەلی له زانایان و ئەدیانی سەردەم پارچە شیعی جوانیان بۆ لاواندە وە ی داناوہ • یەکیک له وانه (باکی) یە کە یەکیک بوو له مەنسووبە دلسۆزەکانی و هەستی خۆی بەبۆنە ی کوچی دواایی شیخی مورشیدیە وە لەم پارچە شیعرە دا دەربریوہ :

ای مسلمانان مگر این روز روز محشر است
خلق را بیلذت می شور مستی در سراسر است
این چه آتش بود کاندرا جان مشتاقان فتاد
جمله دلہارا کباب و سینه‌ها چون مجمر است
این چه تیری بود کامد بر دل مجروح ما
ای دریغا این مگر تیر فراق دلبر است
من نگویم شیخ اکبر رفت بیرون از جهان
این قدر دانم جهان مانند حشر اصفر است

قطب حق ، مرکز پرگار شرف
آنکه دین زواست قوی بنیادش

شیخ عثمان شه اورنگ بقا
یارب این ملک مبارک بادش

خنده زد نو گلی از باغ دلش
لطف حق کرد ز نو دلشادش

بیست و شش بود ز جمادی الأولى
شب دوشنبه که ایزد دادش

چونکه دین از شرفش یافت رواج
لاجرم نام (عمر) بنهادش

هم دران وقت که کردیم نثار
جان و دل بهر مبارک بادش

خانقاه و مدرسه پر ناله و فریاد شد
آه سرد حسرت و سوز دل و چشم تراست
لفظ (نایب) [۶۳] بود عمرش راست چون عمر منوب
ای بسا اسرار حق کاندلر وفاتش مضمراست
(نائب پیغمبر) [۱۳۱۸] آمد بهر تاریخ وفات
راست فرمود آنکه گفتا نائب پیغمبراست

روی ما و پای اولاد کرامش بعد ازین
هریکی در برج معنی همچو شمس انوراست
(شیخ نجم الدین) که شد قطب زمانرا جانشین
حسن اوصافش ز وهم فکرت ما برتراست
دم مزین (باکی) ، برو بر حالت خود گریه کن
همچو تو سرگشته‌ءرا آه و حسرت درخوراست

بهر تاریخ بگفتیم « که ما
ز خدا میطلبیم اسعاش » (۲)

ئەم ذاتە کە گەشتوووە تەمەنی فام کردنەووە لای مەلا مەحموودی
دشەویی باوکی مەلا عەبدوللای دشەویی موفتیی سنەو مامۆستای مزگەوتی
دارولئحسان دەستی کردوووە بە خویندن کە مامۆستای هەموو منالەکانی
شیخ عوثمان سیراجووددین بووە • هەر وای لای مەلا حامیدی کاتبیش
خویندوووە و پاشان کە گەرە بووە بە ئەمری باوکی چوووە بۆ کەرکوک بۆ
مالی شیخ عەبدولرحمانی خالصی تالەبانی کە شیخی ئیرشاد بووە لە
کەرکوک و لەوێ لە گەڵ شیخ عەلیی کوری شیخ عەبدولرحمان ماوەیە کە
لە مزگەوتی (بلاخ) لای سەید موحەممەدی بلاخ خویندوووە و پاشان
گەر اووەتەووە بۆ هەورامان وەک لە یادی باوکیدا رابوو (۳) •

پاش گەرانهووی بۆ هەورامان لای خۆیان لە بیارە لای مەلاکانی ئەوێ
بەردەوام بووە لە خویندندا و لە خزمەتی باوکیشیدا تەریقەتی وەرگرتوووە
بە فرمانی باوکی لە خزمەتی شیخ موحەممەد بەهائووددینی برا گەرەیدا
خەریکی سولووکی ئادابی تەریقەت بووە و پاشان ئیجازەتی خەلافەت و
ئیرشادی ، هەر بە فرمانی باوکی ، لی وەرگرتوووە •

ئەمەش وێنەی ئەو ئیجازەنامەیە کە شیخ موحەممەد بەهائووددین بۆ
شیخ عومەر ضیائووددینی برای نووسیوە :

بسمه سبحانه و تعالی

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ، وهدى المؤمنين بارسال رسوله
الكریم اليهم على طريق الحق والصواب • وصلى الله على سيدنا ومولانا

(۲) بە حیسابی حەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ۱۲۵۵ •

(۳) بگەرێرەووە سەر لاپەرە ی ئەم کتیبە •

حبیبه و خیر خلقه محمد و آل و صحبه الذین هم نجوم الهدی لأولی الألباب •
 اما بعد ، گزارش می‌رود از آنجا که فقیر بی بضاعت ، با وجود عجز
 و تقصیر ، حسب الأمر و اجازه حضرت والد ماجد قدس سره ، مجاز
 و مأذون مطلق در طریقه‌ء علیّه نقشبندیّه بوده و هستم ، و به امر ظاهری
 و باطنی مشایخان کرام و اولیای عظام قدس الله اسرارهم بر سجادهء ارشاد
 نشسته‌ام • طالبان این نعمت عظمی و غواصان بحر توفیق از عشق این جواهر
 نفیسه کبری که وصول به درجهء حق‌الیقین است ، دست توسل به ذیل
 این خادم درویشان زده و میزنند ، و با هر یک به قدر استعداد خود معاملهء
 ظاهری و باطنی معمول شده و میشود ، لاسیما برادر والا گهر ، درّ دریای
 ارادت ، مصباح زجاجهء سعادت ، مرکز دائرهء صداقت ، کوّه بصیرت ،
 و قوهء بصر ، عزیز الوجود خجسته سیر شیخ عمر حفظه الله الملك الاکبر است ،
 که در عصر حضرت والد ماجد قدس سره مدت مدید بر سلوک استقامت
 داشته و تهذیب اخلاق نموده ، و استعدادا بر امثال و اقران خود بر مثال
 تفاوت شمس و سائر کواکب غالب گردیده ، و الحمد لله شرف نعمت بقای
 بعد از فنا یافته ، و مراتب و مقامات علیّه را طی نموده ، و به خلعت اجازهء
 حضرت ایشان و سائر مشایخان قدس سرهم بهره‌یاب گردیده •

علی هذا نظر رأفت و شفقت حضرت پیر در حق وی بمنه کامل ،
 و نسبت اخوتش با فقیر به سه جهت حاصل است • یکی نسبی ، و یکی
 حسبی ، و یکی عهدی • فقیر نیز از کمال ادب و ارادت و صدق رضای
 خاطر عزیزش همواره مسرور بوده • اگرچه قبول خاطر بزرگان زودتر شده
 بود ، باز هم به نیابت مشایخان کرام قدس الله اسرارهم ، محض اتمام داب
 سعادت آن عزیز را از قبول نمودن مریدان و تعلیم طالبان و تبلیغ احکام
 شریعت و طریقت مجاز و مفوض نمودیم که بر وفق شریعت غرای حضرت
 سید الانام علیّه و علی آله الف صلاة و سلام و آداب طریقت مشایخان

قدس الله اسرارهم به تربیت طالبان اوقاترا صرف نماید ، و طالبانرا از خلفا و مرید و محسوب و منسوب از صغار و کبار و ادنی و اعلی نیز وظیفه عین است که حسن ادب و اطاعت اوامر و نواهی و قبول نصایح مشفقانه آن عزیزرا آویزه گوش هوش داشته صحبت و شرف خدمتش غنیمت وقت خود شمرند ، و از عجز در بخش خاطرش پرهیزند ، چنانچه از زهر قاتل پرهیزند که رد و قبولش رد و قبول حضرت حقیر و حضرت پیر دستگیر و سائر مشایخ عظام و اولیای کرام است •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگر تلخ
ز يك بزميم اگر هشيار اگر مست

(ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء ، والله ذو الفضل العظيم • اللهم اجعله للمتقين اماما ، ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم • وصلى الله على سيدنا محمد و آله وصحبه اجمعين • وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

ه ذی القعدة ۱۲۹۴ هـ

[جیگهی مؤری]

محمد العثماني النقشبندی

فقیر در درون دل شیخ عمر سلمه الله در دنیا و عقبی قبول نمودم ،
بل در میان جان جای داده ایم • همین نوشته سندا است • حق سبحانه و تعالی
قبول فرماید •

[ئیمزای]

محمد العثماني

ژنو منالی شیخ عومەر ضیائوددین

ئەوێ بۆم ساغ بوو ئەوێ شیخ عومەر ضیائوددین دوازدە ژنی
 هیناوە • یەكەم : كچی شیخ رەشیدی بیارەیی بوو • خەلیفەیی باوکی
 بوو • دووھەم : ناوی خاتو فاطمە و كچی میران ئاغای تەوێلەیی و ئامۆزای
 خۆی بوو • سێھەم : ناوی سەلما خانو كچی مەحمود بەگی ساجیقرانی
 سولەیمانەیی بوو • چوارەم : شەكەرە خانمی كچی كوێخا موصطەفای
 ئەمینداری دارایی شیخ بوو • خەلكی (ژاوەرۆ) بوو • پێنجەم : ژنی
 بوو • لە سەیدەكانی سومەیدە لە نزیکى خانەقى • شەشەم : ژنی
 كەیمەیی بوو • كە پاش مردنی مێردەكەى هیناویەتی • حەوتەم : باجی
 عیصمت ناو • لە ئاغەزادەكانی سەبوو • هەشتەم : ژنی • لە سەیدەكانی
 دیواندەرە ، وابزانم ناوی صفیە بوو • نۆھەم : فاطمە خانى پوورزای
 شیخ حەسەنى قەرەچىوار • دەھەم : عالیە خانى كچی میرزا عەبدوللای
 (سەولای) كۆری شیخ موحەممەد صادقى وەزیری • یازدەھەم : خاتو
 ئافتاوى كچی موصطەفا خانى قوبادى • دوازدەھەم : ژنی • تا سەر
 لەگەلى نەژیاوەو تەلاقى داوە •

شیخ عومەر ضیائوددین تۆ كۆریشى بوو • یەكەم شیخ موحیی ددین
 كە كۆرە گەورەى بوو • لە كچەكەى شیخ رەشیدی بیارەیی • لە
 دەوروبەرى ١٢٧٨ى هجرەتدا لەدايك بوو • لە دەوروبەرى ١٣٤٢دا
 مرد • دووھەم : شیخ عەلاؤددین • لە خاتو فاطمەى كچی میران ئاغای
 تەوێلەیی و پاشان بەدریژی باسى ئەكەین • سێھەم : شیخ نەجموددین •
 لە سەلماخانى كچی مەحمود بەگی ساجیقرانەو پاشان بەدریژی باسى
 ئەكەین • چوارەم : نىظاموددین • لە دەوروبەرى ١٢٩٩دا • لە بیارە
 لەدايك بوو • لە دەوروبەرى ١٣٥٠دا • لە دێی (رێژاو) • لە نزیکى (زەهاو)

کۆچی دوايىي کردوووه له قهبرستانى ئەبوودوجانەى ئەصحابەى ناودارى
پىنەمبەر له رێژاو ئیژراووه • ئەم کورەى له ژنه سه يیده سومه يیدهى به که یه تی •

پینجه م : سه عدوددين که له ۱۲۹۴دا له بیاره له دایک بووه و کورێکی
زۆر هه لکه وتوو بووه و ، له ۱۳۱۵دا هه ر له بیاره کۆچی دوايىي کردوووه
باوکی به مردنى زۆر دلگران بووه و پارچه شیعیکی بۆ لاواندنه وەى
داناوه • بۆم ساغ نه بوته وە ئەم کورە له کام خیزانى شیخی باوکیه تی ،
به لām بیستوووه له ژێکی تریه تی غه یری ئەو دوانزه ژنه ی باسم کردنو ، له
سه يیده کانی خانه گای لای پاوه بووه •

شه شه م : شیخ ئەنهر که له ۱۳۰۰دا له خانه قى له دایک بووه و له
ده وروبهرى ۱۳۶۰دا له دێی (گومه) له و به رى سیروان کۆچی دوايىي کردوووه •
حه وته م : شیخ جه میل که له ۱۳۰۸دا له بیاره له دایک بووه و له
(قادرکه ره م) کۆچی دوايىي کردوووه • ئەم ذاته سه فه رى زۆرى کردوووه
سه فه رێکی ئەسته موو لیشى بووه ، له و ئى به ناوی پۆست نشینی خانه قای
بیاوێله وه مه عاشیکی بۆ براوه ته وه و ماوه یه ک له بیاوێله دانیشتوووه •

هه شته م : شیخ کامیل که له ۱۳۱۵دا له بیاره له دایک بووه و پاش
کۆچی دوايىي باوکی ماوه یه ک له بیاوێله دانیشتوووه و پاشان چوووه بۆ ناو
خیلی باوه جانی و کچی موحه ممه د به گی مه شه وور به ئەمیر ئەسه دی هیناوه و
له دێی (بانى پارياو) دانیشتوووه و پاشان ژنه که ی مردوووه و خویشی
گه راوه ته وه بۆ هه ورامانو له و یوه چوووه بۆ ناوچه ی تالش له باکوورى
ئێران و له ۱۳۹۶دا له و ئى کۆچی دوايىي کردوووه • ئەم سى کورى شه شه م و
حه وته م و هه شته مه ی شیخ عومه ر ضیائوددين له فاطمه خانى خوشکه زای
شیخ حه سه نى قه ره چێوارن •

نۆهه م : شیخ تايب که له ۱۳۱۶دا له بیاره له دایک بووه و له ۱۳۸۳دا له

تاران له ژیر عه مه لیا تا کوچی دواایی کردووه • ئەم کورە ی شیخ له ژنه سه ییده دیواندەرە یی یه که یه تی و له سه ره تادا له بهینی بیاره و (شاوه یس و باوه یس) ی شاره زوور ئە ژیا و پاشان کوچی کرد بو خانە قی و له وی له سه ر خانە قاکه ی خو یان دانشت •

شیخ عومەر ضیا ئوددین چه ند کچیشی بووه یه کیکیان (عه دله) ناو بووه که له دایکی شیخ عه لا ئوددین بووه و شووی کردووه به حاجی شیخ موصطه فای جوانرۆیی که پاشان له سه قز دانشتوووه به سه قزی مه شهوور بووه و له پیشا موریدی شیخ عثمان سیراجو ددین بووه و پاشان بووه به خه لیفه ی • یه کیکی تریان ناوی فاطمه بووه که شووی کردووه به مه لا قادری موده رپرسی بیاره و کورە کانی مه لا هه موو له من • یه کیکی تریان ناوی ئە نی یه بووه که شووی کردووه به کاکه شیخی کوری شیخ موحه ممه د به ها ئوددین • یه کیکی تریان ناوی عه طی یه بووه که له فاطمه خانی خوشکه زای شیخ حه سه نی قه ره چیواره و شووی کردووه به شیخ عارفی کوری شیخ فه تاحی کوری حه مه خانی برای مه ولانا خالید و پاش مردنی ئەم شووه ی شووی کردووه ته وه به سه یید عه بدولقادری کوری حاجی سه یید حه سه نی چۆری •

ئە مه ئە و ئە ندازه یه بوو له خیزانو کور و کچی شیخ عومەر ضیا ئوددین که بۆم ساغ بوه ته وه • له شیخ عه لا ئوددینم بیستوووه ئە یوت باو کم نزیکه ی چل منال و منالە زای خو ی به دهستی خو ی به خا ک سپاردووه •

خانە قاکانی شیخ عومەر ضیا ئوددین

شیخ عومەر ضیا ئوددین گه لی خانە قای له و ناوچانه دا دروست کردووه که مورید و مه نسووبی تیا یاندا بووه •

خانه قای یه که می له شاری خانه قین دروست کردووه له شوینیکی خوشدا •
ئه م خانه قایه له سالی ۱۳۰۱ دا دروست کراوه و بیریکی ئاوی له حه وشه که یدا
بو هه لکه نراوه و چه ند حو جره یشی له پالدا دروست کراوه له گه ل چایخانه یه لک و
خانویه ک بو موته وه للی که وه قعی سه ر خانه قاکه کراون •

شیخ ضیائوددین که ئه م خانه قایه ی دروست کردووه ، خه لیفه عه بدی
باپیری عه بدولعه زیز خولوو صیی له سه ر داناوه ، ئادابی طه رقه تی تیا نیشانی
خه لک بدا و خه تم و ته ه لیله یان پی بکا • پاش ئه ویش حاجی مه لا موحه ممه دی
جوانرۆیی له سه ر دانیشتوووه له م سالانه ی دوا یشدا شیخ تایی کوری
شیخی له سه ر بوو تا کوچی دوا یی کرد •

له سالی ۱۳۰۳ یشدا خانه قایه کی له قزرا بات (قزلرباط = السعدیه)
دروست کردو شیخ عارفی کوری شیخ حوسه ینی کوری شیخ موحه ممه دی
هۆرینی له سه ر دانا • پاش وه فاتی شیخ عارف شیخ مه عصوومی کوری
له سه ر خانه قاکه دانیشتو تا له م سالانه ی دوا یدا کوچی دوا یی کرد هه ر
له سه ری بوو •

له سالی ۱۳۰۶ یشدا خانه قایه کی له کهری دروست کردووه •
ئه گیر نه وه که شیخ ویستوو یه ئه م خانه قایه بکاته وه ، ئه سپیکی بووه
فرۆشتوو یه به چل لیره بو ئه وه ی پارچه زه وی یه کی پی بکری خانه قاکه ی
تیا بکاته وه • پارچه زه وی یه که هبی مه جید پاشای بابان بووه ، که به
خه یاله که ی شیخی زانیوه به خۆرای پی به خشیوه • شیخیش به یارمه تی
موصطه فا ریژی ناو که کار به ده ستیکی ناودار بووه و به هه ره وه زی خه لکی
کهری خانه قاکه ی کردوو ته وه • پاشان له ۱۳۱۲ دا نامه یه کی نووسیوه بو
سولتان عه بدولحه مید بو داوای یارمه تی بو کردنه وه ی مزگه وتیکیش هه ر
له و شوینه دا • ئه ویش سیصه د لیره ی بو ناردوووه و مزگه وته که به ناوی
سولتانه وه کراوه ته وه •

به ئەمری شیخ ، مه‌لا ئەحمەدی کانی‌که‌وه‌یی خزمی مه‌لا عوسمانی کانی‌که‌وه‌یی خەلیفە‌ی شیخ عثمان سیراجووددین لە‌سەر خانە‌قای کفری دا‌ئە‌نیشی بۆ پێش‌نوێژی و بۆ خەتم و تە‌هلێله کردنیش به‌ خە‌لک و ، سولتانی عوسمانی‌یش مانگانه‌ی بۆ ئە‌پرێته‌وه .

خانە‌قای بیاره‌شی له ١٣٠٧دا دروست‌کردووه له قه‌راخ چه‌می بیاره‌و له داوینی ئاوا‌یی‌یه‌وه . وه‌ستای دروست‌کردنی ئە‌م خانە‌قایه وه‌ستا ره‌حیم ناوی بیاره‌یی بووه . شیخ خو‌یشی وه‌ك شاگرد له به‌رده‌ستیا کاری کردووه . به‌را‌به‌ر دا‌لانی خانە‌قایش دوو ژووری دروست‌کردووه ، یه‌کیان ه‌یی دانیشتی خو‌ی بووه و ئە‌وه‌ی پشته‌وه‌شیان ه‌یی مامۆستا شیخ حە‌یدەر بووه که تا کۆچی دوا‌یی له ١٣٥٣دا تیا نیشته‌جێ بووه . له‌سەر دا‌لانی خانە‌قایش چوار ژووری دروست‌کردووه ، یه‌کیان بۆ مه‌لای گه‌وره (بۆ ده‌رس‌وتنه‌وه) و دوانیان بۆ فه‌قی . ئە‌وی‌تریان ژوورێکی بچووک ه‌ه‌ر به‌شی یه‌ك که‌س ئە‌کا . له‌ رۆژا‌وای خانە‌قایشه‌وه ژوورێکی درێژی دروست‌کردووه پاشان کراوه به‌ ئارامگای شیخ خو‌ی و هه‌ندی له‌ کورپه‌کانی .

خانە‌قایه‌کیشی له‌ بیا‌وی‌له دروست‌کردووه ، نازانم له‌ چ‌سائیکدا دروستی کردووه ، به‌لام وام بۆ ده‌رئه‌که‌وێ له‌ ده‌وروبه‌ری ١٣١٠دا دروستی کردبێ . می‌ژووی دروست‌کردنی خانە‌قای سه‌رده‌شتیشی نازانم ، به‌لام وای بۆ ئە‌چه‌م ئە‌میشی له‌ ده‌وروبه‌ری ١٣١٤دا دروست‌کردبێ .

هه‌لویستی شیخ عومه‌ر ضیا‌ئوددین به‌رانبه‌ر به‌ خو‌یندن و مه‌لا و فه‌قی

شیخ عومه‌ر ضیا‌ئوددین پاش کۆچی دوا‌یی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددینی کاکی له‌ بیاره ده‌ست‌ئه‌کا به‌ ئیرشاد و پێ‌نموونی‌کردنی

موسولمانان و هەر لهو سهردهمه دا سهفهريکي بهغداو کهربه لاو نهجهف ئه کا
 بۆ زیاره تی ئهولیاو ئیمامه کانو ، پاش گهرا نه وهی لهو سهفه ره له سالی
 ۱۳۰۱ دا خانوو هکانی قهراخی چه می بیاره دروست ئه کاو له ۱۳۰۶ یشا خانه قاو
 حوجره کانی فهقی و میوانیش دروست ئه کاو ، ئه تیری مه لا قادری کانی که وهی بی
 بازیانی که له دیی (کوچک چهرموو) ی لای سنه مه لای (امین السادات)
 بووه — ئه یهینئ ئه یکا به مامۆستای خویندنگای بیاره و کچی خوی لی ماره
 ئه برئ • ئیتر له ووه خته وه خویندنگای بیاره ^(۴) ئه بی به مه لبه ندیکي گه وره ی
 خویندن و خوینده واری له هه موو کوردستانو له هه موو لایه که وه فهقی
 پرووی تی ئه که نو هه میشه دهیان فهقی له هه موو پله و پایه یه ک تیا ئه بی و هه موو
 زانسته ئیسلامی یه کانی هه ر له نه حوو صه رف و شهرع و مه نطیق و به لاغه و
 ئادابی به حث و موناظه ره وه تا ئوصوولی فیه و ئوصولی دین و ته فسیر و
 حه دیث و ریاضیات و فه له کیات و بابه ته کانی تری به ریکوپیکی تیا ئه وتریته وه •
 له سهردهمی شیخ عومه ر ضیائوددین و له سه ر دهستی مه لا قادری
 مامۆستای خویندنگای بیاره دا که به (مه لای گه وره) ناووبانگی ده ر کرد بوو،
 مه لای گه وره گه وره ی وه ک مه لا عه بدوللای عه بابه یلی و مه لا موصطه فای
 خورمالی و مه لا به هائوددین و مه لا زهینولعایدین و مه لا عه بدولپرهمیمی
 چروستانی و مه لا فه تاحی خه تی و مه لا عه زیزی رۆغزایی و شیخ بابهره سوولی
 بیدنی (عه بابه یلی) و مه لا قادری صوفی و مه لا مه حموودی به رلووت و مه لا
 موحه ممه دی جوانرۆیی و شیخ قاسمولقه یسی به غدایی و گه لیکی تر له
 خویندنگای بیاره دا خویندوو یانه و خویندنیان ته و او کردوو وه ئیجازه یان
 وه رگرتوو وه زۆریشیان له سه ر دهستی شیخدا ته ریه تیان وه رگرتوو •

(۴) تا کردنه وه ی خانه قای بیاره و حوجره کانی ده وروپشتی ، شیخ هه ر له
 مزگه وتی ناودی — که مزگه وتیکی زۆر کۆنه و وا باوه له سه ره تای
 داگیرکردنی ئه و ناوچه یه دا له لایه ن له شکری ئیسلامه وه دروست کراوه —
 ئیرشادی کردوو وه فه قیکانیش هه ر له وی ژیاون و خویندوو یانه •

شیخ عومەر ضیائوددین ههولیکى زۆرى داوه بۆ کو کردنه وهى کتیبى
 عیلم و شهرع بۆ خویندنگای بیاره و به وچه شه کتیبخانه یه کی گه وره ی بۆ
 پیکه وه ناو هه ر کتیبیکى ده سگير ئه بوو وه قفى ئه کرده سه ر خویندنگاو
 مۆرى وه قفى خۆى لی ئه دا • له کتیبخانه ی خویندنگای بیاره دا سه دان دانه
 له هه موو جوړه کتیبیکى پتویست به چاپ و به خه ت و گه لی کتیبى نایابیش
 هه بوو •

بیستوومه رۆژیکیان شیخ له سه ر به رده نویره کانی حه وزى خانه قا
 ئه بی ، پۆسته یه کی له مووسله وه بۆ دى ، ئه یکا ته وه ئه ینى کتیه به دیارى
 بۆیان ناردووه • هه ر له ویدا به رماله گه ی رائه خاو سوجدیه کی شوگر
 ئه با • لیبی ئه پرسن له شوکرانه ی چیدا ئه و سوجدیه ی برد ؟ ئه ویش له
 وه لا ما ئه فه رمویت : له سه ر ئه وه که خواى گه وره کتیبى دینم بۆ ئه نیرى
 خزمه تی دینى پى بکه م ، ئه گینا ئه گه ر که سیك بووما یه تانجى یان به دیارى
 بۆ بناردما یه راوى پى بکه م ، چیم ئه کرد !

له وکتیبه به رخانه ی له کتیبخانه ی خویندنگای بیاره دا هه بوون
 ته فسیری به یضاوى بوو به ده سخه تیکى زۆر جوان ، توحفه ی ئینوچه جهر
 له چوار به رگدا به خه تی مه لا حامیدی کاتب ، حاشیه ی مه لا یه حیاى
 مزوورى له سه ر به رگی یه که مى توحفه که تا باسى نویره جهماعت هاتبوو ،
 حاشیه ی عه بدولحه کیمى سه یاله کووتی له سه ر شهرحی شه مسی یه به
 ده سخه ت ، نوسخه یه ك (سراج الطالبین) ی مه لا ئه بوو به کری موصه نیف له
 عیلمی ته سه ووفدا ، مه کتووباتی ئیمامی ره بیانی به ده سخه تیکى زۆر جوان ،
 دوو دانه ئوستورلاب که یه کیکیان وه ستایه کی ته ویله یی دروستی کردبوو ،
 نوسخه ییکى زۆر نایاب و کوونی زیجی ئولووغ ییگ که به شیوه یه کی
 یه جگار زۆر جوان و هونه رمه ندانه نووسرا بووه ، هه روا گه لی کتیبى تر
 هه بوون که ئیستا ناویانم له یاد نی یه •

شیخ عومەر ضیائوددین عاده تی وا بووه هەرچه ند خه بهریان بدایه تی وا
 چه ند فهقی یهك به ریوهن ، نزیك بوونه ته وه ، هاتوون بو بیاره بو خویندن ،
 جلی خوی ئه گۆری تا نه یناسنه وه و ئه چوو به پیریانه وه بوخچه و کۆله کانیانی
 له گه ل هه ل ئه گرتن تا ئه یگه یانده خانه قا . له شیخ عه لائوددینی کوریم
 بیستوو و تی له خزمه تی باوکما بووین له دئی (گومه) له و بهری سیروان ،
 خه بهریان دای تی وا کۆمه لئی مه لاه فهقی هاتن بو زیاره تی شیخ ، که ئه مه ی
 بیست ده سته جی هه ستایه سه ر پی ، که وش ی له پی نه کردو کلاوه که ی
 سه ریشی لاهردو به پی پی په تی و سه ری پرووته وه چوو به پیری ئه و مه لاه
 فهقی یانه وه . منیش عه رزم کرد : قوربان تو به شی ئیمه ت نه هیشته وه . ئه گه ر
 تو هه ر سه رت پرووت بکرایه ، ئیمه پییشان په تی ئه کرد . ئیستا که تو
 سه ریشت پرووت و پیشت په تی کردوو ، ئیمه مه گه ر جله کانیشان
 داکه نین . فهرمووی : رۆله ! ئه مه واجبی شه خصی منه ، ئیوه هه قتان
 به سه ره وه نی یه .

شیخ عومەر ضیائوددین فهقی و مه لای هه میشه پیشی خه لیفه و
 موریده کانی خستوو . جاریکیان هه ندی سو فی له دهنگی ده ور کردنه وه ی
 فهقی کان نارمه حت ئه بن و ئه یانه و ئی نه هیلن له خانه قا ده ور بکه نه وه . شیخ
 ئه فه رمو ی سو فی به کان هه موو کۆئه که نه وه ، پی یان ئه لئی کئی به دهنگی
 ده ور کردنه وه ی فهقی سولووکی لی تیک ئه چی ، خوا حافیظی بی پروا لی ره
 نه مینی . مه لاه فهقی به کاری ری نموونی کردنی موسولمانان دین و قازانجیان
 بو هه موانه ، به لام ئیوه قازانجتان هه ر بو خۆتانه .

شیخ عومەر ضیائوددین زۆر جار به پاره ی خوی جل و به رگی بو فهقی
 کریوه و فه رموویه تی خیزانه کانی جله کانیان بو بشۆن . زۆر جاریش شتی وای
 کردوو که خه لك زانیویانه مه بهستی له وه حورمه ت گرتنی مه لاه فهقی یه .
 بو نموونه گه لی جار پیتلاوی له ناو قه ره بالغدا بو مه لای گه وره داناوه ،

له گهڻ ٿو وڃي ته زواي ڪه سيڪ وڌي ٿو لادي ٿو ڪه سه وايو مه لاي
گه وڃي زواي شيخ بوو ، هر ٻوڻو ڪه لکي چاو لهو بڪنو
حورمه تي مه لاو فقي بگرن .

له مه لا قادي صوفيم بيست وتي : له حوڃه ڪي به رانبري خانه قا
دائو پڻين له بياره ، فقي پڻين هه بوو هه موو شهوي مزي ٿه ڪرڊ
به خويڊاو ٿيمه ڇاوپو شيمان لي ٿه ڪرڊ تا به ڀوڙ وشڪي ٿه ڪرڊو .
ڀوڙ پڻين به رله وي جيگه ٿو فقي به وشڪ بيته وه شيخ هاته
حوڃه ڪه مان و له سر جيگه ڪي ٿو فقي به دانشت . ٿيمه ڇاوپو شيمان ڪرڊ
يا شيخ ته شريف له ويا دانه نيشي ، فهرمووي قهيد ناڪا . يه ڪ دوو جار
دووباره مان ڪرڊو ، فهرمووي قسه مه ڪن من پڻين و تراوه له شوينه دا
دانبشم . ٿيتر ٿيمه بي دهنگ بوين .

شيخ عومر ضيا ئو ددين ته نانهت جاروبار به پڻي ٿاره زووي فقي ڪانين
جو و لاوه ته وه . ڪه زانيويه فلا نه شهو ٿاره زوويان لي به ڀوڻه سر يه ڪي
له باخه به ٿيچاره دراوه ڪاني خانه قا ٻو تري دزي ، خوي لي گوريونو
چووه ته ناويان وتوويه من ٿه زانم ڪام درخت تري زورو چاڪي پيوه به ،
له گه ٿان ديم ٻو ٿان دائه گرم ، ٿه وانين بي ٿه وهي بيناسنه وه له گه ٿ خويان
بردوويانه ، له ناو باخه ڪه دا به داره ڪه دا هه لگه راوهو تري يه ڪي زوري ٻو
ڪرڊو ونه ته وهو هيناويه ته وه له گه ٿيان ٻو حوڃه . پاشانين سه به ته ڪي
خستوه ته ناو هه وزه ڪه و به رديڪي تي خستوه ٻو ٿه وهي بنيشي و ڪه س پڻيان
نه زاني . ٻو سبهيني ڪه ڪا براي باخه وان زانيويه سه به ته ڪي دزراوهو تري
له درهخته ڪاني ڪراوه ته وه ، هاتووه ٻو خانه قا ٻو شڪات ٻو لاي شيخ .
شيخين پڻي فهرمووه مه يڪه به هه را چنديان زهره ر لي داوي خوم ٻو
ٿه ٻڙمه وهو با پروانين به لڪو سه به ته ڪه ڇتيان خستيه ناو هه وزه ڪه و
چوونه ته سر هه وزه ڪه ديويانه سه به ته ڪه له بنياهه تي ، دهريان هيناوهو

زهره‌ری دزی یه‌که‌ی بۆ کابرای باخه‌وان بژاردوو ته‌وه‌و کابرایش رۆشتوو
به‌رئی خۆیه‌وه .

له‌مه‌لا ره‌حیمی برای مه‌لا سلیمانی وشقوبه‌ییم بیستوو ته‌یوت
هه‌ژده‌هه‌تیو بووین له‌خانه‌قا ته‌مانخویندو شه‌و سه‌رو جاجمه‌دراومان
هه‌بوو خۆمان پئی دائه‌پۆشی . گه‌لی جار شیخ به‌نیوه‌شه‌و ته‌هاته‌سه‌رمان،
سه‌ماوه‌ری ئاوی گهرمو هه‌ندی شه‌کری له‌گه‌ل خۆی ته‌هینا ، یه‌کی
قه‌نداخیکی ته‌داینی و دایه‌پۆشینه‌وه‌و ته‌رۆیی .

هه‌روا له‌مه‌لا ره‌حیم بیست وتی شه‌ویکیان له‌شم زۆر ئالۆشی
ته‌کرد ، چووم بۆ نانه‌واخانه‌که‌ی خانه‌قا هه‌ندی ئاگر یینم جله‌کانم
تی وه‌شییم . که‌گه‌یشتمه‌ نانه‌واخانه‌ ته‌یینم پیاویکی چوارشانه‌ به‌رمالیکی
ره‌شی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌ کولیره‌ ته‌خاته‌ کووره‌که‌ . که‌چاوی پیم‌که‌وت وتی ها
رۆله‌ ئاگرت ته‌وی ؟ وتم به‌لی . ته‌ویش هه‌ندی ئاگری بۆ ده‌ردامو بۆ
خۆیشی هات له‌ولاوه‌ جله‌کانی بۆ تی وه‌شاندم . پاشان خۆم پۆشته
کرده‌وه‌و چوومه‌وه‌ بۆ خانه‌قا . سبه‌ی که‌ له‌خه‌و هه‌ستام دیم جامانه‌که‌م
دیارییه‌ . چوومه‌ بۆ نانه‌واخانه‌ . ته‌ماشام کرد پیاوه‌که‌ی ئیواره‌ کولیره‌ی
ته‌خسته‌ کووره‌که‌ له‌وییه‌ . پرسى ها رۆله‌ ته‌لیی چی ؟ وتم به‌خوا ئیمشه‌و
پیاوی لیره‌ جله‌کانی بۆ تی وه‌شاندم . ئیستا سه‌یر ته‌که‌م جامانه‌که‌م دیار
نییه‌ . وتی پشتینه‌که‌ت بکه‌ره‌وه‌ ، بزانه‌ نه‌که‌وتوه‌ته‌ پشتت ؟ منیش
پشتینه‌که‌م کرده‌وه‌ ، ته‌مasha ته‌که‌م جامانه‌که‌م له‌به‌ینی کراسه‌که‌مو که‌واکه‌ما
له‌پشته‌وه‌ گیر بووه‌ . ده‌رمه‌یناو به‌ستم به‌سه‌رمه‌وه‌ . ته‌و پیاوه‌ شیخ
عومه‌ر ضیائوددین بوو .

شیخ عومه‌ر ضیائوددین وه‌ک خۆی خزمه‌تی مه‌لاو فه‌قیی کرده‌وه‌ ،
خه‌لکیشی هانداوه‌ خزمه‌تیان بکه‌ن . ته‌گیرنه‌وه‌ جارێکیان یه‌کی له‌ ئاغه‌کانی

پژدهر له بیاره ئه بی عه رزی شیخ ئه کا ئه لئ : ئامۆژگاری یه کم بکه به کارم بی .
 شیخیش پیی ئه فه رموئیت ئه گهر دینت ئه وئ خزمه تی فه قئ بکه بۆت ئه بی
 به خیر و چاکه بۆ ئه و دنیات . ئه گهر دنیایشت ئه وئ ههر خزمه تی فه قئ بکه
 چونکه زۆر شوئین ئه گهر ئین و له هه موو شوئین به چاکه ناوت ئه هئین .

ئه گهر نه وه جار ئیکیان شیخ عومه ر ضیائو ددین ئه چئ بۆ مه ر یوان .
 له و سه ر ده مه دا خوئندنگای ئایینی که م ئه بی له و ناوچه یه دا . که ئه گاته
 دئی (کانی میران) ئه پرسئ ئه م دئ خوئندنگای تیایه ؟ ئه لئین به لئ مزگه وت و
 خوئندنگامان ئاوه دانه و مه لا ئه وره حمانی ره شانی مه لامانه و چه ند فه قئ یه کمان
 هه یه . ئه وه یش حوجره ی فه قئیکانه . که شیخ چاوی به حوجره ی فه قئیکان
 ئه که وئ له ولاخه که ی دائه به زئ و به پی به ره و ئه وئ ئه روا . که ئه یشگاته
 به ره وه نیو سه عاتیک به پیوه به رانه ری مزگه وت و حوجره که رائه وه ستئ ،
 تاخه لکه که نار په حه ت ئه بن . یه کئ له موریده کان عه رزی ئه کا یا شیخ عاله مه که
 ماندوون ، له بهر ئه و هه تاوه دا وه ستاون . شیخیش ئه روا ته ناو مزگه وته که و
 خوئندنگاکه . له ئه نجامی ئه وه وه دانیشتووانی دئیهاتی ئه و ده ور و به ره ،
 هه موو ده ست ئه ده نه مزگه وت و حوجره کردنه وه و مه لا و فه قئ بۆ خوئیان
 رائه گرن .

شیخ عومه ر ضیائو ددین ئه وه نده خزمه تی عیلم و مه لا و فه قئ یه مه به ست
 بووه ، وهك بلیی طه ر یقه ته که ی هه ر ئه وه بووبئ . هه ر وه کوو له بیاره
 خوئندنگاو مه لا و فه قئ یه بووه ، له خانه قای (بیاوئله) یش بوویه تی و مه لای
 خوئندنگاکه ی ئه وئ شیخ عه بدولرهمیمی کورئ شیخ موحه ممه د ئه مینی
 ده لووجه ی قه ره داغ بووه که مه لایه کی گه وره بووه و گه لئ فه قئ یه بووه ،
 ته نانه ت شیخ و یستوو یه وهك چۆن کچی خۆی له مه لای بیاره ماره بریوه
 کچیکیشی له م ماره بیرئ ، به لام ئه م زۆری پی نه چوه به گه نجی مردوووه .

ئەدەبىياتى شىيخ عومەر ضيائوددين

شىيخ عومەر ضيائوددين گەلى شىئىرى ناسك و پەخشانى بەرزى ھەيە •
پەخشانە كانى ھەموو لە شىئودى نامەدان كە بۆ ئەم و ئەوى نووسىو • نازناوى
شىئىرى (فەوزى) بوو • بەلام جار جار نازناوى تىشى داناو • شىئىرى بە
كوردى (گۆرانى و كرمانجى) و فارسى و عەرەبى ھەيە • من خۆم گەلى
نامەيم دىو • بەلام بەداخووە ئەوكاتە گویم بە كۆكردنەووە ھەلگرتنى ئەم
جۆرە شتانە ئەدا • يەكئى لەو نامانەى دىومن نامەيەكى بوو لە خانەقینەو
بۆ مەلاقادى مەلای ييارەى نووسىو • ھەوالى فەقئىكانىشى تيا پرسىو •
نامەيەكى تىرى بۆ حاجى شىيخ عەلى كورى شىيخ موھەممەد صادق وەزىرى
نووسىو لە دىيى (تەرخان ئاوا) • نامەيەكى تىرى بۆ (آصف الديوان) ي
نووسىو لە سنە سەرزەشتى تيا كوردبوو كە بۆچى لەجياتى ئەو مەسەفە
بى سوودەى بۆ گەلى شتى وەك بەربەرەكائى ھەندى خزم و كەس و كارى
خۆي ئەكا • نايت رەواقىكى گەورە لە مەككە و مەدینە دروستبكا بى
بە ماواو مەنزل بۆ ھەسانەو ھى حاجى يانى ئەم ولاتە كە ئەچن بۆ حەج •
نامەيەكى تىرى بۆ بەگزادە كانى (ولەژىر) مەريوانى نووسىو گلەيى تيا
لى كوردبوون لەسەر ئەو كە بۆچى بەگوێرەى فەرموودەى خواو پىغەمبەر
مامەلە لەگەل ئەوكەسانە ناكەن كە توھمەتى دزى و دەسپىسى يان ئەدەنە
پال و • لەجياتى ئەو داوا لە شىيخ و مەشاىخ ئەكەن بە كەشف و كرامەت
راستى و درۆيى ئەوجۆرە كەسانەيان بۆ دەرخەن و • پىيان ئەلى قسەى ئەو
شىخانە بەرانبەر بە ھوكمى شەرع قىمەتى چىيە ؟

لەم سالانەى دوايدا كە ئارەزووى كۆكردنەو ھى كەلەپوورى كۆنى
مەردانى ئەم ولاتەم كەوتە دل • توانيم چەند پارچە شىئىركى شىيخ عومەر
ضيائوددينش • وەك ھى كەسانى تر كۆبكەمەو • ھەروەھا گەلى نامەيشيم

دهس كهوت كهوا هه موویان لهه كتیبه دا بلاوئه كه مه وه وه دهسه و دامیانی
كه سانی تریش ئه بیه كهوا له كو كردنه وه و بلاو كردنه وهی ئه م چه شنه بابنه تانه
كه مته رخه می نه كه نه و ، هه رچۆن بی هه ر شتیکی له م جووره بو سه ریکی ژیاانی
روشنیری و كو مه لایه تیمان كه لكی هه یه .

وا له پیتشا به ریز شیعه كوردی و فارسی و عه ره بییه كانی بلاوئه كه مه وه وه
پاشانیش دیمه سه ر نامه كانی :

چه نه پارچه شیعیکی به دیالیکتی گۆرانی

(۱)

قیله وه رده نه م . . قیله وه رده نه م
جه و ساوه ژاراو دووریت وه رده نه م
چه نی دل و گیان شه رتی كه رده نه م
مه یل نه ده و وه كه س تا پۆی مه رده نه م
دل یه نه د مه ینه تان مصیبه ت كیشان
تای تامل ، ئازیز ، جه ده ستش بریان
پای سه برش هالا شكست ئاوه رده نه
په و كه شه و تا پۆ ویردش ئه ی فه رده نه :
« فه له ك داخ وه دل جه سته مدا به ردی
ژاراو دووری ئازیز پیم وه ردی »

(۲)

قیله م ها به رد م . . قیله م ها به رد م . .
داغ دووری تو وه گلکو به رد م

وه مهیل تۆوه پروو وه چۆل کهردم
ژار دووری دهرده هیجران گشت وهردم

یانئ ئازیزم عشق تۆم نه سهر
وه عشق تۆوه ها شیم وهمه حشر

تۆ بۆ بهو وه فاو مهیل وهرینت
بنمانه جار جار وه من جهمینت

بنمانه قامهت وهی زامهت وهرده
پهرئ ئه و قامهت داخ وه گل بهرده

تا جهو پۆ دهم دهم وه بی مدارا
(قد قامت) واچوون ههر سات نهو سارا

چونکه ذیکر تۆن مایهی حهیا تم
وهشی و شادی و شهوق مایهی نیشا طم

جه مه ماته دا با تۆم جه یاد بۆ
جهو عاله مه دا دل وه تۆ شاد بۆ

(۳)

وهشا نازاری لاونا دلان
چه وهخت خهزان ، چه فهصل گولان

دلان وهششان جه نازارانن
وهش پهنگیی گولان نهو وارانن

بولبول ناله شان خهیلی وهسوژهن
نیگای نازاران چاک دل دۆژهن

ئەو وەشى و ئەو پەنگ ، ئىد نالەى سەحەر
گردین بان وە فیدای نیم نیگای دلبر

قنیاتم ، قووتم ، زیندە گیم ، شادیم
وہشیم ، وەش کە یفیم ، جەژنو ئازادیم

ئەوسان کە ئازیز لاوتۆمەوہ
وہ نیم نیگای ناز تاوتۆمەوہ

ئەودەم ئارەزووم کاملەن یەقین
فانى بۆ جەلام جەمع ئافیلین

تەنیای تاك مانۆ پاسە ئەوسا بی
غەیر پیسەى ئەوسا عەدەم ماوا بی

چەند پارچە شیعرىكى بە دیالېكتى كرمانجیى خواروو

(۱)

فەقیهى مەدرەسەى تەوحیدم ئیمرو
فەرىدى دائىرەى تەفریدم ئیمرو

پەزا نابم کە ئەغیار یێنە مەجلیس
کە چەوگانى قەضای تەبعیدم ئیمرو

ئى یە بۆ ئەو نیشانە تا بناسرى
بە خۆى من دافىعى تەردیدم ئیمرو

لە تەنزیها نى یە هیچکەس پەفیقم
چرای کاروانى رێى تەجریدم ئیمرو

چلۆن کا حمدی باقی عہدی فانی
به عیسیان ماوه ریئی ته حمیدم ئیمپرو
عه لایق دهردی بی دهرمانه (فهوزی)
ره ئیسی عه سکه ری ته جریدم ئیمپرو

(۲)

له پڕ به ردی ئه جهل بۆ شیشهیی عومرم نه کا بی زوو
فیدات بم دهست و بردی ، ساقی یا ، جامی شه را بی زوو
چی به دنیا ؟ ژئیکه ههر شه وی سکا پر به صه د فیتنه
سبهینی زوو به خوینی جه رگی ئه هلی دل ئه کا بی زوو
نه کوو دهرچی له دهس فرسه ت هه تا ماوم موغه ننی دهی
دهفی لیده به کهف چاوم له گه ل ناله ی رو با بی زوو
پیاله ی چاوی مهستی تو به دهستی دل که ئه ینۆشم
مهزه فرمیسکی خوینی دل ، هه تیو بینه که با بی زوو
گیای ئوممیدی من وشکه له ژیر خاکی ته مه تنادا
ده نالی ره عدی دل ههر شه و له بۆ شۆری سه حا بی زوو
حه یات شیر ئینی بۆ باغچه ی ویصالی جانی جانانم
ره فیق ئامان له بۆم بینه له زولفی یار طه نا بی زوو
که دیم قهوسی برۆی له یلا وتم هاوار یه قین بوو لیم
وه کوو مه جنوونی خیللی حه ی ده کهومه ناو سه را بی زوو
له دهر گای عه شقی تو که وتم که تیفکریم له عومری خۆم
مرووری دههرو ئه ییامی فه نا چوو وهک حو با بی زوو

دلم سهیدی گوروفتاره به داوی دمردی هیجرانت
 خه لاصم که به خیری خۆت ئه جهل ناگاه نه کا بی زوو
 دمسا لاده شهوی زولفت بکه م سهیری ههتاوی پرووت
 دهمی مردنمه ئاخ قوربان بکه ئیحیای تهوابی زوو
 له له علی لیوی له یلا لاله مهجنوونی پهریشان حال
 مه که مه نعی له ریی حه قدا که نادا ئهو جوابی زوو
 له سه ر بالینی غه م که وتووم ، دهلیل سا بی ته ماشات که م
 که هاتی رامه وهسته ، چاوه که م ، فهرموو خیطابی زوو
 دلم خوینه له هیجری تو ، ته مه نای خالی لای لیوه
 ده خیلتم بهم خه لاصی که له پیدایه سه رابی زوو
 له فهرقی فهرقه دهین بالاتره (فهوزی) هه وای عاشق
 ئه گهر یاری شکاری خۆی بکا گاهی عیتابی زوو

(۳)

کولاهی صیحه تم ناوی که عیله ت تاجی ذیلله تمه
 که وای عیزه ت له بهرنا که م که قیلله ت بهرگی رهحه تمه
 له عهیش و تۆشی حه یوانی ئه من چکه م که ئینسانم
 خه یالی بی به قا بوچی که ذیکری یار خیلله تمه
 به شهر ئه سلهن نه بوو ناوی ، مه له ک ریگهی نه بوو قه طعه ن
 له عهرشی ومحده تا وابوو که رهحه ت جیی مه حه به تمه
 عیاده ت بو که سی چاکه گوروفتاری طه بیعه ت بی
 که من مه فتوونی جانانم چه باکی دهر دو عیله تمه

ئەگەر دولبەر بلاوینی ھەموو دەردو بەلا خۆشە
 خودا ناکەردە مەیلی نا ، چە فەرقی سوقم و صیجھەتمە
 کە دیم خوین جاری یە ئەمڕۆ لە جەرگۆ دڵ وەکوو سیلاب
 و تەم ئەم شاھیدە کافیی حیساباتیی قیامەتمە
 مەلئ (فەوزی) لە فەھمی خۆت مە کە فکری بەتال ھەرگیز
 ئەوھێ تو تێدەگەیی چاوم ئیشاراتی لە خیللەتمە

(٤)

لە نەشئەیی فەھیزی عیشتی فەخری عالەم دڵ موصەفایە
 لە ژەنگی مەعصییەت شۆراوە سینەم پێر تەجەللایە
 لە دەس تەزویری نەفس و مەکری شەیطانی لەعین دەرچووم
 عەجەب بالایە پوتبەیی عیشتقم و نەفسم تەوہللایە
 مەقامی عاریفان بێ زەحمەت و رەنج و مەشەققەت دیم
 لە زومرەیی عاشقانم بۆیە عالەم لێم تەبەرپرایە
 لە ھەرچی پروودە کەم وەك پۆژ عەیانە چی پرومووزاتە
 لەطایف سەربەسەر موستەغریقێ ذیکری (ھو اللہ) یە
 لە بامی عەرشەوہ پەردەیی حجابم لادرا یە کسەر
 پرومووزاتی حەقایق شوعلە بەخشە ، دڵ تەسەللایە
 لە مەیخانەیی حەقیقەت بووم بە ساقیی مەجلیسی رەندان
 لە حەلقەیی دائیرەیی عیشتقا لە بەس جیگەم مووعەللایە
 کەسێ شوغلی مەحەببەت بێ ئەبێ وەصلی بە حەق تەحقیق
 صەراحت پیت دەلێم خالی لە ھەر نوکتەو مووعەمما یە

له موژدهی ئەم خه لاتە خوا به تۆی دا موژنیبی روورپەش
دهبی روچ کهی فیدای شویاکی رهوضه ی ئەو شههه نشایه

(۵)

له سایه ی نه خلی میخنه تدا شه رابی عهیشی من کوانی
له نهختی خیلله تی جانان خودا تهقدیری وا هانی
ئهوابه ههرچی تۆ دهیکه ی ، عیقابه ههرچی من کردم
به لوطفی ئەقدهست باقی بیۆشه کردهیی فانی
عهطاو لوطفو که رهم هیی تۆ ، خهطای بیچاوو راو لای من
به خۆت یه کیان بکه یارهب به حهققى شاهى گه یلانی
له دهردی فیرقه تی یارانو سهختی روژی هیجرانی
چلۆن صهرعی نه بوو و شهیدا ، فهقیری دهرکی عوثمانی
له خیططه ی عه شقه دا زانیا نویساوه به خهططی غهم
عیلاجی دهردی دل ناکا کهسی وهك له علی روممانی
به حهققى شاهه که ی نه قشی ، به میهری خالیدو عوثمان
به فارووقی ئیمامو باقی یانی جه معی پیرانی
به تهوبه ی طاعتو تهوفیق ، ههتا لای دائیره ی ته حقیق
نیشانم دهی ، نه جاتم دهی له گشت خودلان و چهیرانی
مه ده نیسبهت ئەتۆ (تائیب) له یار ئەم زهممهتو دهرده
که تۆ خۆت موسته حهققى ئەم هه موو دهرده و په ریشانیی

ده مېکه کاغزت نائېته لاماڼ (٥)
 عه جهب سستی له په یغام و سه لاماڼ
 (جهلی) دائیم ده بی جیلوهی دیار بی
 له نیو گېژاوی شهت بی یا که نار بی
 (عومه ر) عومرېکه بو تو ئینتظاره
 له شهوقی تو وه کو ئاو بی قه راره
 چه ئینصافیکه گاهې ناوی نابهی
 چه فیکریکت هه یه بی باکی تا که ی
 حه یاتی من به یادی تو مه نو و طه
 نه وازش چاوه که م لایق به خو ته
 ده بوو بو خاطری ته فریحی یاران
 بکه ی سه یرو صه فا وهختی به هاران
 بیینی شاره زووری بی زهرو زور
 بچېته کیوی هه ورامانی پر نور
 شهوئ تا فهجری صادق دابنیشی
 به ئوممیدی وه فا پی رابکیشی
 وه کو ئه و عالمانه مل به حق دهی
 هه زار نادان ئه پیشی شهقق و لهق دهی
 ئیجازه ی خه رقه وو تاج و موصه للا
 بسینی بو ره واجی کاری دنیا

(٥) شیخ ئهم پارچه شیعره ی بو حاجی مه لا عه بدوللای جهلی نووسیوه .

له عوقبا گهر بلین بۆچی وههات کرد
بلی دهفعی فهسادم بۆ دوهات (٦) کرد

منیش بۆ دهفعی ئهوه مه نهیی قه بیحه
ته لاشم کرد به ئه لفاظی فه صیحه

له ئه صلی دین و ئیمان بی خه بهر بوون
له هه ی هه ی قال و قوول و پر خه طهر بوون

به صیره تیان نه بوو تا حق بزائن
حه ق و باطل جوی کهن یا بزائن

وه ئیلا عالم و عامی و مه شایخ

هه موو موحتاج به ون هه م طیفل و راسیخ (٧)

-
- (٦) به دوهاتیش و به دیهاتیش ئه خوینریته وه .
(٧) شیخ ضیائوددین ئه م پارچه شیعره ی له گه ل نامه یه کدا به مه لا
عه بدولصه مه دی گۆجی شیواشانیدا که یه کیك بووه له موریده کانی و
خزمی مه لا عه بدوللای جه لیش بووه - بۆ مه لا عه بدوللا ناردوووه .
ئه ویش به م پارچه شیعره ی بنه وه وه لامی داوه ته وه :

ئه مر نامه ت به دهستی گۆجی موخلیص
گه یشته دهستی سستی عه بدی مو فلیس

له پاش بۆ ییده ن و بۆ سیده نی تام
نیامه سه ر سه رو سه ر چاو به ئیکرام
نیگام کرد هه موو لوطفو عیتاب بوو
به هه م ئامیزشی قیشرو لوباب بوو

سه لامی من چی یه بۆ تۆی بنیرم
ئه تۆی عه ذب و فورات من تال و سویرم
جه لی ئیسمم ، خه فی ره سمم ، دو ره نگی
میثالی مه سه له ی کافوورو زه نگی
سو ها بیچاره قوربان چۆن دیاره
له وه ختی شه عشه عه ی (شمس النهار)ه

(عومەر) عومریکه گەر مهیلی له لاهمه
 ئه‌دی بۆچ مه‌رکه‌زی ده‌ردو به‌لامه
 ئه‌تۆی بێ‌ره‌حم و بێ‌ئینصاف و بێ‌باك
 وه‌ئیللا من له به‌رپیتام وه‌کوو خاك
 حه‌ياتی من له دووری تۆ مه‌ماته
 عه‌جائب به‌سته‌یێك و ئیرتباطه
 هه‌موو عومرم به‌ پاز چوو له هه‌جران
 به‌هه‌رم هه‌یج نه‌دی بۆ گه‌شت و سه‌یران
 به‌قوربان شاره‌زووری چۆن بیه‌نم
 زه‌رو زۆرم نیه‌ شاقاو هه‌لێنم
 له‌باتیی کتوی هه‌ورامانی پر نوور
 له‌ژێر کتوی غه‌مان که‌وتوومه‌ وه‌ك موور
 ئه‌گه‌ر لوطفت بێ‌ پێ‌ راده‌کێشم
 له‌ قافلای مه‌طله‌بێ‌ هه‌رده‌م له‌پێشم
 ئه‌وی رۆژی که‌ تۆم دیوه‌ له‌ به‌غدا
 ملم داوه‌ به‌ حه‌ق وه‌للا وه‌بیللا
 وه‌لێ تۆ ده‌رحه‌قم بێ‌ئیلتیفات
 نیه‌ په‌روات به‌ ئیستیحقاقی ذاتی
 « به‌ ظاهر از سوی الله در تحاشی »
 به‌ باطین نه‌جمه‌دینی شیخ تراشی
 له‌ بۆنه‌ی به‌عضیکی نادانی بێ‌فام
 له‌جیتی من به‌ر شه‌قی ده‌م ئه‌و به‌ر له‌قه‌ی دام
 ئیجازه‌ی خه‌رقه‌وو تاج و موصله‌لا
 بستیتم بۆ ره‌واجی کاری دنیا
 فره‌ خۆشه‌ ، گه‌لێ خاسه‌ ، به‌جیتی
 وه‌لێ گه‌ر هه‌ز بکه‌ی ئیره‌یش ئه‌وی به‌
 له‌ لای تۆ قورب و بوعد هه‌ردوو به‌کیکه‌
 بلێ هه‌مبانه‌ بگه‌ ئاردی تی که‌
 له‌به‌ر شیخان ئه‌گه‌رچی دین براوه‌
 به‌ تیغی تۆ زوبانی من براوه‌

تاك

له دهستی لیوی له علت چاوه کهم من جان خه لاص ناکه
به پوچ مهر جان بکهم زنجیر له حهلقه ی زولفی تاتارت

چهند پارچه شیعیگی به زمانی فارسی

(۱)

مکن در جسم و جان منزل که آن دوناست و این والا
قدم زین هردو بیرون نه ، نه اینجا باش و نه آنجا

عجب نبود که از قرآن نصیبی نیست جر نقشی
که از خورشید جز گرمی نیابد چشم نابینا

جمال حضرت قرآن نقاب آنگه براندازد
که دار الملك معنی را مجرد بیند از غوغا

بمیرای دوست پیش از مرگ اگر هی زندگی خواهی
که ادريس از چنین مردن بهشتی گشت در دنیا

هموویان قاطیعی ریگهن به همدی
ئهوهن میصدای ئایه ی (لا یهدی)

وهلی بۆ خاطری تۆ بهنده یانم
زوبان ده گرم له حهقیان تا بتوانم
له پاشی تۆ خودا بۆ خۆی عهلیمه
له کهرکووکی دوعاگوی (شیخ عهلی)مه

له نامه که ی شیخ ضیائودین و وهلامه که ی مهلا عهبدووللاوه به ئاشکرا
دیاره که شیخ به شانازی یه وه داوا له مهلا ئه کا بیی به موریدی و بچی بۆ
لای بۆ ههورامان و ، ئه میش عوزر به وه دینیته وه که مه نسووبی شیخ
عهلیی تاله بانیه و سه ره رای ئه وه شیخانی راسته قینه ی وهك شیخ
عومه رو شیخ عهلیی لی دهرکه ی ، زور هزی له هاوریی یه تی شیخان
نی یه .

به حرص ار جرعهء خوردم مگیر از من که بد کردم
بیابان بود و تابستان و آب سرد و استسقا

به خلوت از چمن تا کی ، به فکر خویش در اندیش
به یاد غزنوی با من بیا یکدم سوی صحرا

به دام آرزو بودن عبودیت کجا باشد
بری از دام خودبینی برد بر بام (او ادنی)

به فکر موسیء گستاخ در کاخ فنا دعوی
بمیر و بازپرس اول کجا بودی برو آنجا

بیرون از کشتی هستی چو هستی واصلی آنجا است
یکی بینی ، یکی دانی ، نه دعوی هست و نه غوغا

جمال آفتاب صنع قدرت را نبیند کس
مگر در پردهء ابرش بخواهد عاقل و دانا

ولی را در کمال خویش جستن کار دانا نیست
بشر مظهر بود جانا براه مظهر آجویا

چو چشم منکرانرا حسن او دیدن نشد امکان
عجب نبود که نور آن بود پوشیده از اعمی

(۲)

خرقه را در گرو مهر تو دادن اولی
بسته در را به وفای تو گشادن اولی

سبحه و شانه و اسباب نباید به نظر
جان و دل را به ره یار نهادن اولی

آنچه از خلق رسد جمله چو فانی و فناست
جان و دل دادن و مهر تو ستادن اولی

در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
بر در عشق تو چون خاك فتادن اولی
گر نه مقصود بدی مهر و وفا در عالم
(فوزیا) از شکم دهر نژادن اولی

(۳)

رخم چو برگ خزان از غم بتان زرداست
همیشه عارض من از غبار غم گرداست
بود غذای دل عاشقان ز خون جگر
که مال و نعمت دنیا نصیب بی‌درداست
کسی که اهل محبت بود درین عالم
ز عیش و عشرت دنیا همیشه دل‌سرداست

(۴)

فیض جنون به نشأء صہبا برابر است
يك خون دل به لعل مصفی برابر است
بی‌درد عشق هیچ کسی قرب حق نیافت
يك ذره غم به جملهء اشیا برابر است
يك قطره اشك ار چكد از چشم عاشقان
میدان یقین به گوهر یکتا برابر است

يك لحظهء توجه خاطر به اهل حق
با فيض صبح و با شب يلدا برابر است

مردن به درد عشق ز هجر پری و شان
با زندگيء خضر و مسيحا برابر است

(۵)

چو ميرم بر همه قائم مقام است
نديش طالع بخت و سلام است
به انصاف و به عدل و دادخواهی
کمينه خادمش آن شاه عام است
چو نوشيروان به درگاهش هميشه
دو صد بالاتر از زرین غلام است
خودش محمود و طالع يار و محمود
(بحمد الله) که محمودش مقام است (۸)

(۶)

هرکجا خاری است آنجا فرش دیبای من است
هرکجا زاری است و ناله جا و ماوای من است

(۸) شیخ ضیاءالدین ئەم پارچه شیعره‌ی بۆ مه‌حموود پاشای جاف نووسیوه
بۆ پیرۆزبایی لێ کردنی به قایمقام بوونی. مه‌حموود پاشا ئەم شیعرانه‌ی
له سالی ۱۲۸۴دا له که‌شکۆله‌که‌یدا نووسیوه ته‌وه که ئیستا له کتیبخانه‌ی
خوای خوش‌بوو هه‌سه‌ن به‌گی‌ه‌لی به‌گدايه . له که‌شکۆله‌که‌دا نووسراوه
شیخ کاتی ناردوو به که پاشا له مه‌نزلی سهر (سووره‌جۆ) بووه له
شاره‌زوور .

گوش کن تا قوس را آنجا که ناموسی نبود
نالهاش هر دم ز ضرب دست الای من است

هر کجا دردی بود در عالم عرفان بلی
آن همه از غلغل صهبا و مینای من است
بنده آزاده را (فوزی) کسی گویند کو
باخبر از لذت فقر و تمنای من است

(۷)

بی هوشیم از دست دل زار و زبون است
گه عاقل و گه مست و گهی شور جنون است (۹)

از داغ فراق قد دلدار جفا جو
الف قد عشاق مثال خم نون است
از حسرت لعل لب میگون تو جانا
هر ساعت از چشم روان چشمه خون است
عشقت ز کفم رشتهء تدبیر برون کرد
دل بسته به تقدیر و ندانیم که چون است
مرغ دل کوکب ز دل سینهء نالان
فریاد و فغانش ز فلک رفته بیرون است

(۸)

کرد دل زین دیار میل خروج
همچو روحی بوجد میل عروج

(۹) لهم غزله‌دا نیوه‌ی یه‌که‌می به‌یته‌کان هیی شیخ ضیائوددین و نیوه‌ی
دووه‌میان هیی نه‌جموددینی کوریه‌تی .

سد نموده‌است شه ره اطراف
همت پیر داده راه بروج

(فوزیا) از نظر ندانی و راه
رو بخوان (والسما ذات بروج)

(۹)

همت پیرت همه جا یار باد
لطف خدا یار و مددکار باد

من ز همه بی‌خبر و غافل
گر سخنی هست به سرکار باد
رشته که جز مهر و وفای تو است
بر سر و گردن به مثل مار باد
دل که اگر بر سر زلف تو نیست
گردن او بسته به زنار باد

نشر فولاد به چشم ار زنی
گر نه خوشم در گل و دل خار باد
(فوزی) اگر عشق نه از راحتی است
گلشن زلفت ز برم مار باد (۱۰)

(۱۰)

عمر با مصطفی دائم وفا کرد
ازان بطلان حق از یک جدا کرد

(۱۰) شیخ ضیاءالدین هم چند شیعه‌ی بومحمود پشای جاف نویسه.
له رووی که شکوآله‌کی پاشا نویسمه‌ته‌وه .

هرانکو حق بود حق گو بود او
یقین در هردو عالم خوش صفا کرد
مخالف چون مخالف بود کارش
به چاه حسرت و ذلت جفا کرد

(۱۱)

از حسن طالع اثری دستگیر شد
چندانکه خانهء دل ویران منیر شد
سیبی به من رسید ز لطف لطیف یار
کانرا لطائف دل سینه ام اسیر شد
بویش دل فسردهء مارا حیات داد
حسرت دهندهء تفحات عبیر شد

(۱۲)

هر جا که دویدیم همه درد و الم بود
هر سو که شنیدیم خبر ماتم و غم بود
بردار جفا داد مرا جاه و فایت
افسوس که بر کوی غمت راه به یم بود
هشیار خبردار ز بی‌هوشی ما شد
زان رو همه دم یار هواخواه عدم بود
ترك سر و جان و دل و آسایش کونین
در راه تمناست نخستین قدم بود

هر زخمی که از تیر غمت بر دل من شد
در دار بقا بهر من آن خط قلم بود
آنها که بود روی به کوی تو نگارا
کی رو به سوی تخت کی و میل به جم بود
زالایش امکان چه کند طالب دلدار
این حادثه‌اش نفس به بازار قدم بود

(۱۳)

بزرگانرا بود معتاد و دستور
که ننماید سلیمان ظلم بر مور
بلی باشد به مجنون چشم لیلی
که مستان شیشه‌گر دارند منظور
گدا و شاهرا با هم بود کار
که بوده این روش معلوم و مشهور

(۱۴)

دور ز خسرو زمان لشکر غم کشیده صف
کرده به تیغ و تیر نی سینه و دوش و دل هدف
دست فراقرا نبست آه یل وصال ما
داد شکست عاقبت لعل امیدرا خرف
قطرهء مهر و خال رو ای مه مهربان من
هست در یتیم دل جای قرار چون صدف

تا که وفات یافتم ، جان به جفات باختم
یافت ز چاه راهرا یوسف مصر پر اسف
افعی زلف تاز ده حلقه به دور خال و رو
گفت حیات و ظلمت این ماه به عقرب آن طرف
روی امید سوی تو مانده به آرزوی تو
گشته قدم چو موی تو داده ز کف غم سلف
دید رخ تو مانی او گشت ز شوق فانی او
سینهء خود نموده دف ، میزندش به کف به کف
سیصد و ده ازان ما ، داغ غمت به جان ما
مانده ز رتبهء رسی تا که (عمر) به سه شرف
حال (عمر) خراب شد ، زاتش دل کباب شد
منفعل از تو آفتاب ، ای به غمت نهان شغف

(۱۵)

نه طالبم به جاه و جلال و منال و مال
نه شایقم به زیور و زلف و به خط و خال

نه طالبم به قامت سروی که در چمن
نه راغبم به الفت خوش خوی مه جمال

فانی ز عشق را چه هوای دگر بود
نفس و را هوا و تمنی کجا مجال

نبود به سر هوا و ندارم خیال هیچ
جز بندگی پیر نکوکار بی همال

گر دست میرسد به غلامی حضرتش
 باشم کمین غلام سگانش به جان و مال
 مرد ره اطاعت و جان بر کف طلب
 دل بر رضای دوست شب و روز و ماه و سال
 صدر جهان کمینه غلام است مرا
 آن دم که جای پای سگانش کنم مجال
 روی وفای دوست به سویم اگر بود
 گویم جواب منکر رویت به يك تعال
 این آن سعادت است که (فوزی) بحسرتش
 دائم دلش شکسته و لب خشک و شور حال

(۱۶)

داد مرا چرخ بسی گوشمال
 با دل و جان هست مرا زو ملال (۱۱)
 پایهء شادیم خراب از وی است
 شمس صفارا بود از وی زوال
 جوهر امید کند پر عرض
 از مرض عشق رخ و زلف و خال
 زد ز جفا سنگ به مینای عشق
 کرد به غل گردن عیشم و بال

(۱۱) شیخ ضیاءالدین نهم پارچه شیعه‌ی بو لاواندنه‌وه‌ی یه‌کئی له خیزانه‌کانی
 وتوووه ، لام‌وابی دایکی شیخ نه‌جموددین بووبی .

سوخته از آتش غم جان من
مرغ وفا ریخته زو پر و بال
شکوه برم پیش کدامین طبیب
یا که توان گفت همی درد حال
کیست ستاند ستم از وی که تا
شرح دهم درد دل حالِ بال
داد مرا تاج کرامت ز عشق
لیک به سر داغ نهاد از خیال
داد مرا دلبر کی نازکک
دل ده و دانا به همه حال و قال
سرو چمن پای به گل زو خجل
گفته بنفشه تو به حالش بنال
سنبل و فندق چو گل بسته کبک
داغ ذقن ، روی دهن ، موی خال
گل چو ریاحین دگر صبح و شام
چشم به راه اثر ذی الجلال
سبزه به شب نم شده شب بو که صبح
روی چو خورشید برارد جمال
داغ فلک نیست یکی تا بود
صبر به دل ایکه تو گویی منال
در شب شنبه به صفر هشتمین
کرد قضا از قدرم پای مال

برد به خاك آن دل و آن جان من
 داد مرا حسرت آن خوش خصال
 ریخت به دل خار غمم از فراق
 نیست مجال دیگر ای دل بنال
 صبر کجا تا شودم دل نواز
 فکر کجا تا دهم يك مجال
 داد فقیران که ستاند ز چرخ
 کیست کند دعوی بی دست و بال
 گشت کمان قامت الفم چو نون
 پشت فرح از غم هجران چو دال
 هرچه کند خالق دیو و پری
 هست زبان در همه بس کند و لال
 وصل و فراق و غم و شادی و شوق
 جمله بود خلق به حق آن دوال
 گرچه به ظاهر همه ضد همنند
 ليك همه در همه پیدا به حال
 یعنی عدم مایهء اصل وجود
 هم عدم از وی طلبد این خصال
 باغ عدم داد شمارا وجود
 چشم وجوداست به آن ماه و سال
 موت کجا دید کسی بی حیات
 چشم حیات است به سوی زوال

ارء غم تا کندت فرق فرق
 غرق کند خویش به لوح مثال
 مایهء شادی غم و صحت ، فرح
 نیک نگر حق بود ای ذالکمال
 هجر نوید انکه که وصلش براست
 چشمکهایش به هوای وصال
 باش به غم شاد و بگو با سرور
 « کلّ لسانی بنعوت الجلال »
 هست بقا آیت ذات خدا
 غیر خدا بر سر راه زوال
 گفت قلم با خرد ای بی خرد
 (حی غفور)^(۱۲) است بگو رمز سال

(۱۷)

ترك فرما جمله اوهام و خیال
 سعی کن با شرع در تحصیل حال
 حال را با قال باشد همسری
 او بود رهرو کند این رهبری
 تا مقال و حرف را باشد مقام
 هست عرفان را بدو گفت و کلام

(۱۲) به حسابی حهرفه کانی نه بجهد نه کاته ۱۳۰۴ .

چون مقام حرف جمله شد خراب
 روز درگاه حقایق بر متاب
 گر حقیقت یار باشد ای رفیق
 نبودت گاهش به اصحاب طریق
 جمله را یکسر همی دانی به دل
 جمله را خوش بو همی خوانی چو گل

(۱۸)

دیوانه نیستم که به دنیا کنم غرور
 شیدا ز حرص نه که به میدان زنم دهل
 عامی خیال نه که شوم شادمان به هیچ
 ناسی خویش و جاهل و طالب به روی گل
 از صدق گویم این دو سخن ای مراد خلق
 درویشم و سزای جفایم ز جزء و کل

(۱۹)

ز دشت بیخودی میآیم ، از وضع ادب دورم
 جنونی گر کنم ای شهریان عقل معذورم^(۱۳)
 به سر دارد هوای کوی جانان این دل بیدل
 نباشد زین سفر دیگر مطالب هیچ منظورم

(۱۳) شیخ نهم پارچه شیعه‌ی لهوکاته‌دا وتووه که گه‌یشتووه‌ته شاری سنه
 له سالی ۱۳۱۲ی هیجره‌تدا .

کسانرا کز عروج روح باشد بهجت و شادی
 خروج از عالم کثرت به وحدت داشت مسرورم
 دل شوریدهء مارا نشاید بستگی با کس
 که شاه بیدلان آری چنین فرمود دستورم
 ندارد حالت معلوم در دیوان اهل دل
 ز غیرت حضرت مولا ز عالم کرد مستورم
 گدای درگاه یارم ، امین سر هر کارم
 اسیر قید افکارم ، ز لطف شاه منصورم
 به بازی نامدم بر در ، نباشد شاهیم بر سر
 بقایی یافتم مطلب ، فنا فرمود مجبورم
 فتاده در ره دل ، برفشانده خاک ره بر سر
 به صورت گرچه ویرانم ، به معنی بیت معمورم
 نبوده ذره در عالم ، ندیدم آدم و خاتم
 تجلای جمال مهر جانان کرد مشهورم
 فدای ساقی و صہبا نموده غیر مولارا
 تشکر میکنم ، والله نشاید گفت معذورم
 وفا داری بهارا جو ، (ضیا) از خویشان میگو
 نعیم جنۃ الفردوس زین ره هست میسورم

(۲۰)

گلشن شوق بی وجود نسیم
 گلخن محنت است و نار جحیم

بر در محنت ار نسیم وزد
ارم جنت است و جای نعیم
(فوزی) از قیل و قال صرفه ندید
ای خوشا قلقل سبوی قدیم

(۲۱)

(دار الاحسان) از من بیدل خراب
(الأمان) از زحمت ما (الأمان)

خلق از حسن نهاد خویشتن
خوانده مارا اهل خیر و غیب دان
لیک خود دانم سگ از من بهتراست
در وفا بهر شکسته استخوان
نه وفا دارم نه وصف خوش نهاد
چشم پوشیده ز خود بهر دو نان
عیب خود را (فوزیا) اصلاح کن
وا مکن چشمت به عیب دیگران

(۲۲)

جانا مگو و بشنو حرفی ز قلقل می
تا کامیاب گردی از شغل می پرستان
ئینجا سخن نباشد حرف و بیان نباشد
بی هوش و بی زبان آی تا خود شوی ز مستان

اختر به بزم رندان ساقی گرو نباشد
کی می حیات بخشد از دست غیر مستان (۱۴)

(۲۳)

ای یاد تو مونس دل من
ذکر تو ضیای محفل من

فریاد و فغان و اشک خونین
در دهر جفاست حاصل من

با چشم سیاه و تیر مژگان
هستی به یقین تو قاتل من

صد یار کشی و خون بریزی
در بار وفاست حاصل من

(فوزی) چه کنی فغان که حل شد
از تیغ نگار مشکل من

(۱۴) شیخ ضیاءالدین هم چند بهیته‌ی له وه لآمی هم چند بهیته‌ی تری بنه وه دا
نووسیوه که حاجی ئیکرام ناوی بوخارایی که یه کیك له مه نسووبه کانی
بووه - بوی نووسیوه :

ای طاق ابروانت آرامگاه مستان
وی خاک آستانت مأوای بت پرستان
ما خود به درج لعلت بستیم دل ولیکن
کی زان و هان براید مقصود تنگستان
کس بی جراحت دل زان لب نیافت کامی
هرگز طبیب ندهد شربت به تندستان

پیر پیران شیخ عثمان قطب دین
شاهباز آشیان اوج دین

پادشاه تخت تمکین و رضا
یافت زو عالم همه نور یقین

عهد او وسواس درمانده خجل
باشد (الخناس) خود خوار و حزین

ذره ذره ملت و امت همی
سوده بر درگاه اخلاصش جبین

شیعه و سنی به صدقش متفق
جمله گفتندی کسی نبود چنین

گر همی خواهی مقام و مسکنش
در (نبی) خوان آیهء (والصالحین)

گر نجات از دیو شیطان بایدت
خاک درگاهش به سر کن خوش نشین

بر فلک خیل ملک با غبطه زو
محرم اسرار حق با مرسلین

بر سما جولان روحش با فتوح
با جسد شمس است لیکن بر زمین

بی (وفا) نبود (ضیا) ، نور (بها)
ماه و مهرند از یسار و از یمین

جذبهء عشق مرا کشت ، حریفان مددی
شاهد فتنهء فتان حبیبان مددی

من دراین دامگهم نیست خلاصی اصلا
پیچ و تاب شکن زلف پریشان مددی

ناوڪ چشم کند قتل من خسته بیا
ای بهای دیهء خون شهیدان مددی

تفسرا باز هوا کرد گرفتار هوس
قبلهء شام غریبان ، شه گیلان مددی

دل نهان سرّ عیان از که عیان جوید باز
نور اخفی مددی ، روح بزرگان مددی

آدم و نوح و ابراهیم نبی با عیسی
همچو موسی به درت خواسته نالان مددی

خفته بختم چه کنم شیفته و سرگردان
جان من ، غوث زمان ، قبلهء جانان مددی

روز بی مهر رخت همچو شب دیجوراست
شمس رو ، ماه جبین ، مخزن عرفان مددی

بر لب جوی سرشکم قد دلجوی تو کو
سر دمن ، نخل چمن ، گلشن مستان مددی

بادهء وصل توم کرد به جان سودائی
شاه دین ، ماه جبین ، مظهر جانان مددی

زلف در راه صبا در چمن حسن بیا
قوس ابرو مددی ، ناولك مژگان مددی
خال بر کنج لبت حال مرا واژون کرد
شربت صحبت جان ، چاه زنخدان مددی
پرورش گر نکند شاه بخارا چکنم
شه گیلان مددی ، حضرت عثمان مددی
جان به لب آمده از هجر تو ای مصر مکان
ای تجلای خدا ، یوسف کنعان مددی
معرفت گر نبود راه نه بر مقصوداست
ای دلیل کرم و خضر غریبان مددی
(فوزی) ار نیست به خود راست ولی هست به تو
چشمهء رحمت و امید مریدان مددی

(۲۶)

مرا چون مصطفی باشد صفای جان و دل جانا
جفاجو نبود آن ذاتی کند با مصطفی یاری
خدایا شاد کن عبد و وفایش پیشه‌اش فرما
وفا شرط کمال دین و ایمان است از باری
برو تو آیهء (اوفوا) بخوان اندر کلام حق
بیا تا اهل دل باشد مددکارت به ستاری
مرا نبود مرامی جز وفا با مصطفی جانا
کند خلقم اگر لومی ، زند گر طعنه اغیاری

به (فوزی) مهرور زین طریقت معرفت باشد
که باشد گاه و بی‌گاه در خیال و ذکر غفاری

(۲۷)

خر ویسی کجا بریدم دست
بر ویسی بگو برید که هست
هست را کس به دل به نیست نکرد
نفس را پرس کو که چیست نکرد
نفس پیر گر قبول بود
نفس را زان بسی ملول بود
باکی از حال و مال باکی نیست
آن کسی را خیال پاکی نیست
من دعا میکنم و غا نکنم
بهر تو ترك مدعی نکنم

(۲۸)

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفد غنچه‌ات چو روی گلان
ای خوش آنکس که مست با مستان
در خرابات گشت همدستان
در ره خدمت خدا جویان
کرده جان را فدای حق گویان

دست در دامن صداقت کار
چون سگ صبح کھف تا در غار

(۲۹)

بوبکر و عمر ، علی و عثمان
از صدق و وفا شدند جانان
دونان به دو نان شده گرفتار
مانده خجل و شده ستمکار
روزی به شما حواله باشد
کی کس به امید خاله باشد
رزاق یکی است در دو عالم
حی است و حکیم ، قدیر و عالم
(فوزی) تو کجا و حد توحید
علمی است برون ز قید تجدید
بردار تو حائل اضافات
تا غم نخوری برای ما فات

رباعیات

احد به تاج محمد کمر چو بسته نمود
به اربعین نبوت نهاد سر به سجود
مرا به یاد وی آندم سرور بود به دل
قصور و حور به فکر و خیال هیچ نبود

☆ ☆ ☆

قمری دل همچو بلبل از فراقت بی‌قرار
نه به سروش جا و نه در گلشنش راه گذار
خاطرش آسوده از الفت به غیر آن نگار
همچو گشته گشته دامانش به خون لاله‌زار

★ ★ ★

چون عود نبود چوب بید آوردم
روی سیه و موی سفید آوردم
فرموده‌ای خود که ناامیدی کفر است
فرمان تو بردم و امید آوردم

★ ★ ★

چون شوی منسلک به زنده دلان
بشکفتد غنچه‌ات چو روی گلان
ای خوش آنکه که مست باستان
در خرابات گشت همدستان

★ ★ ★

رسم عاشق بود وفا کردن
جان به صدق و صفا فدا کردن
جان و دل ، عقل و هوش صبر و خرد
همه‌را در رضا فدا کردن

☆ ☆ ☆

ای بخت ولی نه یاور من
ای تاج ولی نه بر سر من
من خاك ولی نه بر در تو
تو روح ولی نه در بر من

★ ★ ★

به آب کوثرم دادند ره (روزی) ولی ناگه
به نار فرستم دست قضا انداخت ناچاری
گله از دوست کی دارم که تاج کی به سر بنهاد
دهد جامم ، فشاند خاك بر جمعی به عیاری

★ ★ ★

ز من بشنو عزیز من که آگهدار کارانم
پی آن تند خو مگریز با او هم سفرخیزی
به تدبیر من بیدل همان بهتر که بگریزی
ازان چابك سوار غم که دارد میل خونریزی

★ ★ ★

ای زلف یار دانت از چه مشوشی
زان رو مشوشی که معلق بر آتشی
ایمان و دین ، روان و خرد ، صبر و اختیار
در يك نفس به يك حرکت خصم هر ششی

★ ★ ★

کاش در جمع سگان آستانش بودمی
تا به دل پای سگانش بر رخ خود سودمی
گر بود نامم به جای پای سگهای درش
جنت و فردوس از شوق و شغف بخشودمی

فرد

دیوانه شود هر که ببیند دل مارا
آری نتوان دید در آینه خدارا

★ ★ ★

باشدش رونق ز (شیخ اسلام) او
باد از لطف خدائی در امان

چهند پارچه شیعیگی به زمانی عهره‌بی

(۱)

عینی تراکمٌ اهلٌ ودّی بالوفا
قلبی یری من حبکم عین الجفا
الغدرٌ لی منکم شفاءٌ فاغدرِ روا
والهجرٌ وصلٌ والقلی عین الصفا
یا لائمی فی العشقِ عش فی لومنا
ان الفواد عن جفاکم قد عفا
قد ذاب جسمی فی الهوی لأخِلّتی
هذا الذی ألقاه موجودٌ الوفا
لا تسقّنی من ماءٍ غیرِ آسن
ان الحریق بالدموع اکتفی
مالی وللطب اذا أمرضتني
السقم منکم للجوی عین الشفا
لا تحسبوا العشاق موتی حولکم
من مات حباً فی هواکم قد کفی

(۲)

قد لاح لی الآن من اللوح کتابی
ما فصل لی کُلّ کتابٍ وخطابٍ

ما لاح لنا سرُّ كلامٍ أزليٍّ
 باها به من كان قميناً لكتابٍ
 لو بثوت بحرفٍ لأبى العالمُ طرّاً
 عن فهمٍ معانيه وهم عنه كآبٍ
 صبحُ الأزلِ منه بدا قبلَ وجودِ الـ
 كونينِ ولا الكونُ رأى لونَ ضبابٍ
 باءَ به لي حضرةٌ من تاهَ لوصفٍ
 من آبٍ إليه بثوابٍ وعقابٍ
 وصفان هما قد حَكيا بعضَ معانٍ
 من ذَينِ يثرى كلُّ سِوَالٍ و جوابٍ
 ما نحنُ سوى مظهرٍ معنىً بمعانٍ
 انْ ادخلْ عَدْنًا ولئنْ شاءَ عقابي
 لا يصلحُ للعبدِ لدى السيّدِ امرٌ
 فالأمرُ له كلُّ عذوبٍ وعذابٍ
 النارُ لمنْ كان عَصِيّاً بخطايا
 انْ جاءَ مطيعاً فلهُ حسنٌ مآبٍ
 ان فاز بفوزِ الأدبِ نالَ يقيناً
 ان جاز عن الحقِّ له شرُّ مآبٍ
 من ذاقَ من الحبِّ فلا عيشَ يطيبُ
 من كأسِ رحيقٍ له أوْ شربِ شرابٍ
 من يعيشَ عن الذكرِ فقد عاش شقيّاً
 والذاكِرُ سعدٌ بأيابٍ و ذهابٍ

لا تجفُ صديقي فهمُ في كنفِي
صدقٌ بولاءٍ ولهم عزٌّ جنابِ
لا يعرفهم غيرُ خليلٍ بخصالِ
لا أنسَ لهم بالمثلِ مثلَ حُبابِ
فلهم قلبٌ كسيرٌ ولهم عينٌ خيرٌ
ولكم مثلٌ نصيرٌ ومن الكلِّ عِجابِ

(٣)

ولم أرَ في الآفاقِ مأوىً خلا الهوى
ونفسي به ربَّتْ ، وفيه تركتِ
وما قامتِ الأكوانُ إلا بنوره
وأطيارُ فكرِ القومِ فيه تربَّتِ
فما بال قومٍ ادَّعوه من الهوى
ومن لم يكن فيه صديقا فقل مُتِ
إذا كانَ ذاكَ عبدَ صدقٍ فقل له
تقدِّم أخِي واحسُّ كأسَ مودتي
فلا غرو أن لو عنه مالتِ نفوسنا
لأنَّ الجبالَ لو تراه لَدُكَّتِ
فلا ضيرَ من ضرٍّ تراه بذكره
ولا خيرَ في نفسٍ عن الحبِّ ولَّتِ
فما تاهَ من باهى به بينَ حبِّه
وما ضلَّ من دلَّتْ عليه أجبَّتِي

فان لامني قومي فلا أسمع لهم
أحين إلى ذاتٍ عن الوصفِ جَلَّتْ

لقد سارَ رُوحِي سِرّاً سرّاً
إلى ما فلا ما استفادَ ولا التي

فلا كيفَ ، لا أينَ " هناك ولا هنا
ولا ودّاً لا انّ ولا لا بصنعتي

وانّ شئتَ أنْ تلقاه فاترك سوى الهوى
وخُضْ في بحارِ الحبِّ خوضَ الأجلّةِ

وما خاض من يهوى هواهُ لِّلذّةِ
وجنّاتِ عدنٍ بالمكانِ حَفَّتْ

فمنّ خاض من دعوى فقد خاض بالملأ
إذا ارتاضَ مرتاضٌ ليأتي بخلوةٍ

فلما دنا رُوحِي إلى رُوحِ ذكرِهِ
تدلّى بما أدناه من فوقِ فِرقتي

ولولاهُ والاه بما لا تواله
قلوبُ الأحباءِ لفارقتُ حُبّي

ولذّةِ ذلٍ كان لي من الهوى
وعزّةِ من أهواه في حالِ شدّتي

وعهدٍ وميثاقٍ وحبٍ مع الوفا
وصفوةٍ من بابك بآلاءِ محنتي

ونورُ السرورِ عند ذكرِ جفائِكُم
وصدقي فيكم في بدايةِ نشوتي

لأتم مثنى قصدي ومالي سواكم
وأقصى المنايا في اتباع شريعتي

(٤)

له من صفاتٍ لو ألوحٌ بذكرها
انارَ السّماوات وكلّ البريّة
له العرشُ فرشٌ والمكانُ مطاهرٌ
به قد بدا للكون أحسنُ هيئةٍ
به قد سرى نور السّرورِ لصدرنا
ومنه القلوبُ في الصدورِ تصفّت
ولو سمعَ البكمُ اسمَ حيٍّ بها الهوى
لعاد فصيحاً بادياً بالحكاية
صفاءٌ وصدقٌ ثم صبرٌ لعابري
طريقِ الهوى من بعدِ فقدِ الطبيعة
وفاءٌ وودٌ ثم وردٌ لنازلي
خيامِ الهوى منْ عندِ اهلِ الحقيقة
فناءٌ وفقرٌ ثم فكرٌ تأوه
إذا ما دنى منه طيّلُ الطريقةِ

(٥)

نفسٍ وقعتْ في مخمصةٍ
من حبٍّ فتىً ذي حمدةٍ

قد تحرقها نيران هوى
 في هجرتيه في مقربة
 ما مال من العزة من قد
 ذل بهوى ذي متربة
 دنف ولالى أدمعه
 تجرى كغمام مُمطرة
 ياليت أرى ليلي ليلي
 تحظى شفتي من ذي الشفة

(٦)

يا سليم القلب في وادي الوداد
 كم اناديك خفياً بالوداد (١٥)
 لاتدع ود الودود التائه
 علّه ينجيك في يوم التناد
 ود اهل الود في دار الفنا
 دخر اهل الصدق في يوم المعاد
 ما قلاك القلب آناً يا أخى
 منذ آخاك لدى اهل الرشاد
 ان ذا فضل من الله العلي
 قد علا قدرى بفقرى في العباد

(١٥) شيخ ضيائوددين ئەم پارچە شیعەرەى بۆ شیخ سەلىمى مەردوخى
 سەنەبى موریدى نووسیوه .

ما انصرف عن عدليه قط (عمر)
انه بالفوز ساد القوم ساد

(٧)

وصل يا رب على من اسمه
محمد وأحمد محمود

وذاك في الكونين بدر زاهر
ومثله في العالم مفقود

شمس أنارت أفق الايمان
وفي الوجود شخصه مقصود
وآله واغفر لنا بجاهه
من لم يكن في ظلمه مطرود

(٨)

يا خالق العرش والأملك والقلم
يا فالق الحب ، يا مولى لذي النعم
يا عالماً بعداد الرمل في الدائم
« يا من يحب أنين العبد في الندم
يا من لديه دواء الداء والسقم » (١٦)

★ ★ ★

(١٦) ئەم پێنج خستەکی یە شێخ ضیائوددین لەسەر پارچە شیعریکی
هەزرەتی عومەرە . شیعەرەکانی هەزرەتی عومەر خراونەتە ناو دوو
کەوانۆلکەو .

يا مَنْ لَدَيْهِ خَفَايا الْخَلْقِ ظَاهِرَةٌ
نَفْسِي عَلَى غَيْنِهَا الْغَفَّالِ قَاهِرَةٌ
عَيْنِي لِأَحْزَانِهَا بِالْدمْعِ مَطْهَرَةٌ
« نَامَ الْعَيُونُ وَعَيْنُ الْعَبْدِ سَاهِرَةٌ »
تَبْكِي عَلَى الْبَابِ وَسَطَ اللَّيْلِ فِي الظُّلَمِ »

مَا مِنْ مَخَازِيٍ إِلَّا قَدْ وَصَفْتُ بِهَا
وَلَا مَسَاوِيٍ إِلَّا اعْتَرَفْتُ بِهَا
وَلَا مَنَاهِيٍ إِلَّا قَدْ أَخَذْتُ بِهَا
« أَذْنِبْتُ كُلَّ ذَنْبٍ فَاعْتَرَفْتُ بِهَا
لَكِنْ عَرَفْتُكَ بِالتَّوْحِيدِ وَالشِّيمِ »

يَا حَبِّدًا لَوْ أَتَى مَوْلَايَ فِي مَدَدِي
بِالْعَفْوِ عَنْ سَهْوِيٍّ وَالصَّفْحِ عَنْ عَمَدِي
أَنْتَ الْكَرِيمُ ، فَبِالْأَسْرَاءِ خَذِ بِيَدِي
« لَا تَقْطَعَنَّ رَجَائِي فَيْكَ يَا سَنَدِي
يَا غَافِرَ الذَّنْبِ لِلرَّاجِينَ بِالْكَرَمِ »

عُذْتُ بِعَفْوِكَ يَا غَفَّارُ عَنْ عَمَلِي
أَكْرِمْ نَزِيلَكَ لِاتَّبِقِيهِ فِي خَذَلِ
أَنَّ الدَّمْعَ سَرَّتْ لِيلاً عَلَى طَلَلِ
« أَرْحَمْ بِفَضْلِكَ يَا مَوْلَايَ مِنْ ذَلِكَ
أَنَّ الْكَرِيمَ كَثِيرُ الْعَفْوِ عَنْ خَدَمِ »

يا غيرَةَ اللهِ اني كنتُ في العدمِ
 منَ الوجودِ وما والاه في الصممِ
 اوجدتني متقناً في الصنعِ والحِكمِ
 ارجو رضاكَ لنا يا منتهى الهِمَمِ
 « يا منْ يُحِبُّ انينَ العبدِ في الندمِ
 يا منْ لديه دواءُ الداءِ والسَّقمِ » (١٧)

★ ★ ★

يا منْ مكارمُهُ في الناسِ ظاهرةٌ
 نفسي على حالِها الغفَّالِ قاهرةٌ
 ان ولَّتِ النَّفْسُ من جودِكَ فخاسِرةٌ
 عيني لآحزانِها بالدمعِ مظهرَةٌ
 « نام العيونُ وعينُ العبدِ ساهرةٌ
 تبكي ببابِكَ وسطَ الليلِ في الظُّلَمِ »

★ ★ ★

ما كانتْ اسواءُ اِلا قدْ أسأتْ بها
 ولا ذنوبُ جَرَّتْ الا اعترفتْ بها
 وما من اهواءٍ الا قد أخذتْ بها
 ما منْ قبائحٍ الا اتَّصَفَتْ بها
 « أذنبتْ كلَّ ذنوبٍ فاعترفتْ بها
 لكنْ عرفتُكَ بالتوحيدِ والشَّيْمِ »

★ ★ ★

(١٧) ئەم شەش خستەکی یەشی هەر لەسەر پارچە پێشووەکی حەزرەتی
 عومەرە .

يا حبّذا الحالُ لو مولايَ في مَددي
وغافراً لذنوبي سهوي أو عَمدي
أحسِنْ بظَنّي يا غَفَّارُ خُذْ بيدي
اطفيءْ بعفوكَ نارَ الخوفِ في كبدي
« لا تقطعنَّ رجائي فيك ياسندي
يا غافِرَ الذنبِ للراجينِ بالكرمِ »

★ ★ ★

يا ربَّ عفوكَ عندي عروّةُ الأملِ
عُدْتُ بفضلِكَ يا مولاي من عَملي
أكرم نزيلك ، لا تجعلهُ في خَذَلِ
فتبَّ عليَّ الهَيِّ واعفُ عن خللي
« ارحمُ بفضلِكَ لا تنظُرْ الى ذللي
انَّ الكريمَ كثيرُ العفوِ عن خَدَمِ »

(١٠)

أدارَ الكأسَ شيخُ العهدِ مولى الخلقِ أبقاه
فأحيانا بروحِ الودِّ ربُّ الخلقِ أحياه
أذاقَ السَّرَّ والروحَ كمالُ الروحِ والوجدِ
ووالانا بما أغناه مولاهُ وولاهُ
لأهلِ الوجدِ من لحظِ أباحِ التَّضَلِّ والقربا
فواسانا بما آتاه مولاهُ وأدناه
جزاهُ اللهُ ربُّ الخلقِ عنا خيرَ انعامِ
فلا ملجأ ولا منجى لعبدٍ منه الا هو

(م - ١٤)

فربيّ ربّني فضلاً وكنّ لي دائماً ربّي
 ولي ولّ وليّاً كان ربّ الفضل ربّاه
 فصيح في مقالاتٍ ، صحيح في كراماتٍ
 هوينا المشرب مشياً اله الخلق أعلاه
 سليم الطبع في الباطن ، حليم الخلق في الظاهر
 عظيم الخلق من صبر اله الخلق أعطاه

(١١)

انا مذنّب ، انا خاطيء ، انا عاصي
 هو راحم ، هو غافر ، هو كافي
 قابلت منه ثلاثة بثلاثة
 اذ غالبت أوصافه أوصافي

(١٢)

تأريخ فوت ولدي مطلوب
 وذاك عند العالم محبوب (١٨)
 من الوفا ذكر أجلة الصفا
 دفعا لآلام القلوب والجفا
 قد تهت ليل الفكر بانتظار
 اشارة من حبيّ الاخيار

(١٨) شيخ ضيائوددين نهم پارچه شيعرهی بو لاواندنهوهی سهعدوددینی کوری
 دناوه .

مستخبراً فهم الخليل الزاهد
 رمزاً له يكون مثل الشاهد
 قال البشير فيهم اهل الوفا
 (غفر له ^(١٩)) يكفي لدى اهل الصفا
 الحمد لله الذي اغناه
 بفضله عن كل من سواه
 طوبى لكم يا اهل ودّي حيّوا
 من رحمة الباري الاله العفو
 من كان يرجو منكم ذا نائلة
 أمته رحمة الاله الشاملة
 الى متى التسويف منكم (عمر)
 هل حبك بالرحمة قد ستروا
 مكارم الاخلاق حب الله
 في قلب عبد ذاكراً لا الاهي
 واغفر له ووالديه ربنا
 وآتاه بالرسول ما وعدتنا
 وصل يا رب على من أرسلنا
 بالرحمة على الأنام فضلاً
 سلّم عليه ربنا وكرّم
 وآله كرام اهل الكرم

(١٩) به حسابی حەرفەکانی ئەبجد ئەکاتە ١٣١٥ کە سالی کۆچ کردنیەتی .

شَفَّعْهُ فِينَا رَبَّنَا مَوْلَانَا
 وَاحْسِرْتَ لَوْ لَمْ يَكُنْ مَوْلَانَا
 اَفْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَلَا
 تَفْعَلْ بِنَا مَا نَحْنُ لَهُ اَهْلٌ ، فَلَا
 يَنْفَعُ ذَا لَنَا وَذَاكَ اَنْفَعُ
 اَنْ تَفْعَلَ فَمَنْ هُنَاكَ يَمْنَعُ
 يَنْفَعُ ذَا لَنَا لَدَى الْكَرِيمِ
 شَتَّانَ مِنْ كَرِيمٍ اِلَى اللَّئِيمِ

سَیِّ نامیلکه‌ی شیخ عومهر ضیائوددین

رساله در بیان لطائف جهت دفع اشکال مسلمانان

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى • مُحَضِّسُ تَسْلِيَةٍ
 خَاطِرِ دُوسْتَانِ كِه دِمَآغِ ارَادَتَشَانِ اَز گُلَسْتَانِ صِدَاقَتِ بُوَسْتَانِ اسْتِ ، بَعْدَ اَز
 اسْتِدْعَايِ تَوْفِيقِ وَ پَسْ اَز تَمْنَايِ وَصُولِ بِه دَرَجَهٗ تَحْقِيقِ وَ تَفْرِيقِ تَصْدِيقِ ،
 بِيَانِ مِيدَارْدِ كِه بَعْضِي اَز اَحْبَابِ عِبَارَاتِ بَزْرگَانِ بَاصْفَا وَ اِشَارَاتِ سِرْبَلَنْدَانِ
 مَجَالِسِ وَفَارَا كَز مِبَاحْثِ فَنَائِ لَطَائِفِ وَ عَنَاصِرِ عَالَمِينَ اَمَرِ وَ خَلْقِ مَحْرُورِ
 فَرْمُودَه‌اَنْدِ وَ دِيدَه‌اَنْدِ ، وَ اَز مَبْتَدِيَانِ بَر يَكِ مَعْنَى اَز اَنهَا فَهْمِيدَه ، گُويَا دِمَآغِ
 فَهْمِشَانِ بُوِييِ اَز گُلَسْتَانِ نَشْمِيدَه ، وَ پَايِ عَزْمِشَانِ اَن جَاها نَرَسِيدَه ، وَ اَيْنِ
 فِتْرَه مَآيَهٗ تَصَوَّارَتِ نَوْعِيَهٗ بَعْضِ كَمْ خَرْدَانِ گَرْدِيدَه ، يَمِينِ وَ يَسَارِ خُودِشَانِ
 نَشْنَاخْتَه‌اَنْدِ ، وَ بَا حَالَتِ فَقْدِ نَقْدِ سَعْيِ دَر تَفْرِيقِ فَرِيقِ اَهْلِ تَحْقِيقِ بَاخْتَه‌اَنْدِ ،
 وَ قَوْلِ خُودِ رَا جَايِ اَعْتِبَارِ وَ خِيَالِ بِه مِثَالِ بَر اَمَالِ جَاهِلَانِ مَحْكِ عِيَارِ
 سَاخْتَه‌اَنْدِ ، نَدَانِسْتَه‌اَنْدِ كِه حَلَقَهٗ عِبَارَتِ رَا وَسْعَتِ دَر حَقِّ تَعَالَى نَيْسْت ، وَ اَن

دقایق مدارك از باب حال اند و خارج عمارات عبارات ، و بعید از قیل و قال اند و متصور عقل عادی هر پر خلل نمیشود .

باری که فقیر که پای تحقیقش بسته زنجیر تقصیر است ، مظهر نادانی ، و مرکز عجز و سرگردانی ، با کمال جهل و نقصان ، رمزی را از کنوز رموز آن بزرگان به سلك تحریر در میدارد که فائده اش عائد فهیمان ، و قاعده اش قائد مستقیمان کوی تعلم (بیت) :

گر ندارم از شکر جز نام بهر
این بسی خوشتر که اندر کام زهر

آری لطایف عالم امریه در صحبت و جوار لطائف خلقیه اند . اصل خویش را فراموش و منسی نموده اند ، و به آنهای دگر که در تنزلات منازل عدیده دارند گرویده و تابع شده اند ، کأنه مملوك و محكوم و مظلوم مانده . طالب که مقتدارا یافت ، و گردن اختیار خود را بسته فتراك اراده او نموده اند ، به دائره قبول محسوب شد ، و به سلوك مأمور گردید ، و صادقانه کوشید ، از یمن توجه معنویه مقتدای خود غبار غفلت و جهالت مرتفع شد ، و فی الجمله لطائف عالم امر مصفی شد و رشته تعلق علم بشری از علائق صوریه کوتاه میگردد ، و علم را جهت تجرد به اعتبار صفت ذاتیه خود پیدا میشود . سالك دران وقت معلوم خارجه ندارد ، لکن بالضروره علم به وجود خود دارد ، مادام قائد عنایت او را کفالت گردید ، آن علم را به طرف ذی شرف حق میکشد ، اما چون قابلیت یافت آن ندارد ، و خود را هم منسی کرده ، صورت فنائی که معبر به نسیان ماسوی باشد حاصل نموده ، لکن فنا نیست بلکه آثار فنا هم ندارد ، بلکه علم معطل ، و معلومات خود را مجهول داشته .

بعد ازان که توجه معنویه شیخ بر او غالب گردید ، چیزی فوق

استعداد حالیه خود را که به مآل مرجو و متوقع باشد ، در خود مشاهده میکند ، چون آثار توحید افعالی و صفاتی و ذاتی شهودی یا وجودی با وجود هیچ کدام را نیافته ، و شامه اخلاصش ازان گلشن اختصاص رائجه نشمیده است (بیت) :

کوزه گر در بحر شد بحرش مگو
چون کنار آری ورا شد بحر جو

باری تمام فنا در ختام کاراست ، و آن منوط به لطف پروردگار (ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء ، والله ذو الفضل العظيم) •

فناى که در عبارت ارباب اشارت مذکور است از آن است که کلیه سالک در سیر الی الله و جمیع عالم باسرها در علم سالک منتفی میگردد ، حتی علم را به علم خود نیست • اگر به عمر دنیا دران حال باشد خطرء واحد از جزء تا کل وارد قلب ناید • ولکن هر وقت ، به هوش آید به اخلاق حسنه میآید • ذمایم را وصولش منسی ، و در خود مندفع میبیند ، چون دیوانه که افاقه یابد و اگر فنارا از نسیان عبارت دانند خوابیده مطالبات عرفیه در خاطر ندارد و مولود حالت رحم فراموش نموده ، و بالغ حالت طفولیت مجهول کرده (سبحان الله هذا بهتان عظیم) • آن باحثان به ذکر و فکر کوشند (احسن) و (ادب) را ورزند برای سعادت این است که در آخر اعمال را با میزان اقوال بسنجند ، و مراتب قبول به اعتبار تصدیق شریعت است ، و درجات آن (لا يعلمها الا هو والله بكل شیء علیم) •

و فناى اتم عبارت از فناى لطائف عشره است که بعد ازان داخل زمره مخلصین است ، و راه شیطان نیست که داخل وجود او شود (ان عبادی لیس لك علیهم سلطان) • و بعضی که از ذکر فتوحی ندارند علت کم جهدی است و الا جهد بر فتوح مقرر است • (والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا) که

باب فتوح بر مجاهد مفتوح و مرصود خواهد بود ، و بر کاسل مسدود است (یا یحیی خذ الكتاب بقوة) • فنای که مقبول و مصطلح اصحاب کشف وصول است ، فنائی است که فانی بعد از افاقه متخلق به اخلاق شریعت است ، و آن سعادت شایسته کاملان است • (الفانی لایرد) مراد از و است که بر ذمایم رجوع ندارند ، والا به عکوس ارواح طیبه غیبت حاصل شود ، فانی نیست غائب است • فرق غائب و فانی نکرده که در تحقیق بر اوها بسته شده •

(ربنا لا توآخذنا ان نسينا او اخطأنا • ربنا ولا تحمل علينا اصرار کما حملته على الذين من قبلنا • ربنا ولا تحملنا مالا طاقة لنا به ، واعف عنا و اغفر لنا وارحمنا ، انت مولينا ، فانصرنا على القوم الكافرين) • والسلام •

عمر العثماني

نامیلکه به ک

**له وهلامی نامه ی هندی له مهلا گهوره کاندای
بۆ لیکدان هوی هندی ئادابی پیاوانی خودا**

بسم الله الذي يعلم السر وأخفى ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد المصطفى ، صلى الله عليه وعلى صحبه أهل الوفا ، وعلى التابعين بالصدق والصفاء •

اما بعد ، فقد بين لي حبيبي وسيدي السعيد ادامة الله بخير الدنيا والعقبى من الاحباب ما ينافي آداب الاصحاب في مقام التقوى ، ولا يحمل قولهم الا على الخير على رغم اهل الظاهر وما يرى في تلك المباحث لنا خير في الاول والاخر ، شكر الله سعيهم ، وصرف الى الخير رأيهم •

ولكن للفقر الخادم من كلمات الاخيار امام ، ومن آداب الابرار الكرام في باب التسليم مقام ، ومن حشمة الاحرار لحسن الختام مقصود ومرام •

من رفع رأسه من سجدة قبل الامام ، او قام من ركوعه وارتفع الى القيام ، يوشك ان يتغير وجهه وتتبدل صورته ، بقدره الذي لا تأخذه سنة ولا نوم . اولئك الأحرار قوم لا يخافون من اللوم ولا ينظرون الى اليوم ، نفعنا الله بهم ، فالمرجو من حما يدكم قبول قولهم بين الاقوال واقتفاء آثارهم لسعادة الحال في الحال والمآل ، وتحسين حركاتهم في الافعال . انهم امراء اليقين ، ووزراء ممالك التمكين ، ورؤساء جيش التلوين ، جعلنا الله من محسوبيهم ، وثقنا باظار الطافهم ومحبتهم ، واحيانا باقتباسهم القدسية ، ونجانا من الرين بهمهم العلية ، وايدنا بامداداتهم كل بكرة وعشية ، بجاه خير البرية صلى الله عليه وسلم .

فها انا اين الكلمات التي جعلتها لي اماما ، وهي لدى المنصف كآيات ، وللسائل علامات كالنجوم الزاهرات .

استمع ماذا يقول العندليب
حيث يروى من احاديث الحبيب

قال بعض الاصفياء الاولياء قدس سرهم نصيحة للمريدين وتريية للسالكين : يجب على كل عبد ان يدخل نفسه في كل شىء نعيمها وبؤسها حتى ترجع مطيعة ، فانها في الحقيقة تمنع ان تعبد الله الحق وتوجه العبد الى ماسواه .

وما دام لها حركة لا يصفو الوقت ، وما دام لها خاطر لا يصفو الذكر من لقاء النفس ، وهي التي صعبت على العلماء الاخلاص ، وبعدهم عن درجة الاختصاص في تعليمهم بين العام والخاص . فان النفس اذا استولت على القلوب أسرتها وصارت الولاية لها ، فان تحركت تحرك القلب ، وان سكنت سكن من اجلها ، وحب الدنيا والرياسة لا يخرج قط من القلب مع وجودها ، فكيف يدعى عاقل حالا بينه وبين الله عز وجل مع استيلائها ، ام كيف يصح

لعابد ان يخلص في عبادته وهو غير عالم بآفاقها ، فان الهوى روحها من الشيطان خادما ، والشرك مركز في طبعها ، ومنازعة الحق والاعتراض عليه مجبول في خلقها ، وسوء الظن وما ينتج من الكبر والحسد والدعوى وقلة الاحترام وطول الامل وما والاها من شيمها ، ومحبة الصيت والاشتغال بحياتها ، ويكثر تعداد آفاتنا نجانا الله منها • وهي التي تحب ان تعبد كما يعبد مولاها ، وتعظم كما يعظم ربها ، فكيف يقرب عبد مع بقائها ، ام كيف يصدق في الاحوال مع مصالحته اياها ، ومن اشفق عليها لايفلح ابدا • فيجب على الصادق ان يترك كل ما ومقته النفوس •

ويقبل من الذامين ذمهم فيه • ويقول للمادحين ما مدحتموه من وراء حجاب ، ويقول لنفسه في كل نفس لا قرب الله مرادك وأبعد مرامك • نعوذ بالله من أرض تنبت فيها نزاهة النفوس ، فان من لمح نزاهتها ورأى لها قدرا وعلم ان في الوجود اخس من نفسه فما عرف نفسه ، فكيف ينزهها أو يغضب لها أو يؤذي مسلما لأجلها ؟ فيجب اجتنابها كالسم • وما دامت هي فليس في وجه القلب خير لانها ترس في وجهه • وكلما قربت على القلب زاد شره ونقص خيره • وما بقى منها بقية فالشيطان لاينعزل عنها • والخواطر المذمومة لاينقطع منها • قد أفلح من زكيها ، وقد خاب من دسيها •

واعلم انه يجب على سالك طريق القوم ان لايشغل بالكلية بمقاومة نفسه ، فان اشتغل بمقاومتها بكمال الجهد أوقفته • كما ان من اهملها ركبته بل يخدعها بان يطيعها راحة دون راحة ثم ينتقل الى غير ذلك • ومن قاومها وصار خصمها شغلته • ومن اخذها بالخدع ولم يتابعها تبعته •

ومن آداب السالك في المعاملة معها انه اذا لبست النفس على مريد حالها وادعت الترك للدنيا ، وان علمها وتعلمها وعملها خالص لله تعالى جل جلاله ، فيجب عليه ان يزنها بالميزان الذي لاينخرم والمعيار الذي لاينظلم ، وتصوير ذمها بعد مدحها وردها بعد قبولها والاعراض عنها بعد الاقبال عليها

وذلها بعد عزها واهانتها بعد اكرامها • فان وجد عندها التغير والانعصار فقد بقى عليه من نفسه بقية يجب عليه مجاهدتها ولا يجوز له الاسترسال معها • وليعلم حين التغير انه واقف مع نفسه عايد حيرتها على حصول آفاتهما • وصاحب هذا الحال بعيد من الله تعالى • وقد علمت يا حبيبي بعد التأمل الكامل ان نصيحة الناصح امر بعيد من مطلب الفقراء وقريب من عادة الامراء، وانه لم يكن متفكرا في آية (انما المؤمنون اخوة) • فليس من المروءة ترك الاخ بل يأثم التارك ما لم يكن لموجب شرعي او اصلاح في الدين مرعي • وقال الله تعالى جل جلاله (وما آتيكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا) • وقال صلى الله عليه وسلم (صل من قطعك ، وأعط من حرمك ، واعف عمن ظلمك) ، وليس امر الناصح كان الله لنا وله من تلك المصالح ولا له شهادة من ذوى عدل وهما الكتاب والسنة ، لان تحقيق الامور عند القوم بهما اعنى عدول اصحاب صفة تصديق الطريق والتوفيق لدى اهل التصديق من فريق التحقيق وما لنا الحكم بغيرهما • الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله • ان ربنا لغفور شكور •

واعلم ان اجلة الكلمات كلمات الاجلة ، فان اكرم المعاملات معاملات الكرام • فمن اين يوجد احد اكرم من رسول الله صلى الله عليه وسلم واعز منه عند الله • فاقتد به في الحركات والسكنات وخل سبيلنا • ونحن قوم في وادية اللوم صان الله من اعانتنا واعان من صانتنا • وعلى الله توكلنا وهو حسبنا ومالنا ان لا نتوكل على الله وقد هدانا سبلنا • الا الى الله تصير الامور • وصلى الله على سيدنا ومولانا محمد وآله وصحبه وسلم تسليما كثيرا • ولذكر الله اكبر •

جان عزيزم ! در فرمايشات احباب معذورند كه به اختيار عادت مسرورند • اگر فقير چنان كنم مغدورم كه ملعبهء غرور ميشوم • اعاذنا

الله سبحانه من الغرور لاسيما به واسطه عيوب خود خبر از احوال خلق
ندارم •

رباعی :

از هیچ کسی نه وز خویشان باخبرم
از هیچ سگی به نیم الا بترم

هرچند به حال خویش مینگرم
يك حبه نیرزد از قدم تا به سرم

علی الخصوص خدا یکی است او است ضار و نافع • او است معز و منزل
و معطی و مانع • به همه عملهای من از من داناتر است • شر و حشر با
او است • وانکس که به عیب من دانا گردد این صفات ندارد تا از نجات یا
شمتتم بازدارد • اگر آشناست ان شاء الله اصلاح میکند •
اگر بیگانه است چه باك که ناگفته میگوید و نادیده میجوید •
اگر دنیا جوئیم یا عقبی خواهیم به خالق است ، دگر چرا عبدا بیازارم ،
و نام خود را در چه بازار آرم •

اگر کسی تعریفی به دروغ کرد ، چراغ رجای من چه فروغی حاصل
دارد • و اگر خلافی گفت چرا در اعتساف شوم • (من عمل صالحا فلنفسه ،
ومن اساء فعليها) • علی الخصوص کرام الکاتبین در دو روز دفتر مرا به
حضور پیغمبر صلی الله علیه وسلم عرض میکنند • لازم شد که آن دوستان
امر فرمایند که نقصی رساند (ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطأنا) •
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته •

ناميلكه يهك

بۆ شېخ نهجموددينى كورى نووسيوه

لهبارهى باس كردنى (لهطائيفى خهمسه) وه

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من انت منى بمنزلة هارون من موسى ، ولو كنت آنسا احدا غير
ذكر الله ، لاتخذتك في الدارين انيسا • اسأل الله لى ولك الفتوح •

اعلم ان لكل لطيفة من اللطائف المودعة في الوجود فوق العرش اصلا
مسعودا ومقاما محمودا ، وليس تحصيل الفناء لها من غير وصولها اليه بواسطة
طلب السالك وعمله تحت يد اهل •

مثلا أصل القلب تجلى الأفعال ، وأصل الروح الصفات الثبوتية ، وأصل
السر شؤونات الذات ، وأصل الخفي الصفات السلبية ، وأصل الأخرى الشأن
الجامع • وبملاحظته الاصول يراقب في المراقبات المعلومة ، وللنفس الفانية
كذلك اصل من تلك الأصول • يعنى اصل النفس اصل القلب ، وأصل الهواء
اصل الروح ، وأصل الماء أصل السر ، وأصل النار أصل الخفى ، وأصل
التراب أصل الأخرى • ولكل واحد من هؤلاء نور باللون ممتاز • نور القلب
اصفر ، ونور الروح احمر ، ونور السر ابيض ، ونور الخفى اسود ، ونور
الخفى اخضر ، ونور النفس ليس له لون من تلك الالوان المفضلة ، وذلك بعد
التزكية يدرك لا قبلها ، ولا يلقيها الا ذو حظ عظيم •

اعلم ان المراقبة اذا كانت بملاحظة تلك الاصول ، توجب الوصول الى
درجة القبول وتنتج الترقى والتخلق بالشرعية حقيقة كما هو المأمول •

وتفصيلها انك تصور شخص النبي صلى الله عليه وسلم وتقابل بقلبك
قلبه الشريف وتعرض في مقام التضرع لربك جل جلاله رجاءك فيض تجلى

الافعال الذي من قلب حبيبك • هذا ان كنت من اهل المكاشفة • والا تقول
من قلب حبيبك محمد صلى الله عليه وسلم وصل الى قلب سيدنا آدم عليه
السلام • ولما حصل الفناء للقلب نسيت الافعال منك ومن الخلق في نظرك و
علمك وتصورك وتقول صادقا (كل من عند الله) • بل ليس يدري من كان
عنده غلبة هذا الحال خلافا للقال ولا يشاهد شيئا الا من الله على قدر
استعداده ، وهو الفاعل الحقيقي للأفعال لدى اهل التحقيق ، وهذه الولاية
الصغرى تسمى ولاية آدم عليه السلام • ومن وصل الى هذه الولاية فهو
آدمي مشربا •

وكذلك الروح • تقابل روحك روحه الشريفة وتعرض لتجلى الصفات
الثبوتية الذي ورد من روح سيد البشر صلى الله عليه وسلم الى روح نوح
وابراهيم عليهما السلام ثم الى روحك • والواصل في هذه الدائرة يقال
له ابراهيمي المشرب فانه الى الخلعة انسب • وعلامة الصدق انه ليس ينسب
الصفات باثرها الى من لا اثر له وبعين الصدق يرى ويعتقد ويقول ما يرضى
الرب وأن لا يشخص شيئا من الاشياء لاحسا ولا نفسا ولا انسا وهكذا في
السر والمقابلة ولكن يعرض فيض شؤون الذات الذي هو من سر كاشف
الاسرار صلى الله عليه وسلم ورد الى سر موسى عليه السلام • والواصل
الى هذا المقام موسى المشرب والصادق في هذا الحال يرى ذاته مستهلكا في
ذاته تعالى •

وكذلك الخفي وقابله بلطفية النبي صلى الله عليه وسلم وتعرض
بالتعرض الى ربك وترجو فيض الصفات السلبية الذي ورد من خفي النبي
صلى الله عليه وسلم الى خفي عيسى عليهما السلام والواصل فيها عيسوي
المشرب • وتجريد الرب وتفريده في هذه المراقبة على السالك وارد لا يرى
ولا يعلم الا من الواحد بعلم الواحد وليس في علمه الا الواحد •

وفي الاخفى تقابلها الى اللطيفة الاخفى الذي في صدر سيدنا سيد
الورى صلى الله عليه وسلم متعرضا الى رب الشعرى للشأن الجامع الذي في
اخفى حبيبه الذي اوفى والمسعود فيها محمدي المشرب والتخلق باخلاقه فيها
اقرب . ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والسير فيها لايعين الا بلا تعين ، ولكل
من تلك المراقبات محو وصحو اذا غلب المحو يسكر واذا عاد الصحو يشعر ،
وكلما غلب المحو فالصحو ارغب يعني مادام المحو اصفى من الكدورات
البشرية ، واذا غلب الصحو يكون اصفى الى الاحكام الشرعية ، والاعتبار
بالاستقامة مع الشريعة اولا وآخرا باطنا وظاهرا لأنها هي المنهج القويم
والصراط المستقيم بالقرآن العظيم . فطوبى لمن ترك الغير وتوجه بالكلية
الى الخير . رزقنا الله واياكم ، وما ذلك على الله بعزيز . وليس الكلام واسعا
ليان المرام . والله اعلم بالصواب (٢٠) .

عمر العثماني

نامه كانی شیخ عومەر ضیائوددین

دیاره پیاویکی خاوهن پایه و ری و شوینی گه وره ی ئایینی وهك شیخ
عومەر ضیائوددین ، له هه موولایه كه وه ، له موریدو مه نسووبیه وه ، له
پیاوانی دین و دنیا وه بۆ پرس و پرا پی کردن ، یا داوای ئامۆژگاری لی کردن ،
یا به نیازی دوعای خیر ، یا بۆ داوای چاك کردن ییوان موسولمانان ، یا بۆ
هه ره به سستیکی تر نامه ی بۆ هاتوووه وه لآمی داوه ته وه . زۆر جار وایش بووه
ئه و خۆی راسته وخۆ له باره ی یه کئی له م بابه تانه وه نامه ی بۆ خه لك نووسیوه .
به داخه وه ئه و نامه و وه لآمانه ی که میان نه بی کونه کراونه ته وه . منیش له و
که مه که می نه بی ده سگیرم نه بووه . هه رچۆن بی که م له هیچ باشته ره ، بۆیه
وا لیته دا ئه و ئه ندازه نامانه بلاؤه که مه وه که ده سگیرم بوون و هینوام وایه

(٢٠) مه لا قادری گه وره ی بیاره به نامه یه كه وه لآمی ئه م نامه یه ی شیخی
ضیائوددینی داوه ته وه ، له باسی مه لا قادر خۆیدا ئه ی نووسینه وه .

له مه وپاش زیاترو گه لیکي تریشم له م بابه ته چنگ بکه وی و بتوانم پیشکشی
خوینده وارانې نازیزیان بکه م .

نامه ی یه که م

بو شیخ نه جموددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم الدین ، در امان ایزد حضرت رب العالمین باد ، و با محبت
حضرت فخر المرسلین صلی الله علیه وسلم مشرف و مزین باد .

وبعد ، دلم با تو الفتی دارد که غیرا راهی نمانده . ای کاشکی تو
هم غبار غیرت به دل راه نبودی . ان شاء الله وقت آمدن آن طرف
قریب است ، زخمهای دوری را به مرهم نزدیکی تسکین دهیم . والسلام .

عمر العثماني

نامه ی دووهم

ديسان بو شیخ نه جموددینی کوری نووسیوه

فرزندا ! وفقك الله تعالى على البر والتقوى . عجا تا این درجه
دوری را بر بزم حضور ترجیح داده ، از آمدن نکول ورزیدند . برخیز و بیا
و معرفت حاصل کن . مجال تعلل را محال دیده ، علی الخصوص فقیر بنویسم
بیایند . در هر صورت آمدنت ضرور است .

يك زمانى صحبتت با اوليا

بهرتر از صد سال بودن در تقى

والسلام (۲۱) .

عمر العثماني

(۲۱) وهك بیستوومه شیخ نه جموددین له خانه قای (گومه) بووه له و بهری
سیروان و شیخی باوکی ویستوویه تی بیته وه .

نامه‌ی سیّهم

هەر بو شیخ نه جهوددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، به سعادت قرین باد . بعد حالات را پرسند ، شب
شنبه الحمد لله به سلامتی عودت به محل مألوف شد . بحر اشتیاق شما
ممرش دل باوفای فقراست . نار آرزوی بالهب مایهء بی‌قراری این دل
فگاراست . عنان ارادت را به امید وصول به درجهء سعادت باید به طرف ما
معطوف دارند ، و یعقوب محزون ایام مهجوری را یوسف‌وار مشغوف
نمایند . بیا ، بیا که نمانده‌است تاب هجرانم . والسلام . الهی بجاهم عندك
ارحم حالی .

عمر العثماني

نامه‌ی چوارهم

هەر بو شیخ نه جهوددینی کوری نووسیوه

فرزند ارشد محمد نجم‌الدین ، تلویناتش به نور یقین ، واسطهء مقام
تمکین باد . بعد از چشم بوسی خبرات را خواهش نمایند ، به یادت مؤنس
میباشم .

عید رمضان به هجرانت در حرمان ماندیم . عید اضحی را به امید
دیدارینی میدانستیم . آمد و رفت از نازنین آداب دلنوازی نرسید ، و رسم
رحمیت واضح نگردید . و نظر انتظار پیوسته به راه آن دلدار حیران مانده .
ای وای از محرومی دیدار و دگر هیچ . باری دل در آرزویت در مشقت
مانده ، بخصوصه مبادرت به احضار شد . گل به دست دارید مبویید .
گل به دامن دارید مشوید . بی‌حالت خودگیری برخاسته و آمده که
ضرورت کلیه اقتضا به آمدن شما مینماید .

باز آی که باز آید عمر شده حافظ
هرچند که نیاید پس تیری که بشد از شصت
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی پینجه‌م

هر بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

فرزندی نجم‌الدین ، کوکب سعادتش از برج یقین طالع ، و نور
ارادتش بر بیابان صداقت ساطع و پرتو آفتاب ادبش بر خدمت فقرا ان شاء
الله لامع باد •

اولا برخورداریت از خدا به خاطر انبیا و اولیا رجادارم • ثانیاً جناب
سعادتمند ملا محمد کستانی که راغب ملاقات شما بود آنجا آمد • محبت
علما و صلحارا به دنیا و ما فیها (الا ذکر الله) نباید داد • فرصت الفت
ایشان را غنیمت باید شمرد • خصوصاً جناب معزی الیه که حقیقه از محبوبان
این فقیر مستمنداست تا در آنجااست هشیار خدمتش باش •

نقل است یکی از مجذوبان از طلوع آفتاب تا غروب روی به آفتاب
نموده و میگفت آیا دراین گردش یکی را دیده‌ام که از خود رسته و به حق
پیوسته باد • دگر اشاره کافی است اگر طالب اهل است کار سهل است ،
والا کوشش جهل • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی شه‌شهم

همر بو شېخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! از خون دل چون گل نکات ادب‌را مایهء رفع تعب
این زحمت دیده نموده بودید ، رسید . دران لحظه و مابعدها موجب لحظات
التفات گردیدند . صبر که نصف ایمان است ، به سهل و آسان نتوان یافت .
تا دیدهء ارادت به سوی غیراست نیت و قول و فعل موجب برکات تامه و خیر
نخواهد شد . ضرر و نفع به ضار و نافع است ، و منع و عطا از معطی و مانع
دیده . در نظر اهل معرفت دیده به غیر سوی او گشودن خطاست ، و گوش
به حرف نامحرمان به حرم خارج دائرهء صدق و صفاست . گل و دل‌را بخار
هوای اغیار زدن ناسزااست . (ان السمع والبصر والفؤاد کل اولئک کان عنه
مسئولا) . ان شاء الله به توسط اهل همت با خدا باشی ، و به تیشهء
استمداد از متکیان اریکهء امداد که اصحاب کهف اتحاد بین العبادند نقش
تعلق غیرا از لوح خاطر بتراش .

آنچه بر تو باید این است دلت به حق بگراید تا گره از کار بسته
بگشاید ، و الا سنگلاخ به راه وصول در نظر ارباب قبول که سختیها دارد ،
بی اینها مشکل است و سهل نخواهد شد . دارالمحنة و استراحت مگر در
تصور اهل اباحت باشد .

نصیحت گوش کن جانا که از جان دوستتر دانند
جوانان سعادتمند پند پیر دانارا

چون عاطفت دیدهء ملاطفت به ظرف آن فرزند ناظر است به این اشارت
اکتفا گردید .

بیا تا تاج‌را چون در یکتا به سر داریم بر تخت ارادت
والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی حموتهم

هەر بۆ شېخ نەجموددینی کوری نووسیوه

دلم به داغ وفایت صبور و رنجوراست
که یادگار ازان کوکب زمن دوراست

فرزندی نجم‌الدین سلمه الله تعالى درد فراق را تحریر ضرور نیست
که از ارباب اشتیاق نه مستوراست • حدیث آرزومندی را بیان نمایم که به
طومار در نمی‌گنجد • اگر دل داری دلداری را میدانی و آدابش را در میان
اعیان با نشان و برهان است • باری گله از من نباید و رنجش از من نشاید
که من ستم‌دیده با ریش سفید به کجا روم که هر طرف مستحق تذکار و هر
يك منتظر و در دائره انتظارند • کوکب بخت مرا هیچ منجم نشناخت ، که
فرزندان هریک در جایی با هوایی و فقیر با فقرا تنها مانده • خدا رحمی دهد
صیاد مارا • باری حالات را جویا باشند ، عمرتان بادا دراز ای ساقیان بزم
جم • به انتظار اخبار سلامتی شما و امثالت بهر طرف نگرانم گویا چهار
چشم مانده‌ام • حق تعالی کچی برایتان نیاورد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی ههشته‌م

هەر بۆ شېخ نەجموددینی کوری نووسیوه

ای غائب از نظر که توی همنشین دل
من بینمت عیان و دعا میفرستم

فرزند باتمکین ، نور چشم نمکین نجم‌الدین به نور یقین محفوظ از
مزلات راه تلوین و محظوظ به الطاف حضرت رب العالمین و سربلند به
محبت خاتم النبیین صلی الله علیه وسلم باد •

بعد از طی سجل اشتیاق ، و پس از بسط بساط اشواق بیان میدارد از
 اینجا که خدا راه صلاح و اصلاح را برای ارباب فلاح موجب رستگاری قرار
 داده ، اسباب قوت جناح سبک سیران اوقات مساء و صباح است • درین
 صورت در بین عباد به همت شاهان تخت ارشاد ، اگر فرصت خیرخواهی
 و خیرگویی غنیمت گردید ، جهاد است ، باید کوشید و بلکه شربت زحمت را
 هم دران مقام نوشیدن رحمت است •

باری جناب پاشا در فقرهء قتل مرحوم مظلوم محمود بگ که امیدوارم
 در ظل قبول صاحب مقام محمود صلی الله علیه وسلم مورد رحمت حضرت
 ودود مسعود باد ، مکتوبی به فقیر اظهار نموده این است لفاً روانه شد ،
 ملاحظه نمایند • بعدازان با سرکار خالو عزیز بگ ملاقات محرمانه بنمایند ،
 و مکنونات خاطرش مکشوف دارند • آن وقت به تدبیر او پای عزیمت را به
 دائرهء مطلب نهید ، شاید کاری سامان گیرد که غبار پریشانی ازان جمعیت
 برخیزد • و صلی الله علی خیر الوری وآله وصحبه اهل المغفرة والتقوی •
 والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی نهم

ههـر بۆ شېخ نه‌جمووددینی گوری نووسیوه

فرزند سعادت قرین نجم‌الدین ، از برکات کامله حسن آداب و ارادت
 انشاءالله به سعادت دنیا و آخرت نائل و در هر عید سعید و آزاد ، و در
 طریقت تا حقیقت بر وفق شریعت برخوردار باد •

کاغذت به ملاحظه رسید • مالش را حالی گردیدم • جوابهارا اگر
 تاخیر انجامیدند بر حسب تقدیر بود • آنچه عقلاً صلاح دیدم نوشتم • وقت
 فراغت و حصول نعمت صحت انشاءالله وفا به مضمون مکتوب خواهد

شد • زیاده مقدراترا در ازل زیر پا شده‌ایم ، تغیر نباید کرد که طناب قضا
در گردن است و قلاب قدر به سوی ما اراد الله تعالی جلاب است •

از چه کند جنبش بی‌جا که هست
آهوی بی‌چاره به گردن اسیر

فرزندی معین‌الدین را چشم بوسم • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی ده‌ه‌م

هر بو شیخ نه‌جوددینی گوری نووسیوه

فرزند دل‌بندم ، عزیز ارجمندم ، نجم‌الدین ، همت شاهان تخت تمکینش
تمیمهء بازوی یقین ، و دعای زنده دلان باتحسینش مددکار راه تلوین باد •
وبعد ،

از رفتن جان از بدن ، گویند هر نوعی سخن
من خود به چشم خویشتن دیدم که جانم می‌رود

باری تو رفتی ، خدا همراهت • هر جا هستی خدایت به سلامت از
ملامت محفوظ و در کمال سعادت محظوظ دارند بمنه ، اگرچه میدانم که
شرمسارم و جای رجای روی ندارم • مدد یا روح شاه نقشبند و غوث
گیلانی قدس سرهما • و به ملا عبدالقادر گفته‌ام بیاید در گمه بنشیند ،
صاحب‌داری او را در خصوص تعدی خلق لازم دارند ، و اگر زراعتکاری
بنماید باز چشم‌داریش در زمین و غیره ان شاء الله میکنند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی یازدهم

هەر بۆ شېخ نه‌جوموددینی کوری نووسیوه

در نعیم ار نبود جا و مقامی جانا
بر در عشق تو چون خاک فتادن اولی

مدد یا روح شاه نقشبند و غوث گیلانی • فرزندا ! بمنه تعالی ابر
رحمت و لطف خداوندی عز اسمہ از باران انظار حضرات مقدسه پیران
نقشبندی قدس الله تعالی اسرارهم گلزار ارادت آن ارجمند دل‌بند را ریّان
و سیراب فرماید •

لطف حق باد به هر وقت مددکار ترا
همت حضرت عثمان بودت یار و ندیم

بعد ، آنچه از کسالت فقیر استماعاً دستگیر شده دروغ نبوده ، ولی
چراغ امیدواری به صحت له المنه علی الظاهر درین هفته فروغی فراهم
آورده و صحت علت را دور کرده است ، اما چه فائده که تنها در زحمت
تنها مانده‌ام •

طالب راه هدی را می‌نگرم شاکرم • تکالیف اراجیف را نظر آرم
شاکرم که پنبهء تبصیر را بر داغ دوری شما و امثال شما نهاده ، به انتظار
ظهور آثار اخیار لیل و نهار را به حسرت به سر می‌برم • وجود را در شیشهء
اندیشه چو مربای زنجبیل در خاک دلیل به حلوائی تمنا در مقام رضا با غسل
مصفاۃی لقای اهل لقای ایزد حضرت اجلّ جل جلاله دارم ، و حرف ملال را
له المنه ازین عالم یاد ندارم که دانم با غیر او تفرقه است با او جمعیت • معلوم
که تفرقه در نظر فریق اصحاب صنفه تحقیق به تصدیق پیر میخانهء طریق
توفیق غیر مستحسن ، و بدو و ختمش دائر به کمال محن است •

هرچه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کندناست

باری انجیر رسید • پیرت مددکار و دستگیر باد بمنه • روز چهارشنبه
گذشته جوانو اسپ را با رضا روانه کردیم ، و در اصطبل تغافلش مدارید • به
چشم ملاحظه باشد که خیلی اسپ مناسب به نظر می‌آید ان شاء الله قدومش
خیر خواهد بود •

فرزندی محمد و خواهرش را چشم بوسم • حالات را علی الظاهر پرسند
جزئی اشتغال داریم • ان شاء الله عنقریب خلاص میشود ، و به اشتیاق دیدار
تا بر و بحر طی خواهد شد • ان شاء الله • ان شاء الله • مدد پا پیر پیران •
والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی دوازده‌ه‌م

هه‌ر بۆ شېخ نه‌جه‌وددینی کوری نووسیوه

به هر منزل که جانان من انجا است
تم اینجا ، دل و جان من آنجا است

فرزند ارجمند ! أعزك الله بمنه و أيدك بجنود لم تروها بالعين ، و
جدد لك اليقين ، و أوصلك الى مقام التمكين ، ونجاك من التلوين ، بجاه
اوليائه المتقين •

بعد ، آن وقت کاغذت رسید مجال جواب نبود تا بنویسم ، و همیشه
به یادت شاد بوده‌ام و با غمت در الم • این دو سه روزه نورچشمی
عبدالرحمن را معطل کردم که هر وقت او را بینم به یادت بنشینم • سبحان الله

عجب مذکری بود که نزدیک رحم و قریب ملحوظ می باشد • و هر وقت
دعای شفای صادق را کرده ام حفظه الله •

الحال که صبح پنجشنبه در حضور جناب مستطاب حاج سید حسن
دامت سعادت نشسته و با جناب سعادت مآثر حبیبی شیخ قادر همزانو هستیم
احوال پرسیان شدیم ، ان شاء الله احوال حال و استقبال خیر مآل باد ،
و خاطر عزیزت با جمعیت و وجود به صحت در طاعت حضرت معبود ودود
خواهد بود که نعمت عظمی و سعادت کبری را دلیل و قبول بزرگان کوچه
فقرا برهان مدلل می باشد • زیاده را بر حسنی خوان که در قرآن مجید
معلوم بر سعید است •

عمر

نامه‌ی سیازدهم

هر بو شیخ نه جهوددینی کوری نووسیوه

فرزند بنجم الدین را چشم بوسم • خبرات را پرسند غباری که بر دل
دوری آن سعادت گل است که زخم صبوری را مرهم آمده است ، ان شاء الله
سلامت و محفوظ و محظوظند •

خالویان هر دورا با صوفی علی سلام رسانم • محل تابستان که به خانه
خالویان نزدیک و از شر و شور تریک است هر وقت به قبالان آمدند بفرستید
خودم نیز آنجا می آیم و این تابستان در آنجا می باشم • حکما جایی دیگر
صلاح نیست به هر عبارت بوده • اگر کسی خوف از گمه داشته باشد
اطمئنانش داده • گمه و هرچه در گمه است فدای چشم انور باد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی چوارده‌ه‌م

بۆ شیخ عه‌ل‌ئو‌ددینی کوری نووسیوه

که له‌وکاته‌دا له‌ دبی (تازاوا)ی (سالال) بووه

پسرم ، نور بصرم ! اگر به قلم رقم اشتیاق سیم علم دشت فراق کنم
شاید ، واگر بیاض صفحه‌ء نامه‌را به مداد خامه‌ء چون بخت خود سواد نماید
عجب نباید که بعد از مدت تربیت فرقت‌را مایه‌ء فرحت دانستید ، و پس
از ایام زحمت هجرت‌را رحمت فهمیدید ، ندانستم از من چه حرفی شنیدی ،
و از برف چه شگرفی‌را دیدی . گرمی ما چه ضرری داشت که سردی او را
به دل گرفتی . مگر دنیا عزیز بود ، یا اصحاب خانقاه بی‌تمیز ؟

عمرتان بادا زیاد ای ساقیان بزم جم
گرچه جام ما نشد پر می به دوران شما

باری هرگاه درانجا عمر را ضایع نداری و اوقات‌را به موانع ندهی ،
باز حمد خدا میکنم که مطلب اعظم اتباع سرور عالم است صلی الله علیه
وسلم . جز آن امری نیست که سرآمد سعادت سرمدی باشد . من شمارا
برای خدا میخواهم نه برای دنیا . سعادت حقیقی مقصود است نه زبید دار
فنا . الآن اگر من بمیرم تو به من چه ، و اگر تو بروی من به تو چه ؟ ولی
خدا هر جا بلا کیف حاضر است (و هو معکم اینما کنتم) . اگر ما هم باشیم ،
مادام با خدا نباشیم سودی ازان مقصود نمی‌بخشد و جان‌را سروری نیست .

الهی ما را از خدی بستان ، و از دام علایق برهان ، به فضل و کرم خود
برسان ، که تا خود بار دوش خودیم هوش نداریم ، و گوش استماع در سماع
اقوال منّاع است . دشمن در بین دو پهلوی پهلوان فتن گردیده . (اللهم
اصلحنا ولا تکلنا الی افسنا طرفه‌ء عین یا ارحم الراحمین) .

خبرات این طرف‌را اگر بررسی خبر دادند که پادشاه بغداد رفته و به

خلعت فاخره عفو سربلند گردیده ، و قشون تاخیر شده • خبری دگر نیست •
تا چه زاید شب که شب آبستن است •

و فقرهء سرگت بر وفق فرمان معهود • مجرد ظاهرا از کف مدعیان
خارجه بیرون رفته بر قرار خوداست ، و به صاحبان خودش بی‌پاره
واگذاراست •

فقر و اهل خانقاه به امید رحمت خدا سر ارادت را به گریبان تمنا
فروبرده‌ایم ، و فکری اگر باشد غم ایام فائده غفلت است • حق تعالی به
دست رحمت خود خط عفو بر ماجرای خطایمان کشیده دارد (انه عفو)
یحیى العفو) •

و اهل بیت و صغیر و کبیر لله المنه سلامتی ظاهر داریم • سلامت باطن را
به سعادت مقرون از خداوند عالم رجاداریم • (ربنا تقبل دعاء) • فرزنده
نورجان دعارسانم • فاطمه را چشم بوسم • خواندن (۲۲)
مهمل ندارید ، و طاعت خدا را مجمل شمارید • اوقات را ضایع ننمائید •
البته شیخ محمود را برایم روانه میدارید ، با او شغل ضرور دارم • باقی
مخلصان آنجارا وکیل سلام باش • والسلام علیکم •

برادر طریق عهد سعادت شیخ محمدرضا سلام رسانم • دعای خیر را هم
منتظر • شیخ عبدالله كذلك • سید امین برایم بفرست • به کلی تأخیر نباید •
فرزندى علاءالدین ! ان شاء الله قرار آنجا هر طور بود ، در وقت
عزیمت شهر اطلاع به فقیر بدهید ، چه از قرار آنجا چه از صورت رفتن ،
چه از نام قریه‌ها • باقی حوالهء صدق محبت شماست ، بعد از فضل خدا
و همت پیران •

شب سه‌شنبه • صفر ۱۳۱۴ بدوح

(۲۲) له نه‌سله‌که‌دا ناته‌واو بوو •

نامه‌ی پازده‌هه‌م

بۆ خه‌لیفه‌ی خۆی شیخ ماری نیرگسه‌جاری نووسیوه

اخ‌ی وحبیبی فی الدنیا معروف • جان عزیزم ! مریدان حاضر از جای ذکر و فکر و حالات طریقت مشغولند به بیانات احوال شیوخ که شیخ ما فلان کرامت دارد و شیخ ما فلان معامله‌را کرد ، و آنچه لازم حال ایشان است معلوم است • (قد ضاقت حیلتي • ادرکنی یا رسول الله) •

جان عزیزم ! کسی بره‌ء (شه‌لو (۲۳)) را دزدیده • تو میدانی و من میدانم • به او بگو بره‌را به صاحبش اعاده دهد ، والا ازو قبول نمیشود • نورچشمی سید احمدرا دیده بوسم • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی شازده‌هه‌م

دیشان بۆ شیخ ماری نیرگسه‌جاری نووسیوه

عزیزی معروف ! فلان که طلب دعا از ما کرده ، کیم من تا دعا کنم ؟ چیم من تا پای به میدان تمنا نهم ؟ خفته شکلی بی‌ادب ، و لنگ‌لوکی از دست نفس اماره در زحمت و تعب • اگر اهل احسان دعای نجاتم کرد جزاه الله ، والا الحکم لله ، تا بدانم چه آید درین راه • لا اله الا الله •

عمر العثماني

نامه‌ی حه‌قه‌هه‌م

له وه‌لامی نامه‌ی شیخ مه‌رووفی نیرگسه‌جاری نووسیوبه

جان عزیزم شیخ معروف است • آنانکه در مقام خود صاحب دستند،

(۲۳) ناوی یه‌کیک بووه له عه‌ره‌به‌کانی دواوانی زه‌لم و تانجه‌رو له شاره‌زوور.

در دائرهء توحید به بادهء استفاده از مظهر اتم صلی الله علیه وسلم مستند •
 باخبر از کون و هر درماندهء را عویند • سر خود حرفی نگویند • بی رخصت
 راهی نیویند ، و به هوای خود مطلبی نجویند • مأمورند در حرکات و
 سکنت • اگر خارج عادت باشند معذورند • چشم صداقت بینان ازیشان عیبی
 نبیند • گوش هوشداران لغوی نشنود ، و خیال خوشحالان بدی برایشان
 نخواهد • خدا آنچه خواهد به ایشان میکند ، وایشانرا چون دام بر سر راه
 بدکاران میتند • دوست به اوها آلوده دارد و طالب را آسوده مینماید •
 بیگانه ازیشان میگریزد ، و با اوها میستیزد • سرکار پروردگار است ،
 و رشتهء انکار حوالهء قبضهء اختیار اختیار است • حسبنا الله و نعم الوکیل •
 جناب سعادت ندیم شیخ عبدالرحیم را عرض سلام دارم • از من عرض
 بنما اگر حقیقت ظاهر شود طریقت و شریعت معطل می باشد ، اگرچه شریعت
 معبر طریقت است و ممسک حقیقت است • خیالاترا به دل راه دادن علت
 مزمنه است •

ترك فرما جمله اوهام و خیال
 سعی کن با شرع در تحصیل حال

حالرا با قال باشد همسری
 او بود رهرو کند این رهبری

تا مقام حرف را باشد مقام
 هست عرفانرا به او گفت و کلام

چون مقام حرف جمله شد خراب
 روز درگاه (۲۴) برمتاب

گر حقیقت یار باشد ای رفیق
 نبودت کاهش به اصحاب طریق

(۲۴) له نه سلّه که دا ناته و او بوو • په نگه (حقیقت) بی •

جمله‌را یکسو همیدانی به دل
جمله‌را خوشبو همیخوانی چو گل

والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی ههژدههههه

بۆ حاجی شیخ عارفی قزrabاتی نووسیوه

فرزندی شیخ عارف سلمه الله تعالى به همت مشایخان میسپارم • بعد
فقیر شمارا به اولاد دنیا و آخرت قبول نموده‌ام • در اشتغال به ذکر و فکر
خودتان باشند و مأذون باشند برای ادعیه نوشتن ، و در وقت توجه نمودن
استمداد از ارواح مشایخان بکنند ، و از بابت دختر درویش حسین هم
مبارک‌است مصلحت‌است • اگرچه فقیر ارادت داشتم زن برایت بیارم •
الآن همان دختر را نیز به اولاد خود قبول نمودم • مبارک باشد • زیاده لازم
به تفصیل نیست • امانت خودتان و دینداری خودتان •

و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و صحبه اجمعین • افقر الوری ،
خادم الفقراء :

عمر العثماني
ضیاءالدین العثماني النقشبندی

نامه‌ی نۆزدههههه

ههه بۆ حاجی شیخ عارفی قزrabاتی نووسیوه

نور چشمی شیخ عارف ، وفقه الله بالمعارف • بقزrabاط رفته‌اند
و مشغول ختم و توجه و نصایح دین هستند • الحمد لله • خدا توفیق
دهد بی‌طاقت نباشید •

ان شاء الله خودم بعد از عید به آن طرفها می‌آیم و امور دینی‌ها را بر وفق رضای حق به توفیق حق مطلق تسویه میکنیم • و جمیع مخلصانرا سلام رسانم • فرق قادری و نقشبندی نیست • تهلیل و ختم و توجه بنمایند • هرکسی فرق کند نشانهء شامت دارد ، فقط در طریق خداپرستی صدق نیت و عمل به اخلاص و اجتناب از خلاف شریعت قولا و فعلا و قلبا لازم حال مریداست • که يك گناه بعد از توبه از هفتاد گناه قبل از توبه شدیدتر است • والسلام علی عباده الصالحین بحسن الختام • خادم الفقراء النقشبندية والقادرية :

ضیاءالدین العثماني الخالدي

حاجی حسین و نجیب افندی و صوفی عبدالله و باقی برادران دینی را سلام رسانم •

نامه‌ی بیستم

هه‌ر بو حاجی شیخ عارفی قزرباتی نووسیوه

نور دیدهء معارف شیخ محمد عارف وفقه الله تعالی واعانه بمنه • مدتی بود حالات سلامتی را مطلع نبودم تا که صوفی محمد عرب آمد ، حالات سلامتی شمارا بیان کرد مسرور شدم •

عزیز من ! (من کان لله فقد کان الله له) • یکی از بزرگان گفته (حبیب الله فی الدنيا غریب) • امانت خودت و خدا • دگر :

هرچه جز ذکر خدای احسن است
گر شکر خوردن بود جان‌کندن است

جمیع اهل بلده را سلام رسانم کلا ، علی الخصوص صالح افندی ، امین

افندی صالح افندی ، درویش حسین ، محمد صالح ، سید خورشید و سائر
محبان و اهل ختم و تهلیل و جماعات •

بعضی کس تغیر پیدا کرده اند پشیمان میشوند • حضرت شاه و حضرت
غوث قبول نمیکند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و یه‌گم

بو شیخ حه‌سه‌نی قهره‌چیواری نووسیوه

پیر منیر ، حضرت دستگیر ، روح الكل فداه !

بعد امیداست ان شاء الله از ذروه کوه فیوضات ، قطره از توجهات
بر مزرعه خشکیده ارواح ماها چاکران برافشانند ، و گاه‌گاهی چون از
باغ ملکوت و کوه جبروت بازآمدند ، به عنوان تسکین خاطر مریدان ،
و تنویر افتده فقیران ، گل نور و ضیمران سرور مرحمت و احسان فرمایند ،
و سپاس بی‌قیاس مر خداوند حقیقی را سزااست که ارشاد همگی را به آن
حضرت منحصر ، و چشم دوران در راه زیارت منتظر گردیده • لله در من
قال :

من رامَ ان لن یهلکن ، فلیصرفن
بکله او جلّه نحو الحسن

• والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و دووهم

له وه‌لامی نامه‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدوللای جلی‌دا نووسیویه

عمری‌است عمر خادم جلی‌است ، و عهدی‌است بر درجه چهارم

علی وار به تصدیق چار یار ، فارق آشنا و اغیار ، و شایق رفع غبار انکار
اغیار ، طالب تذکار یار و راغب اذکار به کمال افکار با انکسار ، جامع
و مانع چون تعریف قواعد یا فوائد ، و دادرا تکرار مینماید ، و راه صدق را
به ظن رضا با اسباب وفا در سنگ جفا می پیماید •

باک از تیغ بی دریغ هجران ندارد که به جسم اگرچه دوراست ، جانش
در حضوراست • جای ملاقات ندارد ، (ولا تأسوا علی مافات) میخواند •
اگر سرگردان باشد دوستانرا به سر نگرداند • می پرستی نماید ، در خود
پر نمی گشاید • آن است که جان افشان دوستان است ، همان است که دماغ
جان هوشیاران از گلشن بیداریش بوستان است • چنان است که از جانان
دل ستاند ، یعنی خاکی است بر درت ، چنانکه تو تاجی بر سرم • غلامی است
جویندهء علام ، نه عبدی مایهء زحمت انام • بنده ایست شایق نه شرمندهء آبق •
غریبی است بی کس ، تمنای نصیب از فریادرس دارد • اگر می پرست را دیدم
قدح به دستم • اگر گل را بینم بلبلم • اگر گلخن نشینم آتشم • با یار
اگر باشم همکار و همقطار و سرخوشم • دوستم (وقولوا للناس حسنا)
فرموده • فرستاده ام (واصبر نفسك مع الذین یدعون ربهم) گفت • صاحب کارم
(کما صبر اولوا العزم من الرسل) اشارت داد • و قادرم در پایهء ارادت نهاد،
و درگاهرا به روی خود گشاد ، و عزت و حیات و رزق را در کف قدرت ،
و منع و عطای خود معلوم و مقسوم کرده ، دگر به دونان برای دو نان
دویدن چه فایده ، و از یار به اغیار گرویدن چ قاعده •

بوبکر و عمر ، علی و عثمان
از صدق و وفا شدند جانان

دو نان به دو نان شده گرفتار
مانده خجل و شده ستمکار

روزی به شما حواله باشد
کی کس به امید فاله باشد

رزاق یکی است در دو عالم
حی است و قدیر ، حکیم و عالم

(فوزی) تو کجا و حد توحید
علمی است برون ز قید تحدید

بردار تو حائل اضافات
تا غم نخوری برای ما فات

پای لنگ مرا راه وصول به مقام بی رنگی نیست تا درانجا با تو بی زبان
بیان دارم دیگر معاش تلخ نباشد ، و غرهء ماهر را سلخ نخواهم که غنای من
مستغنی از حلال و مقام من دور از حرام است • ذرهء ام خفی ، طالب پرتو
آفتاب جلی • جسارتم خسارت مگو ، جسور صبور است • ما فی الضمیر
دستگیر است • قلم بر رقم برگردان ، و خط داخل خط انس و جان • والی
جنان محتاج نطق و بیان • چند دفعه (دولمه) کردند ، و من به حسرت و کالة
خوردم ، لذت نبردم • یسر الله لنا شرف التشریف • فرزند ارجمند روشنی
بخش مدرسهء امید محمد بهاء الدین را زین الله به العلوم و صانه من الجهول
واعانه بهمته اصحاب صفة القبول به فرزند ارجمند خود قبول کردم • دگر
نوشته روانه شده • ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم • ول ذکر الله اکبر •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و سیّه‌م

بۆ ئەمینولساداتی نووسیوه له دێی (کوچک چهرموو)

له وهلامی نامه‌یه‌کی گله‌یی ئامیژیا له‌سه‌ر بانگ‌کردنی

مه‌لا قادری گانی‌که‌وه‌یی بۆ ده‌رس‌وتنه‌وه له بیاره

یا علی مدد !

جناب مستطاب ، سید سند ، و سرور امجد ، دام مجده الأسنی ، امین
السادات عالی درجات ، صورت وفارا به عین صفا ملاحظه فرماید ، و ستر
ابواب جفارا با دست هوا بنماید ، که با هواخواهان هواداری ممنوع است ،
و دست قوت آرزو دران مقطوع • پای بی‌وفایی در گل و خار جفا در
بارگاه اشتباه خلیده بر دل است •

نامه‌که‌ت یاوا په‌ی ساکنی ده‌رد

ئاما و خاس و انام ، صه‌فایش ئاوهرد

فه‌رماییت وه‌ خه‌ط پر جه ئیشاره‌ت

که‌رده‌یی‌ت زنجیر نه‌ تۆی عیاره‌ت

که‌ من بی‌وه‌فام جه‌ عه‌ده‌ وه‌رین

بی‌شه‌رط و شوونم گۆیا من جه‌ کین

حاشا و که‌للا من بی‌وه‌فا بوو

یاخۆ جه‌ صه‌فا من ته‌وه‌للا بوو

عه‌ه‌دم ئه‌و عه‌ه‌ده‌ن فه‌رامۆش که‌ردی

مۆبه‌تم ئاده‌ن تۆ جه‌ یاد به‌ردی

ئه‌مما چیش که‌روون ، پیش‌ده‌ستی که‌ردی

باده‌ی ئیلتیفات جه‌ مه‌ستی وه‌ردی

سهييد ئهحمهد پهرى بههانه ئارى
جه كۆ بۆ سهييد بههانه كارى

امين السادات كه لقب مبارك است ان شاء الله مافات را تدارك خواهيد
فرمود • صلاح سادات عالى درجات هرچه باشد معلوم چنان خواهى نمود •

باس قدرت وه ياد ئاوه ردهن
قه در قدرت فه راموش كه ردهن

من كه قادر نيم وه هيچ طهره فدا
جه كۆ باروو بهر دور جه صه ده فدا

قادر قودره تش پاسه نما نا
وه رنه من تيغم وه پرووى كى شانا

غولام و بهنده و خاكسار تۆم
كه مترين موشتاق بى قهرار تۆم

ئهر به ندهم وانى جه راي سهروه رى
وهر خاكم زانى جه پرووى ميه ته رى

تۆ حه ساوه نى وه ههرچيم وانى
ئوميدم ئادهن تۆ وى ت مزانى

عوثمانى ياراي عينا دش نى يهن
دائيم سهر نه راي ئيطاعت بى يهن

مادام سهييد ئهحمهد ره ضاش جه لاي تۆن
صه فاش باقى بۆ وه سهن جه ههر كۆن

(الحمد لله) دهر گاي غم ژنيا
نامه كهت ياوا وه مؤبهت و نيا

جهی دما ئیتر به هانه نه بۆ
یاداوه ریمان بهی نیشانه بۆ

جميع سادات کرام دام سعدم داعی و مستدعیم (۲۵) • (یا عمر) •

خادم الفقراء النقشیه والقادرية
عمر ضیاء الدین العثماني

(۲۵) بۆ روون کردنه وهی هۆی گله یی ئه مینولسادات له شیخ و وه لامدانه وهی شیخ بهم نامهیه ، یه کچی له کوره کانی ئه مینولسادات ئه م په راویزه ی خواره وهی نووسیوه :

محترمین اطلاع دارند که مدرسه والی کردستان (دار الاحسان) در تاریخ ۱۲۳۰ هزار و دو صد و سی باتمام رسید ، لکن مدرسه علوم دینییه اسلامییه آباء و اجداد این جانب سید احمد ستوده در قریه (سنگ سفید) در سال ۱۲۱۴ هزار و دو صد و چهارده یعنی شانزده سال قبل از مدرسه والی همواره جای علمای اعلام و محصلین کرام بوده ، و صدها فقهای عظام ازان مدرسه تحویل جامعه اسلامیت شده که در اکثر نقاط به تعالیم شریعت مطهره و نشر علوم پرداخته اند . رحمهم الله اجمعین .

در این اواخر مرحوم ملا قادر کانی کبودی مشهور به (ملا قادر بیاره) مدرس زمان پدرم سید سعدالدین امین السادات بوده است که طلاب آن ایام مرحومین ملا حسن پسر ملا علی ترجان و ملا عبدالرحمن پسر قاضی بانه و شیخ حسین سردشتی و سید عبدالرحمن نظام الاسلام و شیخ عبدالله هزارکانیان و غیرهم بوده اند .

القصة . مرحوم مبرور شیخ عمر ضیاءالدین قدس سره به کردستان شریف آورده ★ با قوه معنوی و نیروی باطن قلب ملا عبدالقادر را جذب و تصرف مینماید که ملا عبدالقادر از سنگ سفید منتقل و در بیاره مستقر میشود و مرحوم سید احمد پسر سید حامد که از سادات بنی اعمام قاری قرآن و اهل طاعت بوده و لحن و آواز بسیار خوب داشته ، مرحوم ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین میگوید که حسن صوت سید احمد برای مؤذن و مترجم خانقاه بیاره خوب است . شیخ ضیاءالدین نامه به سید احمد مینویسد دعوتش برای بیاره مینماید . پدرم قصه را میشنود ، مانع از عزیمت سید احمد میشود ، و نامه پر معنی با عبارات لطیفه و خط زیبای خودش به عنوان گله مندی و اندوه

نامه‌ی بیست و چوارم

له وه‌لامی حاجی مه‌لا عه‌بدولسه‌لامی بانه‌ییدا نووسیویه

بدست محبت آن جناب قواعد عقاید بر حنجرهء فوائد نهاده گردیده بود ، شرف وقت ارباب دقت بخشید • معلوم که اساس استیناس بر سبجهء تقوی اولی ، و مرصوص برصاص اختصاص خواص بود احری است • ولی تا صرف نظر از نفع و ضرر ننماید و نحو و منطق را کلیه در محو نگرداند، هیئت مقصود را در بیان بزبان نتوان گفت ، و در " حکمت دبستان لسان نخواهد سفت •

کلام وقتی مفید است که تام باشد ، والا مختصر اگر مایه تفصیل مطول نیست چه نفعی به جز ضرر دارد ، و باری (علیکم بالبلاغ) که حق آن بر امثال چنان صاحب افضال مسلم و معلوم علما و جهال است •

بی سر و پا قدری ندارد که حبوب قدر و معرفت را گنجانند ، و قوتی که مایهء قوت باشد بدست بیاورد •

تا به نور بصیرت حق را نداند ، دل پر غل و بصر نابینا و گوش ناشنوارا کجا راه تفقد و تبصر و استماع است • (أولئك كالأنعام بل هم أضل) در سورهء أنعام صورشان مشکل و بانشان است •

از رفتن ملا عبدالقادر به شیخ ضیاءالدین نوشته میگوید :

شین فرهادم تهمام نه‌که‌رده‌ن
ده‌ین خوسره‌وم ماری نه‌گه‌رده‌ن

هنوز من حسرت ملا عبدالقادر را فراموش نکرده‌ام که می‌خواهند سید احمد را از من جدا نمایند ، و شیخ ضیاءالدین نامهء ذیل [فوق] را در جواب پدرم نوشته •

[★ راسته‌که‌ی ، وه‌ک بۆم ساغ بوه‌ته‌وه ، ئه‌وه‌یه شیخ خۆی ته‌شریفی نه‌چوه بۆ سنه بۆ هینانی جه‌نابی مه‌لا بۆ بیاره ، مه‌لا عه‌بدوللای په‌سوئی و مه‌لا عومه‌ری واشه‌مه‌زینی ناردوه به‌دوایا هیناویانه — عه‌بدولکه‌ریم] •

و امثال آن جناب که در حضور و غیاب مستطاب ، و بر آداب اصحاب محل خطاب ، و دست معرفتشان به حنای تخلق باخضاب است از برکات سنت و کتاب با مظهر صدق و صواب و با عروة الوثقای فصل الخطابی خدای ناخواسته مورد عتاب باشند که تاج ورثه را بر فرق در بین فرق دارند ، زجابه تصدیق را به مصباح تصدیق بیارای ، و کوکب دری مطلب را در پشت سر امتحان ملاحظه بفرمای . امثال این گذارا به کعبه رهبر شو ان شاء الله تعالی بیری اجر دوصد بنده که نازاد کنی ، والا من کیم تا دعا کنم ؟ چه کسم تا پای بمیدان تمنا نهم . خفته شکلی هستم بی ادب . لنک و لوك از دست نفس اماره بزحمت و تعب . اگر اهل احسانی دعای نجاتم کرد جزاه الله ، واگر فراموشم کرد الحکم لله . تا چه پیش آید ازین راه . لا اله الا الله محمد رسول الله . والسلام .

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و پنجم

بۆ شیخ غیاثوددینی ئەنصاری تالشی نویسیوه

جناب سعادت مند ارجمند احباب بهره مند از آداب اصحاب . غره جباه یکه تازان میادین شك و یقین . . قره باصره متحاین صبر و تمکین . . حبیبی شیخ غیاث الدین است .

بعد از تشیید بازوی محبت به آیات صداقت ، و پس تاکید بر اتباع شریعت که مناهج شهبازان قله قاف ابتهاج است یادآور به تذکار آداب اخیار ابرار میگردد .

امیدوارم به لطف پروردگار که پایه استیناس استحکام از اقتباس بانوار کرام دارد ، و بحرز حصین یقین گلشن تمکین مصور از باد خزان تلوین است .

اسباب صداقت را غير از صدق ندیدم ، آن هم مشید بتوحید
و استقامت (ان الذین قالوا ربّنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة الا
تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة الّتی کنتم توعدون) •

اساس قبول در اتباع است (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم
الله) • آیهء اخلاص کسی راست که با شریعت راست آید • اما در دائره
دعوت نه در مقام ادعا • اختیار ذلت و انکسار و قلت و اضطبار در زاویه
علت لازمه ظهور آثار محبت تواند شد ، و قبول محنت موجب رضای امنای
طریق وحدت است •

عجبا کاغذت نمی آید که دل ازو بگشاید • خدایت مددکار ، و یارت
سید ابرار ، و صاحب مهاجر و انصار باد بمنه • والسلام •

خادم الفقراء
عمر العثماني

نامه‌ی بیست و ششم

بوّ زاناو ئه‌دی بی بهناوبانک شیخ سه‌لیمی مه‌ردوخیی سته‌ییی نووسیوه

یا سلیم القلب فی وادی الوداد

کم انادیك خفیا بالفوآد

لاتدع ودّ الودود التائه

علّه ینجیک فی یوم التناد

ود اهل الود فی دار الفنا

ذخر اهل الصدق فی یوم المعاد

ما قلاک القلب آنا یا اخی

منذ آخاک لدی اهل الرشاد

انّ ذا الفضل من الله العلي
قد علا قدری بفقری فی العباد

ما انصرف عن عدله قط عمر
انه بالفوز ساد القوم ساد

و بعد از سلام چشمان آن عزیز با صدق و تمیز را میبوسم و مینویسم:
شکر خدا لازم است که بندهء خود را راه فقر نشان داد و صحبت و خدمت
و غلامی فقرا را خلعت امیدواری و تاج فقر فخر فرمود • (الحمد لله ثم و ثم
الی ابد الابدین) •

امیدوارم دوستان مارا عموما و خصوصا آن عزیز را تمیز مقام صبر و
شکر کرامت فرماید و آلوده به رنگ دنیا ننماید ، و استقامت طاعت بر سجاده
توحید آسوده گرداند • (انه بعباده رءوف) •

خاك قدم فقرا را به تاج مرصع امرا مقابله نباید • ایشان عیال مذکورند،
و اینان به مال بازوال سرور • و شتان مابینهما • دعا کن که همیشه
پیشانی ارادتم به خاکپای فقرای خدا بانشان باد • سعادت جاویدانرا
بهاست • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و هفتم

بۆ شیخ شه‌مسوددینی سه‌قزی نووسیوه

ای شمس روز سرور محبت مهجور ! اگر من و تو تابع و طالب کنز
مطلسم صلی الله علیه وسلم نشویم ، و داخل زمرهء راغبانش نباشیم ، از ما
بدتر چیست یا کیست ؟ واگر در زمرهء جماعتش محشور شویم چه ازان
خوشر ؟ ! (اولئك مع الذين انعم الله) شاهد و مرغ طالق صادق است •

حق را خواهی استرضای روتقرا داخل ملاهی دان و غیر از ضرورات
 دینی را علما و عملا ، ظاهرا و باطنا از خود دور دار (من حسن اسلام المرء
 ترک ما لا یعنیه) • در امر حق خلق را داخل مکن (الا لله الدین الخالص) •
 در طاعت موحد باش • گوش به خالق هوش ده (ان الله یأمرکم ان تؤدوا
 الامانات الی اهلها) و نهی (لاتکن الا مؤمنا) فراموش منمای ، و جوارح
 و قوای تو امانت شد برای عمل به امانت •

اگر غافل و کاهل و کاسل مانند متحمل قرآن نمیشوند و به روز جزا
 چه خودشان و چه کلام قدیم عارض و شاکی میشوند و کیفیاترا حاکی
 میباشند خدا حاضراست (و هو معکم اینما کنتم) • مرگ در راه معطل حین
 اجل است (کل نفس ذائقة الموت) • جهنم در پیش (وان منکم الا واردها)
 میتوانی به احتساب و اکتساب گذرگاهی پیدا کن، و الا دران مقر (این المفر)؟
 صدق موجب اخلاص و هردو قائد وصول به مقام اختصاص • اعنایا
 رحمن • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی بیست و هه‌شتم

بو شېخ مهلا عبدالقادر دیوانه‌ی نووسیوه

دیوانهء محبت دارد هزار محنت
 هر جا غمی که بیند یاری نماید آفت
 پروانه‌را چو دیدی در دور شمع گردان
 یاد آر ازین جفا جو نوازش و محبت
 دیرست ناپیداست آن مهتر وفاکیش
 مهجور از رواتب ، دور از سرور صحبت

غم را به باد فرما ، مارا تو شاد فرما
تا باز بینمت من ای مایه ارادت

(فوزی) منال از غم ، شادی نما به ماتم
دلبر چو شاد گردد بیند تو رو به حسرت

کتیبه دیوان ارادت محبت دیوانه صداقت مآثر فرزند معنوی
ملا عبدالقادر را مشتاقم • ان شاء الله تو با خدا باش ، هر کس طالب خدا است
رضا به همه جفا میشود ، و هر که نه بگذار ، و خاطر خود را میازار ، تا
مقدر چه باشد که بی اراده حق احدی طالب صداقت نمیشود • هر که آید
او میفرستد • نصیحت کن ، خیانت مکن • و هر که نیاید باز به اراده
اوست ، تا خدا چه مقدر فرموده • والسلام •

(عمرم)

نامه‌ی بیست و نهم

بۆ حمیب ئه‌فه‌ندیی خانه‌قینی نووسیوه

که یه‌گیک بووه له خزمانی و له نه‌وه‌ی حوسه‌ین ئاغا بووه

حبیب سعادت تصمیم ان شاء الله در ظل رأفت و عنایات حضرت قریب و
محفوظ از مکائد رقیب باد •

شکوه از ظهورات قدریه نباید که جهد در تغیر قضا هدر ، و عدم رضا
از اراده حق سراسر زندقه و ضرراست • سعی در کسب رضا موجب تهوین
زحمات قضا است • مراد در اول کار تحقق صورت رضا و در آخر کار تحقق
حقیقت رضا است • باقی مرادت در دیوان اکابر طریقه مردودند ، چون خلاف
رضای معبودند • و آنچه را که دیده بیان واقع است ، لکن قلب شما هنوز
وسعت چنان حاصل نکرده • آنکه دیده عکس اهل وسعت بوده که در

خاطرت منعکس شده • امید است که ان شاء الله وسعت دهد که پرتو یار را
بگنجاند • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سیه‌م

له وه‌لامی نامه‌ی سه‌یید موحه‌مهد نه‌مینی باینچویدا نووسیویه

مخدوم سعادت قرین ، نور چشمی سید محمد امین ، وفقه الله واعانه
بکمال الیقین ، بمنه • مکتوبت ملاحظه شد • من البدو الی الختم مفید آمد
و مستفید شدم •

جناب مستطاب ، سید فاضل سیادت مآب سید هدایت دام فضله
رؤیاهارا دیده‌است • و اصل رؤیا داخل ظنیات است • دلیل عقاید باید از
یقینیات باشد • اگر مفید یقین میبود بشارت‌نامه بودی برای فقیر که شاهد
عقل فقیر می‌باشد • (خیر المواهب العقل) • ایمان به قدر عقل است • استدلال
به عقل میشود بر ایمان • در قیامت محفوظ میشدم از گفتن (لو کنا نسمع او
نعقل) ، و در قرآن (افلا یعقلون) متعدد مذکور است •

و جناب مستطاب حضرت مدرس دامت برکاته و اعاد علینا من سعاداته
تشریف دارند الحمد لله ، لکن معلوم نیست از برکاتش مستفیدم یا نه • پس
از موت از ما معلوم خواهد شد • دولت دنیایم باشد یا نباشد همه خلق در
نفس الامر چون فقیراند • هرکسی رزقی مقسوم و معلوم دارد • فقط
امیدوارم که فقیر به آن مقسوم راضی باشم • و بر رازق به قدر خود متوکل •
حال دیگری اطلاع ندارم •

فقره تردید و انصرافش به جناب فاضل است ، او عالم است و من جاهل •
از فرائد عوائد طریقه خبردار نیست ، ازان جهت در کنار تردد و انحراف است •
ولی موافق شرع انور کسی کسی را حکم خود نمود عرضش به او ممکن است •

و قال و قيل عمری باطول و بی خوف مرگ میخواهد • (من عمل صالحا فلنفسه ، ومن اساء فعليها • و ما ربك بظلام للعبيد) •

یکی از علما ملا جواد ثامی گفته فلانی کامل است ، اما مکمل نیست (جزاه الله عنا خيرا) • من خود را مسلمان مقبول نمیدانم چه در ظاهر و چه در باطن • که (المسلم من سلم المسلمون من يده ولسانه) • و در ایمان هم ناقصم • (قال صلى الله عليه وسلم : لا يؤمن ، والله لا يؤمن ، والله لا يؤمن • قيل : من يا رسول الله ؟ قال : من لا يأمن جاره بوائقه) • من چه قدر زحمت دستی و زبانی به عباد الله رسانیده‌ام و در حق همسایه زحمته‌ام داشته‌ام • غفر الله لنا ولهم •

الحال جناب سید دام فضله فقیرا عاقل خواند ، یا دیگری ولی کامل، خدا جزای خیرشان دهد • الحمد لله که به عیب ماها زیاده ازین قائل نیستند • اگر عاقل باشم خلاف رفتار و گفتار ندارم و عقل منشأ هر خیر •

و در (احیاء) ملاحظه فرمایند تا بدانند عقل چیست و کدام است • دست سید میبوسم • جناب مدرس دعایشان میخوام • باقی هر که خواهد گویند و هر که خواهد گویند کبر و ناز و صاحب و دربان درین درگاه نیست والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی‌ویسه‌گم

بۆ حاجی موعته‌مه دولتیسلامی سنه‌ی نووسیوه

الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن •

باز آمد آن مهی که ندیدش فلك به خواب

آورد آتشی که نمیرد به هیچ آب

جناب مستطاب فضائل مآب ، فرج الانام حاجی معتمد الاسلام دامت
فواضله • الحمد لله که تشریف بردی ، و سعادت را به شیر و شکر خوردی ،
و دل دوستان را در عودت آباد کردی •

مضامین حقایق را شقایق آمدی • برکات تمکین را لایق شدی • حفظ
الغیب را از نور یقین یافتی و از تلویّنات تغیر نکردی ، و گوی از میدان سعی
به صفا بردی ، و نور مروّت از مینای مروّه گرفتی ، و عرفات عرفان را به
رجم احجار به رغم اغیار علم حکم شدی ، و بیت الله را به نیت خالصه
لله فی الله طواف فرمودی ، و لباس تقوی را به قد انصاف بریدی ، دل
بدخواهان را به تیغ زحمت دریدی ، و کالای رحمت بر بالای اصحاب صفه
ولا به صحت و عزت و عفو و عافیت بریدی • الحمد لله ملء المیزان و منتهی
العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش ثم الحمد لله • حاجی بقارا و سائر رفقارا
تشکر باید که از برکت محبت به صحت فائز آمدند • کتاب موصل و بغداد
در مبدء و معاد رسیدند جزاك الله عنا خيرا والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و دووهم

بۆ ره‌شید ئه‌فه‌ندیی کوری موفتیی زه‌هاویی نووسیوه

بسم الله حامدا و مصلّیا و مسلّما

اما بعد ، مضت الاعوام ، وفیت الأيام ، و خلت الدهور ، و ترکّت
الآبق المهجور ، والعبدُ ثنی بذلك عن السرور • یا من انت مهجتي ، وبك
بهجتي ، لماذا وعلى ماذا ؟ ان كانت الغفلة عن اصحابِ صفة الذكر من
غلبة الفكر ، فعلینا الشکر بأن سعادتکم لله غفل عنا • وان كانت من كثرة
الاشتغال بتحصيل الآمال ، فلیس التذکار مشوشا للبال ، وان كان بعد العبد

سببا لنسیان العهد ، فلم قيل : « گر در یمنی، چو با منی، پیش منی » ؟ وفیم
قال الناظم : « در راه عشق مرحلهء قرب و بعد نیست » ؟

در هر صورت فقیر بی بضاعت ارادت را کسوت سعادت داند ، و درر
وفارا آیهء صداقت خواند • روی دل را به سوی تو دارد ، و غنچهء مراد را
به یاد کلمات تو میگشاید ، و جبههء صفارا به عتبهء محبت تو میساید • ای
عجب ، آن عهد و آن سوگند کو ! بشارت صحتمندی ذات حمیده صفات
و فرزندان مفرح خاطر کاسراست • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و سیّهم

به تاییه تی بو یه گئی له مه نسووبه گانی نووسیوه ،

به لام مه بهستی له هه موو مه نسووبانه

الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی • یا حبیبی فرصت مغتنم است •
باید که تمام عمر به امور لا طائل صرف نشود ، بلکه تماما به مرضیات حق
جل و علا صرف گردد •

فرائض خمسّه با جماعت و جمعیت با تعدیل ارکان باید که ادا باید ،
و نماز تهجد را از دست ندهند ، و استغفار اسحار را رایگانه و مفت
نگذرانند ، و به خواب خرگوش محظوظ نباشند ، و به حظوظ عاجله مغتر
نگردند ، و تذکر موت و احوال آخرت را نصب عین دانند ، بالجمله از دنیا
معرض و به آخرت مقبل باشند • به قدر ضرورت به دنیا پردازند و سائر
اوقات را به اشتغال امور آخرت معمور دارند • حاصل کلام اینکه باید دل
از گرفتاری ماسوی آزاد باشد ، و ظاهر به احکام شرعیه متحلی و مزین
شود • کار این است و غیر این همه هیچ •

نبهني الله واياكم من نومة الغافلين ، وحشرنا تحت لوائه آمين • وصلى
الله على خير خلقه محمد صلى الله عليه و آله وصحبه وسلم ، ورحمنا بجاههم
آمين • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و چوارم
بۆ یه‌گێ له مه‌نسووبه‌گانی نووسیوه

صائب ار چه هیچ چیزی بی‌تأمل خوب نیست
بی‌تأمل آستین افشاندن از دنیا خوش‌است

فرزندا ! علاج آن کس که از درد تنهائی غمین‌است این‌است که در
حجرهء سینه گوشهء که قلبش نام‌است اختیار کند ، و چراغ صدق را روشن
نماید ، درگاه آن رو به طرف محبوب سازد تا نور جمال یار نیکو خصال
ظهور کند • بعد به چشم خیال که تصور بال آن صاحب حال‌است نظر بر
پیشانی یار جانی بدوزد ، و آتش محبت را برپا کند ، و ریشهء تعلق غیر را
به کلنگ بتر کند • به همان روش دل خوش دارد و با دلدار سعادت آثار
پیوندد • آن وقت نهال آمال برومند خواهد شد • زیاده برخوردار باش •
و اگر مقصود غیر‌است ، حوصله باید ترا تا بدهندت شراب • تا سینه بریان
شود ، و چشم گریان نگردد ، یار مهر آثار پرده از رخسار بر نمیدارد • بر
اهل استقامت فیض نازل میشود مظهر • (اللهم ارزقنا الاستقامة بحرمة
المستقیمین) •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و پینجهم
بۆ هه‌ندی سۆفی‌ژنی نووسیوه

(مسلماتِ مؤمناتِ صالحاتِ تائباتِ) به طاعت و عصمت باشند •

شنیده‌ام در نواحی اورامان شهرت داده‌اند که از طرف فقیر عصمت
مآبه خاتون حبیه و شیخ رحیم خارج شده‌اند !

(عیاذا بالله) من خیالی چنین نکرده‌ام • هرکس این بهتان کرده‌است
کمک به شیطان لعین نموده ، چونکه پارسال ضعیفه‌های آن طرف میل طاعت
و ختم و ذکر میکردند و به عصمت و طاعت رغبت داشتند ، الخناس غماز
بود بدکاری پیدا کرد که آن آثار خیر قطع شود •

ان شاء الله لعنت بر شیطان لعین بکنید ، و کالأول به طاعت خدا
باشید • خاتون حبیه مأذون‌است برای ختم و نصیحت دینی شما ، خیال
تفرقه ننمایند • الحمد لله مدت عمرش به طاعت و اخلاص بوده و همیشه
به ذکر و عبادت عمرش صرف کرده ، و سیده‌است • به شما هم توجه
باید بکند ، لکن سعی بکنند که آداب ایمان و اسلام خوب بدانند •

تا سید اسماعیل حاضراست رئیس تمام قوم‌است • هر وقت او حاضر
نیست شیخ رحیم سر ختم و تهلیله باشد •

معلوم‌است شیخ رحیم و سید باتفاق سعی در نصیحت دینی مریدان
میکنند • خدا توفیقرا به همه رفیق دارد • والسلام •

خادم الفقراء النقشبندیة والقادرية
ضیاءالدین العثماني الخالدي
(مؤر)

نامه‌ی سی و شه‌شهم

بۆ مودیری ناحیه‌ی قزراباتی نووسیوه

محباً ، مهربانا ! کاغذتان رسید • مالش معلوم گردید • شکر خدا
میکنم که شمارا به این خیر و احسان توفیق داد • شکر خدا میکنم که
اسباب عبادت‌را بنا کردی • شکر خدا میکنم که رواج دین و طریقت شدی •

الحمد لله هزار هزار • الحمد لله • محض تمنای شما این است کاغذ را به جناب ملا عبدالرحمن نوشتم که مراجعت به آنجا بنماید •

فقیر نیز تدارك آمدن آنجا کرده‌ام • سعادت مدار محمود پاشا حقوق بسیار دارد • يك دو روز با او ملاقات میکنم ، دیگر حرکت به آن طرف مینمایم • این مدت کشف سبب تاخیر شدند • زیاده از حد من مشتاق شما هستم و به مخلصان آرزومندی دارم •

و امر کردم که نور چشمی شیخ محمد عارف در آنجا اقامت خانقاه بنماید و ختم برای مخلصان بکند • کاغذ مرا زود برای ملا عبدالرحمن بفرستند تا خودمان می‌آییم آنجا حاضر باشد • اگر او نیامد ، ازو لایقتر هست • الحمد لله مدبر امور را معطل نمیکند ان شاء الله •

نور چشم ارادت شیم شیخ محمد عارف موفق باد • طول لازم ندارد • ان شاء الله ارادهء خیانت با هیچ عبدی ندارم • صلاح تو این است در خانقاه قزلرباط امامت و ختم برای مریدان و مخلصان بکنی ، و تعلیم فاتحه و اصل و فرع دین ایشان بکنی • ان شاء الله خودم نیز به وعدهء قریب به دیدار مخلصان شاد میشوم • دیگر ظاهرا باعث و مانع نداریم • و کاغذ مرا برای جناب ملا عبدالرحمن^(۲۶) روانه بنمایید که زود بیاید و آنجا بنشیند • خودم و جناب ملا ان شاء الله تعالی عنقریب آنجا میرسیم • والسلام •

جناب صالح افندی و مدیر افندی و سلیمان آغا و خلیفه قادر و سید خلیل و جمیع مخلصان سلام رسانم • ان شاء الله از دعای خیرشان غافل نمیکم ، و ایشان دعای خیر مرا فراموش ننمایند ، ان شاء الله •

(۲۶) وائہزانم ئەم مەلا عەبدولرەحمانە کۆری مەلا موحەممەدی کەوانەدۆلییە کە لە خانەقین دانیشتووہ •

نامه‌ی سی و هفتم

بۆ به‌گزاده‌کانی هه‌ورامانی نووسیوه

عموما سلطان و ییگزاده‌های اورامان تخت سلام رسانم • ان شاء الله صاحب نجات و بخت باشند • حالات را پرسند خیال بد نداشته باشید • به امید کرم خدا و همت پیران بدی به راه رفیقان ما نمی‌آید و امید به همت مشایخ دارم • شما اهل و سهل باشید • همیشه دیوان برای شما انعام و التفات و موجب و خلعت کند و این دفعه ده خلعت به ییگزاده‌ها و سیدان و ملا جلال داده‌اند و سالار و مشیر و غیره نهایت مرحمت و لطف و نوازش معمول داشته‌اند •

وبعد از بابت خانه شهری هم سهل خواهد شد • هر دسته يك ماه مییاشد • این دفعه وقت آمدن باید دسته‌ی دیگر از پسرانتان بیاید ، واینها باید باز آیند • مطلب این است از هر خصوص امیدواری و مرحمت بسیار است ، و ان شاء الله سعی در درستی مسأله‌ی مریوان هم میشود ، شاید ایشان هم باید خانه شهری داشته باشند ، و قراری بشود که ولایت امین باشد • والسلام •

خادم الفقراء
عمر العثماني

نامه‌ی سی و هشتم

له وه‌لامی کابرایه‌کی کیمیاگه‌ردا نووسیویه

که به خه‌یالی خۆی باسی هونه‌رمه‌ندی خۆی کردووه

علمی که به علم فقرا در گلشن وجود وجود از عدم آورده و برپا نموده‌اند این است جزء شباب را با جزئین ندم و وتضرع به آب دموع خمیر نموده ، در بوته‌ی صدق کرده ، به زیر آتش محبت نهاده ، به آه رجا

دمیده ، تا همه یکسو شوند ، بعدازان بیرون آورده • پس از گرمی مس
وجود به آتش طلب بی تعب ، يك ذره به آهن قلب متقلب چون پیاپی اکسیر
عالم گیر میشود • ولی بی اجازه استاد کسی این در را نگشود ، دیگر نمیدانم
سرش چه و ترش چه بود غیر ازین (فاسألوا اهل الذکر ان کنتم لاتعلمون) •
ازان جور عملیات بسیارند ، نه هر که محرم اسرار ، و نه هریک عاشق دیدار ،
و نه هر کس قابل محبت یاراست • مدد یا ستار و یا غفار • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی سی و نهم

بؤ شازاده فرمانفرمای حاکی سنی نویسیوه

درر مکرره حمد و ثنا کز قعر بحر صدر پر صفای صدر نشینان (الست)
به ظهور ، و یواقیت تمجید و شکر کز دینهء سینهء بی کینهء ائمهء جوامع
ذکر و فکر در مواقیت صباح و مساء مذکور باید ، نثار عتبهء علیهء بارگام
رضای حضرت ایزد صمدی باد که ادنی ارض کردستانرا ممر موکب اجلال
موجب بندگان مستکان ارفع امجد حضرت والا دام مجده الأعلى فرمود •
(الحمد لله قبل کل کلام) ، و نوال صلاة و سلام بردوامرا بمرور لیالی وایام
در هر صبح و شام ، آویزهء گوش هوش و سمع قبول حضرت ذی رفعت
بامنقبت فخر رسالت منیر الأنام علیه و علی آله وصحبه الكرام الصلاة
والسلام ، و ترضیهء مرضیهء بکره و عشیهء خدمت جمیع آل و
اصحاب الی یوم القیام ، و در حال اضطرار ، و نهایت ذلت و قلت و انکسار
مینماید •

بعد از تقدیم ادعیهء عبقریه تبریک قدوم خیر ملزوم مبارک موسوم ، و
پس از تمنای بقای ضیای اقمار عدل و مروت و اصناف درویشانه بحضور
واققان بزم عنایت دستور معمول میدارد که ان شاء الله سعادت مراحم ملوکانه

و عاطفت مکارم رءوفانه دست تعدی نحوست مؤدی هر آشنا و بیگانه را از مظلومان بسته ، و به سنان تدایر پای بی ادب پیمای شهری و صحرائی را در زنجیر تعب شکسته و اسیر فرموده ، چنانکه مظلوم از چنگال ظلوم بدنگال رستگار ، وسادت مظهر معاونت اخیار و علماء بر ارایک ملاطفت رءوفانه متکی و برقرار ، و مشایخ در شوامخ مکارم متزکی و پایدار ، و فقرارا تفکه فواکه طیهء اشجار احسانات أمرا راحت ، و اهل سیاحت خوشه چین خرمی نوازشات کبار باسماحت ، و رعیت در قلعهء محروسهء امنیت باجمعیت ، و دعاگویان راه مساجدرا به ادای وظایف طاعت پویان ، و مساکن در سایهء پایهء تمکین ساکن در زاویهء یقین باشند • آری خاص کند بندهء مصلحت عام را •

باری محض ورود موکب جلالت موهب عدالت مرهب صحیفهء دعا لفیفهء را به توسط جناب مستطاب کھف الانام شیخ الاسلام دامت توفیقاته ، که مصباح مشکاة ملک ، و کوکب سماء عزت و ملت است تقدیم داشت که ان شاء الله دوش هوش طالع را نشان لامع ، و فرق اقبالرا چون بدر طالع ساطع ، و بازوی اجلالرا تمیمهء سعد حال و یمین تمکینرا نگین یقین ، و جبههء دولت را غرهء بهجت ، و بر قامت دل آرای اولیای دولتی نیز سرتاپا باد •

ما فقیران که پنجهء پای رضارا به کلهء هوا زده ، و دست ارادت و ولارا به دامن شاهان تخت تولا پیچیده ، و تا روز ممات در حیات اسیر مانده ، تنرا به قضا و دلرا در صفا به رضا داده ایم چه عیب دارد که شهان بخترا که بر تخت اجلال مظهر صفات جلالت ، به دعای خیر صباح و مساء مددکار و دستگیر آییم (و ما ذلك على الله بعزيز) •

در (جواهر التفاسیر) در سورهء (نون) بیان میدارد که حاصلش آن است حضرت فعال جل جلاله مشیّہ را مایهء قرار عالم گردانیده • (الحمد

لمن يفعل ما يشاء ، ربنا يخلق كما يشاء) باری ان شاء الله خیمهء عدالت
گستری بر قلهء قاف رعیت پروری برقرار باد •

امیدوارم با یاد مکرمت و بدست مرحمت بسط بساط الطاف را در مقام
انصاف به کفایت ادانی و اشراف چنان فرمایند که مایهء آسایش ارباب
آلایش و نمایش و مرجع اهالی محل و اطراف و موجب اسعاف و ستایش
باد ، تا بدانند امروز درین میدان کیست ، و معلوم شود که مراد از نشستن
بر تخت چیست که امراء عادلین را امناء خوانده اند ، و سزاوار جزای (أوفی)
گفته اند • (کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته) •

دیگر فقیر در ایضاح کتاب وضوح شأن درویشانهء خود نمیکوشد ،
و به شرح دیباچهء حالت مستانهء خود نمی خروشد • هرچه باشم ، هرچه
هستم ، از معلومات علم ازلم • ولله المنه خیر خواه عباد و همراه و خادم
عباد و دگاگوی هر فِرَق ••

وظیفهء فقیرانه این قدر بود مصدر نمود • زیاده را (من البدء الی
الختام) و در قابلهء مقالهء جناب مستطاب شیخ الاسلام اگر جویا باشند
میخوانند که واسطهء وصول و دعا نامهء قبول است (اذ لولا الواسطة لذهب
الموسوط) • گلشن جلال از باد خزان زوال مصون باد • والسلام •

عمر العثماني

نامه‌ی چله‌م

بۆ حوسامولولکی حوکمداری کوردستانی نووسیوه

ان شاء الله طناب خیمهء عزت و اجلال بندگان مستطاب که نصاب
نقود و حبوب عدل و انصافش بی حساب است ، بر اوتاد فحوای آیهء کریمهء
(قل اللهم مالک الملك) بسته و محکم ، و کواکب نیرمهء اقبال و طالعش بر

ملك و ملت چون نور ساطع بر أخص و أعم اتم ، و ظلمات زحمات و منافات محل و مضافات را دافع و مانع هر مشکل و غم باد .

وبعد ، از انجاییکه حضرت سبحان به حکمت بالغه به مفاد (کنت کنزا مخفيا فاحببت ان اعرف) این عالم را از آدم تا خاتم از عدم البسه وجود و شادی و غم پوشانید و جوهر نفیس (خير المواهب العقل) ممیز را به ایشان کرامت فرموده و بخشید ، و شراب عطا و منع و رد و قبول و حب و بغض را به حيلهء حلقوم هریک به تقطیر (و ما تنزله الا بقدر معلوم) ریزانید ، و لذت و رحمت هر امیر را به کام مرامشان چشانید ، اتمام دائرهء این علهء غائیة بهمین اهتمام گردانید : (فخلقت الخلق لکی اعرف) .

اگر چنانچه صورت دیگر به غیر این صورت میبود ، تفاسیل معارف چنین زیبا نمیگردید . آری (ولیس فی الامکان ابداع مما کان) از آثار جملهء مجمله که موجب ظهور حقایق مکملهء کلیه اند نمایانست که ارباب فقر و فنار با اصحاب کشف جلال و عزت به واسطهء ماشطهء منع و عطا نسب ضروریه حاصل است ، و از سلاسل اربعه عناصر و در اوصاف اتحاد باطنیه و ظاهریه مناسبهء تامه دارند که همه مظاهر کامله اند .

آن یکی دارد تجلی از جمال
وان دگر هستش کمالات از جلال

بلکه در نظر ارباب بصر لازم و ملزومند ، اگرچه در نظر قاصرین این نکته نامعلوم است . درین صورت اگر فقیری چون من مستدعی آید شاید و بندگان مستطاب هرگاه بر حسب قضا قبول فرماید و یا بر وفق قدر رد نماید همه را زیبا میباید گفت که دران سلسله پای علی و عمر مسلسل و هردو باصفا و بی کدرند (قل کل من عند الله) .

و چون نسبت سابقه را بالضرورة قرار دادیم ، باید پای تمنا ازان دائره

خارج تنهيم • (و من يتعد حدود الله فاولئك هم الظالمون) • (رحم الله امرء عرف قدره ولم يتعد طوره) تا شيوهء آداب سلوك كه در همه آداب مبروك است به آن واسطه زير پا و متروك نشود •

چند سال است كه از جانب سنى الجوانب اصدقاء دولت عليه محض جهت خدمت خانقاه سه چهار خانواده مرفه الحال و معاف داشته اند ، و هر ساله قبض دادنى ايشانرا به ملاحظهء استوارى پايهء احسان در مقام رأفت انعام فرموده اند • امروز له المنه كوكب اقبال بر تخت و طالع ملك و اهالى در بروز است • بيشتر از پيشتر ان شاء الله اميدواريم كه امروز بايد خواند • هرگاه عنان عاطفترا براه رأفت معطوف فرمايند خاطر فقرای كوچهء دعارا مشغوف ميدارند ، و پايهء احسانرا مایهء استحكام تمام ميباشد كه ملترا رعايت جانب درويشان شكسته شان بعون الله موجب رحمت است ، و تفصيل اصل و فرع مضمون كتاب در حديث بندگان عالى شرف الملك والى و خان معتمد دام اقبالهما معلوم است • خدا ناخواسته اگر رافعرا مجهولا اعاده فرمايند ظاهر بنیان حمل بر تفريق فریقین مينمايند، و دريچهء حديث على و عمررا به كدر ميگشايند ، و بهانهء شين ميشود • ظل مستدام باد • والسلام •

عمر العثمانى

نامه‌ی چلو یه‌كهم

بۆ ئاوه‌فولدیوانی سنه‌ی نووسیوه

نصیحتی کنت بشنو و بهانه مگیر

هرانچه ناصح مشفق بگویدت بپذیر

شنیده‌ام بیست و پنج هزار تومان حاضر کرده‌ای كه منصب مشیریرا

از دیوان برای خود بگیری •

جان من ! عزیز من ! اگر خوب ملاحظه بفرمائی خیال چنان نمیکنی ،
زیرا دوام خاندان جلیله سرکارمان از یمن اتفاق است • دانشمندان هوشمند
کی پول داده اند تفیق بگیرند ؟ خردمندان کجا جویای خرابی دودمان عالی
خود شده اند ؟ الحمد لله دولتی داری میل جمعیت طائفه بفرما • پریشانی چه
حسنی داشته ؟ عشق منصب داری ایمان ابدی به دست آر (ولله العزة
ولرسوله وللمؤمنین) •

پول به اهل دنیا دهی خسارت است ، و آخرش بی اعتباری • اگر میل
داری پول صرف کنی هجده هزار تومانش نوش جان کن ، باقی را در کیسه
دوخته حاضردار • فقیر سال آینده محض اتمام احسان شما ان شاء الله به
مدینه منوره میروم و جناب عالی شیخ عبدالحمید را با خود میبرم به همان
مبلغ که هفت هزار تومان باشد رواق با موقوفه به احسان شما درست
مینمائیم ، که مقام در یمین فخر عالم صلی الله علیه وسلم به این جزئی به
دست آری و مایه هزاران سرافرازی گردد چه از آن خوشتر است • چه فائده
در تزیین مال در هوای دنیا ؟ مگر در قیامت خدا بفرماید (من این اکتسبت
وفیم اثقت) چه سان جواب دهی ؟

هر که این تدبیر برایت کرده دوست نبوده • از من میشنوی بنای
اتفاقتان خراب مکن • ریشه گلشن عقل را به تیشه هوا مزن • اساس
اقبالتان بر باد مده • لقمه نان خداداد را زیر پا منه • خیلی کسان حسرت
شمارا به خاک بردند ، این عشیرت خود را لباس حسرت میپوشید • آب سرد
نفاقرا منوشید که مثر قولنج و موجب رنج است • از من دل داده بشنو
ساعت اول به کمال نیاز و دل بستگی و به عافیت و محبت و شایستگی
خدمت بزرگ خود برو ، دست از کمرش وامکن • او هم به کمال ملاطفت
دست محبت و مهربانیش در گردن تو اندازد ، و هر دو کمال اتفاق داشته

باشید • به رعایت رعیت و حمایت ملت و وقایت دعاگویان فقرا و توقیر علما و تفریح مشایخ کوشید •

آن ترقی از یمن شقاق و تفاق نبوده است ، و کس از تفاق نیاسوده •
طاقت طول نیست ، ملول شدم • این مختصر به خدمت همه نوشته ایم • حق ملاطفت دارند ، و حق دعاگوئی هر کدام به گوش هوش نشنوند ضرر میکنند •

مرادم خیر خواهی است ، و خودم شریک غم و سرورتان میباشم •
اصلم عرب است ، دخیل شدن برایم عیب نیست ، دخیل میشوم • آلوده به تفاق میشوید • هیچکس از تفاق نیاسوده است •
اصلح الله ذات بینکم • والسلام •

عمر العثماني

ههندی نامه‌ی به عهده‌بی

نامه‌ی چلو دوهه‌م

بۆ سولتان عه‌بدولحه‌مید خانی عوسمانیی نووسیوه

بۆ داوای گبیرانه‌وه‌ی وه‌قفه‌کانی خانه‌قای مه‌ولانا له سوله‌یمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله خير الاسماء • الحمد لله الذي عمر ديار الاسلام بأشعة سيوف
حماية كفاية وقاية حضرة امام المسلمين في الأنام ، وأقام الأحكام العدلية
الشرعية بجود وجود امير المؤمنين من نيابة الاجلة الكرام ، خليفة الله في
العالم ، نائب صاحب المقام المحمود ، سيدنا محمد الخاتم صلى الله عليه وسلم
المصطفى القائم النبي الطاهر المكرم المكلل تاج عزه بسورة (ن • والقلم) ،
المدلل حديثه ب (علم الانسان ما لم يعلم) ، البشير المبشر بآية (وما ارسلناك

الا رحمة للعالمين) الذى قال : «ان اوليائي يوم القيامة المتقون» . اللهم صل على هذا النبي الكريم الذى شد عمامته بكرامة (انك لعلى خلق عظيم) ، صلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين .

اما بعد ، فان التكية العالية والدركاه العلية الخالدية فى لواء سليمانىة المستندة بايادي استعداد امداد ارشاد (أفمن أسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان) عند طلوع شمس حماية صاحب الطريقة النقشية ، مروج الشريعة العرشية ، مظهر الحقيقة القدسية ، مولانا ضياء الدين ، الشيخ خالد ذي الجناحين قدس سره مد السنين ، واطننا مقرونة بعناية من له المنة ، معمورة بالذكر والفكر على وفق رضاء اصحاب صفة الحمد والشكر ، ويدعى فيها لدوام الدولة العلية كل بكرة وعشية . ربنا تقبل دعاء .

لكن بعدما انقطعت المرتبات فى تلك السنوات الماضية ، كادت ان تكون من الاذكار والافكار خالية ، وعن الدعوات راغبة ، والى الغفلات طالبة . والتكية المذكورة ومن فيها من اهل الذكر واصحاب الفكر والواردون بها من ارباب الصبر والشكر وجيرتها من حملة القرآن وقت الصبح والعصر ، ينظرون الى الايادي المبسوطة المكارم ، ومسترحمون من ذوى المراحم اما باعادة القرى المقطوعة عنها واما بفوائد عوائد الرحمة الشاملة لها ولسكانها ووارديها من الدراهم المعدودة فى المعيشة المقررة على الاملاك السنية ، فان ايادي الكرام بالكرم والاحسان معروفة ، وليست وجوه المسترحمين وقلوب المستضعفين من قبلة الالطاف مصروفة .

ولهذا الاسترحام من كعبة آمال الكرام ، قد توجه الخليفة الشيخ عارف القائم بخدمة التكية والفقراء ، واتبع مشاعل الطاف الاجلاء وصار سببا لادامة الذكر والدعاء كل صباح ومساء والتجأ الى باب السعادة العظمى ، راجيا من الصفة الفاروقية ان ينقلب الى اهله مسرورا ، كى يكون الاهل

على كرم الكريم شكورا • والمومى اليه من السلسلة الجليلة الخالدية حسبا
ونسبا وهو تعلم الادب وولد هذا العبد العاجز (ربنا تقبل منا) •

وارجو ان يكون اهل هذه السلسلة المباركة بقواعد الشريعة الغراء في
الدعاء للدولة العلية من الصادقين ، وفي خدمة الفقراء بكمال الجهد (لله الحمد
والثناء) من الخالصين ، ولنعمة ملاطفة الدولة العلية دامت شوكتها من
الشاكرين ، لان خلاصة آدابهم صدق وصبر وصفاء ، وفقر وفكر وفناء •
والامر برضى حضرات اولى الامر منوط ، اذ لولا الواسطة لذهب الموسوط ،
والسبب لجسارة العبد العاجز في الحضور هو انه قد تشرفت بحديقة التوفيق
في طريق التحقيق عند ظهور نور نير العهد السعيد الحميدي ادامه الله وانا
واخوانى في الطريقة حقيقة بالظل الظليل مستظل • وعلى الله الغني متوكل ،
ومن بوارق أسياف المراحم الجليلة عن المكاره مكفوف ، وبالدعاء حسب
المدعى مشعوف •

اللهم اجعل اركان الدولة العلية محفوظة بالقرآن وأدم قواعد احكامها
الى مديد الزمان ، مؤيدة منصوره بجاه سيد ولد عدنان ، صلى الله عليه
وعلى آله وصحبه والتابعين له من بعده وسلم • وآخر دعوانا ان الحمد لله
رب العالمين •

نامه‌ی چلو سیّهم

له خانه‌قینه‌وه بو حاجی شیخ ئه‌حمه‌دی کاکى نووسیوه له ته‌ویله

جیوش الأحزان من طریق هجر کم قربت ، وأقسام الأسقام الى اهل الغرام
توجهت ، وشمس السرور كورت ، ونجوم الجبور طمست ، وكواكب المواجهة
والموآلفة افلت ، وفرق فِرَقِ الوداد بسهام الوداد تفرعت ، وقوة الوصول
الى المأمول قلت ، وجماعة الاتحاد من قسورة البعد فرت ، وأنواع الآلام
علينا مرت ، لاجاء لشفاء الضياء كتاب ، ولا أرينا من سكان جبال الكمال

خطاب • أذلك عندكم حسن ، ام نجات الهالك فى أبرز المحن، و جبال الخيال
 بوفاكم يسير سيرا ؟ فويل للقلب الحزين ان تركتموه كما تركتموه . ويا حسرتا
 على هذا المسكين ، لولا ان وجد اخوان الدين في جنات نعيم الالفه فاكهين،
 وبما آتاهم الله من النعمة الباقية فرحين • والذين حاروا في فضاء الرجاء
 والتمنى داروا على انفسهم يكون • فما الذي يضركم ان بكتاب يفرحون ،
 او باستخبار منكم يتفرجون • هل قطعتم جبل الوداد ، ام جعلتم السقاية
 في رحل الاتحاد • فاختر من النسيان والتذكر ما عندكم يحلو • ان الغرام
 (٢٧) وجمال جمال الاحبة فى عين صدقهم يحلو • لاتحسبونني فى
 الهوى متعسفا ، ان احسنتم الظن احسنتم ، وان اسأتم احب الاساءة منكم •
 حسنات يذهبن السيئات ولست اهلا للحسنات ، بل اتم الاهل وانا بالخطايا
 للسيئات مابقى لدي من نعمة غير نعم ، ومابقى مابقى عند الاكرم صاحب
 الهمم • العهد باق لولا اهلكني الغم والوفاء ساقٍ ان امهلي الهم • وان جاء
 موتى فالسلام عليكم • وان استخبرتم من الامور فبعد وصول الجواب
 تتوجه الى الصلاحية بالصلاح ، نرجو الدعاء فى المساء والصباح • وحياتكم
 التي هي منى قلبي ، وحبكم الذي هو غاية مطلبي • ان البعد جعل وجودي
 كالصرير • وما وجدت الوجود مذ فارقتكم كالسقيم • كان أن يكون
 كأعجاز نخل خاوية ، فانظر هل ترى من باقية • هاؤم اقرأوا كتابيه • اني لم
 ادرك ما حساييه • اسأل الله بقاءكم ولقاءكم ويكون لنا نعمة باقية • والسلام
 عليكم آناء الليل واطراف النهار •

نامه‌ی چلو چواره‌م

له وهلامی مهلا عه‌ببولقادرى هوده‌ریرسی بیاره‌دا نووسیویه

الحمد لله الذي علّم بالقلم ، الكريم الذي علم الانسان ما لم يعلم •

(٢٧) له ئەسلەکه‌دا شوێنه‌که‌ی به‌ سپی‌یه‌تی هیل‌رابوه‌وه •

والصلوة والسلام على نبيه وحبيبه سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم الذي في فضله وشرفه جف القلم ، الذي هو أكمل الخلق لو علم الورى واكرم ، والذي لم يبت في بيته دينار ولا درهم ، وكان عنده صلى الله عليه وسلم من كل شىء أحب وأعظم ، وهداية الناس الى معرفته علما وعملا مما في الدنيا اهم . صلى الله عليه وعلى آله وصحبه اجمعين ، الى يوم الدين وسلم .

وبعد ، لقد تشرفنا بكتابكم الانور وتنوّر به بصر عمر ، كأنما اكتحل بكحل مازاغ البصر ، رأينا حروفه لمدامة الوداد ظروفًا ، وكلماته المبشرة بأن زمام خيل جيش الفضلاء كان الينا عطوفاً ، وصار بتلك البشارة قلب خادمكم مشعوفاً ، فحمدت ربي على استقامتكم واستمددت لدوام افادتكم وارجو الله مزيد سعادتكم .

يا من انت اولينا ان العلم مراد لدى العليم الخير ، وله امر بالطاعة في القليل والكثير . وفي كريمة (قل رب زدني علما) لتعظيمه اشارة . (وما اوتيتم من العلم) تشير الى تكريمه . والعلم يدعيه من ليس فيه ، والجهل يتبرأ منه من هو فيه .

نعم ان الانبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما وانما اورثوا العلم . فمن ظفر به وتعلّمه لما هو له فقد فازوا . ومن تعلمه وجهل قدره فقد أدخل نفسه مع المجرمين في بئر (وامتازوا...) . حشرنا الله مع العلماء الراسخين ، آمين .

نامه‌ی چلو پینجه‌م

بۆ مه‌لا فه‌تحو‌لای رێژاوی نووسیوه

لقد هم قلبي بوداد اهل سعاد ، ولا منى عليه بعض الجياد ، وانتقم منه رب العباد ، فاهلكهم بالطاغية وأرسل عليهم صرصرا عاتية . نعم من حال باله حب الحبيب ، وناله من الاعداء سهام المحن ولم يكن له قوة انتقام في البدن، نصره الله واعزّه ونجاه وجعل الخير منقلبه ومشواه .

فاظفر يا صاحبي هل ترى لهم من باقية ؟ أما ترى كأنهم اعجاز نخل
خاوية ؟ رحم الله اصحاب الالفة الذين ضربوا في ديار الكلفة وأسلفوا ما وجد
في الايام الخالية ، وسلكوا سبيل النجاة ، ووصلوا الى الجنة العالية •
وجوههم ناضرة الى ربها ناظرة • طوبى لهم وحسن مآب • افادوا واستفادوا
واخذوا يمينهم الكتاب •

يا حبيبي لا تغتر بالدنيا فانها دنية فانية ، والقلوب المائلة اليها قاسية ولنعم
الله ناسية • ان كنت تريد عيشا دائما فكن في الليالي بالعبادة قائما ، وبالنهار
ما امكنك صائما ، ولا تمل الى ما يغرك اليوم فانه يتليك في يومك وتسمع
من الملائكة اذا جاءت عليك اللوم ، يوم ترى اقواما في السرور ، وافواجا
مستريحين بالبحور ، وافواجا يدورون في القصور ، وقوما يسعى بين ايديهم
وايمانهم النور • (لا اقسم بيوم القيامة ، ولا اقسم بالنفس اللوامة) لا ينفعك
يومئذ الندم وآمنت بالله ربا وبالاسلام دينا وبالقرآن اماما وبمحمد صلى الله
عليه وسلم نبيا ورسولا ، وكن مع الصادقين كي تكون مقبولا ، والآخرة
خير وأبقى •

نامه‌ی چلو شه‌شهم

بو خه‌لیفه‌ی خو‌ی له به‌غدا

شیخ سه‌عید نه‌فه‌ندی نایی‌ی فه‌زلی به‌غدا‌یی نووسیوه

بسم الله سبحانه وتعالى •

الا فاسقني خمرًا و قل لي هي الخمرُ

ولا تسقني سرا اذا امكن الجهرُ

وبُحْ باسم من تاهوا ودعني عن الكنى

فلا خيرَ في اللذات من دونها سترُ

الحمد لله الذي اعاد حببي السعيد بلطف الحميد الى مقام التذكير
والتحميد ، وجعل بقدومه ايامنا يوم العيد ، انه حميد مجيد • والصلوة
والسلام على سيدنا محمد النبي الاحيد وعلى آله واصحابه الذين زاهدوا
وجاهدوا واجتهدوا ودفعوا بسيف الغيرة كل كفار عنيد •

وبعد ، يا ويلتا من بسط يد الفراق من يياراة الى العراق • ويا لهفتى
من هجوم خيله ونجوم ليله واشتداد حبوب آلامه وامتداد سنابل ايامه وكثرة
اسقامه ووفرة أقسامه • الا ان الفراق هو المليك الجائر وعظم ملكه وسلطانه
هو الحاكم لا يعدل في رعيته ولا يسئل عن هيئته ولا يمكن الفرار من
حكومته • فهل للهارب من سبيل ، او للهائم من دليل • الويل حيث لا مفر
من أرضه ، ولا مقر من بغضه ، ولا طريق الى الخلاص ولات حين مناص •

يا حبيبي وفرحة قلبي اذا عطفتهم عنان السوآل الى معرفة الاحوال ،
فاعلم ان القلب بحبك متقلب ، والفؤاد بودادك متعتب ، والعين في جب
الحب تنتظر مع حبك • الى متى تبقينا في بئر الحسرة ، والى اين ترغب
عنا بالهجرة ، وتترك اصحاب كهف الفكرة ؟ على م تنسانا وانا اليك منتظر •
وحق الحب والوداد انه مابقى قوة للبصر • لقد صار مقامي من الفراق وغلبة
الاشتياق كالشجي • حقيق علي ان اقول وايضت عيناى من الحزن • اين
شفقة الوداد • اما تخافن نار اتاوة خدام اهل الرشاد • ادام الله ايامك
واعانك بذكره في قعودك وقيامك وزين بك المقام في البدء والختام بحسن
القيادة وتربية العباد • وايدك بهم العباد المتكئين على اريكة الارشاد •

واذا صح التوجه الينا فنعما هي وبشر ، والا فأشر ناقلا ماجرى في
السفر ، وكيفية الرجعى من باب السعادة الى الوصول والقبول مفصلا او
مختصرا ، ونرجو لك الحسنى وزيادة ، بجاه من التقوى زاده وزياده ، وسلام
على عباده الذين اصطفى والتزموا متابعة المصطفى صلى الله عليه وسلم وعلى

آله وصحبه اهل المخفرة والتقوى وسلّم • وأسلم على من باء بالصدق عندكم
واهل العلم والمريدين •

نامہى چلو حموتہم

له وهلامى سہييد هيدياہت ناويگا نووسيويه

بسم الله حامدا ومصليا ومسلما •

اما بعد ، فقد تشرفت بالكتاب المستطاب ، وأفادت رؤيته فوائد
الخطاب • فلما تأملت في المعاني التي لأحت نواصيها في زوايا المباني اذا كلها
كالدّر المنضود ومثله في الأمثال مفقود ، والجواب لدى الخطاب موجود ،
كما هو رأى اصحاب الصدق والصواب • ولكن التحرير موجب تسويد
الصحائف من البدائع اللطائف ، فالأيجاز احرى واقفع ، وامثال الامر أولى
ولدفع الهوى عند ذي النهى أعلى واقطع ان لم يكن استعداد في العباد لم
يكن الله يأمرهم بضرورياتهم في المبدء والمعاد •

من لم يكن متلذذا بذكر مولاه ، فهو في فكر هواه • «والذين جاهدوا
فينا لنهدينهم سبلنا» فان شئت ان تتحلى سعيدا والا فالغرام له اهل •

ومن لم يمت في حبه لم يفدّه
ودون اجتناء النحل صاحبة النحل

ومعلوم اهل المعرفة ان الرقيب بصير وان العليم خير ، وكيف يتصور
الجواب من المصور بين يدي الله المصور •

ترك التهوى في الهوى احسن وترك الارادة في الادارة اثنى ، فكن
كمن قام بالاستقامة وكمن توجه الى القيامة ، ودع الامارة اللوامة •

تمسك بأذيال الهوى واخلع الحيا
وخلّ سبيل الناسكين وان جلّوا

یقین که محبت صادق در خدمت دارم ، فقط ظهور نور سرور اندک
اندک در ظهور خواهد بود • والسلام •

خهلیفه گانی شیخ عومهر ضیائوددین

شیخی ضیائوددین خهلیفه ی زوری بووه که دهره جاتی سولووکیان
تهواو کردوووه و توانیویانه تهریبی یه ی مورید بکه ن • ئیمه ناوی ئەم چەند
که سانه یانمان دهسگیر بووه و لیره دا ئەینوو سین :

- ۱ - شیخ نهجمودینی کوری •
- ۲ - شیخ عهلا ئوددینی کوری •
- ۳ - شیخ تاجوددینی کوری حاجی شیخ عهبدولپرهمان ئەبولوهفای
برای •
- ۴ - مهلا قادری گهوره (مهلا ی بیاره) •
- ۵ - شیخ قادری عهبابه یلی •
- ۶ - مهلا قادری عهبابه یلی (باوکی مهلا عهبدوللای) •
- ۷ - مهلا موحه ممه دی که ستانه یی پژدهری •
- ۸ - شیخ ماری ئیرگسه جار •
- ۹ - مهلا رهسوولی حافظ •
- ۱۰ - مهلا رهسوولی که چهل •
- ۱۱ - سهید عهبدوللای بلهری •
- ۱۲ - سهید ئەحمەدی که لجی •
- ۱۳ - شیخ مهلا وهیسی پژدهری •
- ۱۴ - شیخ مهلا خدر •
- ۱۵ - مهلا عهبدولپرهمانی گهوره •
- ۱۶ - مهلا عهبدولپرهمانی بچووک (ئەم دوو مهلا عهبدولپرهمانه
هەردوکیان خه لکی رانیه بوون) •

- ۱۷- شیخ ئەمینی بیژوهیی
- ۱۸- شیخ مه‌لا قادری دیوانه
- ۱۹- بابەشیخی سیری
- ۲۰- حاجی سه‌یید عه‌لیی سه‌فاخانه
- ۲۱- حاجی سه‌یید فه‌تحو‌للای کول
- ۲۲- مه‌لا موحه‌مه‌دی ییدنی
- ۲۳- شیخ موحه‌مه‌د ئەمینی بارام‌ئاوا
- ۲۴- شیخ عه‌بدو‌للای ده‌یمه‌یه‌وی
- ۲۵- خه‌لیفه ئە‌للأ‌که‌ره‌می وه‌سنه‌یی
- ۲۶- شیخ سه‌لیمی ته‌خته‌یی
- ۲۷- شیخ عه‌لیی قه‌ره‌داخی
- ۲۸- مه‌لا عه‌بدو‌لعه‌ظیمی سنه‌یی
- ۲۹- مه‌لا موحه‌مه‌دی سو‌ننه‌ته‌یی
- ۳۰- مه‌لا موحه‌مه‌د ئەمینی شه‌ریف‌ئاوایی
- ۳۱- مه‌لا شیخ طاها‌ی بالیسانی
- ۳۲- حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للای په‌سوئ
- ۳۳- شیخ شه‌مسو‌ددینی سه‌قزی
- ۳۴- مه‌لا عو‌مه‌ری واشه‌مه‌زینی
- ۳۵- شیخ سه‌عیدی فه‌زلیی به‌غدایی
- ۳۶- شیخ ئە‌حمه‌دی ده‌یری
- ۳۷- خه‌لیفه عه‌لیی که‌رکو‌وکی
- ۳۸- حاجی شیخ عارفی قزرا‌باتی
- ۳۹- خه‌لیفه عه‌بدیی خانه‌قینی
- ۴۰- مه‌لا ئە‌حمه‌دی کانی‌که‌وه‌یی له‌ که‌ری
- ۴۱- شیخ قاسمو‌لقه‌یسی له‌ به‌غدا

یاری حاجی شیخ نهمردی کرپی شیخ عثمان سیرجوردین

ژیانی حاجی شیخ نهمرد

نهم ذاته له شهشی (جمادی الثانیه) ی سالی ۱۲۶۶دا له دئی ییاره له دایک بووه • دایکی ناوی نوورشهرهفه له ئاغه کانی پژدهرو له تیره ی میراوده لی • ههر بویهش شیخان ییاره به (خالۆ) بانگ ئه که نه ئاغه کانی پژدهرو قسه یان له گه لدا ئه که ن •

مه لا حامیدی کاتبی باوکی نهم غه زه له ی به بۆنه ی له دایک بوو نیه وه داناوه :

دوش چه دم ؟ خوش دمی ، از چه ؟ ز سلطان صبح
دبدیه زد ، بر چه ؟ بر گنبد نیلوفر ی

شب ، چه شبی ؟ شنبه بود ، هفتم ماهی ، چه مه ؟
ماه جمادی که یافت مرتبهء آخری

مژده رسید ، از که ؟ از بخت ، به که ؟ با جهان
کامدت از نو به ساز نوبت فرخ فری

جلوه نمود اختری ، از چه ؟ ز برج شرف
خنده زند ، بر که ؟ بر زهره و بر مشتری

ماه رخی داد حق ، برده ، چه برده ؟ سبق
شعشعاهش از چه ؟ از مشعلهء خاوری

نام وی (احمد) نیکواست ، از چه ؟ ازین رو که او است
داد ز بس دوست همنامیء پیغمبری

معرفت و سروری هست چو در شان او
شد رقمش این دو لفظ (معرفت) و (سروری) ^(۱)

ئەم ذاته له خزمەتی باوکیدا گەورە بوووە و پێگەشتوووە • پاش فام
پەیداکردن نراوەتە بەر خویندن • پاش خەتم کردنی قورئان و خویندنی کتێبە
ورده کان له خزمەتی مەلا ئەحمەدی نوۆشەیی و مەلا حامیدو مەولەویدا
خویندووویەتی • له ئوسوولی دیندا دەستیکی بالای بوووە • (العقیدە
المرضية) ی مەولەویی له خزمەتی مەولەویدا خویندوووە و گەلی حاشیەشی لەسەر
نووسیوە که هەندیکیان له گەڵ عەقیدەدا چاپکراون ^(۲) • حاجی شیخ
ئەحمەد تەریقەتیشی لەسەر دەستی باوکیدا وەرگرتوووە و شیخ موحەممەد
بەهائوددینی برای لەم پڕوووە پەروەردەیی کردوووە ، سەرەنجام پلەیی
خەلافەتی له باوکی وەرگرتوووە و خەریکی ئیرشادکردنی موسولمانان بوووە •
بەجێ هێنانی سوننەتەکانی پێغەمبەری زۆر مەبەست بوووە ، تەنانهت ئەگێرەنەووە
له سەفەری حەج و ئەستەموولیشدا شەونویژی تەرك نه کردوووە •

ئەم ذاته له ژیاانی باوکیدا هەر له تەوێڵە بوووە و پاش کۆچی دواایی
باوکی دێی (ئەحمەد ئاوا) ی له قەراخ چەمی (زەلم) و له بناری دەشتی
شارەزوورو داوینی چپای هەوراماندا ئاوا کردووەتەووە و کردووێه به
نشینگەیی خۆی •

ئەم ذاته له سالی ۱۳۰۷دا له ئەحمەد ئاوا به ئەخۆشیی چاوه قووله کۆچی

(۱) ئەم وشانە بە حیسابی حورووفی ئەبجد ۱۲۶۶ یان لی دەرئەچیی که
سالی لەدایک بوونی حاجی شیخ ئەحمەدە •

(۲) تەواوی ئەم حاشیانە له کتێبێکدا نووسراوونەتەووە که ئیستا لای مەلا
خالیدی کوری مەلا عەبدوللای موفتی یه له سنه •

دوایی کردووو براووتهووه بۆ تهوئله ، لهوئ له كه ناری چه می تهوئلهدا
له بهرانبهري ئارامگای باوکیهوه به خاك سپیراوه •

ئهولادی حاجی شیخ ئهمهد

ئهم ذاته چوار کوری له پاش بهجی ماوه • یه کهم : شیخ هیدایهت که
پاش کۆچی دوایی باوکی چوووه بۆ ههورامانی ئهودیوو له (خانه گای)
بهرانبهري (رهزاو) نیشتهجی بووه • دووهم : شیخ عهبدوئلا که ئهمیش پاش
کۆچی دوایی باوکی چوووه بۆ ههورامان و ههنديکی دئی (نیزل) ی کریوهو
لهوئ دانیشتوووه • سیهم : شیخ حهیب و چوارمیش شیخ حهسهنی ناو
بووه • ئهم شیخ حهسهنهیان له سهردهمی رهزاشادا له گهل ئهو کوردانهدا که
رهزاشا گرتنی ، گیراوهو له مهشهده له ناوچهی خوراسان له بهنديخانهدا
مردوووه • ئهم کورانهی حاجی شیخ ئهمهد له کاتی کۆچی دوایی باوکیاندا
مندال بوون و شیخی ضیائوددین سه رهپرشتی کردوون و پئی گه یاندوون •

سه فهری حاجی شیخ ئهمهد بۆ ئهسته موول و بۆ حهج

حاجی شیخ ئهمهد پاش کۆچی شیخ موحه ممهده به هائوددینی برای له
ده وروبهری ۱۲۹۹دا سه فهریکی ئهسته موولی کردوووه و ماوه یهك لهوئ
ماوتهوهو ئیرشادی کردوووه • لهو ماوه یهده که لهوئ بووه سولتان
عه بدولحه میدی عوسمانی زۆر ریزی لی گرتوووه ، که گه راوتهوه بۆ
کوردستان قورئاتیکی پیروۆزو چه ند تهل مووی ریشی پیروۆزی حه زره تی
پیغه مبه ر^(۳) ی به خه لات پئی به خشیوه و فه رمانی تا پۆی چه ند پارچه زهوی و

(۳) پاش کۆچی دوایی حاجی شیخ ئهمهد ، به هۆی ئه وه وه که ئهمه دئاوا
دئی یه کی بچووک بووه کوره کانی حاجی شیخ ئهمه دیش هه موو منال
بوون ، ئهم ته له مووه پیروۆزانه که له ناو شووشه یه کی بچووکدان و

جۆگای ئاوی داووتی بۆ خۆراکدانى ههژارانى موسولمانان که پشتجۆگه‌ی (ده‌لین) و به‌رجۆگه‌ی (ده‌یمه‌جۆ) ى پشتى (ئه‌حمه‌داوا) و جۆگه‌ی (به‌شاره‌ت) و (شه‌شک) له‌ شاره‌زوور له‌مانه‌ن • هه‌روا چه‌ند پارچه‌ زه‌وى‌یه‌کى ده‌ورى دێى (پریس) یش که داوونى به‌ به‌گزاذه‌ی جاف • جۆگه‌ی شه‌شک و به‌شاره‌تیشى داوه‌ به‌ شیخ عومه‌ر ضیائوددین ، به‌لام ئه‌م نه‌یویستوووه‌ چونکه‌ مه‌لاکان شوبه‌ه‌یان له‌ دروستی ئه‌و به‌خشین و تاپۆکردنه‌ی سولتاندا بووه‌ وه‌ك پێشتر باسمان کرد •

حاجى شیخ ئه‌حمه‌د له‌ سالى ۱۳۰۲ یشدا سه‌فه‌رى حه‌جى کردوووه‌ و پاش ته‌واوکردنى حه‌ج به‌ چه‌ند مانگى گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ هه‌ورامان • مه‌لا حامیدى مامۆستای به‌م چوارخشته‌کى به‌ پیشوازیی گه‌رانه‌وى له‌م سه‌فه‌ره‌ لێ کردوووه‌ :

بر گوى به من ای فلک شعبده‌باز
تا زین دو کدام باز گردیده به ناز
خورشید قوی مهر تو از مشرق چین
یا بدر جمال احمد از صوب حجاز

شووشه‌که‌ش له‌ سندووقی پۆلادایه‌ ، به‌ قه‌درو حورمه‌تیکی زۆره‌وه‌ گویزراونه‌ته‌وه‌ بۆ بیاره‌و له‌ ژوورى تایبه‌تیی شیخ عومه‌ر ضیائوددیندا له‌ تاقیکدا دانراون • ئه‌م مووه‌ پیرۆزانه‌ به‌ (مه‌حاسینی شه‌ریف) به‌ناووبانگن و ئیستاش ئه‌م سندووقی مه‌حاسینه‌ هه‌ر له‌ شوینی خۆیدایه‌تى • ئه‌م ژوره‌ ئیستا ئارامگای شیخی ضیائوددین و شیخ نه‌جموددین و شیخ عه‌لاؤددینیشى تیايه‌ • له‌وکاته‌وه‌ کراوه‌ به‌ عاده‌ت هه‌رکاتى بى‌بارانى‌یه‌ك بى‌ یا هه‌راو مسیبه‌تى رووبدا سندووقی مه‌حاسین له‌ شوینی خویه‌وه‌ ئه‌هیننه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌سه‌ر به‌رده‌ نوێژه‌کانى خانه‌قا له‌ که‌نارى هه‌وزه‌که‌دا دای‌نه‌ن و مه‌لاو فه‌قى و خه‌لکى تر سه‌له‌واتى مونجى‌یه‌ یا قه‌سیده‌ی بوردی‌یه‌ی به‌ده‌وردا ئه‌خویننه‌وه‌ و ته‌ماشای ئه‌که‌ن و ماچى ئه‌که‌ن و له‌ خوا ئه‌پارینه‌وه‌ که‌ بۆ خاترى هه‌زرتى پێغه‌مبه‌ر ئه‌و بى‌بارانى‌یه‌ یا ئه‌و هه‌راو مسیبه‌ته‌ هه‌لگرى •

پاش گه پانه وهی حاجی شیخ احمد له سه فهری هه جو جیگیر بوونی
 له نه حمه داوا نه و نار هه تی و ناخوشی به نه ماوه که پیشان له ناودا بووه •
 شیخ علی حیسامو ددینی کوری شیخی به هائو ددین له ته ویله له جی
 باوکی جیگیر بووه و شیخی ضیائو ددینیش له ییاره بووه و حاجی شیخ
 نه حمه دیش بو خوی له نه حمه داوا گیر ساوه ته وه و به م جوړه هه موویان به
 جی به جی کردنی نه رکی ئایینی و کاروباری خو یانه وه خه ریک بوون ••

نامه به کی حاجی شیخ نه حمه د

که له مه که وه بو شیخ عومهر ضیائو ددینی نووسیوه

خدا کناد که یک بار دیگرت بینم
 چو دیده باز کنم در برابر ت بینم
 چو صید مرده پس از مرگ دیده ام باز است
 بدان امید که یک بار دیگرت بینم
 سرور ملاطفت گستر خود را فدا می شوم •

اولا :

به عالم غیر ازین کامی نخواهم گر به دست افتد
 گذاری با تو ، وز مردم کناری تا چه پیش آید

ثانی ، حالات گر ملتفت شوی له المنه به سلامتی و صحت واصل کعبه
 مقصود شدیم ، و درین مقام محمود تمنای صحت آن وجود ذی جود را از هر
 مرامها گزیدیم •

حین تحریر که پنجشنبه ۲۳ شهر ذی الحجة الحرام میباشد عزم طرف
 مدینه را علی ساکنها آلا ف صلاة و سلام و تحیه جزم کرده ام • دو روز دگر

(علی برکة الله) راهی میشویم • ان شاء الله التفات آن حضرت باشد تا زمستان نزدیک آن آستان میشوم ، و تلغرافرا وقت نزدیک شدن مینویسم •

آری به همت تا حال همهء آمال حب الخواه بوده است • عجائب کاروبار است که غالب اوقات بلکه در همه ساعات در خوابها به خدمت رسیده و هر دمی به نوعی معاملات را میدیدیم و عرض میکردیم • عاشقم بر قهر و بر لطف به جد • باقی مگر در شرف تلاقی تفصیل را عرض داریم •

جناب مستطاب سید حسن^(۴) سلمه الله حاضر و بر التفات غائبانه آن حضرت ناظر است • خودت میدانی که خودش به خط خود عادت عرض عرائض ندارد ، والا که معلوم که : سراپا در جبین میغلطد از یاد سراپایت •

حاضران بزم حضور را خصوصا نورچشمان ارجمند طول الله عمرهم یادآور و داعی طول عمر بر سعادت و صلاحتم ، و به نامهء دیگر غیر از این نامه تفصیلا مصدع شده ام • یقین رسیده • به هر حال غرض یادآور است • در دل دوست به هر حيله رهى باید کرد •

زیاده ازین چه زحمت دهد •

الداعی
احمد

(۴) سهید حهسهنى چۆرى ، له نهوهى مهلا ئه بووبه كرى موصه نىفو مهلايه كى گه وره و موریدی بنه مالهى شیخانى تهوئله بووه . له م سه فهرى حه جهدا له سهر ده ستى حاجى شیخ ئه حمه ددا ته ر یقه تى وه رگرتووه .

بادی شیخ نهجموددینی کرپی شیخ عومر ضیائوددین

ژیانی شیخ نهجموددین

شیخ نهجموددین له ۱۲۸۰ ی هیجره تدا له تهوئله له دایک بووه . دایکی سه لما خانی کچی مه حمود به گی صاحبقرانه که له پیاوماقوولانی بابانو خه لکی سوله یمانی بووه . پاش فام په یدا کردن لای مه لا حامید دهستی کردووه به خویندنو ههر له دهووری ههرزه کاریدا له گهل شیخ عه لائوددینی برای لای شیخ موحه ممد به هائوددینی مامی ته مه سوکیان کردووه و ته ریفه تیان وهر گرتووه . له پاش کؤچی دواایی مامی که باوکی مالی گواستوه ته وه بوو بیاره ، له خزمهت باوکیدا خهریکی سولووک بووه تا به پایهی ئیرشاد گه یشتووه و ئیجازهی ئیرشادی دراوه تی .

له ژیانی باوکیدا زوړتر له دئی گومه و پشته له و بهری سیروان رایبوار دووه . هه ندی و هختیش له خزمهتی باوکیدا بووه له بیاره و خهریکی ئیرشاد کردنی موریدان بووه . پاش کؤچی دواایی باوکی له ۱۳۱۸ د ، له شوینی باوکیا دامه زراوه و بووه به مورشید ، ههرچه ند به ته مه ن له شیخ عه لائوددینی برایشی بچو و کتر بووه . ئه م دامه زراوه ی شیخ نهجموددین له جیی باوکی به بریاری خه لیفه کانی باوکی و پاله سه ربوونی جه نابی مه لا عه بدولقادی موده پریس و له حوزووری عوسمان پاشای جافدا بووه که فه رمانره وای قه زای هه له بجه بووه .

شیخ نه جموددین له سهره تاي مانگی موحه پرره می ۱۳۳۷دا
نه خوش که وتوووه و پاش چه ند پوژئی (وابزانم له ۹ ی مانگدا) کوچی دوايي
کردوووه له ژووری نارامگای باوکیدا له پشت نه ووه و به خاک سپیراوه •

ژياني روژانه‌ی شیخ نه‌جموددين

شیخ نه جمود دین له پاش دامه زرانی له سهر به رمالی ری پشاندانی
 موسولمانان ، له سهر شیوهی باوکی روشتووه و زور خزمه تی مه لا و فقهی
 کردووه و تا توانیویه خوی له دنیا دوور راگرتووه • بیستووه زیاتری
 دانیشتنی له گه ل مه لایانی گه وره بووه و مه جلیسی مه جلیسی نه دهب و یقار
 بووه • زیاتر له گه ل کهسانی وهك مه لا عه بدولقادی موده پریس و مه لا قادری
 مه لا مؤمن و مه لا قادری صوفی و مه لا موصطه فای خورمالی و مه لا ئاغا
 موحه ممه دی کوری سه یید حه سه نی چوری و شیخ بابا ره سوولی یی دنی و نه م
 جوړه که سانه رایو اردووه و ، هه رچه ند ده سیان خالی بووبی و کاریک
 نه بووبی پی یه وه خه ریک بن به یه کی له مه لا کانی فه رمووه کتبی وه کو (احیاء
 علوم الدین) ی غه زالی و (الحکم) ی عه طائوللای سکه نده ری و (الابریز) ی
 شیخ عه بدولعه زیزی ده بیاغ و (مکتوبات) ی ئیمامی ره بیانی و دیوانی (بیدل)
 بخوینیتته وه و ، نه گه ر مه سه له یه کی گران له ئارادا بووبی لی کولیونه ته وه ••
 چاوپویشی زور بووه له هه له ی فقهیکان ، ته نانه ت زور جار به هو ی شه ره
 به فر کردنیانه وه شووشه ی په نجه ره ی ژووره که ی شکاوه ، به لام هیچ ده نگي
 نه کردووه • نه گیر نه وه جاریکیان شیخ له طیفی ته کیه یی که له بیاره فقهی
 بووه له گه ل شیخ موحه ممه د نه مین ناوی کیسه داری شیخدا نه بی به هه رایان •
 شیخ له طیف به په نامه کی هه ره شه له شیخ موحه ممه د نه مین نه کا ، نه ویش
 له ترسا نه روا لای شیخ شکاتی لی نه کا • شیخ بانگ نه کاته شیخ له طیف و
 پی نه لی نه وه چینه به سهر شیخ موحه ممه د نه مینه وه و چیت پی و تووه ؟

ئەویش ئەللى : بەخوۋا ياشىخ ھىچم لى نە کردوۋە ، تەنيا چپەيىكم بۆ کردوۋە .
شىخىش زەردەخەنەيەك ئەيگىرى و ھىچ ناللى . .

دوورى شىخ نەجموددىن لە دىناۋ دىناپەرستى

بىستوۋمە زۆر جار دەولەتى عوسمانى ويستوۋىەتى مانگانە بۆ شىخ
نەجموددىن بىرپىتەۋە بە ناۋى نان دانى ھەژارانى موسولمانانەۋە ، بەلام ئەۋ
ھەر نەيۋىستوۋە و توۋىەتى ئەم خەلكە كە دىن بۆ بيارە ، ئەگەر لەبەر
پەزاي خوا دىن ، خوا پەكيان ناخاۋ پاروۋە ناتىك ھەر ئەبى بىخون . ئەگەر
بۆ پەزاي خواش نايەن ، ئىمە بۆ زىيانىان بۆ بدەين لە بەيتولماللى موسولمانان .
با حوكومەت پارەى خۆى لە پىۋىستىيەكى خۆيا خەرج بكا باشتەرە . بەلام
سەرەنجام دەست و پىۋەند لى نە گەراۋن و مۆرەكەيان لى ۋەرگرتوۋە .
حوكومەتىش مانگى سى لىرە مەعاشى بۆ ناردوۋە . شىخ دوو مانگ ئەم
مانگانەيەى ۋەرگرتوۋە دابەشى کردوۋە بەسەر سەربازانى عوسمانىدا كە
لە قەلەكەى ملەگاي چنار بوون لە بيارە يا بەسەر ھەژارانى ئاۋايدا . پاش
ئەۋ دوو مانگە ۋازى لى ھىناۋە و ئىتر ۋەرى نەگرتوۋە .

ھەروا بىستوۋمە جارىكيان مىۋانى عەلى بەگى كورى مەحمود پاشاى
جاف ئەبى . عەلى بەگ لەكاتىكا كە لەگەل شىخدا تەنيا ئەبى پىي ئەللى
ۋەختى خۆى مەحمود پاشاى باۋكم جۆگەى چولمەكى داۋە بە خانەقاۋ
تائىستا بەروبوۋەكەيتان صەرف کردوۋە . من ئىستا ئەبىنم مەسەف گران
بوۋە شىخ منال و دەست و پىۋەندى زۆرەۋ بيارە شوئىكى دوور لە
بەروبوۋە . ھەزەكەم ئەۋ جۆگەيە تاپۆ بكم لەسەر شىخ تا خۆى لە
ژياندايە صەرفى بكا بۆ خانەقاۋ پاش خۆشى منال و خىزانى سوۋدى لى
ۋەربگرن . ئەۋىش پىي ئەفەرموئىت : عەلى بەگ ! باۋكى تۆ ئەۋ جۆگەيەى

داوه به باوکی من چونکه باوه‌ری وا بووه پیاوی خودایه • تویش ئیستا
 ئەم میهره‌بانی‌یه ئەکە‌ی چونکه باوه‌رت وایه من پیاویکی باشم • ئەگەر
 لەپاش من و تویش ئەولاده‌کانم پیاوی باش بن خوا دلی ئەولاده‌کانی تویان
 بۆ نەرم‌ئەکا • ئەگەر ڕوو له خوایش نه‌بن ، بۆچی مالی ئیوه‌یان بدریتی و
 هەر بۆ ئەولادی خۆت باشترو تاپۆکه‌ی ناوی •

شیخ نه‌جموددین له ژبانی خۆیدا سامان و مالیکی ئەوتۆی نه‌بووه و
 پاش کۆچی دوا‌یشی ته‌نها سی ده‌ست خانووی له بیاره لەپاش به‌جی‌ماوه •
 یه‌که‌م ئەو خانوانه‌ی نووساون به‌ خانه‌قاوه که باوکی دروستی کردوون و به
 میرات بۆی ماونه‌ته‌وه • دووه‌م : خانوه‌کانی باخچه‌ی به‌رابه‌ر به‌ خانه‌قاو
 سیه‌هم خانوه‌کانی سه‌ربرج که خۆی کردوونیه‌ته‌وه •

ژن و مندالی شیخ نه‌جموددین

ئەم ذاته چه‌ند ژنی هیناوه • یه‌که‌م : خاتوون ناوی کچی حه‌مه‌که‌ریمی
 کوری شیخ ره‌شیدی خه‌لیفه‌ی باپیری • دووه‌م : عه‌تی‌ه‌ی کچی شیخ
 موحه‌مه‌دی قه‌ره‌داغی • سیه‌هم : خاتو ره‌عنای کچی عه‌زیز خانی دزلی •
 چواره‌م : کافیه‌خان که ئەمیش هەر کچی عه‌زیز خانه‌و پاش مردنی خاتو
 ره‌عنا هیناویه • پینجه‌م : خاتو خاوه‌ری کچی موصله‌فا خانی قوبادی •
 شه‌شه‌م : کافیه‌خانی کچی شیخ موحه‌مه‌دی عه‌بابه‌یلی • حه‌وته‌م : خاتو
 فاطمه‌ی کچی شیخ موحه‌مه‌دی قه‌ره‌داغی (خوشکی عه‌تی‌ه‌خان هەر له‌
 باوکه‌وه) • هه‌شته‌م : خاتو تووبای کچی مه‌فاخیر و لمولکی سنه‌یی • شیخ
 نه‌جموددین ئەم ژنه‌ی پاش دوو سال ناردوه‌ته‌وه بۆ مالی باوکی و
 ده‌ست‌به‌رداری بووه (۱) •

(۱) له‌به‌ر ڕووناکی خووره‌وشتی شیخ نه‌جموددیندا من باوه‌رم وایه شیخ
 ئەم ژنانه‌ی بۆیه هیناوه ، که زوربه‌یان کچه به‌گزاده‌و ده‌سه‌لاتدارن ، تا له

شیخ نه جموددین یازده کوریشی بووه : له ژنی یه که می موحه ممه د(۲) .

رِیگای لی نزیك كه وتنه وه یانه وه جه ورو سته میان كه م بکاته وه و بتوانی
ئه گهر داماوئ پهنای پی هینا رزگاری بکا . ههروه ها بوئه وهی ئه و ئاغاو
به گزادانه له ره وشتی موسولمانه تی نزیك بخاته وه و ، من خۆم ئاساری
هاورئ یه تی شیخ نه جموددینم له كه سو کاری ئه و ژنانه یدا به دی کردو وه .

(۲) ئه م کوره ی شیخ نه جموددین به گهنجی کوچی دواایی کردو وه . شاعیریکی
ناسك بووه و نازناوی شیعیری (نه جمی) یه . ئه م دوو پارچه شیعه ریم
ده سگیر بووه ، وا لیره دا ئه یان نووسمه وه :

— ۱ —

به دار الملك غم امشب دلم سلطان دوران است
خدا آباد گرداند عجب صحرای ویران است
دل امشب باز میخواند حکایات محبت را
کز اینها چون دهد یارم سراسر دیده طوفان است
محبت فتنه انگیزد چه آب و آتش آمیزد
چه نسبت آب با آتش ؟ ازین هر عقل حیران است
به بزم شورش مجنون سر سودازده دارم
میان بزم عشاقان دلم طفل دبستان است
ز رنگ اشك گلگونم همه دامن من گل شد
بهاری بس خوش است اینجا که سر تا پا گلستان است
به ابرویت نگه کردم گمان کردم کمان باشد
غلط کردم کمان نبود هلال عید قربان است
ز چین زلف پر چینت گره کم بر دل ما زن
که خود بی چین زلف اشك جهان یکسر چو زندان است
ازان دم دیده وا کردم سر گیسوی او دیدم
نفهمیدم که مشک است آن مگر یا سنبلستان است
چو پرتو بر مه اندازی ز حسرت ماه گم گردد
بلی چون خور شود پیدا جبین ماه نقصان است
من از تیر و کمان او خلاصی نبودم هرگز
خلاصی یافتم خود را علاجم تیر باران است

ز بندابند گفتارت نیستان شکر خیزد
چه شیرین است گفتارت سراسر شکرستان است
ز وصف آن لب و دندان جز اینها من نمیدانم
عقیق و گوهر و یاقوت و در و لعل و مرجان است
دلم شوریده ، کامم شور و چشمانم سراسر شور
همه این شور و شورشها ازان گرد نمکدان است
ز هجر قاتلت دیدم قیامت آشکارا من
چو رفتی در کنار من به جای مرگ مهمان است
بباید زار نالیدن برین بی طالعی (نجمی)
که از هر باب و هر بابت سرانجام تو حرمان است

- ۲ -

نخواهم سیر گل دیگر نباشد
به صحرا یاسمین عبهر نباشد
نروید سبزه یارب بر لب جوی
خدایا هر گیاه تر نباشد
نخواهد سرکشد سرو از لب جو
الهی بر لب کوثر نباشد
نمیمانده به چشمش نرگس تر
چو زلفش نیز هم عنبر نباشد
خطش هر سبزه را نشأت فزا شد
بلی کز خلد خود کمتر نباشد
کشد مژگان او چون خنجر تیز
ولی مژگان او خنجر نباشد
نمیدانم چه شورا است آنکه دارم
عجب دارم که این محشر نباشد
چشانیدی مرا يك لذت خوش
که آنرا شیر با شکر نباشد
(معاذ الله) چو تو خونخواره نه
که جلاد این چنین خونخور نباشد

له ژنی دوووه می نووړوددین و^(۳) زهینوددین و که مالوددین و موحه ممد
 عوتمان • له ژنی چواره می موحه ممد صاحب و سهیفوددین • له ژنی
 پیښجه می عهینوددین • له ژنی شه شه می کاکه نه حمده • له ژنی حه وته می
 مه حمودو حه یدر •

چهند نمونه گی شیعری شیخ نه جموددین

شیخ نه جموددین شاعیر و خوښ نووس و خاوهن هست بووه •
 نازناوی شیعری (کوکب) ه • و لیرهدا چهند پارچه شیعری کی
 بلاوئه کهینه وه • به داخه وه هر نه مهنده مان ده سگیر بوو ، به لام به پله ی
 شیعره کانیدا دیاره که نه بی زیاتری بوو بی •

— ۱ —

ز جور ماه رویان دیده خواهد خون فشانی را
 که نبود در جهان ایام فرصت کامرانی را
 بهر جا بهره منداند از وصل و من بی دل
 ندیدم لذتی در عمر خود ذوق جوانی را

به بحر فکر بردم غوطه چندی
 به سان آن پری پیکر نباشد
 من آن تأثیر عشق از تو دیدم
 که هرگز در زر احمر نباشد
 من آن آبی که باشد در کلامت
 نباشد در در و گوهر نباشد
 خط و ربط کلام دلکش است آه
 ولیکن چون خط دلبر نباشد

(۳) نه م ذاته پاش کوچی دوايي باوکی ماوه يهك له بياره شيخي تيي كړدووه و
 پاشان کوچی دوايي كړدووه •

الهی محض فضل از ذات پاکت جویم و خواهم
 ترحم کن دل غم دیده عشاق جانی را
 چو در گلزار خوبی نشاء از حسن او دیدم
 به دل ناچار کردم طی امید زنده گانی را
 هلال ابروت را زاهد اندر خواب اگر بیند
 به صحن خاطرش صورت نبندد نقش مانی را
 گر از عناب جان بخشش تبسم بهره مند آید
 کجا ماند سکونت در کمین لعل یمانی را
 به آب دیده و خون جگر چندانکه غلطیدم
 مگر در خواب بینم نشاءهای شادمانی را
 به عارف گر نماید نشاء از جلوه حسنش
 شود فارغ ز ترتیب رموز نکته دانی را
 به رمز و عشوه ابرو و چشمش جز دل عاشق
 کجا واقف شود علم زمانی و مکانی را
 به اوج کبریا جا دارد ار سایم کلاه فخر
 که باشم کمترین بندگان فاروق ثانی را
 چه پروا هست (کوکب) را ز خونریزی فتانش
 که گیرد از لب لعلش حیات جاودانی را

— ۲ —

(درویش) که حرف او به صورت پنج است
 هریک به مثابه که بیش از بیش است

(دال) است دلیل آنکه با درد بسازم
گر بر تن تو هر سر مو صد نیش است

(ری) روی^۱ ریا مکن کین روی^۲ ریا
رسوائی بیگانه و رنج خویش است

(واو) است وداع غیر مولی کردن
این کار چنین منافعش با خویش است

(یا) یکدل و یکتا شدن اندر ره عشق
یکتا نشود هر آنکه او با خویش است

(شین) آنکه شکوه و شکایت نکند
با اینکه هزاران الم اندر پیش است

هر کس که چنین پنج خصائل دارد
دریاب وزو گزیر کو درویش است

— ۳ —

باز دلم اندر کف شاهین هوایت
پر ریخته در قید مسلسل به هوایت
از نیش فراق دل مشتاق پر از خون
لبهای به هم بسته چه گوید ز ثنایت
ای روز فراق شب دیجور غریبان
ای صبح سعادت شب دیجور لقایت
از خوشی وصلت همه اجزای وجودم
لب ریز حلاوت شده نازم به هوایت

حسن ترا ای نگار ماه ندارد
ماه فلک گیسوی سیاه ندارد

فوج حبش صف زده از یمین و یسارت
هیچ شهی این قدر سپاه ندارد

قتل مرا به غمزه ابروان بنمودی
کشته عشق توم گناه ندارد

ناوک دلدوز تو نشسته به سینه
عاشق دل خسته داد خواه ندارد

گوشه عزلت گزیده ام به خیالت
تکیه گهم هیچ پادشاه ندارد

خالی از اغیار است منزلک دل
هیچ کسی غیر دوست راه ندارد

چون به تو دادم عنان دین و دلم را
غیر تو دیگر کسی نگاه ندارد

جور و جفای رقیب شوم بدر کن
قلب چو آینه راه آه ندارد

(کوکب) دل خسته را پناه به یاراست
غیر تو ای دوست او پناه ندارد

از حسن طالع اثری دستگیر شد
چندانکه خانه دل ویران منیر شد

سیبی به من رسید ز لطف لطیف یار
کانرا لطائف دل و سینه‌م اسیر شد
بویش دل فسردهء مارا حیات داد
حسرت دهندهء تفحات عبیر شد

— ۶ —

مسلمانان چه حال است این ز کار خویش حیرانم
گهی فرزانهء دهرم ، گهی مجنون دورانم
گهی در عقل و دین فردم ، گهی از هردو بیگانه
گهی جاهل ، گهی عالم ، گهی از خود جدا مانم
گهی با خلق در کارم ، گهی از غیر بیزارم
گهی واجد ، گهی فاقد ، گهی از خود پریشانم
نه راه شرع می‌پویم ، نه از اغیار می‌گوییم
خراب بادهء اویم ، نه معمورم نه ویرانم
به نقد و نسیهء دوران نه شادانم نه محزونم
ذلیل غیرت خویشم که بی دلبر چرا مانم
دل خود را نمی‌بینم مگر در عقد گیسویش
ازان رو از پریشانی ازین عالم گریزانم
صفای سینهء پیران برین معنی گواهی داد
که من خود را نمیدانم مگر آن جان جانانم
ضعیف و بی‌کس و خوارم به چشم دشمن بدخو
به عالمهای معنی بین که همراز دلیرانم

گهی درویش بی‌جایم ، گهی مجنون رسوایم
 نه از آبم ، نه از آتش ، نه چون خورشید تابانم
 گهی چون سایه بر عالم ، گهی بی‌مایه از عالم
 گهی شادم ، گهی ماتم ، گهی چون ماه تابانم
 گهی سیار ناسوتم ، گهی طیار لاهوتم
 گهی چون گنج مستورم ، چو مه گه پرتو افشانم
 گهی در مرکز خاکم ، گهی در اوج افلاکم
 گهی بر خاک می‌پایم ، گهی بر فرق کیوانم
 گهی نارم ، گهی نورم ، گهی چون شمع کافورم
 گهی خورشید تابانم ، گهی لعل بدخشانم
 منم آن (کوکب) دری کواکب‌را چو میرانم
 منم مست جمال او که دایم مست و حیرانم

— ۷ —

خواهر شرع و طریقت فاطمه
 شادمان بادا به حسن خاتمه
 کرده از روی صفائی نیتش
 با فقیران عهدهای خاتمه
 از خدا خواهیم در هردو جهان
 باشد از امداد پیران غانمه
 خواهر ما باشد و فرزند پیر
 باد یارب در جوار فاطمه

باشدش نجم هدایت راه‌بر
 در امان بادا ز نفس ظالمه
 در قیامت همچو دنیا باد او
 در مراتب اسوهء هر خانمه
 با (ید) او محکم بدارد رشته‌را
 تا شود از هر مصیبت سالمه (۴)

چوارخشته‌کی

— ۱ —

ای آنکه مهر تو به دل دل مقرر است
 نقشست میان مردم چشمم مصور است
 خواهم ز لطف حق که سعادات بایدت
 منظور خویش اگر خوانمت مکرر است (۵)

— ۲ —

گر به دل داری تمنا وصل جانان (سالما)
 با تمنای وصالت سالمی مشکل شود

(۴) شیخ نه‌جموددین ئەم چەند بەیتە‌ی بۆ فاطمە خانى خەسووی نووسیوه‌و
 وشە‌ی (ید)یش لە دوا بەیتدا ئیشارە‌تە بۆ (یە‌دوللا خان) ی کۆ‌ری .
 بۆ‌یە وشە‌ی (باید) بە (با ید)یش و (باید)یش ئە‌خوینریتە‌وه .

(۵) شیخ نه‌جموددین ئەم چوارخشته‌کی‌یه‌ی لە وه‌لامی شیخ نوروددینی
 کۆ‌ریدا نووسیوه‌ که ئەم بەیتە‌ی بۆ نووسیوه :

شاها ! چرا نظر به گدایان نمیکنی
 شاید خبر نداری ز احوال چاکران

رو به صحرای جنون و نقد جان و دل به کف
يك لقا جو يك لقا جو ، وصل بس مشکل بود (۶)

— ۳ —

ای ز تو نشأ و نمای شجر ایمانم
بی وصال تو بود حذف حروف جانم
دامن وصل تو گر دست دهد واصل شد
اگر از دست دهم مرگ شود مهمانم (۷)

دوو چوارینه‌ی شیخ نه‌جموددین
مه‌لا موصطه‌فای خورمالی کردوونی به پینج‌خسته‌کی

زان روز که دل به یاد حسنت بستم
اوراق ز غیر شوق ذات شستم
از کون و مکان و جمله عالم رستم

(۶) شیخ نه‌جموددین ئەم چوارینه‌ی له وه‌لامی ئەم چوارینه‌ی سالمی سنه‌یی
(شیخ سه‌لیمی سنه‌یی) دا نووسیوه :

(کوکب) لقبی ، مه‌ صفتی ، راحت جانی
بیمارکن (سالم) و آرام‌ستانی

برده زمن دل شده صبر و خرد و هوش
ای کاش به وصلش شدمی شاد زمانی

(۷) شیخ نه‌جموددین ئەم چوارینه‌ی بو باوکی نووسیوه . باوکیشی به‌م
چوارینه‌یه وه‌لامی داوه‌ته‌وه :

ای ز تو راست قد همچو خم چوگانم
بی تو چون زلف سراپای به خود پیچانم
ناز بر چرخ برین میکنم آن دم که دمی
از درم آیی و گویی که منت مهمانم

« از شور محبت تو چندان مستم
سرشتهء اختیار در شده از دستم »

★ ★ ★

آنها که نه طالب رضای اویند
راضی ز خودند و عیب مردم جویند
بنگر که چه نوع عالمی بدخویند
« گه نام مرا به نیک و گه بد گویند
من دانم و دوست هرچه هستم هستم »

★ ★ ★

آنها که به یاد و ذکر حق معمورند
از بادهء وحدت و فنا مخمورند
در عالم ملک از نظر مستورند
« در عالم جان به نیستی مشهورند
وز ذلت و انکسار خود به جان مسرورند »

★ ★ ★

آنها ز هوای نفس سرکش دورند
اندر ملکوت ناظر و منظورند
با آن همه انتصار کی مغرورند
« مردان خدا ز خودپرستی دورند
وز درد غرور و کبر و هستی دورند »

چهند به یتیکی شبیخ نه جموددین

— ۱ —

(کوکب) به خاکساری خود ناز میکند
ای در غبار دل ز خیالت دفینه‌ها

زمان بی‌مهر و عالم در تلاطم ، یار مستغنی
مرا بر آرزوهای دل خود خنده می‌آید^(۸)

(کوکب) بخت مرا هیچ منجم شناخت
یا رب از مادر گیتی به چه طالع زادم^(۹)

به‌یتیکی شیخ نه‌جموددین به عه‌ره‌بی

القلب تنور نارٍ والمدامع طو
فان" ، سمعنا بماءٍ فار من نار^(۱۰)

چهند نامه‌یه‌کی شیخ نه‌جموددین

چهند نامه‌یه‌کی شیخ نه‌جموددینم ده‌سگیر بووه که بو هه‌ندی له موریدو
مه‌نسووبانی نووسیوه ، وا لی‌ره‌دا بلاویان نه‌که‌مه‌وه :

(۸) شیخ نه‌جموددین هم به‌یته‌ی له وه‌لامی نامه‌ی مه‌حمود پاشادا نووسیوه
که له‌پیش جه‌نگی یه‌که‌می جیهاندا ویستوویه بچی بو جه‌جو شیخیش
له‌گه‌ل خوی به‌ری .

(۹) دوابه‌یتی غه‌زه‌لیکیه‌تی ده‌سگیر نه‌بوه .

(۱۰) شیخ نه‌جموددین هم به‌یته‌ی بو به‌ره‌ره‌کانیی هم به‌یته‌ی (ابن الفارض)
داناوه :

ماء المدامع نار الوجد تحدرها
فهل سمعتم بماء فاض من نار ؟

نامه‌ی یه‌که‌م

بۆ حاجی بابای تائشیی نووسیوه

بابای خودرا سپرده‌ه دست باطن بابای خود نموده‌ام • ان شاء الله
در ایاب و ذهاب و سفر و حضر بی‌خطر باد • دست پیر از غائبان کوتاه نیست •
اجازه‌ه شما که به ضمانت است امیداست ان شاء الله طالبان‌زا مفید
باد ، و آن قدر از خود بی‌امید مباش • بازوی خودرا منگر • اقتدار معنوی
پیران مارا بین • ان شاء الله به سلامتی وارد وطن خود شوند • از صحبت
اهل انکار خودرا دور دار • میزان شریعت مطهره‌را در حرکه و سکنه
و اکل و شرب و قول و فعل از دست ندهند ، و اختیار قضاوت نمایند و با
ارباب دنیا بی‌ضرورت شرعی اختلاط نباید کرد و از مجاوره و مصاحبه‌ه
ایشان احتیاط باید نمود (ولا تترکوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار) • قناعت
پیشه باش تا محتاج نباشی ••

در اوقات توجه صورت مثالیهء رابطه‌ه‌را در بین خود و مرید قرار داده
و نفی وجود خود نموده ، یعنی خودرا قابل افاده‌ه مشمار و منتظر باش که از
طرف قلب رابطه یا جمیع لطایف رابطه فیوضات و برکات به قلب خودت
و قلب مرید وارد شود • اکثر افادات از طرف ناقص به ضمانت کامل شامل
حال مسترشدان میشود • از ما و شما بهانه بر ساخته‌اند ، والا کاروبار با
اراده‌ه حق و عنایات خاصان حق است • امیدوار باشند • والسلام علیکم •

نجم‌الدین العمری

نامه‌ی دووه‌م

بۆ حاجی شیخ عارفی قزرا باتیی نووسیوه

ای دل جهان به کام تو شد ، شد نشد ، چه شد
دولت اگر به نام تو شد ، شد ، نشد ، چه شد

ای عزیز مطلب اگر عمر و حیات است ، کریمه (اذا جاء اجلهم) آنرا ختم فرموده • و اگر رزق است ، آیه (نحن قسمنا) کافی است • و اگر عزت است مضمون شریف (ولله العزة ولرسوله وللمؤمنین) ناصحی است بی نظیر • (کفالك بالموت واعظا) یا عارف • والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی سیّهم

دیسان بۆ حاجی شیخ عارفی قزلباتی نووسیوه

بسمه سبحانه و تعالی

برادر طریق صفا ، نور چشم ارجمند سعادت قرین ، حاجی شیخ عارف ، واصل به مقام تمکین و محفوظ از مزلات تلوین باد • چندی است از حالات شما اطلاع کامل نیست ، تا اینکه حاج حسین انطاکیه رسید و در مکتوب نورچشمی ملا سعدالدین شرح حالات شمارا یافتیم. از نوید صحت و استقامت بر آداب مبروکه بزرگان خیلی خوش وقت شدم • فحمدا له ثم حمدا له • ان شاء الله این فقیر شمارا فراموش ندارم • در راه عشق مرحله قرب و بعد نیست • چو با منی ، در یمنی ، پیش منی •

امانت خودت و مراقبت و مواظبت بر ختم و تهلیل و رواج دین و نصائح طالبان و ترغیب و تشویق برادران طریق بر آداب معموله بزرگان ، و محبت و مهربانی با اخوان طریق • کار این است و غیر این همه هیچ •

عموم برادران و احباب را سلام مخصوص میرسانم ، خصوص صوفی مجید و حاجی رشید • وفقنا الله وایاکم آمین •

غلام عمرم
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی چواره‌م

دیسان بۆ حاجی شیخ عارفی نووسیوه

برادر طریق صدق و صفا حاجی شیخ عارف ، کان الله له و صانه
و علی حقیقة التقوی أعانه •

ان شاء الله سلامتند ، و بر اتباع آداب بزرگان دین در استقامتند •
زحمات و مصائب روزگار کفارت معاصی هستند ، مادام اساس دین و ایمان
مختل نباشد •

از زحمات و ضرر دنیوی ملول نباید شد • آیه‌ء کریمه‌ء (ولنبلونکم
بشیء من الخوف والجوع) را تا آخر آیه ملاحظه نمایند ، و به کارهای
حق سبحانه دل خود را راضی و خوشنود باید کرد ، و اوقات را به ذکر و یاد
حق سبحانه معمور ، و خاطر را به نعمت ایمان و اسلام مسرور باید داشت •
بلایی کز حبیب آید هزارش مرحبا گویم • عموم اخوان و دوستان را عرض
سلام دارم • منسی خاطر نیستند • (ولاتکونوا کالذین نسوا الله) • لا اله
الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم • نوید صحت و چگونگی
احوال را مرقوم دارند ، و حاجی قدوری و حاجی رشید را سلام رسانم ،
و صوفی مجید را کذلک • والسلام علیکم ، وقلبی الیکم •

نجم‌الدین العمری

سرکار عالی میر مهربان جمیل بگرا صانه الله عرض سلام دارم •
ترتیب نفی و اثبات چنین است : حرف (لا) از ناف به پیشانی که محل
لطیفه‌ء نفس است کشیده ، وهم (اله) را از لطیفه‌ء نفس به کتف راست کشیده ،
و (الا الله) را از کتف راست بر سر لطیفه‌ء قلب آورده •

نامه‌ی پینجم

لمبارهی حاجی شیخ عارفه‌وه بو موریدانی قزرباتی نووسیوه

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته • در خدمت عموم دوستان و مریدان قزرباط و اطراف قزرباط عرض سلام و دعای توفیق بر اتباع سنن سنیّه حضرت خیر الانام صلی الله علیه وسلم دارم •

برادر طریق حاجی شیخ عارف از طرف حضرت پیر قدس سره و از جانب فقیر مأمور و متولی خانقاه قزرباط است •

هرکس از دوستان تقویت و کمک اورا در خدمت خانقاه قزرباط بنماید موجب خوشنودی ارواح مقدسه پیران کبار و باعث مسروری و رضامندی این فقیر است • والسلام علیکم وقلبی الیکم •

خادم الفقراء
نجم‌الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی ششم

دیسان بو حاجی شیخ عارفو موریدانی قزرباتی نووسیوه

جناب سعادت‌مند برادر طریق صفا حاجی شیخ عارف سلمه الله و سائر اخوان طریق توفیق‌را به سلام و دعای توفیق طاعت یاد میداریم •

جناب فاضل سعادت مآثر ملا عبدالقادر به تصویب این فقیر و امر جناب جلالت‌مآب محمود پاشا برای تدریس مدرسه محمودیه متوجه آنجا شد (۱۱) • (من کل الوجوه) خدمت و احترام و ترضیه خاطر عزیزش موجب

(۱۱) له‌م نامه‌وه دهرئه‌که‌وئ که مه‌لا قادری مه‌لا مؤمن به ئه‌مری شیخ له دئی پرسی ژوورووه‌وه کوچی کردووه بو قزربات • وادیاره ئه‌مه له ده‌وروبه‌ری ۱۳۲۳ی هیجریدا بووه • له لاواندنه‌وه‌که‌ی مه‌لا ئه‌حمده‌ی فه‌قی عه‌لی‌یه‌وه دهرئه‌که‌وئ که‌وا مه‌لا قادر له ۱۳۲۶ی هیجریدا له قزربات کوچی دوایی کردووه •

مسروریت این فقیر است چون ظاهرا و باطنا نسبت کامل با فقیر دارد • تعجیز
و تفریح او واسطهء عجز و فرح فقیر و پیران ما است • (و من نکث فانما
ینکث علی نفسه) •

والسلام علیکم •

غلام عمر م
نجم الدین

۱۳۱۷

نامه‌ی حموتهم

بۆ یه‌گئی له دۆستانی نووسیوه بۆ پرسه

تو خود دانی که طغرانیس ازل نام بقای جاودانی بر نامهء زندگانی
هیچ آفریدهء رقم نقرموده ، و نقاش صور موجودات نقش حیات بر صفحات
ممکنات جز به قلم (کل شیء هالک الا وجهه) ثبت ننموده ، و خیاط کارخانهء
قدم جامهء وجود هیچ موجودی بی طراز عدم ندوخته ، و فراش سراچهء قدرت
شمع ظرافت بی تندباد آفت نیفروخته • فنعم ما قیل :

تا فلك معمار این معموره شد بی خار غم
يك گل شادی به باغ زندگانی کس نیافت

گلستان عمر را در مرغزار روزگار
نوبهار خالی از باد خزان کس نیافت

این شربت است همه را چشیدنی ، و بار محنتی است جمله را کشیدنی •
مرهم این زخم جز صبوری نیست ، و علاج این مرض جز شکیبائی ضروری
نه ، صبوری ضروری است کاین درد دل را به غیر از صبوری دواى ندارد •
والسلام •

نجم الدین

نامه‌ی هه‌شتم

بۆ مه‌حمود ئەدیب ئەفەندی نووسیوه له خانه‌قین

أحب الأحاب ، سعادتمآب ، برادر طریق صدق و یقین ، محمود
أدیب افندی ، سلمه الله و زاده ، و جعل التقوی زاده ، و رزقه الحسنی
و زیاده •

چندی‌است از حالات شما اطلاع کامل نیست • دارنده‌ی صحیفه
صوفی محمد صالح عازم آن صوب گردید ، استعلام نوید صحت
و استقامت‌را بر آداب بزرگان لازم شمرده ، ان شاء الله سلامتند ، و بر
آداب ذکر و فکر و اتباع سنن سنیه علی صاحبها آلاف الصلوة والسلام
والتحیة ساعی و جاهد باشند ، و بصحبت ارباب غفلت اوقات خودرا ضایع
نکنند ، و جیفه‌ی دنیای دنیه شمارا فریب ندهد و مغرور ننماید •

و ما هی الا جیفه‌ی مستحیلة

علیها کلاب همّهن اجتذابها

فان تجتنبها کنت سلما لاهلها

وان تجتذبها نازعتک کلابها

جناب حق جل جلاله فرموده «ألا بذكر الله تطمئنّ القلوب» • ساعی
باشند که ظاهر خودرا به اتباع شریعت غرا آراسته ، و باطن خودرا به ذکر
خدا و یاد شیخ مقتدا که واسطه‌ی حصول معرفت الله‌است پیراسته نموده ،
و اخوان طریقت‌را به محبت و صفا مهربانی کرده ، و از محرّمات قولی و فعلی
جدا اجتناب نموده ، تا مقصود حقیقی شما از شما مجتنب نباشد •

جناب دوست قدیمی و مقبول با صدق و صفا جعفر افندی‌را سلمه
الله سلام مخصوص میرسانم ، ان شاء الله از طرف فقیر فراموش نمیشوند •

تصورات نوعیه مردم چنان است که بعد از رحلت حضرت پیر کامل
والد ماجد قدس الله سره الأقدس دکان معرفت برچیده شده ، و نور
هدایت برخاسته گردیده ، و طریق سیر و سلوک به کلی متروک مانده ،
و مراتب و کمالات بزرگان سلف را در استعداد خلف اساسی نمانده ، به
آن واسطه طریق یأس را پیش گرفته ، و رسته طلب گسسته ، از برکت پیران
محروم مانده اید .

الحمد لله نور هدایت بی نهایت ، و دکان معرفت پر از جواهر نفیسه
صداقت ، و اعانه و امداد ارواح طیبه بزرگان بر وفق تمنای دوستان است .
فحمدا له ثم حمدا له • والسلام التام والتحية والاكرام على النبي العربي
سيدنا محمد و آله وصحبه العظام آمين •

غلام عمرم
نجم الدین

نامه‌ی نوّه‌م

دیسان بۆ مه‌حمود ئەه‌دیب ئەفه‌ندی نووسیوه

برادر طریقت سعادت‌مندی ، أحب الأحاب مهربان جناب محمود افندی،
سپرده همت ادیبان آستان حضرت سبحان باد که لطائف عالمین امر و خلقشرا
به توجهات معنویه مشفقانه مورد واردات محبت ذات خداوند یگانه
فرمایند ، و طلوع کوکب سعادت دارینشرا از افق استقامت بر وفق تمنای
فقرای زاویه ارادت گرداند که در زمره راستکاران میدان صداقت رستگار
باد • یارب دعای خسته دلان مستجاب کن • آمین بجاه سید المرسلین
صلوات الله وسلامه علیه وعلیهم اجمعین •

غلام عمرم

نامه‌ی ده‌ه‌م

نازانم بۆ کبی نووسیوه

نبوت امری است معین و مکشوف مراتب جمال ، و ولایت حقیقتی است مبهم و مستتر پردهء جلال • پس فهم بر هرچه معین است تأویل نپسندد ، و درك آنچه مبهم است بی تأمل صورت نبندد (فاسألوا اهل الذکر ان کتتم لاتعلمون) •

نکته : آدمی به علت افسون امل در جمیع احوال دشمن آسایش خودش است • اگر در منزل است به هوای سفر و سیر صحرا دوری از وطن میدارد • و اگر در سفر است خار خار سودای وطن دامنش را نمیگذارد • نه در صورت سفری بهره‌یاب کیفیت سفر ، و نه در حالت وطنی از جمعیت وطن باخبر •

خوشا به حال از خود رستگان و به حق پیوستگان که استشمام رائحهء ریاحین الفت از ساز کلام معرفت ختامشان قوت جان بیداران است ، نه همنشینی جهلاء و عمر و زید که نقود اوقات را قولا و فعلا مصروف مکر و کید میدارند ، و همیشه از نشأه فارغ البالی و مرفه الحالی بی‌خبر و از دولت استغراق شهود و حضور بی‌نصیب و مهجورند •

حضرت واهب عطیات حضور جمعیتی که اهم مرام است کرامت فرماید و چشم منتظران به لمعات پرتو دیدار روشن نماید • ان شاء الله کدورت شبهای فرقت و انتظار به طلوع صبح حضور و آفتاب انوار دیدار مرتفع باد ، بمنه • والسلام •

نجم‌الدین

نامه‌ی یازدهم

بۆ نووروددینی گوری نووسیوه

پسرم ، نور بصرم ! سعادت را خواهی ، عادت را نخواهی • عزت را طالبی ، ادب و قناعت را پیشه کن • طالب علم شو که گوهر شاهوار حدیث (مرحبا بطالب العلم) در تاج افتخارت شود • از صحبت نادان بگریز و مصاحب اهل فضل و دانش باش (الفضل بالعلم والأدب ، لا بالأصل والنسب) • برخوردار باش • والسلام •

نجم‌الدین العمری

وهسیه‌تی شیخ نه‌جموددین

بۆ نووروددینی گوری نووسیوه

بسم الله خير الأسماء •

یا ولدی و فلذة کبدی ! وفقنی الله وایاکم علی مرضاته آمین ، بجاه سید المرسلین ، صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین •

فرزندا ! مسلمان مکلف است به اتباع شریعت محمدی علی صاحبها الصلوة والسلام در التزام اوامر واجتناب مناهی به درجهء ساعی و جاهد باشد که ظاهر و باطن شریعت غرا ازو راضی باشد • و این نعمت عظمی و سعادت کبری در صحبت علمای عاملین و ارباب معرفت و اهل ذکر و فکر باید طلبید • از صحبت جهله و ظلمه و اهل غفلت پرهیز کلی باید کرد که مصاحبه آنها برای طالبان حق شراست • آیهء (واصبر نفسك مع الذین يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه) بر این معنی نص قاطع است •

ای فرزند حتی الامکان ترك جماعت مكن و تأخير نماز را از اول وقت منما
كه ثواب اختيار نصيب اخيار است •

زبان خود را به دروغ و بهتان و دشنام و خلاف گفتن مستوجب آتش
مگردان ، و حفظ چشم و گوش از منهيات فراموش مكن ، و بغض و حسد را
درباره عباد الله به دل خود راه مده كه زيان كلى دارد (ان السمع والبصر
والفؤاد كل اولئك كان عنه مسؤولا) • علم حق به جزئيات و كليات افعال
و اقوال عموم مخلوق متيقن است •

ای فرزند ! از قهر و غضب حضرت حق جل و علا بپنديش ، و حب
دنیا را به دل خود راه مده كه حب دنیا سر همهء خطاهاست (حب الدنيا رأس
كل خطيئة) حديث صحيح است • ای فرزند در كسب كمال كوش كه انسان
بى علم و فضل از حيوانات جدا نيست • (الفضل بالعلم والأدب ، لا بالأصل
والنسب) • (نبهني الله واياكم من نومة الغافلين ، وحشرنا تحت لواء سيد
المرسلين ، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه اجمعين) •

نجم الدين

تب و تاب موج بايد ز غرور بحر دیدن
چه رسد به حالم آنكس كه ترا ندیده باشد

چه بلندی و چه پستی ، چه عدم ، چه ملك هستی
نشیده ایم جایی كه كس آرمیده باشد

روز و شب چون روز و شب با غبار عالم بى اختیاری ساخته ایم ،
و سال و ماه چون سال و ماه به گردش رنگ تحیر پرداخته ایم • بى شائبهء
شك و ریب خواب راستكاران عالم رستگاری يك پرده روشن تر از مضمون

بیداری ، و مستی آن طایفه ده مرتبه رساتر از دماغ هشیاری است • ذلك
فضل الله يؤتیه من یشاء •

هنيئاً لأرباب النعيم نعيمهم
وللعاشق المسكين ما يتجرّع

(و ماذلك على الله بعزیز) • والسلام •

نجم‌الدین

یادی شیخ علائوددینی کوری شیخ عومر ضیائوددین

ژیانی شیخ علائوددین

ئەم ذاتە کوری شیخ عومەر ضیائوددینە ، دایکی ناوی (خاتو ئەسما)ی کچی میران ئاغا ی برازای شیخ عوسمانی باپیریەتی ، لە رۆژی جومعە ١٢ی رەبیعوڵئەووەلی ساڵی ١٢٨٠دا هاتوووەتە دنیاووە . پاش فامپەیداکردن لای مەلا حامیدی کاتب نراوەتە بەر خویندن و لە گەڵ شیخ نەجموددینی برای پیکەووە قورئان و کتێبە وردەکانیان خویندوووە ، ئەوجا دەستی داوەتە خویندنی نەحو و سەرف و تا سیووطی گەشتوووە . هەندێ کتێبی شەرعی شی خویندوووە کە لەو قۆناغەدا ئەخوینرێن .

لە تەمەنی دوازدە و سیازدە سالانیشا هەر لە گەڵ شیخ نەجموددینی برای تەریقەتیان لەسەر دەستی شیخ موحمەد بەهائوددینی مامیاندا وەرگرتوووە و خەریکی سولووک بوون . بەمچەشنە تا گەشتووونەتە هەژدە سالان لەسەر دەستی مامیاندا سولووکیان کردوووە . لەو میژوووەدا مامیان کۆچی دواایی کردوووە ئەمانیش بو کاروباری تەریقەت و ئادابی سولووک هاتووونەتەووە خزمەتی باوکیان .

تا کۆچی دواایی مامیان مالی باوکیان لە تەویڵە بووە . پاش ئەووە گواستووینەتەووە بو بیارەو تا خانەقای بیارە کراوەتەووە لە مزگەوتی کۆنی ناودێ سولووکیان کردوووە . لەم ماوەیەدا بە شیوەیەکی زۆر زاهیدانە

ژيان • تەنەت شېخ ئەلا ئوددىن گېراۋىيە تەۋە كەۋا بە خۆى و شېخ
نەجموددىن عابايە كيان بوۋە ، ھەركاميان لە مزگەوت دەرچوۋە داۋىيە
بەسەرياو زۆرجارىش بە ھەردو كيان جوۋتى پىلاۋيان بوۋە بە ئۆبە لەپىيان
كردوۋە •

لە دەۋرۋەرى سالى ۱۳۰۸ى كۆچىدا شېخى باۋكى نوورى جان خانىمى
كچى مىرزا ئەبدوللا خانى كورى شېخ موھەممەد صادقى ۋەزىرى بۆ مارە
بىريۋە كە لەدىي (سەۋلاۋا) دانىشتوۋە لە ناۋچەى سەنە ، بۆى
گواستوۋە تەۋە بۆ بيارە • پىشتىش باۋكى ، عاليە خانى كچى ئەم مىرزا
ئەبدوللا خانەى بۆ خۆى مارە كردوۋە گواستوۋىيە تەۋە بۆ بيارە • شېخ
ئەلا ئوددىن لە ۱۳۱۱دا لەگەل باۋكى سەفەرىكى سەنەى كردوۋە ماۋەيەك
لەۋى ماۋە تەۋە • پاش گەرانەۋەى بە ماۋەيەكى كەم ، بە فەرمانى باۋكى ،
مالى لە بيارەۋە گواستوۋە تەۋە بۆ (سەفى ئاۋا) لە ناۋچەى جوانرۆ كە مولىكى
خانەقاي بيارە بوۋە لەۋى نىشتەجى بوۋە دەستى كردوۋە بە ئىرشاد •
چۈار پىنج سال لەم دىيە ماۋە تەۋە شېخ عوئمانى كورى لە ۱۳۱۴ و شېخ
خالىدى كورى لە ۱۳۱۵دا لەم دىيە لەدايك بوون لە نوورى جان خانم •
پاشان ھەر بە فەرمانى باۋكى مالى ھاتوۋە تەۋە بيارە لەۋى چوۋە بۆ
(تازاۋا) و (سۆفى بلە) لە ناۋچەى (سالال) لەۋى نىشتەجى بوۋە • دوو
سالىش لەۋى بوۋە دىسانەۋە ھاتوۋە تەۋە بۆ بيارە تا باۋكى لە ۱۳۱۸دا
كۆچى دوايىي كردوۋە ھەر لەۋى بوۋە • پاشان گواستوۋىيە تەۋە بۆ
(دەرەشىسى سەروو) لەتيۋان بيارە ھەلەبجەداۋ سالىك ۋە چەند مانگىش
لەۋى بوۋە لە ۱۳۲۰دا لەۋىشەۋە گواستوۋىيە تەۋە بۆ (سەۋلاۋا) لە
ھەورامانى ئەۋدىۋ • پاش سالى بەگزاۋەى مستەفاسانى كە لە (رەزاۋ) بوون
ھاتوون بۆلاى و دىي (دوۋروۋە) يان داۋەتى بۆ خۆى • ئەۋىش ئەگۈزىتەۋە

بۆ ئەوئ و لەوئ خانەقاو حوجرەى میوان و خانوو بۆ مال و منالی خوئ
دروست ئەکاو ئەحەسیتەوہ •

لەوماوہیەدا کە لە سەولاًوا بووہ مەلا شەمسوودینی کورئ مەلا حامیدی
کاتب بۆ کاروباری نامەنووسی و خەتم و تەھلیلە و تەریقەت دادانی موریـدو
مەنسووب و ، مەلا یووسف ناوی خەلکی (گەبە) و (گولیجە) ی سوورداش
کە موریدی شیخی باوکی بووہ و شاعیر و ئەدیب بووہ ، بە مەلایەتی لای
بوون ، بەلام مەلا یووسف پاش ماوہیەك ئەپروا و ھەر مەلا شەمسوودین
ئەمینتەوہ تا سالی ۱۳۲۶ • لەوسالەدا مەلا موحمەدی حاجی شیخ قادری
(پەشەدئ) ی کە مەلایەکی باش بووہ و مەلای دئی (بالک) بووہ لە مەریوان
ھیناوە بۆ خانەقای دوورووہ و کردوویە بە مەلا لای خوئ و فەقیی بۆ
پاگرتووہ • بەھۆی ھاتنی ئەم مەلا موحمەدەوہ شیخ شەمسوودین بارئەکاو
ئەپروا بۆ دئی (نئ) لە مەریوان • شیخیش مەلا عارفی کورئ مەلا
عەبدولصەمەد ، کە ذاتیکی زۆر خەتخۆش بووہ ، ئەھینئ بۆ ئیمامەت و
خەتم و تەھلیلە • بەوچەشنە لەوکاتەوہ دوورووہ ئەبئ بە مەرکەزیکى گەورەى
ئیرشاد و دەرزووتەوہ و ناووبانگی شیخ عەلاؤددین دەرئەکوئ •

لەم ماوہیەدا بۆی ھەلئەکوئ چەند دئیەك ئەکرئ لەو دەورو پشـتی
دوورووہداو بۆخوئ لەوئوہ سەرپەرشتی یان ئەکا • ئەو دئیەتانی ئەمانەن :
(سوورەتوو) و دەوروبەری ، نیوہی دئی (ژئین) و (ئاریان) و دئی
(سوورکەول) و ئیوہی دئی (قەلاجوق) و دەوروبەری و ھەندئ وردە
مولکی تریش کە لە دواسالەکانی ژیانیدا بەپیی سەنەد لەئێوان کورەکانیدا
دابەشی کردوون •

لە ۱۳۳۸دا کە پاش وەفاتی شیخ نەجموودینی برای ، شیخ
نووروودینی کورئ شیخ نەجموودین و مەلا قادری گەورەیش کوچی دواپی

ئەكەن ، خانەقاي بيارە چۆلئەبى و سەرپەرشتى كەرى نامىنى • شىخ
عەلائوددىن لەم سالاھدا دىتەووە بۆ بيارەو لەوئى نىشتەجى ئەبى •

بيارە لە سەردەمى شىخ عەلائوددىندا

بە ھاتنەوھى شىخ بۆ بيارە ، وەزعى خانەقا چاڭبووہ • مەلا حوسەينى
كورى مەلاى گەورە (مەلا قادر) ئەكرى بە مودەرپرېس بە مەرجى كە مەيدانى
ئەوہ بدا مامۆستا شىخ بابەرەسوولى يىدنى كە مەلايەكى باش بووہو مورىدى
شىخ نەجموددىن بووہ يىت ئەوئش ھەر بىى بە مودەرپرېس و دەرز بە
فەقىكان بلى • شىخ بابەرەسوول دى بۆ بيارەو ئەبى بە مودەرپرېس ، بەلام
پاش چەند مانگى لەترسى پەيدا بوونى ھەراو ئازاوہ بيارە بەجى دىلى • پاش
ئەو لە ۱۳۳۹دا شىخ ، مەلا ئەحمەدى رەش ئەكا بە مودەرپرېس و دى
دائەمەزرى و ھەندى فەقىشى لە دەور كوئەيتەوہ كە من خۆم يەكىيان
بووم و شەرح عەقايدى مەلا سەعدى تەفتازانىم لە باسى سيفەتى تەكوينەوہ
تا دوايى لا خوئندو دەستم كرد بە موختەصەرى موطەوول و لەوئش تا
ئەحوالى موسنەدوئىلەيھىم خوئند • بەلام بۆ پايز مەلا ئەحمەدئش ھەر
لەترسى ئازاوہ بيارەى بەجى ھىشت و منىش لەگەلى رۆيشتم بۆ سولەيمانى •
لەوئى لە يەك جوى بووينەوہ ، ئەو بوو بە مەلاى دى (گەلاڤە) لای عەباس
ئاغاي پژدەر و منىش لە خانەقاي مەولانا لە سولەيمانى دامەزرام لە خزمەتى
مامۆستا شىخ عومەرى مەشھوور بە (ابن القرەداغى) دا •

لەو سالاھوہ بيارە بى مەلاى مودەرپرېس مايەوہ تا سالى ۱۳۴۶ • لەو
سالاھدا شىخ مەلا طاھاي باليسانى بە فەرمانى شىخ ھاتە بيارەو بوو بە
مودەرپرېس ، بەلام ئەوئش لە بەھارى سالى داھاتوودا گەرايەوہ بۆ
مخۆشناو • پاش رۆيشتى ئەو ، ھەر لە سالى ۱۳۴۷دا من بە فەرمانى شىخ

بووم به موده پرسی بیاره و خوا مووه فقه قی کردم بتوانم ماوهی ۲۴ سال
له وی بمینمه وه ته دریس بکه م •

له و ماوه یه دا که من له بیاره موده پرسی بووم شیخ زور به گهرمی
خز مه تی خویندن و فقه قی بانی نه کردو هه میسه بیاره ۲۰ — ۵۰ و به لکو زیاتر
فقه قی له هه موولایه کی کوردستانه وه ، به لکو جار جار فقه قی عهره ب و تورک و
تالشیشی تیابوو • من خۆم دهرزم به (موسسه عید) ه کان نهوت که نهوانه
بوون زوریان نه مابوو ئیجازه وهر بگرن و بین به مه لا ، نهوانیش دهرزیان
به فقه قی مام ناوهندی یه کان و نهوانیش دهرزیان به فقه قی سه ره تاییه کان نهوت
که پی یان نه لین (سوخته) • بیاره ی نه و سه رده مه بهش به حالی نه م کوردستانی
عیراقه نیمچه دانشگاه بوو • له به یانی یه وه تا یه ک دوو سه عات
پاش نوژی مه غریب دهنگی دهرزو دهوری فقه قی له خانه قاو حوجره کان و
سه ربانه کان نه نه برا ، له وه پاشیش تا درهنگی به بی دهنگی موتالای کتیب
نه کرا • خانه قای بیاره چهند هزار بهرگ کتیبی وه ققی چاپ و ده سنووسی
بو فقه قی یان تیداوو •

له و ماوه یه دا پتر له ۵۰ فقه قی زیره ک و خوینده وار ئیجازه ی مه لایه تی یان
لای من وهر گرتوو وه گه راونه ته وه بو ناوچه ی خویان و بوون به مه لا و
خز مه تی عیلم و ئایینیان کردوو •

له سه رده می شیخ عه لائود دیندا بیاره زورتری وهخت پر بوو له مه لای
گه وره گه وره و له موریدو مه نسووب که له زور شوینه وه نه هاتن • زور جار
مه لایانی ناوچه ی ده وره بهر وه ک خوالی خوش بووان ماموستا مه لا قادری
سو فی ، شیخ عه بدولکه ریمی نه حمه دبرنده ، مه لا عه زیزی پرسی ، شیخ
ره سوول و شیخ عومه ری هه له بجه ، ماموستا شیخ بابهره سوولی عه بابیه یانی
(بیدنی) ، مه لا عایدی بیاو یله ، مه لا عه ولای دهره شیش و مه لایانی تر نه هاتن

بۆ بیارمە ماوەیەك لەوێ ئەمانەووە پاشان ئەگەر انەووە • هەروا مەلایانی
 ناوچەیی سەقز ، بانە ، سنە ، هەورامان ، مەریوان ، سولهیمانی ، موکریان ،
 خوشناوەتی ، رەواندز ، پێژدەر هەموو سالی دەستە دەستە ئەهاتن بۆ بیارمە •
 لە بەشی زۆری سەردەمی شیخ عەلانی دیندا لە بیارمە مامۆستا مەلای
 بەها ئیمامی خانەقاو سەرحەلقەیی خەتم و تەهللی ، سەید مەظھەر کاتبی
 شیخ ، مەلای طاهیری مەلای حوسەین خادیمی مەرقەد ، سەید نیشام موعتەمەدی
 شیخ ، میرزا ئەحمەد بەردەستی شیخ ، مەلای صدیق بانگدەر و سەلەکەر
 بوون • من خۆیشم ، کە مودەرریس بووم ، خوطبەیی نوێژی جومعەشم
 ئەخویندەووە •

سەفەرەکانی شیخ عەلانی دین

ئەم ذاتە لە سەردەمی ژیانی باوکیا گەلی سەفەری بۆ بانە و سەقزو
 مەریوان و سنە و جوانرۆ و شوینانی تری دەورووبەر بووە • پاش کۆچی دوایی
 باوکیشی لە ١٣٤٠ دا سەفەریکی مەریوانی بووە بۆ ئاشت کردنەووەی
 سەیدەکانی چۆر لە گەڵ بەگزادەیی فەتالی بەگی کە لەسەر ئال و گۆری دوو
 پارچە مولک ناکوکیان بووە • لە ١٣٤١ یشدا سەفەری بەغدا و دەرووزوورو
 حەلەبی بووە و چوووە تە گەلی شوینی تیش لە رینگیدا • لەو سەفەرەیدا
 خاتوو رایبەیی کچی شیخ ئەحمەدی خەلیفەیی لە دەرووزوور مارە کردووە •
 لە ١٣٤٤ دا سەفەریکی کردووە بۆ سولهیمانی و لە ١٣٤٨ دا
 سەفەریکی تری کردووە بۆ بەغدا • ئەم سەفەرەیی شەش مانگی خایاندووە •
 لەم سەفەرەیدا شیخ عەبدولکەریمی ئەحمەد بێرندەیی لە گەڵ بووە •

لە ١٣٥٠ دا سەفەریکی تری بەغدا کردووە • لەم سەفەرەیدا شیخ
 بابەرە سوولی عەبابەیلی و شیخ موحەممەدی قزنجی و شیخ عوثمانی کوری و

سه‌یید مه‌ظه‌ری کاتبی و سه‌یید نظام‌وددین و میرزا ئەحمەد و منی له‌گەڵ
 بووین • ئەم سه‌فه‌ری له‌ فه‌سلی پایزو له‌ ۱۸ ی شه‌عباندا ده‌ست پێ کرد •
 من و شیخ بابەر سووڵ پاشا رەمه‌زان گه‌راینه‌وه ، به‌لام شیخ پاشا دوو
 مانگی تر هاته‌وه •

له‌ ۱۳۵۶ ی‌شدا سه‌فه‌ریکی‌تری کردووه‌ بۆ به‌غدا • هه‌روا له‌ ۱۳۵۸ دا
 سه‌فه‌ریکی‌تری به‌غدا ی کرد • له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا هه‌والی کۆچی دواایی شیخ
 حوسام‌وددینی پێ گه‌یشت و چوو بۆ پرسه‌ی •

پاشا ئەم سه‌فه‌ری تا کۆچی دواایی کرد ، له‌ ورده سه‌فه‌ری هه‌له‌بجه‌و
 شاره‌زوور به‌ولاوه سه‌فه‌ری نه‌کرد •

ژن و منالی شیخ عه‌لائوددین

ئەم ذاته گه‌لی ژنی هه‌یناوه • من لێره‌دا ته‌نها باسی ئەوانه‌یان ئەکه‌م که
 منالیاں لی که‌وتوو ته‌وه •

یه‌که‌مین ژنی یه‌وه‌ژنی مه‌لا حه‌کیم ناویکی ژاوه‌رویی بووه که له‌ بیاره
 بووه‌و له‌وی مردوووه‌و شیخ ژنه‌که‌ی ماره کردوووه‌ بۆ خۆی • له‌م ژنه
 کچیکی بووه‌ شووی کردوووه‌ به‌ شیخ موحه‌مه‌د سه‌عیدی کوری شیخ
 موحه‌مه‌دی کوری مه‌وله‌وی •

دوو هه‌مین ژنی نووری‌جان خانی کچی میرزا عه‌بدوللا خانی سه‌ولاوا
 بووه که شیخ عه‌ثمان و شیخ خالید و پینج کچی لی بووه •

سێهه‌مین ژنی زوبه‌یده خانی کچی مصطه‌فا خانی باوه‌جانی بووه که
 عیززوددین و زاهید و موختار و نووری و سێ کچی لی بووه •

چواره‌مین ژنی کچی مه‌لای ژریژه بووه که کوریکی لی بووه‌ ناوی
 موحه‌مه‌ده •

ژنی پینجه می خاتوو رایبعه ی کچی شیخ ئەحمەدی دەروزوور بووه
که ئەمین و ثابت و مەزھەر و کچیککی لی بووه .

ژنی شەشەمی ناهیدە خانی کچی عەلی خانی شەرەفبەییانی بووه که
ناجی و عەبدولحەمید و سێ کچی لی بووه .

کوچی دواویی شیخ عەلأوددین

ئەم ذاتە لە پوژی یەکشەمبە لە مانگی رەجەبی سالی ۱۳۷۳ ی کوچیدا
کوچی دواویی کردو لە بەردەمی قەبری باوکیەووە لە بیارە بە خاک
سپێرا (۱) و پاش ئەو شیخ عوثماني کوری لەجیی دانیش (۲) .

(۱) گەلی لە خویندەوارانی سەردەم بە شیعر لاواندوو یانەتەووە مەرثیەیان
بۆ نووسیوە . منیش مەرثیە یەکم بۆ نووسیوە بەم دوو بەیتە دواویی
هاتووہ :

روز یکشنبە رجب ماہ بە نورو دري

بلبل داغزده کرد فغانی اثری

گفتمش : چیست همین ناله ؟ بگفتا : ای وای

« گم شد از باغ محبت گل باغ عمری »

که بە حیسابی حورووفی ئەبجد نیوە بەیتی دواویی ئەکاتە ۱۳۷۳ و ئەوەش
سالی کوچی دواویی شیخە خوا لیتی خوش بی .

(۲) شیخ عوثمان لەپاش کوچی دواویی باوکی بەپیی بیرو رای ئەو موریـدو
مەنسووبانە ی هاتبوون بۆ پرسە لەجیی باوکی دانراو بوو بە پۆست نشین و
پاش چەند مانگیکیش ئەنجومەنی عیلمی لە ئەوقافی سلیمانی ئیمتیحانی
کردو فەرمانی شاھانە ی بۆ پۆست نشینی بۆ دەرچوو . شیخ عوثمان
لە سالی ۱۹۵۸ هـ بیارە ی بەجی هیشت و مالی گواستەووە بۆ هەورامانی
ئەودیوو لە (دوورووہ) دانیش و خانەقاکی ئەوی ئاوەدان کردەووە
بارە گایەکی گەورە ی لەوی بۆ خۆی پیکەوہ ناو تا ئەم سالانی دواویی یە لەوی
مایەوہ . لە سالی ۱۹۷۹ دا دیسانەووە گەرایەووە بۆ عێراق و
ماوەیەک لە بیارە دانیش و پاشان مالی هاتە بەغدا .

وهسیه تی شیخ علائوددین

خوالی خوش بوو شیخ علائوددین به شایه تی من و ماموستا مه لا به های ئیمامی خانه قاو سه یید مه ظهری کاتبی و سه یید نظاموددینی باوه پپی کراوی و شیخ عوثماني شیخ ماری تیرگسه جاپو عومه ر مسته فای عه ره بی دواوانی شاره زوور له بیستی مانگی ره جه بی سالی ۱۳۶۳ ی کوچیدا ئەم وهسیه ته ی کردوو ه :

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين •

اما بعد ، به شه هاده تی خودای ته عالاو مه لائیکه ی موقه پر ره بین و پیغه مبه رانی خودا ئەم وهسیه ته ئەکه م : وهسیه ت ئەکه م که سی یه کی عوموومی مالی مه ملو وکی خۆم بۆ عوموومی موسولمانان بی له ساکنانی خانه قای بیاره و ئەوانه ی به عه زمی زیارت دین بۆ بیاره یا به میوانی وارید ئەبن که به هه موو شیوه یه کی عاده تی ئیستیفاده له مالی من بکه ن ، خواه به دانیشن و نووستن و هاتوچۆ به خانوو کانما یا به خواردن و خواردنه وه ی ئەوه ی عائیدی منه ، خواه نان و ئاو و چیشته و چایی و میوه و غه یری ئەمانه ، وه به به کاره یێنانی قاپ و قاچاخ و لینه و سه رین و فهرش و که لوپه لی مال به قه ده ر پیو یستیان •

ئەم وهسیه ته م شامیله بۆ هه ر مولکیکی شه رعیم هه بی چ له بیاره یا له باقی دیهاتی عیراق یا له دیهاتی مولکی ئیران و له باقی شوینه کان ، خواه ئەوه ی ئیسته هه مه یا ئەوه ی له مه ولا په یدا ئەبی • بۆ ته وضیح : مه قصه د له م وهسیه ته بردنی عه ینی ماله که م نی یه بۆ خویان ، به لکو ئیستیفاده یه به

خواردن و خواردنه وه و غه یری ئەمانه له وجووهی ئیستیفاده فمێ بدلهه بعد
ما سمعها فعليه الوزر • وصلى الله على سيدنا محمد وآله وصحبه وسلم
تسليما • وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين •

الموصى

خادم الطريقة النقشبندية والقادرية

علاء الدين العمري العثماني

٢٠ رجب ١٣٦٣

پیشیند

ئىجازەنامە يەكى خەلافت لەلايەن شىيخ عوتمان سىراجوددینەو بۆيەكى لە خەلیفەکانى

ئەمە ئىجازەنامە يەكى خەلافتە شىيخ عوتمان سىراجوددین بۆيەكى
لە خەلیفەکانى نووسیو . ئەم خەلیفە يە ، وەك لە ئىجازەنامە كەدا ناوی
هاتوو ، ناوی مەلا ئەحمەدە . ئیمە لە خەلیفەکانى شىيخ عوتمان سىراجوددیندا
دوو مەلا ئەحمەد ناو ئەناسین : حاجى مەلا ئەحمەدى ئۆتشیی و مەلا
ئەحمەدى شاوری . شىيخ لە ئىجازەنامە كەدا تەریفىكى زۆرى مەلا ئەحمەدە
ئىجازەدراو كەى كردهو . ئیمەش شارەزای میژووی ژيانى مەلا ئەحمەدى
شاوری نین ، بەلام عیلم و فەزلى حاجى مەلا ئەحمەدى ئۆتشیی لە ناوچەى
بابان و هەورامان و ئەردەلاندا زۆر بەناووبانگە ، بۆیە وای بۆئەچین
ئىجازەنامە كە ئىجازەنامەى خەلافتى ئەو بى .

بەداخەو ئەم ئىجازەنامە يەمان پاشا وەخت دەسگیر بوو ، بۆیە ئەكەوتە
ناو باسى شىيخ عوتمان سىراجوددینەو و روا لیڤەدا بىلاوی ئەكەینهو :

بسمه سبحانه وتعالى

الحمد لله على ما أنعم ، واصلی واسلم على النبى الأكرم .

وبعد ، حقیر خادم طریقهء مبارکە عثمان خالدی مجددى نقشبندى ،
عفى الله عنه وعن أسلافه وأخلافه ، گذارش مى نماید که چون جمیع طرق
موصله الى الله سبحانه سيما طریقهء عليهء نقشبندیه مؤسس بر اساس سنن
سنيهء حضرت مصطفویه است صلى الله على مصدرها وسلم ، لاجرم هرکە را
مراعات آداب شرعيه بيشتر است ، قدمش در سلوك طريق مسلوک
پيشتر است ، و از جملهء سعادت مندانی که باين دولت ممتازند و در بين أقران
مختار و سرافراز ، برادر أعز امجد ملا احمد است که بعد از آنکه مدتی از

عمر شریف را در اکتساب علوم شرعیه صرف نمود و حق سبحانه در گه فتوح علوم الهیه را بروی وی گشود ، حسن نیت و نهاد و پاکی طینت و اعتقادش از قوه بظهور آمده بقصد سلوک طریقهء نقشبندیه قدس الله اسرار سادتها نزد حقیر آمد و بیعت طریقهء مبارکه و اذکار و اوراد مقررہ این خانوادہء علیارا گرفت ، والحق شرایط و آداب سلوک را کماینبغی مراعات نمود ، و بر اذکار و مراقبات موظفہ مواظبت کرد ، و با حسن ادب و اعتقاد مدتی در صحبت فقرا بسربرد ، تا الحمد لله بمصداق (الحکمة ضالة المؤمن) مورد واردات و تجلیات گشت ، و دریچہء فیض و فتوح بر قلب و روح و سایر لطایفش مفتوح شد ، از کمال طریقه بتکمیل آن روی نهاد . لذا حقیر کہ بترجمانی سادات علیہ الدرجات معروف است ، و بخادمی فقرای طریقهء انیقہ موصوف ، اورا بارشاد طریقهء علیہء نقشبندیہ مأذون و مجاز ، و در بین همگان بخلعت خلافت مشرف و سرافراز نمود . دست او در قبول بیعت و تلقین اذکار و مراقبات دست حقیراست ، و نفسش در تربیت معہودہ و نظرش در توجهات معمولہ نفس و نظر فقیراست . طالبان سلوک طریقه نسبت با وی معتقد و مخلص باشند ، و تخم ارادت و اعتقاد را در مزرع استعداد خویش پاشند . و برادر مشارالیه نیز با طالبان حسن تربیت و از جادہء شرعیہ اجتناب را از خود و مریدان خود قبول نماید ، و از بدعت مهما ممکن اگرچہ بدعت حسنه هم باشد متجنب باشند .

جعلہ الله وایانا من المتمسکین بالسنة ، المتجنبین عن البدعة . و صلی الله علی سیدنا محمد و آلہ و صحبہ و سلم و بارک و کرم .

والسلام علی من اتبع الهدی ^(۱) .

عثمان الخالدي المجدی النقشبندی
(ئیمزا)

(۱) له رووی فوٹوی دست خہ تی مہ لا حامید نووسراوہ تہ وہ .

چەند پارچە شیعریکی تری حاجی شیخ عەبدولرحمان ئەبولوہفا

کاتی که له چاپکردنی ئەم کتیبەدا گەشتبووینە شیعەرەکانی حاجی شیخ
عەبدولرحمان ئەبولوہفا ، له رێگای دۆستی دڵسۆزم شیخ ئەمینی
نەقشبەندی یەوہ کۆمەڵیک شیعری ئەبولوہفام دەسگیر بوو که بە خەتی
ئەدیبی خوشنوووس ، دۆستی بەرێزم سەید طاھیری ھاشمی دەولەتاوایی
نووسرا بوہوہ • ئەوکاتە — وەک له شوینی خۆشیدا ئیشارەتم بۆ کردوہوہ —
لەبەرئەوہ که پرۆقەکان کرابوون بە فۆرمە و ئامادەکرا بوون بۆ چاپ ، ھەر
ئەوہندەم پێ کرا بەراوردیک لەتیوان ئەو چەند پارچە شیعرا نەدا بکەم کہ
لای خۆیشم و له نوسخەکە ی شیخ ئەمینیشدا ھەبوون و ھەلەو ناتەواوی یەکانی
نوسخەکە ی خۆم له پرووی نوسخەکە ی ئەو راست بکەمەوہ •

بەلام نوسخەکە ی شیخ ئەمین چەند پارچە شیعریشی تیا بوو کہ لای من
نەبوون • جا بۆئەوہ کہ ئەو پارچە شیعەر زیادانەش بکەو نہ بەرچاوی
خویندەواران و ئەو بەرھەمانە ی ئەبولوہفا له مەترسیی لەناوچوون پیاڕێزم ،
وا له دواایی ئەم بەشی یە کہمە ی کتیبە کہمەوہ بلاویان ئە کہمەوہ •

— ۱ —

(۱)

نسبت خود را به یار خویش میدانیم ما
همچو گیسویش ز سرتا پا پریشانیم ما

یا چو آن خال سیه بر عارضش در بین زلف
 برزخی جامع میان کهر و ایمانیم ما
 ابرواست آن برزخ زیبات ، یا قوس قضا ،
 یا دم شمشیر تقدیراست ؟ حیرانیم ما !
 نیست مارا الفتی با سیر صحرای ختن
 بهر این شهری غزالان سینه بریانیم ما
 حیرتی دارم که این فواره‌های دیده‌گان
 از چه میجوشد ؟ مگر تنور طوفانیم ما !
 روز اول آتش عشقش به جان ما فتاد
 تا ابد زان آتش جان‌سوز سوزانیم ما
 شورش و غوغای طفلان پیش و پس خوش عالمی است
 چون (وفا) از دولت عشق تو سلطانیم ما

(۲)

ای ز حسن جلوه‌ات آینه‌ها را صد جلا
 چهره‌ات زاب لطافت میزند موج صفا
 شعلهء حسنت به گلها آتش خجلت زند
 سرمهء حیرت کشد خالت به چشم مدعا
 تا نهال سرو سیم‌اندام او بالا کشد
 در دل ما بی‌نوایان میکشد بالا بلا
 لعل جان‌بخشش گر از جوش تبسم دم‌زند
 خنده‌ها ریزد به فرق چشمهء آب بقا

بی تو چندان دیدهء امیدواری جوش زد
پای نومیدی به خون اشک ما بندد حنا

درد هجرش را کجا تدبیر درمانی کنیم
بعد ازین دست امید ما و دامن دعا

جای شبنم مردمک از دیده‌ها پالد (وفا)
ز اب و تاب چهرهء چون آفتاب (بوالبها)

(۳)

الحمد لمبدع البدایع
والشکر لخالق البرایا

در روز دوم صباح جمعه
ساعت ز دو بود نه به بالا

از ماه رجب که مشعل مهر
(من مطلعہ اذا تجلّی)

شیپور سرور و کوس بهجت
در زد به جهان خروش و غوغا

ناگاه به گوش من سروشی
(من حضرۃ قدسہ تعالی)

در داد یکی نوید و گفتا
ای خاص به فیض و فضل مولا

چویک زن بام تو سکندر
در کوی تو هندویست دارا

ای مهبط واردات غیبی
 درویش خرابه گرد و شیدا
 باز از سر نو نوازش حق
 بر کام تو گشت جلوه فرما
 دادت پسری که مهر چهری است
 رخشنده چو لؤلؤئیست لالا
 شد بخت به یمن او مباحی
 هم توأم توست سعد کبری
 در کسوت فضل صدر ابنا
 در خلعت فقر فخر آبا
 گردید به نام پیر أحرار
 مخصوص تفؤلا به أسما
 در عالم غیب تاج دادند
 اورا لقب از جناب مولا
 یا رب به کمال فضل و رحمت
 این اختر عزت و شرف را
 با علم و عمل قرین دولت
 توفیق رفیق و عقل برجا
 مقرون به صفا و طول مدت
 مسعود و سعید و سعد فرما
 تاریخ ظهور این کرامت
 جستم ز خرد ، به ناز گفتا :

« لا نرغب » ثم قلت « فارغب »
« الصبح به اذا تجلّی »

گفتا که بگوی (بوالوفا) را :
« بشراك وحبذا وأهلا »^(۱)

— ت —

(٤)

تا به ما آن لب یاقوت تو خندان شده‌است
حالت سینهء صد چاک نمایان شده‌است
جمع گردید حریفان به تماشا کامشب
کوی ما از شرر آه چراغان شده‌است
تا دلم بستهء آن گیسوی مشک‌افشان شد
چمن سینه لگدکوب غزالان شده‌است
ز آتش سنگ^(۲) شده گلخن ما گلشن ناز
شکر طفلان که شب هجر چراغان شده‌است
تیره ایام چنانست (وفا) در غم عشق
همچو زلف تو سراپاش پریشان شده‌است

(۱) دیاره ئه بولوه فائهم پارچه شیعره‌ی به‌بۆنه‌ی له‌دایک بوونی شیخ تاجوددینی
کوریه‌وه وتوه . وشه‌کانی ناو هه‌ر کام له که‌وانۆلکه‌کانی دوو به‌یتی دوایی
به حورووفی ئه‌بجهد ئه‌که‌نه ۱۲۸۳ که سالی له‌دایک بوونی شیخ
تاجوددینه .

(۲) اشک — (ن) .

(۵)

تا گل روی ترا دیدم به بازار آمده‌است
هر که در عالم به چشمم نقش دیوار آمده‌است

تا سحر از بیم چشم فتنه‌خوی رهنزنت
در دو چشمم کاروان خواب بیدار آمده‌است

هیچ نقاشی چنین صورت نبسته بر خیال
فکر مانی هم دراین سودا چو پرگار آمده‌است

کاش دیگر در چمن میدیدم آن گل پیرهن
تا شدی حل عقدهء مشکل که در کار آمده‌است

حوری است آن یا فرشته یا بشر یا خود پری
کی چنین در عالم اظهار دیار آمده‌است

در لطافت شیوهء حور و ملک دارد ولی
طبع و خویش در دل آشوبی پری‌وار آمده‌است

ناله و فریاد و افغان (وفا) بی درد نیست
فتنه‌ئی بهر بلای جان پدیدار آمده‌است

(۶)

تا به آن بالا بلا دل (۳) آشنا گردیده‌است
رشتهء مهر و وفارا از جهان بیریده‌است

دل که تیغ ابروی خونریز آن جلاد دید
مرغ سان در خون خود شادی کنان رقصیده‌است

تن به رقص آمد ز شادی جان همی پرد ز شوق
 گوئیا کان شاه خوبان نام ما پرسیده‌است
 چرخ دولابی یقین گردد به کامم بعد ازین
 چون به نام من زبان دلستان گردیده‌است
 پای پیک یار من افسرد و از رفتار ماند (۴)
 آنقدر عاشق به روی دیده‌اش مالیده‌است
 رحم بر من آیدش باز آن نگار نازنین
 گوئیا آه و فغان و ناله‌ام بشنیده‌است
 با حریفان آشنا و با رفیقان سرخوش‌است
 از من مسکین عجب چون بی‌سبب رنجیده‌است
 شیوهء مهر و (وفا) معدوم شد با (بوالبها)
 گر کسی دعوی کند از یار ما دزدیده‌است

(۷)

— ن —

مطرب نوای چنگ به آهنگ ساز کن
 ساقی تو نیز در گه میخانه باز کن
 ساقی میار جام و ، صراحی به کار نیست
 در ده یکی سبو و مرا سرفراز کن
 عیداست و موسم طرب‌است و زمان عیش
 بخرام سوی گلشن و آهنگ ناز کن

(۴) فرسود از رفتار من — ن .

می بر کف است و کف به دف و گوش بر غزل
 از در درای و مجلس مارا بساز کن
 گل در کنار و سبزه و صحرا و لاله زار
 باز آی و ناز عشق بر اهل نیاز کن
 ساقی و شاهد و می و مهتاب و بذله گوی
 یا رب شبی چنین تو به لطفش دراز کن
 بزم است و چنگ و جام می است و نوای نی
 مطرب تو ساز زمزمه های حجاز کن
 رنگ حنا ثبات ندارد عزیز من
 انگشتها به خون دل ما طراز کن
 قربانی توام من و آن شکر لب
 نه در دهانم و سرم از خلق باز کن
 رسم است روز عید که عیدانه میدهند
 يك بوسه با (وفا)ی جفاکش نیاز کن

(۸)

کند افکنده بر رخ زلف را ، لیل و نهار است این
 فروزان کرده در شب آفتابی را ، عذار است این
 به تیر غمزه ام چشم سیه مستش زد و گفتا
 ز ما از گلشن ناز و نزاکت یادگار است این
 بخوابم روی زیبا نیز ننماید گهی ، آری
 که مزد گریه های دیده شب زنده دار است این

به هنگام وداعت ناله در هر استخوان من
 چو بهلول دل از کف داده گویی نی سواراست این
 مرنج از دل به چین زلف بی هنگام اگر ناله
 که بس بیمار و بی تاب و پریشان روزگاراست این
 حریف بزم وصلش باوجود غیر نتوان شد
 مزاج نازک ما بیدلان را زهر ماراست این
 نمی آید ز فرط حیرتم مژگان بهم آری
 به قانون نامهء مجنون دلیل انتظاراست این
 فریب عشوه های چشم فتانش مخور ای دل
 که جادوکار عیار و محیل و پرقماراست این
 چو بینم خندهء گل را همه خون گریم از حسرت
 نشانی از تبسمهای لعل آبداراست این
 به عیاری برد دل ، باز چون میجویمش ، گوید :
 کجا ؟ چون ؟ کی ؟ چرا ؟ برگو ، دروغ آشکاراست این
 فروغ از دل فراگیرد چراغ خاندان عشق
 که هم نوراست و هم ناراست و هم عین شراراست این
 گل افشان شست تازش چون کند بر بیدلان گوید
 به طرز خودنمائیها که به به لاله زاراست این
 حدیث کشمکشها برمخوان تیر و کمانش را
 فرایادم دهی دل را کمال اضطراراست این
 ز بیداد محبت بسکه چشم چشمه خیز آید
 ز جیب هر بن مژگان یکی صد چشمه ساراست این

خدا زافت نگهدارد خرابات محبت را
(وفا) دارالآمان نوگرفتاران زاراست این

چوارینه

اگر دل ز یاد تو غافل نشیند
خدنگ بلا بر دل دل نشیند
اگر دل خلاصی ز زلف تو خواهد
به زنجیر و قید و سلاسل نشیند

— ۲ —

تا سوی درت روی به راه آمده‌ایم
با اشک نیاز عذرخواه آمده‌ایم
از بهر شفاعت به رسم هدیه
با بار گناه کوه کاه آمده‌ایم

تاک

— ۱ —

چشم و رخ نیکوی او ، پیچ و خم گیسوی او
مانند مل ، مانند گل ، مانند سنبل بر قفا

— ۲ —

اشکم روان ، آهم دوان ، سوی بیاره رهنان
فریادگو ، افغان‌کنان (یا لیتی گنت تراب)

— ۳ —

من دیوانه چو زلف تو رها می‌کردم
هیچ لایق‌ترم از حلقهء زنجیر نبود

— ۴ —

طالبان راه حق را شرط باشد ، والیا
پاس شرع مصطفی و حب عثمان داشتن^(۵)

(۵) دیارہ تہ بولوہ فا لہم بہ یتہدا قسہ لہ گہل غولام شا خانی مہ شہوور بہ
تہمانوللا خانی والی تہ کا کہ بوو بوو بہ شیعہ .

دوو نامه‌ی تری شیخ عومەر ضیائوددین

ئەمەش دوو نامه‌ی تری شیخ عومەر ضیائوددینە ، پاش لی بوونەووە لە چاپکردنی نامه‌کانی تری دەسگیرمان بوو • وا لیڕەدا بلاویان ئەکەینەووە :

نامه‌ی یەكەم

بۆ موزەففەروددین شای قاجاری نووسیوە

بسم الله خير الأسماء •

نیر أشرف أكرم اعظم طالع همایون مطالع سلطنت منافع ، اعلیحضرت سلیمان حشمت قدر قدرت ، ذات حماید صفات ، شاهنشە تخت شەریاری دامت شوکتە که از مطلع أرفع أنفع ألطاف مواهب ایزد اقدس أجل مالک الملك ملك الملوك أحد صمد باری جل جلاله بر أفق أعلى ظفر نصرت قدرت مسند آرای أرایک سلطنت ، و زینت افزای تخت و بخت شەریاری ، و سعادت بخش ملک و ملت و روتقده لشکری و کشوری از مه تا بماه‌ی ، الحمد لله چون نور ساطع گردید ، ذرات مستعدەء عالم ارادت را از جمیع جهات بتدارک مافات جامع ، و لمعات پرتو کواکب مراحم شاهانه حبال جبل اغیار و بیگانه‌را قاطع ، و ظلمات دیاجی دعاگویان را در آفاق جهان رافع ، و جبال افکار مختال فخور را با طالبان فجور له المنه قالع آمد • از جمله ارادتمندان صدیقت همراه حامل ادعیه‌نامه‌را با کمال جان‌ثاری که کمر یقین را بآیین ارباب تمکین بسته ، از قعر بئر دوری بفیضای باصفای حضور مبارک آیات کشیده ، و در بزم سعادت رزمش بدستور مقبولان داخل دواير

افتخار سرور گردانید • (ان فی ذلك لذكری لمن کان له قلب او القی السمع وهو شهید) • درین بهار فرخنده نهار که اشجار بساتین یقین امیدواران بقطرات امطار رحمت ، و گازار آمال خیریهء هواداران از انهار بحار مکرمات آثار شهریار در حیات تازه باظهار انواع شکوفه و ازهار تذرو تمنایش را گویا نوروز ، و دیجور جفایش را روشن روز ، و شب استدعایش از یمن بدر منیر دعای زنده دلان شب زنده دار ضیای باوفا رسید و کوکب در بروز آمد سر ارادت را به کمال صداقت در میدان اخلاص به تمنای سعادت اختصاص گوی چوگان الطاف و انصاف ملازمان خواص در بارگاه کیوان پناه اعلیحضرت خلافت اکتناه پادشاه جمجاه دامت شوکته داشت •

سعادت آن کسی دارد که شه باشد پناه او
چو شه باشد پناه او فلک شد تکیه گاه او

(معلوم) کز خیر محض جز مکارم ناید • دیگری هرچه از دور عرضه دارد جای هدر خواهد بود که شاهان تخت و بخت و شوکت بر جمیع مصالح ملک آگاهند که از آثار افعال ایزد فعال ستار مظهر تجلیات (آناء اللیل والنهار) و مصدر ظهور افکار و ملهم از فضل رب پروردگارند و اظهار دعاگویی درویشانهء فقیرانه در نظر سعادت کیشان صداقت اندیش داخل فضولی و خارج دائرهء قبول اصحاب صفةء عقول که در گلشن نیستی به گلخن هستی دویدن مشکل و تنگنای قصور انانیت و وجود و وجود بر غرفه نشینان (جنات عدن) تا جمیع حورش سراپا جفا و محن می نماید در زاویهء زهدیه بهیئت فقریه بهر بکره و عشیه بأدعیهء عبقریه مددکار ارکان دولت علیه بودن اولی ، و أمور را همه تفویض بحضرت مولا نمودن احسن و پای از کلیم بیرون نیاوردن از همه زیباست •

(حافظ) وظیفهء تو دعا گفتن است و بس
در بند آن مباش که نشنید یا شنید

همینکه عباد الله در ظل ظلیل اعلیحضرت ظل الله اید الله ملکه
استراحت نمایند ، فقیر در جمع عباد شکور مبتهج و شاد و مسرور است •
(وسلام علی عباده الذین اصطفی) • وصلى الله على خير الوری ، والآخرة
خير و أبقی •

۶ صفر ۱۳۱۵

نامه‌ی دووهم

له وهلامی یه‌حیای مه‌ریفه‌تدا نووسیویه

(یا یحیی خذ الكتاب بقوة) واشرب ماء الحب ممزوجا بحبوب الطاعة،
مغلی بنار الصدق فی قدر الاخلاص ، تحصل لك العافیة عند الاختصاص ،
ولكن الاستقامة علی اعتاب الأوامر شرط للذاکر ، والارادة مع اهلها فی
الباطن والظاهر تؤیدك فی الأول والآخر •

و ان شئت أن تحیی سعیدا فمت به

شهیدا ، والا فالغرام له أهل

نصحتك علما بالهوی والذي أرى

مخالفتی فاختر لنفسك ما يحلو

ان أخذته بالقوة تصل مقام اهل الفتوة • ودون اجتناء النحل ما جنت

النحل (۱) •

عمر العثماني

(۱) ئەمەش نامە‌کە‌ی یه‌حیای مه‌ریفه‌ته که بو شیخ عومەر ضیائوددینی
نووسیوه . نامە‌و وه‌لام هەردوو له‌ رووی فۆتۆی خەتی خو‌شی یه‌حیای
مه‌ریفه‌ت خو‌ی نووسراونه‌ته‌وه .

با وجود باوجودت ز من آواز نیاید که منم ، ولی

من خاک کف پای سگ کوی کسی‌ام

کو خاک کف پای سگ کوی تو باشد

بدیهی‌است که طایفه‌ی ما فدویان غریق میاه این سلسله‌ی جلیله

ئىجازەنامە يە كى خەلافەت **لەلا يەن شىيخ عومەر ضىائوددینەو** **بۆ يە كى لە خەلیفە كانی**

ئەمەش ئىجازەنامە يە كى خەلافەتە شىيخ عومەر ضىائوددین بۆ يە كى لە خەلیفە كانی نووسیووە كە ناوی شىيخ مەلا موخەممەد ئەمىنە • ئىمە لەناو

ودودمان علیە نبیلە ابداھا اللہ تعالیٰ الی مدید الزمان وافتراق الفرقدان،
 بوده و هستیم ، و بارھا مخمر خمیر اخلاص تخمیر فدوی این بوده كە
 شرفیاب بزم مینورزم حضور سراسر نور شود ، بااینكە كعبە فقررا بانى
 و زمزم اضطراررا اسماعیل ثانیم ، سر قدم ساخته كە ماہ تیرە بدن
 خودرا بدان وتیرە از محاق دورى و احتراق مہجورى باستقبال آن
 شمس سماء اجلال و آفتاب آسمان افضال رسانم ، تا ماہ رخشنده و بدر
 درخشنده گردم . درین اوقات بحمد اللہ تعالیٰ آنچه در دلم بود از درم
 فراز آمد ، و توقع است ان شاء اللہ از حضيض نكبات بأوج سماوات
 حصول مہمات برايم ، لہذا بعرض میرسانم .

قربان محرمان كعبە حضور و واقفان قبلە مہر ظہورت گردم !
 مدتی است نیر توفیق تحصیل علوم این فدوی در عقدە ذنب توقیف
 و تعطیل منکسف گردیدە ، و شاہ طاقت و اشتیاق بر صفحە شطرنج
 سعی و اہتمام در میدان عدم طاقتی و اشتیاق مات و طاق مانده ،
 و مرض باغرض ضعف قوہ بی تابى ، با مزاج بی ابتهاج قوہ ضعف
 تابش و توان در بحران است . دیگر لقمان را حکمت آموختن عین حرمان ،
 بمدلول :

چو رسی بکوی دلبر (ارنی) بگوی و مگذر
 شنوی ز دوست حرفی بود ارچہ (لن ترانی)

محض افتخار بدستخط مبارك عالی در جواب خود فدوی حاضر
 نبوده . بعون اللہ ہمگی اوقات را من بعد در سلك عتبہ بوسان منسلك كرده
 و خواہم كرد . مستدعی است علاوہ استمداد ہمت باطنی ، نسخہ دواى
 این درد و دستور العمل این علت را در گوشہ عریضہ دستخط فرمایند
 كہ پیغمبر از کبر نیامدہ . والسلام .

الأقل :

یحیی

خه ليفه كانى شيخ عومهر ضيا ئود دينا سى ئه مين ناو ئه ناسين : شيخ ئه مينى
بيژوه يى و مه لا موحه ممهد ئه مينى شهرىف ئاوايى و شيخ موحه ممهد ئه مينى
بارام ئاوا • له بهر ئه وه كه ناوى خه ليفه كه ، وهك له ئيجازه نامه كه دا هاتو وه ،
له و سى خه ليفه يه دا له ناوى شيخ ئه مينى بيژوه وه نزيكتره له و دوانه كه و ،
له بهر ئه وه يش كه شيخ ئه مين وهك خواناسيكي ديار بو وه ، مه لايه كي گه وره يش
بو وه ، لامان وايه ئيجازه نامه كه هيبى ئه وه •

الحمد لله الذي أحيا قلوب العارفين بنور الصدق واليقين ، والصلوة
والسلام على سيد المرسلين وامام المتقين محمد وآله وصحبه اجمعين •

اما بعد ، فان الطريقة هي الأخذ بالشرعية والتخلق بها الحقيقة ، فمن لا
شرعية له لا طريقة له في الحقيقة ، وأولها تعلم الاحكام بعد تحصيل الايمان ،
ثم الجهد بالاسلام ، ثم الوصول الى أعلى مدارج الاحسان وهو أن تعبد الله
كأنك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك • وفي المضمون اشارة الى كمال
المشاهدة والفناء • فكلما يكون الفناء أدوم كان البقاء أتم ، ولا يلقيها الا ذو
حظ عظيم • ونحن خدام صفة أهل الصفوة لسنا قائلين بالرؤية في الدار
ونختار في تحقيق المشاهدة ما اختاره الاخيار ، ان الصوفي هو الذي تحقق
فيه صدق و صبر و صفاء ، ود و ورد و وفاء ، و فرد و فناء • من لم يكن
بهذه الاوصاف وادعى انه صوفي ، فاعلم انه مكور ، وغير معذور في الادعاء ،
فلا يليق بالصحة لدى أصحاب كهف الصحة ، ولا بالالفة لأهل الصفوة ،
لأنه يوجب الكلفة على أرباب الفناء • ولا يخفى أن شجرة الطريقة على حسب
الشرعية في الحقيقة أصلها ثابت و فرعها في السماء ، و منبتها أرض الزهد ،
وسقيها من عين الورع ، وأغصانها الشرع ، وأوراقها التقوى ، وثمارها
الوصول الى درجة القبول في الحقيقة ، وهي ما كان عليها النبي والأصحاب
كما شهد به السنة والكتاب • و قال من هو أهل الحال ما حاصله : الأعمال

بذوى عدل ، فكل باطن يخالف الظاهر فهو باطل ، فماذا بعد الحق
الا الضلال ؟

وموجب بسط الكلام أن الأخ العزيز مع السعادة قرين ، جناب الشيخ
ملا محمد أمين ، على حسن ظنه وكمال يقينه أخذ الطريقة العلية النقشية على
يد الفقير الحقير الكسير الذي ليس له يد في القليل والكثير ، عمر العثماني
الشهير بسلام محمد ، كان الله له وستره بغفوه في الدنيا والآخرة ، و سلك
طريق آدابها في التعلم والتعليم ، واستنار بانوار اذكارها على حد استعداده
القديم ، ووصل الى مقام الغيبة الناشئة منها الفناء ، و صار لايقا بتعلم ما
تعلم ، و سابقا الى مابه الانسان يكرم . فقد اجزناه في تعليم الطالبين ،
و أمرناه على ما ظهر لنا من الاشارة المعنوية بأخذ المريدين . فاللايق بالمخلصين
أن يتأدبوا معه كي ينتفعوا به كل وقت وحين ، فمن لا أدب له لا صدق له .
والمرجو من الشيخ المذكور ادخال السرور في صدور الأحباب بالرفق والحلم
و المحبة و تقليل التكاليف على الناس ، و الانس بالشرعية ظاهرا و باطنا ،
والأمر بالمعروف و النهي عن المنكر على تلك الحالة موصوف ، وان لا يرى
لنفسه مكانة عند الخلق ، وأن يصاحب الخلق بالحق للحق ولا يبعد عنهم أكثر
مما هو لازم . ربنا تقبل منا انك أنت الحكيم الودود .

وصلى الله على سيدنا محمد و آله وسلم .

تمناى قبولش دارم و دانم كه نااهلم . مدد يا روح شاه نقشبند و غوث
گيلاني . والسلام ^(۱) .

عمر العثماني النقشبندی

(ئيمزا)

(۱) له ږووی فوټوی ئه سلی نامه که نووسراوه ته وه .

بہشی دووہم

ہندی لہ موریدو منسووبہ دیارہ کانی

شیخہ نقشبندیہ کانی ہورامان

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is mostly illegible due to the quality of the scan and the nature of the bleed-through.

یادی مهلا حامیدی کاتب

کور ی مهلا عهلی بیسارانی به ، له دهو و بهری ۱۲۲۵ ی هیجره تدا له دایک بووه . پاش ته و او کردنی خویندن به پپی داب و نه ریتی نه و سه رده مه هاتوو ته لای شیخ عثمان سیراجو ددین بو و هر گرتنی ته ریه ته له سه ر ده ستیا .

به پپی نوو سینی خوی له ۱۲۵۰ دا به ره همنو و نی شیخ موحه ممه د صادقی خه لکی (مازی بن) له ناوچه ی ژاوهر و له هه ورامانی ئیران هاتوو ته لای شیخ عثمان و ته ریه ته لای و هر گرتوو و لای ماوه ته ووه کاری (کاتبی) شیخیشی له نه ستو گرتوو و له ووه به (کاتب) ناو و بانگی دهر کردوو .
که شیخ سیراجو ددین به فرمانی نه حمه د پاشای بابان له بیاره ووه نه گو یزیته ووه بو سوله یمانی و له خانه قای مه و لانا دائه مه زری ، مهلا حامیدیش له گه ل خوی نه با . له و کاته ووه هه رچه ند شیخ به سه فهر چوو بی بو شوینی مهلا حامیدی له جیی خوی دانا ووه نه و کاروباری مریدو مه نسو و به کانی به ریوه بردوو .

شیخ سیراجو ددین مهلا حامیدی زور خوش و یستوو ووه برازایه کی مه و لانا خالیدی بو هیئا ووه که ژن خوشکی خوی بووه . مهلا حامید له م ژنه دوو کورو چه ند کچی بووه .

مهلا حامید تا کوچی دواایی شیخ سیراجو ددین هه ر لای بووه و پاش نه ویش لای شیخ موحه ممه د به هائو ددین و نه و سا لای شیخ عومه ر ضیا ئو ددین

بووهو له دهوړوبه‌ری ۱۳۱۰ دا له بیاره کوچی دوايي کردووهو له گورستاني
(مله‌گای چنار) به خاک سپړراوه .

مه‌لا حامید هرچه‌ند صیفه‌تی دهرس‌وتنه‌وه‌ی نه‌بوه ، گه‌لې جار چ له
ته‌ویله‌و چ له بیاره دهرسی به فقه‌ی وتوه‌ته‌وه‌و زور که‌س لای خویندوویانه .
هرچه‌ندیش کاتبی شیخه‌کان بووه ، گه‌لې شتیشی بو خوی نووسیوه‌ته‌وه
وه‌ک چوار روبه‌ی (تحفة ابن حجر) به حاشیه‌کانی مه‌لا یه‌حیای مزووریشه‌وه
تا باسی نویژی جه‌ماعه‌ت . ئەم نوسخه‌یه له کتیبخانه‌ی خانه‌قای بیاره‌دا
بوو . ئەبې ئیستا له کتیبخانه‌ی ئەوقاف بې له سوله‌یمانی . مه‌لا حامید خه‌تی
زور خوش بووه .

مه‌لا حامید گه‌لې ته‌لیفاتیشی هه‌یه ، وا لی‌ره‌دا باسیان ئە‌که‌م :

(۱) عه‌قیده‌ی ئیمان و ئیسلام به هه‌ورامی‌یانه . ئە‌مه‌ ئە‌وه‌یه که‌ من
کردوومه به کوردی سۆرانی و له‌چاپم‌داوه .

(۲) شهرحی مه‌ثنه‌ویی مه‌ولانا جه‌لالوددینی رۆمی به فارسی له‌ سی
به‌رگدا . له‌ شیخ عه‌لاؤددینم بیستووه‌ فهرمووی مه‌لا حامید ئە‌م شهرحی
له‌سهر ته‌قریری شیخ موحه‌ممه‌د به‌هائوددین نووسیوه . ئە‌م کتیبه‌ لای
کورپه‌زاکانی مه‌لا حامید بوو ، له‌ دهوړوبه‌ری ۱۳۶۰ دا که‌وته‌ ده‌ستی مه‌لا
عه‌زیزی پریس ، جا نازانم کریبووی لی‌یان یا به‌ئمانه‌ت لی‌ی وهر‌گرتبوون .
ئیس‌تاش لای حاجی مه‌لا عوثماني کورې مه‌لا عه‌زیزه له‌ هه‌له‌بجه .

(۳) حاشیه‌ی له‌سهر (گلشن راز)ی مه‌حموودی شه‌بوسته‌ری ته‌بریزی
له‌ عیلمی ته‌صه‌وفدا . ئە‌م کتیبه‌ ئیستا لای منه له‌لایه‌ن نه‌وه‌کانیه‌وه
ده‌ستم‌که‌وتووه .

(۴) شهرحی مه‌ظوومه‌ی (الزبدہ) له‌ فقهی شافعی‌دا که‌ به فارسی
نووسیویه . ئە‌م کتیبه له‌ کتیبخانه‌ی خانه‌قای بیاره‌دا بوو .

(۵) شهرچی مه نظوومهی (ذات الشفا) ی ئینولحاجی جیشانهیی •
ئهم شهرحهیش به فارسییه • نوسخه کهشی له کتیبخانهی خانهقای بیارهدا
بوو •

(۶) (ریاض المشتاقین) که باسی مهولانا خالیدو شیخ عوثمان
سیراجوددین ئه کا •

ئهم کتیبانهی که ناوم هینان خوّم دیومن •

مهلا حامید شاعیریکی وردو ناسکیش بووه • پیشتر له باسی ههر کام
له شیخ عوثمان سیراجوددین و کورّه کانیدا چه ند قه سیدهیه کیمان نووسییهوه،
وا لیره شدا هه ندیکتری له شیعره کانی ئه خهینه پیشچاو :

قه سیدهی یه کهمی به بوّنهی هاتنی فهرهاد میرزای مامی ناصروددین
شای قاجارهوه بوّ سه ره هورامان و شکست خواردنی ^(۱) وتوویه :

به سال (فور)^(۲) پس از الف روز یکشنبه
که بود سلخ محرم قریب ماه صفر

بیان واقعه میرزا پلنگ اورامی
که هست کاتب دیوان و قاضیء عسکر

علی البدیهه همین قطعه کرده است انشا
به فتح نامهء شهزادهء بلند اختر

(۱) له باسی «رووداوێک له نیوان شیخ موحهممه به هائوددین و فهرهاد
میرزای مامی ناصروددین شای قاجاردا» دا باسی رازی ئهم هیره
بخوینه رهوه •

(۲) له گهّ (الف) ه که دا که ههزاره ، ئه کاته ۱۲۸۶ •

جناب معتمد الدوله شیر ایرانی
که هست در همه عالم علم به علم و هنر
سنخنورانی که در مناقبش خوانند
زهی چو رستم دستان تهمتن و صفدر
زهی ز شوق و غایبی قرار چون کشتی
زهی به معرکه صاحب ثبات چون لنگر
صلا زد از پی تسخیر سد اورامان
به هیبتی که بدی رشک روح اسکندر
چو تیغ قهر کشیده ، قبای صبر درید
به نیتی که کند محو نامش از دفتر
نهاد روی به راه و سپاه در عقبش
به هیبتی که زدی طعنه بر شه سنجر
خروش و ش به خروش و سحاب و ش در جوش
ز شوق اخذ غنیمت سپاه و سر لشکر
شبی که راه همایون بر این قرار گرفت
که بهر ساعت آسودگی ز رنج سفر
(هزارخانی) و (انجمنه) گشت جای موب او
هزار خان همه انجم صفت دران سنگر
به گرد خیمه آن مه چو هاله حلقه زدند
به صورتی که به جز باد را نبود گذر
ز احتیاط مبادا که چشم زخم رسد
ولی ز حکم قضا و قدر به وقت سحر

بران سپه دو سه گربه به هول مو کردند
ازان نهیب یلان را پرید هوش ز سر

خزید حضرت شهزاده در یکی سوراخ
شدند عسکر شاهانه جمله زیر و زبر

به باد شد بنه و بارخانه و خرگاه
زیاد شد یدک و اسپ و تازی و استر

گرفت حق گذشته ز وارث بهمن
زهی تهمتن ثانی گرفت خون پدر

بلی ، فرار ز مالایطاق هم هنری است
ضرور نیست زدن مشتی بر سر نشتر

چه لازم است فتد ماکیان به چنگ شغال
خلاف عقل بود جنگ پشه با مرمر

مسلم است چو سر هست قحط نیست کلاه
فدای سر همه اسباب شاهی و افسر

نه مه‌یش قه‌سیده‌یه کی‌تری له لاوانده‌وه‌ی شیخ عه‌بدولپرهمانی
خالصی تاله‌بانیدا :

شیخ آفاق که در معرفت علم عکَم بود
مخزن فکرت و گنجینه‌ء اسرار حکم بود

طلعتش مطلع انوار و دلش منبع اسرار
سینه‌ء او به مثل لوح و زبانش چو قلم بود

بصرش مائل بالا ، خبرش مائل مینا
ظرش گرچه به صورت همه دم زیر قدم بود

زمرهء اهل صفارا به درش روی ارادت
 جرگهء اهل وفارا به سرش جمله قسم بود
 غلغل کورهء ذکرش نمک شور محبت
 قلقل کوزهء فکرش همه انوار قدم بود
 کاشف سر طریقت ، در دریای حقیقت
 سند اهل شریعت ، شرف اهل هم بود
 رحمتش ترجمهء رحمت رحمان صیتش
 منتشر در صفحات عرب و روم و عجم بود
 عبد رحمن علم و فخر زمان بد لقب او
 (خالص)ش گاه تخلص ز پی نظم رقم بود
 از همه بود به معنی چو الف صفر مجرد
 گرچه بر مسند عزت شه با خیل و حشم بود
 دم ز حکمش چه زنم خاک نشین سر کویش
 عارش از تخت فریدون و کی و حشمت جم بود
 برجهد از قفس تنگ جهان بلبل جانش
 عمرها بود چو دستان زن گلزار عدم بود
 ماند اندوه و دریغ و غم و حسرت پی عالم
 زانکه او سدّ سکندر پی یاجوج ستم بود
 سفرهء بود مهیا ز پی مؤمن و کافر
 خوان یغمای کرم بود پر الوان نعم بود
 گوهری بود به دریا به کنار آمد و باز
 شد به دریا و درین جلوه دوصد گونه حکم بود

غره ماه جمادی ، چه جمادی ؟ مه اولی
شب سه شنبه آن اول این ماتم بود

دل کزین وحشت عظمی و ازین صدمت کبری
پر ز اندوه و غم و ولوله و درد و الم بود

خواست تاریخ وفاتش (ز غم و کرب) نوید
ناگهان گفت سروشی که بگو (باغ کرم) ^(۲) بود

نه مه یش قه سیده یه کی تری له سالی ۱۲۹۴ د و توویه بو به خیره اتنه وهی
موحه ممه د پاشای جاف له ولاتی ئیرانه وه بو ولاتی عوسمانی :

آمدی و آمدنت بس خوش است
رفتن و باز آمدنت مهوش است

جاذب دولت به خودت میکشد
شاهد اقبال عجب دلکش است

ای شه میدان کرم رخ متاب
اسپ طربرا به جهان دوشش است

بخت بهرجا که روی مسند است
تخت بهرجا که شوی مفرش است

حال خودش دشمن بدخواه تو
حال خس و دشمنی آتش است

عصمت حق هست ترا دور باش
غیرت مردان خدا چاوش است

جلوه کن ای سرو خرامان به ناز
زانکه ترا غایت کش و فش است

فش چه بود ؟ دست فشاندن به جود
جستن دلهای عزیزان کش است

جمع شد از بهر تو این دم دو عید
نوش کن این جام صفا بی غش است

جائزه چشنی و عیدانه است
اینکه نویسی که دماغم خوش است

نهم قه سیده یه شی له به هاری سالی ۱۲۹۲ دا بو به خیر هاتنه وهی مه حموود
پاشای کوری موحه ممه د پاشای جاف له سه فهری به غدا ، نووسیوه :

مژده ای دل که بهار آمد و دلدار آمد
ساغر عیش پر از باده سرشار آمد
چمن از غائله زاغ زغن فارغ شد
بلبل نغمه سرا باز به گلزار آمد

سحر از لطف هوا غالیه سا گشت صبا
گویی از طرف چمن آهوی تاتار آمد
بلبلی رفت ازین جانب و شهباز آمد
باز گردید کنون طالب اشکار آمد

این خبر کز اثرش غنچه صفت دل بشگفت
مرهم سینهء مجروح و دل زار آمد
خاطر اهل صفا تازه تر از گلشن شد
لیک در دیدهء ارباب جفا خار آمد

ای ایاز از غم و اندیشهء مکروه زمان
دل به پرواز که محمود جهاندار آمد
زبدهء اهل کرم ، مفخر ارباب عجم
عمدهء اهل صفا ، نادره کردار آمد
بخت هم عاشق دیدار تو باشد همه روز
از پی دیدن رخسار تو صد بار آمد
قوهء نطق ز تقریر ثنایت خجل است
زانکه وصف بدر از حیظهء گفتار آمد
این قدر بس که وجودت اثر لطف حق است
سطوت ترجمهء سطوت قهار آمد
دل ز اندیشه نگهدار به هر جا که توی
همت اهل حق و لطف حقت یار آمد

یادی حاجی مهلا نه محمدی نۆدشه‌ی

حاجی مهلا نه محمدی کۆری مهلا عه‌بدولرحمانی نۆدشه‌یی زیاتر له
بیست پشتی دانیشتووی دێی نۆدشه بوون له هه‌ورامانی لوهۆن و هه‌موو
مه‌لای گه‌وره بوون و گه‌لی پیاوی به زانست و ئایین په‌روه‌ریان تیا
هه‌لکه‌وتوووه ، به‌تایبه‌تی خۆی و باوکی •

مه‌لا عه‌بدولرحمان چوار کۆری بووه : موحه‌مه‌دو نه‌حمه‌دو
فه‌زلوددین و جه‌لالوددین • موحه‌مه‌دیان به منالی مردوووه • کۆره‌کانی‌تر
گه‌وره بوون و ژنیان هه‌یناومو نه‌وه‌یان لی که‌وتوووه‌ته‌وه •

مه‌لا نه‌حمه‌د له ١٢٢٨ی هه‌جریه‌دا له‌دایک‌بوومه‌و (١) هه‌ر به منالی
لای باوکی ده‌ستی کردوووه به خۆیندن و قورئانی ته‌واو کردوووه و کتێبه
ورده‌کانی خۆیندوووه بووه به فه‌قی • ماوه‌یه‌ک لای باوکی ماوه‌ته‌وه ، پاشان
به ئوسوولی ته‌و سه‌رده‌مه‌ چوووه بۆ خۆیندن و زۆر لای کوردستان گه‌راوه‌.
سه‌ره‌نجام لای مه‌لا موحه‌مه‌دی خه‌تی مه‌لای میری گه‌وره‌ی په‌واندز
ئێجازه‌ی مه‌لایه‌تی وهر‌گرتوووه •

مه‌لا عه‌بدولرحمانی باوکی مه‌لا نه‌حمه‌د پاش چوونی مه‌لا نه‌حمه‌دی

(١) سالی له‌دایک‌بوونی حاجی مه‌لا نه‌حمه‌د به‌ حه‌رفه‌کانی ئه‌بجد له‌م
به‌یته‌دا دیاری کراوه که نیوه به‌یتی دووه‌می ئه‌کاته ١٢٢٨ :
هاتفی از سر الهام به تأریخش گفت :
« بود احمد خلف امجد عبدالرحمن »

کورپی بۆ فەقئەتی ، دلی له نۆدشه ههڵه که نرئ و ئەچئ بۆ سنه • میره کانی
 ئەرده لانی لای خۆیان ئەیکه ن به موده پرپس • پاش ئیجازه وه رگرتنی مه لا
 ئەحمه دی کورپی له سنه یش نامینئ و دئ بۆ سوله یمانی و له مزگه وتی
 (مه لکه ندی) ئەبی به مامۆستا و پیش نوئژ • پاشان ئەشکرئ به موفتی
 سوله یمانی و تا کۆچی دواایی کردوو له ۱۲۶۴دا ، هه ر موفتی بووه • قه بری
 حاجی مه لا عه بدولر حمان له گردی سه یوانه •

ئهم دیاری کردنی سالی وه فاتی مه لا عه بدولر حمانه له سه ر ئەوه یه
 که شیخ موحه ممه دی سمیرانی له (بارقات) دا نووسیویه ئەلئ : حاجی مه لا
 عه بدولر حمان له سه رده می موته سه رینی یه تی موحه ممه د مونیب پاشادا
 بووه که ئەویش پاش ته و او بوونی چه رخی بابانه کان هاتوو که ریکه وتی
 ئەو ساله ئەکا •

هه روه ها شیخ موحه ممه دی سمیرانی ئەلئ حاجی مه لا ئەحمه د پاش
 وه فاتی باوکی به یارمه تی موحه ممه د مونیب پاشا ئەکرئ به موفتی له جیی
 باوکی و پاش ئەو موحه ممه د مونیب پاشا نه قل ئەکرئ بۆ مووسل و موصله فا
 پاشا ناویك دیته جیی • ئەم موصله فا پاشایه ش ئینسائیکی سالم و باش
 بووه و زۆر حورمه تی حاجی مه لا ئەحمه دی گرتوو وه دهرزی سه حیجی
 بوخاریی له خزمه تیدا خوئندوو • به عاده تی هه میشه پاش ماوه یه ك هه ندئ
 كه س ده ستیان کردوو به مونا فه سه ی حاجی مه لا ئەحمه دو به م به سه ته
 هاتوچۆیه کی زۆری لای موصله فا پاشایان کردوو وه عه رزو حالیان داوه بۆ
 داوای عه زل کردنی حاجی مه لا ئەحمه د تا فه رمانی عه زلی له ئەسته موول وه
 دئ ، به لام موصله فا پاشا له به ر ره وشت به رزی خۆی رووی نایه ت فه رمانه که
 پیشانی حاجی مه لا ئەحمه د بدا ، پئی ئەلئ برۆ بۆ به غدا به لکو به هۆی موفتی
 زه هاوی یه وه فه رمانی موفتی یه تی یه که ت بۆ دووباره بیته وه • حاجی مه لا
 ئەحمه دیش ئەچئ بۆ به غداو به میوانی لای موفتی دائه به زئ • موفتی

ههولیکى زۆرى بۆ ئەدا تا دووبارە ئەمرى موفتى يەتتى بۆ دەرئەچىتەو ،
بەلام حاجى مەلا ئەحمەد بەھۆى ھەندى خالەتى نەفسىي خۆيەو پەشيمان
ئەيتەو وە ناچىتەو سەر وەزىفە کە .

بيستوو مە ھەر لەورۆژەدا کە ئەمرى دانانەو ھى حاجى مەلا ئەحمەد
گەشتوو وەتە دەستى موفتى زەھاوى ، حاجى مەلا ئەحمەد بە خزمەتى موفتى
ئەگاو موفتى شىز مژدەى بە موفتى کرانەو کەى پى ئەگەيەنى . حاجى مەلا
ئەحمەد شىز پاش سوپاسى زۆرو بەيانى مەمنوونى يەتتى لە موفتى عەرزى ئەکا
کەوا برىارى داو و ئىتر موفتى يەتتى ئەکا . موفتى زەھاوى لەمە زۆر دلگران
ئەبى و بە حاجى مەلا ئەحمەد ئەللى بەھۆى ئەم مەسەلەيەو گەللى لە
پياوماقوولانى سولەيمانى لىم دلگران بوون ، کەچى وا ئىستە تویش
وەزىفە کەت ناوى ، بەلام حاجى مەلا ئەحمەد لە برىارى خۆى پاشگەزنايتەو و
ئەگەر ئیتەو بۆ سولەيمانى و لە سولەيمانى شىز بارئەکاو ئەچىتەو بۆ
ئۆدشەى ھەورامان و لەوى دەست ئەکاتەو بە دەرزو تنەو ھى فەقى و
پىش نوئىزى کردنى موسولمانان . بەپى ھەندى بەلگە ئەبى ئەم پرووداوانە
لە ۱۲۶۸ ھى ھىجرەتدا پرويان دابى .

لەگەل ئەو شەدا کە حاجى مەلا ئەحمەد بەھۆى پايەى بەرزى مەلا يەتتى
خۆى و بە يارمەتتى موخەممەد مونىب پاشا ، پاش کۆچى دوايى باوکى بوو
بە موفتى سولەيمانى و پاش موخەممەد مونىب پاشا موصلەفا پاشايش زۆر
قەدرو حورمەتى گرتوو ، بەھۆى کردارى بەدى ھەندى کەسەو گەللى جار
تووشى دلگرانى بوو چونکە ئەوانە ويستوو يانە بيشکينن و بەدناوى
بکەن . بيستوو مە رۆژى لە مەجلىسىکى گەورەدا مەلايى شوئىنىکى لە
(ابن حجر) نشان داو و داواى لى کردوو مەعنای لى بداتەو ، بەلام ئەو
شوئە لەو نوسخەيەدا ھەلەيەکى تيا بوو ، حاجى مەلا ئەحمەد شىز پاش
تەماشاکردنى شوئە کە بە خەتى خۆى رستەيەك ئەنووسى و ئەللى ئەم شوئە

به بئ ئەم زیادەى منە مەعنای نایەت ، که پاشان نوسخەى بئەهەلەى (ابن حجر) دئین ، تەماشائەکن هەمان زیادەى تیاپە که حاجى مەلا ئەحمەد نووسیووی تەنها حەرفیكى (و) نەبئ . ئەمە لەناو خەلکدا دەنگ ئەداتەووە ئەبئ بەهۆى بەرزتر بوونەووەى پایەى حاجى مەلا ئەحمەد لە کۆمەلدا ، بەلام ناحەزانو بەدکاران بەووەش داناکەونو دەس لە بەدکاریى خۆیان هەلناگرن .

هەر لەو سەردەمەدا که حاجى مەلا ئەحمەد موفتیی سولەیمانى بوووە گەلێجار مەلایانى سولەیمانى بەربەرەکانی یان کردووە ، وەك ئەووە که لە مەسئەلەى شەرقى تەعلیقى و ئیلازامیدا رووی داووە ، کاتێ که موفتى فتاوى بە کەوتنى تەلاقى کابرایەك داووە ، مەلایکانى تر هەریە که لە ئاستى خۆیەووە نووسینیکی دوورو درێژى لەسەر نەکەوتنى ئەو تەلاقە نووسیووە ، حاجى مەلا ئەحمەدیش بەپێى پێوستى وەزىفەکەى خۆى که موفتى بەتێ بوووە ، بۆ ئیسپات کردنى راستى فتواکەى نووسینیکی لە بەرپەرچدانەووەى ئەواندا نووسیووە . هەموو ئەو نووسینانەم لە بەرگى سیپهەمى (جواهر الفتاوى) کەمدا لە چاپ داووە . هەرکەسێ ئەندازەیک مەلایەتیی هەبئ و بئ ئینساف نەبئ ئەزانئ فتواکەى حاجى مەلا ئەحمەد راستەو ئەوانى تر لە پێگەى راست لایان داووە .

حاجى مەلا ئەحمەدى ئۆدشی هەلیکی لەبارى بۆ هەلکەوتووە بۆ خویندن . لە خزمەتێ باوکى و لە خزمەتێ مەلا گەورەکانى ئەو سەردەمەى کوردستانی خواروودا خویندوویەتێ . لە عولوومى عەقلى و ئەقلیدا سەرامەد بوووە . لە پیاویاتدا دەستیکی بالای بوووە . ئیجازەى مەلایەتیی لای زانای گەورەى کوردستان مەلا موحەممەدى خەتئ وەرگرتووە . که گەراویشەتەووە بۆ سولەیمانى تەدریسیکی باشى کردووەو فەقیی بەقایلەت و تێگەشتووی بوووە . یەکنى لەوانە مەلا عەبدولرحمانى مەشهور بە مەلای پێنجوینى بوووە که هەر بە حاجى مامۆستا ناوی بردووە . هەروەها مەلا قادری کانى کەووەبیش

که به مه لای گه وره و مه لای بیاره به ناووبانگ بووه ، لای ئەم ئیجازه ی
وه رگرتوووه .

له ده وروبهری ۱۲۹۰ ی هیجره تدا مه لا عه لی قزنجی که مه لایه کی
به ناووبانگ بووه و له تورجان موده پرپرس بووه ، به سه فهر هاتوووه بو
هه ورامانو له خانه قای ته ویله له گه ل حاجی مه لا ئەحمده ئەکه ونه گفتوگو
له باره ی وشه ی (ته لاقم) هوه که له ناو کوردانا باوه ، ئاخو صهریحه بو
ته لاق دانی ژنو ته لاقی پی ئەکه وی ، یا کینایه یه و ئەبی نیازی ته لاقی له گه لدا
بی ئەگینا ته لاقی پی ناکه وی ؟ مه لا عه لی لای وابوووه کینایه یه و حاجی مه لا
ئەحمده به صهریحه داناوه . پاش گفتوگویه کی زور مه لا عه لی هاتوووه ته سه ر
پاکه ی حاجی مه لا ئەحمده و جاری داوه که وا له پاکه ی خوی په شیمانه .
مه لا عه لی که ئەگه ریته وه بو موکریان ، به مهربانا گه پراوه ته وه . له ری
لاهاته لای حاجی سه یید هه سه نی چۆری که ئیجازه ی له سه ر دهستی مه لا
عه لیدا وهرگرتوووه ، له گه ل ئەویش ئەکه ویتته گفتوگو له وباره یه وه و پی ئەلی
که وا له پاکه ی خوی په شیمان بووه ته وه و چوووه ته سه ر پاکه ی حاجی مه لا
ئەحمده . حاجی سه یید هه سه ن پی ئەلی : قوربان ! ئیمه چهند ساله له سه ر
پاکه ی تۆین و به وه فتوا ئەدهین ، ئیسته تۆ چۆن به سه عاتی له پاکه ی خوت
پاشگه ز بوووته وه و چوووته سه ر پای حاجی مه لا ئەحمده ؟ مه لا عه لی یش
وه لامی ئەداته وه ئەلی : حاجی سه یید هه سه ن ئینساف زور خوشه .
باوه ربکه که حاجی مه لا ئەحمده که وته ته قیری مه عنای عیاره تی ئینوچه جهر ،
وای لیک ئەدایه وه که ئینوچه جهر خۆشی هه ر وای ئەزانی .

جاریکیان له باره ی پایه ی مه لایه تی حاجی مه لا ئەحمده وه له مه وله وی
ئەپرسن ، ئەویش ئەلی : به راستی پایه ی عیلمی حاجی مه لا ئەحمده بو من
دیاری ناکری ، به لام ئەوه نده ئەزانم له سه رده می خۆیدا تاقانه بوو :
جاریکیان حاجی مه لا ئەحمده له سه نه بوو ، منیش له خزمه تیا بووم ،

ئاخوونىكى زۆر گەورەو بەناووبانگى ئىرانى ھاتىبوو بۆ سەنە ، بەوبۆنەيەو
 گەلى لە ئەيانی شارو زانایانى ولات كۆبوونەو ، ئاخوونىش ھات •
 ئىمەيش لەو كۆبوونەو دا بەشدار بووین • لە كۆبوونەو دا مەسەلەيەك
 ھاتە پىشەو • ئاخوونو حاجى مەلا ئەحمەد كەوتنە قسە • تاماويەك قسەي
 ھەردوولا بەجۆرى بوو ھەموو مەلا بەشدارەكان لىي ھالى ئەبوون ، پاش
 ئەو وە بەرزبوو وە تى گەيشتم ئەھلى مەجلىس ھىچى لى تى ناگەن و تەنھا
 حاجى مەلاو ئاخوون لەيەك ئەگەن • پاش ماوہيەكى تر وای لى ھات زانىم
 ئاخوونىش سەرسام بوو و ھەر (بەلى) كردنى بۆ ماوہتەو • سەرەنجام
 بەتەواوى كپو بى دەنگ بوو •

ئەگىرنەو لە سالى ۱۲۹۰ى ھىجرەتدا حاجى مەلا ئەحمەد لە گەل شىخ
 موھەممەد بەھائوددىن ئەچى بۆ ھەج • كە ئەگەنە بەغدا بە مىوانى لای
 موفتى زەھاوى دائەبەزن • پاش نانخواردنى شەو مەلاى ئۆدشەيى
 شويىكى حاشىيە عەبدولھەكىم لەسەر شەرحەشەمسى لە موفتى ئەپرسى ،
 موفتىش وەلامى ئەداتەو • مەلاى ئۆدشەيى رەخنە لە وەلامەكەى موفتى
 ئەگرى • ديسانەو موفتى وەلامى ئەداتەو ئىتر ھەر بەمچەشنە رەخنەو
 وەلام درىژە ئەكىشى تا خزمەتكارەكەى موفتى دى ئەلى : «مولانا ! طلع
 الصبح » ، واتە بەوباسەو شەو رۆژ ئەگەنەو • ئەمەش ئەو ئەگەنەنى كە
 ھەردوولا چەند خويىندەوارو ورد بوونو چۆن عىبارەتى حاشىيەكەيان
 لىكداوہتەو قسەيان لەسەر كردوو ، ئەگىنا گفتوگو لەبارەى
 باسىكى واوہ ئەوہندەى پى ناوئى شەوى پى رۆژ بكرىتەو •

ئەگىرنەو ھەر لەو سەفەرى ھەجەدا ئەشچنە مىسر • لەوئى مەلايەك
 گەلى پرسىارو رەخنە ئامادە ئەكا لە حاجى مەلا ئەحمەدى بكرى • كە ئەگەنە
 قسەو ماوہيەكى زۆر قسە ئەگەن • لەئەنجاما مەلا كە عەرزى حاجى مەلا
 ئەحمەد ئەكا : قوربان ! بە شىوہى بەلگە ھىنانەو ، بەلگەم نەماوہو

قه ناعه تم به قسه کانتان کردوو ، به لām هیشتا دلم ئاوی نه خواردوه ته وه و
 ههروه کوو ئه وسا وام • جا حاجی مه لا ئه حمه د عه رزی شیخ موحه ممه د
 به هائوددین ئه کا ئه لئی : قوربان ! ئیتر له مه ولا مه یدانی ته ئیری رۆحانی به و
 من له و مه یدانه دا دهستم ناروا • تو پیت ئه کری چاریکی ئه م داماو به که
 زۆر خیره •

له کورتی بیڕینه وه حاجی مه لا ئه حمه دی ئۆدشه یی به کیک بووه له
 مه لا هه لکه وتوووه کانی سه رده می خۆی • ئه م ذاته گه لئی فتوای به قیمه تی
 نووسیوه ، من هه ندیکیانم ده سگیر بووه و له به رگی سیه مه می (جواهر
 الفتاوی) که مدا نووسیو منه ته وه و بلاوم کردوو نه ته وه • هه ندیکیشانم
 به داخه وه ده سگیر نه بوو • حاشیه ی له سه ر کیتابی نیکاح و صیداق و خولع و
 ته لاقی توحفه ی ئینوچه جهر هه یه دهستم نه که وتوون • ئه و نوسخه ی
 ئینوچه جهره که ئه و حاشیانه ی له سه ر نووسراوه ته وه ، لای نه وه کانی هه یه ،
 ئه گه ر که سی بۆی هه لکه وی بی یان نووسیته وه و له چاپیان بدا خزمه تیکی
 گه وره به فیهی ئیسلامی ئه کا (۲) •

(۲) مه لاکانی کوردستان ده ستیکی بالایان له حاشیه لی کردن و لیکۆلینه وه ی
 توحفه ی ئینوچه جهره دا بووه ، به لām به هۆی نه بوونی چاپه وه له و
 سه رده مه دا له کوردستان و به هۆی گوئی نه دانی خوینده وارانێ ئه مرۆوه
 به م جوۆره بابه تانه ، به ره مه می ئه و مه لایانه به ده گمه ن ده ست ئه که ون و
 له وانه شه بفه وتین ، له گه ل ئه وه شا که بلاو کردنه وه ی ئه و حاشیانه
 به شداری به کی گه وره یه له ژيانده وه ی به شداری مه لایانی کوردستان دا
 بۆ په ره پیدانی فیهی ئیسلامی •

بۆنموونه بیستوو مه یۆسفی ئه صه م که مه لایه کی گه وره ی ناوچه ی
 باله ک بووه موده و وه نه یه کی له سه ر توحفه هه یه تا باسی ره هن گه یشتوووه ،
 نوسخه یه کی لای شیخ موحه ممه دی خال هه بوو له گه ل ده سنوو سه کانی
 کتیبخانه که یدا به خشیی به کتیبخانه ی ئه وقافی سوله یمانی • مه لا
 موحه ممه دی ئینولحاجی جیشانه ییش موده و وه نه یه کی له سه ر هه موو
 توحفه هه یه ، نوسخه یه کیم دیوه له کاغه زی ره نگا وره نگ نووسرا بووه

بیستوو مه پیاوئیکی نه خوئنده وار بووه خزمه تی حاجی مه لا ئەحمەدی کردووە • حاجی مه لا ئەحمەد له وهختی پرسى شهرعى لى کردندا ئەوهنده پىوتووە فلان کتیبم بۆ یینه و فلانه شوینی بکەرەوه و کابرايش زۆر ورد بووه، وای لى هاتووە فیربووه کام باسى شهرعى له کام شوینی کام کتیبدايه، پاش کۆچى دوايى حاجى مه لا ئەحمەد هەر کاتى مه لایان له مالى ئەودا کۆبووبنەوه بۆ کۆلینهوه له باسیکی شهرعى، لهو کابرایه یان پرسىوه فلانه باس له کام کتیبدا ههیه بۆمان یینه و ئەویش هیناویه و تهماشایان کردوووه مه سه له که یان لیکداوه تهوه • ئەم پیاوه نه خوئنده واره له ناو مه لایاندا به (مه لای دهیمی) ناووبانگی دەر کردووە •

حاجی مه لا ئەحمەد له تهسه و فیشدا پایه یه کی بالای بووه • له سه دهستی شیخ عثمان سیراجو ددیندا تهسه سوکی کردوووه سولووکی کردوووه • که له سوله یمانی یه وه گه راوه تهوه بۆ نۆدشه، به شیکی وهختی له بیاره به سه ربردوووه له خزمه تی شیخ عثمان سیراجو ددیندا خه ریکی خۆپه روه رده کردن بووه • پاش وهفاتی شیخ عثمانیش بووه به موریدی شیخ موحه ممه د به هائو ددین و له دوا دوايى ژيانى ئەودا له بهر به دره وشتی کۆیخایه کی نۆدشه دلی له وئ هه لکه نراوه و کۆچى کردوووه بۆ سنه و ئەعیانی سنه پیشوازی یه کی گه رمیان لى کردوووه بنه ماله ی موخته مه د له سه ر مزگه وتیکی خۆیان دایان مه زران دووه و دئ یه کیان که ناوی (عیساوا) یه بۆ

له کتیبخانه ی مزگه وتی گه وره ی سوله یمانیدا • بیستوو مه نوسخه یه کی تریشی هه یه لای حاجی مه لا ماری خاوی له قه رده داغ •

مه لا یه حیای مزووری ش حاشیه ی تا باسی نوێژی جهماعهت له سه ر توحفه نووسیوه، نوسخه یه کی له کتیبخانه ی خانه قای بیارده دا هه بوو، ئەبێ ئیستا له کتیبخانه ی ئەوقافی سوله یمانیدا بێ • له مه لا عه بدولعه ظیمی موخته هیدی سنه ییشم بیستوووه که مه لا یه حیا موده وودنه ی له سه ر هه موو توحفه هه یه، به لام خۆم نه مدیوه •

خۆرالک پیدانی فەقی و ژیانی خۆی و مأل و مندالی پێ بەخشیوه تا بتوانی بە
رەحەتی ئەرکی ئایینی سەرشاری خۆی جێ بە جێ بکا • بەم جۆرە حاجی مەلا
ئەحمەد بە قەدر و حورمەتەوه لە سنه ژیاوه و ، وەك بیستوو مە لە ۱۳۰۲ی
هیجرەتدا کۆچی دوایی کردوو •

حاجی مەلا ئەحمەدی نۆدشەیی دوو کۆری بوو • یەكەم عارف کە لە
بیارە لەدایک بوو • ئەم کۆرە لە خزمەتی باوکیا خویندووێه تا ئیجازە
وەرگرتوو و لەپاش کۆچی دوایی باوکی بوو بە جێ نشینی و دەرزی
وتوو تەوه • کۆری دووهم زەینولعابدین • ئەم کۆرەشی لای مەلاکانی
ناوچە کە خویندووێهتی و سەرەنجام لای مەلا عەبدولقادی بیارە خویندنی
تەواو کردوو و ئیجازە وەرگرتوو •

حاجی مەلا ئەحمەد دەستی شیعریشی بوو و نازناوی شیعری (فانی)
بوو • بەداخ، وە من تەنها بەیتیکی چە کامە یەکی کە بۆ شیخ عوتمان
سیراجوددینی نووسیوه و ، پارچە شیعریکیم ، دەسگیر بوو کە لێرەدا بلاویان
ئە کە مەوه •

ئە مە تاقە بەیتە کە ی چە کامە کە :

قطع راه هفت خوان قتل این دیو سفید
از سراج الدین طلب (فانی) ، تهمتن همت است

ئە مەش پارچە شیعەرە کە ی :

آن شیرین یار من دارد همی
صد چو شیرین کوهکن دارد همی
کوژپشت است این زلیخای فلک
یوسف کنعان وطن دارد همی

ور عرق شد برگ گل عین گلاب
شرم ازان نازك بدن دارد همی
بوستان محض باشد دلستان
سنبل و سرو و چمن دارد همی
ظلمت کفر از دو زلفش برنخاست
دوستی با اهرمن دارد همی
در عبای تن لطائف در سلوك
شیوهء زان پنج تن دارد همی
زنده دل هرگز نمیرد (فانیا)
نگ از قید کفن دارد همی

يادى سەيىد عبدولرەھىمى شەھوور بە مەولەوى

ژیاننى مەولەوى

سەيىد عبدولرەھىمى نازناو (مەعدوومى) و بەناووبانگ بە (مەولەوى)،
كۆرى مەلا سەئىدى تاوگۆزى و لە ئەوئە مەلا يوسىفجاننى كۆرى مەلا
ئەبووبەكرى چۆرىيە كە بە (موصەئنىف) مەشھوور بوو، رشتەي پىشتيان
ئەچىتەو سەر خواناسى ئاودار سەيىد موحەممەد زاهىدى كۆرى سەيىد
مەحمۇدى مەدەنى كە بە (پىر خدرى شاھۆ) ناسراو، لە ئەوئە حەزرەتى
حوسەينى كۆرى حەزرەتى ئەلى كۆرى ئەبووطالب و فاطىمە زەھرايە
خوایان لى رازى بى *

مەولەوى لە سالى ۱۲۲۱ى ھىجرەتدا لە دىي (سەرشاتە) ناوچەي
تاوگۆزى كە ئەكەوتتە بەرى باشوورى رىووبارى سىروان، لەدايك بوو *
ھىشتا مىندال بوو مالى باوكى ناوچەي تاوگۆزىيان بەجى ھىشتوو و لە
دىي (بىژاوە) جىگىر بوونو، لەوئى لاي باوكى قورئاننى پىرۆزو كىتەپە
وردەكانى خويندوو و فىرى نووسىن بوو *

پاشان بەپىي داب و نەرىتى فەقىي ولاتى كوردستان رۆشتوو و بۆ
ھەلەبجە و لەوئى دەستى كردوو بە خويندن * ھەروەھا لە مەدرەسەكانى
دەورۇپىشتى ھەلەبجە وەك خەرىپانى و خورمال و پىارە و تەوئەلەش
خويندوو و پاش ئەو چوو بۆ پاو و ماوئە كىش لەوئى خويندوو و پاش
پاش ئەو رۆشتوو بۆ چۆر لە مەريوان كە مەلەندى كۆنى خۆيان بوو،

پاش ماوهیه کیش خویندن لهوئ ، چووه بو شاری سنه و لهوئ له مزگه وتی
وه زیر دامه زراوه . ئەو سهرده مه سهرده می فه رمانره وایی ئەمانوللاخانی
گه وره بووه که یه کئ بووه له پیاوه به ناووبانگه کانی ئەرده لانو مزگه وتی
دارولئحسان ئەو دروستی کردووه . پاش ماوهیه کی تریش له سنه وه
رۆشتوووه بو بانه و لهوئیشه وه پاشتر هاتوووه بو سوله یمانی و له سهرده می
ژیانی شیخ مه عرووفی تۆدیدا به فقهییه تی له مزگه وتی گه وره دامه زراوه .

پاش ماوهیه ک مانه وه له سوله یمانی ، لهوئیشه وه چووه ته وه بو هه له بجه و
له مه دره سه ی شیخ عه بدوللای خه رپانی له مزگه وتی جامیعه دامه زراوه و لای
مه لا صادقی ته ویله یی خویندوووه تی . ئەم مه لا صادقه ش یه کئ بووه له
موسسه عیده کانی شیخ عه بدوللا خوی .

بیستوووه له م سهرده مه دا باوکی مه وله وی کۆچی دواایی کردووه و
مه وله وی ماوهیه ک په کی خویندنی که وتوووه و خه ریکی به خێوکردنی براو
خوشکه کانی بووه . پاشان دهستی کردوووه ته وه به خویندن و چووه بو
قه لای جوانرۆ بو لای مه لا موحه ممه دی قازی و ماوهیه ک لهوئیش
خویندوووه تی ، جا بو جاری دووهه م چووه ته وه بو سنه و له مزگه وتی
دارولئحسان دامه زراوه . له م چه رخه دا شیخ موحه ممه د سه عیدی باوکی
شیخ عه بدولقادی موهاجیر موده رپرسی دارولئحسان بووه . مه وله وی
ئه مجاره زیاتر له جاری پێشو و له سنه ماوه ته وه و پاشان دیسانه وه هاتوووه
بو سوله یمانی و له خزمه تی مه لا عه بدولرهمانی تۆدشه ییدا که موده رپرسی
مه دره سه ی مه لکه ندی بووه ، خویندوووه تی و لای ئەو ته واوی کردوووه و
ئێجازه ی مه لایه تیشی لای ئەو وه رگرتوووه .

بیستوووه پاش ئێجازه وه رگرتنی مه وله وی ، به پێی داب و نه ریتی
پاشاکانی بابان که هه ر فقهییه ک له سوله یمانی ئێجازه ی وه رگرتایه یه کئ له

پاشا زاده کان فەقی ئیجازە وەرگرتوووە کە و کۆمەڵی مەلای فەقی شارو کۆمەڵی دەستە و دائیرە ی خۆی لە گەڵ خۆی هەڵە گرت و ئەچوون بۆ سەیران بۆ سەر چنار ، ئەحمەد پاشای بابانیش کە میانە ی دۆستایەتی لە گەڵ مەولەوی زۆر بوو ، مەولەوی و کۆمەڵی مەلای فەقی لە گەڵ خۆی ئەبا بۆ سەیران . لە رێگەدا فەلاحیك سەری رێیان لی ئەگرئ و دەست ئەکا بە سکالای حالی خۆی لای ئەحمەد پاشا و ئەلی پارچە بەراویکم هەیه هەموو سالی ئەیکەم بە تەرە کال و پیتی ئەژیم ، ئەمسال یەکی لە پیاوێکانی تۆ لی داگیر کردووم و زۆریشم لی ئەکا بە جووتی خۆم بیکێلم و بیکەم بە تەرە کال بۆ مالی پاشا . مەولەوی دیتە پیشەوێ خۆی لە کابرای فەلاح توورە ئەکا و ناھیلی ئەحمەد پاشا وەلامی بداتەو . کابرای فەلاح سەرسام ئەبی و بە مەولەوی ئەلی : مەلا ! تۆ لای خۆت مەلای پیاوی ئایینی ، کە تکایە کم لای پاشا بۆ ناکە ی ، بۆ وا لیم توورە ئەبی ؟ مەولەوی یش پیتی ئەلی : کابرا ! مردووت مری . . من لەبەر بی عەقڵی تۆ توورە بووم لیت . ئاخر تۆ نەتبیستووێ دنیا کیلگە ی قیامەتە ؟ جا ئە گەر پاشا ئیستا بە جووتی بیکاری زەوی داگیر کرا و نە کیلی و نەیکا بە تەرە کال بۆ مالی خۆی ، دنیای چۆن بۆ ئەبی بە کیلگە ی قیامەت ؟ ئەحمەد پاشا کە ئەم قسە یە مەولەوی ئەیسی ، شەرم ئەیگرئ و بە مەولەوی ئەلی تکا ئەکەم ئیتر بەس ! کابرا تۆیش برۆ زەوی خۆت بۆ خۆت و هەرکەس هات بەزیکتا لیت داگیر بکا و زۆرت لی بکا ، گوئی مەدەرئ و لە کەس مەترسە .

مەولەوی پاش ئیجازە وەرگرتنی ئەروا لە دئی چروستانە کە دئی یە کە لە نزیک ی هەلە بجەو ، ئەبی بە مەلای مزگەوتیکی تیا ئەکاتەو و چەند فەقی یەك راءە گرئ و دەست ئەکا بە دەرزی و تنیان . شوینە کە ی زۆر پی خوش ئەبی تەنانەت باغیکشی تیا دائەنی . بەلام پاش ماوێهەك ئەگوێزیتەو بۆ دئی گونە [گونە] لە ناوچە ی نەورۆلی لە نزیک ی چروستانەو . لەوئیش

مزگه و تیک دروست ئە کاو فەقی پائە گری و حوجرەیان بۆ ئە کاتەووە بە
پێ خویندنی ئەوان و ئامۆژگاری کردنی موسوڵمانانەووە چەند سالیکیش
لەوی پائە بویری •

پاشان لەوێشەووە ئە گوێزیتەووە بۆ کانی کەووە لە ناوچە ی شەمیران کە
نیشتمانی هۆزی (یەزدان بەخشی) یە • لەو سەردەمەدا سەرپەرشتی کردنی ئەو
ناوچە یە بە دەست شیخ عەلی عەبابە یلی یی یەووە بوووە کە زۆر دۆستی مەولەوی
بوووە خاتری گرتوووە و خزمەتی کردوووە • پاشان موحمەد پاشای جاف
ناوچە کە ی لەسەر خۆی تاپۆ کردوووە بە پێوە بردنی لە شیخ عەلی
سەندوووە تەووە داوێ تە دەستی عوسمانی خالە کە پیاو مۆناسبی یەزدان بەخشی
بوووە • پاش ئەمە مەولەوی کانی کەووە بە جێ ئە هیلی و ئە گەریتەووە بۆ
سەر شاتە ی زیدو نیشتمانی کۆنی خۆی •

کە موحمەد پاشای جاف لەمە ئاگادار ئە بی نامە یە کێ گله یی ئامیز بۆ
مەولەوی ئە نووسی • مەولەوی یش لە وە لا مەدا نامە یە کێ بۆ ئە نووسی و بۆی
باس ئە کا کە لە پاش دەرچوونی شیخ عەلی یەووە لە شەمیران ، وە زعی
عەشرە تە کە ی وەك ئە و سا نە ماووە بۆ یە ناچار بوووە لە بەر ئەوان بار بکاو ،
ئەم چەند بەیتەشی بۆ ئە نووسی :

وزان سوی وطن هجرت نمودم

خلافت از علی دانسته بودم

به تاثیر محمد پیر اکمل

خلافت چون به عثمان شد محول

دل خویشان مارا پر ز خون کرد

به خویشانند خود نعمت فزون کرد

ئىتر لە گەل ئەو شا كە ناوچەى تاوہ گۆزى زۆر كوور و ديم بووہ و
 ژيانى تيا گران بووہ ، مەولەوى ھەر لەوى ماوہ تەوہ و نەجوولائوہ و بە
 ھەر جۆر بووہ ژيانى بەسەربردووە ، تا لە ١٣٠٠ى ھىجرەتدا كوچى دوايى
 كردووہ و لە گۆرستانى مەشھور بە گۆرستانى ئەسحابە لە دىي (سەر شاتە)
 لەسەر بەرزايى بەك بە خاك سپىراوہ . مەلا حامىدى كاتىبى شىخ عثمان
 سىراجوددين ئەم چەند شىعرەى لە لاواندەوہيا داناوہ :

آسمان گر خون بيارد بر وفات مولوى
 زيبداى برگ سىہ پوشند اهل دنيوى
 مجمع علم و عبادت مخزن صدق و صفا
 مظهر عقل و درايت مير ملك معنوى
 پىرو شرع محمد شىخ اولاد حسين
 سالک راه طريقت در طريق اخروى
 فارس نظم و قصايد در حقيقت ، در مجاز
 ريزه چين خوان جودش صد امير دهلوى
 بھر تاريخ وفاتش آنقدر كرديم فکر
 کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوى

مەولەوى لە دواسالەکانى ژيانى کۆىر بووہ و ھوت سالى بە کۆىرى
 بەسەربردووہ و لە ژيانى خۆيا کە پرەكەى ئاگرى تىچووہ و کتیبەکانى
 سووتاون و خۆيشى لە پارچە شىعريکيا ئىشارەت بو ئەو پرووداوہ ئەکا کە
 چۆن شىعرەکانى تيا سووتاوہ . لەمەوہ دەرئەكەوى کە ئەبى مەولەوى
 شىعري زۆرى فەوتابى . راستەكەشى قەوارەى بچووکی دیوانەكەى نە
 لە گەل ژيانى دريژى پر لە خۆشى و لە دەر دو مەينەتى و نە لە گەل دەستى بالاي
 لە شىعردا پىك ناکەوى .

ئەو كىتابىنەى مەولەوى دایناون

ئەم ذاتە لە بەرئەووە كە شۆینىكى مۇناسىبى نەبۇە تیا بحەسىتەووەو رىڭكايەكى شك نەبردووە گوزەرانو ژيانى خۆى بە رىڭكوپىكى لىووە دابىن بكاو زۆر وەختى ژيانى لە گواستەووەدا بوووە لە شۆینىكەووە بو شۆینىكى تر ، ئەبوو هېچ نووسراوئىكى لەپاش بەجى نەمايە ، كەچى لە گەل ئەووەشدا گەلى كىتەبى بە نرخی نووسىووە هەموویان ماونو ، دیوائىكى شىعرىشى لەپاش بەجى ماووە كە نوسخەى زۆرى لى نووسراووەتەووەو بە گەلى ناوچەى كوردستانا بلاو بوووەتەووە . ئەم دیوانە شىعرەى يەكەمجار لە سالى ۱۹۳۵دا بە دوو بەرگ لە گەل وەرگىرانیا بە شىعر بو دیالىكتى كرمانجى خواروو لەلایەن پیرەمێردەووە بلاو كراووەتەووەو ، جارى دوو هەمیش لە ۱۹۶۱دا بە لىكدانەووەو لەلایەن مەووە لە چاپ دراووە (۱) .

كىتەبە دانراووەكانى مەولەوى ، جگە لە دیوانەكەى ئەمانەن : يەكەم — كىتەبى كوردى بە شىعر لەبارەى عەقیدەو بیرو باوەرى ئىسلامەووە . ئەم كىتەبە هیشتا چاپ نەكراووە . من خۆم نوسخەى كەم لایە (۲) .

(۱) لەپاش ئەو چاپەى دیوانى مەولەوى يەووە تائىستا گەلى نوسخەى ترمان دەسگىر بوووە كە بەراورد كردنیا لە گەل نوسخە چاپەكە پىويستە . بۆيە بەدەستمانەووەيە ، خوا رىڭكەى بخا ، لە هەلىكا چاپىكى ترى دیوانى مەولەوى بكەينەووە ئەنجامى بەراوردى ئەو نوسخە تازە دەستكەوتووانەشى تىابى . نیازمان وایە لەم چاپە تازەيەدا لە داوینى شىعرەكانەووە تەنها مەعنا گشتى يەكەيان بنووسىنەووەو مەعناى وشەكان هەلگىرینو لەجیاتى ئەووە لە داویندا فەرەهنگىكى تىكرایى بەپى تىپەكانى ئەلفوبى بو بکەین . هەروا ئەشمانەووى پارچە شىعرەكان بەگوێرەى بابەتیا رىڭكەى بخەین .

(۲) من خۆم لە سالى ۱۳۳۹ى هىجرەتدا ئەم كىتەبەم لای مامۆستا مەلا ئەحمەدى پاش بەردى مەشهور بە مەلا ئەحمەدى رەش خویندووە . لە رىڭكەى ئەم كىتەبەووە پىوهندى رۆحىم لە گەل مەولەوى پەيدا كاردو عاشقى شىوہى شىعر و نووسىنى بووم .

دووهم — کتییکی تری کوردی به شاعر به ناوی (العقيدة المرضية) وه
له باره ی عه قیده ی فیرقه ی ئه شعهری یه وه که له دوو ههزار بهیت زۆر تره و
له وپه ری جوانی و ره وانیدایه • ئهم کتیه زۆر به سووده و مهوله وی خۆی
حاشیه ی زۆری لی کردوو وه هه روا حاجی شیخ ئه حمه دی کوری شیخ
عوثمان سیراجو ددینیش گه لی حاشیه ی لی کردوو • وادیاره به دهرزیش
لای مهوله وی خۆی خویندوو یه کاتی که مهوله وی له تهو یله بووه لای
شیخی باوکی سولوو کی کردوو • نوسخه ی تهواوی ئهم کتیه لای حاجی
مهلا خالیدی کوری مهلا عه بدوللای موفتی سنه و لای حاجی مهلا سه عیدی
سادا وایی هه یه •

سیهم — کتییکی به فارسی به شاعر له باره ی عه قیده و بیروبا وهری
موسولمانانه وه که ناوی (الفوائج) ه واته شته بۆن خو شه کان یا بۆنی خوش
گه یینه کان • ئهم کتیه ش له ههزار بهیت زیاتره •

ئهم دوو کتیه پیکه وه له سالی ۱۳۵۲ ی هجره تدا له میسر له لایهن
حوالی خوش بوو (محی الدین صبری النعیمی الکانی مشکانی) یه وه
له چاپ دراو ن • له م سالانه ی دوایشدا له پرووی ئه و چاپه وه به ئۆفسیت
له چاپ دراو نه ته وه •

چوارهم — نامیلکه یه کی له باره ی ئیسپات کردنی دروستی (رابطه) وه که
یه کیکه له ئادابی ته ریه تی نه قشبه ندی • ئهم نامیلکه یه به فارسی یه ،
نوسخه یه کی لای شیخ حه یده ری کوری شیخ جه عفر هه یه که له دی یه کی
نزیك له سه ید صادقی شاره زووره وه دائه نیشی • ئهم نامیلکه یه تائیسنا
له چاپ نه درا وه •

پینجه م — کتییکی شیعی ره جهزه به عه ره بی ناوی (الفضيلة) یه
۲۰۳۱ شیعه له باره ی زانستی ئوسوولی دینه وه • ئهم کتیه کتییکی زۆر

بایه خداره ، مهولهوی به فرمانی شیخ موحه ممه د به هائوددین دایناوه و
 له سهرده می ژیانی خۆیدا زۆر خوینراوه • منیش له سایه ی خواوه
 له سالانی ۱۳۷۶ - ۱۳۷۷ دا شه رحیکی باشم به پیتی توانای خۆم لی کردوو و
 به ناوی (الوسيلة فی شرح الفضيلة) و له سالی ۱۳۹۲ ی هجره ت
 (۱۹۷۲ ی.ز) دا له چاپم داوه و ۸۱۹ لاپه ریه و به گه لی ولاتی موسولمانان و
 زۆر لای کوردستانا بلاو بوو و ته وه • نوسخه یه کی نایابی ئەم (الفضيلة) یه م
 لایه به خه تیکی زۆر جوان نووسراوه ته وه ، حاشیه ی زۆری مهولهوی خۆی و
 مه لا فه تاحی پاوه یی و خه تی مهولهوی خۆیشی پێوه یه •

له خوالی خوش بوو سه یید عه بدولر حمانی عازه بانیم بیستوو و
 ئەیفه رموو : له بیاره له خزمه تی شیخ نه جموددیندا کتییکم دی ناوی
 (خاطراتی مهولهوی) بوو گه لی شتی به سوودی له باره ی مهولهوی یه وه
 تیاوو • ئەبێ ئەم کتیبه فه وتابی وا شوینه واری له هیچ لایه که وه دیارنی به •
 هه روا بیستوو مه حاجی سه یید عه لی مه لای (لۆن) دیوایکی مهولهوی
 لایه مونا سه به تی دانانی پارچه شیعره کانی تیا نووسراوه و له پرووی نوسخه ی
 مه لا ئەسه دی پایگه لان نووسیویه ته وه •

ئاخ ، مهولهوی ! خۆزگه به و سۆزو عه شق و تیکۆشینه له ولایتیکدا
 ئەبووی هه رحیت ئەنووسی وهر ئەگیراو له چاپ ئەدرا ، تا جیهانی کوردستان
 به لکو هه موو جیهانی موسولمانان به ته ئلیفات و ئاسارو ئەشعارت پرووناك
 بیوایه ته وه ، تا هه موو دنیا بیزانیایه بێشه ی کوردستان چ جۆره شیرێسکی
 تیدا بووه و ، مزگه وته بێ ئەوقاف و بێ نازه کانی زانای گه وره و به رزو پیاوانی
 خاوه ن به هره ی ئەدهیی چۆنیان پێ گه یاندوو و • له شاعیرانا کهسانی وهك
 مهولهوی و مه لا خدری نالی و عه بدولر حمان به گی سالم و مسته فا به گی
 کوردی و مه لا موحه ممه دی مه حوی و شیخ ره زای تاله بان و مه لا مسته فای
 بێسارانی و سه یدی هه ورامی و وه لی دیوانه و موحه ممه د ئاغای دهر به ند

فەقەرەو خانای قوبادی و مەلکەي مرادوھیس و حاجی قادری کۆیی و مەلا
عومەری رەنجووری و ، لە زانایاندا کەسانی وەك ئیبنولسەلاحی شارەزووری و
کەمالوددینی ئەریلی و ئیبنوإحاجیی سندی و سەیفوددینی ئامودی و فاضیل
موحەممەد ئەفەندی گۆرانی و ئیبنو خەلەکان و مەلا عەبدوللای یتووشی و
کەسانی تریش پەرەردەي سووچی ئەم مزگەوتانە بوون .

هەربری ناوی نامیی مەولەوی
لە ریزی سەعدی و جامی و دیهلەوی

بژین زانایان لە پرووی جیھانا
لە زانای عیلمی ماددی و مەعنەوی
حەشرمان بکا خودا بە کەرەم
لەژیر سای ئالای بەرزی نەبەوی

سەفەری مەولەوی بۆ ئەملاو ئەولا

مەولەوی زیاد لە وردە سەفەرەکانی بۆ دیدەنی کردنی دۆستان و
برادەرانى لە تاوگۆزی و جوانرۆو زەھاوو ، بۆ ناو عەشایری قوبادی و
باوەجانی و وەلەدبەگی و جاف و شەرفبەیانى و ، بۆ شارەزوورو ، بۆ
هەورامان بۆ زیارەتی شیخ سیراجوددین و بەھائوددین و ، بۆ سولەیمانی بۆ
زیارەتی کاک ئەحمەدی شیخ و بۆ سنە بۆ خزمەتی شیخ عەبدولقادی
موھاجیر کە لەوێ مامۆستای بوو ، چەند سەفەری تایبەتی تریشی بوو
کە رۆژگار پێویستی کردوون لەسەری . وا کورتەيەك باسی هەندێ لەو
سەفەرانی ئەنوسینەو بۆ ئاگاداری و بۆ یادگار .

یەكێ لەو سەفەرانی سەفەریکیەتی بۆ سنە کە بە فرمانی شیخ عوتمان
سیراجوددین بوو لە ١٢٧١ی هجرەتدا لە خزمەتی مەلا ئەحمەدی

تۆدشەیی و شیخ عەبدولرحمان ئەبولووفای کۆری شیخدا بۆ لای ئەمانوللا
خانی والیی کۆری خوسرەوخانی ئەردەلان کە لەقەبی (غولامشا خان) بووە.

ئەم سەفەرە لەسەر داواو پێشنیهادی مەلایان و پیاوماقوولانی سنە بووە
لای شیخ سیراجووددین کە یەکێ لە کۆرەکانی لەگەڵ کۆمەڵەی مەلا
گەرەکانا بنێری بۆ لای غولامشا خان ئامۆژگاریی بکەن بەلکو لە
یروباوەری شیعیەتی پەشیمان بێتەووە و بێتەووە سەر ئایینی خەڵکی
کوردستان و ، ئەگەر هەر وازیش ناهێنێ ، هیچ نەبێ واز لەو بەهێنی کە
حاجی کەریم خانی موحەتەیدی هەمەدانی بێنی بۆ سنە و بە زۆر بەسەر
خەڵکە کەیدا بسەپینێ تا شیعیەتی لەناویانا بڵاوبکاتەووە .

شیخیش ، شیخ عەبدولرحمان ئەبولووفای کۆری و حاجی مەلا
ئەحمەدی تۆدشەیی و مەولهوی بۆ ئەم مەسەلەیه ئەنێری بۆ سنە . خەڵکی
سنە پێشوازی یەکی گەرم لەم میوانانە ئەکەن . ئەمانیش چەند رۆژ لە سنە
ئەمێنەووە لەم چەند رۆژەدا چەند جار چاویان بە غولامشا خان ئەکەوی و
گەڵی گفتوگۆی لەگەڵ ئەکەن ، بەلام هەمووی بێسوود ئەبێ و غولامشا
خان لەسەر حالی خۆی ئەمێنێتەووە ، ئەمانیش ناچار بە دلگرانی یەووە
ئەگەرینەووە بۆ هەورامان (۳) .

سەفەریکی تری مەولهوی بۆ سابلاخ بووە کە ئێستە بە (مەهاباد)
بەناووبانگە . مەولهوی لە رێی مەریوانەووە چوووە بۆ ئەم سەفەرە و لە رێ
لای زانای گەرە سەید حەسەنی چۆری لای داووە ، کە ئەویش بە پشت
ئەچیتەووە سەر مەلا ئەبووبەکری موصەننەفی باپیرە گەرە مەولهوی .

(۳) لە ئەنجامی ئەم مەسەلەیهدا هەرایەکی گەرە لە سنە قەوماوە کە بە
(واقیعاتی کاروانسەرا) بەناووبانگە و چەندکەسی تیا کوژراوە . لە باسی
(دۆستانی مەولهوی)دا ئەگەرینەووە بۆ ئەم مەسەلەیه .

بيستوومه مهولهوى لهم سهفهردا فهرهنجى يهكى دريژى له بهردابووه
 لهوانهى له ناو قوبادى و باوه جانيدا له بهريان ئه كه ن • له مه لا ئه وره حماني
 چورپم بيستووه كه ژن برآي سهييد حهسهن بوو ئه يوت مهولهوى له گه ل
 ئه وه شدا كه رپيوارو ماندوو بوو ، شهوان پاش ئه وه كه ميوانداره كاني
 به جى يان ئه هيشت كه ميك ئه نووست ، ئيتر پاشان هه لئه سايه وه بو
 شه ونويزو دواى ئه وه رووه و قيبله دائه نيشت خهريكى ذيكرو فيكرى خواو
 به جى هينانى ئادابى ته ريقهت ئه بوو و به وجوره رۆژى ئه كرده وه •

مهولهوى كه ئه گاته سابلآخ مهلاكاني ئه وى پيشوازي يهكى گهرمى لى
 ئه كه ن ، به لام تاقمى مالى سهييد نظامى له گه ل ئه وه يش كه چورپى و خزمى
 مهولهوى بوون گوپى ناده نى ، تا سه ره نجام به هوى يه كترى ديتن و
 گوپى گرتن له موناقه شاتى عيلمى مهولهوى يه وه له پايه و رپى و شوپنى
 ئه گه ن و بانگى ئه كه ن بو مالى خويان و قه درو حورمه تى ئه گرن •

سه فهرىكى ترى مهولهوى بو كه ركوك بووه له سه رده مى ژيانى شيخ
 عه بدولرهمانى خالصى تاله بانيدا • مهولهوى ئه م سه فهره ي له زه مانى
 شيخ عثمان سيرا جودديندا كردوو • شيخ عه بدولرهمانى تاله بانى لهم
 سه فهره ي مهولهويدا زورى حورمهت گرتوو • بيستوومه مهولهوى به شه و
 گه يشتووته كه ركوك و يه كسه ر چوووه بو لاي شيخ عه بدولرهمانو ، ديويه
 هه رچه ند خه لك هه موو نووستوون ئه و به خه به ره و خهريكى عياده ته ، ئه م
 به يته ي به سه را ئه خوينايتته وه :

شه وه ن ، خه لوه ته ن ، مال بپى ئه غياره ن
 ئاله م گرد و ته ن ، دۆس خه به رداره ن

ئه ويش به م به يته وه لامى ئه داته وه :

نيازم ناله ن به ي كه لپۆسه وه
 شه و نالين وه شه ن وه لاي دۆسه وه

مهولهوى لهم سهفهردا ماوهيهك له ته كيه ئه مينيتهوه ، جا ئه گه پريتهوه •

سهفهريكي تریشى ههروا بۆ كهركوك بووه ، بهلام پاش كوچى دوايى
شيخ سیراجوددين و شيخ عهبدولرحمانى تالهبانى و ، له سهردهمى شيخ
بههائوددين و شيخ عهلى تالهبانيدا • برادهريك له زمانى سهيد
موحهممهدى كورەزای مهولهوى يهوه بۆ گيړاومهتهوه كهوا ئهم چوونهى
مهولهوى بۆ كهركوك جوړه تووراييك بووه له بهر دل عاجزى ، ههرحه ند
نه ئه زانى هۆى ئهم دل عاجزى يهى چى بووه •

مهولهوى لهم سهفهريدا چه ند مانگيك له كهركوك ئه مينيتهوه ،
پاشان به فهرمى شيخ بههائوددين ، شيخ ضيا ئوددينى براى له گه ل چه ند
سواريك ئه چن بۆ لای بۆ كهركوك بهلكو ئاشتى بكه نه وه و بيهيننه وه ،
بهلام مهولهوى به گوييان ناكا • پاش ئه وهى ئه وان سوار ئه بن و ئه كه و نه رى
بگه پرينه وه به دوو سى سه عاتيک ، مهولهوى ئه كه ويته حاليكى ناته بيعى وهك
جهزبه وه • شيخ عهلى به وه ئه زانى پيى ئه لى : مهولهوى ! وائه زانم ئاره زووت
لى به بگه پريتهوه ؟ چه ند سواريك ئه خاته تهكى ، له گه لى ئه رۆن تا
ئه كه نه وه به شيخ ضيا ئودديندا ، مهولهوى له گه ل ئه وان ئه گه پريتهوه و
سواره كانيش ئه گه پرينه وه دواوه بۆ كهركوك •

ههروا بيستوو مه له زمانى سهيد موحهممهدوه گيړاويانه ته وه مهولهوى
ئهو پارچه شيعرهى كه بهم بهيته دهس پيى ئه كا :

وه خيلافه وهن ، ياران سه رمهس
ته قازای زاتى ته بعم هه رچى ههس

به هۆى ئهو ته بيعهت تيکچوونه يه وه وتوويه تى كه ئه وه بووه قسهى
شيخ بههائوددينى شکاندوو وه شيخ ضيا ئوددينى ههروا گيړاوه ته وه ،
پاشان ئهو حاله ته دهروونى به توندهى به سهرا هاتوو وه ئهو پارچه شيعرهى

وتوووه ، له گهڼ پياووه کانی شیخ عه لیدا که وتوووه ته ری تا گه یشتوووه ته وه
به شیخ ضیا ئود دین و له گه لای گه راوه ته وه بو هه ورامان (۴) .

سه فهریکی تری مه وله وی به نیازی حه ج بووه . له م سه فهریدا تا
به غدا دی . پاش چه ند رۆژ مانه وه له به غدا هاوړیکه ی ری که له گه لای
هاتوووه له ریډا خزمه تی بکاو هه رچی پاره ی مه سرفی ری یان بووه لای نه و
بووه ، هه لدی و پاره کیش نه دزی و له گه لای خوی نه بیاو نه گه ریته وه بو
تاوه گۆزی و له ناو هوژدا بلاوی نه کاته وه که وا مه وله وی له به غدا مردوووه
کورپه کانی پرسه ی بو دانه تین .

مه وله وی یش که بی که س و بی مه سرف نه مینیتته وه ، ناچار نه بی
بگه ریته وه بو مال . که نه گاته به ره وه نه بینی هاوړیکه ی له وی یه و خزم و
عه شرت هه موو به هو ی هه والی دروی مردنی نه وه وه که نه و کابرا پی
که یان دبوون ، په ریشانن ، به لام نه م له جیاتی نه وه ی لومه و سه رزه نشتی کابرا
بکا پی نه لی به خوا قه سهم بمزانی یایه هاتوووته وه بو ئیره ، تا تو له م ولا ته دا
بوایه ی پیتم تی نه نه نا بو نه وه ی شه رمه زار نه بی (۵) .

وتمان مه وله وی زور جار بو زیاره تی کاک نه حمه دی شیخ و شیخ
عه بدولقادی موهاجیری مامۆستای چوووه بو سوله یمانی . له یه کی له م

(۴) له دیوانی مه وله ویدا وتووومه مه وله وی نه م پارچه شیعه ی له وه لامی
نامه یه کی شیخ سیراجو ددیندا وتوووه . نه گه ر نه مه ی به زمانی سه یید
موحه ممه دی کورپه زای مه وله وی یه وه گیراوه ته وه ، راست بی ، نه بی
نه وه ی نه وی هه له بی . به لام تیکرا به پارچه شیعه که دا دیاره که نامه یه ک
له مه یدانایه و ماده م نه مه ی سه یید موحه ممه د گیراویه ته وه راست بی ، نه بی
نامه که هی شیخ به ها ئود دین بووبی و به شیخ ضیا ئود دیندا بو ی نارد بی .

(۵) نه بی نه م کابرا کابرایه کی بیگانه له هوژو عه شرتی مه وله وی بووبی ،
چونکه پیاوی عه شرت رووی نایه کاری و ناپیاوانه بکاو بشگه ریته وه
ناو عه شرت .

سەفەرەنەیدا كاك ئەحمەد پىي ئەللى مەولەوى ئامۆزگارى يەكەم بىكە •
 مەولەوى ىش وەلامى ناداتەو • كاك ئەحمەد قسەكەى لى دووبارە ئەكاتەو •
 مەولەوى ھەر وەلامى ناداتەو • كاك ئەحمەد بۆ جارى سىھەمىش داواى لى
 ئەكاتەو ، ئەمجارە مەولەوى ئەللى : لە جارى يەكەمدا كە پىت وىتم ، تەماشام
 كرد ھىچ واجب و سوننەتلىك نى يە تۆ تەركت كردىن و من عەرزت بىكەم بىكە •
 لە جارى دووھەمىشدا تەماشام كرد ھىچ حەرام و مەكرووھىك نى يە
 كر دىتت ، تا پىت بلىم تەركىان بىكە • ئىستا ھەر ئەوئەندەت عەرز ئەكەم
 شەيتان خۆى ماس داو و بۆت ، ئاگات لە خۆت بى تەفەرت نەداو لە خۆت
 بايى نەكا • جا كاك ئەحمەد گەلى فرمىسك بەچاوىا دىتە خوار •

خوالى خوش بوو سەيىد ئەحمەدى عازەبانى بۆى گىرامەو وتى :
 سەيىد حەسەنى موفتى داواى حەيىيە خانى كچى شىخ عەلىي عەبابەيلى ئەكاو
 ئەيدەنى • جا كە لە سولەيمانى يەو ئەرۆن بۆ عەبابەيلى بەشوین بووكدا ،
 شىخ عەلىي باوكى بووك بە مەولەوى ئەللى مەولەوى من كەسم نى يە لەگەل
 حەيىيە بىننىرم بۆ سولەيمانى و لە تۆ مەحرەم تر نى يە بە مالى ئىمە ، لەگەلى
 برۆ ، ئەویش لەگەل بووك ئەروا •

لە رىگادا بە عادەتى برازاوا دەست ئەكەن بە گۆرانى وىتن • يەكى لەو
 كۆمەلە كە ناوى (حەمەى ئامىن) بوو ، دەنگى زۆر خوش بوو • دەس ئەكا
 بە (قەتار) و (ئاي ئاي) وىتن بە شىعرى مەولەوى يەو • مەولەوى بەسوارىي
 ولاخەو لەبەر خوشى دەنگى حەمەى ئامىن جەزبە ئەيگرى و بەجۆرى لە
 حالى تەبىعى دەرئەچى ئەكەوئە خوارەو • خەلكە كە دائەبەزن و راستى
 ئەكەنەو سوارى ولاخەكەى ئەكەنەو لە حەمەى ئامىنىش توورە ئەبن
 ئەللىن خەتاي تۆ بوو وا مەولەوى كەوتە خوارەو • حەمەى ئامىنىش دى
 بەلاى مەولەوى يەو پىي ئەللى قوربان بۆچى وات پىھات ، خۆ من ھەر

شيعره كانى خۆتم ئوخويندەو ؟ ئويش ئىلى كۆرە كەي شيعرى من ئوۋەندە
خۆش و بەتەئسىرە ؟ بەخوا خەتاي ئاۋازە كەي تۆ بوو •

پىۋەندى رۆحىي مەۋلەۋى

سەرەتاي پىۋەندى رۆحىي مەۋلەۋى ، وەك مەنسۈبىكى تەرىقەتى
نەقشبەندى ، بە شىخ عوتمان سىراجوددینەۋە بوو • پاش كۆچى دوايىسى
ئەۋ بوو بە مەنسۈبى شىخ موخەممەد بەھائوددینى كۆرى و زۆرى باۋەر
پى بوو بە (ئايىنەي كامىل) واتە ئاۋىنەي تەۋاۋو پىگەشتوۋ ناۋى بردوۋە ،
واتە ھەموو سىفەتە بەرزەكانى باۋكى رەنگيان لەمىشا داۋەتەۋە •

مەۋلەۋى بە نامەي بەرزو شيعرى پرسۆز ھەستى پاك و خاۋىنى خۆي
بەرابەر بەم دوو ذاتە ھەمىشە دەربريوە • لىرەدا بۆنموۋنە ئەۋ پارچە شيعرەي
ئەنۋوسىنەۋە كە بەبۆنەي ھاتنەۋەي شىخ بەھائوددینەۋە لە سەفەرى حەج
دايناۋە بۆي ناردوۋە :

ئايىنەي كامىل ! ئازىزە كەي فەرد !
فیدای ئامات بىم صەفايىت ئاۋەرد !
خەيلىن گەرد پات نە دیدەم دوور بى
يانەي چەم وئىران تەمام خاپوور بى
خاس بى تەشرىفت ھەم ئاۋەردەۋە
گەرد پات ۋەتەن ئاۋا كەردەۋە
ساقى ، ئىنە بەزم ۋەصل يارانەن
چەرخىچ ھەر ئەۋ چەرخ ھەردە جارائەن

دهورئ دەر وه بهزم وه پيال وه
ژهنگ دل وه زاخ مهی بماله وه

جاميمان جه دەس تو هم سه نده بو
فرسه تهن نصيو نهك نه مه نده بو (٦)

چەردەيەك لەبارەي ژيانى گۆمەلایەتیی مەوله‌وى یه‌وه

له گەل ئەوێشدا كه مەوله‌وى لەبارەي ئابووری یه‌وه هەرگیز ژيانئىكى
خۆشى پانه‌بواردوو، هەرگیز ئاماده نه‌بوه له‌پیناوى ژيانى دنیادا دەس له
عیززەتى نه‌فسى خۆى هەلگرئ . له نامه‌کانى مەوله‌ويدا كه دەسگیرمان
بوون و هەروەها له‌و دەنگوباسانه‌یه‌وه كه دەم‌به‌دهم ئەگێرێنه‌وه ، بۆمان
دەرئەكەوى كه زۆرجارىش فەرمان‌په‌وايانى ناوخۆى ناوچه‌كه به‌وجۆره‌ی
كه شایانى كه‌سیكى وهك مەوله‌وى بێ له‌گەلى نه‌جوولاونته‌وه‌و قەدریان
نه‌زانیه‌و . كه‌چى فەرمان‌په‌وايانى قاجارى و ئه‌رده‌لانى گەلى جار بانگیان
کردوو ته‌لای خۆیان و دێهات و مولکیان داوه‌تى ، به‌لام ئەو قوبوولى
نه‌کردوو و هەرگیز نه‌یویستوه خزم و كه‌س و كارەكانى و ناوچه‌ی كرێنى
تاوه‌گۆزى به‌جێیلى و به‌مولكى دنیاى نه‌گۆریونه‌ته‌وه . بۆنموونه‌ فەرهاد
میرزای مامى ناصروددین شا داواى لى کردوو و پرا بۆ ئێران و هەر مولكى
دلى ئەیگرئ هەلى‌بژیرئ بۆ خۆى . غولام‌شا خانى ئه‌رده‌لانىش داواى لى
کردوو و بچى بۆ ناوچه‌ی سنه‌و دێی (زه‌لان) وەربگرئ بۆ خۆى ، به‌لام

(٦) له دیوانى مەوله‌ويدا نووسیومه كه‌وا مەوله‌وى ئەم پارچه‌ شیعره‌ی له
پیشوازی لى‌کردنى شیخ به‌هائوددیندا وتوو كه چوو بۆ سه‌رلى‌دانى ،
به‌لام پاشان بۆم دەرکه‌وت ئەوه هەله‌یه‌و به‌بۆنه‌ی هاتنه‌وه‌ی شیخه‌وه له
سه‌فه‌رى حەج دايناوه .

مهوله‌وی هه‌ر ئه‌وه‌ی پێ باش بووه هه‌رچۆن بووه له (سه‌رشاته) گرینه‌که‌ی
خۆی بمینیتته‌وه •

مهولهوی تا سالی ۱۲۹۳ی هجری ، واته تا ده سال پاش کۆچی دواایی
شیخ سیراجوددین ، بئیدردو مهینهت رایبواردوووه ، بهلام لهو سالهوه ئیتر
کهوتوووته بهر تیری گهردوون • مردنی عهنبهر خاتوونی ژنی و ، پاش ئهوه
کویربوونی خۆی و ، ئهجا سووتانی ماله کهی که کتیبخانه کهشی تیا
سووتاوه و ، پاشتر کۆچی دواایی شیخی بههائوددین و ئهوه کهلینه رۆحیه
گهرهیهی بهو پرووداوه کهوتوووته ژیانیه و ، پاش ئهوانهش له و لاخ
کهوتنهخوارو پشت شکانی ، ههموو ئهمانه دواسالهکانی ژیانیهان لی
تال کردوووه و ئیتر تا سهری یه کجاریی ناوتهوه بهدهم دهردو ئازاری دل و
دهروونهوه تلاوتهوه •

خیزان و منالی مهولهوی

ئەوھى لە پاشماوھى بىنەمالھى مەولەوىمان بىستووھ ئەوھىيە كە مەولەوى
 تاقە ژىيىكى ھىناوھو ئەو ژنەيش (عەنبەر خاتوون)ى خوشكى (ئەكرەم) ناوى
 ئەفغانى بووھ كە يەككى بووھ لە چەند ئەفغانى لە ولاتى خۆيانەوھ كوچيان
 كردووھ بۆ كوردستانى بابان و لە پەناى پاشاى بابانا خۆيان گرتووھتەوھ •
 لەناو ئەمانەدا ئەكرەم زۆر ديارو سەربەدەرەوھبوو بووھ •

مهوله‌وی عومریکی باش و خوش و پرخۆشه‌ویستی له گه‌ڵ عه‌نهر
خاتوون به‌سه‌ربردوو • ئه‌مه‌ش به‌وه‌دا ده‌رئه‌که‌وی که به‌مردنی عه‌نهر
خاتوون دنیا له‌پیش‌چاوی مه‌وله‌ویدا تاریک بووه‌و ، گه‌لی پارچه‌شعیری
ناسکی پرسۆزی له‌لاواندنه‌وه‌یا وتوو که به‌رزترین نموونه‌ی شیعیری
خۆشه‌ویستی و لاواندنه‌وه‌ن له‌ئه‌ده‌بی کوردیدا •

مەولەوى لە عەنەبەر خاتوون چەند كۆرۈ كىچى بوو • كۆرەكانى
 ئەمانەن : (۱) سەيىد موحەممەد كە گەرە بوو ۋە ئىنى ھىناو • بەلام لە ئىيانى
 مەولەوى خۇيدا بە گەنجى مردوو ۋە لە دىنى (گوندە) بە خاك سىپىراو •
 ئەگىرنەو ۋە لە كاتى نەخۇشى مردنى ئەم كۆرە مەولەويدا باوكى لە تەوئە
 بوو لاي شىخ سىراجوددىن • ئەتىرن بەدوايا بگەرئەو • كە دىتەو ۋە لە پشت
 دىنى (عەنەب) ۋە دەس ئەكا بە گریان • لىنى ئەپرسن بۆچى ئەگرى ؟ ئەوئىش
 ئەللى چۆن نەگىم ! حەزرەتى يەعقوب بۆنى كراسەكەى يۆسفى كۆرى
 بە لووتات پىنى شادمان بوو، من بۆنى كەنى موحەممەدى كۆرم دىتە لووتو
 دلم ئەبرئى ! كە ئەگاتەو مال ئەينى موحەممەدى كۆرى مردوو ۋە
 شۆرراو ۋە پىچراو لە كەنەكەى و چاوپروانى گەرانەو ۋە باوكىنى • ئەم
 سەيىد موحەممەد تاقە كۆرىكى بوو كە ناوى موحەممەد سەئىد بوو ۋە
 ۋەچەى لى كەوتوو ۋە تەو •

(۲) شىخ موحەممەد كە ئەمىش گەرە بوو ۋە ئىنى ھىناو • بەلام بە
 گەنجى مردوو ۋە كۆرىكى لى بەجى ماو كە ناوى عەلى بوو • ئەمىش ھەروا
 ۋەچەى لى كەوتوو ۋە تەو •

(۳) سەيىد عەبدوللا كە زۆر ئىياو ۋە چەند ئىنى ھىناو ۋە گەلى ۋەچەى
 لى كەوتوو ۋە تەو •

(۴) ھىدايت كە بە گەنجى بەر لە ئىنى ھىنان مردوو • بىستوو ۋە شىخ
 بەھائوددىن بەبۆنەى مردنى ئەم كۆرەو ۋە چو ۋە بۆ دلدانەو ۋە مەولەوى و
 سەرخۇشى لى كردنى • مەولەوى بەمھاتنەى شىخ ئەوئە شادمان بوو
 ۋە توو ۋە خۆزگە چەند كۆرم ئەبوو يەك لەپاش يەك ئەمردن بەمەرچى تۆ بۆ
 پرسەى ھەركاميان بەمجۆرە ئەھاتى بۆ لام •

نەو ۋە مەولەوى ھەمو ئىنسانى رەوشت بەرزو بەشەرف بوونو

تيكهلىيان له گهډ بڼه مالهي شيخ سیراجوددين بووه و هاتوچوی شيخ ضیاؤددینیشیان کردووه ، تهنانت نهونده له گهډ مالی شيخ تیکهډ بوون هرچه ند هاتوونه ته بیاره نهونده خوږی بوون و نهونده ماونه ته وه ، زور کهسی نه شارها وایان زانیوه کورانی شیخن له دهره وه هاتوونه ته وه بو مالی باوکیان • نه مانه زور به قه ناعت و بورده باری له دیهاتی عهره تی خوږیانا ، وهك (مورتکه) و (زارین) و (سهرشاته) رایان بواردووه ، له گهډ نه ودهش هه میسه میوانیان بووه و خهك لایان داووته لایان و مالیان وهك کاروانسهره بووه بو ریوارانی نه و ناوچه یه •

دۆستانى مهولهوى

کهسیکی نه دیب و نوکته زان و سوڤی و مه لای گهره ی وهك مهولهوى ، له ماوه ی هه شتا سالی ژیانیا به ته بیعه تی حال نه بی دۆست و براده ریکی زوری بوو بی • ئیمه لیږه دا باسی هه ندی له به ناو و بانگه کانی نه وانه نه نووسینه وه • یه کی له و دۆستانه ی مهولهوى نه حمه د پاشای (۷) کوری سوله یمان

(۷) نه حمه د پاشا خویشی له عولوومی دینی دا پایه بهرز بووه • من خۆم نوسخه یهك کتیبی که مالی شهرحی شافیه م له لایه ن مامۆستام شیخ عومه ری ئیبنولقه ره داغی یه وه ده سگیر بوو له ئاخریه وه نوو سرابوو به دهستی نه حمه دی کوری سوله یمانی بابان نوو سراو ته وه و سالی نوو سینه وه که ی به هیجری و میلادی و عیبری و قیبطی دیاری کردبوو • به داخه وه پاشان نه و کتیبه م له ده ست دهرچوو •

له سه رده می ته دریس کردنیشما له نیږگسه جار له ۱۳۴۴ ی هیجره تدا لاپه ره ی یه که می کتیبیکی ته فسیری به یضاویم له ناو کتیبه کانی کتیبخانه ی مه دره سه ی نیږگسه جاردا دی به خه تی نه حمه د پاشای بابان لی نوو سرابوو نه م ته فسیری به یضاوی یه م وه قف کرد له سه یید عه بدولر ه حیمی مه ولهوی • دیاره کتیبه که پاش مردنی مه ولهوی که وتوو ته نه وئ و به دهستی فه قی وه دراوه و ههر نه و په رییه ی ماوه •

پاشای بابانه که هر له سهرده می فەقی یه تی مه وله وی یه وه دۆستی بو وه
پیشتریش باسیکم گیرایه وه که پاش ئیجازه وه رگرتنی مه وله وی سه یرائیکی
بۆ ریکخستوووه بۆ سه رچنار •

یه کیکی تر له دۆستانی مه وله وی موحه ممه د پاشای جاف بو وه که
سه رۆکی هه موو خێلی جاف بو وه • پاشان خوا یار بی ئه و نامه بی نوخته یه
ئه نووسینه وه که مه وله وی بۆی نووسیوه •

یه کیکی تر له دۆستانی مه وله وی مه حموود پاشای جاف و یه کیکی تریان
عوثمان پاشای برای مه حموود پاشا بو وه •

دۆستیکی تری مه حموود به گی خزمی مه حموود پاشا بو وه که زۆر
دۆستی بو وه و به شیعو په خشان نامه له به ینیا نا هاتوو وه و چوو وه • یه کئی له و
نامه ئه م پارچه شیعه یه که ئه م مه حموود به گه بۆ مه وله ویی ناردوو وه :

شمالا عمر افزائی و جان بخش
که هستی چون دم عیسی روان بخش

سیه ابر از تو چون سیماب گردد
ز فرت کوه برفین آب گردد

که دارم عرضه ای ای دل نوازم
تحمل کن که بنده عرض سازم

مهمی هست مارا از شمیران
ز روی لطف آنجا اسپ میران

مترس آنجا اگرچه جای بیم است
مقام مرشدم مولی (رحیم) است

ز آشوب زمان و چرخ غدار
 ز شومی (عمر پاشای سردار)
 یزید ثانی آن سردار افخم
 ولایت شد ز بیدادش پر از غم
 (اذلّه) را نموده اهل عزت
 که مولای من از او کرده هجرت
 (چرستانه) بزد آتش به يك بار
 گزیده جای خود دامان کهسار
 میان (قلعه) و دشت (ولویر)
 سیا چادر زده چادر به چادر
 ورا (عثمان خاله) و (کاکه یونس)
 ندیمان یمین هستند و مونس
 یسارش را (خضر بگ) با (فتاح) است
 به همراهیش آنها ذوجناح است
 شرفیاب حضورش باش از من
 تو از من دست آویزش به دامن
 ز حال بنده میپرسد که چون است
 بگو دیدم که در گرداب خون است
 که از خیل مهین بانوی ارمن
 لرستان را قدیمه کرده موطن
 ز قصر از بیم شیرویه گریزان
 به (مخمل کو) شدند افتان و خیزان

یکی مه پارهء از نسل شیرین
 بت شکر شکن بازوی رنگین
 رخس ماه دو هفته کرده محبوس
 لقب شیرین ثانی نام طاووس
 پی تفریح قلب و خواهش دل
 سرای میر مارا کرده منزل
 نه بتواند قلم وصفش نوشتن
 به خود دارد همی بیم شکستن
 مه دو هفته در وی دید ناگاه
 مقابل چون نشد با روی آن ماه
 اشارت کرد تار هردو گیسو
 مه دو هفته را آرند بر رو
 خبردار است البت سرور ما
 ز حبس ماه و حکم دلبر ما
 خرامان رفت روزی سوی صحرا
 شود سر سبز ازو گلهای حمرا
 ز (شیروان تپه) تا دامان (شاکل)
 گروه آهوان بد گلّه در گل
 نظر افتادشان بر چشم جادو
 سراسر چشم آهو گشت آهو
 غزالان جمله صف صف ایستادند
 اطاعت را همه گردن نهادند

من مهجور طاقت رفته از دست
ربوده جان و دل آن نرگس مست
گریزان گشته عقل و هوش هر سو
معلق روح مانده دست زانو

ولی او از بدن کرده کناره
بفرما ، سرورا ، تا چیست چاره ؟!

بۆ روشن کردنه وهی مه بهست له م پارچه شیعره ئەلێن که وا مه وله وی ،
وهك پيشتريش باسماڤ کرد ، پاش ئیجازه وەر گرتنی هاتوو له دیی
چروستانه ی نزیك هه له بجه دانیشتوو وه مالی موحه ممه د پاشای جاف و
خزمانیشی له هه له بجه و ده وروپشتی هه له بجه بوون و گه لی جار هاتوون بۆ
دیده نیی مه وله وی و مه وله وی یش سه ری له وان داوه . له و سه رده مه دا
ده وله تی عوسمانی ئەیه وی چهك له موحه ممه د پاشا و خێله که ی وەر بگری و
بی چه کیان بکا ، به م نیازه (عومه ر پاشای سه ردار) به سوپا وه ئەنیرێته
سه ریان . ئەوانیش ناچار ئەبن شاره زوور به جی دیلن و ئەگوێزنه وه بۆ ئەو
چیا یانه ی بنار . مه وله وی یش که مالی له چروستانه ئەبی بار ئەکا ئەچی بۆ
پشتی کانی که وه ی شه میزان و له شوینی کدا که ناوی (ول بهر) ه نیشته جی
ئەبی . عومه ر پاشایش گه لی له دیهاتی شاره زوور ئەسووتینی که هیی دهسته و
دائیره ی موحه ممه د پاشا ئەبن و چروستانه یش یه کێ ئەبی له و دیهاتانه . ئەم
کاره ساته له ١٢٧٦ ی هیجره تدا رووی داوه . عومه ر پاشا که سه رناکه وی به
مه رامی خۆی بگا و عه شایری جاف چهك دامالرا و بکا و موحه ممه د پاشا
بگری ، ئەگه رێته وه بۆ مووسل . به گزاده و خه لکی کوچ کردوویش
ئەگه رێنه وه بۆ ئەم به ری سیروان و له م کاته دا موحه ممه د پاشایش زه ماوه ند بۆ
مه حمود پاشای کوری ئەکا و ژنیکی ده نگ خووشی (تاوس) ناو له و زه ماوه نده دا

گۆرانی ئەلێ • ئەو سەردەمە ھێشتا مالى مەولەوی ھەر لەوبەرەووە بوو و
 ھێشتا نەگەرێوەتەووە بۆ چروستانە خانوو لەوێ بۆ خۆی دروست بکاتەووە
 لەگەڵ موخەممەد پاشای دۆستی بەیەك بگەنەو •

مەحموود بەگ ئەم پارچە شیعەرەى لەم بارەووە بۆ مەولەوی نووسیوە و
 لە سەرەتایەووە باسی ئازاوەی عومەر پاشای سەردار و سووتاندنی چروستانە و
 بارکردنی مەولەوی لەگەڵ خەلکی دەورووبەردا بۆ شەمیران و دەوارەلانیان
 لە (وڵبەر) ئەکا • پاشانیش دێتە سەر باسی زەماوەندەکە و گۆرانی وتنی
 تاوس و جوانیی ئەم تاوس ناو • دیارە مەولەوی یش وەلامی ئەم نامەییە
 داوەتەووە ئەبێ بە پارچە شیعریکی جوانی — دوور نییە پێ لە ھەستی
 نەتەوہیی و داکۆکی کردن لە ولات — یش وەلامی دايتتەووە ، بەلام سەد داخ
 ئێمە تائىستا ئەم وەلامەیمان دەسگىر نەبوو و ئاگادار نین ئەبێ لەکۆی و لای
 کى بى !

دوانی تر لە دۆستانی مەولەوی رەزاقولی خان و غولامشا خانى کورانی
 خوسرەو خانى کورى ئەمانوللا خانى ئەردەلان (۸) •

(۸) رەزاقولی خان و غولامشا خان ئەدیو بنووس بوون ، بەتایبەتی غولامشا
 خانیان ئەدیو شاعیریکی بەرز بوو و شیعری بە دیالیکتی گۆران و توو و
 لیڕەدا چەند پارچە شیعری بلأوئەکەینەو •

(۱)

میرزام زام حەى .. میرزام زام حەى ..
 دانایان دەور ، دانش کەردە تەى ..
 ئەفلاتوون فامان ، حەکیمان حەى
 پەى ئازار دل نیشان دان دوو بەى
 ھۆریزام دەردەم شاران کەردم تەى
 ناگا دیم دوو بەى نە سەر شاخەى نەى
 بەى چ بەى ؟ ئەمەر نەونەمام نەى
 خۆلاسەو خۆش بۆ ، خۆش مەزە چۆن مەى

نه فهوق بهیدا جفتی سیا حه
 موسته حفیظ مدران نه دهوران بهی
 تهواسیامه وه ، مه خفی بیم جه حه
 ته رسام ، نه بهردم دهس پهی بنهی بهی
 مهر هم بای شه مال بیاوۆ پهی پهی
 جه هم جیا کا حه و بهی و نهی
 وهرنه ئه ی طیفله طیفل ئاسای خودرهی
 په نجه مییکۆ نه قولابهی بهی
 حه و بهی و نه ی جهرگم کهردهن پهی
 زینده گیم پهی چی ؟ وهی وه یانهم وهی !
 قهومان و خویشان کی دی یهن ، کی ، که ی ؟
 بهی میوه ی نه ی بۆ ، حه ی نه دهور بهی ؟
 گیسوو چون عه قره ب پیچ پیچه ن چون حه ی
 لوله ن چون لاولو پای نه مام نه ی
 به حوکم قادر عه لا کوللی شه ی
 وه به یان به یان مه قسه د کهردم ته ی
 (غولام) به شق ئه و شا لامه کان کهرد ته ی
 بی ده رس ، عولووم حاصل بی یه ش په ی
 وهس بشۆ نه فیکر ئینتیظار به ی
 سه ودای به ی ره نگت زهرد کهرۆ چون خۆی

(۲)

راس دل مه یژه (والی) ئهر شا بی
 واجبه بۆ دز پا له حاشا بی
 بهل ئهمه خوداس حه پس ته قدیر بی
 دهس وه دوو شاخه ی زولف زنجیر بی
 حوسن بی پایان زولف په ریشان
 زنجیره که ی دل ، تازیانه که ی گیان
 زولف و کاکۆلی دوو دهرد ته وئهم
 ئهم عوقده ی موشکول ، ئه و بهند مه حکم

شیت به بهو زنجیر ، بهو دهشت و دهردا
 ئەمجار نۆبه ته بدهی وه سهردا
 سهرتاپام قوربان پا تا سهرت بی
 دهوله ته که ی حوسن ههر تا سهرت بی
 لهو بادد بده ساقیی بی میثال
 ذهوقی وهك هیجران ، شهوقی وهك ویصال
 فاریغ کا له قهید سوودو زیانم
 نه سوودو زیان ههتا نه زانم
 مهستم یا هوشیار ، بیدارم یا خهو
 یارم یا ئەغیار ، من منم یا ئەو
 ئەرزانی بی میسر به عهزیزه که ی
 خه لاص بیم نه دهس تۆره حیزه که ی
 یاره ب به یه عقووب یوسف وه سه بری
 هه قم بسینی ، هه قوسین نه مرئ
 به یه کی وهك خوی دهسهویه خه ی کا
 نیمه شهو دوچار چغه چغه ی کا
 وهك چاوئیشه دار ئیش و گلی بی
 ئەمجاره نۆبه ی تلاوتلی بی
 به دهرد عیشقۆ دهوا دهوا کا
 بدا وه سهردا ، خودا خودا کا

(۳)

مادده موسته عید وه قت نهشته ره
 وه لیکن خۆفی سه ختم له به ره
 سهراپام مهملوو له مهیل له یله
 وجوودم نه جام حیات که یله
 فه ساد بی خه بهر نه کهین و بهینی
 ئیش نیش وه مهیل له یلی نه گهینی
 لهو وهخته نه فهس کهوته شوماره
 دیده وه ههسرهت نیگای دووباره

نالهي بولبولي بۆ لائوبالي
 (والی) نه بولبول خاستر دهنالی
 وه لآهي صيدقه نهوقات تاله
 مصيبت زهدهي ، حالت بهدحاله
 لهو زهخمه دهرهات وه بن گويچكيدا
 دهرچوو ، خاس دهرچوو ، وهلاي دؤچكيدا
 نهگهر وهك جاران نهيتلينيتهو
 قهدری وه نهدهب نهيكولينيتهو
 له بهر ئيش و نيش خديم زاري به
 زهخم (نهورام) ان خهيلي كاري به
 لهو حاله تيشدا فهراموش نه بووي
 ئافهرين (والی) بازي گوش نه بووي
 ثابت قهدهم بووي ، دل دله نه بووي
 سير نيگادير بووي ، دهم ههله نه بووي
 موونيس و نه نيس شهو تارم بووي
 گاه گول ، گاه بولبول ، گاهي خارم بووي (★)

ئهم غولام شا خانه و رده زاقولي خاني براي چهند جار به هوي
 ناحهزي كردنيانه وه له گهل يه كترو په نابردن به حوكمراناني تاران ، له
 حوكمراني نه رده لان لبراون و له سهري دانراونه وه . سه رهنجام حوكمراني
 بۆ غولام شا خان جيگر بووه و له سهري ماوه ته وه تا كوچي دوايي كردووه .
 هه نديكيش نه لين دهرمان خوارد كراوه . نه لين ئهم ذاته بووه به
 جه عفهری و گهلي جار له سه ر هه ندي شت هه راو ئاژاوه له ولاته كه يا
 په يدا بووه . جاريكيان مه وله وي پشت به دوستايه تبي كون نامه يه كي
 بۆ نووسيوه له باره ي هه ندي شته وه ئاموژگاري تيا كردووه . نه و نامه يه م
 به داخه وه نه ديوه ، به لام وه لامه كه ي غولام شا خانم ده سگر بووه ، نه و
 ليره دا نه ينووسمه وه :

(★) ئهم سني پارچه شيعره م له رووي كه شكوله كه ي خوالی خوش بوو
 مه حمود پاشاي جاف نووسيوه ته وه ، له وي ته نها له پارچه ي يه كه ميان
 نووسرا بوو هيي (غولام شا خان) ه ، له و دوانه كه يان نووسرا بوو هيي
 (والی) ن ، به لام وا مه شهووره (والی) نازناوي شيعري غولام شا خانه .

« نازم به خرابات که اهلش اهل است
چون نيك نظر کنی بدش هم سهل است
يك اهل دل از مدرسه نامد بیرون
ویران شود این مدرسه دارالجهل است

نامهء نامی و خطاب مستطاب گرامی سامی بتمامی ، من البدء الی
الختم أولا و لفظا ، و من الختم الی البدء ثانيا و معنی ، بنظری از شائبهء
دوربینی محفوظ ، و خاطری از رسیدن نصف المواصله محفوظ ،
ملحوظ گردید .

غمترا در دلم کرد آشکارا زخم پیکانت
فغان در پرده نگذارد یکی راز نهانی را

فدای التفاتهای نهانی و عیانیت را شوم . مطلب طریقتی و بلکه پارهء
از نکات شریعتی را بحکم حدیث «استر مذهبك» مستور و دائما غیر
مستور داشته ام . ولی در این مقام که موقع بیشتر از پیشتر خفا
واخفاست ، اگر عرض نکنم روحانیان دور نیست ارباب هوای نفس و
غرض شمارند (و لا حول و لا قوة الا بالله) .

در اوائل عمر عزیز که بهار نوشانوش و بریز بریز بود ، با عدم سلوك
و غلبهء نهایت شکوك و استطاعهء حالی و مالی ابناء ولایه
و ملوك متذکر شدم (ما للعب خلقنا) . حتی المقدور ، از نزدیک و دور
ظاهرا احکام شرع مقدس را تابع ، و نفس اماره بسوءرا بمفاد (لا یسقط
المیسور بالمعسور) از مناهی و ملاحی مانع گشتیم . بعد از چندی
و گرفتاری بکنده و کمندی خستگی دلبستگی بهم رسید متذکر گردیدیم
که اولوالالباب را حضرت دوست محض این قشر و پوست نساخته است .
اگرچه هرچه از دوست میرسد نکواست بخیال وصال افتادم ، و دیده
دل براه دیدن آن جمال را گشادم ، من جانب الله اخذ طریقهء علیه
نعمت اللهی را از سالک مسالك و منجی هر مهالك مرحوم کلاب علی شاه
که منسوب بشاه علی رضا شاهندی بود نمود و مدتها طریق این طریقت
علیه را پیمود .

و در ثانی در دارالخلافهء تهران در خدمت مستان معرفت جناب
مستان شاه هندی تکمیل بقدر استعداد شد . و بعد در خدمت مرشد
هندی رحمه الله اخذ طریقهء علیه قادریه کرده بود ، و در خدمت
سراسر سعادت مرحوم مولانا ملا عبدالله تهمتائی طائی طاب ثراه اخذ

طریقهء علیهء نقشبندیه کرد ، و مدتی در خدمت کعبهء ایشان و مرحوم ملا احمد کوله ساره رحمه الله تعالى بسربرد تا الی یومنا هذا که محض فضل حضرت رحیم بشرف صحبت ناشرالدین والأمان جناب شیخ عبدالرحمن سلمه الله تجدید عهد نمود ، و بلسان قلب استدعای گشودن باب رحمت کرد . امیداست از ذکر (یا من هو بمن ترجاه کریم) حسن خاتمه نصیب گردد .

چه کار داشتی که نگذاشتی دردم
نهان و خلق در حقم بی گمان باشند

بعد ازین تفصیلات زحمت میدهد آن جناب در املاکات من مختارند هر جا میل داشته باشند سکونت نمایند ، بخصوص در قریهء (زلان) ملک من مادام حیات من و شما ، آن شماست ، و بعد از من تو از بازماندگان من خوشحال صریح میباشید ، و اخلاف شما اهل شما باشند حسبما قرر و حرر آنها برقرار دارند . من که طاقت وداع ندارم خدا حافظ . (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد . وصلى الله على محمد وآله الطاهرين اجمعين) .

له رسته کانی دواایی ئەم وه لآمه ی غولام شا خانەوه وا دەرئە کهوئ مهولهوی له سه فەریکی سنهیدا ، پێش گەرانەوهی بۆ کوردستانی عوسمانی نامە کهی بۆ نووسیوه و ئەویش وه لآمی داوہ تەوه ، بۆیه داوای لی ئەکا له دێی (زەلان) ی موڵکی ئەودا دانیشی و ، ئەبێ پێشانیش له مێرووه وه قسە ی له گەڵ کردبێ و ، هەروا ئەبێ مهولهوی مالآوایی لی کردبێ ، بۆیه ئەویش ئایەتی (ان الذی فرض علیک القرآن لرادک الی معاد) ی بۆ نووسیوه .

ئەم غولام شا خانەو رەزا قولی خانی برای کوری خوسره و خانی ناکامن و دایکیان ناوی (حوسنی جیهان خان) و کچی فەتەحەلی شای قاجار بووه و بەهۆی دایکیانەوه بارو دۆخی ناو خانەدانیان گۆراوه و له سوننی یەتی یەوه بوون به جه عفەری و به تاییه تی یه که میان به ته وای بووه به جه عفەری ، به لآم دوو هه میان ئەلێن له سه ر ی و شوینی سوننی یەتی ماوہ تەوه .

خوسره و خانی باوکیان کوری ئەمانو لآ خانی گەورە یه که مزگەوتی دارولئیحسانی سنه ی دروست کردووه . باوکیان وه ک دایکی ئەمان ژنی بووه ، مێردی (مەستووره) ی شاعیری به ناو بانگیشه که دیوانی له چاپ دراوی ههیه . بنه مآله ی ئەمانه مه شهووره به (ئەردە لانی) و ئەلێن

باپیره گه ورديان ناوی (ئاردل) بووه واته (ئاگردل) واته چوست و چالاک و
ئازاو پالەوان .

ئەم بنەمالەیه لە سەرەتای موسوڵمان بوونی کوردستانەوه سەریان
هەلداوه و لە دەرباری وەزیرەکانی (بەنی موھەللەب) و (ئەبوو موسلیمی
خوراسانی) دا بوون و پاش ماوێهەك بوون بە سەرۆك و فەرمان بە دەست و
میرنشینیان بۆ خۆیان پیکەوێناوه . لە سەر دەمی موغولی یەکاندا
(قوباد) ناوی ئەردەلانی کە هاوچەرخی (پەشمووت) ی کۆری ھولاکو بووه ،
دەسلەلات بە دەست بووه و خۆی لە گەل موغولەکانا سازاندووه . ئەم
بنەمالەیه سەدەھا ساڵ حوکمرانی ناوچەیی کوردستانی ناوەراست بوون
(کە پاشان بە ناوچەیی ئەردەلان و بابان ناسراوه) ، ھەرچەند گەلی جار
ئەم حوکمرانی یەیان کشاوێتەووه و کەم دەرتان بووه و گەلی جارێش
پەرەیی سەندووه و زۆر لای گرتووەتەووه . لە سەرەتادا ماوێهەکی زۆر
پیتەختیان لە (پالنگان) بووه لە ھەورامانی ئەودیو لە داوینیی کیوی
شاھۆو . تا ئەم دوایی یەش مزگەوتی ئەو دێیە کە ئەلین لە سەرەتای
ھاتنی موسوڵماناندا کراوه بە مزگەوت ، ھەر مابوو و کۆلەکەکانی
بە پێوێبوون (*) . ماوێهەکی پیتەختیان (قەلای مەریوان) بووه .
ماوێهەکی تریش لە (قەلای زەلم) ھوێ حوکمرانییان کردووه ، جا
گواستووێانەتەووه بۆ دێی (حەسەن ئاوا) کە بە ناوی حەسەن خانی
ئەردەلانەوێ دروست کراوه و ئەوسا گواستووێانەتەووه . بۆ قەلای
(سینەدژ) کە ئیستا مەشھوورە بە (سنە) .

(*) مەشھوورە مەولانای جامی لە سەفەری حیزازیا رێی کەوتووەتە ئەو
مزگەوتە . لەوکاتەدا مەلایەك دەرزی جامی (الفوائد الضیائیة) ی بە
فەقییەك وتووەتەووه ، شوێنەکە باسی (ئەمری دائیر) بووه ، مەلایەك باش
نەیزانیوێ جێیویکی داوه بەوێ کتیبەکەیی داناوه کە مەولانای جامی یەو
لە مەجلیسەکەدا حازر بووه ، بەلام مەلایەك نەیناسیوێ . کە مامۆستاو
فەقی ھەلساوان و مەجلیسەکەیان بەجێھێشتووه ، مەولانا حاشیەییەکی
لەسەر ئەو شوێنە نووسیوێ لە کتیبەکەداو بۆی روون کردوونەتەوێ تیایا .
دوعایەکی شەریشی لە نەوێ ئەو مەلایە کردووه کە ھەرکامیان کتیبی
جامی بخوینێ تەواوی نەکا . ئیستا بنەمالەیی مەردۆخی جامی ناخوینن
چونکە لە نەوێ ئەو مەلایەن و گوايە ئەترسن دوعاکەیی مەولانایان لێ
گیرا بێ .

مهولهوی له ماوهی بوونی دووهه جار یا له سنه بۆ خویندن له مزگهوتی دارولئحسان له گهڵ ئەم دوو شازادهیه بووه به برادهر و زۆر جار پیکهوه رایان بواردوو نوکتهی خۆشیان له ئیواندا وتراوه . ئەگێر نهوه جارێکیان رهزاقولی خان به مهولهوی ئەلێ : مهولهوی ! راسته ئەلێن فهقیکان له گهڵ خانمه کان میانه دائه مه زڕین و ئەگەر ئارهزوو بکهن ماچیشیان ئەکهن ؟ مهولهوی یش له وهلامدا ئەلێ : جا ، والی قهیدی چییه ئەگەر خانم رهزا بێ ؟ ئەم وهلامه مهولهوی زۆر ناسکهو دوو مهعنا ههله گری . یه کهم ئەوهیه : قهیدی چییه فهقی خانم ماچ بکهن ئەگەر خانم خۆی پێی خوش بێ ؟ دووهه میش ئەوهیه : قهیدی چییه فهقی خانم ماچ بکهن ئەگەر خانم خانمی رهزاقولی خان بێ ، واته ژنی ئەو بێ ؟

یهکی تر له دوستانه مهولهوی مهلا موحهممهد صالحی فخرولعوله مایه (٩) که له بنه ماله ی مهردوخی یه کانه له لقی ناوچهی (بیله وار) یان و ، لهو تاقمه شیخانهیه که له دێی (دهژن) دانیشتون .

(٩) ئەم مهلا موحهممهد صالحه کوری شیخ موحهممهدی کوری شیخ ئیمامی کوری شیخ موحهممهدی کوری شیخ قهسیمی کوری شیخ مهحمودی کوری شیخ ئەحمهدی تهختهیییه که به شیخ ئەحمهدی عهلامه به ناووبانگ بووه . باوک و باپیری ئەم ذاته له شیخ مهحمود به ره و خوار یانه وه ولاتی خۆیان یان به جێ هیشتوو وه له دێی (دهژن) له نزیک (پالنگان) نیشته جێ بوون . ئەم ذاته پاش ئیجازه وه رگرتن له سنه نیشته جێ بووه ، خهریکی تهدریس بووه . شیعریشی ههیه ، چهند پارچه یه کیم له که شکۆ له که ی مهحمود پاشای جافدا بهرچاو که وتوووه ، وا لێره دا ئەیان نووسمه وه :

- ١ -

نازك ساراو دهشت ، شیرین کۆساری
 صهفای بهههشتی تیدا ئەواری
 گۆل شیوهی روخسار ئازیز دهنوین
 بۆلبۆل وهروویدا وهك من دهخوین

لاله کهم کهم چاو بلاو ده کاتو
 ده ویتزی مهسته و شهراب ده خواتو
 وه شنوی نه سیم چنور ئه لهرزی
 دیم اودیم ده کا هه ر ته ل وه ته رزی
 شه تاو وه ک فرمیسک چاوم ئه دا جوش
 گولاو هه روه ک خوون دل هاتو خوروش
 ناخ بو دل خوشی قهراری نه وی
 غوصصه ی بی مه یلی نازداری نه وی
 دهس یه ک بگرن هه روه ک له گه ل یار
 سه یر به هار کهن دیاره و دیار
 نه ک چون من هه ر یه ند خه م لیم بوو گه کو
 گول فیشته ر زامم ماوه رو ئه و سو
 سا ، نه ی چی ، ده ی ، نه ی ! سا ، ده رویش ، ده فی !
 قه زای په نجه تان له گیانم که فی !
 تو وه صه دای ده ف ، ئه و وه ناله ی نه ی
 جه رگم له ت له ت کهن ، ریشه ی دل کهن په ی
 به ل وه ها که می زامم ساکن بو
 ساتیکچ دنیا وه کام من بو
 نه موت بیشه ی عیشق خاری شیر گیره
 چله ی چه نگه لی قولاپه ی تیره
 چنگی له ناودل هه رکهس مه حکه م کرد
 ده سی هه لنه گرت ریشه ی ده رهاورد

(۲)

منه ت باره ویم !
 ئه ی موسولمانان منه ت باره ویم !
 زه ده ی زام سه خت تیر خاره ویم !
 مه جروح بی هوش ، گوروفتاره ویم !
 هیجری هیجران کیش ، هیجران باره ویم !
 جه یاران بریای بی قهراره ویم !

خەم کیش خەمبار خەم خەلاتە ویم !
 جە زامن بریای دوور ولاتە ویم !
 سەرتاپا سفتەى کۆى زوخالە ویم !
 غەریب شاران ویران مالە ویم !
 تەن پارە پارە ، لەت لەت جەرگە ویم !
 بێ وادە یاوان وادەى مەرگە ویم !
 تا وە پۆى مەردەن دل ناشارە ویم !
 هەى داد هەى بێ داد ، رەنج وە بادە ویم !
 حەسرەت یاران نە خاک بەردە ویم !
 وێڵ سەرگەردان هەردەى هەردە ویم !
 تا (یوم المحشر) گرفتارە ویم !
 زەلیل زەبوون بێ غەمخوارە ویم !
 جە گۆشەى شاران ئەرەمەندە ویم !
 جە لای نازداران ددان کەندە ویم !
 شاباز بێ پەر ، بێ پەر وازە ویم !
 بێ کەس ، بێ رەفیق ، بێ ھامرازە ویم !
 جە دنیای فانی نائومیدە ویم !
 مەئیووس مەجر ووح ، دوور جە زیدە ویم !
 حەیف ، صەد حەیف پەى فەصل وەھاران ویم
 پەى سەپرو شکار ھەر جارە ویم
 پەى گۆل و گۆلزار سەر مەیدان ویم
 پەى نیم نیگای یار گشت رەفیقان ویم
 واوہیلا پەرى نوور دیدەى ویم
 پەى نوور دیدەى بەرگوزیدەى ویم
 پەى فەصل ھامن ھەواران ویم
 پەرى نشینگەى نازداران ویم
 پەى زەوق و زینەت مەجلیسان ویم
 پەى ئێل و عەشرەت گشت کەسان ویم
 پەى فەصل پایز رەزانان ویم
 پەرى نەمامان خەزانان ویم

په‌ی شه‌مع فانۆس چراخان ویم
په‌ی زه‌مزهمه‌ی به‌زم دیواخان ویم
په‌ی شه‌ونشینگه‌ی هامسه‌ران ویم
په‌ری ره‌فاقه‌ت دلبه‌ران ویم
په‌ی سه‌رحه‌دگه‌ری ولاتان ویم
په‌ی هه‌ی رووگه‌ری ولاتان ویم
یاران ، هامسه‌ران قه‌ومان و خویشان
سه‌رتاپا ته‌نم لیم بین هه‌راسان ..

(۳)

ئازیزم به‌سته‌ن .. ئازیزم به‌سته‌ن ..
جه‌وساوه نه رات زوننارم به‌سته‌ن
شیشه‌ی نام و نه‌نگ ته‌قوام شکسته‌ن
ئه‌عزام جه باده‌ی مه‌یل تو مه‌سته‌ن
ئاذانم سه‌دای سه‌ودای بالاته‌ن
(قد قامت)م ذیکر بالای ئالاته‌ن
تا وه زولفو رووی تو ته‌ماشامه‌ن
ئه‌دای نمای فهرز صوبح و عیشامه‌ن
سه‌ججاده‌م وه هوون زامت ره‌نگ که‌رده‌ن
سوجده‌م وه میحراب ئه‌برۆی تو به‌رده‌ن
ئه‌دای زه‌کاتم نیشار پۆحه‌ن
وه خاکپای تۆم هه‌زار فوتووچه‌ن
حه‌ججیم ، طه‌وافم ئه‌ر شه‌وه‌ن ئه‌ر پۆن
هه‌وای گه‌شت ده‌ور ئاسانه‌که‌ی تۆن
ته‌پل رسواییم وه هه‌رجا ژنیا
نامه‌ی به‌دنامیم په‌ی هه‌رکه‌س و نیا
په‌رده‌ی ئابرووم سه‌د جار دریاوه
تاسم نه بازار عاله‌م زریاوه
هوونم چ حاکم چ قاضی چه شیخ
واجب مزانان بریزان وه تیخ

ئازىز سا وە رەغم قەول خاس و عام
 جە تاو تانەى مەردم ئەيىام
 شەرط بۆ ، كامىن شەرط ؟ شەرط ھەر جارار
 شەرط عاشقان جانفیدای یاران
 تا زەرپرى جە تەن مانۆم نەفەسى
 گۆش نەدەم وە حەرف واتەى ھىچ كەسى
 تا رۆى رەستاخىز ساعەتم نەبۆ
 غەير جە دىن تۆ طاعەتم نەبۆ
 كەى مەيل ، كەى مۆبەت ، كەى سۆزش دۆل
 ھەر رۆز زياد كەم تا سەى سەراى گۆل
 حەرفىن واتەنم ، عەھدىن كەردەنم
 شەرطن وەفای وىم وە گۆل بەردەنم
 ئەر عالەم تەمام وەنەم بىيان جەم
 بەند بەند ئەعضام جياكەن جە ھەم
 رەگ رەگ بىمپىكان وە قەنارەو
 ئاویزانم كەن وە سىدارەو
 جار بدەن وە ناو كووچەى شاراندا
 وە عىبرەتم كەن وە بازاراندا
 شەرط بۆ ھەر ساعەت مەيلىت زياد كەم
 خاطر ھەر وەعەشق بالاكەت شاد كەم
 تەرك وە فاو مەيل جىنن و بەشەر كەم
 وە مەيل تۆو رۆو ئەو مەحشەر كەم
 سا ئازىز ، قوربان ، دىدەو حەياتم
 بتم ، بادەكەم ، لاتم ، مەناتم
 رۆحەكەم ، حوورم ، باغم ، بەھەشتم
 ئارەزووى دنياو قىامەت گشتم
 قوربان تۆيچ بە عەشق ئەوەل جارينت
 بەشق سۆز عەشق گەرم پارينت
 بزەن گيانفیدام ، ئىمتىحان تا كەى !
 وینەى من عاشق سەرگەردان تا كەى !

دۆستیکی تری مهولهوی مهلا مهحموودی دشهیییه • ئەم ذاته
ئینسایتیکی زۆر پیاوچاڤاڤه و خواپهرست و دهست له دنیا داشۆردوو بووه • ههر
له بهر ئەم سینه تانهی بووه شیخ عثمان سیراجوودین کردوو به مامۆستای
گهلی له کورپه کانی (۱۰) •

عاشق جه رای دۆس مهیلش جانی بۆ
حه یفه ن دۆس مهیلش وه زوبانی بۆ
عه رض حال ویم وه لات ئاوه رده ن
ده رد جه حه کیمان کچی په نهان که رده ن
وه رنه جه فای تۆ واته ی به دکاران
زو و پیم مناسان ماوای مه زاران
نه زووخ زامهت رهنگ گرتنه که فنه
تویچ جوانه نی سه د ئاره زووت هه ن
سه رحه لقه نشین به زم مه یخانه م
ته رسا په رسم ، کلیسا یانه م ..

ئهمه ش پارچه شیعرێکیه تی به فارسی :

کشت مرا تغافل دی چو شدی دچار من
یافته ای که عاشقم ، وای به روزگار من
دید قرار زلف تاب از دل بی قرار من
حلقه ب حلقه ، مو به مو ، زد گرهی به کار من
من که به اختیار خود دل به تو داده ام ولی
دل بر بود جبر تو از کف اختیار من
کیست که فرق میکند جبر ز اختیار ، کو
جبر شده است در ازل علت اختیار من

(۱۰) ئەم مهلا مهحمووده کورێکی بووه ناوی مهلا عهبدوڵلا بووه مهلا یه کی زۆر
خاوه ن به هره بووه ، لای حاجی مهلا عومه ر ئەفه ندیی باوکی مهلا ئەبووبه کر
ئەفه ندیی مه شهوور به مهلا ئەفه ندی له هه ولیر ئیجازه ی وه رگرتوو ه .
له مه نطیق و ئوصوولی فیه و ئوصوولی دین و ریاضیات و فه له کیاتدا زۆر
به رز بووه . پاش ته واکردنی خویندن له مزگه وتی دارولئیحسانی سنه

دامه زراوه و کراویشه به موفتی . ئەم ذاته له ١٣٤١ ی هیجره تدا له سنه
کوچی دواایی کردوو .

ئەم ذاته شیعی جوانیشی به کوردی و به فارسی ههیه ، وا بۆنموونه
چهند شیعیکی له باسی قهزاوقه دهردا ئەنووسمهوه له کتیییکی جوانی
بچکۆلهیم وەرگرتوو له باسی عهقیدهی ئیسلامیدا دایناوه :

جهودما باوهر به قهزاو قهدهر
یانج جه عهرسهی ئیمکان سهراسهر
ههرچی مهوجود بۆ ئەزەل تا ئەبهه
جه خێرو جه شهڕ ، جه نیک و جه بهه
خواه جه کردهوهی ئیختیاری بۆ
خواه ههر وه قودرهت ذات باری بۆ
گرد جه رۆی ئەزەل حهق مهعلووم کهردهن
یه کسهر وه ریشهی تهحریر ئاودردهن
وهر جه کائینات قهلهم بی مهئموور
جه (لوح المحفوظ) کهردهنش مهسطوور
بی قهزاوقه دهه ، بی تهقدیر حهق
مومکین نین نهسیم بجمنۆ وهرهق
نهواچی وهختی گرد وه تهقدیر بۆ
مشیۆ ئیختیار بهستهی زنجیر بۆ
تهکلیف وه عهبدی فائیدهش نییهن
ههرچیوه کهرۆ موقهدهدهر بییهن
چونکه جوابت پیسه مداوه
زهمانه نییهن وه لای خوداوه
ئەزەل تا ئەبهه مهعلووم بییهن لیش
کائینات یه کسهر ههر کام نه جای ویش
جه میعش زانان ، جه لاش ویهردهن
جه دمای زانا تهقدیرش کهردهن
عیلمش موحیطهه یووهن روودادی
نه جه بهرهن پهی ویش نه پهی عیبادی

چواری تر له دۆستانی مهولهوی شیخ عهبدولقادی موهاجیرو شیخ
جهسیم و شیخ نهسیم و شیخ وهسیمی کورانی (۱۱) شیخ موحه ممد سه عیدی

مزانۆ هه رکه سی فکرش مه جمووعه ن
عیلم تابعه ن ، عه مه ل مه تبووعه ن
زه مان مه تبووع ئه ر صه د لاحیق بۆ
واجبه ن (بالذات) هه ر ئه و سابق بۆ
ئینه کافی به ن په ی ئه هل و فامی
شه رحت گه ره که ن عیلمو که لامی

(۱۱) ئه م ذاتانه له مه لا گه وره کانی کوردستان بوون و له مزگه وتی دارولئیحسانی
سنه پیگه یشتوون . شیخ عهبدولقادر سی شه رهی له سه ر کتیبی
(تهذیب الکلام) نووسیود که به (شه رهی قه دیم و جه دیدو ئه جه د)
مه شه وورن . تا ئه م دوایی به له خویندنگاکانی کوردستانا هه ر سی
شه رحه که ئه خوینران . هه روا ریساله یه کی له عه قایددا هه یه مامۆستام
شیخ عومه ری ئیبنولقه ره داغی شه رهی له سه ر کردوو . حاشیه یه کیشی
له سه ر حاشیه ی لاری له سه ر قاضی میر هه یه له عیلمی حیکمه تا . شیخ
وه سیمیش حاشیه ی به سه ر شه رهی ته هذیه که ی شیخ عهبدولقادره وه
هه یه . ئه م بنه ماله یه خزمه تیکی زۆری عولوومی ئیسلامی یان کردوو .

له سالی ۱۲۷۱ی هیجره تا له سه رده می حوکمرانی والی غولام شا
خانی کوری خوسره و خانی ناکامدا به هۆی ئاژاوه گیریی حوکومه تی
قاجاری و ده ست تی وه ردانیه وه له کاروباری ئایینی موسولماناندا ،
هه رایه که له سنه ئه قه ومی گه لی که سی تیا ئه کوژری . ژیا نی گه لی
که سیشی تیا ئه که ویتته مه ترسی به وه . به بۆنه ی ئه و رووداوه وه شیخ
عهبدولقادی موهاجیرو شیخ نه سیمی برای سنه به جی ئه هیلن و
روو ئه که نه هه ورامانی ته خت و پاش چه ند رۆژی له ویشه وه ئه رۆن بۆ
سوله یمانی . شیخ عهبدولقادر له سوله یمانی له مزگه وتی مه شه وور به
مزگه وتی (عه لی نیظامی) دائه مه زری و ، شیخ نه سیمی برایشی له
خورمال (*) دائه مه زری و تا مردن خه ریکی ته دریس و خزمه ت کردنی

(*) وا مه شه ووره مزگه وتی خورمال له سه رده می هاوړی یانی پیغه مبه ر
(د) دا دروست کراوه که ها توون کوردستانیان گرتوو . له سه رده می
سولتان سه لیمی عوسمانیشدا تازه کراوده وه . هه روا له سه رده می

=

زانست و ئایین ئەبن . شیخ عەبدولقادر لە بەری پوژاواى گەردى سەیان
لە سولهیمانی و ، شیخ نەسیم لە خورمال بە خاک سپێراون . شیخ
عەبدولقادر لە ساڵی ۱۲۱۵ دا لەدایکبوو و لە ساڵی ۱۳۰۵ دا کۆچی
دوایی کردوو .

مەشهورە کە شیخ عەبدولقادر و شیخ نەسیم ئەگەنە هەورامان ، پاش
چەند پوژیک حەسانەو شیخ عەبدولقادر بە دابی جاران دیوانی خواجە
حافظی شیرازی ئەگریتهو بزانى چى دیتە پێی و چى بکا باشە ؟ ئەم
بەیتەى ئەکەوێتە بەرچاو :

دلم از وحشت زندان سکندر بگرفت
رخت بر بندم و تا ملک سلیمان بروم

زۆر بەمە شادمان ئەبێ و پووئەکاتە سولهیمانی . ئەگیرنەو پاش
ئەوێ ئەگاتە سولهیمانی مۆتەسەرپیری ئەو سەردەمەى سولهیمانی

سلیمان پاشای باباندا مۆسابەگى قایمقامى لەوێ ، جاریکی تر تازەى
کردوو و تەوێ ئەم چەند بەیتەشى لەسەر بەردە مەرمەرێک هەڵکەندوو و
لە دیواری مزگەوتەکەى قایم کردوو :

والی ملک جود و کەف عباد
آن (سلیمان) تخت عزت و داد
ید بیضا نمود (موسا) را
حکم گلنبرش بلطف بداد
در بناهای خیر شد ساعی
بهر اجر و ثواب روز معاد
مسجد کهنه سال شاه (سلیم)
دید گشته است جای قدر و رماد
از کرم چند بدره در تعمیر
صرف کرد و بیافت اجر مراد
این اشارت ز غیب شد تاریخ
(بوده مسجد بذکر حق آباد)

ئەم نیوێ بەیتەى دوایی بە حیسابی حورووفی ئەبجد ئەکاتە ۱۱۶۲ کە
ساڵی تازەکردنەوێ مزگەوتەکەى بە ساڵی هێجری .

تەختەیی مودەرپررسی مەدرەسە دارولئەحسانى سەنەن كە كۆرى شەيخ ئەحمەدى كۆرى شەيخ مەحمۇدى كۆرى شەيخ ئەحمەدى ئەللامەى كۆرى شەيخ موصطەفای كۆرى شەيخ شەمسۇددینی كۆرى شەيخ عەبدولغەففارى كۆرى مەلا گوشایشى كۆرى شەيخ موحەممەد مەردۆخىيە ، كە بەگۆیرەى شەجەرەى نەسەبیان كە پیاوانى بەناووبانگى ئەو سەردەمە مۆریان کردوو ئەچنەو سەر ئیمام حەسەنى كۆرى حەزرەتى عەلى .

كاتى كە مەولەوى لە مزگەوتى دارولئەحسانى سەنە فەقى بوو لە سەفەرى دووھەمیا بۆ سەنە بۆ خویندن ، بوو بە ھاوڕێ و دۆستى ئەم برايانەو دۆستایەتىیان تا دواى ھەر بەردەوام بوو .

رەپۆرت ئەدا بە ئەستەموول و نوسخەيەكیش لە شەرحى (تەھذیب الکلام)ى شەيخ عبدالقادر لەگەڵ رەپۆرتەكەى ئەنیرى بۆ لای سولتان عەبدولمەجید خان و باسى پایەو شوینی شەيخ عەبدولقادرى بۆ ئەنووسى . ئەمە لە سالى ١٢٧٢ى ھىجرەتدا بوو . سولتانیش لە وەلامى ئەمەدا نامەيەك بۆ شەيخ عەبدولقادر ئەنووسى ، ئەمەى تیا ئەنووسى : « بعد السلام عليكم ، قد ظهر فضلکم من اثرکم ، ونحن تفاءلنا بیوم قدومکم المصادف لیوم دخول عساكرنا المنصورة بلدة (سواستبول) . فها قد خصصنا لکم شهریة تكفی معیشتكم . فان لم تكف فاکتبوا لنا بعد فراغنا من غوائل الحرب ، ولاتنسونا من الدعاء . والسلام عليكم » .

پاشا وەفاتى شەيخ عەبدولقادر شەيخ عەبدولكەرىمى كۆرى لەجیى دانیشتووو تەدریسی کردوو . ئەم ذاتە پاشان مزگەوتیكى کردوو تەووەو گواستوو تەووە ئەو . ئەم مزگەوتە ئیستا بە ناوى شەيخ لەطیفى كۆریەو ئەناسرى .

بەستوو مە شەيخ نەسىم زۆر ناسك و قسەخۆش بوو ، بەلام ئەگەر سوختەيەك [سوختە فەقی پلەى سەرەتایی خویندنە] كارێكى بێعەقلانەى بكردایە زۆر لێ تووڕە ئەبوو . كە لێیان ئەپرسى بۆ وا لەو سوختەيە تووڕە ئەبى ، ئەيوت : سوختەى بێعەقل ئەبى بە موستەعیدی بێعەقل و موستەعیدی بێعەقلیش ئەبى بە مەلای بێعەقل و دنیا و یران ئەكا . كەواتە ھەر لەئیستەو چارى بێعەقلیەكەى بكرى چاكترە .

مهولهوی به بۆنه‌ی کوژبوونیوه که ئیتر توانای خویندنه‌وه‌ی کتییی
نه‌ماوه‌و کاری کردووه‌ته‌ سه‌ر دهرزو تنه‌وه‌ی به‌ فه‌قیکانی ، پارچه‌ شیعیکی
به‌سۆزی بۆ شیخ موحه‌مه‌د جه‌سیم نووسیوه ، زۆر به‌قه‌دره‌وه‌ ئیشاره‌تی
بۆ پایه‌ی شیخ عه‌بدولقادرو شیخ جه‌سیم و شیخ نه‌سیم تیا کردووه ، لی‌ره‌دا
ئهم‌ چه‌ند به‌یته‌ی لی ئه‌نووسینه‌وه :

ته‌دریس و ته‌قدیس ، ته‌مجید ، بی‌ده‌نگه‌ن

حه‌ساره‌ی ته‌قریر ته‌وحید بی‌ره‌نگه‌ن

پارچه‌ی ته‌ئلیفات شیخ موهاجیر

گرانه‌ن ، نی‌یه‌ن مشتهری و تاجیر

(کشف الغطا)ی صه‌در (موحه‌مه‌د جه‌سیم)

غونچه‌ی نه‌شکفته‌ن بی‌شنۆی (نه‌سیم) (١٢)

بی‌نازه‌ن کیتاب (عه‌طا)ی (ده‌وله‌ته‌ین)

یه‌ند ریزان قه‌تره‌ی خوم جه‌ عه‌ین عه‌ین

ته‌فاوت نی‌یه‌ن تیشدا جه‌ مابه‌ین

شوبه‌هی شین و سین میثل عه‌ین و عه‌ین

بال نمه‌دۆ ته‌یر ته‌حریر وه‌هه‌مدا

گا وه‌ رووی رۆمدا ، گا وه‌ عه‌جه‌مدا

یه‌کیکی‌تر له‌ دۆستانی مه‌وله‌وی حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌دی ئۆتشییه‌ی که

پیشان باسیکی تایبه‌تیمان بۆ ته‌رخان کرد . مه‌وله‌وی هه‌رچه‌ند به‌ته‌مه‌ن

چه‌ند ساڵ له‌ حاجی مه‌لا ئه‌حمه‌د گه‌وره‌تر بووه ، هه‌روه‌کوو عه‌للامه‌ی

(١٢) له‌وانه‌یه‌ له‌ کاتی نووسینی ئهم‌ پارچه‌ شیعه‌ی مه‌وله‌ویدا (شیخ وه‌سیم)

له‌دنیا‌دا نه‌بووبی ، بۆیه‌ ئیشاره‌تی بۆ ناوی ئه‌و نه‌کردووه .

سه‌رده‌م و مورشیدی خۆی ته‌ماشای کردووه • مه‌شه‌وره مه‌وله‌وی له
 مه‌دره‌سه‌ی شیخ عه‌بدوللای خه‌ریانیدا له هه‌له‌بجه که ئیسته‌ مزگه‌وتی
 جامیعه‌ی پێ‌ئه‌لین ده‌رزی خویندووه • بۆ ده‌رخستنی پایه‌ی بلندی حاجی
 مه‌لا ئه‌حمه‌دی تۆتشه‌یی، ئه‌وه به‌سه ئه‌م چه‌ند به‌یتیه‌ی مه‌وله‌وی بنووسینه‌وه
 که به‌شیکن له (جفنه‌) ی یه‌که‌می (مشرعه‌) ی یه‌که‌می کتییی (الفضیله‌) که‌ی :

و من علا صفته و رسمه

انه کان دائما کاسمه

جوهره مجموعا او مشوشا

بحمده و مدحه منقشا

فلم يقع فی عین عقده قذی

بذاك احمد، و ماحد بذا

أروى هواء جریه من غطش

أروى الوری بوریه من عطش

من من شذاه کل عطر ینتشی

حضرة مولای المصفی النودشی

یه‌کیکی‌تر له دوستانێ مه‌وله‌وی شیخ عه‌زیزی جانه‌وه‌ره‌یی‌یه (١٣) •
 ئه‌م ذاته کورێ شیخ موحه‌مه‌دی کورێ شیخ مه‌حموودی کورێ شیخ
 ضیاء‌ددینی کورێ شیخ هه‌یده‌ری برای شیخ هه‌سه‌نی مه‌ولاناوایه (١٤) واته
 له بنه‌ماله‌ی شیخانی (بست) و (مه‌ولاناوا) یه •

(١٣) جانه‌وه‌ره دی‌یه‌که له ناوچه‌ی (که‌لاته‌رزان) له‌نیوان مه‌ریوان و سنه‌دا •

(١٤) ئه‌م ذاته له خانه‌دانیکێ عیلم و فه‌زله له شیخانی (بست) و (مه‌ولاناوا) که
 پیاوی گه‌وره‌ی زۆریان تیا هه‌لکه‌وتوو • له مه‌نسووبه‌کانی شیخانی

شیخ عزیز ذاتیکی شاعیر و خوش نووس و (۱۵) هه لکه وتوو بووه • له
 سهرده می فقهی یه تیدا له سنه ناسیاوی له گه ل مهوله وی پهیدا کردوووه بووه
 به دوستی • مهوله وی گه لی پارچه شیعی بو شیخ عزیز نووسیوه که ئیمه
 چهند پارچه یه کیانمان له دیوانه کیدا بلاو کردوووه تهوه (۱۶) •

(کا کوزه که ریا) یه و له ۱۱۳۶ ی هیجره تدا کۆچی دواپی کردوووه و رسته ی
 (شیخ حسن حق) یان کردوووه به مادده ته ئریخی وه فاتی • مهولاناوا
 دی یه که له ناوچه ی (خورخوره) ی سهر به شاری (سه قز) •

(۱۵) له باره ی خوش نووسی شیخ عزیزه وه مه شهووره مهوله وی وتوو یه تی :
 شیعی من شایانی نه وه یه شیخ عزیز به خه ته خوشه که ی
 بینوو سیته وه ، ناوی دهنگ خوشیکی تووداری شی هیناوه که ئیمه
 له یادمان نه ماوه ، وتوو یه نه ویش به گۆرانی بیلجی •

(۱۶) شیخ عزیز برایه کیشی بووه ناوی شیخ عه بدولر حمان بووه • ئهم شیخ
 عه بدولر حمانه سهرگوزشته یه کی هه یه وا لیره دا ئه ی نووسینه وه :

له سهرده می شیخ عزیزدا جاف گهرمیان و کوستانیان کردوووه
 هاوینان بو هاوینه خۆری گه یشتوونه ته نزیکى جانه وه ره • له م جافانه
 عه شره تی که ره م وه یسی له گه ل مالى شیخ عزیز بوون به ئاشناو هاتوچۆی
 یه کیان کردوووه • ئهم که ره م وه یسی یانه ژنیکیان تیا بووه (ئامان) ناو
 شیخ عه بدولر حمانی برای شیخ عزیز دلّی لی چووه • که قسه که
 بلاو نه بیته وه بهرگوئی که ره م وه یسی یه کان نه که ویتته وه ، له بهر پایه و
 ری و شوینی مالى شیخ عزیز به ئاشکرا هیچ نالین ، به لام ئه یانه وی
 به فیل شیخ عه بدولر حمان له ناوبه رن • ئه سپیکى شیتی سهرکیشی بو
 زین لی نه که ن و بۆی نه هینن که پیشتر که س نه ی توانیوه سواری ببی ،
 به لکو نه مه خواجه که سواری بوو هه لی گری و فری داته خوارو ملی
 بشکی • که شیخ عه بدولر حمان سواری ئه سپه که نه بی ، ئه سپ نه داته
 غارو به ره و ژوورو به ره و خوار کردن و نیو سهعات پتر به شوینی خوش و
 ناخوشا غار نه کا ، به لام ناخاته خوار ، ئاخری ماندوو نه بی و له خویه وه
 رانه وه ستی و شیخ عه بدولر حمانیش دانه به زی • که ره م وه یسی یه کان
 نه مه به که رامهت دانه نین بو شیخ عه بدولر حمان و دهس بهرداری نه بن •
 ژنه که یش پاش ماوه یه که نه مرئ و مه سه له که به وجۆره نه بریتته وه •

ئهم شیخ عه بدولر حمانه دیوانیکی شیعی هه یه دهستی ئیمه
 نه که وتوووه ، لای شیخه کانی خزمیه تی ، به لام چهند پارچه یه کیان به هو ی

شیخ عەبدولرەحمان ناویکی خزمیەو دەسگیر بوو ، وا لیڕەدا
بلاویان ئەکەینەو :

ئازیز ئەر پەرسی چۆنەن ئیلاخان
داخان داخانەن ، زاخان نە داخان
ئەو هەرد ، ئەو هەلەت ئەوسا پێو بیت
ئەو شەوق ئەو زینەت ئەوسا کە تۆ دیت
ئیسە جە دووریت پۆشان سیاتەم
هاژە ی قەلۆەزان بی دەنگەن ماتەم
ئەو ئەر خەوانان نە گۆی شەتاوان
ئەو تەوق سەولان نە پای گۆل ئاوان
دلتەنگەن نە داخ دووری دیدە ی تۆ
وەرس مەزلگای دەرە ی (تەنگە کو)
(تاویل بەگ) نە داخ بۆتە ی فیراقت
تەوێن تاوێنەن نە ئیشتیاقت
پشت (بەردەرەش) ، پال (هەرەس گا)
(قەجە) و (گل جەرە) و هەر دە ی (کەلەبا)
(کەس نەزان) هەر یەند ئەسرینان ریزان
تاف قەلۆەزە ی (هەر جاران) بیزان
(کەلەبا) وە بای هەناسان سەرد
کەللەش چون کەللە ی من بی یەن وە گەرد
(مێرەش) رەشپۆشەن ، (ساتیار) ئازیەت بار
(قەجە) زاریشەن ، (بەردەرەش) زگار
(سەررەوان) نە چەم رەوان کەردەن سەیل
(کاوان) گۆلاوان (هەردە) کەردەن کەیل
(سوڵتان ئەغزەتوو) ، (مێرەش) و (ساتیار)
منالۆن وە سۆز برگە ی مۆسیقار
پای (تۆراخ تەپە) چەنی (میشەل واز)
هەریەك وە نەوعی لیش مەیۆ ئاواز
(ترشکەدار) خەمین ، (بارگە) زاریشەن
ئەویش وینە ی من دەرد کاریشەن

(تووهرهشکه) مهلوول ، (تووهرهسووران) سوورهن
په‌ی تۆ (تۆراخته‌پ) مات و مه‌هجووره‌ن
(ده‌شت‌میل) زه‌لیل ، (چنار) خه‌فه‌تبار
(ئه‌شکه‌وت) شینشه‌ن جه‌ هیجران یار (★)
کراسه‌که‌ی خه‌م ئه‌که‌ن وه‌ به‌ردا
به‌رگ ئازیته‌بار ئه‌ده‌ن وه‌ سه‌ردا
یه (په‌حمان) واتهن‌ ده‌روون پر جه‌ ده‌رد
گرد نه‌ هیجرانان (ئامان) گه‌ردن زه‌رد

له‌ مالاوایی لی‌کردنی براده‌ریکیشیا وتوویه :

دیده‌م ، دیسان چه‌رخ چه‌واشه‌ی به‌دخو
سازان فی‌ل په‌ی وه‌صل به‌ین من و توو
ئاخۆم نصیب عه‌زم کام ولاتشه‌ن
هه‌م زام خه‌ده‌نگ کی‌ خه‌لاتشه‌ن
ئه‌م‌جار وه‌تاقیق دووری تۆ سه‌ردان
دووریت وینه‌ی قه‌یس که‌رده‌ن سه‌رگه‌ردان
هه‌نی من وه‌ کی‌ خاطر که‌روو شاد
وه‌ بۆنه‌ی کی‌وه‌ غه‌م بده‌م وه‌ باد
حه‌یفه‌ن ، راز نه‌رم کی‌ نه‌ گو‌شم بۆ
شه‌وان ده‌ست کی‌ نه‌ ئاغۆشم بۆ
سا با بنا‌لووم من وه‌ی زامه‌وه
وه‌ی زام کاری بی‌ده‌وامه‌وه
پال بده‌م وه‌ ئیش زام سه‌خته‌وه
وه‌ی زام کاری شوومی به‌خته‌وه
شه‌للا رۆی ئه‌زه‌ل دیده‌م کۆر بیا
دیده‌م تا ، دیده ، دیده‌ی تۆ نه‌دیا
نه‌وینام وه‌ چه‌م لادی‌ خال تۆ
نه‌بۆسام سه‌رخه‌د لیمۆی کال تۆ

(★) وشه‌کانی ناو دوو که‌وانه‌کان ناوی شوینن .

نه گيلام چهنيت شهوان كهرووم راز
سهرم جه سهودات نه بيان سهرئه فراز
چون وهى تهوور ته قدير كهردش حهواله
ههنى ديدهنى بالات مه حاله

ئازادكه ر گهردهن ، ئاخو لوامهن
كوچ نه وه دَل نه وه نامامهن

من خودا حافىظ ، تويش بنيش وه شاد
داخ بهردم وه گل ، منيش چون فهرهاد

ئهم پارچه شى به بۆنهى گهرانه وهى كوچ و بارى (ئامان) وه له كوستانه وه
بو گهرميان داناوه :

ديسان سهره هردان جه نو گرتهن تهم
سوپاي گولالان ريزيان وه هم

شنوى باي پايز وه يشوومهى سزا
وه لگ دره ختان بى واده ريزا

بى وه گهرده لوول كه للهى كلاوان
ماتهم بى سه داي هاژهى وه فراوان

گهرميش كه مكه ردهن ، سهردهن سهره هردان
وهك سهرديى موبهت شاي گهردن زهردان

كوچ كهرد سيامال چول بى وه رزاخان
په شيو كهرد زينته زهوق له يلاخان

سه بزيى چه مه نان ته بديل بى وه زدرد
له بهرزان رهزان ريزان ههردهو ههرد

بى داخ وه پهرداخ كوچ كهرد نه له يلاح
پهرداخ بى دهماخ شى وه كوى ئاخ ئاخ

ره م ره م ئاهوان ، كه ل گهل گهل له خان
مه يل كه ردهن نهو زيد خاك گهرميان

نومالان ويينهى غه زالان بهر
گهرمه سىر خير هم ئاوهرد وه فهر

دیدە مەستەکەى جەيران ئاساکە
 سەردە لیلەکەى حەرەم جیاکە
 ھیمای چون ئیلاخ ھا نە پەردا خدا
 بۆی پایز نەدان بۆش وە دەما خدا
 شەمال شۆ (★) گیسو و ئاسا
 نم زەرد ئەشک ، ھەرس سەیل ئاسا
 نم بەر وە رووی تاش زاخەدا
 زەردیی وە لگ نە پەنگ دار باخەدا
 مەپەرسۆ جە رووی گەرمیی مەیلەو
 چوونەن قەیسەکەى وە دوجەیلەو
 واچە سەراپاش سۆزان نەفتەن
 ھەردەو ھەردشەن ، ساتی نەسرەفتەن
 یەند خەيال تۆش ھا نە دەرووندا
 کەفتەن وە رووی ئیش دەرد مەجنووندا
 جە زایفیی ویش ھەردەم مدا پیچ
 شنۆی بای ھىجران وەنەش مدا گىچ
 گىچ مدا و موات وە دەم دەردەو
 وە سۆز تەئیر ئەم چەند فەردەو
 فیدات بام ئازیز ، شۆخ شیرین پەنگ
 چەم سیای بووم زەرد ، شۆخ شەیدای شەنگ
 پەم پەم ئاھوان چەمەرای پاتەن
 ئىنتىظار وە دین گەردەکەى پاتەن
 تا بەیان وە دین دیدەت ئاھووان
 ئاماوہ جە سۆنگ تۆ وە گەرمیان
 ئەم پارچە یەشى بەبۆنەى کۆچى دوايى ئامانەوہ داناوہ :
 فەلەک پەى شوومى تالەى سیای من
 جۆش دا بە کوورەى دەردان دیوای من

(★) لە ئەسلەکەدا شوینەکەى بە بۆشى ھیلرا بوەوہ .

په‌ی به‌خت و تال‌ه‌ی وه به‌د سوروشته‌م
 سه‌نگ دا نه رووی جام به‌خت به‌رگه‌شته‌م
 کوس کوس نوم جه نو ژنیاوه
 بارووت نه رووی زام تازه‌م شنیاوه
 یه‌خه‌ی مه‌ینه‌تم داوه وه سه‌ردا
 به‌رگه‌ ئازیه‌تیم هم که‌رد وه به‌ردا
 هه‌ره‌س هه‌رگاو لیو شه‌تاوان
 دیسان هم جه‌م بی نه رووی کلاوان
 تاو گه‌رمیی مه‌یل نیهانی یاران
 سه‌رد بی چون سه‌ردیی به‌فر نزاران
 خوصووص قیبله‌که‌ی رشته‌ دوودیده‌م
 ئه‌رواحه‌که‌ی ته‌ن منه‌ت که‌شیده‌م
 ده‌وای ئیش ده‌رد دل‌ه‌ی ره‌نجوورم
 مه‌له‌م نه رووی زام سفته‌ی ناسوورم
 تاقه‌ت‌ده‌ر وه جیسم خه‌سته‌ی خه‌م‌کیشم
 ته‌فریح خاطر وه خه‌مان ری‌شم
 دل‌سوژ نازکیش ، جای نیازه‌که‌م
 باعیت شادی و ، زه‌وق‌سازه‌که‌م
 ناگا بی وه تیر قه‌زای به‌خته‌وه
 وه به‌دیی دیده‌ی سزای سه‌خته‌وه
 پی‌کیا وه په‌یکان نادیاریه
 پی‌چیا وه کالای ئازیه‌ت‌باریه

ئه‌مه‌ش به‌شیکه‌ له‌ پارچه‌ شیعرییکی . هه‌روا به‌ نات‌ه‌واوی ده‌سگیرم
 بووه . دیاره‌ به‌هاریک و توویه ، له‌ چاوه‌روانی گه‌یشتنی کوچ و باری
 مالی یارا له‌ گه‌رمیانه‌وه :

ئامه‌ ئامانه‌ن ، رای هات ماتهن
 خه‌یمه‌ی گولالان چه‌مه‌رای راته‌ن
 به‌ر له‌ گشت گولنج (نه‌ورۆزه‌) ی پهل دیز
 یه‌خه‌و دامنه‌ سیا ، دیده‌ سورمه‌ریز

يەككىلى تر لە دۆستانى مەولەوى ئەحمەد بەگى كۆماسىيە^(۱۷) كە
 مەولەوى جارجار بە (خاڭوى كۆماسى) و جارجارىش بە (خاڭوى ناوئەبا •
 ئەحمەد بەگى كۆماسى ديوانىكى شىعرى ھەيە بە لەھجەى گۆران ،
 لە چاپنە دراوہ بەلام لە ناو عەشرەتەكەيا دەسگىر ئەبى • ئەحمەد بەگ و
 مەولەوى گەلى جارجار بە شىعر نامەيان بۆ يەك نووسىوہ وەك لە ديوانى
 مەولەوى يەوہ بە ئاشكرا دەرئەكەوى و ، ئەمەيش نموونەيەكى .

ئەحمەد بەگ بۆ مەولەوى نووسىوہ :

ئەر بۆپرووزى وە مەلالەوہ
 ياوان وە لای تۆ جە شەمالەوہ
 ئانە بۆپرووز سفتەى جەرگمەن
 مالوومەن ، مەعدووم ، وادەى مەرگمەن

مەولەوى يش لە وەلاما بۆى نووسىوہ :

ئارەزووى ئامای مەرگ ویت کەردەن
 گۆيا خەلاصیت وە دل ئاوەردەن
 ئەى پەى تۆ نەبۆ دۆسەكەى گيانى
 چەند بۆپرووز بۆ تۆ ھەر بمانى

لەگەل (گەزىزە) ھەر رۆژۆيانە
 لە تۆى پەردەوہ تەماى تۆيانە
 نەورۆزەو گولان باقى خەمبارەن
 ھەموو بەتەماى دیدار يارەن

(۱۷) كۆماسى ناوچەيەكى سەر بە مەريوانە لەنيوان مەريوان و كەلاتەرزاندا ،
 زمانى خەلكەكەى شىوہيەكى تايبەتیی ھەيە . عەشرەتى كۆماسىيش
 عەشرەتییكى دلپرو لى ھاتوون .

مەولەوی گەلى جارىش شىعرى ئەحمەد بەگى تەضمىنى شىعرى خۆى
کردوو ، واتە خستوویەتیە ناو شىعرى خۆیەو ، وەك ئەو کە ئەلى :

بۆلەند کەر مەقام دلسۆز راسى
تەزىلەش فەردگەل خالۆى کۆماسى

« پۆى وەصلت ھەر بىم ئەى پوو پىم بى
جەوبۆتۆ دائىم پۆرۆ خدیم بى »

یەکیکی تر لە دۆستانى مەولەوی مەلا نظام ناویکە کە ئەم سى بەیتەى
بۆ مەولەوی نووسیو :

دلەى دیوانەم ھىممەتش واستەن
ئامان ھا ئامان ، تەن وە جا ئاستەن
چون کەفتەکاران دل ئەو شۆن تۆن
بەند وە تەى رشتەى وەى وە ھوون تۆن
تەن چون سیاسەنگ ئە ھەوارانەن
پا شکستەى دەرد دمای یارانەن

مەولەوی یش بە پارچە شىعریکی تۆ بەیتى وەلامى داووتەو ئەمە
سەرەتاکەیتى :

ھەى نظام ، ئە زام نامەت تۆ لا بەرد
ئەى ئای سزاش داو قیامەتش کەرد

یەکیکی تر لە دۆستانى مەولەوی شىخ یۆسفى نۆسمەیی^(۱۸) کە لە
شىعرا ئەمیش ، وەك ئەحمەد بەگى کۆماسى ، بە (خالۆ) ناوئەبا • وادیارە

(۱۸) نۆسمە دىیە کە لە ناوچەى پاو لە کوردستانى ئێران •

ئەم شېخ يۆسفە زۆر دەست پراست بوو ، چونكە مەولەوى لە پارچە
شەيرىكىا بەم جۆرە باسى راوکردنى ئەكا :

من خۆ دوور جە تۆ چون مەردە مەردە
هەر هام ئە خەيال سأل وپەردە

ئەساسەى نەچىر ماوەردم پەریت
ویت تەیار مەكەرد ، چون كى ؟ هەر چون ویت

مەوینای رەزن مادەنى كانی
مانى وه صەنعەت سەلىقەى (مانى)

صوب ئە جاسووسگەى ملان سەربەرزان
چون سۆماى خورشید شۆلە كەرد هەرزان

مشانای وه پیل لوولەى دوور مەنزل
مووسەوپی سەرتەل کارخانەى مووسل

لە دیوانەكەى مەولەویدا چەند پارچە شەیر هەیه كە بۆ ئەم شېخ
يۆسفەى نووسیون .

یەككى تر لە دۆستانى مەولەوى مەلا عەبدولرەحیمی نجارى یە (١٩) .
مەولەوى پارچە شەيرىكى بۆ ئەم مەلا عەبدولرەحیمە نووسیوه سەرەتاكەى
بەم بەیتە دەست پى ئەكا :

تەختەى مۆبەت تاش نەجار دل تەنگ
گیر گىج دام كلافەى شەورەنگ

دوستىكى ترى مەولەوى شېخ عەبدوللای داخى یە كە شەيرىكى
بەرز بووه و هەرچەند بە باشى بۆم ساغ نەبوو تەوه كى یە ، بە هەندى نیشانهدا

(١٩) نجار دى یەكە لەوبەرى سیروان لە نزىكى پاوه وه .

وادیاره شیخ عەبدوللای مرادوویسی خالۆزای مەولهوی بی • بە نیشانهی
 ئەوهشا که مەولهوی گەلی پارچه شیعی خۆیی بۆ ئەم نووسیوه ، ئەبی
 ئەمیش شیعی زۆری بۆ ئەو نووسیی (۲۰) •

(۲۰) لە کهشکۆڵەکی خوالی خوشبوو مەحمود پاشای جافدا چوار پارچه
 شیعی ئەم ذاته هەیه ، وا لێره دا سیانیان بلاوئەکەینهوه . ئەوی تریان
 لە دیوانی مەولهویدا بلاوکرارهتەوه .

- ۱ -

دڵە با وەس بۆ
 هوشیار بەر ، وادهی مەستیت با وەس بۆ
 زەمامت با وەس وە دەس هەوهس بۆ
 وەس فامت نە فکر کردەیی عەبەس بۆ
 با وەس خەیاڵت خەیاڵ خال بۆ
 وەس حالت پەیی زوئلف زوخال بەدحال بۆ
 وەس وە تەمای وەصل نازک نەوهاڵان
 سەرمایهی عومرت بەدر وە تالان
 وەس جۆبای دیدار دیدەیی خاسان بەر
 وەس مەدح جەمال مودیرباسان کەر
 بدیه هامفەردان ، هامدەرد ، هاممەشق
 نازک خەیاڵان ، دەروون دەریای عەشق
 گرەین وەو خەیاڵ نازک کەردەوه
 وە بار فیراق ئەندۆو دەردەوه
 هەر یەک وە تەمای نەوهاڵیکەوه
 وە پەژارەیی خال بووم لالیکەوه
 مەزەیی بادهی ناب حەقیقەت چەشتن
 نەیی وارگەیی پیر شۆر وە ناکام وەشتن
 خالی بی یاگەیی نازک خەیاڵان
 بی مەدداح مەندن نەونوختەیی خالان
 مەیخانە خالی ، مەییخۆران بی شەوق
 بادهکەش ماتەم ، بادهنۆش بی ذەوق

زیاد جه گردین شای سینه سافان
مه خدوومی (مه عدووم) مه ولهوی جافان (★)

جادار رهویهی (بیسارانی) وی
صاحب ته ریکه ی (هادی) و (ثانی) وی
ئه بیات (یوسف) ، ئه شعار (خانا)
جه خه یال خاسیش وه هیچ منمانا
فهرده وهش مه ضمون (مه لالا) که ی گوران
ئه بیات (تهر که) ی مه دداح بوران
دانه ی (داخی) وه ند ، (خانه) ی داخه مین
فهرمووده ی (شه فیع) دهروون ماته مین
ئه فکر ئه بکار (صالحی) که رده
ئه بیات به نات (نه جه ف) پهروه رده
ئه شعار ره نگین (دیوانه) که ی شه م
گوفته ی (ره نجووری) دهروون ده ریای خه م
بی خود جه لای خه یال خاسش بی
بی وجود جه فکر خاسان باسش بی
واده ی مونا جات (قاضی الحاجات)
وه کزه ی دهروون صیدق دل هر سات
ئه ی دانه ی نه فیس شه فافتهر جه لال
مسفت وه قه له م سهر نووک خه یال :
« یا جه گونای من که ره م ئاوان تهر ! »
« ره حمه ت جه تاوان من فراوان تهر ! »
« هر تۆنی وه تاق داناو توانا »
« تۆم هه نی ، هه نی وه کیم بۆ هانا »
نه فه صل فیراق به صه د زاری و ده رد
ئه ی لافه نه گهنج خاطر بهرماوهرده :

(★) ئیمه وای بۆ ئه چین داخی ئه م پارچه شیعره ی به بۆنه ی کوچی دوا ییی
مه ولهوی به وه و ، بۆ لاواندنه وه ی وتبی .

« وه ورده زامدا دل تاقهت بيزا »
 « هەرچی بيم يه کسهر وه چه مدا ريزا »
 « تاقهت بی وه هوون جه سهختی زامان »
 « تك تك چهنی ههرس ريزا وه دامان »
 وادهی ته مهنای وصال یاران
 وهخت ئاره زووی دیدهی نازداران (★)
 مه جنوون ثانیی کوی دوجهیل ماوا
 یورت دل وه ئیل مهیل لهیل ئاوا
 سهردار سهرتیپ سوپای دل ریشان
 (محبوب القلوب) جه رگهی دهرویشان
 لیویای لیوهی لال ، لال لیو لالان
 شیویای شیوهی شوخ شای شیرین خالان
 ئینشای سهر به ستهی به ستهی سهر خامهت
 یانج نامه کهی میشکین خیتامهت
 یاوا وه سهر وهخت دل خار خاران
 مه حرووم دیدهی دیده خوماران
 دل شاد بی وه شاد ، دلشاد بی وه شاد
 کو کو کوی خهرمان خهمان دا وه باد
 فه رماییت جه رووی رهویهی غه مخواری :
 ئه حوالت چۆنه ن ؟ چهنی مهویاری ؟
 چیش عه رض بو ئه حوال به دحالیی حالم !
 دوور جه تو نه حسی و چه فتیی ئه حوالم
 جه به دبختی ویم ههر کهس وانام لهیل
 دیر صولح بی و زوو جهنگ ، کهم وه فاو بی مهیل
 مه علووم جه ته قسیم ئاله م بالا
 کالای خهمانم بریان وه بالا

(★) ههرچه ند له که شکۆله کهی مه حموود په شادا ئه م پارچه شیعره
 بهم جوړه یه ، به لام ئیمه وای بو ئه چین ئه گهر هیی تری به ده مه وه بی لیړه وه
 فه وتابی و ئه مهی پاشه وهی پارچه یه کی تری (داخی) بی .

- ۲ -

لهیل وه نیگاوه ..
دیده‌ی فیتنه‌جۆش ها وه نیگاوه
پیل وه حه‌ی تاران ئه‌فعی نماوه
مه‌ر که‌مه‌ند وه شان فه‌ریدوون شاوه
حاجیب وه وه‌هه‌یبه‌ت قه‌وس قه‌زاوه
مه‌ر قه‌وس و قه‌زه‌ح وه رووی سه‌ماوه
بینی وه وه‌شه‌میم ره‌میم ئی‌حیاوه
ئێ‌جازه دارۆ جه‌مه‌سی‌حاه
له‌ب گۆل غونچه‌ی باخ وه نه‌و شکاوه
خال وه نه‌وه‌شه‌ی دیز پای هه‌رده‌ی کاوه
تۆپ ته‌لای زنج سه‌یقه‌ل ئه‌یساوه
یا نارنج باغ خاصه‌ی دالتاوه
دانه‌ی خال وه جید جه‌یران ئاساوه
منمانۆ چون نه‌قش وه رووی میناوه
مه‌م وه ته‌خت سه‌در پر جه‌سه‌فاوه
ته‌مه‌ره‌ی سیدره‌ن وه مونته‌هاوه
نه‌رمیی لیف وه رووی کافوور نماوه
مه‌ر قاقوم وه رووی کاتبی شاوه
ران وه ره‌وانیی ره‌وان ئه‌فزاوه
ساق سفید چون ته‌لج پای هه‌رده‌ی کاوه
یا شا تا زه‌مین ها وه پشت گاوه
بمانۆ وه حوسن نازدار باوه
(داخی) ها جه‌داخ ئه‌و په‌نجه‌و پاوه
سه‌رنی یا وه سه‌ر ئه‌لحه‌د سه‌راوه

- ۳ -

له وه‌لامی پارچه‌ی شیعرێ‌کی کاک ئه‌حمه‌دی خوسره‌و چاوه‌شیشدا
نووسیویه :

سه‌رمه‌ست باده‌ی به‌خشنده‌ی ته‌وفیق
مه‌جذووب جه‌ذبه‌ی مه‌عشووقه‌ی حه‌قیق

ریسوای سووق زوهد شه‌حنه‌ی شه‌هر عه‌شق
 جورعه‌نۆش به‌زم زومره‌ی مه‌ینه‌ت مه‌شق
 دێوانه‌ی چه‌یران واده‌ی مه‌حروومی
 سه‌رگه‌شته‌ی پای کۆی نه‌جد مه‌عدوومی
 به‌دنام چه‌رگه‌ی طاعه‌ت فرۆشان
 لای خوار خه‌رقه‌ی مه‌ی حه‌قیقی نۆشان
 سوار نه‌یجه‌ی بالوول دانا
 دێوانه‌ی وه‌ عیلم حه‌قیقه‌ت زانا
 توول دل مه‌صرووف عیلم صه‌رف و نه‌حو
 ثانی نه‌ لیکای ذات بیچوون مه‌حو
 شکار چه‌نگال صاحیب جه‌ناحه‌ین
 گیرۆده‌ی که‌مه‌ند سه‌می (ذی‌النورین)
 سه‌ردار سه‌ر دار ، حه‌للاج ثانی
 گۆیای (انا الحق) ، دانای سوبحانی
 جبه‌ی ته‌ن خالی نه‌ ماسیوای حه‌ق
 هووه‌یدا مه‌ملوو جه‌ ذات موطله‌ق
 نیشته‌ی رووی مه‌سند شای نه‌قشبه‌ندان
 جای مه‌لجه‌و ئومید ئیقبال بوله‌ندان
 نامه‌ی پر جه‌ ره‌مز عیلم حه‌قیقه‌ت
 ئینشاکه‌رده‌ی نووک خامه‌ی طه‌ریقه‌ت
 ضیا دا وه‌ عه‌ین بی تو بی‌نوورم
 شیفا دا وه‌ ئیش دله‌ی ره‌نجوورم
 حالی بیم یه‌ک یه‌ک گله‌یی که‌رده‌ت
 ظه‌ن سه‌رد مه‌یلی وه‌ یاران به‌رده‌ت
 وه‌ مه‌رگت دل یه‌ند جه‌ مه‌یلت که‌یله‌ن
 زه‌ری زینده‌گیم ئه‌ر بو ، به‌و مه‌یله‌ن
 به‌لام تو عاله‌م عولوی ماواته‌ن
 که‌رده‌نه‌ی سه‌ربه‌رز مه‌له‌کووت جاته‌ن

یه کیکی تر له دۆستانی مهولهوی شیخ هسه نی سازانی بووه که
نازناوی شیعریی (بولبول) هو شاعیریکی باش بووه • ئەم ذاته له خزمهتی
مهولهویدا خویندووێهتی و هزی له کچیکی کردوووه له دلشیا بووه که

نه سایه ی ئەلطف صیدق صیددیقی
ویردتهن وه فخر (هزا طریق)

من گیرۆده ی چای گونای هارووتیم
ودهتهن نه ماوای سوفلای ناسووتیم
تهرسوون ئهر خامه ی وه خه م شهق وهردهم
تهحریر کهرو پاژ مهخفی تۆی پهردهم
ناپاکیم ههر یه ند نه هه د ئه ودهر بو
په ی سه فای خاطر پاکان کهدهر بو
ئهر ته نیای بی فهد فهد گشت فهدان
ره حمش کهرد وه حال جهسته ی سه رگهردان
پیم یاوان وه شه هه لطف هه لاوه ت
سه یقه ل دا وه زه نگ زه هر قه ساوه ت
ئه وسا ئهر ههر رو ، ههر سات ، جه نووه
شه مامه ی نامهم نامات وه بووه
بزان سه رده فته ر دل بی دهردانم
عه بهس نه پای ههر د دهرد سه رگهردانم
سا بو به شق شای نه قشبه ندان گشت
نه فهس چون شمشر میصری نه برشت
نالآت جه داوه ر په ی حال من بو
لالآت په ی ئەحوال مه لال من بو
به ل ئە ی حال ته بدیل وه حال خاص بو
شیشه ی دل نه زه نگ عیسیان خه لاص بو
(داخی) م دل وه زه نگ عیسیان خال خالم
موحه ووه ل وه لطف ته حویل خالم

پارچه شیعره که ی کاک ئەحمه دیش پاشان له باسی خویدا
بلاوئه کهینه وه .

داوای بکا ، به لām دهنگی نه کردووه تا مهولهوی کچه کهی داوه به شوو ،
ئهوجا به پارچه شیعیڤ گلهیی له مهولهوی کردووه که سهره تاکهیی
ئه م به یته یه :

نیشانهی ناوڤ نیگای نازاران
یانج سهردهفتهر سوپای خه مباران

مهولهوی یش زوری پی ناخوش ئه بی که به م ئاره زووهی ئهوی نه زانیوه
تا بوی جی به جی بکاو پارچه شیعیڤکی زور ناسکی له وه لāmا بو ئه نووسی
که سهره تاکهیی ئه م به یته یه :

چی شه ن په شیویم ؟ ماته میی دلن ،
یا کزه ی ئامای نامه ی بولبولن ؟

بولبولیش به رابه ر به م ههسته ی مهولهوی پارچه شیعیڤکی تری بو
ئه نووسی ، به لām له میشا هه ر دلگرانیی خوی له به نسیب نه بوونی کچه که
دهر ئه بری و به م به یته دوایی دینی :

ئه ما حیف (بولبول) جه ویت هه راس که رد
په ی ته نیا گولئی ویت که س نه ناس که رد (۲۱)

یه کیککی تر له دۆستانی مهولهوی شیخ مؤمنی سازانی یه که خه لیفه ی
شیخ موحه ممه د به هائوددین بووه و مهولهوی زوری ریژ لی گرتوووه و له
سهره تای پارچه شیعیڤکیا به م جوړه قسه ی له گه ل ئه کا :

نه تیجه ی پاڤ دین شیخ سازانی
خاس وه ته ن نه توی دهروون سازانی

(۲۱) ئه م سنی پارچه شیعه ی بولبول و مهولهویمان له دیوانی مهولهویدا
بلاو کردوووه ته وه .

دۆستیکى تریشى مه لا یوونس ناویك بووه بۆم ساغ نه بوه ته وه کئی یه و
خه لکی کوئی یه • مه وله وی له پارچه شیعیکیا بهم جوړه پرووی ده می
تی نه کا :

لوقمه که ی ماساو قوول ده ریای مه یل
لوخت سای کو له ی سارای دووریی له یل

یه کیکی تر له دۆستانی مه وله وی سه یید عه بدولسه مه دی خانه گایی بووه
که پاش ته و او کردنی خویندن و وهر گرتنی ئیجازه ی مه لایه تی نه که ویتیه ری
بۆ کرماشان ته داره کی ژن هینان بکا ، له ری دا له نزیکی ده وله تاوا مار
پیوه ی نه داو نه مرئی و له ده وله تاوا به خاکی نه سپین • مه وله وی به پارچه
شیعیکی به سۆز نه م ذاته ی لاواندوره ته وه • سه ره تای نه و پارچه شیعه
به م به یته ده ست پیی نه کا :

پای شادیم دیسان ماران گهسته وه
نه پیاله ی چه م ژار تو بهسته وه

یه کیکی تر له دۆستانی مه وله وی حاجی مه حمودی یاروه یسه که
وه کیل و مه سره فداری مه حمود پاشای جاف بووه (۲۲) •

دۆستایه تی مه وله وی و حاجی مه حمودی یاروه یس دۆستایه تی یه کی
زۆر به هیز بووه • ههر له مه یشه وه یه که عه بدولرحمانی کوپی حاجی
مه حمودی یاروه یس به گولله ی ویل پیکراوه و مردووه ، مه وله وی به چه ند

(۲۲) نه م حاجی مه حموده له نه سلا له عه شره تی (کلاشی) یه ، وه ختی خوئی
کوچیان کردووه و له عه شره ت جوئی بوونه ته وه و هاتوونه ته شاره زوور له
ئاوایی یه کانی (ته په کوره) و (ته پی سه فا) و (به شاره ت) نیشته جی بوون .
حاجی مه حمود پیاوکی کارامه و لی هاتوو بووه و له ناو به گزاده ی جافا
زۆر به حورمه ت بووه و پیوه ندی رو حییشی به شیخانی ته ویله و بیاره وه
زۆر پته و بووه •

پارچه شیعی پر سۆز لاواندوو یه یته وه که یه کیکیان ئه وه یه بهم چهند به یته
خه مگینه ده ست پئی ئه کا :

ئای کئی بی هه و آل لوی تو ئاوه رد
به ختش بهرگه شت بو هوشم وه حشی که رد

مدیا ئه و شونت دل نه په نهاندا
چون ئیسیم (په حیم) وه شون (په حمان) دا

کو تره که ی ئازاد هه ریم دل بیت
دانه ی موبهت چین په ی ویت غافل بیت

سه ییاد چه پگه رد ئاخر فرسه ت سه ند
ناکاو دوور ئه نداز دووریت وه دل شه ند

یه کیکی تر له دوستانی مه وله وی مه لا فه تاحی جه باری بو وه که ئه میش
شاعیریکی ناسکی له هجه ی گوران بو وه (۲۳) •

(۲۳) وا لیره دا ئه م به هار نامه یه ی مه لا فه تاح بلا و ئه که ی نه وه :

ساقی ، سا (ده ی) شی ، وه هار ئا ما وه
گولان سه رکیشان نه تو ی سارا وه

هه وای دل گوشای نه رووی به مه شته ن
فه ر وه رووی سه حرای گه رمه سی ر وه شته ن

واده ی باده ی ناب سه یر وه هار دن
سه رزه مین مه ظه ر لیکای دیدار دن

زه مزه مه ی فیراق دل ئه فگارانه ن
سه دای ته پل تیپ دهر دده دارانه ن

وه خت نو شانوش سه بووی قه رقه فه ن
ده نگ زیل و بهم دائیردی ده فه ن

درهختەن ، سەبزەن ، شنۆی شەتاوەن
 نەورۆزەن ، گۆلەن ، هەوای پای کاوەن
 مەیهەن ، مەعشوووقەن ، مۆبەتەن ، مەیلەن
 خومەن لەبڕیزەن ، پیالەن کەیلەن
 شۆرەن ، شۆرشەن ، غەوغاو غریوەن
 وەر جیلووی جەمال دلان فریوەن
 نە گشت دیاری تەجەللای طوورەن
 نە فحەیی گێرودار قەتل مەنصورەن
 فەنا فیلالاھان مەست دل ئاگاھ
 بی.باک مواچان (انی انا الله)
 رەندان سەرمەست جان فیدای جانان
 (انا الحق) چون ذیکر زاھید موانان
 بۆ تا بگێڕین خوسرەوی بەزمی
 چەنی هەستیمان بکەرین رەزمی
 بەزمی چون مەجلیس بەھمەن وە کام بۆ
 گا حەدیث جەم ، گا باس جام بۆ
 ئەی ساقی دەخیل من وەی زامەوہ
 ئیلتیفاتی کەر تۆ وەلامەوہ
 عیلاجی پێم دەر سوودمەندم بۆ
 باعیث حەیات قەیدمەندم بۆ
 رستگارم کەر لەم بەند دامە
 قەدەم رەنجان کەر وادەم تەمامە
 تەشریف باوەرە وە سەبووتەوہ
 وە پیالەیی گۆل رەنگ چون یاقووتەوہ
 وە سینیی سیمین ظەرف زەرەوہ
 وە جام گۆل فام بۆعەنبەرەوہ
 ھەرکەس بگێلۆ نە جام پەیی کامی
 دەرمان بۆ پەیی ئیش ھەر دەر دو زامی
 وە مۆسیقەیی مەشق صەد قانوونەوہ
 دەم وە صەدای ساز ئەرغەنوونەوہ

نامه کانی مهولهوی

مهولهوی وهك مهلايه كي گه وره و شاعیريكي بالا و پياويكي كومه لایه تی
خاوه ن ری وشوین و وهك مه نسوویيكي دل پر له سۆزی شیخانی نه قشبه ندیی
ته ویله و ، هه روا وهك یه کی له و بلیمه ت و هه لکه وتووانه ی چه رخی
رۆژ گاره کیان له ئاستی بلیمه تی و هه لکه وتوویی ئه واندا نه بوه ، گه لی
نامه ی له پاش به جی ماوه و هه ر به وه شا که ئه و نامه گه لی له وه که مترن که
له گه ل پایه ی له گه لی سه ره وه به رزی مه وله ویدا بگونجین - دیاره چه ند
ئه وه نده شیان فه وتاوه یا هه ر هیچ نه بی زۆریان هیشتا له ژیر باری تۆزی
گه ردووندا شارراونه ته وه .

ئیمه به بلا و کردنه وه ی ئه م ئه ندازه به رده ست که وتوووه ی نامه کانی
مه وله وی دهر گایه کی گه وره بۆ ئه وانه ئه خهینه سه رپشت که عه ودالی
ناسینی چاتری مه وله وین و ئه یانه وی له درزی دهروونی خۆیه وه لی
بکولنه وه و هه لی سه نگین . هیواشمان ئه وه یه ئه و دلسۆزانه ی نامه ی تری
مه وله وی یان لا هه یه پیشانمانی بده ن ، به لکو ئه مه خواجه بتوانین له
به ره مه کانی له مه وپاشماندا بی یانخهینه پروو و نه هیلین وهك هه زاران
به ره مه می تری هه لکه وتوووه کانی کوردو کوردستان بفه وتین .

موطریب تۆیش وه چه نگ دلنه وازه وه

وه سۆز سه مته ور سه دای سازه وه

مه ر واچان (مه لا) جه هه ستیی ویش ره ست

بی وه کاسه لیس مه ستان (الست)

ئه م مه لا فه تاحه پیوه ندی یه کی به تینی له گه ل به گزاده ی جافی گه رمیان
بووه و هاتوچۆی لای موحه ممه د پاشا و مه حموود پاشای جافی زۆر
کردوه . جاریکیشیان میوانی مالی قادر به گی ناوی جاف ئه بی له
(بانه بۆر) ، ئه مننه خانی ژنی قادر به گ پیتی ئه لی : مه لا بی لای ئیمه دانیشه
بانه بۆرت ئه ده ینی بۆ خۆت بیکیله . ئه ویش ئه لی : به خودا ئه مننه خان
بانه بۆری ئیوه هه ر بۆ قادر به گ باشه ، به من ناکیلریت ! ..

نامه‌ی یه‌که‌م

بو شیخ عثمان سیراجوددینی نووسیوه

مخدوم مطاع مهربان ، و قطب دائره حق‌شناسان ، و ضیابخش دل ناتوان ، و روشنی‌ده دیده‌پیر و جوان ، اعنی به شیخ عثمان که حدیث (الحیاء شعبه من الایمان) در شأن او جویان‌است ، به قادر منان می‌سپارم تا مدید الزمان در امان خود نگه‌دارد .

و از جانب آن مرکز دائره امن و امان ، و از کلك درر سلك دبیر عطار نشان ، نامه‌ء عنبرفشان به یادآوری مخلص آستان روانه فرموده بودند ، در اسعد زمان و امجد اوان چون وحی آسمان مقوی عقیده‌ایمان گردید . و از خصوص عزای ما ایمائی رفته‌بود ، به موافق آیه (انا لله و انا الیه راجعون) ، دیده‌را نوری و جان‌را سروری و دل غمدیده‌را صبوری حاصل شده (۲۴) .

و باقی بنده اخلاص کیش و معتقد عقیده اندیش اخلاصش زیاد از حد و بیش از بیش‌است . والسلام ختام .

المعدوم

نامه‌ی دووهم

بو شیخ موحه‌ممد به‌هائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددینی

نووسیوه له وه‌لامی نامه‌ی‌دا

تمیمه‌ء بازوی حیات درویشان ، و تتمه‌ء نیروی ثبات دل‌یشان ، اعنی نتایج افکار ابکار منشیان ایشان ، به سروقت فقرای بی‌مراد و سرافرازی

(۲۴) مه‌وله‌وی له سه‌رده‌می شیخ عثمان سیراجوددیندا مالی له دئی (گونه) بووه . له و سه‌رده‌مه‌دا کوریکسی سه‌ید موحه‌ممد ناوی مردووه . وادیاره شیخ سیراجوددین هم نامه‌یه‌ی بو پرسه به‌بونه‌ی مهرگی نه و کوره‌یه‌وه بو نووسیوه .

حقرای خلوصیت نهاد رسید • شمایم بوی گلهای فقراتش بوی بساتین عهود
قدیمه به مشام رسانید ، پیر جانرا به جوانی جاودانی مشرف گردانید •
آنچه از شفقت اظهار فرموده بودند عکس پرتو اخلاص بیدلاناست • بلی

عشق هرچند بین بین آید

میل کلی ز جانبین آید

(رفع الله حجاب الاثنینة من البین ، وأدام الطرفین للطرفین) • ازینکه
فراقرا به تمنای وصال دوستتر داشتم یقین

هجری که بود مرا ز دلبر

از وصل هزار بار خوشتر

علاوه برآنکه اگر تعلق روحانی که عبارت از مرحمت سرکار و عقیده
این شرمساراست ، تلاقی جسمانی را چه فائده که : گر در یمنی چو با منی ،
پیش منی ، والا

چو پیوندی نباشد آب و گلرا

چه خیزد از ملاقات آب و گلرا

بهر صورت

گر بمانیم زنده ، بردوزیم

جامهء کز فراق چاک شده

ور بمیریم ، عذر ما بپذیر

ای بسا آرزو که خاک شده

حاصل ملاقات عدم فراموشی یکدیگراست ، نه از ما فتوری ، و نه
از شما قصوری • (رزقنا الله وایاکم الاستقامة و شرفنا معکم بحسن الختام •
والسلام) •

المعلوم

نامه‌ی سی‌م

بۆ شیخ موحەممەد بەهائوددینی نووسیوه
له وه‌لامی نامه‌یه‌کیا

تتمه‌ء اعتقاد درویشان ، و تسمه‌ء بازوی اعتضاد ایشان ، یعنی
سرافرازنامه‌ء سامی ، و مفاوضه‌ء واجب الاعزاز گرامی از جانب آن مظهر
کلام خدائی و نوازنده‌ء نوای آشنایی بسروقت دل‌ریشان رسید ، موجب
تذکر عهد قدیم گردید • اظهار از بابت کثرت شفقت خود فرموده بودید •
راست است استیلای خلوصیت و اشتیاقی که از طرف فقیران است (شاهد
صدق علی ذلك الحال و اصدق دلیل علی هذا المقال) • آری :

عشق هرچند بین بین آید
میل جزئی ز جانین آید

(رب المشرقین والمغربین) طرفین را بجهت طرفین نگهداری فرماید ،
و آینه‌ء یکدیگر را برای انعکاس محبت یکدیگر مصیقل نماید (والحمد لله
رب العالمین) •

نهاده داغ بر دل همچو لاله
کند جان از درون نی چو ناله
چو از دل برکشد ناگه نوائی
جدا برخیزد از هر نی صدائی
ز مضمونش هرانکس واقف آید
دعاگویت مستنبط نماید

که حق تعالی ظاهرتر را به زینت احکام شرع انور و باطنتر را به زیب
رویه‌ء صالحان فیوضات گستر قدس الله سرهم الاطهر آرایش دهد ، و نبض
عمل صحت دایما در بازوی اعتدال تام برجهد •

خصوصاً عمر فرزندان نامیش
مفضل‌دار ز اخلاق گرامیش

پیش کسان کس دعا همین‌است و بس که انسان بی‌انصاف بظاهر
و باطن بصورت انسان‌است ، و ظاهر بی‌باطن و باطن بی‌ظاهر وجود و عدمش
یکسان‌است • دولت دنیویه بالمره (هباء منشورا) و اهل معرفت از هباء
منشور دور و نفور و مذنبان را انابت به رب غفور و شکور ضرور • والسلام •

عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی چواره‌م

بو شیخ علی حوساموددینی نووسیوه

یا علیّ الأعلی و یا أبا الحسن ! عرض میشود که بندهء پیرا در طاق
رواق فراموشی گذاشتند ، و در مصیبت امسال و پارسال بخانهء خاموش
گماشتند • اگرچه لایق آنم ، چونکه نافرمانم ، همیشه درین ضیقت بمانم ،
لکن رحمت و حمیت علی امری است آشکار و جلی • همان رحمت را چه
شد و آن حمیت شهزادهء آزادگیت کجا رفت ؟ امثال امر :

نادِ علیاً مظهرَ العجائبِ
تجدده عوناً لك فی النوائبِ

را بجا آوردم ، و فرزندی عبدالله را بهمت علی سپردم که آگاهی اگر
کاسنی تلخ‌است از بوستان‌است ، و اگر عبدالله مجرم‌است از دوستان‌است •
زیاده ازین چه عرض شود • (مشکله شارحها أبو الحسن) • مختارند • والسلام •

نامه‌ی پینجه‌م

بو کاک نه‌حمده‌ی شیخی نووسیوه

سلامی باصفاتر از تفحات نافهء تاتار ، و تحیاتی خوش‌نماتر از روایح

گل‌های بهار ، و دعواتی سوزناک‌تر از نغمات عنادل گلزار ، بران روشنی‌بخش دیده‌اشکبار ، و آن مایه‌ی زندگی و حیات روزگار ، و آن نونهال حدیقه‌ی حیدر کرار ، و آن نظر کرده‌ی الطاف حضرت پروردگار ، و آن والا برگزیده‌ی أحمد مختار ، و آن در طریق حق پاینده و برقرار ، و آن صفا بخش قلوب جمیع ابرار ، و آن در میان خاص و عام چون زر کامل العیار ، و آن ملاذ وملجأ عبید و أحرار مبعوث و اصدار میگردد •

وبعد از طی مراسم دعا و شرح شوقمندی بمد منتهای ، مشهود رأی بیضا ضیای شمشیر پیرای آن بزرگوار کامگار نامدار وفادار کامل العیار میدارد •

حالات را جویا شوند ، خدا شاهد حال است و گواه (ما فی البال) و بینه صدق مقال است ، شب و روز دست تمنا به درگاه قادر بی‌همتا از جهت دعای خیر برای ذات بابرکات کامل الصفات آن منبع جود و حسنات برداشته‌ام • امید به خدای غفار و قادر مختار و خالق لیل و نهار چنان دارم از حوادث روزگار و نوائب فلك کچرفتار و مصائب زمانه غدار نگهدارد • مرجواست که من بعد رویه مخلص نوازی را به‌جا آورند ، و دورافتادگان درمانده را از گوشه ضمیر منیر مرحمت تخمیر فرونگذارند • والسلام •

المعدوم : عبدالرحیم

نامه‌ی ششم

بۆ شیخ عزیزى جان‌وهره‌یى نووسیوه

برادر عزیزم ، تشنگان و تاریک‌نشینان دوری را به آب حیات عبارات نامه به صحابت خضر سیراب فرمودند • کرم کردی ، (جزاك الله خیرا) • بدین شکسته بسته مصدع :

دیدم ، نه ونه مام ، نه وتوول ساوا . . الخ

پرتو آفتاب بر ذره نایاب افتاد ، هی شادی ! نسیم روح پرور گل در
باغ (۲۵) بلبل در دام افتاده بند مشکل را طراوتی داد ، ای آزادی !

من که باشم که بران خاطر عاطر گذرم

لطفها میکنی ای خاک درت تاج سرم

حق تعالی آن نوگل باغ لطافت را هرگز پژمردگی نآورد ، و بران
بهارستان گذر سردی خزان نبرد . عذر نفرستادن تحفه آورده بودند ،
تصدیعی را زیاده بر خاطر نازک افزوده اند ، و گرنه یادآوری ایشان عین
هدیه است . همان التفات هر زخمی را دوا است ، و همان مرحمت هر زاری را
شفا . همیشه این شیوه را مراعات و پیشه فرمایند . دلدادگان را به گوشه
چشم مرحمت خوشه نمایند . والسلام .

المعدوم

نامه‌ی جهوتهم

بۆ مه‌لا موچه‌مه‌د صالحی فه‌خرولعوله‌مای نووسیوه (۲۶)

من من ، بلکه خرمن خرمن ، به انجمن کمالات مکمن فخر زمن ، ز من
افتاده زمن ، عرض سلام و دعای حسن ختام رسیده باد .

(۲۵) له ده‌سنووسه‌که‌ی سه‌یید طاهیری هاشمی‌دا نووسراوه : (دماغ) .

(۲۶) له شیوه‌ی ئەم نامه‌وه وادیاره هه‌رچه‌ند مه‌وله‌وی رووی ده‌می له
فه‌خرولعوله‌ما کردووه تیایا ، له راستیدا رووی ده‌می له شیخ یوسفی
موده‌پررسی دارولئیحسانه‌وه وه‌لامی ئەو ئەداته‌وه . ئەم شیخ یوسفه ،
پاش کاره‌ساتی (کاروان‌سه‌را) ی سنه‌وه ناچاربوونی شیخ عه‌بدولقادری
موهاجیرو شیخ نه‌سیمی برای بۆ کوچ‌کردن بۆ ولاتی بابان ، به‌فرمانی
غولام شا خان کراوه به‌موده‌پررسی دارولئیحسان ، چونکه به‌پیتی
مه‌شربه‌بو ئاره‌زووی ئەو ژیاوه . پاش مردنی غولام‌شا خانیش که‌فرهاد

وبعد ، مجتهدین ما در کتب فقهیه از انقباس متبرکه نبویه این حدیث را آورده اند و انداز علمارا به او کرده اند که « اذا ظهرت البدع و سب أصحابی ، فليظهر العالم علمه ، فمن لم يفعل ذلك فعليه لعنة الله والملائكة والناس اجمعين . لا يقبل الله له صرفا و لا عدلا » .

پس چاره چیست اگر نگوییم ، و دادرس کیست اگر نجویم ؟ سلسله

میرزای مامی ناصیروددین شا ئه بی به فرماندهی سینه ، ئه م هه ره له سه ره مزگه وتی دارولئیحسان ئه مینیتته وه ، چونکه له گه ل ئه میش جوړ بووه .

هه روا له خویندنه وهی نامه که وه ده رئه که وئ که مه وله وی نامه یه کی بو فهرهاد میرزا نووسیوه و به هوی فخرولعوله ماوه بوی ناردوو و نه یو بستوو که سی تر له وه ئاگادار بی ، به لام شیخ یوسف پی ئه زانی و فخرولعوله مایش دانی بو پیا ئه نی که نامه ی مه وله وی یه . هه روا دیاره که شیخ یوسف له جیاتیی ئه وهی وه که مه لایه کی به راستی مه لا داکوکی له ری بازی ئایینی خوی بکا ، به لای ری بازی ئایینی فهرهاد میرزایدا شکاندوو و فخرولعوله مایش له م مهیدانه دا به رپه رچی نه داوه ته وه . شیخ یوسف که له نامه که ی مه وله وی و بابته تی نامه که ئاگادار بووه ، نامه یه کی پر له تانه و ته شهرو له ری گالادانی بو مه وله وی نووسیوه . به لام مه وله وی نه یو بستوو راسته و خو وه لامی بداته وه ، له که لی نی فخرولعوله ماوه وه لامی داوه ته وه . ئه مه ئه و نامه یه و به ئاشکرا ئه و بابته تانه ی لیوه ده رئه که وئ که شیخ یوسف له نامه که یدا نووسیونی . هه روا له م نامه یه وه ده رئه که وئ که مه وله وی بو داکوکی کردن له بیرو باوه ری خوی چند ئازاو نه ترس بووه ، وه که چون ئه وه ش ده رئه که وئ که له م کیشه دا فهرهاد میرزای حوکران و ری بازی ئایینی له ری بازی ئایینی مه وله وی جیاواز ، گه لی له شیخ یوسفی به دیمه ن هاوری بازی مه وله وی ، به لام له راستیدا خو به ده ست حوکرانانه وه داو ، نه رمتر و گونجاوتر و سنگ فراوانتر بووه !

شایانی وتنه فخرولعوله مایش و شیخ یوسفیش ، وه که شیخ عه بدولقادی موهاجیر له بنه مالهی مه ردوخین و خزمی یه کن و پاش چند پشت ئه گه نه وه به یه که . له باسی (دوستانی مه وله وی) دا چه رده یه که له باره ی فخرولعوله مایش و شیخ عه بدولقادرو براکانیشیه وه قسه مان کرد .

علیه فخر العلما به علم و فضل مشهورند • بایستی که نگذارید جناب مدرس مقدمات لطایل بنویسد ، چرا که در حضور حضرت شیخ ما قدس سره اغلب اوقات اجله اعزه مثل ملا احمد نوتشی و ملا علی طالشی و ملا عثمان اهل سلیمانی و ملا عبدالله داغستانی و ملا حامد اورامانی که هریک در علم و معرفت و صلاحیت بی نظیر و بیان مناقبشان خارج از دائره تحریر است ، هستند • مکتوب همچنانرا دیدند ، شهرت سلسله ایشان در رتبه آحاد همی نمی ماند • انسان در پیش عوام هر طرز باشد چ ضرر ولی ثبوت بی دانشی در خدمت خواص (فیه خطر و خطر ، ای خطر و خطر) •

وز پی رد و قبول اندر کمین
وز پی رد و قبول اندر کمین

و از هر جانب صدای :

ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانگه تست
عرض خود میبری و زحمت ما میداری

به گوش مدرس خواهد رسید • ازان جهت روی خطاب به سرکار شما نمودم ، از علم و عقلت ایمن بودم • در خصوص فرموده بود : گفتم این عریضه چلیپایی نوشته شده از کیست ؟ فخرالعلما به تبسم به تکلم به خموشی به نگاه فرمود از معدوم است • پس تو اگر اشاره به شیرینی عبارات عریضه و مضمون آن کرده ، و مدرس حالی نشده خوب ، والا تو چه جرئتی کرده ای خودرا در پریشانی عبارت و کتابت اشاره که ابلغ از صریح است شریک مدرس ساخته و به دام مخالفه حق انداخته ، عریضه جمله سابقه با این عریضه مفصله لاحقه هر دورا ملحوظ فرموده فرمایند ، پس حالت مرقومه مدرس را که در جواب ما نوشته است منظور نمایند ، والا در خصوص مدح و ثنای جواب والا آیده الله تعالی هرچه فرموده زحمت کشیده ، چرا که :

مدح و تعریف است تخریق حجاب
فارغ است از مدح و تعریف آفتاب

مدح او حیف است با زندانیان
گویم اندر مجمع روحانیان

آنچه در ضبط و ربط و عدالت و معرفت نواب والا اعانه الله نوشته
شده ، دانه از چند انبار و قطره از چند بحار است و بس •

کمال روح اعظم زین چه باشد
به جز ذم وی این تحسین چه باشد

صد چندانۀ جناب مدرس و مفتی زهابی (۲۷) اخلاص داریم بلکه
مدح و ثنای فقیر در میان امنای دولت عثمانیه به نواب والا مشهور است ،
و نفس مبارك والا خودش میداند که وقتی تشریف به کردستان آوردند اول
کسی که از دعاگویان دولتین و برزخ مابین عریضه نوشت و دلالت خادم
و استمالت خائن و التیام دادن بائن و ترغیب مستقیم بودن کائن نمود من
بودم ، و حالا نسبت به نواب والا همچنان هستم ، و بعد ازین ان شاء الله
همچنان خواهم بود • و نواب والا حفظه الله تعالی هم هرچه عرض نموده ام
از رعایت علما و صلحا دریغ نهرموده ، و در تعمیر و تسخیر ملک و
رعیت پروری سعی بوده ، و موافق (هل جزاء الاحسان الا الاحسان)
با خادمان به لطف و مرحمت و مطابق (وجزاء السيئة سيئة بمثلها) با خائنان
در عنف و نقتت بوده اند • دیگر افراط و غلو در علو رتبه زیاده ازین
نمیخواهد ، و هر آنیه اخلاص ما زیادتر است چرا که خارج دولتیم ، و این

(۲۷) سہید طاہری ہاشمی لہ دہ سنووسہ کہی خویدا لہ سہر تہم شوینہی
نووسیوہ : وادیارہ فہرہاد میرزاو مفتی زہاوی پیوہندی دوستانہیان
لہ نیواندا بووہ •

قدر نعمت جناب والا در حق جناب مدرس بوده در حق ما نبوده • بایستی که جناب مدرس چنانکه نبوت و وحی آمدن را برای والی مرحوم رحمه الله که غلام شاه (۲۸) و چاکر نواب والا بود ثابت مینمود ، و اهل سنه اغلب شهادت بر آن میدادند برای نواب والا که صد پایه از والی زیاده‌تر است ، میبود الوهیت را ثابت نماید • عجب می‌آید که به محض تعریف نسبت به نواب والا و به مجرد مدح اکتفا نموده •

و ثانیاً خِلع ملوک در پیش اصحاب صف و ارباب سلوک ، کلی باشد یا جزئی ، مرغوب و محبوب القلوب است • کتاب قاموس به سرافرازی این اخلاص مأنوس نه مجدول بود و نه مذهب ، از وجه کرم و لطف عجب شرف ورود بخشود • حمد خدا را به جا آوردیم ، شکرانه انعام نواب والا را به منطوق (من لم يشکر الناس لم يشکر الله) به دل و زبان کردیم ، بر هردو دیده‌اش نهادیم و فرستاده را تبرک درویشانه دادیم • همان تفاوت بین کلی و جزئی را مگر جناب مدرس بفرماید : کار پاکان را قیاس از خود مگیر • علت مشترکه بین الاصل والفرع در اینجا نیست ، قیاس مع الفارق است ، بلکه در نزد علما کلی جزئی است و جزئی کل ، ولکن انعام کتاب سبط ابن الجوزی را به فحوای (زین عصا تا آن عصا فرقی است ژرف) حیثیتی جدا و جهت دیگر است ، چونکه ایماً واقتضاءً و صراحةً مشتمل در جاهای متعدده بر سب و لعن و طعن اصحاب کرام است (رضی الله عنهم اجمعین) •

ازان جمله در مبحث (ذکر ماجری له بعد وفات امیر المؤمنین کرم الله وجهه) تماشاکن چه در مدونه و چه در حاشیه چه کرده است ، و نقل از زمخشری نموده که معتزلی بدعقیده و مخالف اهل حق در اصول و فروع بوده و توبه‌اش در آخر عمر هم معلوم نیست و کلامش را جهت شبهه

(۲۸) غولام شا خان : نه مانوللا خانی والی ، پیشان له باسی (دوستانی مه‌له‌وی) دا ناومان هیئا .

و ضلالت به جا گذاشته • والحق علامهء بیضاوی علیه الرحمه در تفسیر مثل سایر علما در کتب کلامیه در رد و ابطال مذهب زمخشری و تجرید و تزییف و تضعیف ادلهء سائر اهل اعتزال کوشیده و داد سخن داده اند •

بنا بران میگویم مبدا چونکه مختوم به مهر نواب والا در چند جا است علما و امنای دولت عثمانیه بینند خدا ناخواسته چنانکه در بغداد در خصوص امثال آن کتاب در این چند سال نزدیک آن همه همه پیدا شد نقصی یا طعنی به بارگاه نواب والا برسد از آن جهة گستاخی نموده بلا تشبیه (لامناقشة فی المثال) بسان واقعهء (و اذ قال ربك للملائكة اني جاعل فی الارض خليفة ، قالوا أتجعل فیها ••• الى آخر الآية) سوال از حکمت فرستادن آن کتاب کردیم نه رخنه از رب عالم یا غیبت حضرت آدم صلی الله علی نبینا وعلیه وسلم باشد •

پس نواب والا وفقه الله جواب حکیمانهء با نوازش و التفات را موافق اصول شرعیه و قانون دولتی نوشتند و صادر فرمودند ، به قوهء دراکه یافته بود که این فتیرا چه مطلب است جزاه الله تعالی ، ولی جناب مدرس درك نکرده بود متصدی عبارات پریشان شده اند ، از جمله آن عبارت است «محرک سلسلهء تبدیل وفاق دولتین به تفاق ذات البین بود» • انتهى • الحمد لله دولتین متفقند و کس در تدبیر خلاف اصول مابین نیست •

سوال و جواب علماء و مناظره دگراست و افساد و اصلاح مابین و دخل امور ملکین چیزی دگر • سوال علما چنانکه در عصر قدیم و جدید بوده و هست از تحقیق مسائل است و افساد و اصلاح خائن و خادم در امور ملک و عزل و نصب و تبدیل و خاک و آب و بغی و عصیان و تفرقگی رعایا و برابری است • جناب مدرس را چه حالت است که پی نبرده • این ره که تو میروی به ترکستان است •

و ثالثا فرموده بود که :

ساقی مگر وظیفهء حافظ زیاده داد
کاشفته گشت طرهء دستار مولوی

خوشم ازان لسان الغیب شیرازی علیه الرحمة آمد • آری راست
فرموده از نشأهء صهبای شیخ خود قدس سره که پیر میخانهء سعادت اولوی
و اخروی است ، آشفته شدن طرهء دستار مولوی سبب جمعیت و باعث
هزار فیض صوری و معنوی است • بلی :

تا ابد بوی محبت به شامش نرسد
هر که خاک در میخانه به رخساره نرفت

لکن ای مستولی بر مدرسهء پروسوسه ، و ای متولی اوقاف ،
نشیده :

فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی داد
که می حرام ، ولی به ز مال اوقاف است

مدرس و گفتگوی مناسب بدین مقام حاشا و کلا • مولوی باور
ندارد این کلام •

و رابعا فرموده بودند : کتاب سبط ابن جوزی نسخهء آنرا از علمای
اعلام اهل سنت گرفته • انتهى • ازین عبارت مفهوم است که مجموع آن
کتاب ارآن علماء مأخوذ است ، چرا که از طرف ثبوت وجود مجموع به
وجود اجزاء است ، ولی ندانسته است که در جانب نفی انتفای مجموع به
انتفای بعض اجزا هم میشود • ما نمیگوییم اگر فرضا از سبط
ابن جوزی است مجموعش از علمای اهل سنت نیست ، اما آنچه از فضایل
و مناقب در آن کتاب است مسلم است • و فرموده است که احادیث منقولہ

مجتمع در آنجا را متفرقا میتوان در مؤلفات خبر و مصنفات سیر پیدا نمود •
 انتهى • بلی در مؤلفات خبر اهل حق و در مصنفات سیریکه حلال و حرام
 و راست و دروغش آمیخته نباشد میتوان یافت ، لکن فضایل و مناقب نه
 سب و طعن چنانکه در آن کتاب است • و فرموده است : نقل اقوال میکند
 و بیان گفتهء رجال مینماید • انتهى • آری نقل اقوال میکند ، اما مختلط
 به صحیح و ضعیف شدید الضعف که (لایعمل به فی الفضائل فضلا عن
 اعماله فی السب والطعن والردایل) • و بیان گفتهء رجال مینماید ، بلی ،
 اما نحو من و مدرس که نه مجتهدیم و نه متبحر در مذهب ، بلکه عامی غیر
 متأهل للنظر و مقلد محضیم ، و خبر از تمیز حدیث صحیح از غیر صحیح
 و آگاهی از اتصال سند و اطلاع از احوال رجال رواة نداریم و عالم بالتمام
 به آیات ناسخه و منسوخه و خاص و عام مثلا نیستیم و مطلع ناقص به
 اسباب نزول هستیم ، برای ما عمل به امثال آن کتاب و یا به آیات
 و احادیث مسکوت عنها احتجاج کردن چه گونه جایز است (کما فی فتح المبین
 الذی نقل المدرس عنه فی بحث التقیة) ؟

پس از تقیه یا بحث کنیم • ماهیت مقسم مشترك بین الاقسام است ،
 ولی امتیاز اقسام از یکدیگر به انضمام قیود متباینه یا متخالفه است • از
 نفی قسمی نفی قسمی دیگر لازم نیاید • مثلا ماهیت مشاعه بین غبطه
 و حسد ، و حقیقت مشترکه میان مداراة و تقیه هست ، لکن امتیاز بین
 اقسامشان به حیثیات است • آنچه این فقیر از مذهب اهل حق و از اصحاب
 کرام رضی الله عنهم نفی کرده ام حسد مذموم و تقیه مشؤومه است نه مداراة
 محموده و غبطه معلومه ، چنانکه از عریضهء لاحقهء موافق کتاب صواعق
 کالصاعق مستفاد میشود •

جناب مدرس را بعد اربعین ادراک بوی فتح المبین شرح اربعین مگر به
 دماغش برسد • فرموده بود که تجرید که حاشیهء جدید و قدیمه اش از عالم

ربانی جلال دوانی است خلاف بسیار دارد ، مطاعن زیاد می‌شمارد • انتهى •
 نعم صدق المدرس و صدقه الفقیر ، ولی ندانسته‌است من گفته‌ام که سبب
 و طعن در کتب اهل سنت نیست ، و او تا حال حالی نشده‌است که صاحب
 تجرید کیست ، و آن همه رد و ابطال در حاشیه‌اش بهر چیست •
 و فرموده‌است که از سوء سلوک صاحب کرم از کرم پشیمان و دست
 زبردستان از احسان کوتاه و روزگارشان تباه آید • انتهى • اول سوء
 سلوک این‌است که تقیّه مشؤومه را بکنی و کتمان حق را بنمائی • حاکم
 ادباً موافق (و شاورهم فی الامر) مشورت به شما می‌فرماید ، و شما جرئت
 آن نداشته باشید که فتوای حق را اظهار کنید • حاکم مشمول طعن
 و خودتان را مطابق حدیث مورد لعن نمایند • فقیر از سلسلهء رسولم ، و از
 صلب مرتضی و ترائب بتول • غایتش این‌است که زهرم بدهند یا شهیدم
 بکنند و سرم بر سر نیزه نهند ، از کس ترسم و از حق پرسم • وثانی اگر
 چنانچه مدرس کم‌ظرف و زودرنج‌است نواب اشرف والا خدا ناخواسته
 همچنان‌است راست‌است ، والا ای فخر من مثل نواب والا ظل الله است يك
 نهج در حق مطیع و طاعی و نسبت به منقاد و باغی نوازش می‌فرماید ، رزق را
 به گناه از کس باز نمی‌گیرد ، و به سبب قدرتی که دارد آینهء حلمش غباری
 نپذیرد و باز آن کس که نعمت خوارهء نواب والا است اگر نواب والا را به
 خالق و رازق میداند ، عشقبازان چنین مستحق هجرانند ، بگذار معذب
 باشند • و اگر به سبب اعادیش می‌خواهند و در حمایت ظاهریهء وی آسایش
 می‌جویند هرگاه که نواب والا یکی از اسباب‌است بی‌التفاتی فرمود حضرت
 مسبب الاسباب جل جلاله و عم نواله البته سبب دیگر را خواهد ساخت •

بی مگس هرگز نماند عنكبوت

رزق را روزی رسان پر میدهد

عجب عقیدهء مدرس دارد ، ومع ذلك چنانکه پیشتر گذشت کسی سوء

ادبی از وی صادر نشده ، بلکه هر که مثل این فقیر گستاخی بکند محض نصیحت و ادای غیرت است که میگوییم مبادا خدا نخواسته زبان نقص گفتن بگشاید ، و اگر نه در امور ملکیه و حکومت نه کسی حد سوء ادب دارد و نه احدی را گله از نواب والا هست •

ناید از وی چنان معامله‌ای
که کسی را رسد دران گله‌ای
نیست از وی به جز گله گله‌مند
زانکه لطف ویش ز بیخ بکند

و خامساً جناب مدرس به قرینهء رقم پریشانش وهم‌برده این فقیر رجا کرده‌ام نواب والا وفقه الله دارالاحسان را به جناب صاحبی شیخ محمد جسیم کرم فرماید • اولاً این فقیر هرگز این خیال به خاطر نیاورده‌ام • بلی بی‌التفات را شنیدم نواب والا نسبت به وی دارد ، عرض نمودم که بی‌التفاتی فرماید ، فضل وی را مشاهده نموده ، معاش وی را منتظم نماید • نواب والا انعم الله علیه رقم عنبر شیم صادر فرموده بودند که امر معاش او و اولادش را به ذمت همت گرفتم و توجیه جواب را فرمودند • دیگر نه بحث دارالاحسان و نه گفتگوی عزل و نصب در میان بوده • وثانیاً با مرحمت نواب والا جناب صاحبی شیخ محمد جسیم در هر زاویه در هر شهر بنشیند اگرچه حاده باشد برای او منفرجه و دارالاحسان است که (شرف المکان بالمکین) نه (فضل المکین بالمکان) است • اما چه فایده قضا و قدر اغلب در پی ضیق‌ه اهل فضل است • باز (نقول فیه حقه بحق الیقین ، فالحمد لله والشکر لله علی شعار الصالحین) •

فرقهء استهزاء به وی میکنند (الله یستهزیء بهم ویمدهم فی طغیانهم یعمهون) • گروهی سفیهش میخوانند (الا انهم هم السفهاء ولكن لا یعلمون) •

و ثلثه دیگر پر مکر و فنون (یقولون أفتری علی الله کذبا ، ام به جنة ؟ قل لهم : لا ، والله ما صاحبکم بمجنون) بلکه در این زمانه به یقین سلطان مبین و حجة الله علی العالمین و العالمین است ، و لکن ذات اورا يك صنعت نقص است و ازان نقصم خیلی بیم است که میگوید خدا يك است و بر آن گفتن مستقیم است •

مدرس گفته است : عقل بگذار کان عقيلهء تست • انتهى • شکر بکند که وی آن عقيله را هم ندارد و از اکثرین اهل جنت است ان شاء الله • فرموده است : سراسر مضمونش معجونیست از حب و بغض سرشته • انتهى • ای فخر من ! ای فقر من ! جناب مدرس متشخص باز مثل مداراة تقيهء مشؤومه ماهیت حب لله ، و حب لغیر الله ، و بغض لله ، و بغض لغیر الله را ندانسته که در ضمن کدام قسم ممدوحند و در ضمن کدام مذموم • حب ما برای ترویج شریعت و بغض به جهت اخفای سنت و ظهور بدعت است •

سادسا ، از بیانی که من در تحقیق احوال مذهب حق کرده ام ، چنان دانسته است که من ذم مذهب دیگر کرده ام و ظن بد دورادور به مسلمین برده ام •

اولا من ظن بد دورادور نبرده ام ، بلکه نزدیک نزدیک سب و طعن اصحاب کرام را در آن کتاب دیده ام • و ثانی مذهب اهل حق هر وقت چهرهء منورهء خود را گشاید ، بذاته و بنفسه خودش ذم و رد و ابطال مذاهب دیگر است ، نه به تحریر و بیان و تقریر و به تحسین و تبیین این فقیر است ، چه کله کله بر سر این فقیر است •

ز عشق ناتمام ما جمال یار مستغنی است

به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبارا

و سابعا ، به منظوق (وبینا فوقکم سبعا شدادا) بی ادبی میشود : اول

در مناظره ، چونکه (اظهارا للصواب) است ، غباری را به خاطر راه ندهید ، و از طرایف عبارات است و لطایف اشارات موافق شریعت بی کم و کاست ، چنانکه شیوهء مشارب خوش طبعان گذشته است از جای تجهید و تقلید . و ثانی المعروض این است امثال ما و شما که از مراتب معلومه که اجتهاد به مجرد و تقلید است معلوم است غیر از رتبهء تقلید نداریم ، پس اگر مقلدین و مجتهدین اهل سنت و جماعت هستیم باید به دست و زبان در دفع تغییر منکر کوشیم ، و هر گاه به دست و زبان ممکن نشد باید غمناک شویم و حسرت کشیم ، و این عاجزی قلبی و حسرت کشیدن را بانی شریعت صلی الله علیه وسلم (اضعف الایمان) نامیده . هوش داشته باشیم هر گاه به دل عاجز نشویم ، بلکه سهل است به مدلول (ودوا لو تدهن فیدهنون) مداهنه کنیم و خنده نماییم و کیف خوش باشیم چه خاك پر سر باشیم ، (اضعف الایمان) هم نمی ماند (نعوذ بالله) ، یکه تاز شرك و كفر فرصت آورده دواسپه اسپرا بر فرمان میدواند (انا لله و انا الیه راجعون) .

تو هر گاه در دین خود متین و پا بر جا ، و از (احکم الحاکمین) و (مالک یوم الدین) ادب و حیا و خوف و خشیت داشته باشید البته حاکم عصر هم ادب و حیا از تو میکند و میداند که چنانکه اخلاص و عقیده در راه خدای خود داری ، در دعا گویی و رضا جویی و مصلحت اندیشی حاکم عصر هم راستی ، و اگر در شدت رضا با خدای مضطرب بودی البته میداند با حاکم عصر همچنان هستی اگر چه به ظاهر نوازشت بفرماید ، اما به دل منافقت میداند و خوشش از تو نمی آید ، و اگر خارج اهل سنتیم و همه بندگان خسرو پرست در زیر بار منتیم ، پس حدیث است که (اذا لم تستح فاصنع ما شئت) . بعد از آن کار اهل تشیع طی شدن و شرع اهل سنت نمودن آن حوالهء امام الزمان ایشان که از سرداب (سرمن رأی) سر بیرون آرد ، و این مفوض به نزول حضرت عیسی بر منارهء بیضا پرهای ورود را فرو گذارد ، و محول به

جناب مهدي که از جانب بطحا علم خروج را برپا آرد ، والا ای فخر من به
فصاحت و بلاغت من و تو درست شود ، حاشا و کلا !

چو دریای قدر جنبش نماید
ز بانگ غول بی سامان چه آید

• (ما شاء الله ، لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم)

نامه‌ی هشتهم

بۆ شېخ موحه‌مه‌د جه‌سیمى مه‌ردو‌خى نووسیه

عنوان :

عریضة بلغت في الحقيقة أقصاها بل كتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا
أحصاها • فبلغها ولا تفتقر • فمن شاء فليؤمن ، ومن شاء فليكفر • ولا تخف
كلالة القلب وملالته ، فان لم تفعل فما بلغت رسالته •

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي تجلى بتجليه في المظهر الأتم سيدنا محمد الجسيم عليه
أفضل الصلوة والتسليم على جهة التعظيم ، وعلى آله وأصحابه الذين تخلقوا
بخلقه العظيم •

وبعد ، فأقول : يا أيتها الصحيفة المزبورة في طيكِ قصة الورى
مسطورة

زينهار که آوری مرا پیش نظر
لو صرت بنظرة الرضى منظورة

چون خه‌یال وه ماچ پاش وه‌ش‌حال مبی ،
کاش ، جه کۆن ئه‌و به‌خت ، له‌ب خه‌یال مبی !

• [تم العنوان]

بسم الله الرحمن الرحيم

مثلى وصنعة لبوس ثنائك السديد ، و لو أعين داودى وألين له الحديد ،
وقدر تقديرا في السرد . لا ، اذ بلغت في الكمال نهاية صرت نوعا منحصرا في
الفرد . حرفة حدادى^(٢٩) نظمى^(٣٠) حدى ورسمي وافادة تلك الهدية ، كلا !
فاليأس احدى الراحتين . ان أرم عدم الأذية ، هل من عارف لك غير غارف
من معرفة نفسه ، وسوى من مَنَّ عليه مِن منَّ كونه غده أعلى^(٣١) من
أمسه . يا من أولاه مولاه أجلَّ الاله ، وجعل أخراه أولى من أولاه ، فبم
المديح بعد الاخبار بما في طي انشاء دعاك ، فيم أنا من ذكراك ، الى ربك
منتهاك ؟ ألت أنت الوسيم بمحمد الجسيم ، فعليك وعلى لاثمي نعليك
سلام قولا من رب رحيم .

وبعد ، فقد قال بعض الأجلَّة ، آنَ أن ساق بعض الأدلَّة ، علة عدم
عدم العلة . فبلغ سلام اعتراضى اليه وان كان كبرَّ عليه بأن عدمى من
وجودك^(٣٠) () تحققك عليَّ وجودك ، وأسنده أنا اليَّ ، و ما أحس
بحقيقة الأمر مع ذلك الوضوح . فيا لعرفانٍ وتبصرٍ يأتي الي من أهل الفتوح .
ثم قل للقائل في ظلِّ مريَّة ، والقائل بالطعن فيك فرية ، هل سببُ خفائي الا
الظهور ؟ لا ترَبِّي ، لم تر بي غير ما هو من خواصَّ نورِ النور ! أو
هل ترى^(٣١) في نقصا ، بيدَ أن زدت في الكمال اليَّ الا فزته بما
بما وسعته منه طينتي ، وانعكس في مرآة طويتي ؟ لا والذي أفاض
ما شاء كما شاء على من شاء في أزل الآزال ! با يار دوزبان دوزبانى
بهتراست . تازى اگرچه والا گهراست ، پارسی را نیز لذتی دگراست .

(٢٩) له ئەسلە کەدا (اعلم اعلى) نووسراوه ، بەلام دیاره هەڵەیه .

(٣٠) له ئەسلە کەدا لێره دا وشەیه ک هەیه کوژاوه تهوه .

(٣١) له ئەسلە کەدا (هل تر) نووسراوه ، بەلام دیاره هەڵەیه .

ترکان پارسی گو بخشنندگان عمرند
ساقی بشارتی ده پیران پارسارا

ولی نه چون من پیری عمر ضایعی آمال پارسارا •

جانم نقصی که در تست جز از کمالت ندیده‌ام ، و جفائی که سبب جفای سرت است غیر از غایت ظهور سرت نپسندیده‌ام ، و بهر طریقه ساخته‌اند دگرگون نخواهی شد • (و ماییدل القول لدی) را مبدل چون خواهی گشت! (یمحو الله مایشاء و یثبت) را دانسته از (وعنده علم الکتاب) چرا در گوشه اغماض نشسته‌ای ؟ و حکمی که از قوانین منطقیه شاهیه بر کلیات مطالب ، و حملی که از قواعد الهیه بر عموم موضوعات مقاصد جاری میشود ، بتو سرایت نمیکند ، ازان جهت است که اگرچه کلیات بیچاره در افراد فرضیه متساویند ، ترا عارفان قوانین اصولیه که امنای دولتی‌هاند ، از جزئیات فرضیه آن کلیات و از افراد تقدیریه آن موضوعات هم نمیدانند • و ازینکه خطا بر قلم صنع نیروود ، خطا بر بزرگان گرفتن خطا است • خداوند پست و بلند ، و سایه‌های پاک خداوند (۳۲) از ناشایسته مقدسند و ارحم از همه کس ، ولی زیردستان ایشان اغلب بدنس مخالفه مدنند و آلوده به خار و خس ، مصلحت خاصه نفس خود را بمیان آورده ، و مصلحت عامه را پامال ، و آمر را مشتبه کرده ، عرض ظل الله و سرکار والا ایدهما الله تعالی مینمایند که :

در ایام عدل تو ای شهریار
ندارد شکایت کس از روزگار

پس اگر قبله عالم مثلاً یا نواب والا غیر از اینکه الحمد لله بگویند ، چه بگویند ؟ از انرو متوجهان کعبه‌وایه از آنانکه و کَفَّه عرفه معرفتند

(۳۲) مه‌به‌ست فرمانروای سهرده‌مه .

یکسر ، و آفتاب‌زدگان مایل بسایه از اهل هنر یا بی‌هنر از لقب قبلهء عالمی
و ظل‌اللهی همان مییابند که مذاق بندهء مسکین از شنیدن اسم شکر •

احرام چه بندیم که آن قبله نه اینجا است
در سعی چه کوشیم که از مروه صفا رفت

پس اگر برین توانای که محل نقص () (۳۳) و از لطافت بروی
و داخل کثافت و آشکارا شوی و دگرگون نهاد گشته ، و از جملهء آن
جزئیات و افراد میگردی ، بسم الله الفرد بیا ، برو ، بشو ، بگرد ، هرچه
باید کرد • این همه زخم نهان است و مجال آه نیست • علی‌الخصوص با
فهم اغلب قوم که اظهار حق را بی‌ادبی ، و تحقیق مسئله را ذم و غیبت و لؤم
میدانند • ازان علت (فما لهؤلاء القوم لا یکادون یفقهون حدیثا) ورد اهل
حق گشته ، و دهن ذهن ادبشان بتردد بگویم و نگویم آغشته است • بلی
چون غالب کس تمیز آه از نفس ، و عشق از هوس ، و باز از کرگس ،
و هدهد از مگس ، و گوهر اشرف را از شبه سرخس نمیکنند ، پس از
برای حق ، وبسی بی‌بالک از هر خس نی سالب بلب نای نهاده ، با این نوا
هم نفس خواهیم آمد •

اگرچه این کلمات طبیات مساعد است نوشته بر صدر که در صدر
اهل قدر (کالقمر لیلۃ البدر) پرتو افکن و لمعات اجمالشان بسان تفصیل
ضیا افروز ابنیهء عامره از هر خوضه روزن است • ولی ازانجا که طویت
اکثر حوادث است و طبیعت اکثر کائنات (بطرفِ خفی) نگران بطرف آیات
بینات است ، اطالت باعث الملالتی ، بل مورثة الخجالتی نسبت بمن باین
بی‌حالتی لازم است • منها بلند مثلا مبدء تو که یکی است معین از صفات
کاملهء ازلیه که در یکی از اسمای حسنای علیه که در یکی از اعیان ثابته

(۳۳) لیره‌دا وشه‌یه‌ک هه‌یه بوّمان نه‌خوینرایه‌وه •

که در یکی از اشیای از اصل جبهه کریمه نابته که وجود عینی خارجی
تست و غیر آن نخواهد جست ، جلوه نموده •

نکو رو تاب مستوری ندارد
بیندی در ز روزن سر برآرد

اعنی تجلی مهر آن مبدء آینه افروز چاره از بروز بروز جهت
ظهور مردودی و مقبولی (فی حضرة بعد حضرة) در مراتب قوس نزولی از
حضرات کلیه خمسه یا سته تا بآخرین نسخه حقیقه جامعیه تو رسیده
نداشته •

و اگر راه هواپویی تمنایی کرده میگویى بایستی که من متجالی آن
صفت دگر باشم نه مجالی این تا آن چنان بودی نه این چنین • جان من
این نمیشود تا تو هم آینه آن بوده باشی نه مظهر این • محبوب حقیقی با
جلا و استجلا ، آینه بالانمایش جدا ، و آینه این حسنش از آینه این
حسنش ، چون این حسنش ازان حسنش جداست • (وان لم تکن صفاته
عین ذاته ولا غیره ، کلهذه الصفة مع ذهی ، فاعرف المذاهب ومشب اهل
السير • فلأجل ذلك قالوا قلب الحقایق محال ، و ما تعین اللاتعین الا لهذا
العرفان یا اصحاب الصفا والاحوال) • هی مرا چو با تو میلی است چه خوش
فرموده بودی که هی حق بطرف لیلی است • بگو مدعی را بگذار انکار را
درین کار که پروردگار در هر کار بیدار است ، (لا بل اعلم وصاحب علم ،
و ید قضائه الصحف والقلم ، وقد رفعت الاقلام وجفت الصحف ، وتم
فی ذه الحیثیه الکلام • واما فی حیثیه اخری فانشد انشادا اخری) •

آن خیالاتی که دام اولیا است
عکس مهرویان بستان خدا است

زلف او خال است و خالش دانهء آن دام و من
بر امید دانهء افتادهام در دام دوست

پس سر این سلسلهء تعلق نابگسلیدهء تو و استاد بی گونیاو^(۳۴)
اسباب و بنای این قصر بی استعداد مشیدهء تو در چه جا و کیست • وی
ترا چو با من با مقولهء من محبت مکنون است میمویم و میگویم که هی حق
بطرف مجنون است •

لب و دندان خوبان خطارا
بدین خوبی نبایست آفریدن

ومنها •• (۳۵)

نامه‌ی نۆهم

بۆ فهرهاد میرزای والیی سنه‌ی نووسیوه

(ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذین سبقونا بالایمان ، ولا تجعل فی قلوبنا
غلا للذین آمنوا • ربنا انک غفور رحیم) •

وبعد ، در مطلع سخن ، از منظوق این آیهء نصیحت مایه ، که حق
تعالی تعلیم مارا بدان فرموده ، سخن من تمام شد • ولی تکرار را در کلمات
حق چند بار باید تأسیس بکار نیاید جهت تاکید لازم دید • پیشتر از بن بیشتر
با جناب میرزا ربیع که بلکه بوساطت جناب منیع حضرت فخر العلما سلمه
الله بنظر نواب والا اولاه الله آلاه مشرف شود ، عرضی را نوشتیم ، ضیف

(۳۴) له ئهسله که دا نووسراوه (کونیاد) بهلام وشه که له فرههنگه فارسی یه کانا
(گونیا) یه ، که واته (د) ده کیش (و) ی عهطفه .

(۳۵) ئهم نامه یه به فۆتۆکراوی یا له جهنابی سهید طاهیری هاشمی یا له
جهنابی عهبدولحه میدی حوسهینی یه وه بۆهاتووه ، له یادم نه ماوه .
ئهسله که ی خه تیکی خووشی تاراده یه ک کۆنه . به داخه وه له شوینه دا
پچراوه و دواپی یه که ی نی یه .

صیف آمد و رفت ، بزم حریف خریف عرش و فرش را زرافشان کرد و گذشت ، شتاب شتابانواع شتی نوبتش رسید ، نسیم جواب ربیع از جهت اشرف الجهات نواب والا ایده الله تعالى نوزید • اگر رسیده است و ملتفت بجواب نگشته اند ، از دو صورت بیرون نیست : یا گویا جواب جاهلان خاموشی است ، پس (اعوذ بالله ان اکون من الجاهلین ، فلیسألوا حتی نأتی بیان مبین رفعا لتشابهم وایصالا الی الحق الیقین) ، و یا سکوت را در محل مناظره و سوآل اختیار فرموده اند • پس دراین مقام بوی الزام به مشام اهل افهام و افهام میرسد • و اگر هنوز نرسیده است ، مضمون آن عریضه معروضه مجمله پسندیده ، به دیبای زیبای این عبارت پیچیده است ، که کتاب را منسوب به مؤلفین شافعیه فرموده ، و تحفه به حضور باهرالنور حضرت شیخ ^(۳۶) ما قدس سره و دام برکته و بره مبعوث نموده بودند ، دیدیم و بین الدفتین آنرا ملاحظه کردیم • مضمونش معجونی بود مرکب از فضایل و محبت حضرت علی و باقی ائمه اطهار و توابع آن خاندان عالی شان رضی الله عنهم اجمعین ، و ممتزج از طعن و بغض بعضی اصحاب کرام و مذمت ایشان (حاشاهم الله من ذلك ورضی الله تعالى عنهم هناك وهنالك) • این معجون برای بدن دین اسلام به ضرر مقرون ، و امزجه معتدله اهل حق که مذهب فرقه ناجیه اسلامیه سنت و جماعت است نه در میان انبیا علی نبینا وعلیهم الصلوٰة والسلام و نه در بین اصحاب کرام رضی الله عنهم اجمعین تفرقه نمیکنند • ایمان به بعضی شیمه اهل سنت و جماعت نبوده و نیست و نخواهد بود • مجموع انبیارا اجمالا و تفصیلا مصدقند و تمام اصحاب کرام را هکذا معتقدند • چنانکه انبیارا بر غیر انبیا تفضیل میدهند ، اصحاب را بر غیر اصحاب از اولیاء مفضل میدانند و هیچ احدی را از اصحاب و سایر اولیا نعوذ بالله بر هیچکدام از انبیا تفضیل نمیدهند ،

(۳۶) مه بهستی له شیخ موحه ممد به هائوددینی ته ویله .

و همگی اصحاب را کلهم اجمعین مجتهد و عادل و مصیبتشان را به دو اجر یا ده اجر و مخطئشان به يك اجر مأجور و معذور و غیر مأزور می‌شمارند • احدی را از اهل قبله بی برهان مثل (الشمس مشرقه) تکفیر نمیکنند و لعن هیچ شخصی را بخصوصه بی دلیل قاطع — چونکه حسن خاتمه مجهول و قوه و اهمه غلط لازمه و روایات کاذبه غیر مقبول است — جائز نمیدارند • و به فرض محال اگر کفر آن شخص به ادلهء ثابتۀ ساطعه ثابت شود ، غایتش این است مثل کفر ابلیس مجمع علیه باشد ، حق تعالی لعن ابلیس را به جزء عمل مقرر نمروده که بفرماید «العنوا الشیطان» •

دل و زبان را حق تعالی برای ذکر و تسبیح خود خلق فرموده ، چه فائدهء معتدبها در مشغول کردن جوارح ظاهریه و باطنیه به لعن شیطان متصور است ، بلکه شیطان فرصت را برای شغل مسلمانان به فعل عبث جهت غفلت انسان غنیمت می‌شمارد و اگرچه لعن شیطان باشد ، خصوصا کسی را که اصل ایمانش ثابت و کفرش که عارضی موهومی و مشکوکی بل دروغ محض باشد • لعن کردن شرعا یا عقلا چه گونه جائز است ، و یا ابلیس یا کافر دیگر را همیشه رابطه کردن و صورت او را به خاطر آوردن و دل را به لعن او پروردن و اعمال قبیحهء او را در خیال جای نمودن ، به علت انعکاس خباثت و شامت او بر ظلمت درون افزون ، و آینهء خاطر را به رنگ زنگ هزار فضاحت آلودن است •

یاد خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) باید ، و نام خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) شاید ، نه یاد کردن کافر ملعون یا نام بردن اشخاص و افرادی به کفر حقانیت مقرون که با یاد گل گلشنی و با تصور زبل و سرگین گلخن • پس سب و طعن و لعن مطلق نه مطابق حکم ظاهر شرع ، و نه موافق کشفیات و وجدانیات اهل باطن و ورع است •

(ثم نقول) منظور نواب والا در ارسال این کتاب اگر اینست که گویا ما از فضایل حضرت علی (کرم الله وجهه) آگاهی نداریم ، و او را (استغفر الله) مستحق خلافت و امامت نمیشماریم ، بدان کتاب متنبه شویم ، حاشا و کلا که ما بری ازین تهمتیم ، و از خاکساران عتبه علیه و تربت عترتیم • و فضایل علیه و مناقب جلیله که ثبت جریده آن کتاب است ، بالمضاعف آن در کتب معتبره صحیحه ما هست ، (بحمد الله) به آنها معترف ، و از دریای مودتشان به قدر غرفه استعداد مغترفیم ، و حضرت امیر را اسدالله غالب و مجتهد و مقتدر دانیم نه روباه مغلوب جبان جاهل عاجز متحیر ، و وی را (کرم الله وجهه) مستحق خلافت و امامت میخوانیم به دلیل ساطع لکن نه بی موقع بل در موقع رابع ، و هیچکس از اصحاب بی رأی و مصلحت وی خلیفه نشده چرا که علماً مجتهد و آگاه از همه نصوص بوده ، وشوکه و قدرة و اختیاراً آماده از هر خصوص ، و صاحب عشیرتی مثل بنی هاشم (کأنهم بنیان مرصوص) بوده اند •

از کس ترسیده ، چرا که زیاده بران شوکت که شنیدی ، تقیه در مذهب اصحاب کرام چنانکه در غزوات و نزاعات و زخم آوردن و مشقت کشیدن و شهد شهادت چشیدن ایشان تا به حضرت حسین (رضی الله عنهما) میرسد معلوم است نبوده ، و از تقلید نمودن به کسی نپرسیده ، چه که علم و فهم و اجتهاد وی رضی الله عنه مشهور ، و در نزد اهل تشیع خصوصاً به (عالم بماکان و مایکون) مذکور است •

و تعظیم و توقیر اصحاب نسبت به حضرت امیر و تعظیم و توقیر امیر در حق اصحاب در کتب معتبره اهل حق ثابت است • مخالفه و اختلافی که در بین ایشان بوده موافق (اختلاف امتی رحمة) مخالفه اجتهادی بوده نه عداوتیه ، که در بین عداوت و مخالفه عموم و خصوص است نه مساواة ، همه عداوتی مخالفه است نه همه مخالفه ای عداوت ، چنانکه اقتضای انعکاس

قضیه کلیه است • مخالفه فروعیه اجتهادیه فرضا اگر هم به نزاع بکشد ، غیر از ثواب عقابی ندارد ، و از محبت قرابت و مودت اسلامی و اخوت دینی قلبا بیرون نمیشوند • در عدم هوای نفسانی و وجود حمیت مسلمانی ، و در حق بینی و اصول دینی همگی متفق و با عزم صمیم صدیق حمیم یکدیگر بوده اند •

و مدح و تعظیم و توقیری را که حضرت امیر نسبت به اصحاب کرام خاصه در خلفای ثلاثه به جا آورده ، بنا بر دلیل سابق از وجه تقیه نبوده ، که شیر حق و صاحب اقتداری همچنان و تقیه فرمودن (معاذ الله) ! باری بنا بر زعم مدعی فرضا در حالت حیاتشان اگر تقیه مسلم باشد بعد از مماتشان که از میت میترسد ؟ بارها بعد از وفات اصحاب و خلفای ثلاثه در خلوه و به کرات در جلوه به مدح و ثنای اصحاب و ذکر مناقب خلفای ثلاثه زبان بلاغت بیان را میگشود • و از خصوص باغیانی که بنا بر اجتهاد و تأویل محاربه با وی (کرم الله وجهه) مینمودند ، میفرمودند (اخواننا بغوا علینا) ، و از سب و لعن آنها زجر و تهدید و تشدید میکردند •

و نزاعی را که ام المؤمنین (رضی الله عنها) و خال المؤمنین (رضی الله عنه) با امیر المؤمنین (کرم الله وجهه) کردند ، نه بر سر خلافت و امامت بوده • هر روایتی که مخالف این تقریر مروی شده یا کذب و افترای محض است یا به تأویل صحیح به قرینهء حالیه احسن المحل وارد و بلکه بر سر به دست آوردن قتلهء حضرت عثمان رضی الله عنه بود ازان موافق اجتهاد تقدیم قصاص را از قاتلان واجب میشمردند ، و از طرف امیر المؤمنین باز اجتهادا به علت عدم استقرار امر خلافت و کثرت توابع و اعوان قتلهء مذکوره تأخیر و تحمل را تا وقت استقرار و فرصت یافتن حیدر کرار لازم دانستند تا به سبب حيله و خوف و تحريك فرقهء قتلهء أجلاف و اوباش عرب نزاع را برپا کردند ، و طرفین مجتهدین اصحاب با یکدیگر فرصت مناظره و اظهار

حقرا نیاوردند • پس غایت آن نزاع که طرف امیر دو اجر یا ده اجر را چنانکه گذشت - برده ، و آن طرف به يك اجر مأجور بوده باشند (فالاجتهد للطرفین جنة ، فلا يؤثر فيهم سهام مطاعن ارباب جنة ، قاتلهم و قتلهم لذلك الاجتهاد من أصحاب الجنة) •

و اگر منظور نواب والا ایده الله این است که بنا بر آن فضایل و مناقب ، خلافت بلافاصله حضرت علی را ثابت نماید ، چنانکه از منطوق عبارات آن کتاب که میگوید : (هذا نص صريح في امامته) مستفاد میشود، آن مدعی البته سرنمیرود ، چرا که اولاً امامت نزد اهل تشیع از اصول دین است ، و مطالب اصول دینی به بالاتفاق براهین یقینی میخواهد • ادله ظنیه برای مطالب فروعیه که (الفقه من باب الظنون) خواهد آمد • و ثانیاً اگر ازان عبارت مؤلف را اراده این است که (هذا نص على استحقاقه الامامة وكونه اماما في موقعه الذي هو المرتبة الرابعة كما وقع واستمر ، فنحن لانكره كما مر ، فنعم الوفاق ومرحبا بالاتفاق) • و اگر اراده آن نموده که (هذا نص في امامته في المرتبة الاولى بلافاصلة) ، این اراده کردن معنی نص را ندانستن است ، زیرا که از أدله که دران کتاب یا در کتب مااست نصی که منطوقش همان مضمون باشد موجود نیست •

فرض کردیم مثلاً که لفظ (مولى) در امثال (من كنت مولاه .. الخ) یا لفظ (ولي) در نحو (انما وليکم الله .. الآية) متواتر باشد ولی ندانسته است معنی (مولى) و (ولي) بدان مقصودی که مراد او است متواتر نیست ، بلکه نه بعرف لغوی و نه بعرف شرعی بمعنی امام اول بلافاصله بلکه بمعنی امام نیامده اند •

این تحریر برکنار • فرض کرده باشد که فضایل حضرت حیدر کرار در صحت و متانت و کثرت اشتهار بمشابه معجزات سید کائنات (علیه وعلی

آله واصحابه الصلوات والتسلیمات) رسید ، آیا آن معجزات دلالت بر نبوت دارند یا بر خاتمیت ؟ بی نص (ولکن رسول الله وخاتم النبیین) عدم ثبوت خاتمیت یقین است ، پس فضایل حضرت علی دلالت بر فضیلت وی دارند نه بر خلافت اولیه بلافاصله یا بر افضلیت و عصمت او ، بلکه نص همچنین میخواهد که (علی هو المعصوم و افضل البشر بعد النبیین و خلیفتی اولاً بلافاصله بعدی) • بین تفاوت راه از کجاست تا به کجا •

وخصوص بر زعم عدم جواز تقدیم مفضول از افضل ، ثابت شدن افضلیت امری است مشکل و معضل ، چرا ؟ که افضلیت به معنی زیادت قرب معنوی به حق تعالی و کثرت ثواب است (کما هو المقصود ههنا) و این معنی را سوای حق تعالی و رسول وی صلی الله علیه وسلم به ایحاء و الهام حق تعالی کس نمیداند ، بلکه علم کرام الکاتبین هم به آن نخواهد رسید که میداند حسنات آن چند و حسنات این چه قدر ، و قرب آن تا چه درجه و قرب این تا چه مرتبه است ، و دلایل ظاهریه بین الجانبین متعارضند ، و لازمه تعارض تساقط و توقف است ، و لاسیما این افضلیت و استحقاق اولیت خلافت مختلفیه است ، و وقوع خلاف بدین ترتیب واقع متفق علیه است • آنرا گذاشته ، بر متفق علیه موافق قاعده اصولیه متفق علیها بیاییم •

پس غایتش این است که مدعی به زعم خود دلیل را بر ابطال این وقوع مرتب بیارد ، چنانکه گفتیم دلیل یقینی از او مطلوب است که بر نفی و بطلان وقوع کذائی و بر اثبات امامت اولیت حضرت امیر بیارد تا بشنویم ، (و طلباً للثواب و اظهاراً للصواب) مکالمه بکنیم ، و بیخ مکابره را به مناظره اهل حق بکنیم •

علاوه بر این علمای ما (شکر الله سعیم) خوارج ضاله را دیدند که

(نعوذ بالله) تکفیر و طعن و لعن حضرت امیر را میکنند ، و باعث بداعتقادی مردم در حق امیر شده‌اند ، سعی کردند که از آیات و احادیث آنچه دلالت بر فضیلت حضرت علی امیر میکند فراهم آوردند ، چنانکه اهل تشیع را دیدند که سب خلفای ثلاثه و ام‌المؤمنین و سایر اصحاب کرام را مینمایند ، آنچه دستگیرشان شد از آیات و احادیث در فضایل ایشان جمع نمودند ، و منظورشان آن بود که خلق را نسبت به اصحاب عقیده فاسد نشود ، و همگی را صاحب فضیلت و منقبت بدانند ، و تمامی را بری از طعن و لعن و تهمت و عری از نقص و بغض و مسبت خوانند ، نه برای افضلیت در بین ایشان اثبات کردن و معصومی و خیریت یکی را بر یکی به خاطر آوردن بود ، بلکه برای آن بود که آنچه خارجی نسبت به حضرت علی یا شیعه نسبت به خلفای ثلاثه و سایر اصحاب میگویند و بافته میکنند ، اهل حق همچنان نگویند و نکنند ، و بغض اصحاب کرام را که با ایمان در هیچ دلی جمع نمیشود به دل راه ندهند ، همگی را مبشر به دخول و خلود جنت و مشرف به بشارت و رضای رب‌العزة دانند .

علمای شیعه ، خدا انصافشان بدهد ، آن فضایل علی را که علمای ما جمع نمودند ، به دلیل افضلیت و خلافت اولیت و معصومیت حضرت علی کردند . از ما آموخته و خریده و باز به ما فروختند ، و زعمات بی‌اصل و بی‌جهت را در انبار ضمیر خود اندوختند . و اگر نه نظیر این افضلیت از که پنهان است ؟ حق تعالی بنا بر قلت فهم مکلفان میفرماید (تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض) الآية . نمیفرماید که آن رسول معین بر این رسول معین افضل است ، بلکه به مبهم اشاره فرموده ، یعنی ایمان به نبوت شرط است که میسور است ، نه به افضلیت یکیشان بر یکی مقصور است . پس نه دانستن افضلیت پیغمبری بر پیغمبری ، و نه معرفت خیریت امامی بر امامی ، هیچ کدام از واجبات عقاید نیستند ، بلکه تابع اجماع سلف و خلف اهل حق بودن و به

ظاهر حکم ایشان به هرچه فرموده‌اند معتقد نمودن لازم است که یقین بی‌سند حکم نکرده‌اند ، و مقلدرا دانستن سند مقلد چه ضروراست •

و بودن آن کتاب مرسل از تصنیفات علمای شافعیة مسلم نیست ، زیرا که مخالف هر چهار مذهب است • کسی از مجتهدین مذاهب اربعهء ما از متبحرین یا از مقلدین ایشان بغض و طعن هیچ یکی از اصحاب رسول الله (صلی الله علیه وسلم) نه روایة و نه درایة جاز نداشته‌اند • و اگر فرضاً مصنفهء یکی از علمای شافعیه بنا بر دلیل سابق البتہ موافق (خلطوا حلالها بحرامها) روایات واهی و اقایل ضعیفه و حکایات کاذبهء مختلفه را دران افزوده‌اند ، از اثبات مطالب یقینیه دورند ، و از ثبوت مدعی مهجور و محجور •

پس عادت ظل‌اللهی و بزرگی مثل نواب والا حفظه الله تعالی این بوده که به انتظام امور حکومت مشغول شود ، و جمیع برایا و رعایا از علما و صلحا و شرفا و فقرا هریکی را در حد ذات خود ملحوظ داشته فرماید و تفاوت برابر پرورده کردن پشه و عنقا نماید •

ز يك شاخيم اگر شیرين اگر تلخ
ز يك بزميم اگر هشیار اگر مست

و بعد ازان ، بر ما فقیران و سائر منسوبان شکرگذاری لازم آید •

حالا که نواب والا لباس مجتهدی در بر ، و برای امر به معروف و نهی از منکر حسب العقیدهء خود بر در ، و جهت دعوت خلق به سوی آیین دین تشیع بر رهگذراست ، علمای اهل حق را واجب است که علم خود را اظهار • و قرار را در مناظره بر فرار ایثار نمایند •

رجای آن داریم که آینهء خاطر عاظر را به غبار انکدار آلوده نفرمایند ،

و جوابرا بنویسید و بفرستید ، تا دوباره به موقف عرض اندر آییم و سلّمنائی
یا منحنایی را معروض نماییم •

چونکه مصدع گردیدیم ، ختم عریضه بدین مقوله مناسب دیدیم که :

غیر ازین نکته که حافظ ز تو ناخوشنوداست
در سراپای وجودت هنری نیست که نیست

اما ناخوشنودی حافظ ازان جهت است که مطولا عرض نمودیم • و اما
هنرهای عجیبهات این است که در معرفت و بینش نظیرت کم ، و در ادای
ضبط و ربط امورت قلم ابکم ، و در دفع و رفع اهل ناهموار میکوشید ،
واز پیالهء باصفای درك تعمیر مملکت مینوشید • سخاوت و کرم را به
اندازه ، و باغ حکومت را به آبیاریء مرحمت تازه دارید • (وفقکم الله
تعالی لخير عقباکم ، وما ضر ما نسمعه من القاء الفرق بين الفرق بسعادة
دينکم ودنياکم • آمین • والحمد لله رب العالمین • والصلوة والسلام علی سیدنا
محمد وآله وصحبه اجمعین (۳۷) •

(۳۷) بهراستی پیوسته ئینسان به چاوی ئینساف تهماشای ئەم نامەیهی
مهولهوی بکا که بۆ فهرهاد میرزای نووسیوه ، تا حالێ بێی ئەم زاناو
ئەدیبه جهوانمهرده چهند مهردی و ئازایهتی بهکارهیناودو چون توانیویه
بهراهر شازادهیهکی خاوهن خامه و نامه و ولّات و دهسهلات که مامی
ناصروددین شای قاجار و حوکمرانی سنه بووه ، بدمجۆره قسه بکاو
نامهیهکی چهند موافیقی حهقیقهتی بۆ نووسیوه و کهم و زۆر له بهراهریا
ترسو دوودلیی نیشان نه داوه و بهجۆری که بهگوێردی ئایین و عهقل بی
له گهلی دواوه .

وهك له دووتویی ئەم نامهوه دهڕئهكهوی ، مهولهوی له ولامی
نامهیهکی فهرهاد میرزادا نووسیویه که دیاره ویستوویه ئەودی تیا بۆ
ئیسپات بکا که ریبازی ئایینی ئەو راسته و کتیبیکشی به بهنگه بۆ
ئەم مه بهستهی بۆ ناردوووه و خه لکشی تیا بانگ کردوووه که بچنه سه
ریگا کهی ئەو ، مهولهوی یش بهم نامهیه وهلامی داودهتهوه . وهك بۆم
دهرکهوتوووه فهرهاد میرزایش وهلامیکی ناسکی وهلامه کهی مهولهوی

نامه‌ی دهه‌م

بۆ موغته‌موردولده‌وله فهرهاد میرزای نووسیوه

قدوم میمنت لزوم نواب والا حفظه الله تعالى سعادت مقرون ،
و تشریفش بر برایا از علما و سادات و سائر فقرا و رعایا میمون ، و منزل
عدالت موئیش مبارک ، و تاج معتمد الدولتیش بر تارک باد .

وبعد ، رقم عنبر شیم^(۳۸) در جواب این مخلص خلوصیت توأم شرف
ورود بخشود^(۳۹) . درویشانرا ارادت و صداقت زیادت فرمود . هر
سوآلی که از نواب والا ایده الله تعالى شده بود ، جوابش را مطابق و موافق

داوده‌توده مه‌وله‌وی‌یش دووباره نامه‌یه‌کی‌تری بۆ ناردووه ، به‌لام
به‌داخه‌وه لهو هموو نامانه ته‌نها ئه‌مه‌مان ده‌سگیر بوو . دوورنی‌یه ئه‌و
نامانه له دۆلابه ره‌سمی‌یه‌کانی سنه‌و تارانای مابن . هه‌روا زانیومه
پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م نامه‌یه‌ی مه‌وله‌وی ئه‌گاته ده‌ستی فهرهاد میرزا ، شیخ
یوسفی موده‌پررسی مزگه‌وتی دارولئیحسان نامه‌یه‌کی توندو تیژو
ناپه‌سه‌ند بۆ مه‌وله‌وی ئه‌نووسی و له‌سه‌ر فهرهاد میرزا ئه‌کاته‌وه له
نامه‌که‌یدا . به‌لام مه‌وله‌وی وه‌لامی ناداته‌وه له‌باردی بابه‌تی نامه‌که‌یه‌وه
بۆ فه‌خرولعوله‌ما ئه‌نووسی و ئه‌و نووسراوه‌یش هه‌ر له‌م به‌شهی باسی
مه‌وله‌ویدا بلاو‌کراوه‌ته‌وه .

به‌بۆنه‌ی ئه‌م نامه‌ی مه‌وله‌وی‌یه‌وه بۆ فهرهاد میرزا ، جیی خۆیه‌تی
لیره‌دا ئه‌وه بلییم فهرهاد میرزا شیعی مه‌وله‌ویی زۆر به‌رز
هه‌سه‌نگاندووه به (آغای باله‌خانه‌ی چم) رووی ده‌می کردووه‌ته
مه‌وله‌وی ، چونکه ئه‌م چوارینه‌ی مه‌وله‌ویی زۆر پێ جوان بووه که
سه‌ره‌تاکه‌ی به‌ وشه‌ی (باله‌خانه‌ی‌چه‌م) ده‌س‌پێ ئه‌کا :

باله‌خانه‌ی چه‌م دل دیوانه‌که‌ت
بانه‌ناو وه خاک رای ئاسانه‌که‌ت
تکه‌ش عاجز که‌رد خه‌یاالت تیشدا
ئازیز بۆ جاری پا بنیه پێشدا

(۳۸) له ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (شمیم) نووسراوه .

(۳۹) له ده‌سنووسه‌که‌ی خۆماندا (بخشید) نووسراوه .

اصول شرعیه و قانون دولتی ، و هر توجیهی را از هر خصوص فرموده بود
موجه و با شاهد مایح و صحیح مشاهده نموده • آری :

سخنهای شه کز دل پاک خاست
قبول است ، شاه سخنهای ماست

براین نکته باشد دلیل تمام
(کلام الملوك ملوك الكلام)

چونکه حضرت عالی همت شیخ ما قدس الله اسراره وافاض علينا برکة
انواره ، نواب اشرف اقدس والارا طال بقاءه ، در امکانه مستطابه و ازمنه
مستجابہ بدعای خیر مذکور ، و خلفا و منسوبان خود را در اوقات ذکر
و فکر باستدعای طول عمر و دولت ایشان مأمور میفرماید • بموافق (الناس
على دين ملوکهم) بر سر همگی تابعین وی لازم است که بهمان راه سلوک
نمایند •

جواب عبارات جناب شیخ مدرس مدرسه ، سبب به واسطه عزل
و نصب پر وسوسه (علمه الله ما لم يعلم) به یقین به نظر کیمیا اثر خواهد
رسید •

زیاده بقای نواب و الارا از کرم حق تعالی مرام ، و شنیدن خبر صحت
ذات پسندیده صفاتشان مقصود است • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی یازدهم

له وهلامی حوسامولسه لته نه دا نووسیویه (۴۰)

برکت حرکت نواب اقدس ، بر هرکس و ناکس ، و بر عامه هر نوگل

(۴۰) حوسامولسه لته نه برای فخرهاد میرزاو مامی ناصیردوددین شاو لهقه بی

و خار و خس ، جهت کس و نوگل باعث نشئه و نما ، و درحق ناکس و خار
و خس سبب فنا باد • دعای بقای بزرگان ناصردین و استدعای لقای مراد
بر جمیع مؤمنین لازم است (تقبل الله لهم دعاءهم آمین) •

پیشتر بیشتر درین زمان پریشان آیین در انجمن عدالت مکن فرهادی،
در زیر این طاق بیستون بوضع شیرین اوقات را چندی بسربردیم ، لکن
دولت مستعجل بود ، سرکشی گلگون گردون عنان آن دولتم را از دست
ربود ، حالا بدین دل شادم که دعاگوی خالص و طالب مرادم •

نیست ذاتم همچو ذات مولوی

یا کلامم چون کلام مثنوی

لیک گویم با امید بس قوی

بهر درویشان حسام الدین توی

باوجود شرف الملك در خاکپای مبارك دوزبانی چون خامه و روسیاهی

چون نامه نامحرم است •

والسلام علیکم و قلبی بدلا عن قالبی لدیکم بین یدیکم •

المعدوم

مراد میرزا بووه ، له ۱۲۹۳ی هجری یهوه تا ۱۲۹۵ حوکمرانی ناوچهی
کرماشان و سنه و ده و روبهر بووه . ئەمیش وهك فەرهاد میرزای برای
زاناو ئەدیو بنووس بووه . له گەڵ مهولهوی زۆر جار نامه یان بو
یه کتری نووسیوه . نامه یه کی بو مهولهوی نووسیوه ، ئەم دوو بهیتهی
بو تیا نووسیوه :

ای تو ذاتت همچو ذات مولوی

وی کلامت چون کلام مثنوی

سلطنت را گر شدستم چون حسام

اندرین دوران حسام الدین توی

مهولهوی یش به نامه ی سهره وه وه لامی داوه ته وه .

نامه‌ی دوازدهم

بۆ عه‌لی ئه‌که‌هر خانی شه‌ره‌فولولکی نووسیوه

ز غواصان این بحر فلك فلك ، جواهر دعای بقا و ارتقای دینی و دنیوی
عاید سرکار عالی شرف‌الملک باد •

وبعد ، علاوه‌ی هجوم مصایب دقیقه‌ی از دیده‌ی آشوب زمانه غایب نیستم •

هر بلای کز آسمان خیزد
گرچه از بهر دیگری باشد

نارسیده زمین همی‌پرسد
خانه‌ی (انوری) کجا باشد

از جهت آن‌است در نوشتن عرایض مقصریم • باری با ربط و تعلق
که باطنا با سرکاراست ، تعارف ظاهری را چه اعتباراست ؟ می‌بینمت عیان
و دعا می‌فرستمت ، خصوصا نایی مثل جناب خیر الحاج مولانا محمد نیری
غفر له داریم ، باوجود مسعود ایشان وجود خود را معدوم می‌شماریم • در
اصل میل فقیر این‌است که در دعای خیر جهت سرکار تنها نباشیم که
(الجماعة رحمة) • هرچند رفیقم زیادت‌تر باشد بهتر است •

مورچگان‌را چو بود اتفاق
شیر ژیانرا بدرانند پوست

خاصة اجماع علما و صلحا و منسوبین نقشبندی قدس سرهم که همه‌ی
شیران جهان بسته‌ی این سلسله‌اند • روبه از حیلہ چه سان بگسلد این
سلسله‌را • ازان سبب وقتی شخصی عزیز الوجودی را مثل ملا محمد نایب
خواهم کرد و گاهی نفس زکیه‌ی باصلاح را بسان مخدوم ملا عبدالفتاح بمیان
خواهم آورد • زیاده‌ی براینکه خودش شخصی‌است عالم و عامل و صالح

و سالک • مثل این چهار صفت خودش از نقاط اخلاط اخلاق رویه
 پاک است • برادر نیک سیر مخدوم سعادت ملزوم ممجد شیخ محمد است
 که هر دو ساکن قریه (آرندان) اند و از دعاگویان خاص آن خاندانند ، دعای
 خیرشان غنیمت است ، و صحبت و رعایتشان گوهری است خارج از قیمت ،
 و علی الخصوص بشارتی داد که چونکه سرکار عالی شرف الملک است ملک
 آرندان مملوک سرکار شده •

ازین مژده گر جان فشانم روا است
 که این مژده آسایش جان ما است

این فقیر در همگی ماملک سرکار شریکم ، بلکه همگی را از خودم
 میدانم • جناب مخدوم ملا عبدالفتاح را وکیل خودم کرده ام که حاصل بخش
 و ملک من تسلیم او شود ، جفتی برای او مقرر بفرمایند و سعتی را در معیشت
 جهة وی حاصل نمایند ، بی خطر و فارغ بال در معیت مخدوم شیخ محمد
 برادرش بدعاگویی سرکار مشغول باشند ، و در استدعای خیر با این فقیر
 همچنان شوند •

ای شرف ملک دل من چند چیز را پیش از چند چیز جهت رضای
 خداوند مالک الملک غنیمت بخوان تا بعد از آن حسرت نکشی : دولتمندی را
 پیش از فقری ، و صحت را پیش از مرض ، و علت و فراغت را پیش از
 مشغلت ، و جوانی را پیش از پیری ، و حیات را پیش از ممات به فرصت
 بدان • کس نیاید ز پس تو پیش فرست • روز قیامت برای همه کس
 حسرت است • اگر بد عمل است حسرت میخورد که چرا کردم ، و اگر
 صاحب عمل صالح است حسرت میخورد که زیادت نکرده ، تا درجه ام بلندتر
 باشد •

زیاده تصدیق ندارد و مطلبی دیگر غیر از سلامتی سرکار و خبر
دانستن مجاری احوال سرکار عالی نیست •
والسلام علیکم و قلبی لدیکم •

المعنوم الحسینی

نامه‌ی سیازدهم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

بی‌عرض غرض ، و خالی از حرص عرض عرض مینماید که سرکارت از
آفت و مرض محفوظ باد •

وبعد ، پس از ایامی سفارش بی‌نگارش دعا و سلامی با سید علی محمد
که آمد رسید و رسانید ، در چه زمانی ؟ در زمانی که چشم انتظار بدیدن
نگارش سرکار از جانب این روزه‌دار بی‌قرار و گوش صائم پراضطرار به
شنیدن سفارش آن مرحمت شعار مشتاق‌تر به نداء و صدای (الله اکبر) افطار
بود • خیلی به‌جا استدعای دعا فرموده و طلب همت از سالهای پیشتر بیشتر
نموده‌اند ، چرا که اولاً ماه رمضان زمان استجاب است ، و این فقیر هم
الحمد لله کمال صلاح و مسلمانی و ثوابم آماده‌تر از هر بابت است ، به
چه سبب ؟ به سبب رفتن پارسال و مراجعت این قدر غیبت و طعن و لعن از
زبان و دل دوستان به طرف ما حواله شد که لیل و نهار بر قطار ثواب اجر
شما عاید روزگارم گشته که به صد حج اکبر حاصل نمیشد • عدو شود
سبب خیر گر خدا خواهد • ولی چون تو مرحمت‌مند قدیمی و با هر اهل
کمال همدم و ندیم ، گاهی با آنان گفتگورا به میان آرند مناظره بفرمایند ،
این حکایت را به آنها اظهار نمایند •

حکایت : درویشی در گذر راهش به خانه‌ی قصابی و خبازی و یک
گیوه‌گر که همسایه‌ی یکدیگر بودند افتاد • از خانه‌ی قصاب قدری گوشت

و از خانهء خباز بعضی نان گرفت • به در خانهء گیوه گر رفت • درویش راهی شد برود ، سگ هر سه خانه در پیش دویدند ، عففی کردند ، رختش دریدند • درویش رو به سگ گیوه گر کرد و گفت : سگ قصاب گوشت از صاحبش گرفتم و سگ خباز نان ، ای سگ گیوه گر تو به چه جهت ؟

کسی که تعارفی کرده باشد عیبی ندارد اگر گفتگویی بکند ، ولی آنانکه ضرری نکشیده اند اگر محض حسد و طعن و لعن نیست چرا چیزی بگویند ؟ باوجود اینکه آنان که تعارف کرده اند اگر هم چیزی بگویند محض عوام کالاً نعمی است ، چرا که آنکس حجرا واجب کرده است و میکند خدای تعالی است ، سبب به اینکه تو چهار قران به هزار ناز و علی بدهی برای خاطر تو این حجرا بر سر من چرا واجب میفرماید ، یا من چرا بر سر خودم بنا به خاطر آنکه تو بگویی فلان کس شخصی صالح است فرضش میکنم • من عبادت برای خدا میکنم و خدا استطاعهء مالیه و بدنیه را شرط کرده است • فقیر علاوهء اینکه استطاعهء مالیه نداشتم از استطاعهء بدنیه هم افتادم • اطاعهء خدایم خوشتر آمد از مدح مخلوق •

عوام اگر مدح بکنند انسان ترقی نمیکند تا اگر ذم بکنند انسان تنزل بکند • اگر نیمه حکیمی که جان را میبرد و یا نیمه ملایی که ایمان را ببرد و نیاورد یا متشیخی که آگاهی از خود و مریدش ندارد و به غیر از (آغه بلی) چیزی بر زبان نمی آرد قصه بگوید اوهارا بگویند که معرکهء علما به شما لایق نیست شمارا و گمراهی و گمراه کردن خلق گفته اند • اینگونه پریشان گفتن آنها از جهالت و حرارت تاب و تباست ، و الا با سلیمان چون براند آنکه مورش مرکب است •

اندرین عرصه چگونه دو کند
مه فشاند نور و سگ عوعو کند

چون خدا خواهد که پردهء کس درد
میلش اندر طعنهء پاکان برد

نکتهها چون تیغ پولاد است تیز
تو نداری چون سپر واپس گریز

(الحمد لله ثم الحمد لله) پارسال بدان مال نصیب من نشد ، و خودم
به تقصیر خودم معترفم چرا که هرکس به غیر از حق تعالی از یکی دیگر
اعانه طلبید البته حق تعالی او را تأدیب میکند و مبتلایش خواهد نمود •
اگر همچنان نمیبود بدان آزار گرفتار نمیشدم •

گر به تقوی و قناعت اندری
چون مسیح از آسمان می بگذری
چونکه یوسف دید آن غیر معین
ماند اندر چاه در (بضع سنین)

آنها برکنار • اگر حق تعالی از حرکه و سکونم راضی است ، هرکس
هرچه بگوید پاک را باک نیست • و اگر ناراضی است هرکس هرچه بگوید
هنوز کم است • و در کناره گرفتتم هم تعجب نکنید • آن وقت که تمنای
آن بود بلکه رجای مسلمانی بشنوید ، هزار بدعت را برای احیای سنتی
و رجای فقیری از امتی به گردن میگرفتم و آمد و شد میکردم • حالا شنیدن
فریاد زبردستان بسیار و نشنیدن عدل و داد زبردستان بی شمار • کناره از
همه سازگارتر است • هیچ نمانده است که نگوییم ، و هیچکس ندیدم
که بشنود • علی الخصوص اگر کسی گمراه و عاقبت شر نباشد ، بعد از
اینکه رفیقهایش همه رفتند و عمر عبثش به آخر رسید و ریشش سفید شد ،
چرا این قدر دنیا را به آغوش بگیرد ، و چنان بداند که نمی میرد • فقیر دگر
آلوده نشود بهتراست •

چون پرده ز روی کارها برخیزد
معلوم شود که در چه کاریم همه

انشاءالله از دعای خیرت فراموش نکنم • والسلام •

المعلوم

نامه‌ی چوارده‌هم

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

عرضه آنکه در بین محمودی تو و ایازی این فقیر ، گفته‌ء اهل عناد
و به قول فرقه‌ء فتنه و فساد ، فرزندی عبدالله مستأصل شد و دلگیر شد •

نه شه کاذب نه شیرین بیستون رو
خداوندا که هست این تهمت از نو

باری هزار دفعه مؤذن نبود و عابدان سحری ترك نماز صبح را ننمودند،
عاجزی و بهانه آسان است حتی از اطفال می‌آید • لکن بر سر رحمت آمدن
بزرگان را می‌شاید • فرزندی عبدالله را فراموش کردن عیب و نقص کلی بر
مرحمت ظاهری که داشتی آوردن است • بدنم ضعیف و کوفته‌ء راه بود ،
و از سایه‌ء تو پیاده بودم ، والا ملاقاتی حاصل و تصدیعی در مکالمه مینمودم •

گفتگو آیین درویشی نبود
ورنه با تو ماجراها داشتیم

تاروپود گله‌را نمی‌افتم و دیبای دل‌سردی را نمی‌ساختم • یا این
داوریه‌ارا به پیش داور اندازیم •

هرچی دیت وه چه‌م شی وه سه‌فهردا
هرچی موینی ها نه گوزه‌ردا

کهس حالی نه بی و هیچ کهس نه فاما
نه و په ی چیش ویه رد ، ئید په ی چیش ئاما (۴۱)

أما صد بار سعی بکنیم و بیخ اهتمام را بکنیم ، چارهء راه رفتن
و نصییمان اگر باشد دو گز زمین و سه گز کفن است • نه عجز تو پایدار
و نه پریشانی ما برقرار • (لمن الملك اليوم ؟ لله الواحد القهار) • والسلام •

فرزندی عبدالله با چند فقیری که عاصی نیستند و قدیمند و مرید
و منسوب آن سرکار و آن صاحبی هستند ، دخلی بمن ندارند • تو میدانی
و آنها • میماند بر سر من • اگر التفات نمودند اعانه دادند مبارک است •
و اگر بر سر عادت خودت بودی ، حجره و خانه نشیمن و گذرانی درویشی در
خدمت حضرت شیخ قدس سره برای من و فرزندى هدایت حاضر است ،
و بلکه حضرت شیخ بفرماید حاضر خواهد شد • مرا ز کنگرهء عرش میزنند
صغیر • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی پازده‌ه‌م

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

عه‌رضه شاهیده‌ن خاس بدیه پیشدا
حه‌رف نوخته‌دار مه‌وینی تیشدا (۴۲)

اول هر کلام که همواره اهل کمال در سطور آرد ، و اکمل و أصح هر
طور أملح و سحر حلال که کلک درر سلك گهر مرسوم معدوم محروم محرر

(۴۱) ئاد ویه‌رد پهری جه‌زای کاروبار
ئید ئاما پهری سزای رۆزگار

(نامی)

(۴۲) مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه نه‌م نامه‌یه همووی له پیتی بی‌نوخته پیکهاتووه •

و مسطور دارد ، حمد و مدح هر حامد و هر ماح ، در گروه هر مسلم و در رهط هر ملحد کادح ، کرور در کرور ، در همه اعصار و دهور ، مر درگاه عالم آرامگاه (لا اله الا الله) را ، و درود لامعدود و سلام لامحصور و لامحدود عدد (کل داء و دواء مادام السمك والماء ، والسمك والسماء) ، مر سالار ملك محدود و سردار محل محمود ، و کارگاه در علوم همه علماء آگاه ، (محمد رسول الله) را ، و مر آل اعلام و اولاد اطهار الاسرار احرار را ، و سائر اهل اسلام و گروه صوالح الاطوار را ، حمد اله عالم حاصل ، و درود و سلام رسول کامل آمد .

مرسول کالوصول را آماده ، و طرح اهل و دادرا در دل آورده ، که همراه آه دل مکدر در هر مساء و سحر سرکار مکرم و سردار اکرم و اولوا الامر مکارم و مراحم همه را ادام الله عمره طوعا و روحا مرسل رسائل دعا و سلامم .

معلوم سرکار آمده که ولد آدم و حواء ولد داود آسا اگر همه عالم کالهواء محکوم امر و رام حکم او گردد ، در مآل کار کر و کور ، و محل او گور ، و همسر او مور گردد . عرعر و سرو عمر همه کس صرصر عدم و ارهء مرگ در راه دارد ، و حاصل محصول دوام هر احدرا داس اعدام ملك مالك الارواح در درو آرد . سرور هر رهرو دل در دارالسلام در گرو راه آورد اعمال صوالح آمد . حالا که همدم روحم ولاء عمل صلحاء در کاردار که (لو راح الروح ، وصار آدم کالمکروه المطروح ، لاطمع لعامل السوء الا سوء الدار) ، ارحم همهء رحماء و اکرم همهء کرماء مرده هارا همه در دارالسلام مع السلام همسر سور و سرور و حور و سرکار کرم مدار و اولاد و اهل و دادرا کام روا و دائما در آلاء سرمد و روح مدد همم اهل الله محروس و مسلم و سرور ، و اعداء او را در آلام ممد ملوم و مدحور دارد . ملول دعا مدلول صعلوك در صدد سلوك راه وصال اعدل الملوك را درد در دل

ووصل سرکار اورا روحا مائل آمده رسائل رسائل ، اما هوا سرد و دل
 آلودهء درد و راه دور و کأس آمال مالا مال گرد • اصل اصول همه کامها
 و آسای کل مأمول و مرام (الدعاء لکم و لأولادکم مادام الروح و وسعہ
 الحال ، والسلام والا کرام هو الموصل لكل موصول مدلول مرسول معدوم
 ملول ومحمح ادراک سرکار آمر مکرم هم اسم محمد مکرم صل اللهم له
 وسلم مادام العالم • والسلام) •

المعدوم

نامه‌ی شازده‌هه‌م

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

افواهی از سفر بغدادتم آگاهی دادند ، از بیم دوری چنانکه از حله
 به کوفه می‌رود ، آب سرابها از چشمهء چشمم با شتاب و تاب روان است •
 اگر راست است اگرچه حسرتها خوردم ، لکن تدارک سفر خیریت
 اثرت را آماده‌ام • رو با خدا ، بی‌ناخدا ، سلامت روی و بازآیی • خطم
 بجای مٌهر است و جفایت بجای مهر •

المعدوم

نامه‌ی حه‌قده‌هه‌م

بۆ مه‌حموود پاشای جافی نووسیوه

ئه‌یاز هه‌م‌پ‌راز ناله‌ی داخ و دوود
 عه‌رزش هه‌ن وه خاك ئاسانه‌ی مه‌حموود
 ئه‌ر نائیره‌ی تۆ زمانكوّ جا كه‌رد
 دوودی من نه‌ چه‌رخ هه‌فته‌مین ویه‌رد

نهر باوهرِ ناکه‌ی له خودا بترس
خه‌به‌ر له دیده‌ی هه‌ساران پیرس

ولی چه باید کرد ؟ دوری نه در قبضه‌ی سرکار ایشان ، نه در قوه‌ی
اختیار درویشان است •

چرخ آواره به هر سو کُندم میدانی
رشک می‌آیدش از صحبت جان‌پرور ما

در طی عبارت به بی‌اخلاصی فقیر اشارت فرموده بودند ، بلی :

آنچه من می‌ایدم گفتن تو می‌گویی به من
شکر می‌گوییم که این هم هست نوعی زاتحاد

در هر صورت اگر تقدیر مساعد تدبیر فقیر آمد ، یقین است که به
خدمت مشرف می‌شوم •

ور نصیب ما نشد وصل حبیب
ما و درد بی‌نصیبی یا نصیب

جهت کتاب عقیده‌ی اظهاری رفته بود ، فقیر حالا در خدمت سرکار
بندگان عالی سلمه الله هستم ، اگر آدم آن صاحبی گذرش به کویه
درویشان که باغ سوخته‌است ، افتاد ، البته فرزندی عبدالله کتابش تسلیم
خواهد نمود • و اگر به مضمون (الناس علی دین ملوکهم) آدم آن صاحبی
مثل آن صاحبی راهش به خانه‌ی درویشان نیفتاد کوتاهی از من نیست •
آن وقت در دشت و صحرا بودند به دست نمی‌افتادند • حالا من صیاد پیر
افتاده و تو شاهباز آشیانه بر بالای کوه قرار داده ، دام با چه طور ترا
باید بگیرد •

عنقا شکار کس نشود دام بار چین
کانجا همیشه باد به دست است دام‌را

باری آتش آن مرحمت دستور بر کوه زمناکو مثل کوه طور افروخته ،
و من هم از دور نگاه چشم بران دوخته ، به حسرت مینگرم و این بیت را به
خاطر می آورم :

آتشی می بینم ای یاران ز دور
گرم می آید به چشمم کوه طور

گر آستان بوسی محمودی شد فنعم المطلوب ، والا باسوز و نیاز
ایازی همراهی و دمسازی هست •
والسلام •

المعدوم الحسینی

نامه‌ی هه‌ژده‌هه‌م

بۆ حاجی مه‌حموودی یاروه‌یسی خه‌زنه‌داری مه‌حموود پاشای جایی نووسیوه
جناب مصرف ! همیشه نقد سعادت دارینش در کف ، و همت ارواح
اولیای بزرگوار پیرامون احوالش صف‌اندر صف باد •

اولا ، گوهری که من داشتم ، در صحبت بی‌معرفتانه گذاشتم ، و تسلیم
خریدار خودش نکردم ، و به بازار کسادیش آوردم • گله از خود دارم نه
از کس • حسرت بی‌فایده‌ی گذشته مارا کافی است • پس باز به همین فقره
صادقه خیلی دل‌خوشم ، و راضیم بدین بی‌حرمتی و دل‌شاد بدین کشاکشم ،
که حق تعالی با آن عظمتی که دارد نیمه‌ی مخلوق از روس و مجوس اطاعه‌اش را
به جوی نمیشمارند ، و پیغمبری با آن همه معقولی از دست اغلب طوایف
خصوصا از اقارب کالعقارب خویش چند ملولی برسرش آمد • ومع ذلك
نه بر دامن جلال خدای غباری نشست ، و نه از تار و پود دیبای نبویه تاری
گسست • از ندیدن خفاش نور آفتاب را چه ضرر ، و از ندانستن عوام
و اوباش عارفانرا چه خطر •

و منظورم ازین تقریر و تحریر تحقیق مسأله است ، نه اینکه بفرمایند تزکیه نفس خودم باشد ، یا بفرمایند دلم در ولوله است ، چرا که حسن خاتمه مجهول است • چه گونه حتی خودم از گبر و یهود بهتر نمیدانم ، و خودم ازین دردسری که خودم و اولادم از بیگزادها دیدم نارضامند نمیخوانم • هرچه از دوست حقیقی آید اگر مغز و اگر پوست ، همگی از او است و نکواست • اگر کدخدایان قدر مرا ندانند امیران میدانند ، و اگر امیران ندانند خوانین و سلاطین میدانند ، و اگر آنها هم ندانند پادشاهان میدانند ، و اگر مخلوق بی التفات باشند التفات خدا و رسول صلی الله علیه وسلم و اولیای کرام باعث حصول تمام مرام است • نه خودم و نه اولادم ضرری برای کس نداشته ایم ، و علم سرأیلی و رئیس عشایری بر نیفراشته ایم • نه خداوند رعیت نه غلام شهریاریم ، بلکه به محض کرم حق تعالی امیدواریم •

فرزندی عبدالله با آن بی اقتداری و کم تجربگی و بی اختیاری قرض غلهء جوانرود و قرض سرکار محمود را ادا نمود ، حالا در کوشش رضامندی جناب شما است • البته ان شاء الله به نظرت خواهد رسید • چونکه سرکار شما بحمد الله صاحب معرفت و با صداقت و محبت هستی ، و به نشاء بادهء خیرخواهی و حق گفتن مستی ، از آن جهة این تقریر عرض نمودم و بر تصدیقت افزودم •

من ملك بودم و فردوس برین جایم بود
آدم انداخت دراین دیر خراب آبادم

سردی نخورم هرچه بیوشم ، و گرسنگی نکشم و تشنگی نچشم
هرچه بخورم و هرچه بنوشم • تدارك قیامت عمل خیر و دو گز زمین و سه گز کفن است • والسلام •

المعدوم

نامہ ی نۆزدەھەم

بۆ حاجى مەھمۇدى ياروھىسى نووسىۋە

عریضهء این زخم زدهء هر طرف بخدمت سرکار محمود آقای مصرف
امید است که برسد • خامه بر روی نامهء ملالت علامت خواهد نوشت
جراحت وفات فرزانه فرزند سرکار ایشان چون زخم ممات جگر گوشه های
این کمترین درویشان خطیر • نی نی چون آشنای معنوی ما بود ، اثرش در
دل خطر تر مینمود • ولی ازینکه درمان زخم قضا غیر تسلیم و رضا چیزی دگر
نیست ، و در دائرهء تنگ بی شکیبائی است ، (من لم یرض بقضائی ولم یصبر
علی بلائی ، فلیخرج تحت سمائی ولیطلب ربا سوای) (۴۳) • از بدل آمدن
برای تعزیه چند غزلی را در تأریخ وفات و مرثیه روانه خدمت کردیم و آخر
عریضه را بدین دعا آوردیم : حق رحیم و غفور آن مرحوم را مغفور و سرکار
ایشان را صبور و مأجور و مارا و سائر اصدقاء و احبارا بحسن خاتمه
و عاقبت محمود مسرور و مجبور فرماید آمین •

گر بمانیم زنده بردوزیم
جامهء کز فراق چاک شده

ور بمردیم عذر ما بپذیر
ای بسا آرزو که خاک شده

والسلام •

المعدوم

(۴۳) واته : ئەم ھەدیشە قودسییە بەرابەر بە بئى سەبرە دڵ تەنگەکان وارید بوو ، کە واتە جوملەى ھەدیشە کە ، بە پیتی قەوایدی نەحو ، بە ئیعتیبارى (هذه الجملة) موبتەدایە و عیبارە تە فارسییە کە خەبەرە .

نامه‌ی بیستم

بو سه‌یید عه‌بدوللای کوری نووسیوه

نورچشما ! سلمك الله .

جواب سرکار عالی شرف‌الملک را سلمه الله تعالی فرستادم ، بخوانید . ساعت اول تحمل نکنید ، قیمت پنجاه تغار گندم باید حاضر باشد ، اینجا بیارید ، و همان صد تغار قرض باید تمسک بدهید و الاغ و آدم‌ت زود بیایند . تمامی صد و پنجاه تغار گندم را بدست بگیرید و ببرید . اگر خودت چابک می‌روید برای نقد و کاروان برو ، و اگر آدم می‌فرستید بفرست . زود زود زود . هوا سرد و دیراست ، و خودت باید بعد از قیمت پنجاه تغار حاضر کردن اینجا بحضور خان حاکم ^(۴۴) سلمه‌الله ییائی قیمت را تسلیم

(۴۴) عه‌لی خان که له‌قه‌بی (حاکم) بووه و کوری عه‌لی‌خانی شهره‌فولولکه . ئەمانه سه‌روکی ولاتی جوانرو و بیل‌ه‌وارو مایده‌شت بوون . مه‌وله‌وی رویش‌تووه بۆلایان بۆ قهرزی گهنم و ، شهره‌فولولک له‌وکاته‌دا له‌سنه بووه ، نامه‌یان له‌م‌باره‌وه بۆ نووسیوه ، ئەویش وه‌لامی داوه‌ته‌وه که بیده‌نی . جا مه‌وله‌وی بۆ سه‌یید عه‌بدوللای کوری نووسیوه که هه‌ندی پاره‌بینی بۆ لای خان حاکم و گهنمه‌که وه‌رگری .

له‌م نامه‌وه ده‌رئه‌که‌وی که‌وا مه‌وله‌وی دلگرانی‌یه‌کی زۆری له‌ سه‌یید عه‌بدوللای کوری بووه . له‌م‌باره‌وه ئەمه‌وی بلییم مه‌وله‌وی وه‌ک پیاویکی به‌ناووبانگ و خاوه‌ن ری و شوین ، خه‌لکیکی زۆر ئامۆش‌ویان کردووه و هه‌میشه میواندار بووه و ، له‌گه‌ل ئەوه‌شا نه‌ له‌ ده‌وله‌ته‌وه ده‌رامه‌تیکی بووه و نه‌ شوینه‌که‌شی بۆ ئەوه‌ شیاوه کاسبی‌یه‌کی ئەوتوی تیا بکری . بۆیه زۆر جار مه‌ج‌بووری ئەوه‌ بووه ده‌غل له‌ ولاتی (مایده‌شت) بکری که ولاتیکی زۆر به‌پیته‌و ده‌غلی تیا هه‌رزان بووه و تا ئەم سالانه‌ی دوا‌یش هه‌رچه‌ند قاتی و قری‌یه‌ک له‌ ناوچه‌ی هه‌ورامان و شاره‌زوورو به‌ری سیروان و گه‌رمیان په‌یدا بوایه ئەچوون بۆ مایده‌شت بۆ ده‌غل ، به‌لکو له‌به‌ر بی‌ده‌سه‌لاتی زۆر جار ناردوویه له‌وی ده‌غلی قه‌رزکردووه تا خوا ده‌ستی ئەدا پاره‌که‌ی ئەداته‌وه . دیاریشه مه‌وله‌وی خۆی ئەم ئه‌رکه‌ی پی جی‌به‌جی نه‌کراوه ، به‌لکو به‌ سه‌یید عه‌بدوللای کوری گه‌وره‌ی سپاردووه و ئه‌رکه‌ش ئاسان نه‌بوه چونکه له‌ ناوچه‌ی مایده‌شته‌وه تا

بکني و حجت صد تغار دگرش بدهی ، و گندم را تمامی ببرید • دگر بهانه
شما هیچ نمانده ، و فقیر هم از دست شما هراسان شده‌ام بلکه خلاص بشوم
هرچه میکنی زود باشد •

و سرکار صاحبی حبیب بگ (۴۵) اگر دران مابین و در آن آمد و شد
کرم بفرماید ، از خصوص آدم و الاغ و اعانه این سر و آن سر دریغ
نفرماید ، خیلی خوب است • خلاصه راه دور و هوا سرد و وقت دیراست ،
زود هرچه میکنی بکن • و خبر طرف ملا علی خان اگر آمده بفرستید •
آخر آن وقت بکرماشان رفتی اگر اظهار مینمودی این قدر طول نمیکشید •
کار تو همچنین است ، همیشه نمیدانی چه میکنی •
والسلام •

المعوم

سهرشاته مه‌سافه‌یه‌کی زوره‌و زورتری ریگاکه که‌ژو کیوه‌و ئه‌و
سهرده‌مه‌یش ئه‌بوو به که‌روبار ئه‌م ده‌غله بگو‌یزریت‌ه‌وه •
له‌م لومه‌و سهرزه‌نشته‌ی مه‌وله‌وی‌یه‌وه که له‌م نامه‌دا ده‌رئه‌که‌وی ،
به‌ئاشکرا دیاره سه‌یید عه‌بدو‌للا به باشی ئه‌م ئه‌رکانه‌ی رانه‌په‌راندووه •
به‌لکو خوی به راو‌کردن و هاتو‌چوی شاره‌زوورو ناو عه‌شایری تاوه‌گۆزی و
قوبادی و باوه‌جانی‌یه‌وه خه‌ریک‌کردووه‌و زور جار بووه به هوی
دل‌ئیشانی باوکی •

ئه‌م نامه‌و چه‌ند نامه‌یه‌کی‌تر چه‌رده‌یه‌کی باری ده‌روونی و دل‌ناره‌حه‌تی
مه‌وله‌ویمان له‌و زرووفی ژیانی سه‌ختی خویه بو روون‌ئه‌کاته‌وه ، وه‌ک
چۆن ئه‌مه له نامه‌یه‌کیشیه‌وه بو حاجی مه‌حموودی یاروه‌یس که له‌م
به‌شه‌ی ئه‌م کتیه‌دا بلاو‌کراوه‌ته‌وه ، به‌ئاشکرا ده‌رئه‌که‌وی •

(۴۵) مه‌به‌ست حه‌بیب‌وللاخانی قوبادی‌یه • مه‌لا عه‌لی خانیش یه‌کیکه له کومه‌لی
ئه‌کره‌می ئه‌فغانی ژن‌برای •

نامه‌ی بیست و یه‌م

بۆ سه‌هید عه‌بدوللای کوری نووسیوه

فرزندی عبدالله ، نورچشما سلمک الله .

سرکار بندگان عالی محمد پاشا سلمه الله چند سال است این فقیر را بخون جگر و برحمیت پرورده کرد و انواع نعمت کرم فرموده . سرکار رئیس العشائر سلمه الله هزار کس مال پاشا را خورد ، برای صد تغار غله مرا به کاروان فرستاد و رحم از تو نکرد ، و حالا این است هم گرفتار کار شرف‌بادینی کافر گشته‌شده‌ام ، نمیدانم آخرش چه‌طور میشود .

باری آنچه رأی سرکار پاشا است همچنان عمل بکنید ، بلکه برحمیت قدیمی و جدیدی خودش عسرت و قرضداری تو درست شود . زیاده نمیدانم آخر کار شرف‌بادینی چگونه صورت پذیر میشود (۴۶) .

المعدوم
عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی بیست و دوهم

بۆ حه‌بیبوللا خانی قوبادیی نووسیوه

بارها نوشته‌ام :

به عهد تو میبینم آرام خلق
پس از تو ندانم سرانجام خلق

سرکار بندگان عالی مشمول فیض متواتر و متوالی باد . حقوق نعمت

(۴۶) ئەم نامه‌یه‌و نامه‌ی پێشووم له رووی که شکۆڵه‌که‌ی خوالی خوش‌بوو مه‌حموودپاشا نووسیوه‌ته‌وه که له به‌ر ده‌ستخه‌تی مه‌وله‌وی خۆی نووسیویه‌ته‌وه . حه‌سه‌ن به‌گی جاف له په‌راویزیانه‌وه نووسیویه :
وائه‌زانم مه‌وله‌وی ئەم نامانه‌ی له ۱۲۸۵ی هه‌جریدا نووسیوه .

قدیمت در پیش چشم دلم هست • وفای این حقوق نمیگذارد که این فقیر از حقوق اولادت پریشانی بخاطر آرد • ان شاء الله وجود ذی جود بندگان مرحمت نشان عدالت سمات پرده پوش عیوب اولاد و بنده و متعلقات است • کسی اخلاص مند و دعاگوی بندگان عالی حفظه الله باشد ، لابد باید از خار آزار غیر روی دلش نخراشد ، چرا که آنکه سرکار عالی را شناخته است این فقیر است ، و بزرگی که فقیر را شناخته بندگان عالی مرحمت مصیر است ، و آنکه هردورا شناخته حضرت علیم و خیر است • کس قدر من ندانست غیر از تو ، و کس قدر تو ندانست غیر از من • نه تو از مرحمت دریغ بفرما و نه من از دعای خیر •

و أما يك حسرت دارم که صدقهء جاریهء از مثل مسجدی و مدرسهء بعد از خودت بجا نگذاشتی ، و دائماً مثل این فقیر با عشرت بی غیرت و طائفهء بدملت پر علت مشغلت داشتی • هردو عمر را ضایع نمودیم ، و بر ضرر خودمان و نفع اغیاران افزودیم ، چه سود • اکنون که کار از دست رفته و زمام از دست رفته ، باری اگر اهل و عیال بگذارند فرزندی عبدالله بوجه مرحمت ملحوظ دارند (۴۷) • فالأمر الیکم ، والسلام علیکم •

المعدوم

نامه‌ی بیست و سی‌یه‌م

نازانم بۆ کبئی نووسیوه

معروض میشود که از تقدیر باری ، بخل چرخ زنگاری یارای صحبت و ملاقات بیداری نمیدهد ، و باز از نارسائی طالع ناساز :

نایدم خواب مبادا که بخوابت بینم
دیدهء بخت مرا بین چه بخواب است امشب

(۴۷) ئیشاردیه بۆ خوازینی کچی حه‌بیبو لّلا خان بۆ سه‌یید عه‌بدو لّلائی کوری .

باری :

شرح این هجران و این سوز جگر
این زمان بگذار تا وقت دگر

و درین مدهء پر سوز و تاب ، بامیدواری يك عتاب آنجناب ، بمقام
سوآل و خطاب برنیامدیم • ازان ترشی عتاب که ممزوج شیرینی عبارت
خوشاب باشد ، و اسکنجبین وار رشحه را بر حرارت صفرای حرمان ذی مرارت
باشد محروم گشتیم • لاعلاج از احوال سبطیان که محفوظ از آزار
قبطیان آسا شوند ، چون ارباب حاجت بکوه طور حضور سوآل و مناجاتی
کردیم :

طور جان عاشق آمد صادقا
طور مست و (خرّ موسی صعقا)

آب نیل است این حدیثم خوش بیاب
سبطیان را قبطیان را خون باب

گر عجایب آیدت پیش نظر
کی ز شیء واحد آمد دو اثر

انگین بین در مزاج معتدل
خوش مزه (فیه شفاء) قوت دل

طبع صفرائی ازان نفرت کند
پیش وی طعنه بحنظل میزند

چون ندانم قوت تقریر حال
مختصر بهتر ز تطویل مقال

گوش هوشم را چو پنبه اندراست
بر سر ظاهر بیایم خوشتر است

و در زمان شریف و سعید و اوان ظریف از اغیار بعید عبارات رسید •
اگر به عیدش میخوانیم و اگر به عیدش میدانستم بعید نبود • آری زینهار
ز تو آید چنینها تو کنی • اشارات آن ارجمند بسان عبارات حسامالدین ما
یعنی حسن نظری موجب شادمانی خاطر و خرسندی و باعث هشیاری
و بیداری •

به بی جنبش هوسپاری مجوید
بجنبانیدم اول ، پس بگوید

باوجود اینکه در حرکتی برکتی نخواهم دید که در جنبش و خروشم
تحریر بجای نازک خواهد رسید •

مپرس از من حدیث زلف پر چین
مجنبانید زنجیر مجانین

بهر صورت دفع الوقتی ضرورت بود •

چند فردی را در تاریخ تولد فرزند فرزندی عبدالله سلمه الله بر زبان
نی خامه گذشته بود بخدمت فرستادم • عریضه را تهی از هدیه نمودن اگرچه
هدیه قابل نباشد خوش نما نیست •

پای ملخی نزد سلیمان بردن
عیب است ، ولیکن هنراست از موری

و آن هدیه این است :

کرم کرد داور بما يك پسر
سنای بصیرت ، ضیای بصر

تفاؤل بقول شفیع الانام

بنام محمد نهادیم نام

بدین عهد داده همان ذوالهمم

(وقد كان أوفى الوری بالذمم)

عجب آید این فال پیش نظر

ز همنامی این پسر با پدر

ازان رو شنیدم باآواز نی

(عجیب غریب) بتاریخ وی (۴۸)

نامه‌ی بیست و چوارم

نازانم بو کبی نووسیوه

در زمانی که گوش هوش اشتیاق آواز نی داشت ، و دیدهء فکرت

نظر بر بیچونی چون نائی نی میگماشت ، ناگاه از صدای نوای نی ، و از

ندای نائی بی نشان نشانی از بی نشانی بگوش هوش رسید • آری :

نی نشان از چون بیچونی دهد

عاشقان را شور مجنونی دهد

و مذاق قوهء استعداد را لذتی و کیفیتی چنان بخشید که زبان و دست

و قلم مکیف از تقریر و تحریر و تصویر چگونگی ذوق آن ندا و صدا که

بسته و خسته و شکسته ماند • بیت :

گرچه تقریر زبان روشن گراست

لیک عشق بی زبان اولی تراست

(۴۸) رسته‌ی (عجیب غریب) به حسابی حورووفی ئه بجهد ئه کاته ۱۲۹۷ که سالی له دایک بوونی ئه و کوره زایه‌ی مهوله وی به .

مصدق اهل احوال آمد • بنا بر این در زاویهء خمول گشاده ، و مهر
خاموش بر لب ، و سر بزانوی حیرانی نهاده • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و پنجم

نازائم بۆ کبی نووسیوه

فقیر خلوصیت خصال ، مخدوم حسن الفعال را عرض مینماید که نامه
نوشتن اگر به علت نبودن کاغذ است ، الحمد لله کاغذ ارزان است • و اگر
به سبب عدم آمد و شد است از کثرت مرور قاصد راه دست نمی‌افتسد •
خلاصه به قدر فراموش کاری شما درویشان را اخلاص است •

چون خه‌یال وه ماچ پات وهش حال مبی
کاش جه کۆن ئه‌و بهخت لهب خه‌یال مبی

گرمیانی دل گرمی و ئیلاقی دل سردی آب‌وهوای ولایت شما
همچنین است • سردی مقتضای ذات ایشان است • گله‌را فائده نیست • ایزد
تعالی توفیق کامل و عمر دراز و علم و عمل را روزی فرماید • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و ششم

نازائم بۆ کبی نووسیوه

برادر عزیزم ، ما و شمارا تمنای مرگ چون خلاق راست هوای نمودن
سرگردانی حیرانی بر تو آورده • چاره جز این نیست اگر راضی شوی ،
و اگر ناراضی بسوزی و بسازی ، و آخر الامر اگر ممکن باشد جان بازی •
والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و چهارم

نازانم بۆ کبی نووسیوه

برادر عزیزم ، ضیای دیدهء دلم • اگر ماهی را از آب دریا سیری است
مارا نیز از بلای دلبران سیرابی خواهد بود • از ایشان بلا و از درویشان (بلی) •
از ایشان جوشیدن و خروشیدن و گمان کشیدن ، از دلریشان سرخوشی
و گردنکشی نوشیدن و چشیدن • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و هفتم

نازانم بۆ کبی نووسیوه

تا به سبب دیگران یادم کنید ، باز شکر • شمارا و آب سرد بیلاق و ،
مارا و کرسی و دل مشتاق • (الفراق •• الفراق •• الی یوم التلاق) •

مرا کم بود داغ بی نصیبی
فزون کردی بران درد غریبی

• والسلام •

المعدوم

نامه‌ی بیست و نهم

نازانم بۆ کبی نووسیوه

جان عزیزم ! بعد از تماشای چشم قاصدت ، که این چشمی است کان
رخسار دیده است ، و بعد از بوسیدن پای پیکت ، که این پای است کانبها
رسیده است ، عرض خواهد شد که یا اول عهد نباید بستن ، یا در آخر نمی بود
شکستن • اگر شما زمستان می آمدید البته ما هم تابستان باز دیدی می کردیم •
(هه ر بازهم وهی بهخت سیای ویمه وه) • چه حرکتی را در طبیعت من گمان
برده اید که تکلیف آمدن را فرموده اید • نظم :

چەم بی پەی دینت ، بینایش کەم بی
گۆش بی مشنهفتش صەدات ، ماتەم بی
تەن بی بارکێشت ، خەستە ی هیجران بی
دڵ بی مەزلەگە ی مە یلت ، وێران بی
چە دادی مدۆ خاکم وەسەر بۆ
ئێسە ئارەزووی لای ئاسانە ی تۆ

خلاصهء مضمون کلام جامی قدس سره السامی شامل حال این خاطر
پرملال است •

عشق تو ای نگار فرزانه
آن چنان کرده در دلم لانه
که نمانده مجال گنجائی
بعد ازین خوشترم به تنهائی

ایزد تعالی شمارا سلامت بدارد و مارا تحملی مرحمت فرماید •
والسلام •

المعلوم

نامه ی سی یه م
نازانم بۆ کبی نووسیوه

جان عزیزم !

مرا با تست هر دم تازه عشقی
ترا هر ساعتی حسنی دگر باد

وبعد ، پیش دلدادگان سرگردان وصل و فراق و قهر و لطف دلبران

یکسان است • اگر بخوانند جلوهء جمال ، و گر برانند جلوهء جلال است •
زمستان دوری چون بهار مشاهدهء حضوری است • آری :

در بهار کفر دو تا در بهار چین یکی است
حملهء مار خشین و لهجهء کبک دری

محبوبان را هم لازم است که آهرا از نفس و عشق را از هوس تفاوت
دانند ، تا سوز پروانه و آخ صادقانهء عاشقانه به نالهء گرسنهء شکم انبانه
مشتبه نشود • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌ویسه‌گم

نازانم بؤ کبی نویسیوه

زخم تو بستهء درویشان دل‌ریش را به مشکین تحریرت تازه فرمودی ،
خدا خیرت دهد چه کاری کردی • به هر صورت شوقمندی ملاقات را اظهار
فرموده بودند علاقهء روحانی بدل تلاقی جسمانی است • آری : قرب جانی
چو بود بعد مکانی سهل است • امید است تا دیده‌را از دیدنی نوری رسد
از ارسال روح افزا نامجات دریغی نهرمایند •

ایزد تعالی جمیع دوستان را حسن خاتمه روزی فرماید • آمین ، یا رب
العالمین • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌ودووه‌م

نازانم بؤ کبی نویسیوه

جان عزیزم ! به رسیدن عریضه آمدن را فریضه دانید • خیلی دل تنگ،
و ناله فرسنگ به فرسنگ ، و ساز عاجزیم در آهنگ ، و با بخت بد دل در
جنگ است • زود بیایند زود • دریغی نباید نمود • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌وسیه‌م نازانم بۆ کبی نووسیوه

آه ، حسرتا ! از فراق یار ، و از نیرنگ زمانهء غدار ، و از چرخ
دولابی کچرفتار ، این بیچاره‌را در چاه غم انداخته ، و جیش و جند محن
و اندوه و سپاه کینه بر سرم تاخته ، و مریخ و زحل سلحشور تیغ خونریز
بر سرم آخته • ناچار سینه‌را سپر بلا و دلرا هدف ناوڪ قضا ساخته‌ام •
حالاتم‌را جویا شوند ، اختر بدم از افق بدطالعی غروب کرده ، سهاوار در
زاویهء تاریکی افتاده‌ام • آری • مگر آن شهاب ثاقب مددی کند سهارا •
بست سوگند از روزی که رفته‌اند روزم دیجور و چشمم بی‌نور و دلم
رنجوراست • با دل داغدار و سینهء افکار و جگر پر خار و تن بیمار و چشم
خون‌بار شب تا سحر در گریه و زارم • چرا گاهی بنوید فرح مزید مارا
یاد و شاد نمیفرمایند • باقی پروانهء بی‌پروبال بهمراهی فلانی خجسته خصال
به آن دیار پرواز گرفت تا پروانه‌وار سوختهء شمع دیدار گردد • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی‌وچوارم نازانم له وه‌لامی کیدا نووسیویه

از طرف مخدوم بوصف حسن موصوف ، بصحابت قرّة‌العین کاکه
معروف ، سرورافزا نامهء مشکین ختامه ، سرافرازی این خلوصیت علامه
رسید ، قوت جان و قوّت ناتوان گردید • اگرچه بنا به اتحادی که عرض
شده به يك جواب تصدیع داده‌ایم ، بنا بصورت ظاهریه هم بدین عریضهء
علی‌حده مصدع شدیم • آری چون شوقمندی نوع نوع داریم ، باید بهمه نوع
عریضه هم خودرا بخاطر عاطر آریم •

خبررا پرسیده بودند • از همت ایشان سلامتی قرین حال است

و آرزومندی ملاقات ایشان در بال • اگر گاه گاهی از نوشتن عرایض دریغی واقع شده آنرا از بی التفاتی ندانید ، و فقیر را کم اخلاص نخوانید ، چرا که کسیکه عرایض را برساند کمتر اتفاق می افتد • اگر نه فقیر همیشه مکاتبه را بخدمت ایشان مشتاقم • زیاده علاوه دعای خیر ، در وقت نوشیدن برف و آب گرمازده پرتب و تاب را فراموش نفرمایند • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی و پنجم
نازائم بۆ کتبی نووسیوه

عرض میشود : جوانمرد جهان حاضر و برقرار و پایدار و باقदार ، و من که دعاگوی غائبم بدین مصیبت گرفتار روزگار غدار ناپایدار • غیرت جوانمردیت چرا بحرکت نمی آید ؟ ازین زیادتیر فقیر عرض نمی نماید • خودت و غیرت • والسلام •

المعدوم
عبدالرحیم الحسینی

نامه‌ی سی و ششم
نازائم له پرسه‌ی کیدا بۆ کتبی نووسیوه

عرضه آنکه ، وصل و ازدواجی که با تعینات است و سبب آن همه شکایت و حکایت از جدائی است ، چرا اگر اظهار کمالات نباشد باشد ، و فصل و افتراقی که از مظاهرات است چونکه باعث رجعت است چرا نباشد • اشارت با اهل بشارت صراحت ، و زیاده ازین نسبت به آن حضرت که عین معرفت است ازین بی نوایان خلاف ادب و صباحت است • (الباقی للباقی حسن الخاتمه والتسلیمات الفاتحه ، والماضی المستقبل الی حاله الشریفه الفاتحه) • والسلام •

المعدوم

نامه‌ی سی و هفتم
نازائم بۆ گبی نووسیوه

سلامی چو بوی خوش آشنایی
بدان مردم دیدهء روشنایی

وبعد ، دوستی کی آخر آمد ، دوستانان را چه شد • نه سلامی ، نه
کلامی ، نه نگارش ، نه پیامی • پای در میدان بی‌التفاتى افشوده یا از غم
بی‌اسبابى افشوده • آن همگی شیرینی خطابت بر سر چه کوهی بجاماند ،
و آن همه سوآلهای باعتابت در چه صحرائی کرد پنهانی بر روی مرحمت
افشانی • چه تقدیری ازیشان روی داد ، یا چه تقصیری از درویشان نقاب
رخ گشاد • بگو هرچه میدانی ، بنویس آنچه میتوانی ، بلکه تفریحا بدوئ
فکر من هم رشته‌ای را بریسم ، و تفریحا لنفسکم در جوابت اگر توانستم
دو کلمهء بنویسم •

اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم سازیم و بنیادش براندازیم
آسمان آس ماناست •

هر پاسه شادیش نی‌یهن بهینه‌تش
به‌ل بی‌به‌قا بۆ سزاو بهینه‌تش
والسلام •

المعوم

نامه‌ی سی و هشتم
نازائم بۆ گبی نووسیوه

فقیر قاسی ، نسبت به سرکار اشکاغاسی از هیچ خصوص از دعای
خیر ناسی نیستم ، لکن نوشتن عریضجات از گردش و مشوشی خاطر ترك

نموده‌ایم ، و اعتماد بر ربط قلبی افزوده‌ایم ، و ازین عبارت که نوشته‌ایم
البته سرکار رئیس العشائر سلمه الله هم فرصت میداند و توجیه ننوشتن
خودش را خواهد فرمود • آری از خودم می‌خرد و بخودم می‌فروشد •
والسلام •

عبدالرحیم الحسینی
المعدوم

له پشتی کتیبی دوستیکی نووسیوه

در پشت کتاب دوستان خط
بنویس و به یادگار بگذار

بدان جهت کتابت را بر کتابت ترك کردم ، و شمارا در جواب یادآوردم
که محبت با شما خیلی است ، و خلوصیتم نسبت به شما کلی ، و بعد نه
نوشتن دلالت بر محبت و نه ننوشتن قرینه بر عدم مودت است • اگر بنویسم
وگر نه همان مخلص قدیم و بر دوستان رحیم • و معلوم است که بدین صفت
موصوفم و بدین اخلاص معروف • والسلام •

دوو پارچه شیعی مهولهوی به فارسی

له لاوانندهوی شیخ عبدالرحمانی خالصی تالهبانیدا

- ۱ -

ضیائی کان برحمانی درین کون
میان سالها ممتاز گردید

به فیضش هریک از اجزای عالم
(علی استعداد) همراز گردید

مثالش چون ز رحمت مشتق آمد
پی مصدر روان پرواز گردید

بتأريخش قلم زان سان رقم زد
(برحمت جان پاکش باز گردید) (۴۹)

— ۲ —

ريخت قطب جهان می ماتم
در گلوی جهانیان خم و غم
بگشادند از غم هجرش
چشمه‌ها ز اشک چشمها مردم
زين دو مصرع از آنچه با اشک است
نیست تاریخ فوتش از ما گم
(باد در جلوهء کرم مسرور)
(رضي الله تعالى عنهم) (۵۰)

★ ★ ★

(۴۹) ئەم نیوه به‌یته به حسابی حورووی ئەبجەد ئەکاتە ۱۲۷۵ که سالی
کوچی دوايي شیخ عەبدولرەحماني خالصی تالەبانی یە .

(۵۰) ئەم به‌یته‌یش ، حەرفە نوختەدارەکانی لی دەرکەین که (ب) و (ج) و (ض) و
دوو (ی) و (ت) و (ن) ، به حسابی ئەبجەد ئەکاتە ۱۲۷۵ که وەك وتمان
سالی کوچی دوايي شیخ عەبدولرەحماني خالصی یە .

تێبینی :

له ئاماده‌کردنی ئەم باسەى مه‌وله‌ويدا که‌لکيکی زۆرم له هەندى
دەسنووسى دۆستى بەريژم سەيید طاهیری هاشمی و ، هەروەها له
فۆتۆی هەندى رۆنوووس وەرگرتوووە که بەريژ عەبدولحەمیدی حوسەینی
بۆی ناردووین . سوپاسی گەرمی هەردوکیان ئەکەم .

يادی نه محمد پرېسی

نه حمدهد پرېسی کورې خه سره و چاوهش و له خیلې مکایلی جافه و
له دې پرېس (۱) له ناو هوزی نه ورؤلې دا دانېشتووه .

خه سره و چاوهشی باوکی برایه کی بووه ناوی عهلی چاوهش بووه .
هه ردوکیان له سوپای عوسمانیدا چاوهش و کاربه دهست بوون . خه سره و
چاوهش سې کور و کچیکې بووه : نه حمدهد و مسته فاو کاک نه ولا و له یلی .
عهلی چاوهشیش چوار کور و کچیکې بووه : نه حمدهد و فته تاح و که ریم و
حه مه سوورو به ییجی . له یلی خوشکی نه حمدهد پرېسی کچیکې جوان بووه ،
مه وله وی هزی لی کردووه ، وېستوویه داوای بکا ، پیا نه گه یشتووه داویانه
به شوو به نه حمدهدی کورې عهلی چاوهشی ناموزای . مه وله وی نه مجار
نه یه وی داوای به ییجی کچی عهلی چاوهش بکا ، له مرووه ووه بو نه حمدهد
پرېسی نه نووسی :

قسه یی نه که م وه ری و جی وی :

که له یلی نه وو ، با به ییجی وی

نه حمدهدیش له وه لا ما بوی نه نووسیته وه :

قسه یی نه که ی بی ری و جی وی

تو که مه جنوونی ، چو ن به ییجی وی !

(۱) پرېس : دې یه ک بوو له نزیکې هه له بجه .

واته : تو ئەگەر راسته دلت به له یلێی خوشکمهوه بووه و مهجنوونی ئەو
بوویت ، ئیستا چۆن ئەبی دل بگۆری و بیدهی به به ییجیی ئامۆزام ؟ ئەمیشیان
نه داوه تی و داویانه به شیخ عهبدولرهمان ئەبولوه فا .

له شیخ عهلا ئوددینم بیست گیرایهوه وتی ئەحمەد پرسی له ته مه نی
چواردە سالیدا له گەل عهبدوللای مرادوهیس ، به فەقێیی ئەچن بو ئۆدشه .
له رێگه دا له ته ویله لاهه دن ، له وی شهو ئەچنه ناو حەلقە ی خەتمی
موریده کانی شیخ سیراجوددینهوه ، ئەوانیش به بیانوی ئەوه که منال و
داخلی ته ریهت نه بوون ئەیانکه نه دهره وه . ئەمانیش غیره تیان قوبوول ناکا ،
هەر به وشه وه خەلیفه یهك ئەدۆزنه وه ته ریهتی له سەر ده ستا وه ره گرن و
ئادابی ته ریهتی لا فیر ئەبن و ئەچنه وه ناو حەلقە ی خەتم و ئەوه نده ی پی
ناچی ئەحمەد بو یه که م جار جهز به ئەیگری و ئیتر ورده ورده به جۆری له
ته سه وفدا پیش ئەکه وی ئەلین گه یشتوو ته پله ی (رجال الغیب) ی .
له م باره وه مه وله وی ئەلی :

بریا وه بالای کالای ره ئیسی
(رجال الغیب) ه ئەحمەد پرسی

ئەحمەد پرسی له پرا ده به دهر زۆر جهز به ی لی هاتوو وه ، له به ره وه به
(كاك ئەحمەدی مه جذوب) ناووبانگی دهر کردوو . ته نانهت گه لی جاریش
له سه ره راهه رای حاله تی جهز به لای شیخ شکاتیان لی کردوو وه جار یکی شیان
شیخ دهری کردوو ، به لام ئەو هاتوه ته وه بۆلای و به دهم جهز به وه ئەم
شیعه ی وتوو :

رشتهء در گردنم انداخت دوست
می کشد هرجا که خاطرخواه اوست

ئەحمەد پرسی زۆر دۆستی مه وله وی یش بووه وه موو جار ی به

شیر بهر بهر کانن یان له گهڼ یه کړدووه • بۆنموونه بهرانبهر بهووه که
مهولهوی له لاواندنهوهی سهیید عهبدولسه مهدی خانه گاییدا که مار
پیوهی داوه و مردووه ، له پارچه شیریکیا وتوویه :

گول عادتشه ن بچی خار نمه بۆ
کهنج رهویه شه ن بچی مار نمه بۆ

ئهم ، ئهم بهیتهی وتووه :

نه نه ئهو ماره هر مار غار بی
پهی پابۆس پاش وه ئینتزار بی

ئیمه چهند چوارخسته کی و چهند پارچه شیریکی ئهمه د پرسیمان
دهسگیر بووه ، وا لیره دا بلاویان ئه کهینه وه :

ئهمه چوارخسته کی به کانی :

— ۱ —

ئهوسه تا چه پگهر د راست مگهر د کهم کهم
ران وه بان ران منیشتین وه هم
ئیسه هر وهختی تاسهی تو مانه ن
وه سه ودای نامه ئاموشو مانه ن

— ۲ —

هر چهنی شاهین نیم نیگاش پرتاو
بهست پهری دلهی توی دهر وون کهواو ،
یانن چهرخیا ئه ولام ئه وه هتاو ،
وانام که لیمهی (نیعه لئینقیلاو) (۲)

(۲) خوالی خوش بوو مه حمود پاشای جاف له بارهی ئهم چوارخسته کی بهو

— ۳ —

هیچ چینه وهشته ر نی یه نه ئافاق
وه فتوای جومهور مه عشه رهی عوششاق
پهی که سی وه عیشق دل سه ودایی بو
دوس نه به هانه ی خودنومایی بو

— ۴ —

ئه لعه جهب ، دیدهم ، عه جیتته ر چیشه ن
چه ند ساله ن وه تیر عیشقت دل ریشه ن
قرچه و چۆقه ی جهرگ سه نگ نه بهر تاوان
هیمای پزیسکه ش وه تو نه یاوان

— ۵ —

بینایی دیدهم ! ئه ر بشنه وان گول
که نج ئاسا ته شریف به رده نی وه گل ،
پای وی مکیشۆ جه دامانشان
نمه بو هه وهس به رامانشان (۳)

ئه مه ش پارچه شیعره کانی :

— ۱ —

فه لهك وه ناسوور .. فه لهك وه ناسوور ..
ئای چهن زامانت كه وتهن وه ناسوور ..

پارچه شیعره ی سی بهیتی (ئه ر په رسی چه نیم ..) وه ، له كه شكۆله كه یا
نووسیویه : له به هاری ۱۲۸۲ دا بو جۆمال و پاککردنه وهی (ده لێن) و
جۆگاکانی تری شاره زوور له به کراوا بووم ، کاک ئه حمه دیش هاتبوو ئه م
پینج شیعره ی وت .

(۳) کاک ئه حمه د ئه م چوارخشته کی یه ی له لاواندانه وهی دوستیکی کۆچی
دوایی کردوودا وتوووه .

هەر نه رۆی (ئه له ست) تا وه نه فخر صور
 یانهی کئی وه دهس تو نه وی خاپوور
 پهی وه قولنگ قه تل چه نی دیوانه
 وه سل شیرینت که رد وه به هانه
 ئیسه کاریت که رد ئه وان شه رده وه
 دیسان (که له لا) ت تازه که رده وه
 ئه وه سه ر ئیل خاس جای سه رکلافان
 ئه وه ئیل به گی ئیل قه یله ی جافان
 ئه وه سه فای خاطر که مه ند وه پیلان
 ئه وه نازار خاس دوور جه ره ویلان
 ئه وه قه لغان ده فع رۆی قه زای ئافاق
 ئه وه رۆسته م نه به یں ئیرانیان تاق
 ئه وه (سه عد) رۆی به در جیهان ئارای نه وه
 ئه وه هەر خاصه ی ئه وه شه وه یه لغار شه وه
 تا به ردت وه سای سه نگ مه زاران
 شیونات نازان ره عنا ره فتاران
 کورپه ئه گریجان نازاران چین
 ورده پیروزان رووی سه فحه ی جه بین
 ئه وه پاچیان وه پاچ مه ودای دوور تیخ
 ئید وه سه رف تیخ ناخوون هات جه ییخ (۴)

(۴) ئه حمده پرسی ئه م پارچه شیعه ی له به رانبه ری پارچه شیعه که ی
 مه وله ویدا وتوو که به م به یته دهس پی ئه کا :

نه سهر ديارى .. نه سهر ديارى ..
ئارۆ شهخصى ديم نه سهر ديارى
چون چهشمهى حهيات خال زه نه خ دارى
چه رخ چه م چون باز كه توون مهى تارى
شه ونم نه پرووى بهرگ گول باغ به هارى
سه يياد سه يدان چون من هه زارى
جه سه فحهى جه بين ساكار سامانى
مه كتوب بى وه ئهر شاي لامه كانى
سهر ئيل ره وئل زولف كلافانى
شهم شيوه شيرين نه سل جافانى
ديم دهس وه سهر سهر كه مان گرت مه حكهم
كيشا تا سهر سهر كيش سهر دان وه هم
خه مياو هه وادا عه له م كه رد قامهت
شه صت نهو كه مان پهى كه ردهى زامهت

كام سارا سه د رهنگ نوور پيدا وه شتهن
كشتش كشت دهشت ههر ههشت به هه شتهن

ئهميش ، وهك ئهو ، بو لاواندنه وهى قادر به گى كه يخه سره و به گى جافى
وتوو كه به گوللهى وئل كوژراوه و له گوڤستانى سه ييد خه ليل نيژراوه
له گهرميان .

من ئهم پارچه شيعره م له پرووى كه شكوله كهى خوالى خوش بوو
مه حموود پاشاى جاف نووسيوه ته وه كه له سالى ۱۲۸۲ى هيجريدا
نووسيوه ته وه و نووسيوه شيه ئه لى كاك ئه حمه د خوى له بهر بوى
خويندمه وه و منيش نووسيمه وه و وتيشى هه مووم له بهر نى به .

سه‌راسهر سارای تهن وه هووناو وهرد
 په‌ره په‌ره‌ی جه‌رگ پران پران که‌رد
 تا چه‌رخ چه‌پگه‌رد مدران وه‌پاوه
 گل مده‌ون وه زام ناسۆر نماوه
 مه‌جذوو‌بم جه‌زه‌ل ، ههر دوور نه‌ شادیم
 کوشته‌ی سه‌ره‌وئل ئیل مرادیم

— ۳ —

عه‌رزه‌ داشت به‌نده‌ی دل وه‌ خه‌م خارت
 سه‌وداییم که‌رده‌ن تاسه‌ی دیدارت
 زه‌لم و تانجه‌رو‌ی دیده‌ی پر جه‌ هوون
 بین وه‌ ره‌شک‌ئه‌فزای فورات و جه‌یحوون
 یانی‌های دیده‌م یه‌ند زۆر ئاوه‌رده‌ن
 رای قوفه‌و که‌شتی و جیسرش به‌ند که‌رده‌ن
 جه‌ قه‌لوه‌زه‌ی هوون شه‌هیدان یه‌کسه‌ر
 بی‌جا کوشته‌ی تیغ نیم‌ نیگای دل‌به‌ر
 سارای شاره‌زوور ئینه‌ چهن به‌ینه‌ن
 وینه‌ی که‌لوه‌لای ئیمام حوسه‌ینه‌ن ..
 رای ئاماو لوای قاصید به‌ند بی‌یه‌ن
 په‌وکه‌ نامه‌مان ئاموشۆش نی‌یه‌ن

— ۴ —

خالۆ ظاهر بو وه‌ زه‌ین عارف
 خالی بو وه‌شان شیوه‌ی ته‌عارف

مشيا من وهى دهر د بى سامانه وه
وهى صهفای ئامای صه د ئامانه وه

هه ی هوو ده مئ بى ته شریف بوهر دام
دهس وهى زینده گبی عه به ت نه کهردام

به لام مالوومه ن شك نه داروو لیش
مه رهوونه ن ئوموور په ری وهخت ویش (ه)

(ه) ئه حمه د پریسی براده ریکی ئه ده بدۆستی بووه ناوی میرزا موحه ممه د
بووه ، له گه ل میرزا مه حموودی برای له دئی (میرا ولی) دانیش توون
له نزیك هه له بجه . برایه کی تریشی بووه میرزا عه بدو لالا ناو مه نسووبی
وه سمان پاشای جاف بووه . ئه مانه له وچه رخه دا دیاری بوون و دهوریان
بووه .

میرزا موحه ممه د کوریکی ئه مرئ ، ئه حمه د پریسی یش نامه ی پرسه و
سه رخۆشی لی کردنی بو ئه نووسی ، ئه ویش به م پارچه شیعره وه لامی
ئه داته وه :

خاڵۆ ! وه دیدهی ئازیز خاڵۆت
وه ناله ی وه یاد دووری تو ناڵۆت
جه وساو ه خاڵۆت ئازیزش مه رده ن
رۆم جه شه و تار ته و فیر نه که رده ن
ظو لمت بى وه لام سه ر هه رد ئیلاخ
هه م ها گه رمه سیڕ بین وه (ئاخ و داخ)
(قه سر) و (بی شکان) صه فای سه ر بیر
سه یر سه یرانگهی سه ر سه راو (دیره)
مه زه ی قه تاره ی قازان نه قه تار
گومه ته ی جه یران نه باغچه ی (حه سار)
سه یر هاژه ی تاف ساف (قۆره توو)
نیگای ناز نه عه ین ئاهووی سه ربه سوو
ته ماشای بینای (حه وش) خو ش بو نیاد
ته جره به ی ته صویر تاقه که ی فه ره اد

ئەر پەرسى : چەنیم چەنى پەژاران
ئەلبەت مالوومەن جە لای نازاران
تا جەلای جەبەهەى لەیلەى ھەرشىوہن
قەیس ھەر رۆ تەرزى دىوانەو لیوہن
تا نیم نىگای عەین دیدەى ھەویوہن
من مەرگم میوان ، دەردم نصیوہن

سەید بەندەى دڵ وە خەم خەستەت
عەبدوللای وە ئەر حەق کە مەر بەستەت
دانەى خەزانەى (لاریب) نە جى پاك
مەمنوون خەلات فاخیرەى (لولاك)
رەشحەى بەحر نوور چەشمەى وشكاویژ
گول غونچەى گولشەن رەوضەى صەفاریز
خەطاط سەرمەشق عیشق نەوھالان
داخ دڵ خال خال خەيال خالان
نە سەر تەختانچەى تەن نە چەمەى چەم
تەوحید سەرايش مەیۆ صوفى خەم

لەذیبى شنۆى شکارگەى (سەرنەفت)
لیم بى یەن وە ژار مەندەى تاس ھەفت
جا ئەحمەد پرىسى ئەو پارچە شیعەرەى بۆ ئەنووسى کە لەسەردوھ
نووسیمانەوھ .

نه وپايز هيچر وه وەيشوومه‌ی دهر د
وه‌لگ سووه‌یل ره‌نگ شادیم به‌راوه‌رد

ئه‌ر ئه‌ده‌ب جه‌ یاد تو‌ نه‌که‌رده‌بی
سفته‌ی ته‌ن شه‌مال صه‌د جار به‌رده‌بی

ئه‌ورۆ ده‌فته‌ردار رای (ما فی‌العدم)
خامه‌ی سه‌رنوشت دا نه‌ رووی ره‌قه‌م

هه‌ر کالای جه‌لاش وه‌ من سپه‌رده‌ن
لیقاشان جه‌ عیشق من په‌یدا که‌رده‌ن

هالای نه‌ووهار لوطفت پیواره‌ن
جه‌و بی غونچه‌ی عیشق من نادیاره‌ن

ئه‌رامه‌نده‌ی به‌خت به‌نده‌ی دل ئه‌و‌گار
چ خاک وه‌ سه‌ر که‌م ، وه‌ چیش که‌م مدار^(٦)

سالی له‌دایک‌بوون و مردنی ئه‌حمه‌د پرسی نازانم • ئه‌حمه‌د پرسی له‌
دیی پریس دانیشتوووه‌ هه‌ر له‌ویش کۆچی دواایی کردوووه‌ • له‌
گۆرستانه‌که‌ی (مله‌ی مزیار) له‌ ژوور دیی پریسه‌وه‌ ، له‌ لای راستی ئه‌و
رینگاووه‌ که‌ له‌ پریسه‌وه‌ ئه‌رۆشت بو‌ (نه‌ورۆلیی پارچه‌) به‌ خاک سپه‌راوه‌ •

(٦) ئه‌حمه‌د پرسی ئه‌م پارچه‌ شیعه‌ی بو‌ شیخ عه‌بدوڵلای داخی نووسیوه‌،
له‌ وه‌لامی پارچه‌ شیعیکیا که‌ له‌ باسی (دۆستانی مه‌وله‌وی) دا
بلاومان کرده‌وه‌ .

ياري شيخ عبدوللای مرادوہیس

ئەم ذاتە لە سەیدەکانی تاوہ گۆزی یەو لە گەل مەولەوی خالۆزاو پوورزان^(۱) . پیاویکی پیاوانەو لی ھاتوو بووہ . تەریقەتی لەسەر دەستی شیخ سیراجووددیندا وەرگرتووہو لە سەردەمی شیخ بەھائووددینیشدا ھەر بەردەوام بووہو لە سەردەمی شیخ ضیائووددینیشدا پڕی وشوینی ئیرادەت و دلسۆزی تیکنەداوہ . لە دئی (کیوہ پڕی) ی مەشھوور بە (بەشی ئەحمەدبەگ) دانیشتووہو خەریکی پڕی بەدی یی کردنو ئامۆژگاری و پیگەیانندی موسولمانانی ناوچەیی شەمیران و تاوہ گۆزی خوار و ژوور بووہو زۆرجاریش بۆ ئەم مەبەستە بە دیھاتی ئەو ناوچانەدا گەراوہ مریدی گرتووہو^(۲) ھیناونیەتیە

(۱) لە لاپەرە ۴۱۲ - ۴۱۳ ی ئەم کتیبەدا ، لە باسی (دۆستانی مەولەوی) دا و تم : وای بۆ ئەچم (شیخ عەبدو للای داخی) ئەم (شیخ عەبدو للای مرادوہیس) ہ بئ .

(۲) یەکی لە مریدەکانی سۆفی یەک بووہ فەتاحی ناو بووہو بە فەتاحە گورگە بەناووبانگ بووہ . ئەم سۆفی یە زۆر جار جەزبەیی لی ھاتووہو بەشی زۆری وەختی بە کەژو کیوو چۆلی یەوہ بووہ . ئەلین ئەوہندە لە کەژو کیوو چۆلی ماوہ تەوہ مەر و بزەنە کیوی ئولفەتیاں لە گەل گرتووہو لی نەسلەمیونە تەوہو ھاتوونە تە نزیککی و ئەمیش ھەمیشە خوی پی بووہ خوی داوونە تی . پۆژی لە پۆژان بە عادەتە کەیی خوی ھەندئ خوی لە گەل خوی ھەلئە گری و ئەروا بۆ کیو . مەر و بزەنە کیوی کۆئەبنەوہ لە دەوری ، ئەمیش خویان بۆ دائەکا ، بەلام ئەوان نایەن خویکە بخۆن و ئەسلەمیونەوہ . فەتاح زۆر لەمە سەری سوور ئەمینی ، نازانی بۆ وایە ؟ دەس ئە کوتی بۆ گیانی خوی ئەبینی چەقۆیەک لە گیرفانیایە . تومەز حەیانەکان بۆنی چەقۆکەیان کردووہ بۆیە نایەنە لایەوہ خویکە بخۆن . فەتاح چەقۆکە لە گیرفانی دوردینی و تا ھیزی تیایە فری ئەدا ، جا حەیانەکان دینە سەر

ریزی طه ریهت ، تا له ۱۳۱۲ ی هیجره تدا له (کیوه ری) کوچی دوا یسی کردوو له گورستانی (کلاوسوور) به خاک سپیراوه .

له ریزی نه و که رانه تانه دا که دراونه ته پال شیخ عه بدوللا نه گیر نه وه کاتی که محمود پاشای جاف له نهسته موول دهس به سهرو خانه شاری بووه ، شیخ ضیائوددین به سهفه ر نه چی بو شه میران . هه ندی له خزمانی پاشا نه رۆن بو لای داوای لی بکه ن دو عایه کی خیر بکا به لکو نه مه خواجه گیرا بی و محمود پاشا بیته وه بو کوردستان . له وکاته دا که نه مانه داوا که یان باس نه که ن بو شیخ ، شیخ عه بدوللای مرادوه یسیش له مه جلیسی شیخدا نه بی . شیخ ضیائوددین وه لای میان نه داته وه : تا چل رۆژی تر دیتته وه . شیخ عه بدوللا به حالی جه زبه وه راست نه بیته وه نه لی : تا من مابم نابی بیته وه . قه زاوقه دهر وانه بی شیخ عه بدوللا پاش مانگی له و قسانه کوچی دوا یی نه کاو محمود پاشایش پیش نه وه ی چل رۆژه که به سه ربچی و پاش مردنی شیخ عه بدوللا به چه ند رۆژی نه که ریته وه .

خویکه وه هه مووی نه لیسنه وه .

له شیخ عه لائوددینم بیستوو گیرایه وه وتی : فه تاحه گورگه هه رچه ند مریدی شیخ عه بدوللای مرادوه یس بووه ، به لام هه ر خوی به مریدی شیخی باو کم (ضیائوددین) داناوه . شه ویکیان به هار نه بی ، نه رخانه وان سوور ، سیروان هاتوو ، فه تاح له مالی خویا له شه میران جه زبه ی لی دی و له مال دیتته دهر ، ته ماشائه کا وا باو کم له خواری شه میرانه وه وه ستاوه ، فه تاح نه روا بو لای . که نه گاته نه وی ته ماشا نه کا ، له و به ری سیروانه وه یه ، نه نیشیته سه ر سیروان و لی نه په ریته وه نه م بهر . ته ماشائه کا ، له ویایشا نه ماوه ، له دواوه تره . هه ر به م جو ره هه ر تاوی شیخ له شوینیکا نه بینی ، تا پاش رۆژ بوونه وه نه گاته بیاره . شیخ عه لائوددین وتی : ته ماشامان کرد وا فه تاح به جه زبه وه خوی کرد به هه وشى خانه قادا . پیموت : فه تاح نه م هه راهه رایهت له چی یه ؟ وتی : لیم گه ری ، برا ، برۆ له باوکت پرسه ئیمشه و چه ردیکی داومه تی و له کو یوه گه یاندوو میه ته ئیره !

یادی شیخ عبداللای قرطبی قهره داغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدوللەطیفی کۆری شیخ عەبدوللای کۆری
شیخ عوئمانی کۆری شیخ عەبدوللەطیفی کۆری شیخ مەعرووفی ^(۱) کۆری
شیخ موحمەد حەسەنی کۆری شیخ شەمسووددینی کۆری شیخ
عەبدولغەففاری کۆری مەلا گویشایی کۆری شیخ موحمەد مەردۆخە •
بەمجۆرە دیارە کە ڕشتەیی نەسەبی ئەم ذاتە لە زانایانی خاوەن پایەیی بەرز
بوونو بە بلاوکردنەووەی ئایین و زانست سەرزەویی کوردستانی ئاوەدان
کردووەتەووە •

شیخ عەبدوللای قوطب لە ١٢٣٤ی هجریدا لە زەردیاوای قەرەداغ
لەدایکبووەو لە خزمەتی باوکیا خویندووێه و هەر لە سەرەتای تەمەنیا
گەشتوووەتە پایەیی بەرزیی زانیاری و ئیجازەیی دەرس و تەنەووەی وەرگرتوووە •
هەر و لە شازدە سالییدا چوووە بۆ خزمەتی شیخ عوئمان سیراجووددین و
تەمەسسوکی پێی کردوووە و مەشغوولی سولووکی تەریقەت بووەو لە ماوەیەکی
کەمدا پێگەشتوووە و ئیجازەیی ئیرشادی دراوەتی و ، ئەمیش ئیتر دەستی
کردوووە بە ئیرشاد و ڕێپیشاندانی موسوڵمانان ^(۲) •

(۱) ئەم ذاتە لە گۆرستانی (دەرەقوولە)ی خوار چەمی بیارە بە خاک
سپێراوە . وایاوە کە لە سەفەردا بووە لەو شوێنەدا نەخۆش کەوتوووەو
کوچی دواایی کردوووە •

(۲) لەبارەیی ئیجازەیی خەلافەت وەرگرتنی ئەم ذاتەو شیخ موحمەدەیی

ئەم ذاتە ھەروا تەریقەتی قادری و سوھرەوہردی و مەولەوی [تەریقەتی
مەولانا جەلالوددینی رۆمی] یشی وەرگرتووہ و بەمبۆنەيەوہ مۆریکی بۆ
خۆی ھەلکەندووہ لیی نووسیوہ (عبدالله النقشبندی القادری السھروردی
الجلالی) •

ئەم ذاتە لە ۱۲۵۹دا لە تەمەنی بیست و پینج سالیدا کۆچی دوايی
کردووہ •

برایەوہ ، بگەرێرەوہ بۆ باسی «ھاتنی شیخ عوتمان بۆ خانەقای مەولانا
لە سولەیمانی بە تکای ئەحمەد پاشای بابان بۆ ماوہیەك» لە لاپەرە ۱۷ –
۲۰ی ئەم کتیبەدا •

یادی به یاد شاگردی نادره گزینی

ئەم ذاتە لەپشتا لە (سەيید رەجەب) دا لە گەڵ مەولەوی ئەگەنەو
بە یەك ، واتە ئەمیش لە نەوہی مەلا یوسف جانی کوری مەلا ئەبووبە کری
موصەننیفە •

۴م ذاتہ ہرچہ نہ خویندہ وار بووہ ، بہ لام لہ ریگای تہ صہ وفہ وہ
گہ یشتو وہ تہ پلہ یہ کی بالای دہروون پاکی و راست پیژی •

ئەگېرنەۋە جارىكيان لە شوينىك ئەبى ، لوتى لەو شوينە خەرىكى
زورنالىدان ئەبن ، ئەمىش باش گوئى بۆ زورناكەيان شل ئەكا • پىئى ئەلەين :
مامە شاكەرەم بۆ گوئى لى ئەگرى ، زورناكەرەمە • ئەۋىش ئەلەي : رۆلە ،
بەقوربانى چاۋەكانتان بەم ، چۆن دلتان دى وا بلىن ، بۆ نازانن ئاخىرى
ئاۋازەكەى دىتەۋە سەر (ئەللا) ؟!

جاریکیشیان له تهوێله له جهماعه تا نوێژ ئه کا ، که لی ئه بنه وه کا برای
هاوشانی ، که دیاره خوینده وار بووه ، پیتی ئه لی : کور ه کا برا ! نوێژه که ت
هه مووی غه له ت بوو ، بو رهوانی ناکه ی ؟ ئه میش وه لامی ئه داته وه ، ئه لی :
به سه ده قه ت به ! من عه وامم ، زمانم له مه زیاتر قابیله تی نی به ، به لام ئه ی
تو بو ناچی ئیمان ه که ت ره وان بکه ی ؟

سالی له دایک بوونو کوچی دوايي سهييد شاکه ره م نازانم ، به لام
 ناگام لی به چهند کوری له پاش به جی ماوه ، به کیکیان سهييد قادر ناویک
 بوو له (گومه) دائه نیشته •

باری شیخی بورهان

ئەم ذاتە ناوی یوسف و لەقەبی شەمسووددین و خەلکی دێی (بورهان) و لە ھۆزی (بلباس) بوو • پاش ئەوەی لە خۆیەندا ئەگاتە پلە و پایە یەکە بەرز ، ئەروا بۆ ھەورامان و لەسەر دەستی شیخ عوتمان سیراجووددیندا تەمەسسوک ئەکا و خەریکی ئادابی تەریقەت ئەبێ ، تا پاش ماوەیەکی ئیجازەیی خەلافەت وەرئەگرێ و ئەگەرپیتەو بۆ ولاتی موکریان و دەست ئەکا بە ئامۆژگاری کردن و پێشاندانی موسوڵمانان •

ئەم ذاتە یەكەمجار لە دێی (بورهان) و پاشان لە (شەرف کەندی) و ئەوجا لە (سۆلاقان) ئێرشادی کردوو ، لەمە ی دوایی یاندا خانەقایی دروست کردوو •

ئەم ذاتە گەلی سێفەتی پیاوانە ی تیا بوو وەك ئەو کە :

(١) لەسەر ھەموو موریدیکی پێویست کردوو ئەگەر نەخویندەوار بێ دەرزێ قورئان بخوینێ بە تەجویدەو و ھەموو پۆژی بە گۆڕە ی ترانا دەوری ھەندیکی بکاتەو •

(٢) ئەھمیت دانی بە سوننەتی پیغمبەر دروودی خوای لی بێ ، بەتایبەتی لە ئادابی دەس نوێژ و نوێژو و مەناسیکی ھەجدا •

(٣) برباری داو و لەسەر ھەموو مەنسوویکی کە نانی کاسبی و رەنجی

شانی خۆی بخوا ، مه گهر تووشی دهر دیکى وا بووبی که ریگای کاسبی کردنی
لی گرتبی ، ئەو ئەتوانی دانیشی و خەلک خزمەتی بکەن .

(۴) خۆیشی بوخۆی کاسبی کردوووە نانی خانەقای له کەسبی دەستی
خۆی داووە سالانه ئەوەنده بهروبوی کاسبی و کشتوکالی بوووە زەکاتی
مالی به گەلی کەسی هەزارو کەم دەسه لات داووە دئی (ئاغەبلاخ) ی کپیووە
وەقفی کردوووە بو هەزارانو کەسانی عیادەتکارو ریوارانی خانەقاکی .

(۵) که له ۱۳۳۳ دا نهخۆش کهوتوووە (۱) وەسیهتی کردوووە له کورانی
کەسیان جیی نهگریتهووە ، چونکه کەسیان سولووکی تهریقەتی ئەبووە
شایانی ئیرشاد کردن نهبوون . کاری وا له هەموو کەسیک ناوەشیتهووە
نیشانهی پلەیهکی بهرزی راستگویی به له گەل خواو خوو خەلکدا . بو
سەرپەرشتی کردنی کاروباری ئەوقافی خانەقاکی ناوی دوازدە کەسی
به پز هیناوە . هەروا بریاری داووە پاش مردنی ئەو دوازدە کەسه هەموویان،
ئەهلی خانەقا خۆیان به کیك هەلبێژێرنو بیکەن به سەرپەرشتی کەری
کاروباری خانەقاو ئەوقافی خانەقا .

له ئەنجامی ئەم رهوشته بهرزانیهووە بوووە شیخ موحهممەدی کوریشی
وا پهروهردە بوووە کهوا له گەل ئەویش که مه لایه کی زاناو پایه بلند بوووە
نهیهشتوووە به ناوی شیخیهتی بهووە کەس دەسی ماچ کات .

شیخی بورهان به سەر تهپۆلکهیه کی بهرزەووە له نزیکي خانەقاکیا
به خاک سپێراوە .

(۱) هەر لهو ساله دا بهو نهخۆشی به کوچی دوایی کردوووە .

باری حاجی شیخ ئەبووبە کری لەولیری

شیخ ئەبووبە کری کۆری مەلا موحەممەدی ھەرشەمی ھەولیری پیاویکی ھەلکەوتووی بە ھەرمەندو خاوەنی رەوشت و خوویەکی بالا بوو • لای باوکی دەستی کردوو بە خویندن و تا بوو بە مەلا و ئیجازە وەرگرتوو ھەر لای ئەو بوو • پاشان ناووبانگی ئیرشادی شیخ عوتمان سیراجوودین رای کیشاو بوو تەوێلەو تەمەسسوکی لا کردوو تا ئیجازە خەلافەتی وەرگرتوو خەریکی ئادابی تەریقەت بوو •

شیخ ئەبووبکر لە گەڵ خەریک بوونی ئیرشادا دەرزیشی وتوو تەو ھەمیشە فەقیی چاکی بوو • مەشھوورە کەوا تەفسیری بەیضاوی زۆر باش زانیو ھەرچەند لە دەرزو تەو ھەو بوو تەو تەزییحیک (استغفر الله) ی کردوو • لایان پرسیو ئەم تەزییحە ئیستیغفارە ھەموو جاری پاش وتەو ھەو دەرزی تەفسیری بەیضاوی لەبەر چییە ؟ وتوو یە : لەوانە یە لە توانای دۆزینەو ھەو دەرختنی مەعنا و ڕدەکانی تەفسیرە کەو تیگەیان دنی فەقیو تووشی خۆلای بایی بوون و خۆ بە زانا زانین بێم و ئەو ھەش سیفەتییکی ناپەسەندەو ئەو ئیستیغفارەم لەو یە تا خوای گەورە بەھۆی ئەم سیفەتە ناپەسەندەو لە ئەوابی دەرزو تەو کە بێ بەشم نەکا •

باری شیخ نه بی ماویسی په واندزی

ئهم ذاته مه لایه کی گه وره و زاناو مرویه کی به هر مه ندو خوشنوو سیکی به ناووبانگ بووه • لهو سهرده مه دا که ئهم له خویندن ئه بیته وه و ئیجازه وهر ئه گری و ئه بی به مه لا ، ده نگوباسی شیخ عوثمان سیراجو ددینیش بلاو ئه بیته وه ، هه والی هه ندی گوftarو په فتاری به دلی ئهم نابی • بو ئه وهی به راستی له مه سه له که بگات ریگای بیاره ئه گریته بهر که باره گای سیراجو ددین له وده مه دا له وی بووه • که ئه گاته بیاره یه که م که س دیته ری شیخ عه لی ته ویله یی بووه که یه کی بووه له خه لیفه کانی شیخ عوثمان سیراجو ددین ، به لام شیخ نه بی نایناسی •

شیخ عه لی ، پاش حه سانه وه لی ئه پرسی بوچی هاتووه بو بیاره ؟ ئه ویش ئه لی ده نگوباسی ئهم شیخ عوثمانه و مریده کانیم بیستووه و له زور شت نارمه حت و دلگرانم ، هاتووم بز انم راستی یه که ی چونه ؟

شیخ عه لی یش ئه لی : کاکه ! تو وهك من نایانناسی ، ئه گینا زورتی نارمه حت ئه بووی •• ئه مانه گه لی جار پوژووی په مه زان ناگرن ، زور جار له جیاتی نوژی چوار رکاتی دوو رکات ئه کهن • وایش ئه بی له په نامه کیدا کچی خه لکی ماچ ئه کهن ••• شیخ نه بی بی ئه وهی وردیته وه مه عنای ئهم قسانه ی شیخ عه لی چی یه ، ئه وه نده ی تر تووره ئه بی •

که هه لئه ستن ئه چن بو مزگه وت بو نوژی ، گه لی له مریده کان به ریزو حورمه ت لی گرته وه به پیری شیخ نه بی یه وه دین • شیخ نه بی به مه توژی

دلى ئەھسەسەتەۋە دېتەۋە سەر خۆى • لەۋبەينەدا لە قسەۋ باسى خەلكە كەۋە
 شېخ ەلىش ئەناسى ، پرووى تى ئە كا لىي ئەپرسى ئەلى بۆ خاترى خوا
 مادەم تۆ شېخ ەلىي تەۋىللەيت بۆچى و چۆن ئەۋ قسانەت بۆ كردم و
 مەبەستت چى بوو ؟ شېخ ەلىش ۋەلامى ئەداتەۋە ئەلى كا كە مەلا ،
 ماشەللا تۆ ئەۋەندە بە عىلمە كەى خۆت ئەنازىت و لە خۆت بايىت ، تەنانەت
 ئەۋ شەرەش كە بە دەرز خويندوۋتەۋ بە خەلكى ئەلئىتەۋە فەرامۆشت
 كردوۋەۋ رەفتارى پى ناكەى ! جا پاش مەدح و تەعرىف كردنى شېخ عوتمان
 سىراجوددىن و مەنسۇبەكانى ، بۆى پروون ئەكاتەۋە كە مەبەستى لە
 پروۋونە گرتى جاروبارىان ، كاتىكە كە نەخۆش بن يا بەرپوۋە بن •
 مەبەستىش لە دوو ركات نوژ كىردىان لەجياتى نوژى چوار ركاتى ، ھەروا
 كاتىكە كە لە سەفەرى درىژا بن • ديارە كە ژنىش دىنن ژنەكانىان كچى
 خەلكن و ھەر بەنھىنىش ماچيان ئەكەن نەك لە بەرچاۋى خەلكا • ئىتر
 شېخ نەبى شەرم ئەىگرى و بەخۆيدا ئەچىتەۋە كە چۆن لەم (مەتەل) ەى شېخ
 ەلى تى نەگەشتبوۋو لەخۆيەۋە گومانى خراپى بردبو (۱) •

(۱) لەم شېخ ەلىيە ھەروەك خواناسىكى بى درىخ بوۋە ، زۆر نوكتەچىش
 بوۋە • ئەۋ سەرگوزەشتەيەى ئىستا گىرامانەۋە ، ئەتوانرى بە نوكتەيەكى
 خۆشش دابىرى • نوكتەيەكى تى ئەۋەيە پروژىكىان كورەكانى شېخ
 سىراجوددىن برسىيان ئەبى پى ئەلەن كا كە ەلى قاۋەلتىيەكمان بو
 رىك بىخە ، ئەۋىش ئەلى فەرموون با لە (يەكاۋە) تىرتان بكەم • يەكاۋە
 جۆرە قوبلىيەكى برنجە لەپىشا پۆن و پىازى بۆ داخ ئەكرى و ئەۋجا ئاۋى
 بەسەرا ئەكرى و كە ئاۋە كە ھاتەكول برنجەكەشى تى ئەكرى ، ئىتر
 ئاۋى تى بەسەرا ناكى • ئەۋانىش لەگەلى ئەۋنەۋە بۆ مال • ماۋەيەك
 دائەنىش ، پاشان شېخ ەلى جامى ئاۋ دىنى لە بەردەمىانا دائەنى و
 ئەلى فەرموون بخۆن • ئەۋانىش دائەمىنن و ئەلەن ئەى برنجەكە كوا ؟
 شېخ ەلى ئەلى : برنجى چى ؟ من گەتى (يەكاۋە) م پىدان ، ئەم ئاۋەش
 يەك ئاۋە ئاۋى تى نەكراۋە بەسەراۋ لەۋە زىاترىش شكنا بەم !

شېخ ەلەدرى مەشھور كە لە بيارە ژياۋەۋ لە ۱۳۵۳ ى ھىجرىدا
 نە تەمەنى ھەشتا سالىدا كۆچى دوايى كردوۋە ، كورى ئەم شېخ

له کورتی بیرینه وه شیخ عه‌لی پاش به‌خزمه‌ت گه‌یشتنی شیخ عوثمان
 زۆری ئه‌چی به‌دلاو ته‌ریقه‌تی لا وه‌رئه‌گرئ و پاشان ئه‌یشبی به‌خه‌لیفه‌ی و
 ئیجازه‌ی ئیرشادکردنی موسولمانانی ئه‌دریئت و ئه‌گه‌رئته‌وه بو ولاتی خۆی •
 شیخ نه‌بی به‌تایبه‌تی له‌ زانیی شه‌رعه‌دا ده‌ستیکی بالای بووه‌و گه‌لی‌جار
 له‌باره‌ی مه‌سائیلی شه‌رعه‌وه له‌ گه‌ل مه‌لایانی سه‌رده‌م که‌وتوو ته‌موجاده‌له‌و
 گفتوگۆو له‌ئه‌نجاما ده‌رکه‌وتوو که‌ قسه‌ی ئه‌م راست و موافیقی شه‌رعه‌ •
 شیخ نه‌بی له‌ ۱۳۰۱ی ه‌جریدا کۆچی دواایی کردوو •

عه‌لی‌یه‌یه . شیخ حه‌یده‌ر خواپه‌رستیکی به‌ناووبانگ و شه‌رع‌زانیکی
 که‌م‌هاوتا بوو . خه‌تیشی ئیجگار خۆش بوو . عومری خۆی به‌
 خواپه‌رستی و وتنه‌وه‌ی ده‌رزی شه‌رع و قورئان خویندن ئه‌برده‌سه‌ر .
 له‌ گۆرستانی (مله‌گای چنار) له‌ بیاره به‌ خاک سپه‌راوه .

یاری حاجی شیخ ئەمینی خاڵ

ئەم ذاتە کۆری شیخ موخەممەدی خاڵی کۆری مەلا ئیسماعیلی کۆری مەلا موخەممەد فای کۆری مەلا شەمسووددینە کە هاوچەرخی دروست کردنی شاری سولهیمانی بوو، ئەچیتەووە سەر مەلا ئەبووبە کری موخەننەفی چۆری •

ئەم ذاتە لە ساڵی ١٢٥٩ی هێجرەتدا لە سولهیمانی لەدایک بوو، پاش ئەوەی سەرەتای خویندنی تەواو کردووە، لای زانایانی بەناووبانگ مەلا موخەممەدی کەوانەدۆلی و شیخ عەبدولقادی موهاجیری سنەیی بوو، بە فەقێ تا ئیجازەیی مەلایەتیی وەرگرتووە، پاشان چوووەتە تەویڵە لە سەر دەستی شیخ موخەممەد بهائووددیندا تەریقەتی نەقشبەندی وەرگرتووە، پاش چەند ساڵ سولووک کردن ئیجازەیی خەلافەتی دراوەتی و ئیتر گەراوەتەووە بو سولهیمانی و دەستی کردووە بە دەرزی و تەنی فەقێیان و بە رێنموونی کردنی موسولمانان •

ئەم ذاتە دەستیکی بالایشی لە زمانی کوردی و عەرەبی و فارسیدا بوو، ئەو حەوت چامەییە لە رێی حەجدا بە فارسی و توونی، نموونەییەکی بەرزی ئەدەبی فارسین •

ئەم ذاتە لە ئاست ژبانی دنیا دا زۆر گۆشەگیر بوو، چ لە سەر دەمی عوسمانی و چ لە سەر دەمی ئینگلیز و چ لە پۆژانی فەرمانرەوایی شیخ

مهحموودی حهفیدو چ له سهردهمی حوکومهتی عیراقدا هیچ پایه و پله و
مانگانهیه کی له دهولت وهرنه گرتوو ه .

ئهم ذاته له ۱۳۵۰ دا کۆچی دواایی کردوو ه له گۆرستانی گردی
سهیوان به خاک سپیراوه (۱) .

(۱) ئهم ذاته باپیری جهنابی شیخ موحهممهدی خاله که خاوهنی کۆمهلیک
دانراوی ئایینی و ئهدهبییه به کوردی و عهرهبی .

یادی مەلا ئیبراهیمی بیاره

مەلا ئیبراهیمی کۆری مەلا ئیسماعیل که مودەرپریس بوو له دێی بیاره ، یه کێ بوو له مەلا گەوره کانی کوردستانی چهرخی خۆی • مەلا ئیسماعیلی باوکیشی هەروا مەلایه کی چاک بوو • ئەگێر نه وه کاتی که کۆچی دواایی کردوو ، بیارهیی له ناوخوايانا ئەکهونه قسه کردن ، یه کیکیان به تانه وه ئەلێ : ئەری • • ئەری • • مەلا ئیبراهیم دەرز به فهقیکانی باوکی ئەلێ ! ئەم قسه یه زۆر کار ئەکاته دلی مەلا ئیبراهیم و له وه وه بیاره به جێ دێلێ بۆ خۆیندنی پتر • ئەچێته سولهیمانی لای زانای به ناووبانگ سهید عەبدولکەریمی به رزنجەیی که سهردهستهی مەلایانی ئەورۆژەیی سولهیمانی بوو و له مزگەوتی ئەورەحمان پاشای بابان مامۆستا بوو که ئیستا به مزگەوتی شیخ بابەعەلی به ناووبانگه — دەس ئەکاته وه به خۆیندن • پاشان دێته وه بۆ بیاره و به یارمهتیی پاشایانی بابان له جێی باوکی دائه مه زریته وه و دەس ئەکا به دەرزو تنه وه و گەلێ فهقیی پایه به رز له سەر دهستیا ئەبن به مەلا •

ئەم ذاته به تایبەتی له عیلمی رهوانبێژی (به لاغه) و عیلمی دانان (وهضه) دا زۆر به دهسه لات بوو • ئەلێن له و سهردهمه دا (عصام الدینی وضع) لای هیچ مەلایهك وهك لای ئەو باش نهخوێنراوه •

له زوبانی مەلاعەبدولقادی مودەرپریسی بیاره وه گێڕاوه ته وه که

فهرموویه تی باوڤو باپیری مه لا ئیبراهیم تا بیست و پینج پشت مه لای زاناو
گه وره بوون (۱) .

مه لا ئیبراهیم هاوچه رخی شیخ عه بدوللای خه رپانی و مه لا جه لالی
خورمالی بووه که له مه لا گه وره کانی کوردستانی سه رده می خوین بوون .

(۱) مزگه وتی ناودی بیاره که مه لا ئیبراهیم له وی دهرزی وتوه ته وه و وا
مه شه ووره له سه رده می داگیرکردنی کوردستانا له لایهن له شکری
ئیسلا مه وه دروست کراوه ، سه رداییکی تیایه به چه ندین پله کانه ئه لاین
ئه چیه خوار . له ناو بیاره ییدا وابه که قه بری پیاوچاکیک له و
سه ردابه دایه و پره له کتییی کۆن که به درێژایی سال تیی فری دراوه .
هه رچۆن بی که س راستی و ناراستیی ئه م قسه باوه ی تا قی نه کردوو ته وه .

(۲) هه رچه ند مه لا ئیبراهیم مه نسووبی هیچ کام له وشێخانه نه بوه که له م
کتیبه دا ناومان هیناون ، له به ره ئه وه ی مه لای بیاره بووه و بیاره ییش
مه رکه زیکی گه وره ی شیخانی نه قشبه ندی بووه ، به پتوستان زانی
باسی ئه میش بکه ی .

يادی حاجی سید عسری هرزی

ئەم ذاتە زانایەکی گەورەو بەناووبانگ بوو . لە وەچەي مەلا ئەبووبەکری موصەتئیفە کە ئەچیتەووە سەر سەید موصەممەدی مەشهور بە پیرخدری شاھۆ . وەکوو لە نەووەکانی خۆیم ییستوووە پشنتەي نەسەبی بەم جۆرەيە : سەید حەسەن کورپی سەید عەبدولقادرپی کورپی سەید ئیبراھیمی کورپی سەید عەبدولرەحمانی کورپی مەلا ئیبراھیمی مەشهور بە مەلا میرزای کورپی سەید عەبدولغەففاری کورپی سەید ئیبراھیمی کورپی مەلا عەبدولکەریمی کورپی مەلا ئەبووبەکری موصەتئیف ، خوا لێیان خوش بێ .

وەك ییستوووە لە فەقی بەتیدا مەشهور بوو بە زیرەکی و لەناو ھاوڕێیانیا سەرامەد بوو . ناووبانگی مەلا عەلی قزڵجی ییستوووە کە لە دێی (تورجان) مودرپرس بوو ، چوووە بۆ لای بۆ خویندن و چوار سالا لای ماوەتەووە . یەکی لەو کتیبانەي لەو سەردەمەدا لای ئەو خویندووونی حاشیەي عەبدولحەکیمی سەیاڵەکووتی بوو لەسەر شەرحی شەمسەيە لە عیلمی مەنطیقدا کە بە یەکی لە کتیبە گران و درەنگ لێ حالی بوووەکان دائەنرێ . مەلای قزڵجی لەبەرئەووەی کە فەقی زۆری لا بوووە بەئاسانی پیا نەگەشتوووە ھەموورپۆژی دەرز بە ھەموویان بلی ، پۆژی بۆ دیاری کردوون و پۆژانی یەکشەممەو چوارشەممەي بۆ سەید حەسەن تەرخان کردوووە . سبەینان دەسیان کردوووە بە دەرس تا نوێژی نیوہرۆ ، جا ئەگەر تا ئەوکاتە لێبووبنەووە ، باشە ، ئەگینا پاش نوێژی نیوہرۆو

قاوه‌لتی کردن سه‌رله‌نوی تی‌هه‌لچوونه‌ته‌وه تا لی‌بوونه‌ته‌وه • سه‌یید حه‌سه‌ن
 ئەم چوار ساله به‌م‌جۆره لای مه‌لا عه‌لیی قزلجی خویندوو‌یه و پاشان ئیجازه‌ی
 مه‌لایه‌تی لا وه‌ر‌گرتوو‌ه و گه‌راوه‌ته‌وه بۆ چۆر^(۱) و ده‌سی‌کردوو‌ه به
 ده‌رزپی‌وتنه‌وه‌ی فه‌قی و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئایین و زانست له‌و ده‌ورو‌به‌ره‌داو
 بو‌وه به‌ مه‌رجه‌ع و په‌نای خوینده‌واران و موسو‌لمانان تیکرا و فه‌قی له
 هه‌مو‌ولایه‌که‌وه روویان تی‌کردوو‌ه و ، ئه‌و‌یش هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه بو‌وه ،
 به‌چه‌شنی که جگه له‌ چه‌ند جارێ که بۆ داوه‌ریی سه‌نده‌وه‌ی به‌شه‌ مو‌لکیکی
 له‌ دئی چۆر چوو‌ه بۆ سه‌فه‌ر ، هه‌مو‌وکاتی خۆی هه‌ر له‌ چۆر و به
 خزمه‌ت‌کردنی زانسته‌وه به‌سه‌ر‌بردوو‌ه •

سه‌یید حه‌سه‌ن له‌ گه‌ل به‌رده‌وامی‌شیدا له‌ ده‌رس‌وتنه‌وه به‌ فه‌قی‌یاندا ،
 گه‌لی وه‌ختیشی به‌ کتیب‌دانانه‌وه به‌سه‌ر‌بردوو‌ه • ئه‌مانه ئه‌و کتیبانه‌ن که
 ئه‌و دایناون و من پێیان ئه‌زانم :

- (۱) حاشیه‌ی له‌سه‌ر سه‌عدو‌للای بچووک •
- (۲) حاشیه‌ی له‌سه‌ر ته‌صریفی مه‌لا عه‌لی •
- (۳) حاشیه‌ی له‌سه‌ر فه‌ریده‌ی جه‌لالو‌ددینی سیووطی •
- (۴) حاشیه‌ی له‌سه‌ر (ته‌ذیب‌المنطق) •
- (۵) حاشیه‌ی له‌سه‌ر جه‌لالی مه‌نطق •
- (۶) حاشیه‌ی له‌سه‌ر گه‌له‌نبه‌ویی بورهان •
- (۷) حاشیه‌ی له‌سه‌ر عه‌بدو‌لحه‌کیمی شه‌رح‌شه‌مسی •
- (۸) کتیبیکی به‌ ناوی (الرساله‌ الکلامیه) •
- (۹) حاشیه‌ی له‌سه‌ر ته‌فسیری به‌یضاوی • له‌م کتیبه‌یدا گه‌شتوو‌ه‌ته
 سووره‌تی (القیامه) و له‌ویدا کوچی دوا‌یی کردوو‌ه •

(۱) چۆر دئی‌یه‌که له‌ ناوچه‌ی مه‌ریوان له‌ کوردستانی ئێران •

ئەم كىتئبانهى سەيىد حەسەن لەناو مەلاو فەقىي ناوچەى مەريوانو
هەورامانا باونو دەسگىر ئەبن ، بەلام حاشىەكەى لەسەر گەلەنبەوىي
بورهان ، وەك بىستووومە ، دوو نوسخەى ھەيە يەككىيان لای سەيىد
عەطائوللاى كورەزاي و يەككىيان لای سەيىد ئەحمەدى خەلكى چاولكانى
نزىك سنەيە •

سەيىد حەسەن لە ۱۳۰۵دا لەگەل حاجى شىيخ ئەحمەدى كورى شىيخ
سیراجوددیندا رۆيشتووو بۆ حەج و ھەر لەوسەفەرەدا تەرىقەتى لەسەر
دەستى ئەودا وەرگرتووو • لەگەل ئەوەشدا زۆر دۆست و دلسۆزى شىيخ
ضیائوددین بووو خانەقاى بیارەى لە فتوايەكیدا وایاس کردووو : « سماھا
بعض المنصفین بسفینة نوح » • بىستووومە جارێکیان لەگەل ھەندى لە
سەيىدەكانى خزمى لەسەر چەند پارچە مولکێك ناکۆک بووو ، ئەو سەيىدانە
چوون بۆ بیارە کاغەزێك لە شىيخ ضیائوددین بىيئى بۆ کاربەدەستى قەلاى
مەريوان تا یارمەتىيان بىدا • لە ھەمان کاتدا ھەندى کەسى ئاژاوەگىريش
چوونەتە لای سەيىد حەسەن و وایان تىگەياندووو کە شىيخ ضیائوددین لەو
ھەرایەدا لایەنى سەيىدەکان ئەگرێ • حاجى سەيىد حەسەن بەمە زۆر
دلگران ئەبى و ھەوالەكەش ئەگاتەو بە شىيخ • شىيخیش دەسبەجى لە
بیارەو سوار ئەبى ئەچى بۆ قەلاى مەريوان بۆ لای کاربەدەستەكەو نامەكەى
خۆى لى وەر ئەگریتەووە ئەيىا بۆ سەيىد حەسەن و پىشانى ئەدا ئەلى برا ! بزانی
چىم بۆ نووسیوو ، ئەويش کە ئەيخوینیتەووە ئەيىنى جگە لە داواى ھەولدان
بۆ رێكخستیان ھىچى تیانىيە ، ھەندى مەزەرەت بۆ شىيخ دىنیتەووە داواى
لى بووردنى لى ئەکا •

حاجى سەيىد حەسەن لە سالى ۱۳۲۳دا لە تەمەنى حەفتا سالىدا كۆچى
دوايى کردوو • مەلىكولەلامى سنەيى بەمجۆرە لاواندوووتەووە :

ستوده سید فاضل حسن که در دانش
 ندیده‌است چو او دیده‌ء زمین و زمن
 زهی که بود ز هفتاد و اند سال فزون
 همیشه کار او احیای علم و شرع و سنن
 شد از دیار فنا شادمان بدار بقا
 بدان صفت که غریبی رود بسوی وطن
 نوشت از پی سال وفات او (مجدی)
 « بسوی دار بقا شد روان ، روان حسن » (۲)

حاجی سه‌یید حه‌سه‌ن چوار کوری لی به‌جی‌ماوه که هه‌موویان مه‌لا
 بوون : سه‌یید عه‌بدولقادر و سه‌یید عه‌بدولکه‌ریم و سه‌یید حوسه‌ین و سه‌یید
 موحه‌مه‌د که نه‌مه‌یان له هه‌موویان مه‌لا چاکتر بووه ، به‌لام سه‌یید
 عه‌بدولقادی کوری جیی‌گرتووه‌ته‌وه و بووه به شیخولئیسلاام • سه‌یید
 موحه‌مه‌دیشیان هه‌روا خه‌ریکی ده‌رس و تنه‌وه بووه •

(۲) نه‌م نیوه شیعره به حیسابی حورووفی نه‌بجه‌د نه‌کاته ۱۳۲۳ که سالی
 کوچی دواایی نه‌و خوالی‌خوش‌بووه‌یه •

باری مه لا عەبدولقادی مودەریسی بیاڕە

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدولرحمانی کانی کەووەیی بازیاڤی و ئەچیتەو و سەر مه لا مرادی بازیاڤ که له نه وهی مه لا ئەبو و بە کری موصه نینی چۆری و له ساداتی پیرخدری یه • له ده و روبه ری ١٢٨٥ ی هیجریدا له کانی کەو و ی بازیاڤ هاتوو و ته دنیا و وه له سوله یمانی و ده و روپشتی خویندوو یه و بیستوو مه لای مه لا عەبدولرحمانی پینجویڤیش خویندوو یه ، کاتی که ئەو نزیکه ته و او کردن و ئەم له پله ی ناوهندیدا بو و •

مه لا عەبدولقادر به نیازی خویندنی مه نطیق و ئوصوولی فقه له خزمه تی مه لا ئەحمه دی ئۆتشه دا له سوله یمانی یه و ئەروا بو هه و راماڤ • له ریڤدا له ته و یله له سەر دهستی شیخ به هائو ددیندا ته ریقه تی نه قشبه ندی وەر ئەگری • پیشتریش له سوله یمانی له سەر دهستی کاک ئەحمه دی شیخدا ته ریقه تی قادری وەر گرتبو و • که ئەگاته ئۆتشه و مه به سته که ی خو ی به مه لای ئۆتشه ئەلی ، مه لا ئەلی باری سه ختی گوزه رانی خو ی و فه قیکانی که سی تر هه لئاگری • بو روژی دوایی که مه لای ئۆتشه چاوی پی ئە که و یته و وه له باره ی خویندنی و ه پرسیاری لی ئەکا که چی ئەخوینن و نیازی خویندنی چی هه یه • که تی ئەگا هاتوو مه نطیق و ئوصوولی فقهی لا بخوینن و به تایبه تی که ئەزانی کتیبی (گه له نبه وی بورهان) ی پی یه که ئەو پیشتر نه یدی و ه ، له قسه که ی دویننی په شیماڤ ئەیته و وه جیی ئەکاته و ه • به م جوړه مه لا عەبدولقادر لای مه لا ئەحمه دی ئۆتشه یی ئەمینیته و وه تا ئەبی به مه لا و ئیجازه وەر ئەگری ، هه رچه ند نازاڤم ئاخو له ئۆتشه ئیجازه ی

وهرگرتووه ، يا له سنه پاش کوچ کردنى مهلا ئەحمەد له ئۆتشنهوه بۆ ئەوئ •
 بهلام زياتر بۆ ئەوه ئەچم كه له گه‌ليا چووبى بۆ سنه و لهوئ ئىجازهى
 وهرگرتبى ، چونكه پاش ئىجازه وهرگرتنى بووه به مهلاى دىي (كوچك
 چه‌رموو) له نزيكى سنهوه لاي ئەمينولسادات • ئيترا تا گواستووويه‌تهوه
 بۆ بياره هەر له كوچك چه‌رموو بووهو به دهرس‌پى‌وتنى فه‌قى‌يان‌هوه
 خەريك‌بووه •

حاجى مه‌لا عەبدوللاى پەسوئ خوا لىي خوش‌بى ، له بياره بۆي
 گى‌رامه‌وه وتى : مه‌نسووبى ضيا‌ئوددين بووم ، هاتبووم بۆ بياره ، مه‌لا
 عومەرى واشە‌مه‌زىنىش له سە‌رده‌شته‌وه هاتبوو بۆ بياره • رۆژي‌كيان
 شى‌خ پىي‌فه‌رمووم مه‌لا عەبدوللا ئەم كاغه‌زه‌م نووسيوه بۆ مه‌لا عەبدولقادري
 مودە‌ررپىسى كوچك چه‌رموو ، له گە‌ل مه‌لا عومەرا بۆي بيه‌نو پىي‌بلىن به
 ناوونىشانى ئەو خەوه‌ى شە‌وى ٢٧ى رە‌مه‌زان ديويه ، چى‌يان پىي‌وتوو
 رە‌فتارى پىي‌بكا • ئىمه‌يش رۆش‌تىن و پاش چە‌ند رۆژ به زە‌حمەت گە‌يش‌تىنه
 ئەوئ و نامە‌كه‌مان دايه‌و خوئنديه‌وه • وتى من به بىي‌ئىجازهى حاجى مامۆستاي
 ئۆتشنه‌يى هىچ ناكە‌م • فه‌رموون با برۆين بۆ خزمە‌تى بۆ سنه بزائين ئە‌لى
 چى ؟ رۆش‌تىن و عە‌رزى‌کرد ، فه‌رمووى : مه‌لا قادر تۆ ئىستىخاره ب‌كه‌و
 منىش ئىستىخاره ئە‌كه‌م تا بزائين ئە‌نجام چۆن ئە‌بى • شە‌و نووستين • سبه‌ينى
 حاجى مامۆستا هات فه‌رمووى من وام حالى بووه هە‌ركە‌س له گە‌ل شى‌خ
 عومە‌ر بىي‌قازانج ئە‌كا • مه‌لا عەبدولقادريش وتى منىش هە‌ر شتىكى‌وام
 حالى بووهو قە‌رارى‌دا بىي‌بۆ بياره (١) • جا ئىمه‌ عە‌رزمان‌کرد خەوه‌كه‌ى
 رە‌مه‌زانت چى‌بوو ؟ وتى له‌خە‌وما له حە‌وشى خانە‌قاي تە‌وي‌له كۆ‌رى
 شە‌ر‌به‌ت‌خۆرى بوو ، شە‌ر‌به‌تيان ئە‌گى‌را • منىش پرسىم ئە‌مه چى‌يه ؟ وتيان
 شە‌ر‌به‌تى ديارى‌کردنى مه‌لا عەبدولقادره بۆ مودە‌ررپىسى مە‌درە‌سه‌ى شى‌خ

(١) له‌باره‌ى ئە‌م مە‌سه‌له‌وه بگە‌رێ‌ره‌وه سە‌ر لا‌پە‌ره ٢٤٢ - ٢٤٥ى ئە‌م كتيبه‌.

عومەر ضیائو ددین • جا ئیمه‌یش عەرزمان کرد وتمان مادمه‌م ئه‌مه‌ت دیوه‌، ئه‌م
پرسیار و هاتوچۆته‌ بۆ کرد ؟ وتی ئاخر خه‌و نابێ به‌ ده‌لیلی شه‌رعی وه‌کو
ئستیخاره‌ •

پاش دامه‌زرانی مه‌لا عه‌بدولقادر له‌ بیاره‌ شیخ ضیائو ددین فاطمه‌ ناوی
کچی خۆی لی ماره‌ ئه‌برێ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوی بین به‌ هاوبه‌ش و هاومالی
یه‌ك • به‌م خزمایه‌تییه‌ مه‌لا عه‌بدولقادر چه‌ند قات دلی گهرمتر ئه‌بێ و
چالاکانه‌تر ئه‌که‌وێته‌ مه‌یدانی ده‌رس و تنه‌وه‌و خزمه‌تی دین و پایه‌ی له‌ناو
کوومه‌لشدا به‌رزتر ئه‌بێته‌وه‌و فه‌قی له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پروو ئه‌که‌نه‌ بیاره‌و
مه‌دره‌سه‌ی بیاره‌ ئه‌بێ به‌ مه‌لبه‌ندیکی گهره‌ی خویندن •

مه‌لا عه‌بدولقادر پاش ئه‌وه‌ی که‌ دێته‌ بیاره‌و له‌وی ئه‌بێ به‌ مه‌لا ، بۆ
جاری سیه‌م ته‌ریقه‌ت وه‌ر ئه‌گرێ و ئه‌مجاره‌ ئه‌بێ به‌ مه‌نسووبی شیخ عومەر
ضیائو ددین و سه‌ره‌رای خه‌ریک بوونی به‌ ده‌رس پێ و تنی فه‌قی یانه‌وه‌ ،
بۆخۆشی خه‌ریکی سولووک ئه‌بێ و له‌مه‌یدانه‌شدا پله‌ی به‌رز ئه‌بێته‌وه‌ •

له‌ سه‌رده‌می مه‌لا عه‌بدولقادر دا بیاره‌ مه‌لبه‌ندیکی گهره‌ی خویندن
بووه‌ له‌ کوردستان و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ فه‌قی پروویان تی کردووه‌و زۆر جار
فه‌قی (موتته‌هی) هاتوون له‌وی ئیجازه‌یان وه‌ر گرتووه‌ • وای لێره‌دا ناوی
هه‌ندی له‌و مه‌لا گه‌ورانه‌ باس ئه‌که‌ین که‌ لای مه‌لا عه‌بدولقادر ئیجازه‌یان
وه‌ر گرتووه‌ له‌ بیاره‌ :

- ١ — مه‌لا قادری مه‌لا مؤمن
- ٢ — مه‌لا عه‌بدولرهمیمی چروستانه‌یی
- ٣ — مه‌لا قادری صۆفی
- ٤ — مه‌لا عه‌بدوللای عه‌بابه‌یلایی
- ٥ — مه‌لا موحه‌مه‌دی جوانرۆیی

- ۶ — مه لا ئیسحاقی هه جیجی
- ۷ — مه لا زهینولعا بیدینی تۆت شهیی
- ۸ — مه لا رهحیمی هه وشاری
- ۹ — مه لا ناصیحی که رکووکی
- ۱۰ — مه لا عه بدوللای په سوئ
- ۱۱ — مه لا عومه ری سه رده شتی
- ۱۲ — مه لا فه تاحی خه تی
- ۱۳ — مه لا عه زیزی ره و خزایی
- ۱۴ — مه لا موصطه فای خورمالی
- ۱۵ — مه لا سه لاهوددینی پاوهیی
- ۱۶ — مه لا به هائوددینی دزاوهری
- ۱۷ — مه لا حه مه سه عیدی عه بابا به یلییی
- ۱۸ — شیخ بابا ره سوولی بیده نی
- ۱۹ — شیخ موصطه فای موفتی
- ۲۰ — مه لا عه زیزی پریس

مه لا چاکی وه کوو مه لا عه بدوللای کانی سانانی و ، مه لا عه لی مه ریوانی و ،
مه لا عه بدولقادی ده گاگایی و ، مه لا سه عیدی خه یدهریی سه قزی و ، شیخ
قاسمی قه یسی به غدایش له وانن که له و سه رده مه دا هاتوونه بیاره و له وی
خویندوو یانه •

مه لا عه بدولقادر چ له سه ده می شیخ عومه ر ضیائوددین و چ له سه رده می
شیخ نه جموددیندا به کی بووه له پیاوه گه وره کانی خانه قای بیاره و ده وریکی
دیاری له به ریوه بردنی نه و ده سگایه دا بووه •

مه لا عه بدولقادر بیست سالیس پاش کوچی دواایی شیخ ضیائوددین ،

تهدریسی کردوووه و ئیتر له ۱۸ ی شهشه لانی ۱۳۳۸ دا کۆچی دوایی کردوووه .
مهلا عهبدولقادر له کچه که ی شیخ ضیائوددین سی کۆر و کچیك :
حهسه ن و (۲) حوسهین و عهبدولخالق و حومهیرای لی بهجی ماوه . پاش وهفاتی
ئه و ژنه شی یهك له دوای یهك دوو ژنی تری هیناوه .

ئه مهش وهلام نامه یه کی مهلا عهبدولقادره بو شیخ عومه ر ضیائوددینی
نووسیوه :

أعلى المنطق حمد منان نور نور رياض قلوب أصحاب الصفا بنور
جمالكم ، وأولى الكلام شكر حنان يسر صعوب أمور اصحاب الوفا بضياء
خيالكم ، وأعلى البلاغة صرف العمر نحو تحصيل آداب السالكين في فروع
وأصول آلائكم . اللهم اجعلنا من المنخرطين في سلك المتشبهين بأذيالكم ،
واقظمنا في سمط المقتبسين من نور جمالكم .

وبعد ما كنا في بوادي الفراق عطاشا ، قد اتانا ووردنا من معدن الفضل
والايقان عبارات كلامها جمع الجوامع ، وغاية تهذيب الاخلاق ، ومنع الموانع
لمن رضى بها وعمل بما فيها .

نعم قد لاح من اشاراتها انواع النور ، وفاح من رموزات عطورها فائحة
الفرح والسرور ، الا انها شفاء لما في الصدور ، وغاية المأمول ونهاية المسؤول
من حضرتكم أن لاتنسانا من دعاء العمل بما في الكتاب ، واتخاذ سبيل من
أناب ، والميل عن حاد عن طريق الحق والصواب . وان كنتم سائلين عنا فله
الحمد نحن سالمون عن كدورة الصفاء ، ودائبون على دعاء دوامكم على احياء
الشرع والسنن ، وامانة البدع والفتن . ربنا تقبل دعاء . والسلام .

(۲) حهسه ن ، مهلا حهسه نی قازی یه که نازناوی (شاهۆ) یه و شاعیریکی
باش بووه و دیوانیکی له چاپدراوی هه یه .

یادی حاجی مهلا عابدوللاری به سوئی

ئهم ذاته خه لکی په سوئی ولاتی شنۆ و لاجانه • پیاوئکی زۆر له خواترس و یه کیک بوو له مهلا گه وره کانی کوردستان ، به تایبهتی له عولومی ریاضیات و مه نطیق و کهلام و حکمه تدا • هه روا له عیلمی حورو و فیشدا دهستیکی بالای بوو • یه کیکه له وانهی له سهر دهستی شیخ عومه ر ضیائوددیندا ته مه سسوکیان کردوو (۱) • پاش ئیجازه وهر گرتن و طهریقه ت وهر گرتنی هه میسه کاتی خۆی له تیوان دهرس و تنه وه و به جی هینانی ئادابی طهریقه ت و موتالای دهرسی فقه یان و شه و نوێژ و حه سانه وه ی پیوستدا دابهش ئه کرد • رابواردنی عاده تی زۆر کهم بوو •

پاش ئیجازه وهر گرتنی لای حاجی ئیلخانی له موکریان دائه مه زری و زۆر به قه درو حورمه ت و هختی به سه ره ئه با • فقه ی له زۆر ناوچه ی کوردستانه وه روویان تی کردوو به کۆ وهر گرتن له عیلم و فقه ی .

له ۱۳۴۹ی هه جریدا که من دوو سال بوو هاتبوومه بیاره ، حاجی مهلا عابدوللا هات بۆ ئه وی بۆ زیاره ت و مهلا موحه ممه د ئه مینی کورپیشی له گه ل بوو که فقه ی یه کی زیره ک و به هره مه ند بوو و ئه وه نده ی نه مابوو ئیجازه وهریگری • رۆژیکیان ئهم کورپی پیتی وتم من ناوێرم پرسیار له باوکم بکه م، تۆ پرسیارم بۆ بکه مه عنای ئهم دوو به یته ی نیظامی چی یه که ئه لی :

(۱) پیشتر له باسی مهلا عابدولقادی موده رپرسی بیاره دا باسمان کرد که شیخ ضیائوددین ئهم و حاجی مهلا عومه ری واشه مه زینی ناردوو به بۆ (کوچک چه رموو) مهلا عابدولقادیان له ویوه هیناوه بۆ بیاره .

الهی طول و عرض عالمی را
توانی در دل مور آفریدن

نه وسعت در درون مور آری
نه عالم را سر مویی بریدن

منیش پرسیاره کهم لی کرد • له وه لا ما فهرمووی : به ظاهر موساواتی
مه کان و موته مه ککین واجبه و عهده مه کهی مه حاله ، که وایی ئهم دوو بهیته
له سهر ئیعتیاری صووره تی عیلمی بینا کراون نهك صووره تی عینی و ، بهم
وه لا مه ئیشکاله که هل بوو •

حاجی عه بدوللا له و سهرده مه دا که لای ئاغه واتی ئیلخانی مه لا بووه
سه فهری هه جیشی کردوووه و ، پاش گه رانه وه له هه ج له جاران گهرمتر
خهریکی ته دریس و خزمهت کردنی ئاین بووه •

حاجی مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۶ یا ۱۳۵۷ دا — باش ئاگادار نیم — کوچی
دوایی کردوووه و سی کوری مه لای له پاش به جی ماوه که دوانیان مه لا چاک
بوون : مه لا علی مه لای دئی هه مامیان و مه لا موحه ممه د ئهمین • کوری
سیهه میشیان ناوی مه لا عه بدولر هه مانه • ئاگادار نیم ئیستا وه زعیان چۆنه •

يادى مەلا عبدولرەھىمى چروستانىي

ئەم ذاتە خەلقى دىنى (چروستانە) يەكە دىيەك بوو لە نزيك ھەلەبجەو ھە
لە ھۆزى (مىراولى) يەكە لە (مىر عەبدوللا) ھەرگىراو ھە • مىراولى يەكە كان
خۆيان بە سەيىدى حوسەينى دائەنن •

مەلا عەبدولرەھىم لاي مەلا عەبدولقادرى ييارە خويندوويەتى و
دۆستىكى دلسۆزى شىخ عومەر ضىائوددىن بوو • پياوئىكى زۆر
لە خواترس و عىبادت كار بوو • ئەگىرنەو مەلا عەبدولقادرى مامۆستاي
پۆژىكيان لە ناو كۆمەلنى مەلاو فەقىدا وتوويە : مەلا عەبدولرەھىم لە
ھەموومان صالح ترە • جارئىكيشيان شىخ ضىائوددىن لە مەجلىسەكدا مەدحى
مەلا عەبدولرەھىم ئەكا ، نازانى كە ئەو خۆى لەو مەجلىسەدايە • كە پىيى
ئەزاننى داواى لى ئەكا ھەلسى ھەندى خۆل بكا بە سەر و پرويا چونكە
پىغەمبەر دروودى خواى لى بى فەرموويەتى : « أحموا التراب في وجوه
المداحين » ، مەلا عەبدولرەھىم ھەرچەند لە شىخ ئەپارىتەو كە شتى واى
پىنەكا ، كەلكى نابى ، ناچار ھەلئەسى خۆلەكە ئەكا بە سەر و پرويا •

مەلا عەبدولرەھىم لە زۆر شوئن تەدرىسى كردووە • مەشھورە لە
دەشتى دزەيى و لە خانەقاى سەيىد ئەحمەد لە كەركوك و لە چەمچەمال و لە
ئاوايى ئابلاخى لاي سولەيمانى و لە ئەحمەد بېرندەو لە بەرزنجە مەلايەتسى
كردووە لە مەي دوايى ياندا كۆچى دوايى كردووە •

مهلا عهبدولپر هجيم مهلايه كي چاك بووه . گه لي حاشيه ي له سر
گه له نه وي بورهانو گه له نه وي ئادابو فهرائيضي شيخ مهعرووفي ئودي
ههيه . دوو كوري لي به جي ماوه : مهلا موحه ممد كه له سالي ١٣٨٣ي
هيجريدا له سوله يمانى كوچي دوايي كردو ، حاجي مهلا عهبدوللا كه
مهلايه كي باشو به ئه دهبو زمان پاكهو ساله ها ده رسي عولوومي دينيي
وتوه ته وهو له سايه ي خواوه هيشتا ماوه .

یادی مهلا قادری مهلا مؤمن

ئەم ذاتە لە عەشرەتی جافەو مهلا مؤمنی باوکی مامۆستای مەحموود پاشا و عوثمان پاشای کورانی موحەممەد پاشای جاف بوو •

ئەم ذاتە لە منداڵیدا لای باوکی خویندووێتی و پاشان چوو • بوو خویندن بوو مەدرەسەکانی دەوروپشتی هەڵەبجە و لای مهلا عەبدولرەحمانی پێنجوینی ش خویندووێ • هەر لە سەردەمی فەقێ یەتیدا بوو • بە مەنسووبی شیخ عومەر ضیائوددین و پاشانیش بوو • بە مەنسووبی شیخ نەجموددینی کوری •

وەك بیستوو مهلا قادر لە زۆر شوێن تەدریسی کردوو • یەكەمجار لای شیخ حوسەینی چرچەقەلا بوو • پاشان هاتوو تە پریس و ماوێ یەکی زۆر لەوێ بوو • ئەوجا بە فەرمانی مەحموود پاشای جاف و بە مەسلەحەت زانیی شیخ نەجموددین چوو تە قزرابات و تا کۆچی دواویی کردوو • لەوێ بوو • بەلام چ لەو سەردەمەدا که لە چرچەقەلا بوو • چ لەو سەردەمەدا که لە قزرابات بوو • زۆر بێزار بوو • دلی هەر بوو دەوروپشتی هەڵەبجە لێ داو • بەتایبەتی لە قزرابات که فەقێ باشی لەوێ دەس نەکو • وتوو • ئەویش مهلا یەکی زۆر چاک بوو • زۆر هەزی لە وتنەوی دەرسی مەنطق و حیکمەت و کەلام کردوو •

مهلا قادر ئینشای زۆر جوانی نووسیوو • خەتیشی زۆر خوش بوو • مهلا قادر لە بەهاری سالی ۱۳۲۶ی هێجرەتدا لە قزرابات کۆچی دواویی

کردووو • له وکاته دا که ئه مری قه بریکی حازر بوو له قزرا بات مه حموود پاشا بو خوی هه لکه ندووو و قورئان خوینی له سهر داناوه قورئانی به سهره بخوینی •• مه حموود پاشا خوی له قزرا بات نابی ، له کویستان ئه بی • خه لکی قزرا بات ئه لین ئیستا ئه م قه بره حازره ، بو مه لا قادری تیا نه شارینه وه ؟ پاشا پاشان ئه مرئه کا قه بریکی تری بو هه لکه نن و قورئان خوین قورئانی به سهر دا ئه خوینی • به وجوره مه لا قادر له قه بره که ی مه حموود پاشادا ئه شارنه وه • پایزکی درهنگ که پاشا له کویستان ئه گه ریته وه و پی ئه زانی ، به وه رازی نابی و پرس به عوله مای شهرع ئه کاو ئه وانیش فتوای بو ئه دهن که ماده م زه ویی قه بره که مولکی خوی بی و رازی نه بی مه لا قادری تیا به شار ریته وه ، به مه لا قادر حه رام ئه بی • به و پی یه لاشه که ی مه لا قادر له قه بره که ده رئه هیئن و له شوینیکی ترا ئه شارنه وه • له حاجی شیخ عارفی قزرا باتم ^(۱) بیست وتی که مه لا قادرمان له قه بره که ده رهینا ته نها که می رهنگی کفنه که ی نه بی زه رد بوو بوو ، ئیتر نه کفن و نه لاشه که ی هیچیان لی نه هاتبوو و ئه مه بوو به هوی پته و بوونی باوه ری خه لکه که به پایه و پله ی پیاوانی خوا له باره گای خوا دا •

دۆستانی مه لا قادر به مردنی زۆر دلگران بوون • یه کئی له وانه فه قییه کی بوو که ناوی مه لا ئه حمه دی فه قی عه لی و نازناوی شیعیی (فه وزی) بوو ئه م چه ند شیعه ی له لاواندنه ویا وتووو و ناردوویه بو حاجی شیخ عارف :

(۱) ئه م حاجی شیخ عارفه کوری شیخ حوسهینی هۆرینییه که مه نسووبی شیخ سیراجوودین بووه له (هه رگینه) ی لای پینجوین مردوو • که شیخ عومه ر ضیا ئوودین له ۱۳۰۳ دا خانه قای قزرا باتی دروست کردوو ، حاجی شیخ عارفی ناردوو ته ئه وی بو ئیرشاد کردنی موسو لمانان و تا له ۱۳۵۹ دا کوچی دوا یی کرد هه ر له وی ماوه ته وه • ئه م ذاته ئینسانیکی خواناس و به ئه ده ب و ره وشت به رز بوو • به شیکی زۆری نامه کانی مه ولانا خالد که له به رگی یه که می ئه م کتیه دا بلاوم کردنه وه ، له ریگی ئه وه وه ده سگرم بوون •

دیده از هجر دوست شد بی نور
 جان و تن از وفات او رنجور
 گاه در بحر اشک غرقه به خون
 گه ز فریاد و ناله دل پر شور
 حسرت آه در دل افزون شد
 که عدو شد ز مردنش سرور
 در بیابان هجر او دائم
 میکنم ناله با دل مکسور
 آنکه او بهر مغلقات علوم
 حیدری بود در جهان مشهور
 ولد حیدر و حبیب آله
 متقی همچو قاسم و طیفور
 هاتفی از وفات او ناگاه
 قال تاریخ فوته (مغفور) (۲)

مهلا قادر دهستی شیعریشی بووه و شیعی و تووه ، بهلام نازانم
 کو مهلهی شیعره کانی که و تووه ته کوئی و لای کئی • من ئەم چەند پارچە و
 چوارخستەکی و تاکە بەیتانەم دەسگیر بووه و لێرەدا ئەیاننووسمەوہ بوئەوہی
 هیچ نەبێ ئەمانەہی نەفەوتین •

لەم پارچە شیعرە کوردییەیدا کەلۆپەلی دەواری دەوارنشینانی
 باس کردووہ و ناوہ کانی ریزکردوون :

(۲) وشە (مغفور) بە حسابی حوروونی ئەبجد ئەکاتە ۱۳۲۶ کە سالی
 کوچی دوایی مهلا قادره .

فیراقی تو له (هه‌رده) ی دل ده‌س وده‌م
 هه‌لیدا (ره‌ش ده‌وار) ی مه‌ینه‌ت و غه‌م
 به (گرویس) ی سیاتاری په‌زاره‌م
 به (میخ) ی مه‌حکه‌می ناله‌و شه‌راره‌م
 (چله) ی فرمیسکی (قولف) ی چاوه‌کانم
 (چه‌له‌م) قامه‌ت خه‌میده‌ی وه‌ک که‌مانم
 به (کو‌ماج) ی (هه‌سوون) ی بی‌ده‌ماخم
 به (تیلّا) و (چیخ) ی (ئه‌سپه‌رییچ) ی ئاخم
 (سنگ) و (کو‌وچیل) و (سه‌ردرز) ی هه‌ناسه‌م
 به سه‌یلی (دوو‌ده‌م) ی خوونینی تاسه‌م
 له (به‌رما‌ل) و له (پش‌ما‌ل) تاله‌ حال‌م
 ده‌نالینم ، ده‌لیم ویرانه‌ مال‌م
 ئه‌مه‌ش پارچه‌ شیعی‌کی به‌ فارسی :

عجب زین مشت خاک من جیله‌ها از زیان دارد
 تحیر زین محقر همچین بار گران دارد
 هزاران مرکب عصیان عطای نفس اماره
 برای گم‌ره‌ی از شاه‌راه حق نهان دارد
 ز فیض حضرت قرآن چنان غافل شده‌ گوئی
 خیال کسب جهل اندر کتاب اهرمن دارد
 گهی سر بر فلک میساید اندر خواب خودبینی
 گهی عزم شرارت با همه‌ اهل جهان دارد

خیال یأس از رحمت مکن با این همه غفلت
امید مغفرت از حضرت حق بی گمان دارد

شفیع روز محشر رحمة للعالمین احمد
محمد ملجأ ارباب عصیان پشتبان دارد
گروه مذنبین امتش شافع بود بی شک
که او از حضرت عالی در عهد و نشان دارد

نهمه ش چوارخسته کی به کان :

— ۱ —

سواران امین وحی مرکب
دوانیدند هریک سوی مطلب
محمد شهسوار قاب قوسین
دران میدان برایشان شد مقرب

— ۲ —

آهم باقتضای طبع و فغانم ز اضطرار
سوز درون و آتش هجران جلا دهد
زاندم شدم جدا ز تو ای کوکب هدی
اشکم علی الدوام به سینه بلا دهد (۳)

— ۳ —

گر قمر در سر نبودی خدمت گیسوی تو
می نگشتی شانه از تاب فراق موی تو

(۳) نهم چوارخسته کی به ی بو شیخ نه جموددین نووسیوه .

زان شود هر ماه مه در گردشش بدر و هلال
میپسندد نسبتی با طلعت و ابروی تو
همه‌ش تا که به‌یته‌کان :

— ۱ —

ای سرو ورق سبز دل آرام بی‌زوال
گوئی کتاب دوری یاران ندیده‌ای

— ۲ —

ای خاك تیره عزیز مرا نگاه دار
کاین نور چشم ما است تو در بر گرفته‌ای (۴)

(۴) وادیاره ئەم بەیتە ی بۆ سەر کێلی گۆری ئازیزیک نووسیوه .

باری شیخ مەعرووفی نیرگسە جباری

ئەم ذاتە کۆری شیخ عەبدولرەحمانەو (۱) دایکی ناوی پیروژ خانی
کچی حاجی حوسەین بەگی صاحبقرانی سولەیمانی بوو • لە دەورووبەری

(۱) وەك لە شیخانی نیرگسە جبار خۆیانم بیستوو • ریشتهی نەسەبیان
بەمجۆرەیه : شیخ عەبدولرەحمان کۆری شیخ قادر کۆری شیخ
عەبدولعەزیز کۆری شیخ مەعرووف کۆری شیخ مەحمود کۆری شیخ
عەبدوللە کۆری شیخ موحەممەدی بچووك کۆری شیخ موصطەفا کۆری
شیخ موحەممەدی گەورە کۆری شیخ عەلی کۆری شیخ عەبدولرەحیم
کۆری شیخ عەبدولعەزیز کۆری شیخ مەعرووف •

ئەم بنەمالەیه چەند سەد سەدەیه لەم ناوچەیه دان • هەندێکەس
ئەلێن ئەگەرینەو سەر سەیدەکانی سۆلەهی قەرەداغ و هەندێکەسی تر
ئەلێن ئەوان ئەگەرینەو سەر ئەمان ، بەلام هیچ کام لەم دوو قسەیه
راست نییە چونکە سەیدەکانی سۆلەهی قەرەداغ ، وەك شیخ مەعرووفی
نۆدی نووسیویه ، ئەچنەو سەر شیخ یاسینی کۆری سەید قەلەندەری
بەرزنجەیی و ، باپیری شیخانی بەرزنجەیی کە شیخ عیسیاە لە ١٨٦٦ی
هێجرەتدا هاتوووە کوردستان و لە بەرزنجە نیشتەجێ بوو ، بەلام باپیرە
گەورانی شیخانی نیرگسە جبار پێش ئەوکاتەیش لە نیرگسە جباردا بوون ،
چونکە لە ١٨٩٨ی هێجرەتدا کە شیخ عەبدولقادری گەیلانی هاتوو • بۆ
عێراق ، بە کوردستانا هاتوو • بە تەواتور مەشهوورە لە نیرگسە جبار
لای داو • چەند رۆژ میوانی ئەو شیخانە بوو ، تەنانەت دارپەلکیك لە
باخەکە ی نزیکی ناودێی نیرگسە جباردا بوو ئەلێن چەند جار شیخ
عەبدولقادر پالی پێوە داو • بەردیکی شینی گەورە و پان لە حەوشی
مزگەوتە کە یا بوو ئەلێن نوێژی لەسەر کردوو • شیخ (ابو الوفاء
النجسی) ییش کە لە (پوشین) ی شارباژێر بە خاک سپێراو • لە دۆستانی
شیخ عەبدولقادری گەیلانی بوو • بە ریشتهی (اخى ابو الوفاء النرجسي)
ناوی ئەباو زۆر ریزی لی ئەگرێ ، لە شیخانی نیرگسە جبار بوو •

۱۲۸۰ی هیجره تدا هاتوو ته دنیاوه و له ته مه ئی شهش حهوت سالانا نراوه ته بهر خویندن و قورئان و کتیبه ورده کانی خویندوووه ، ئه نجا به فهقییه تی چوره بو مه دره سه کانی ده وروبهری شاره زوورو ماوه یهك له هه له بجه خویندووویه تی • پاشان رۆشتوووه بو ده ولته ئاواي جوانرۆو ماوه یه کیش له وی خویندووویه تی • جا گه راوه ته وه بو شاره زوورو له هه له بجه له مه دره سه ی شیخ مه حموودی موفتی کوری شیخ عه بدوللای خه رپانی خویندووویه تی تا خویندنی ته واکردوووه • له بهر ئه وه ش که شیخ مه عرووف پیاویکی ده ست و دم پاک و زانا و نه جیب بووه و ، شیخ موصطه فای کوری شیخ مه حموود له و سه رده مه دا منال بووه ، شیخ مه حموود فه رمان ئه دا به شیخ مه عرووف له سه ر مه دره سه که ی دانیشی و یار مه تی بدا له ده رس پی و تنی فه قیکاندا چونکه ئه و خوی به کاری فتوادانه وه خه ریک بووه • به مه به ستی مانه وه شی له و شوینه دا ، شیخ مه حموود کچی خوی لی ماره کردوووه • به م جوړه شیخ مه عرووف ده سال له هه له بجه ماوه ته وه ده رسی به فهقی یان وتوه ته وه •

له م سه رده مه دا شیخ مه عرووف تووشی چاوه ئیشه ئه بی و بو داواي دوعای خیر یا بو تیمار کردنی چاوی ئه چی بو بیاره بو لای شیخ عومه ر ضیائوددین • شیخ داواي لی ئه کا ته مه سسوک بکاو بیته ریزی په یره وانی ته ریه تی نه قشبه ندی یه وه • ئه ویش داواکه ی به جی دینی • که ئه گه رپته وه هه له بجه زۆری پی ناچی خیزانی ئه مرئ و ئه ویش ئیتر دلی له هه له بجه هه لئه که نرئ و ئه گه رپته وه بو تیرگسه جار • له پاش گه رانه وه یه وه بو تیرگسه جار ، له جاران گه رم وگورتر خه ریکی ئادابی ته ریه ت ئه بی و به جوړئ تیا پیش ئه که وی پاش ماوه یهك ئیجازه ی خه لافه تی ئه دریتی •

پاش ماوه یه کی تر به فه رمانی شیخ ضیائوددین ، مالی بارئه کا بو (ئه حمه د برنده) و له وی خانوو دروست ئه کاو مه لایهك راگیر ئه کاو ژتیکی تازه له هوژی

(که ره موهیسی) ئەهینی و ته کیهیهك بۆ تیاچی به جی کردنی ئادابی ته ریه ته و
میوانداری موسولمانان (۲) دروست ئەکا .

(۲) مه لا ئەحمه دی فه قی عه لی که نازناوی شیعی (فهوزی) و مرویه کی
خوینده وارو هاوړی شیخ عه بدولکه ریمی خانه شووری [شیخ
عه بدولکه ریمی ئەحمه دبرنده] و شیخ بابهره سوولی بیده نی بووه، له مه دحی
ته کیه ی ئەحمه دبرنده دا ئەم چه کامه یه ی نووسیوه :

ئەم ته کیه یی شیخ مارفه چوار فه سلّه به هاره
جی سونبول و گۆل یاسه مه ن و سه روو چناره
ئەم سه حنه چ سه حنیکه که ری هه رکه سی تی که وت
دهرچوونی له بۆ باغی ئیره م زه حمه ت و عاره
ئەم باغه چ باغیکه که نه شئی سه حه ری ئەو
بۆ باده په رستان سه به بی ره فعی خوماره
ئاوی وه کو که وتهر چه مه نی ره شکی به هه شته
خاکی چ بلیم چۆنه هه موو موشکی ته تاره
هه ر ذه رره هه واییکه وه کوو ساحه یی چینه
هه ر نوقطه له خاکی به نه ظه ر قه صرو ته لاره
کو حلی به صه ره ، ئەصلی که مالاته غوباری
هه رچه نده له بهر سه فوه تی خالی له غوباره
هه ر چوار طه ره فی مه حکمه مه ره بوو طه به شادی
یهك جاری ئەوه ی خو شه له وئ غه م که فیراره
وهك باغی به هه شت وایه موقابیل به جه هه ننه م
ئەم جه ننه تی دنیا یه ئەویش داری قه راره
هه ر نوقطه ییکه جالیبی ئەنظاری ده قیقه
هه ر مه نطیقه ییکه به خودا خولدی شیعاره
ریحانه یی بۆن خو شه وه کوو طوریدی دلدار
مه سته له خه واهه رگسی وهك چاوی نیگاره
سه یری که چه رهنگینه له عه کسی گۆل و سه بزه
قه وسو قه زه حه دائیره ی ئەو هه وشو هه صاره
ئاونگی له گه ل سه بزه یی گۆل هینده له طیفه
هه روهك عه ردقی سه بزه وو خه ططو روخی یاره

بنواری له عه کسی چه مهن و قه طره یی شه بنم
 نه فلاکی و دکوو نیلو و فهره پر له ستاره
 جیتی عیشودوو نه ظطاره یی کام دل بهره ناخو
 صف صف که وه ها حوورو پهری دینه نه ظاره
 جیلودی چ زیگاریکه که لیتی کردوو ته شیر
 خاری به مه تهل عهینی گو له ، زاغی هه زاره
 مه نظهر که هی کام ره شکی پهری و غیره تی حووره
 دائیم که له بوی جینن و مه له ک دینه زیاره
 نه لحه ق له جیهاندا نی به مانه ندو شه بیهی
 جیتی به کی وه ها موسته عیدی سه یرو نه ظاره
 ناگاه حه ریفی له جوابا وتی نهی دو ست
 نه جیگه که وا خاریجه وه صفی له ژماره
 نه عه رصه غه ریه له گهل نه باغه عه جیه
 نازانی مه گهر مه نظهره یی حه زره تی یاره
 کام یاره ؟ بلتی : یاری وه ها سه روی ره وانه
 کام دل بهره ، نهو دل بهره وا شوهره یی شاره
 شوخیکه که وا شیخو مه لا عاشقی نهو بوون
 جوانی که که عالم له غمی پیرو نزاره
 روژی فه له کی حوسنه له نیو جومله یی خوبان
 خه لکی هه موو وه ک دائیره ، نهو قوطبی مه داره
 نو سخی خه طی لهو روژره وه بینیه عه طارید
 بو خزمه تی نهو دائیمه بی صه برو قه راره
 رو حی که موجه سسهم که له بو یه ک نیگه هی نهو
 جان و دلی عوش شاق به یه کباره نیثاره
 تا عه سکه ری موژگانی دلی کردم (نه درنه)
 هه ناله یی گهرم بووه ته عهینی شه راره
 چاوئ به دو چاوی که ده کا مه یلی به هه رلا
 چهن سامیری ئاشفته ده کا هیئنده عه یاره
 خالی که له سه ر صه فچه یی رووی ثابتته نه قشه
 جیتی حیره ته به م روژره که شهو چونه دیاره

ژیانی مال و منالی شیخ مه‌عرووف و فه‌قیتی مه‌دره‌سه‌ی و میوانی
ته‌کیه‌کی به‌وه بووه هه‌موو سالی زه‌ویی ئیجاره کردوووه و کردوویه به
مه‌ره‌زه و حاسلاته‌کی خه‌رج کردوووه (۳) .

عه‌بیادی دوصه‌د ساله که ئه‌و چاوو برۆی دی
مه‌ستانه نه‌ی و عوودو شه‌رابی له که‌ناره
مووسا ده‌سه ، عیسا نه‌فه‌سه ، داودی نه‌غمه
گول‌غونچه ده‌مه ، موو که‌مه‌ره ، لاله عوزاره
زوهره له سه‌ما که‌وته سه‌ماو ره‌قصو ته‌رانه
ئه‌ورۆژه که دیی عیشویه‌یی ئه‌و ره‌شکی نه‌هاره
هیند چابوک و چالا که له‌بۆ سه‌یدی دلی خه‌لک
به‌سته‌ی سه‌ری هه‌ر موویی دوصه‌د عاشقی زاره
هه‌روا دلی خه‌لکه که ده‌نالی له غه‌می ئه‌و
ئه‌و ئاهووه سه‌ییاده عه‌جه‌ب شیرێ شکاره
به‌ره‌مه‌زهنی ئۆردوویی غه‌مه له‌شکری غه‌مزه‌ی
شۆر ئه‌فگه‌نی رۆم و عه‌جه‌مه هه‌ر به‌ ئیشاره
(فه‌وزی) چه‌ده‌لیت ؟ گه‌ر شه‌وو رۆژ مه‌دحی بکه‌م من
نایته نه‌یاهه‌ت به‌ مه‌هل یه‌ک له هه‌زاره
ته‌شریحی سه‌مای وه‌صفی وه‌کوو نایه‌ته ته‌قریر
ته‌وضیحی و نایته ناو دورجی عیباره (★)

(۳) له ده‌رویش ئه‌حمه‌دی سه‌یاحم بیست وتی : شیخ مه‌عرووف رۆژیکیان
پیتی وتم : ئه‌حمه‌د تۆ ئه‌زانی گو‌خه‌له‌کانی مه‌ره‌زه‌ی قۆرتاس چه‌ند بار
چه‌لتووکیان دزیوه و ئه‌یانه‌وی بیبه‌ن بۆ شه‌میران ؟ وتم : حا چی‌بکه‌ین ؟
فه‌رمووی : برۆین ریکه‌ی ته‌مووره‌ژهنان بگرین به‌لکو مه‌نعیان بکه‌ین .
رویشته‌ین ، ریکه‌که‌مان گرت تا ئه‌وان به‌ بارو کاروانه‌وه هاتن . جا له‌ویا
بانگی لی کردن باره‌کان بکه‌ن به‌ دوو به‌شه‌وه ، به‌شیکیان ببه‌ن و
به‌شیکیشیان به‌جی‌بیلن . ئه‌وانیش وایان کرد ، به‌شیکیان به‌جی‌هیشته
بۆ ئیمه‌و ئه‌وی که‌یان برد بۆ خۆیان .

(★) ئه‌م پارچه‌ شیعره له‌ رووی ده‌سنووسی شاعیر خۆی نووسراوه‌ته‌وه .
له‌ داوینه‌که‌یه‌وه نووسیویه : « تحریر شد از دست احمد فوزی برای
جناب ملا فتاح » . له‌وکاته‌دا له‌گه‌ل شیخ عه‌بدولکه‌ریم و شیخ بابهره‌سوول
له‌ ئه‌حمه‌دبرنده فه‌قی بووه .

شیخ مه عرووف له و دوو ژنه ی به ولاوه که باسماڼ کردن، دوو ژنی تریشی
هیناوه • له هه موو ژنه کانی ، ژنی یه که میان نه بی ، منالی لی که و توو و ته و و
کو مه لی کوړو کچی لی یان لی به جی ماوه •

شیخ مه عرووف یه کی بووه له وانه ی زوړ به وردی په پره ویی شهریه تیان
کردووه • تا پیی کرابی به ده سنو ژه و و هختی به سه ربردووه و نوژی به
جه ماعت کردووه و ره واتیبه کان و سوننه ته موقه ییه ده کانی به جی هیناوه •
ته ریه تی که سی دانه داوه تا به ته وای فیری ئادابی دینی نه کردبی • ته نانه ت
ژنانیشی کو کردووه ته و و نوژی پی ره وان کردوون •

نموونه یه کی دل و دهر وون فراوانی شیخ مه عرووف ئه ویه بیستوومه
کوریکي بووه ناوی سه یید ئه حمه د بووه ، به هه رزه کاری مردووه ، پاش
ژن هینانی به ماوه یه کی که م • دهستی جلی تازه ی بووه دایکی دایناوه به سه ریا
گریاوه • شیخ مه عرووف پی و تووه من له به ریان بکه م چاتره له و تو و
رایان خه ی و به سه ریا نا بگریت • کردوونیه ته به ری و سوار بووه چووه بو
شوینیک • له دهره و ه ی تیر گسه جاره و تووشی کابرایه کی هه ژار دی شتیکی
ئه و تووی له به ردا نابی ، جله کانی به ری خوی دئه که نی و ئه یان دا به و و عابا که ی
له خوی و ه ئه پیچی و ئه گه ریته و ه بو تیر گسه جار •

هه روا بیستوومه جاریکیان خوی له ئه حمه د پرنده نابی ، فه قیکان دلی
خیزانی ئه یه شینن • ئه ویش هه ئه سی ئه گه ریته و ه بو مالی باوکی له ئاواپی
(دهق) • له ریډا تووشی شیخ مه عرووف ئه بی و رووداوه که ی بو ئه گیرته و ه •
ئه میش ئه لی تا نه گه ریته و ه بو ئه حمه د پرنده و دلی فه قیکان نه هینیه ته و ه جی و
ئاشتیان نه که یته و ه سه ر به مالی خوډا ناکه م • من که فه قی دلیان لیم
بی یه شی ، ئیتر ژیانم بو چی یه ؟ ئیتر خیزانی به ناچاری دیته دواوه و ئه چی
دلی فه قیکان دینیه ته و ه جی •

شیخ معرووف له گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به به‌ری ره‌نجی شان و ئاره‌قی ناوچاوانی خۆی ژیاوه و نانی فه‌قی و میوان و ری‌وارانی داوه ، سێ مه‌دره‌سه‌ی پیکه‌وه‌ناوه : مه‌دره‌سه‌یه‌ک له تیرگسه‌جار که شیخ عه‌بدو‌ل‌لای شیخ موحه‌مه‌د ئه‌مین مامۆستای بووه و ، مه‌دره‌سه‌یه‌ک له وازۆل که مه‌لا عه‌زیزی وازۆلی مامۆستای بووه و ، مه‌دره‌سه‌یه‌ک له ئه‌حمه‌د‌پرنده که مه‌لا عه‌بدو‌ل‌رحیمی چروستانه‌یی مامۆستای بووه .

شیخ معرووف هه‌میشه په‌نا بووه بۆ داماوو لی‌قه‌وماوان و هه‌ر‌که‌س هاواری بۆ هینابی ئه‌وه‌نده‌ی پێی‌کرا‌بی فریای که‌وتوووه . زۆر هه‌تی‌وی بێ‌که‌سی پێ‌که‌یان‌دوووه و پێی‌خوێندوون تا وایان لی‌ها‌توووه توانیویانه‌ برۆن بۆ فه‌قی‌یه‌تی و خۆیان پێ‌بگه‌یه‌نن . دوان له‌مانه‌ شیخ عه‌بدو‌ل‌که‌ریمی کوری سه‌یید ئه‌حمه‌دی خانه‌شووری و شیخ بابه‌ره‌سوولی کوری شیخ ئه‌حمه‌دی ییده‌نین که منال بوون باوکیان مردوووه و که‌وتوو‌نه‌ته‌ لای شیخ معرووف و پێی‌که‌یان‌دووون تا سه‌ره‌ئه‌نجام ئه‌و دوو پیاوه گه‌وره‌یه‌یان لی‌ده‌رچوو که خه‌لکی ناوچه‌ی هه‌له‌بجه‌و وارما‌واو قه‌ره‌داغ و شاره‌زوور هه‌موو ئه‌یان‌ناسن . ته‌نانه‌ت شیخ عه‌بدو‌ل‌که‌ریم پاش کۆچی دوا‌یی شیخ معرووف به‌فه‌رمانی شیخ نه‌جمو‌ددین له‌سه‌ر مه‌دره‌سه‌و مزگه‌وتی ئه‌حمه‌د‌پرنده دانیش‌توووه و به‌ ئاوه‌دانی رای‌گرتوووه و تا کۆچی دوا‌یی کردوووه هه‌ر له‌وێ بووه .

شیخ معرووف له‌سا‌لی ۱۳۳۱دا کۆچی دوا‌یی کردوووه .

بارى مەلا عبدوللانى مەلى كۆرى

ئەم ذاتە كۆرى حاجى مەلا ئەسەد ئەفەندى جەلىيە ، لە ۱۲۵۰ى
ھىجرەتدا لە كۆيە ھاتووتە دىناووە لای باوكى خويندنى تەواو كەردووەو
دەستى كەردووە بە دەرس پىوتنى فەقىيان ، وەكو لەناو بنەمالەى خۆيانو لە
ناوچە كەدا باوبووە •

وەك لای باوكى خويندوويە ، لای مەلایانى گەورەى وەك مەلا
موحەممەدى خەتئى و مەلا موحەممەدى كاك عەبدوللانى شىخ وەتمانى و
كەسانى تىرش خويندوويە •

ئەم ذاتە پىوھندىكى كۆمەلایەتتى زۆرى بە ناودارانى ئايىنى و دىيائى
سەردەمى خۆيەو بووە • لە ۱۲۹۳دا سەرى لە بەغدا داووە لەلایەن موفتى
زەھاوى و گەورە پياوانى بەغداو زۆر رىزى لى گىراو • لەو سەردەمەدا
كاك ئەحمەدى شىخىش ھاتووە بۆ بەغداو زۆرى رىزى گرتووەو ، پىشتىرش و
لەو پاشىش نامەيان لە ئىواندا ھاتووەو چووە • ئەگىر نەوہ لە چاوپىكە و تىكا
لە گەل شىخ عوبەيدوللانى نەھرى بووە بە دەمەقالەيانو شىخ عوبەيدوللا
بەوو بە كۆمەللى شىخو سەيىدو مەلای كۆرەكەى وتووە ئىوہ خزمەتكارى
منن ، ئەمىش لە وەللا ما گوتوويەتى خوا چۆن رازى ئەبى من خزمەتكارى
تۆ بىم كە بە ناویش و بە لەشىش لە تۆ گەورەترم واتە من ناوم (عبداللە) و تۆ
ناوت (عبداللە) يە كە بچوو كىراوہى (عبداللە) يەو ، ديارە بە لەشىش لەو
گەورەتر بووە • ئەم وەللا مەلای خەلكەكە زۆر پەسەند ئەبى و بەو

ده وروبهره دا بلاوئه پيټه وه • له ۱۳۰۹ یشدا چووه بو سابلأغ بو چارکردنی
ناکوکی بهك له تيوان عوسمانی و قاجارداو له کاره کیه یا سه رکه وتوووه و
به مېونه یه وه له هه ردوولاوه خه لات کراوه •

هه روهك پيټه ندى رڅحي له گه ل كاك ئه حمه دى شيخ بووه ، پيټه ندى
رڅحي به تينى له گه ل شيخ عه بدولرهمانى خالصى تاله بانى و شيخ عومهر
ضيا ئوددين شيدا بووه • له باسى شيخ ضيا ئوددين دا ئه و دوو پارچه شيعره مان
بلاوكرده وه كه بو يه كترى ان ناردوووه و نيشانه ي ئه و پيټه ندى يهن •

ئهم ذاته تا ۱۳۱۸ به دهرس وتنه وه و خوتبه خويندنه وه ي جومعه وه
خهريك بووه و ، له وساله وه دهستى لى هه لگرتوون بو مه لا موحه ممه دى
كورى و ، له ۱۳۲۶ دا كوچى دوايى كردوووه •

باری شیخ سەلیمی تەختەری

ئەم ذاتە یەکیکە لە مەلا گەورەکانی بنەمالە ی مەردۆخی و کۆری شیخ
ئەحمەدی تەختەیی یە • لە ئەدەبیاتیشدا دەستیکی بالای بوو و شیعی بە
فارسی و کوردی و عەرەبی زۆرە و لە مەیدانی شیعردا بە (سالمی سنە)
مەشھوورە و بۆ بەرانبەرکی لە گەڵ (سالمی سولەیمانی) وای پێ ئەلێن •
ئێمە تەنھا چەند پارچە یە کمان لە شیعی دەسگیر بوو ، لەم کتیبەدا
بلاویان ئەکەینەو •

شیخ سەلیم زۆر مەفتوونی شیخ عومەر ضیائوددین بوو و لە سنەو
بەتایبەتی هاتوو و بۆ لای بۆ هەورامان • کە ئەگاتە خزمەتی کۆمەڵی مەلا
بەدەوری شیخدا ئەبن ، شیخ لییان ئەپرسی : ئەزانن سەلیم موحتاجی چی یە؟
هەریەکە لە مەلاکان قسە یە ک ئەکا • شیخ ئەفەرمویت : زۆر بۆ دامەچن ،
(سەلیم) موحتاجی حەرفیکی (ت) یە بخەریتە سەری ببی بە (تەسلیم) ، واتە
ئەگەر خۆی بدا بە دەستەووە کاری مەیسەر ئەبێ • شیخ سەلیمیش هەر
لەویدا تەمەسسوک ئەکا و ماوە یە ک لە بیارە ئەمینیتەووە و پایە یە کی بەرزی
لە تەسەوفا دەسگیر ئەبێ •

یستوو مە رۆژیکیان شیخ ضیائوددین پاش نوێژی بە یانی ئەچیتە
سەر جێگە کە ی شیخ سەلیم ، ئەبینی هیشتا نوستوووە ، ئەفەرمویت :

آفتاب بر سر آمد بر نمی خیزی هنوز ؟

تهویش دهست به جی له وه لا ما ئه لی :

بی تو روزم شب بد و تو آمدی شب گشت روز

شیخ سه لیم شاره زایی به کی زو ریشی له عیلمی عهرو وضدا برووه له

هه موو به حره کانی عهرو وض شیعی له ته عریفی شیخ ضیائو ددیندا وتوووه .

بو نموونه له به حری (سالم) وتوویه :

ارجوكَ يا مولى الموالى ، ذا العلا

أن ترحم الصَّبَّ العشوقَ المبتلى

اني حزينٌ مُستكينٌ ضارعٌ

استدفعُ البلوى بكم يا ذا العلا

له به حری (ره مهل) یش وتوویه :

سهمٌ لحظٍ من غزالٍ صادني

بعداً ما من صبٍّ حبٍّ كادني

فابتلاني مثلَ قيسٍ بالهوى

ذات ليلٍ مثل ليلي عادني

ثم داواني بفورٍ لطفه

للهدى والرشدِ فضلاً قادني

ذاك نجم الدين مصباح الهدى

كادني باللفظ ثم اصطادني (۱)

له به حری (کامیل) یش وتوویه :

ملكَ الهوى خلّدي هوا قمر الملا

قمرٌ سناه دُجى الهواءِ به انجلي

(۱) مه به ستی له شیخ نه جمود دینی کوری شیخ ضیائو ددینه .

هو مرشد" بأوانيه ، ومجدّد"
لزمانيه ، قمر" على فلكِ العلا

له به حری (موتہ دارهك) یش وتوویه :

سادتي ! صادني هجرمکم ، فارحموا
انني عاشق" واليه" مغرم

عادني مّدثني عادلي شافيا
ذو الهوى عند مهويّه مكرم

له به حری (ره جهز) یش وتوویه :

يا معشر العشاق حباً زوروا
منزله الشريف شهرزور

ان قيل ان شبهه موجود
والله ان ذا المقول زور

له به حری (وافير) یش وتوویه :

أنار ضياء كوكبنا المنير
فصاد به السرور اذا سميري

لِحاظ دلال بَغْتَة رمانی
فَنارَ بیمن لحظته ضميري

له به حری (به سيط) یش وتوویه :

وجّهت وجهي اليكم راجياً أُملي
أَنتم كرام بلا من ولا علل

فَحَقَّقُوا سُّؤْلَتِي يَا أَهْلَ مَكْرُمَةٍ
بِجُودِكُمْ عَجَّلُوا إِذْ حَانَ لِي أَجَلِي

له به حری (ته قاروب) یش وتوویه :

بَسَطْتُ ذِرَاعِينَ لِي بِالْوَصِيدِ
لِكَهْفِ الْأَمَانِيِّ بَابِ الْحَمِيدِ
أَزْجِي لِقِطْمِيرٍ مِنْكُمْ قَبُولًا
فَعَنْ بَابِكُمْ مَا لَنَا مِنْ مَحِيدِ

له به حری (طه ویل) یش وتوویه :

حَبِيبِي الَّذِي أَحْسَانُهُ اسْتَعْبَدَ الْوَرَى
ضِيَاءُ مُحْيَاهُ جَلَا ظِلْمَةَ الثَّرَى
وَهَذَا ضِيَاءُ الدِّينِ غَوَتْ الْخَلَائِقُ
لِفِرْقَى الْمَعَاصِي ذَلِكُمْ أَوْثَقُ الْعُرَى

له به حری (طه ویلی سالم) یش وتوویه :

به احسان توی حاتم ، به رفعت توی کسری
به فرمان توی آصف ، به برهان توی عیسی

چگویم نگارینا که با من چها کردی
قرارم ز دل بردی ، ز صبرم جدا کردی

ئه مهش چه ند پارچه شیعیکی که پیوه ندیان به شیخ ضیائوددینه وه

• ههیه

(۱)

پیری صیددیقی طهریق و تاجی فارووقی لهسه ر
واریشی عوثماني دینوورهین و کهپرپاری تهبات
رۆحی شیرینم له دهوری قهددی شهمشادت گهری
تا تهصهددوق بی له بو رهددی هه موو دهر دو بهلات
خالی هیندو زولفی چین و رۆمی بی رووی روومهتت
وان له قهزهی قههری شمشیری بروی جهنگ ئازمات
چاوی مهستت چۆن له هه رلا مهردمی دل بردوو
بی دلان بو دل له هه رلا بی تهحاشا دینه لات
هه ر نیگاهی صه یقه لیکه بو مسی پر ژهنگی دل
به دل ته لای خالص دهیتن مس به ئیکسیری نیگات
گیانفیدای گوفتاری شیرینت که عهینی حیکمه ته
که شفی ئه سراری ته ریهت حه للی کونهی موشکیلات
دل به قوربانی نیگای قهلبولعه یانی کاری تو
واده کاتن قاعیده ی حیکمهت به تالیی وا تهبات
قامه تی زیبای قیامهت خیزی تو بی بیر ری
مه حشری بهرپا ده کا بو سه رخۆشی جهورو جهفات
کارنامه ی خاصی ئادابی طهریق به نده گیت
مونتجی حه ققولیه قین قهطعی عه لاقه ی مومکینات
فه یصه لی حه ققولیه قین فه صلولخیطابی عاریفان
ته رجومانی سیرری ئایاتی ده لالهت موعجیزات

بيته مهيداني صه داقهت (سالما) قه لبي (سهليم)
تا موشه پررهف بي به يومني دهوله تي بيرى خودات (۲)

به عه ره بي :

(۲)

اخواني بالله ذروني وبكائي
في رحلة مولى العلما والعرفاء
من كان به سيّدنا أحمد باهي
من قام به الملة دين الحنفاء
قد كان لذكرين خفي وجلي
رأساً ، ولعلمين كذا قطب سماء
في طاعة مولاه قضى حق جهاد
واستكمل ما كلّف في دار فناء
أحصى رتب القرب جميعا وتعاطى
ما كان سوى البعثة في كل ولاء
قد حاز خيلاً وخصالاً وتحلّت
من كل سجايا لكرام القدماء
ما غادر ما أمكن في وصف كمال
الا بتعاطيه وفي حق وفاء
قد أحصّد في مزرع أخراه زروع
خُصّت به من كل خيور عظماء

(۲) رووی ده می شیخ سه لیم له پارچه شیعه ده دا له شیخ ضیائوددینه .

اذ تَمَّ مقاماتِ سعادتهِ تَمَّتْ
في عاجِلَةٍ مدَّتْهُ وقتُ ضياءِ
فانجابَ عنِ الخلقِ الى الله تعالى
طوعاً فقضى نحبَه شوقاً للقاء

اذ ذاكَ رَجَتْ° وانتظرتِ° روحه° أمراً
بالعودِ على البدءِ على وفقِ قضاءِ
حتى سمعتِ° : أيتها النفسُ ! الينا
عودي ، ودعي الخلقَ ، فلبَّتْ لنداءِ

دامت نزلاً° من عُرفِ الجنةِ جداً
أسرَّتْ° فشَوَّتْ° منزِلَها خيرَ ثواءِ

ارتجَّ على هجرتهِ الأرضُ وأودى
في مآتمِه بعضُ أصيحابِ ولاءِ

في رحلةٍ طاها وقعَ الواقِعَتانِ
ما أحسنَ قفواً له في حالِ مضاءِ

أحسنُ° بتوفيّه بالاثنينِ تباعاً
للخاتمِ في خاتمِه مثلَ بداءِ

في الكلِّ قفا سيدنا أحمدَ حتى
في العمرِ فأصغوا لأساليبِ رِثاءِ

لاغرٌ° و° ان احمرَّ° من الحزنِ سماءُ°
عما مطرٍ يَقطُرُ° يبكي بدرِ ماءِ

من° أعينِ أحبابه تنصبُ° دموعُ°
حمرُ° فترى الأرضَ مَخرُ° القَتلاءِ

من فرقتِه أنضجَ نيرانُ زفيرٍ
 أحشاءَ محبَّيه فصارتُ كشواءٍ
 في مآتمِه ألسِنَةُ الحالِ تُنادي
 ياكهفَ نَجاةٍ وملاذَ الغُرَباءِ
 رفقاَ بأسارى لكَ في سجنِ فراقٍ
 للوصلِ جِيعٍ وللقِيالِ ظِماءٍ
 في قلبي جُرحٌ لأطِبَّاءِ اِباءِ
 عَنْ مرهَمِه وَيَلِيّ قَدْ عَزَّ دوائِي
 يالائمي دعني وزفيري وبكائي
 في هجر حَبِيبٍ هو في دارِ بقاءِ
 انْ حَيَّ حَبِيبِي فَعَسَى يَنْفَعُ صَبْرِي
 لَكِنَّهُ قَدْ مَاتَ فَمَنْ أَيْنَ عَزَائِي
 فالموتُ دوائِي ، فلعلِّي به أَلْفِي
 اِيَاهُ فَيَا مَوْتِي سَارِعَ لِفَنَائِي
 يَا (سالمُ) قَدْ صرْتَ (سليماً) لفراقٍ
 قُلْ آهَ مِنْ الهَجْرَةِ هَجْرَانِ ضِيَائِي
 أَلْهِمْتُ مِنْ اللَّهِ لِتَأْرِخِ وَفَاتِهِ
 يَا (سالمُ) أَرِّخْ (هو في دارِ رِضَائِي) (٣)

(٣) شیخ سہلیم ئەم پارچە شیعرە ی بەبۆنە ی کۆچی دوا یی شیخ عومەر
 ضیائوددینەو و توووە ، رستە ی (هو في دار رضائي) بە حیسابی
 حوروو فی ئەبجد ئەکاتە ١٣١٨ کە بە سالی هيجری سالی کۆچی دوا یی
 کردنیە تی .

(٣)

يا تربةً ضمّنتُ نورَ الهدى عُمرا
من كان بالجهدِ دينَ اللهِ قد عمّرا

أصبحتِ ذاتَ ضياءٍ باهرٍ قمرا
بعدَ الظلامِ وفُتّتِ العنبرَ العطرا

واهاً لنشرٍ أريجٍ المسكِ يغبِطُهُ
واهاً لنورٍ ضياءَ الشمسِ قد بهّرا

وكيفَ وهو ضياءُ الدينِ مرشداً
أرسي به الدينَ دينَ اللهِ وافتخرا

طوبى لبيتٍ به طوفُ العتيق لما
ثواه من فيه ربُّ البيتِ قد ظهرا

يُزارُ من كلِّ فجٍّ انَّ زائرُهُ
كأنّما حجَّ بيتَ اللهِ واعتَمرا

بُشرى لدارٍ يدورُ العرشُ منْ عليها
لعلّه يتعاطى نورَها البهرا

يا مضجعاً ضمَّ كالعشاقِ أعظمه
وصلّتْ عنا بما قد كان منتظرا

قد نلتَ ما كان مأمولاً لطائفة
تهواه مهجورةً ترثوه مُذْ هَجَرا

في حقٍّ مآتمِهِ الأهوالُ قائمة
قد لا يدكُ الجبالُ الصّثمُ والحجرا

الشمسُ طالِعةٌ ليست بكاسِفةٌ
تبكي عليكَ نجومَ الليلِ والقمرُ
يا من غدا كعبةَ الحاجاتِ مرقدُهُ
ارحمْ (سليمان) اذا ماصار محتضِراً (٤)

(٤)

مَنْ حَسَنُهُ قَدْ تَمَّ وَمَا خَالَطَ شَيْئاً
مَنْ أَصْبَحَ فِي الْحَسَنِ وَحُسْنَاهُ حُسِيناً
مَنْ كَانَ بِدَوْرٍ فَلِكِ الدِّينِ سُهُامُهُ
مَنْ دَكَّ لَهُ الْقَتْمُ وَكَانَتْ لَهُ لَيْنَا
مَنْ زُمِرَ أَصْحَابِ جَمَالٍ وَجَلَالٍ
مَنْ عَزَّهَ يَمْشُونَ حَوَالِيهِ هَوَيْنَا
مَنْ ذَبَّ عَنِ الدِّينِ دُجَى الْبِدْعَةِ ذَبّاً
مَنْ زَانَ سَنَا طَلْعَتِهِ الْمَلَّةَ زِينَا
شمسٌ لسناها أَفَلَتِ كُلُّ شَمْسٍ
عَنْ أَفِيدَةِ الْخَلْقِ إِزَاحَتْ هِيَ زِينَا
أعني عمرَ الثاني ومن فيه تجلَّى
مولاهُ غدا قلبُهُ طورا له سينا
ذا يوسفُ اخوانُهُ أَصْحَابُ جَمَالٍ
فيه اختلفَ الكلُّ على فَقْدِهِ مَيْنَا

(٤) شیخ سہلیم ئەم پارچە شیعرەى لە ١٣١٩دا داناوہ کاتى کہ چووہ بو
زیارەتى ئارامگای شیخ عومەر ضیائوددین و ، تەعریفی ئەو ئارامگایەى
پى ئەکا .

قد صارَ عزيزاً هو في مصرَ كمالٌ
دانت له اخوانه من عزّه دينا

قالوا له اذ قد ظَهَرَ الحقُّ لَدَيْهِمْ
تاللهِ لقد آثَرَكَ اللهُ عَلَيْنَا (٥)

(٥)

بُلِيتُ بوصفٍ للهِلالِ المنوَّرِ
لبدرٍ منيرٍ كان في النورِ حاكياً
يُسمى بنجمِ الدين هضماً لنفسِه
نعمٌ انَّ في هَضْمِ النفوسِ تعالياً
ولا بأسَ أن يدعى هذا الاسمَ رفعةً
لكونه نجمَ القطبِ في الوسطِ راسياً
فتىً كالجبالِ الراسياتِ وقارُهُ
تراه يبرجُ الاستقامةِ ثاوياً
رقيبٌ لما في قلبِ شيخِ المشايخِ
أبيه ، مطيعٌ بعدَ ما كانَ واعياً (٦)

(٦)

فُتِنْتُ بفتانٍ فتىً ذي تدلُّلِ
أغنَّ غضيضَ الطَّرفِ أعيُنَ أكحلِ

(٥) ئەم پارچە شیعرە بە (قەسیدەى حوسەینىیە) بەناووبانگە و شیخ سەلیم
لە تەعریفی شیخ ضیائوددیندا وتووێه .

(٦) شیخ سەلیم ئەم پارچە شیعرەشی لە مەدحی شیخ نەجموددیندا وتووێه .

سبى القلبَ مني بعدما سَلَبَ الحِجْى
بطرفٍ خفيٍّ أو بجيدٍ معطلٍ
وأوثقني بعدَ انطلاقي سائراً
على أحرفِ الدنيا بقيدٍ مُسكَلٍ
ومهما مشى هوناً مشى بمشاعري
وان آبَ أوباً آبَ نحوي تَعَقُّلي
تَوَلَّى إذا وَلَّى سروري وأقبلتْ
اليَّ مسراتي إذا كان مُقبلي
إذا اهتزَّ بانٌ القدُّ منه يَهْزُني
تمايلُهُ مثلَ القنا المتزلزلِ
إذا قامَ قامت من قيامٍ قيامتي
ويعثني من ذاك ريثاً القرنفلِ
إذا صدَّ عنيَّ سدٌّ عنيَّ مذاهبي
وان يلتفتْ لي أنجٌ من كلِّ مُعضَلِ
بليتُ بوجهٍ ناضرٍ كانَ ناظراً
الى ربِّه الرحمنِ ذي العزَّةِ العلي
بسيماءٍ سرٍّ سرٍّ من كان سارياً
به السرُّ يسري للفتى المتأملِ
مُحيٍّ مُحْيَاهُ ومُحيٍّ لميِّتٍ
مُميتٍ لِحيٍّ مُغرَمٍ والهِ وَلِي
تعاطى جمالاً جالياً ظلمةَ الهوى
لِراءٍ وعنه غمَّةَ القلبِ تنجلي

يشاهدُ نورٌ في جبينه شاهدٌ
بأنّه قيّومٌ على الكلِّ مُعتلي
علا في علاهٌ أولياءُ زمانِه
وذلكَ بحرٌ هؤلَاءِ كجدولِ
مقاماتٍ قطبِ الدهرِ جاز مقامه
فما ذاكَ الا مخدعٌ فتأملِ
وذلكَ نجمٌ اللّدين شيخ زمانِه
به يقتدي أهلُ الهدى والتوكّلِ
أبوهُ الكريمُ المستطابُ وجدّه
مقدّمَتانِ والنتيجةُ ذا الولي
ألا انّ ذينِ الوالدينِ مقدّمٌ
وذلكَ تالٍ مقتفٍ غيرِ مؤثّلِ
تواترَ عن عثمان جدّه اتّه
وليّ وليّ للهدى والتوسّلِ
لقد قال شيخي ان هذا لنأبي
وذا غيرُ منسوخٍ وغيرُ مبدّلِ
وأجمعَ أهلُ الحلِّ والعقدِ أنّّه
هو الأهلُ في أمرِ الهدى للتحملِ
ولاسيما علامةِ الدهرِ شيخنا
وأستاذنا المولى الكريم المفضّلِ
وذلكَ عبدُ القادرِ العارفِ الفتي
كفى حُجّةً لولا اعتسافُ التعلّلِ

وَمَنْ كَانَ ذَا عَقْلٍ سَلِيمٍ فَلَهُمْ
 مِنَ اللَّهِ بِالْحَقِّ « الْحَقِيقِ » الْمَعْوَلِ
 وَلَوْلَا الَّذِي فِي الْمَدْعَى قَدْ ذَكَرْتُهُ
 لَجِئْتُ عَلَيْهِ بِالْذَّلِيلِ الْمَدْلَلِ
 تَحَلَّى بِأَوْصَافِ الْوَلَايَةِ وَالْعُلَى
 وَإِنْ هُوَ ذُو مَجْدٍ سَنِيٍّ مُؤْتَلٍ
 إِلَّا أَنَّهُ نَجَلٌ الْوَلِيِّنَ وَارِثٌ
 لِعَلِيَّاهُمَا حَقًّا بَغِيرٍ تَقْوَلُ
 لَهُ أَسْوَةٌ فِي سَيِّدِ الْخَلْقِ أَحْمَدٍ
 عَنِ الْحَقِّ لَمْ يَخْرُجْ وَلَمْ يَتَحَوَّلِ
 وَلَمْ يَتَكَلَّمْ بِالَّذِي شَأْنُ شَأْنِهِ
 وَلَمْ يَعْرِفِ السُّؤْيَ وَلَمْ يَقُولِ
 تَخْلُقَ بِالشَّرْعِ الْقَوِيمِ وَلَمْ يَحْدُ
 عَنِ الْحَقِّ مَقْدَارَ الْفَتِيلِ الْمَقْلَلِ
 وَيُقْضَى كَمَا يُقْضَى حَيَاءً وَهَيْبَةً
 فَأَحْسِنْ بِهِ مِنْ كَامِلٍ وَمَكْمَلٍ
 فَيَارَبِّ هَبْ لِي فِيهِ قَلْبًا مُصَدِّقًا
 سَلِيمًا مِنَ الزَّيْغِ وَسُوءِ التَّبَدُّلِ (٧)

(٧) شیخ سہلیم تھم پارچہ شیعرہ یسیٰ لہ تہ عریفی شیخ نہ جمود دینی کوری
 شیخ عومہر ضیائوددیندا وتووہ .

(٧)

هذا عمرُ الثاني ، ما أطيبَ ذكراهُ
من نالهُ أحياءُ من نورِ مُحيّاهُ
من كان يرى خِلْفاً بالصدقِ فهذا هو
آتاهُ مناياهُ من حضرةِ مولاهُ
لم يبقَ لنا همٌّ يا معشرَ أحبابي
حيثُوا وخذوا وجداً من نورِ مُحيّاهُ
من نورِ سراجِ الدينِ قد لاحَ بلا كتمٍ
هذا عمرُ الثاني ما أطيبَ ذكراهُ

(٨)

زماناً كنتُ مشتاقاً لما العشّاقُ تهواهُ
شراباً من شرابِ مَنْ من السّاقى تعاطاهُ
ينالُ الحقَّ حقّاً لا يرى في الكونِ الا هو
« أدارَ الكأسَ شيخُ العهدِ مولى الخلقِ أبقاهُ
فأحياناً بروحِ الودِّ ربُّ الخلقِ أحياهُ »

☆☆☆

أنارَ القلبَ من فضلٍ وزكّى النفسَ من مجدٍ
ووفاني بما أهداهُ ليلي من ثرى نجدٍ
فلما كان ما أهداهُ أحلى كلِّ ما يُجدي
« أذاقَ السّرَّ والروحَ كمالَ الروحِ والوجدِ
والأنا بما أغناهُ مولاهُ وولاهُ »

☆☆☆

حبيب" لا ترى شبيهاً له شرقاً ولا غرباً
لأهل القول لا يختارُ الا الصّدِّ والكذباً
لصافي القلب يسقي دائماً من خمرَةٍ شهباً
« لأهل الوجد من لحظٍ أباح الفضل والقرباً
فواساناً بما آتاه مولاہ وأدناه »

واذ كنّا كقومٍ في بَوادي الجهلِ هَيّامٍ
ولسنا آخذين من يدِ المحبوبِ من جامٍ
سَكْرَنا اذ لنا أبدى محيّا وجهه السامي
« جزاهُ اللهُ ربُّ الفضلِ عنا خيرَ انعامٍ
فلا ملجأ ولا منجى لعبدٍ منه الا هو »

الهي انتَ أنشأتَ الوري بالحبِّ للحبِّ
وما لي ما بهِ أحظى بحبٍ منك من لُبِّ
توسّلتُ بصبٍّ عبّرتي صبّاً على صبٍّ
« فرَبِّي ربّني فضلاً وكن لي دائماً ربّي
ولي ولّ وليّاً كان ربُّ الفضلِ ربّاهُ »

فريد" في عباداتٍ ، وحيد" في اشاراتٍ
وسارٍ في سماواتٍ وعارٍ من مساواتٍ
سريٍ في كمالاتٍ ، برىءٍ من مبالاتٍ
« فصيحٍ في مقالاتٍ ، صحيحٍ في كراماتٍ
هوينا المشرب مشياً الهُ الخلقِ أعلاه »

على الأمارة الخبثي أمير "عادل" قاهر
 له في عالم الأسرار حظ "وافر" باهر
 له وجه "جميل" شبه وردٍ ناضرٍ زاهر
 « سليم الطبع في الباطن ، حليم الخلق في الظاهر
 عظيم الخلق من صبرٍ اله الخلق أعطاه » ^(٨)

(٩)

فاجاك يا ألم الجسور بليّة
 تُمسى بها متلاشياً ومنيّة
 أرعدت أفئدة الذين تعشّقوا
 قمراً لذاك على البدور مزيّة
 كيف استطعت دُنوّ وردة جسمه
 لذبولها لزال عنك رزيّة
 لم لا تخاف لهيب نارٍ تأوّه
 لهواته فتصيبك اللّظويّة
 هو نائب "لنبيّه وخليفة"
 عمرت° بذاك شريعة "نبويّه
 وطريقة الصّدّيق خير طريقة
 من بعد ما هُدمت° فنا عمرّيّه
 لا ، بل به عمير الطرائق كلها
 لاسيما الجهريّة العلويّة

(٨) ئەمە پێنج خستەکی شیخ سەلیمە لەسەر شیعرێ شیخ عومەر
 ضیائوددین .

هو جامعٌ لحقايقٍ ومعارفٍ
وله الذي هو للكرام طويته
وله مناقبٌ أولياءٍ توفيت°
تأتي اليه فسائمٌ مديته
وتجليات الهه من بيته
في كلٍّ أن تعتريه هويته
ليطف° به من تقصدن° زيارة ال
حرمين وليصرف° اليه مطيه
أحجيج بيت الله فاتكم° الذي
عرضت° لكم° للقاء ذاك أذيته
كالشمس تشرق° عالماً بضياؤها
يعلو النهار° بوجنتيه عشيه
هو نيّر° شمل الوري لمعائها
وأشعة° لجمالها قمرية
ملك الخوارق والكرامة كلها
نعم المواهب° ماله وعطيه
ملك القلوب مع الجسوم جميعها
فله التصرف° فيهما وقفيه
أسرت° بسجن صدود ذلك متهجتي
خلدي بحلقة فود ذاك رعيته
وهو الضياء° ضياء قلب سراجنا
هديت° بنور جمال ذاك بريته

هو مظهر" ثمَّ الى السبعِ العُلا
 لضياءِ ذاكِ تجاوز" ورُقِيَّه
 هو بالذي لمحمدٍ متخلِّق"
 ولذا صفاتٌ علاهٌ مصطفىويّه
 أ (سليم) كفَّ عن المديحِ فانهُ
 بحر" ، وليسَ تحيطُه العريَّة (٩)
 نه‌مه‌ش پارچه شیعیکی به فارسی :

(١٠)

بدور رخت صف بصف دل نشیند
 چو بر شاخ گلبن بلابل نشیند
 بلی اخترانرا نباشد تجلی
 که بر آسمان ماه کامل نشیند
 صف مه رخانرا نباشد نمودی
 که یارم بصدر محافل نشیند
 بکنج لب‌ت هندوی تکیه کرده
 چو زاغی که با گل مقابل نشیند
 مقام محمد روا نیست کس‌را
 که فاروق ثانی عادل نشیند
 خودی گشت مارا رقیب مزاحم
 که بین من و دوست حائل نشیند

(٩) شیخ س‌لیم نه‌م پارچه شیعه‌ی له کاتی نه‌خوشیی شیخ عومه‌ر
 ضیائوددیندا وتووه .

(سلیم) از لباس خودی منسلخ شو
که خودوار با یار مشکل نشیند (۱۰)

ئەمەش دوو تاقە بەیتی بە عەرەبی و فارسی :

(۱)

بنجم ضیاءالدین کان استضاءتی
اذا کنتُ ذا غیِّ بتلکَ براءتی (۱۱)

(۲)

عمر در دین پیغمبر سراسر چون محاسن شد
ضریح سربسر نورش مقارن با (محاسن) شد (۱۲)

(۱۰) ئەم پارچە شیعرەش ھەر لە تەعریفی شیخ ضیائوددیندا یە .

(۱۱) مەبەستی لە شیخ نەجموددینە .

(۱۲) مەبەستی لە ئارامگای شیخ ضیائوددینە کە سەندووکی (مەحاسینی
پیغمبەر) لە پالیا یە .

یادی شیخ عزیزی تهفته بی

ٲهم ذاته یش له بنه ماله ی مه ردوخی به کانو له خزمانی شیخ سه لیمی
ته خته بی به • مه نسووبی شیخ ضیا ئوددین بووه و له مه یدانی ٲه ده بیاتیشدا
ده سٲیکی بالای بووه • پارچه یه ک له شیعره فارسی به کانیم ده سگیر بووه که
له ته عریفی شیخ ضیا ئوددیندا وتوو یه ، وا لیړه دا بلاوی ٲه که مه وه :

سخن تا کی نهان دارم که بوی یار می آید
نسیم آستان حضرت دلدار می آید

به هر گلبن که گل چینم ، به هر وادی که بنشینم
نسیم صبح با عطر وی از گلزار می آید

درین صحرای عشق او دمادم میوزد عطری
که گویی بوی تار زلفش از تاتار می آید

چمن گویا چو جنت شد بیا یکدم تماشا کن
صدای بلبلان با حمد بر اشجار می آید

عجب فصلی بهاری شد که با یاد سحرگاهی
به هر آنی شمیم احمد مختار می آید

من دیوانهء صحرانشین مدهوش و سرمستم
ز بوی روضهء احمد کزین کهسار می آید

ز فیض حضرت قطب الیقین جادار ذی النورین
 مرا از مبدء فیاض حق انوار می آید
 به بتخانه گذر افتد به مسجد یا به میخانه
 نسیم نسبت یار از در و دیوار می آید
 به هر باغی ، به هر راغی ، به هر شاخی ، به هر کاخی
 که می بینم ز عشقش نغمه طیار می آید
 ز عشق باده چشمان شاهد صوفی و زاهد
 صدای جذبه ایشان ز هر اقطار می آید
 هزاران همچو من دیوانه و سرگشته عشقش
 ز سوز عشقشان در دل لهیب نار می آید
 اگر روزاست چون خورشید ، اگر شب چون مه تابان
 در اقلیم جهان شعله ازان رخسار می آید
 تو منع من مکن زاهد ز ترک صومعه حقا
 صدای جوش من از خانه خمار می آید
 بیفتاد از کفم تسبیح صنعان سان که اندر سر
 هوای عشق ترساوو بت و زنار می آید
 همی نالد دلم امشب ز سوز آتش عشقش
 ز شیشه قلقل و جوش از می گلنار می آید
 درین گلشن همی بینم ز عشق خنده گلها
 صدای بلبل و قمری به هر اشجار می آید
 (بیاره) ساخت کعبه بهر زائر بی گمان آری
 دران وادی تجلیهاش از ستار می آید

به حصر عشق رخسارش به هر سویی که می‌بینی
خریدار زلیخایی پی دیدار می‌آید

به هر میخانه و مسجد ، به هر بزمی ، به هر رزمی
صداهای (مدد) با نامش از می‌خوار می‌آید

جمال عالم افروزش چو هر نقاش می‌بیند
عجب زین نقش بی مانند و زین کردار می‌آید

چنان غوغا فگنده در میان این جهان حتی
ز عشقش بوی مشک و عطر ازین اشعار می‌آید

اگر من شمهء وصفش به تحریر و بیان آرم
ز تحریر و بیان او دوصد طومار می‌آید

اگر افتد گذار مقدمش بر تربت عاشق
تن پوسیده‌اش رقصان ز تو هشیار می‌آید

چو بگشاید به خنده غنچهء تنگ دهن هر گه
تو گویی بوی عطر از بوطهء عطار می‌آید

چو جلوه میکند از برج رعنائی و زیبایی
پی نظاره بانگ (یا أولى الابصار) می‌آید

بشارت باد بهر معشر اسلام اهل حق
پی دین رسول الله عمر معمار می‌آید

مبارك خانقاهی ساخته از نور سبحانی
که وصفش آیهء (من تحتها الانهار) می‌آید

مشو نومید (یا مستمسکا بالعروة الوثقی)
کزو بهر گنه کاران صد استغفار می‌آید

ندارد کس فصاحت در مقام معرفت گویی
چو او با آن بلاغت در خط مضمّار می آید
به میدان خداجویی چو جولان می زند گویی
به میدان جهاد آن حیدر کرار می آید
(ضیاءالدین) ذو الاسرار عالم را منور ساخت
به نزد کچروان این قول حق دشوار می آید
بلی شب پرهء ناچیز نایبنا به دور او
ز نور عالمین افروز خورانکار می آید
نه از انکار خفاشش (ضیاءالدین) بود نقصی
که فیض حق مددکار از شه مختار می آید
(عزیزا) وصف او در حیطة بحث و بیان ناید
خمش چون وصف او اکثر بر اکثر می آید

یاری شیخ موم محمد نه مینی لهولیری

نهم ذاته کوری شیخ فەتحو لالی ههولیری یه و له دهورو بهری ۱۲۷۰ی هجره تدا هاتوو ته دنیا وه له مالی باوکیا قورئان و سه ره تای خویندنی خویندوو وه ، که گه وره یش بو وه چوو بۆ فەقی یه تی و پاش بوون به مه لا ته ریه تی قادری له باوکی وەر گرتوو وه پاشانیش چوو بۆ بیاره و له سه ر دهستی شیخ ضیائوددیندا ته مه سسوکی کردوو وه خه ریکی سولووک بو وه تا ئیجازه ی خه لافه تی وەر گرتوو وه جا گه راوه ته وه بۆ ههولیر و له وی نیشه جی بو وه •

پاش ماوه یه ک دلی له ههولیر هه لکه نرا وه چوو بۆ حیجاز و نزیکه ی ۱۰ سال له مه ککه ی مو که پر مه ماوه ته وه • پاش نه وه ش چوو بۆ قاهره ی میسو له وی سه قامگیر بو وه • له به ره نه وه ش که زۆر هزی له خویندن کردوو دهستی کردوو ته وه به خویندن و له و ماوه یه دا موسنه دی ئیمامی شافیهی و مو وه ططای ئیمامی مالیک و هه ندی له ته فسیری به یضاوی خویندوو وه پاشان دهستی کردوو به ئیرشاد کردن و ته ریه ت دادانی موسولمانان و له ناو عالمانی قاهره دا ناووبانگی بلاو بو وه ته وه به و جو ره ماوه ته وه تا له ۱۳۴۸ دا کوچی دوا یی کردوو •

گه لی له زانایان و نه دیانی میسر پارچه شیعیان له مه دحیدا دنا وه ، وا لیره دا یه کئ له و پارچه شیعرانه بلاو نه که ی نه وه :

حَتَّامَ لَا تَرْعَوِي عَنْ حَبِّ فَانِيَةٍ
فِي مَنَتِهَا جَمِيعُ الْهَمِّ وَالنَّصَبِ

هلاَّ صرفتَ زمامَ الكومِ تلفتُها
صوبَ الهمامِ بذاكِ الحيِّ والطَّنبِ
صوبَ الامامِ تقي القلبِ طاهره
طودِ الهداةِ شريفِ الأصلِ والنسبِ
(محمد) النقشبندی (الأمين) ومنْ
شادَ المكارمَ بالاخلاصِ والحسبِ
طلقُ المَحِيّا ، عليُّ القدرِ ذو هِمَمِ
تجلو الكروبَ ، نديُّ القلبِ في القربِ
بدرُ المعالي ، أبو الأرواحِ سيّدنا
غوثُ الورى منجِدُ الغرقى من العطبِ
بحرُ المعارفِ نورُ الله مرشدنا
شمسُ الحقائقِ شيخُ العُجمِ والعربِ
تاجُ الفخارِ وحيدُ الدهرِ ذو مددِ
فاقُ العُبابِ وجودُ الغيثِ والسُّحُبِ
امامُ أهلِ التَّقَى ، سرُّ الولايةِ ، منْ
أحيا الطريقةَ بالارشادِ والأدبِ
كنزُ المعارفِ قطبُ الواصلينِ ومنْ
تعنيكَ أفعالهُ الغرا عن الكتبِ
تباركُ اللهُ كم أحييتْ مكارِمُه
مواتَ قلبٍ فأضحى مظهرَ العجبِ
كذاكِ وارثُ (طه) في شمائله
عليهمُ حِلَّةُ الأنوارِ في الحقبِ

هو (العزیزان) ان فاخرتَ في حسبٍ
أو (نقشبند) الذي قد فاز بالأدبِ
أنفاسُهُ عن سنا (المعصوم) تخبرُنا
وعن امامةِ (سيف الدين) في الطلبِ
فليَحْيِ سادتنا (الأكرادُ) انهمُ
أهدوا لنا سيدَ الأبطالِ والنشجبِ
ولتهنَ مصرُ وأهلوها بهِ شرفا
باليمنِ في روضةِ الأفراحِ والطربِ
فيا مریدَ العلا في ظلِّ رايتهِ
أقبلُ ولا تُصغِرِ اللواشي فذاك غبي
وكنْ بآدابِ اهلِ الحبِّ ملتحقاً
وقبِّلِ النعلَ ترقى منتهى الرتبِ

یادی مه لا مهحمودی باکی

مه لا مهحمودی مه شهوور به (باکی) خه لکی ناحیه ی (خورخوره) ی
ده وروبهری سه قزه • نه دیبکی بالاو شاعیریکی خاوهن هه ست بووه •
ته ریه تی له سهر دهستی شیخ ضیائوددیندا وهر گرتوووه وهر له بیاره یش
ژیاوه ، به لام سالی دوو مانگ چوووه بو سوله یمانی هه ککاکیی کردوووه و
موری هه لکه ندوووه بو خه لک و به کاری نه و دوو مانگه خه رجی نه و ده
مانگه که ی سالی په یدا کردوووه پاشان گه راوه ته وه بو بیاره •

له سه یید نه حمه دی عازه بانیم بیست وتی سالیکیان مه لا مهحمود دوو
مانگه که ی له مزگه وتی ئیمه به سه ربرد ، دیم سه جعی موره که ی خوی نه م دوو
به یته بوو :

مژهات بهر رخنه در دلها
از من آموخته است حکاکی
هم ز مژگان تست برگشته
شده بخت سیاه از باکی

له شیخ نه جموددینی کوری شیخ شه مسوددینی که س نه زانیشم بیست
وتی جاریکیان له و سه رده مه دا که مه لا مهحمودی باکی له بیاره سولووک
نه کا ، چه ند رۆژیک شیخ ضیائوددین له مال نایه ته دهره وه بو خانه قا •
سالیکه کان به مه ناره حهت نه بن ، جا مه لا مهحمود نه م پارچه شیعره
دائه نی و نه ینیرته ماله وه بو شیخ :

ای بلای دل صاحب نظران بالایت
آتش خرمن سودازدگان سودایت

غارت جان همه از فتن چشم سیاه
آب حیوان نمکی از لب شکر خایت

عیش جنت ثمری از شجر وصل شما
تاب دوزخ شرری از غم جان فرسایت

مست مخمور سر از خاک لحد بردارد
هر که لب تر کند از چاشنی صهبایت

ما بدام تو گرفتار و تو از ما بیزار
تو ز ما فارغ و ما شیفته و شیدایت

دیدهء خاک نشینان سر کویت را
باز روشن بکن از سرمهء خاک پایت

ذره ایم و بهوای رخ تو سرگردان
والهء چشم ضیا غمزدهء سودایت

نظری بر من بیچارهء مسکین فرما
من فدای نظر و منظر مهرافزایت

جان بلب آمده پروانهء دل سوخته را
شمع جم تا بکی آخر نبود پروایت

نازینا سراپردهء عزت بازا
کور آن چشم که بی روی تو بیند جایت

باکی از (باکی) دل تنگ پریشانست نیست
شاه من آه ز بی باکی و استغنائیت

ٲهم ذاته کتیبکی جوانی له باسی مه نا قیبی شیخ ضیائوددیندا نووسیوه،
نوسخه یه کی له کتیبخانه که مدایه (۱) .

(۱) له لاپه ره ۱۴۹ - ۱۵۰ ی ٲهم کتیبه دا ، له باسی شیخ عومهر ضیائوددیندا،
پارچه شیعر یکی ٲهم ذاته مان بلاو کرده وه که له لاواندنه وهی شیخی
ناوبراودا دایناوه .

یادی مهلا مهجیری پیش نوژی خانه قای بیاره

ئه م ذاته کوری مهلا حامیدی کاتبه که له سهره قای ئه م به شه دا
باسمان کردو ، دایکیشی برازای مهولانا خالیده .

پاش وهفاتی شیخ به هائوددین له خزمه تی شیخ ضیائوددین دا بووه و
لای ئه میش پیش نوژی خانه قا بووه و پیاویکی زۆر له خواترس و عیاده تکار
بووه و پیاوانی له خواناسی گه وره و به ناووبانگ هه میشه له پشت سهریه وه
نوژیان کردوه .

مهلا مهجید تا مردنی پیش نوژی خانه قا بووه . ئه گیر نه وه رۆژیکیان
کۆمه لێک مه لای مهربوانی له بیاره ده وری لی ئه دهن پێی ئه لێن بی قهزا بی
بۆچی خۆت له م بیاره دا به فقیری و گه دایی پیر کرد . وهره له گه لمان بۆ
مهربوان ، له وێ له دێ یه ک داته مه زرین خه لات و به راتی سالانه ت ئه وه نده و
ئه وه نده زۆر بی له گه نم و جۆ و برنج و پارو و هه یوان و به جاری ده و له مه ند
بی . . . زۆری له گه ل ئه لێن . . . ئه ویش سهره نجام وا وه لایان ئه داته وه ،
ئه لێ براینه ! ئینسافتان بی . من حه قم نی یه به رابه ر به پیش نوژی داوای
هیچ بکه م . نوێزه ، فهرزه له سهرم و بۆ خۆمی ئه که م . پیش نوژی شه ،
فه رزی کیفایه هه رکه س رێ که وێ ئه یکا ، ئیتر بۆ مه منوونی خوا نه بم
خه لک ئه مخه نه پیشی خۆیا نه وه و له پشت سهرمه وه نوێژ ئه که ن ؟

مهلا مهجید پیاویکی گوشتن بووه . ئه گیر نه وه جاریکیان کا برایه ک
رێی ئه که وێته خانه قای بیاره ، برسی ئه بی ، مهلا مهجید ئه بینێ به و هه مووه

گۆشتنی یه وه ، پیتی ئەلێ ئەری مەلا ئیوه بۆ لە خوا ناترسن ؟ من وا لە برسانا
 ئەمرم ، تۆیش ئەو هەموو گۆشتەت پێوه یه وه خته لەت بیی . . . ئا بمبەرە وه
 بۆ مائی خۆتان تیکه یی قوبلیم بدەری . مەلا مەجیدیش تۆزی ماتل ئەبی ،
 پاشان ئەلێ برا ! ئەگەر باوەر ئەکە ی مەگەر جەژنە و جەژن لە مائی خۆما
 چاوم بە برنج بکەوی . منیش وهک تۆ گەدام ، بەلام بلیم چی خوا ئەم
 هەموو گۆشتە ی داومەتی و وا گۆشتنی دروست کردووم !

مەلا مەجید دەستی شیعر وتیشی بوو . ئەمە پارچە شیعرێکە بۆ
 پارانه وه لە خوا وتوویه تی :

سر خجالت فگنده شرمسارم
 نه طاعت نه زبان عذر دارم
 خداوندا نیم لایق به جنت
 توانای تب دوزخ ندارم
 کرم فرما مرا توبهء نصوحی
 ببخشا و بفردوس اندر آرم
 ندارم غیر عفو تو پناهی
 بفضل خود ز منفوران شمارم
 بهاءالدین ، ضیاءالدین بکردند
 پی امر امامت اختیارم
 امام اولیای وقت خویشم
 ملا گویم ، چرا مخفی بدارم
 سراج الدین ، بهاءالدین ، ضیا هم
 ز مأمومان خود بر می شمارم

اگر هر موی من گردد زبانی
ز صد شکرش یکی را چون گذارم

نگویم من که لایق بودم این را
ولی عین عنایت بود یارم

رجا دارم قبول آن نمازی
که با این اولیاها میگذارم

امام ساکنان خانقاهم
بغیر از این دیگر چیزی ندارم

تو نجم الدین صفت رحمی بحالم
اگر نکنی، چه سان باشد قرارم

چه سان گویم که من عبد مجیدم
نواهی چون اوامر میگذارم

به سال (شغل) (۱) این ابیات گفتم
که تا ماند بدوران یادگارم

بهشت جاودان باشد مر آنکس
بخواند عفوم از پروردگارم

مه لا مه جید له سالانی یه که می ۱۳۳۰ دا کوچی دواایی کردووه و له
گورستانی (مله گای چنار) له بیاره به خاک سپیراوه •

(۱) ئەم وشەیه به حیسابی حورووفی ئەبجد ئەکاته ۱۳۳۰ که سالی وتنی
پارچه شیعره که یه •

یادی حاجی مهلا سوعه مکه دی بهرانرۆی

باوکی ناوی مه هدی و له سه ییده کانی پیر خدری یه • له منالی یه وه دهستی کردووه به خویندن و چووه ته بیاره و له وی ماوه ته وه تا ئیجازه ی وهر گرتووه • ههر له سه رده می فه قی یه تیدا ته ریه تیشی وهر گرتووه و خه ریکی عیادهت و خواناسی بووه •

به فه رمانی شیخ عومه ر ضیائوددین لای حه سه ن به گی سلیمان به گ له گه رمیان بووه به مه لا و پاش ئه وه چووه ته خانه قی و ئه رکی پیش نویژی و دهرس و تنه وه ی له خانه قای شیخ ضیائوددیندا گرتووه ته ئه ستوو تا مردن له وی ماوه ته وه • سه فه ری به یتو لای بووه و حه جی کردووه و له حه جه که یا چاوی به مه لیک عه بدولعه زیزی سوعوود که وتوووه و گه لی ئامۆژگاری کردووه • پاش ئه وه چاوی به مه لیک فه یسه لی یه که میش که وتوووه و فه یسه ل مانگانه ی بۆ بریوه ته وه ، به لام ئه م داویه ته دواوه و ئه لین به م رسته یه وه لامی داوه ته وه : (ترك القناعه عار علی فی الدنيا و نار فی الآخرة) •

له ۱۳۵۶ دا کاتی که له بیاره مامۆستا بووم ، حاجی مه لا موحه ممه د هات بۆ ئه وی • زۆر له گه لم به لوتف بوو • منیش بۆ ئه وه ی سه نه دی ئیجازه ی عیلمیم به سه نه دی مه لای گه وره ی بیاره وه پێوه ند بێ ، که حاجی مه لا موحه ممه د لای ئه و ئیجازه ی وهر گرتوو ، داوای ئیجازه م لی کرد ، ئه ویش ئیجازه ی دامی و به خه تی خۆی له په راویزی ئیجازه نامه که مه وه که مامۆستا شیخ عومه ری ئینولقه ره داغی بۆی نووسیوم ، بۆی نووسیم •

ئهم ذاته له ۱۳۵۸ ی هه جریدا کۆچی دواایی کردووه •

باری مه لا عبدوللاری عه بابه یایی

کورێ شیخ قادری عه بابه یایی یه • ههر له منالی یه وه دهستی کردووه به خویندنو له گهنجیدا ته ریه تی له بیاره له سه ر دهستی شیخ عومه ر ضیائو ددیندا وهر گرتوو وه پیکه وه خویندوو شیه تی و سولو و کیشی کردوو وه له هه ردوو مه یداندا پیگه یشتوو • پیاویکی قه ناعه تکارو دوور له دیمه نه رستی بووه و ، له ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه دریغی نه کردوو وه چه ندیشی له توانادا بووبی به دهرس پی و تنی فقهی یانه وه خه ریک بووه • له سه ر دالانی هه وزو مزگه وتی عه بابه یایی حو جره یه کی بو خوی ریکه خستوو وه که سی شاره زا نه بووبی پی نه زانیوه • له بهر ئه م دووری یه ی له خه لک خوی ناو نابوو (ئیلاهی) واته ههر خوا پشتو په نایه تی •

گه لی فه تاوای فیهی هه یه و له گه لی مه یداندا نوو سراوی به که لکی هه یه • یه کی له وانه نامیلکه یه که له باره ی (تا پۆی عوسمانی) یه وه ، له م نامیلکه یه دا ئه لی ئه گه ر تا پۆ له سه ر ته ملیک کردنی ئه رزی به یتو لمالی موسو لمانان بی ئه وه له بهر نا چاری نه بی دروستنی یه و ئه ویش به و مه رجه که به (ثمن المثل) بی • خو ئه گه ر له سه ر قاعیده ی (ارفاق) بی واته به ده سه لات داریکی وا بدری که خزمه تی ئیسلام بکا ، ئه وه ئه ویش تا ئه و کاته دائه مه زری که خزمه ته که به رده وام بی ، ئه گینا به شهرع ره وانی یه • مه لا عه بدوللا ئه م نامیلکه یه ی ناردوو بو مه لا قادری گه وره ی بیاره ، ئه ویش

له پشت نامیلکه که وه نووسیویه ئه وهی له م نامیلکه یه دا نووسیوته راستو
موتاییقی شهرعه ، به لام کردنه وهی ئه م باسه له م پرۆژه دا ئه بی به هوی
هه رایه کی وا زیانی له ئه سلی مونکه ره که زۆرتر بی ، که واته بی دهنگی چاتره!

مه لا عه بدوللا له ۱۳۵۷ دا له دئی عه بایلی کۆچی دواایی کردوو وه هه ر

له وی به خاك سپیراوه •

ياري مەلە بەلھائۇددىنى پېش نوڭرى خانەقاي بيارە

ئەم ذاتە لە سالى ۱۲۹۴ى ھىجرەتدا لە دىنى (دزاوەر) لەدايك بوو وە بە منالى دەستى کردوو وە بە خویندن و پاش گەشتن بە پىلەي (موسستەيد) چوو وە بۆ بيارە بۆ خویندن و لەویشە وە چوو وە بۆ لای حاجى مەلە عەبدوللاي پەسوئى لە موکریان و رياضيات و ھەندى بابەتتى تری لا خویندوو وە ديسانە وە ھاتو تە وە بۆ بيارە و لای مەلای گەورەي بيارەيش خویندوو وە ئىجازەي لا وەرگرتوو وە ، لەسەر دەستى شىخ عومەر ضيائۇددىندا تەرىقەتى وەرگرتوو وە ھەر لە بيارە ماو تە وە پاشان بوو بە پېش نوڭر و سەرھەلقەي خەتم و تەھلىلە و تا کۆچى دوايى کردوو وە ھەر پېش نوڭر و سەرھەلقە بوو .

مامۇستا مەلە بەھا وەختى خۆي بەفیرۆ نەئەدا . لە غەبرى وەختى نوڭر و خەتم و تەھلىلەدا خەرىكى قورئان خویندن و ویرد خویندن و دەرس پى و تنى فەقىيان ئەبوو ، بەتایبەتى دەرسى تەجویدی قورئان و شەرع و لە شەرعیشدا بەتایبەتى دەرسى فەرائىض و اتە چۆنیەتیی دابەش کردنى میرات .

ئەم ذاتە لە ۱۳۶۸دا لە بيارە کۆچى دوايى کردوو وە و لە پشت مەرقلەدى شىخ عومەر ضيائۇددىنە وە ، لە وشوینەدا کە خۆي قەبرى بۆ خۆي تیا ھەلکە ندبوو و لە پېش مردنیە وە بە ماو ەيەك قورئانى بەسەردا ئەخویند — بە خاك سپىراو وە .

یادی مامۆسا شیخ عومری ئیبنولقهره داغی

ئەم ذاتە کۆری شیخ ئەمینی قهره داغی و لە بنه ماله‌ی مەردۆخی‌یه و
ئەچیتەوه سەر شیخ مەرووفی گەورە کە لە دەرەقوولە‌ی نزیك بیارە بە
خاك سپیراوه .

لە سالی ۱۳۰۳ی هه‌جریه‌دا لە سوله‌یمانی له‌دايك بووه و پاش فام
په‌یداکردن نراوه‌ته بهر خۆیندن و به‌رده‌وام بووه تا بووه به مه‌لا و ئیجازه‌ی
وهرگرتوووه ، به‌هۆی به‌هره‌ی زیره‌کیی خۆی و خه‌ریك بوونی بێ‌وچانیه‌وه
به‌ دهرزپێ‌وتنه‌وه‌ی فه‌قی‌یان و کتیب‌دانان و شه‌رح و په‌راویز له‌سەر نووسینی
بووه به‌یه‌کێ له مه‌لا هه‌ره به‌ناووبانگه‌کانی کوردستان .

ئینولقهره‌داغی زیاتر له‌ مزگه‌وتی خۆیا‌ناو جارجاریش له مه‌درسه‌ی
زه‌ردیاوای قهره‌داغ که شیخ نه‌جیبی قهره‌داغی موده‌رریسی بووه
خۆیندوووه . خۆی گێ‌راویه‌ته‌وه که‌وا له‌ خزمه‌تی شیخ نه‌جیب‌دا
ده‌ستی کردوووه به‌ خۆیندنی (جه‌معولجه‌وامیع) ، به‌لام شیخ نه‌جیب له‌به‌رئ‌ه‌وه
که زۆر به‌سەر عیلمه‌که‌دا زال بووه ئه‌وه‌نده موبالاتی به‌ فه‌قی نه‌کردوووه .
له‌به‌رئ‌ه‌وه ئینولقهره‌داغی که له‌ موقه‌ددیمه‌ی کتیبه‌که ئه‌یته‌وه دیت‌ه‌وه بۆ
سوله‌یمانی و که ئه‌بینی گه‌لی له‌ دهرزه‌کانی موقه‌ددیمه‌که‌ی جه‌معولجه‌وامیعی
به‌ ساده‌یی خۆیندوووه ، لای مه‌لا حوسه‌ینی پيسکه‌ندی له‌ سه‌ره‌تاوه
ده‌ستپێ‌ئ‌ه‌کاته‌وه .

ئىينولقەرەداغى لە حساب و رياضيات و ئوستورلاب و روبعدا دەستىكى زۆر بالاي ھەبوو . گىرايەو ھەرمووى زۆر ئارەزوومەند بووم لە خزمەتى عىرفان ئەفەندىدا دەرزى تەشرىحولئەفلاكى بەھائوددىنى عامىلى بخوینىم ، بەلام عىرفان ئەفەندى مەجالى نەئەدام تا ئاچار بووم رازى بووم سەماعى دەرزى مەلا ھادىي يىسارانى بکەم ^(۱) ، مەلا ھادىيش عادەتى وابوو ھەر بابەتتىكى نەحو لە دەرزەكەيا ھەلکەوتايە ئەپىرسى لە عىرفان ئەفەندى ، ئەویش بەمە زۆر ئارەحەت ئەبوو ، ئەفەرموو من دەرزى رياضيات ئەلیمەو ، ھەقم بە نەحو ھەو چىيە ؟ منیش لەجياتى عىرفان ئەفەندى وەلامى پرسىارەكەى مەلا ھادىم ئەدایەو ، لەمەو ھەو خۆشەويستىم کەوتە دلى عىرفان ئەفەندى يەو ھەو وایلى ھات سەربەخۆ دەرزى تەشرىحولئەفلاکەكەى پىئەوتەم و بەوجۆرە تەشرىح و کتیبەکانى ترم لاخویند . ئىينولقەرەداغى بەدەم خویندى ئەم کتیبانەو ئەو ھەندەى سەعى و موتالا تيا کردوون ، مودەو ھەندەى حاشیەى لەسەر تەشرىحولئەفلاک و حاشیەى تەشرىح و رىسالەى حساب و ئوستورلاب و ئەشکالولتەئسیس و روبعى موحەییەب و روبعى موقەظەرات نووسیو .

ئىينولقەرەداغى کە لە خویندى ماددەکانى فەقىيەتى بوو ھەو ، چو ھەتە لای شىخ نەجىبى قەرەداغى ئىجازەى وەرگرتو ھەو لە مزگەوتى خۆياندا لەسولەيمانى کە مەشھوورە بە مزگەوتى شىخ مارف لە گەل شىخ مارفى براى دەرزىان بە فەقى و توەتەو ، تا پاشان لە سالى ۱۲۳۷ى ھىجرەتدا خەلکى گەرەكى دەرگەزىن بەيارمەتیی چەند کەسىكى وەك حاجى سەعید

(۱) سەماع ئەو ھەو دەرزەكە دەرزى فەقىيەكى تايبەتى بى و چەند فەقىي تریش بۆ سوودو ھەرگرتن بىن گوى بگرن . لەم ھالەدا ھەر ئەو فەقى تايبەتىيە ھەقى (بەلى) کردنى بۆ مامۆستا ھەو ، ئەوانى کە تەنھا ئەو ھەندەيان بۆ ھەيە جارچار پرسىارىك لە مامۆستا بکەن بى ئەو ھەى درىژەى بدەنى ، بەلام ئەتوان لەپاش دەرزەكە ھەمان بابەت لەگەل مامۆستا بەدرىژى لىك بدەنەو .

ئاغاو حاجى مەلا موحىي دىن و حاجى عەبدوللاو حاجى فەقىي شالى خانەقاي مەولانايان ئاوەدان کردوو تەووە چەند ھۆدەيەکی نوئیان بۆ مەلاو فەقىي تيا دروست کردوو و ھاتوونە تە لای ئىبنولقەرەداغى و تکیان لی کردوو کە بىي بە مەلای خانەقاو ئەویش بە گوئی کردوون و چوو تە خانەقاو تا کوچی دوايی کردوو ھەر لەوئى ماوە تەووە • بە درێژايی ئەوماوەيە خەلکی دەرگەزین و بە تايبەتی حاجى مەلا موحىي دىن و حاجى عەبدوللاو حاجى فەقىي بە دلسۆزی و دل فراوانی یەووە خزمەتی ئىبنولقەرەداغى و فەقیکانیان کردوو و مانگانەیان بۆ بریونە تەووە (۲) •

ئىبنولقەرەداغى ھەرگىز کاتى خۆی بە خۆرايی بە سەر نە ئەبرد ، يا دەرزی بە فەقى ئەوت ، يا موتالای کتیبی ئەکرد يا کتیبی دائەنا • لە مەجلیسیدا لە باسی زانست و زانایان بەولاو ھىچى تر نەبوو • لە بەرئەووە باشتىن فەقىي ناوچە کە بە ئاواتەووە بوون لە مەدرەسەي خانەقاي مەولانا جىيان بىتەووە مامۆستا شىخ عومەرى ئىبنولقەرەداغى دەرزیان پى بلی • ئەویش ھەمیشە فەقیکانی ھان ئەدا لە سەر نووسین و نووسینەووە خویندن و خویندەووە •

ژمارەيەك لە باش مەلاکانى کوردستانی خوارو و لای ئىبنولقەرەداغى ئىجازەیان وەرگرتوو و ھەريەکی لە ناوچەيەك بوون بە مودەرپرس و دەرزیان بە فەقى گوتووە تەووە زانستیان بلاو کردوو تەووە •

ئەمەش ناوی ھەندى لەو فەقىيانەي لای ئىبنولقەرەداغى خویندوو يانەو ئىجازەیان لا وەرگرتوو و پاشان لەناو مەلاکانى کوردستانی عىراق و ئىراندا بە مەلا باش ناووبانگیان دەر کردوو :

(۲) ھەرچەند باسى پیاوەتی ئەم دوو برايە بکەم لە گەل مامۆستا شىخ عومەرو فەقیکانیدا ھىشتا حەقى خویان نادەمى . ئەمانە ھەمیشە بە دەممانەووە بوون و لە ھەموو تەنگانەيە کدا يارمەتیيان ئەداين و شەوانى سى شەممە و جومعە ئەھاتن بۆلامان و قەسیدەي بوردی يەيان لە گەلمان ئەخویندەووە •

- (۱) مه لا قادری سماقانی بانهیی •
- (۲) شیخ عه بدولکه ریمی هه لووژانی •
- (۳) سه یید حوسهینی تایرلوغیی موکریانیی •
- (۴) مه لا موحه ممه دی کوره زای شیخولئیسلامی بانه •
- (۵) مه لا سه عیدی ئاغجه له ری •
- (۶) مه لا عه بدوللای چروستانهیی •
- (۷) مه لا ره حیمی په رخی •
- (۸) مه لا صالحی برازای مه لا عه زیزی پریس •
- (۹) مه لا موحه ممه دی ره ئیس •
- (۱۰) مه لا عینایه تی سه رومالی •
- (۱۱) مه لا موحه ممه د سه عیدی صاحبیی •
- (۱۲) مه لا عومه ری عومه رگومه تی •
- (۱۳) مه لا یه حیای بانهیی و ... گه لیکیی تر (۳) •

ئینولقه رهداگی هه میسه شان به شانی دهرزوتنه وهی به فه قیکانی
خهریکی نووسینیش ئه بوو • ئه مهش ناوی هه ندی له و کتیبانه ی که
دایناون :

(۳) من خۆیشم یه کیکم له وانه ی چهند سال لای مامۆستا شیخ عومه ر
خویندوو یانه و ئیجازه یشم هه ر له خزمه تی ئه و وه رگرتوووه . له مانگی
ره بیعوله ووه لی ۱۳۳۹ وه چوومه ته خزمه تی له خانه قای مه ولاناو تا مانگی
شه عبانی ۱۳۴۳ له خزمه تیا ماومه ته وه ، جا ئیجازه م وه رگرتوووه .
له م ماوه یه دا ئه م کتیبانه م له خزمه تیا خویندوووه : ئه قصه لئه مانی له عیلمی
به لاغه دا ، ته شریح به حاشیه کانی موصه نیفه وه ، ریساله ی حیسابی
عامیلی ، ئه شکالولته ئسیس ، ئوستورلاب ، روبعی موجه ییبه ،
ته قریبوله رامی شهرحی ته هذیبولکه لام ، جه معولجه وامیع ، قاضی و لاری
به حاشیه کانی شیخ عه بدولقادی موهاجیره وه ، فه ریده ی سیووطی به
حاشیه کانی ئینولقه رهداگی خۆیه وه ، گه له نبه ویی بورهان ، شهرحی
مه نهه جی قاضی زه که ریا له سه ره تاوه تا کیتابی نیکاح ، کیتابی خولعی
توحفه ی ئینوچه جه ر .

- (۱) حاشیهی موده و وه نهی له سهر شهرحی ته هذیبولکه لام له ئوسوولی دیندا •
- (۲) حاشیهی موده و وه نهی له سهر جه معولجه و امیع و شهرحه که ی له ئوسوولی فیهدا •
- (۳) حاشیهی له سهر ئەقصه ئەمانی له عیلمی به لاغەدا •
- (۴) حاشیهی موده و وه نهی له سهر گه له نبه ویی بورهان له عیلمی مه نطیقدا (له چاپ دراوه) •
- (۵) حاشیهی موده و وه نهی له سهر گه له نبه ویی شهرح له عیلمی مه نطیقدا •
- (۶) حاشیهی موده و وه نهی له سهر گه له نبه ویی ئاداب له ئادابی به حشو موناظره دا (له چاپ دراوه) •
- (۷) حاشیهی موده و وه نهی له سهر ته شریحوئه فلاك له فهله کیاتدا •
- (۸) حاشیهی موده و وه نهی له سهر ریساله تولحیساب •
- (۹) حاشیهی له سهر ئوستورلاب •
- (۱۰) حاشیهی له سهر ربوبعی موجه ییەب •
- (۱۱) حاشیهی له سهر ربوبعی موقه نطهرات •
- (۱۲) حاشیهی له سهر فه ریدهی جه لالوددینی سیووطی له نهحو و صهرفدا •
- (۱۳) حاشیهی له سهر ته سریفی مه لا عهلی (له چاپ دراوه) •
- (۱۴) ریساله یهك له فهرائضیدا •
- ۱۵ شهرحی ریساله ی فهرائض (له چاپ دراوه) •
- (۱۶) المنهل النضاح فی اختلاف الاشیاخ ابن حجر والقاضی والرملي والمغنی •
- (۱۷) فهتواکانی له وه لامی ئەو پرسیاره شهرعی یانه دا که لیبی کراون (به پیتی بابته له ناو [جواهر الفتاوی] که ی مندا له چاپ دراون) •
- (۱۸) شهرحی مه قوولاتی عه شهره ی مه لا عه لیبی قزلجی •
- (۱۹) حاشیهی له سهر عه بدوللایه زدی له عیلمی مه نطیقدا •

(۲۰) رسالة في الصلوات على سيد الكائنات عليه افضل الصلوات
والتسليمات (له چاپ دراوه) (۴) •

مامۆستا شیخ عومهری ئیبنولقهره داغی نموونهی رهوشتو خووی
بهرز بوو ، بهجۆری که فهقیکانی ئه وهندهی له عیلمه کهی که لکیان
وه ره گرت ، ئه وهندهش له رهوشتو خووی فیرئه بوونو که لکیان
وه ره گرت • عزیزه تی نه فسیکی بی ئه ندازه زۆری هه بوو • به هیچ جۆری
له دنیا یه که نزیك نه ئه که وته وه که بۆنی سووکی و ده نائت بدا • زۆر قانیع
بوو به وهی دهستی ئه که وت • زۆر بی فیزو خۆ به زل زانین بوو • هه موو جارێ
به دهستی خۆی قاپه چیشتی له ماله وه ئه هیئا بۆ فهقیکانو هه رگیز به
یه کیکیانی نه ئه وت پرۆ له مالی خۆمان چیشت هه یه بیهینه بۆ خۆتان •

له باره ی ته مه سسوکیشه وه له شاری سوله یمانی به خزمه تی شیخ
نه جموددین گه یشتوو وه ته ریه تی له سه ر ده ستیدا وه رگرتوو وه •

ئه م ذاته له ۱۳۵۳ دا کوچی دوا یی کردوو وه له گردی سه یوان
به خاك سپیراوه •

(۴) کتیبه له چاپ نه دراوه کانی ئیبنولقهره داغی هه موو لای شیخ
عه بدولر ه حمانی کورینی ، به لکو خوا یارمه تی بدا بۆ له چاپ دانیان
بۆ ئه وهی خوینده وارانانی موسولمانان سوودیان لی وه ربگرن •

یادی شیخ موصطه‌فای موفتیی له‌له‌بجه

ئهم ذاته کوری شیخ مه‌حموودی موفتیی کوری شیخ عه‌بدوللای
خهرپانی به • شیخ مه‌حموودی باوکی موفتیی قه‌زای هه‌له‌بجه و مه‌لایه‌کی
گه‌وره و پیاویکی خاوه‌ن قه‌درو حورمه‌ت بووه • له‌ دئی خهرپانی و له‌ چه‌می
بیاره هه‌ندئ باخ و مولکی بووه ، به‌لام هه‌رچی بووه بو‌ خزمه‌تی خه‌لکی
خه‌رج کردووه • شیخ مه‌حموودی موفتی له‌ ۱۳۱۹ی هه‌جریه‌تدا کۆچی دواایی
کردووه • له‌وکاته‌دا شیخ موصطه‌فای کوری فه‌قی بووه له‌ بیاره ، ده‌ستی
له‌ خوینده‌نه‌که‌ی هه‌ل‌نه‌گرتووه تا ته‌واوی کردووه و ئیجازه‌ی وه‌رگرتووه ،
جا گه‌راوه‌ته‌وه بو‌ هه‌له‌بجه و له‌سه‌ر مزگه‌وتی خۆیان که‌ مزگه‌وتی جامعیه‌یه
به‌ پیش‌نوێژی و ئیمام‌جومعه‌یی دامه‌زراوه‌و وه‌زیفه‌ی موفتیی به‌تی به‌که‌ی
باوکیشی دراوه‌تی •

مالی موفتی و مالی شیخ عه‌بدولله‌طیفی قه‌ره‌داغی له‌ هه‌له‌بجه ،
به‌ش به‌حالی مه‌لا و فه‌قی ئه‌و ناوچه‌یه وه‌ک مالی باوک و ابوون ، که‌س هه‌ستی
به‌ بیگانه‌یی خۆی نه‌ئه‌کرد تیا یانا • من خۆم له‌ ۱۳۳۵ی هه‌جریه‌توه ناسیاویم
له‌ گه‌ل مه‌لایانی هه‌له‌بجه په‌یدا کردووه • له‌وکاته‌وه به‌تایبه‌تی پاش ئه‌وه
که‌ له‌ سوله‌یمانی ئیجازه‌م وه‌رگرت و له‌ تیرگسه‌جار بووم به‌
موده‌رپرس ، هه‌رچه‌ند چووبمه هه‌له‌بجه ئهم هه‌سته‌م به‌را به‌ر به‌م دوو ماله
بووه و ، هه‌موو جاریکیش که‌ مه‌لایانی هه‌له‌بجه و ده‌ورو به‌ر له‌ یه‌کئ له‌و دوو
ماله‌ کۆئه‌بووینه‌وه ، ئه‌مزانی که‌ هه‌موان هه‌ر وا هه‌سته‌ئه‌که‌ن •

لەم دانىشتنەماندا وەختىكى زۆرمان بە باسى مەسائىلى ئايىنى و
مەلایانە و ئەدەبىيەت بەسەرئەبردو لە شىعرى شاعىرانى وەك نالى و سالم و
مەحوى و كوردى و ئەوانە ئەكۆلینەو • بەمچەشنە ئەم دوو مالە وەك كۆرى
مەلایان و پىوانى بەزەوق و ابوون •

كە ئىنگلىز عىراقىيان داگیرکردو هەلەبجە و دەورو بەرىش كەوتە
ژێردەستیان ، زىاتىكى زۆریان بە شىخ موصطەفاى موفتى گەياندو ئەویش
ناچاربوو زۆرتى مال و مولكى خۆى بۆ جى بەجى كردنى تەكلىفاتى ئەو
داگیركەرانە بفروشى • هەر لەو سەردەمەدا تووشى نەخۆشى بوو لە
مووسڵدانەياو ئازارىكى زۆرى پێوە چىشت تا لە ۱۳۵۷دا كۆچى دوايى
كرد •

يادی شیخ عبداللطیف قهره راعی

ئەم ذاتە کۆری شیخ موحەممەدی کۆری شیخ عەبدوللەطیفی قەرەداغی یە ، لە ساڵی ۱۳۰۰ دا لە هەلەبجە لەدایکبوووە و لای باوکی دەستی کردوووە بە خویندن و هەر لای ئەویش خویندنی تەواو کردوووە ، لەسەر دەستی شیخ نەجمووددینیشدا تەمەسسوکی کردوووە و تەریقەتی وەرگرتوووە و پاش ئەویش لەسەر دەستی شیخ عەلائوددیندا تازەیی کردوووە تەووە .

شیخ عەبدوللەطیف پیاویکی دوور لە دنیاو دەست و دڵ کراوە و دڵسۆزی موسوڵمانان بوو . لە کاروباری کۆمەڵایەتیدا زۆر لێ هاتوو چالاک و خزمەتگوزار بوو . مائی هەمیشە وەک کۆری کۆبوونەووە و رابواردنی مەلایانی هەلەبجە و دەوروپشت وابوو .

ماوەیەك قازیبی هەلەبجە بوو . لەوماوەیەدا دیاریی لە دۆستان گل نەئەدایەووە . رۆژێکیان کۆمەڵی مەلا بووین ، مەلا عەزیزی پرسی و بابارەسوولی عەبابەیلێ و چەند کەسیکی تر ، پاش نوێژی بەیانی گەڕاینەووە بۆ مائی ئەوان . کە دانیشتین زۆری پێ نەچوو کابرایەك هات شووتی یەکی گەورەیی پێ بوو ، داینا . شیخ عەبدوللەطیف لێی پرسی : ئەمە چی یە ؟ کابرا وتی : ییستائیکی باشم هەیه کالەك و شووتیی باشی تیایە ، ئەم شووتی یەم لێ هینا بۆ ئەم ماله بەدیاری . شیخ عەبدوللەطیف وتی : بیستوو تە من قازیبی هەلەبجەم ؟ کابرا وتی : بەلێ . شیخ عەبدوللەطیف وتی : کەواتە

شووتی به کت به ره وه • گابرا سه ری سوورماو له قسه که ی شیخ
 عه بدولله طیف تیکچوو ، به عاجزی به که وه شووتی به که ی هه لگرت • که
 گه یشته دهر گای دهر وه مه لا عه زیز رای کرد به دوا یا ، گرتی و شووتی به که ی
 لی سه نده وه ، وتی : باو کم ! تو نایخوی ، که یفی خوته ، ههر مه یخو ، ئیمه
 ئه یخوین • شیخ عه بدولله طیف له مزگه وتی پاشای هه له بجه موده پرپرس و
 پیش نوێژ بوو (۱) •

(۱) پاش شیخ عه بدولله طیف شیخ عومه ری برا بچوو کی له جیی دانیشته .
 ئه میش پیاویکی قه ناعه ت کارو خزمه تگوزارو به حه یاو شهرم بوو .
 ژیا نی تا ماوه یه کی زوړیش به ئاشیکی وه قفی سه ر پیش نوێژی مزگه وتی
 پاشا بوو . ئه م ذاته له به هاری ۱۳۷۳ دا کوچی دوا یی کرد .

یاری مه لا حه مه عیری عه بابیه یلی بی

• ئەم ذاته کوری ئەحمەدی فەتاح و لە دەوری ۱۳۰۰ دا لەدایک بوو •
لە منالی یهوه دەستی کردوو بە خۆندن و لە عه بابیه یلی و هه له بجه و سوله یمانی و
بیاره خۆندوو یه تی و ئیجازه ی لای مه لا قادری گه وره ی بیاره وەرگرتوو و
گه راوه ته وه بۆ عه بابیه یلی و دەستی کردوو بە بازرگانی و دهرس پی و تنه وه ی
فه قی یان پیکه وه •

لە ۱۳۳۹ دا لە گەڵ سه یید فەرجه ی عه ربه تی چوینه خزمه تی بۆ
خۆندن ، چەند مانگی لای ماینه وه • من له و کاته دا گه له نه وه ی بوره انم
ئه خۆیند • پاشان گه را مه وه بۆ هه ورامانی ئەودیو • لە ۱۳۴۱ یشدا
جاریکی تر چوومه وه خزمه تی • ئەم جاره له سوله یمانی یه وه چوومه لای ،
له ترسی بۆ مبابارانی سوله یمانی له لایه ن ئینگلیزه وه هه لا تبووم • ئەو کاته
(لب الاصول) م ئەخۆیند ، دوو سی مانگ لای مامه وه •

مامۆستا مه لا حه مه سه عید پیاویکی ره وشت به رزو خاوه نی عیززه تی
نه فس بوو • له سه ر دهستی شیخ نه جمود دیندا ته مه سوکی کردبوو •
پاشان له سه ر دهستی شیخ عه لا ئود دینیشدا ته مه سوکی کرد • ئەم ذاته له
۱۳۴۶ دا کۆچی دوایی کردوو و له داوینی مه رقه دی (ابو عبیده) وه له
عه بابیه یلی به خا ک سپیرا وه •

یادی شیخ موسی‌دینی قرلبلاغی

ئەم ذاتە لە شیخەکانی خورخوڕەیی لای سەقزە ، بۆ خویندن هاتوووەتە
بیارەو لە خزمەتی شیخ نەجموددیندا تەمەسسوکی کردوووە تا ئیجازەیی
مەلایەتیی وەرگرتوووە لە بیارە ماوەتەووە • پاشان لە هەڵەبجە دامەزراوەو
بوووە بە پیشنوێژو مودەرپررسی مزگەوتی خانم (خانمی خێزانی عوثمان
پاشای جاف) و تا لە ۱۳۳۲دا کۆچی دوایی کردوووە بە خزمەتی زانست و
ئایینەووە خەریک بوووە •

ئەم ذاتە دەستی ئەدەبیاتی هەبوو • نازانم دیوانی کۆکراوەی بیی
یا نه ، بەلام من پارچە شیعریک و چوارخشتهکی یه کیم دەسگیر بوووە ، و
لێرەدا بلأویان ئەکەمەووە •

ئەمە پارچە شیعەرەکی :

ای آنکه جان عاشق مسکین فدای تو
یا رب فدای پای تو جان گدای تو

من خواهم از خدا که بجویم رضای تو
چون در رضای تست رضای خدای تو

انوار مرشدان جهان مقتبس شده است
از کوکب (ضیای) (سراج) و (بهایی) تو

خالک است اگر وجود کثیفم طلا شود
از فیض ڤرتو نظر کیمیای تو

فرقم به تاج شاهی عالم همی رسد
 باشد به زیر سایهء بال همای تو
 اکسیر اعظم است یقین نزد اهل دل
 خاکی که هست زیر کف پای تو
 گر عاجزند خلق ز وصف شمایل
 حیرانم از بیان حیا و وفای تو
 عثمان چو دید روی تو وقت وفات گفت
 این است بس خلیفهء ما از حیای تو
 از رشك (معن زائده) پیچد به خود چو مار
 گر بشنود چو حاتم طائی سخای تو
 چون از ثنات (محیی) بی چاره دم زنند
 خارج ز حد عقل بود چون ثنای تو^(۱)
 نه مهش چوارخشته کی به کهی :

ای شاه وقت عید سعیدت مبارک است
 در ماه و سال عیش رغبت مبارک است
 انعام عام شامل احوال هر کس است
 انعام با قریب و بعیدت مبارک است^(۲)

-
- (۱) شیخ موحیددین ئەم پارچه شیعره‌ی له پیاوه‌لدانی شیخ نه‌جمووددیندا
 وتووہ .
- (۲) شیخ موحیددین ئەم چوارخشته‌کی‌یه‌ی بۆ جه‌ژنه‌ پیرۆزه بۆ شیخ
 نه‌جمووددین ناردووہ .

باری شیخ بابا رسوولی بیدینی

ئەم ذاتە کۆری شیخ ئەحمەدی کۆری شیخ عەبدولصەمەدی بیدەنی و
لە سەبیدە بەرزنجەیی یەکانی سۆلەیه • لە ۱۳۰۳ی هێجرەتدا لە دینی (بیدەن)
هاتوووەتە دنیاوە و دایکی خوشکی شیخ حوسەینی چرچەقەلایە •

حەوت سالان بوو بەوکی کۆچی دواایی کردوووە و دایکی بردووویەتی
بۆ مالی شیخ مەحمودی موفتی لە هەلەبجە تا لەوێ بنیشتە بەر خۆبندن •
ماوەیەکی لەوێ ماوەتەووە خۆبندووویەتی و هەر هیشتا منال بوووە پێی
کەوتوووەتە بیارەو بە خزمەتی شیخ عومەر ضیائوددین گەشتوووە و شیخ
داویدەتە دەستی مەلا عەبدولقادری مودەررپرس و داوای لێ کردوووە ئاگای
لێ بێ •

بابا رسوول ، وەکی فەقیکانی تری کوردستانی سەردەمی خۆی ، لە
گەلی شوین خۆبندووویە • جگە لە هەلەبجەو بیارە ، لە پریس لای مەلا
قادری مەلا مۆمن و ، لە قزرابات هەر لای ئەوو ، لە سولهیمانی لای شیخ
باباعەلی تەکیەیی و ماوەیەکی ش لە مزگەوتی مەلا ئەمینی مام رۆستەم بوووە ،
بەلام هەر لای شیخ باباعەلی خۆبندووویە •

بابا رسوول پاش ئەوەی خۆبندن تەواوئەکا ئەچێ بو بیارەو لەسەر
دەستی شیخ نەجموددیندا تەمەسسوک ئەکا و هەر لە بیارە ئەمینتەووە ، لای
شیخ نەجموددین وەختی بەسەرئەباو بەجێناهیێ و بەپێی توانایش لە دەرز

پىۋتنى فەقىدا بەشدارى ئەكاو پاشان لە سالى ۱۳۳۵دا بەھىخان ناۋى
ئامۇزاي ماره ئەكا .

لەو سەردەمەدا شىيخ عەبدولكەرىمى ئەحمەدبىرندەش كە ھەر لە
منالىيەو ھاورپى بابارەسوول بوو ، لە ييارە ئەبى ، كە شىيخ مەعرووفى
ئىرگسەجار لە ۱۳۳۱دا كۆچى دوايى ئەكا ، لەبەرئەو كە شىيخ عەبدولكەرىم
لە مناليدا لە بەردەستى شىيخ مەعرووفدا پىگەشتوو ، شىيخ نەجموددىن
ئەينىرى بۆ ئەحمەدبىرندە كە خزمەتى مزگەوتى ئەحمەدبىرندەو چاودىرى
منالەكانى شىيخ مەعرووفىش بكا .

شىيخ بابارەسوول بەھۆى ئەوئەو كە ھىچ پىۋەندى بە دنياۋە مەبەست
نەبوو ، توانىۋە ئەو ماۋە زۆرە ھەروا لە ييارە بىمىنئەو . كە شىيخ
نەجموددىن لە ۱۳۳۷دا كۆچى دوايى ئەكاو شىيخ نووروددىنى كورى لەجىي
دائەنىشى و سالى دوايى ئەۋىش و مەلا عەبدولقادىرى مودەپرېسىش كۆچى
دوايى ئەكەن و شىيخ عەلائوددىن لە ھەورامانى ئەۋدىۋە دىتەو بۆ سەر
خانەقاي ييارە ، بىرئەدا شىيخ بابارەسوول بىي بە مودەپرېسى ييارەو مەلا
حوسەينى كورى مەلا عەبدولقادىر يارمەتيدەرى بىي . ماۋەيەكى كەم بەم جۆرە
رئەبوئىرى ، پاشان تاقەتى نامىنى و ييارە بەجى دىلى و ئەچى بۆ ھەلەبجەو لە
مالى شىيخ عەبدوللەطيف دائەبەزى . پاش ماۋەيەك لەۋىشەو ئەچى بۆ
سۆلەو ئەبى بە مەلاى شىيخ حوسەينى خالۋى . پاش ماۋەيەكى تىش لەۋىۋە
ئەگوئىتەو بۆ زەلەرەش و ئەبى بە مەلاى حوسەين بەگى مەحمود پاشا
تا سالى ۱۳۴۶ كە مەلا ھەمەسەعەدى عەبابەيلى كۆچى دوايى ئەكا ، ئەوجا
ئەگوئىتەو بۆ عەبابەيلى تا ۱۳۵۵ ، لەوسالەدا لەسەر ھەندى شت دلى
نارەھەت ئەبى و ئەروا بۆ سۆلە بۆ لای شىيخ قادىرى قەمچىرەش كە خالۋزاي
بوو ، ماۋەيەك لەۋى ئەبى ، پاشان دووبارە ئەگەرئەو بۆ عەبابەيلى و ئىتر
لەۋى ئەمىنئەو تا لە ۱۳۶۳دا كۆچى دوايى ئەكا .

شیخ بابەر سوول ذاتیکی زۆر پایە بلندو رهوشت بهرزو دلسۆزی
 هاوړیانی و خزمه تگوزاری کومه لهی موسولمانان بوو • له ناو مه لایانی
 دهوړو بهری هه له بجه دا نهو سه ربه نده بوو که هه موویانی به یه که وه
 گړی دابوو، له هه موو گړو گرتیکدا فریاره سی هه موویان بوو • به مردنی
 ئیتر نهو رسته یه پچرایه وه که هه موویانی پیکه وه به ستبوو •

سیره تو باسی رهوشتو خووی بهرزو کرداری مهردانه و هه لویستی
 پیاوانه ی بابار سوول له چند لاپه ریه کدا هه رگیز ته و او نابیی و دهفته ریکی
 گه وره ی پیویسته • به کورتی بابار سوول مرویه ک بوو له هه موو سیفه تیکی
 مهردانه دا نموونه و که م هاوتا بوو •

شیخ بابار سوول وهک زانایه کی گه وره بوو ، نه دیب و شاعیریکی
 بالایش بوو ، شیعی به کوردی و فارسی زۆره • من چند پارچه شیعی
 کوردی و فارسییم ده سگړ بووه ، لیږده دا بلاویان نه که مه وه به هیوای
 ده سکه وتنی شیعه کانی تریشی که له هه لیکی ترا بلاویان بکه مه وه •

به کوردی :

(۱)

ناطیقه ی حالی وهطهن دهرسی وهطهن ته قریر نه کا
 کاتبی دل حه رفه کانی یه که به یه که ته حریر نه کا

گفتو گوئیکی خوش و پر مه غزه دایم دیته گویم
 وائه زانم هاتیفیکی غه یی به ته فسیر نه کا

پییم نه لی بو غم نه خو ی ، سولطانی سه ییاسی وهطهن
 هه ر به قانونی مه حه بیته دوژمنی ته سخیر نه کا

عاقیبهت میعماری فیکری ئیتتیفاقی قهومی کورد
 دارولئیحسانی بیلادی کوردهکان تهعمیر ئەکا
 سیلسیلهی کاکۆلی ئالۆزاوی مهجوبوبهی وهطهن
 وابزانه زووبهزوو وا عاشقی خۆی زهنجیر ئەکا
 خزمهتی خاکی وهطهن فهرضیکی عهینه بۆ ههموو
 داخلی ئەم حوکمهیه کئی فهرقی جوانو پیر ئەکا
 ظولمهتی جههل ئهرچی زۆری سهندوووه باکت نهبی
 نووری عیلمی عالمیکه عالهمن تهنویر ئەکا
 بۆ دیفاعی زههری ماری دوژمنی خاکی وهطهن
 سه رطهیبی مهعرفهت تهرتیبی شهکرو شیر ئەکا
 رۆژو شهو بۆ پاسی نامووسی وهطهن ئینسانی کورد
 سنگ به قهڵخان و سوپهر بۆ نووکی شیرو تیر ئەکا
 ههرکهسی فکری مهزاری باوک و باپیری ههبی
 بۆ بهقای ئیعزازی خاکی خۆی چلۆن تهقصیر ئەکا
 بۆ نیشاندانی میثالی پالەوانی قهومی کورد
 ئاوی کوردستانه عهکسی شییری نه ر تهصویر ئەکا
 دادی حیکمهت دائهخا سهییادی طهبعی موستهقیم
 ههر له یهك داوا به ملوین وهحشی پێ تهسخیر ئەکا
 طهبعی کهششافی ئەدیبی چاپ ئەکا (روح البیان)
 ئایهتی عهقدی براییی کوردهکان تهفسیر ئەکا
 پیاوی عالم دائیما نهفعی عوموومی مهطله به
 جاهیلی ناپیاوه ههر بۆ نهفعی خۆی تهدییر ئەکا

لووتی وەرچەر خان له شووشه‌ی پر گولای شیعری من
 مونکیری ئاتاری کوردی بۆنی پیازو سیر ئەکا
 به‌عضه ئەشخاصی هه‌یه مه‌یلی له خورما خواردنه
 ذائیه‌ی به‌عضی‌کی تر مه‌یلی تر ئی و هه‌نجیر ئەکا
 که‌به که‌چ نابێ به‌ کوردی ناوی کوردستان ئەبه‌م
 پێی بلێن واعیظ به‌ تورکی بۆچی من ته‌کفیر ئەکا

(۲)

من غوباری گوزهری گهردشی دامانیکم
 عاشق و شیفته‌یی جیلوه‌یی جاناتیکم
 بۆ گولای پروویی که‌سی ئیسته‌ منیش وه‌ک بولبول
 له‌ گولستانی غه‌ما مورغی سه‌حه‌رخواتیکم
 ئاخ ! زه‌مانیکه‌ له‌ گۆشه‌ی قه‌فه‌سا وه‌ک قوهری
 بێ په‌رو بالی قه‌دی سه‌روی خه‌راماتیکم
 مه‌که ته‌کلیفی شه‌رابم به‌خودا ، ئەه‌ی ساقی
 مه‌ستی باده‌ی قه‌ده‌حی دیده‌یی فه‌تتاتیکم
 وه‌حشه‌ت ئەنگیزه‌ غوبارم له‌ هه‌موو دنیا دا
 که‌ردو بادی قه‌ده‌می فه‌وجی غه‌زالانیکم
 خۆ زه‌مانیکه‌ له‌ به‌یتولحه‌زه‌نا وه‌ک یه‌عقوب
 چاوه‌ڕێی پیره‌هه‌نی یۆسفی که‌نعاتیکم
 که‌ر ده‌پرسی خه‌به‌ر ئیستا که‌ له‌ گۆشه‌ی غه‌مدا
 منی بیچاره‌ عه‌جبه‌ بێ سه‌رو سامانیکم

بۆچی تەحقیرم ئەکە ی زاهیدی طاعات فرۆش
کویره نازانی منیش ئیسته موسولمانیکم

وەرە پروانە کە کون کون بوو سینه ئەمڕۆ
هەدەفی تیری بەلای جونبوشی موژگانیکم

موددەتیکە کە لە داوینی شەبی هيجراندا
دائیم مۆتەظیری صوبجی گریبانیکم

شەو هەموو شەو وەکو پروانەیی بی صەبر و قەرار
بال و پەر سوختهیی شەمعی شەبوستانیکم

ئە ی رەفیقان بەخودا ئیسته منیش بۆ لەیلا
بی سەر و شوینم و مەجنوونی بیابانیکم

تا قیامت بەخودا زەحمەتە هوشیارەو بەم
من کە مەخمووری شەراب و دەس و فنجانیکم

تا لە جەمعی یەتی ئەجابی پریوم دەوران
لە بیابانی غەما طورفە پەرشانیکم

ئە ی (رەئووف) خاسیەتی صوحبەتی (بابا) یە کە من
ئەدەب ئامۆختەیی مەجلیسی عیرفانیکم (۱)

(۱) شیخ بابارەسوول ئەم پارچە شیعری بو مەلا رەئووفی مەلا ئەحمەدی
صائیبی ھاوڕیتی نووسیوە . ئیمەیش لە رووی فۆتۆی کەشکۆلەکی
مەلا عزیز ی ریشاوی جوانرۆیی نووسیومانەتەو .

(۳)

له گۆشه‌ی عوزله‌تا دايم قسه‌ی بى‌خود ئە‌که‌م بۆ‌خۆم
له‌ حوجره‌ی پر ئە‌سه‌فدا ، (رە‌مزی‌یا) مە‌شغوول‌ی یادی تۆم
ئە‌گەر بى‌چارە (بى‌خود) ، (رە‌مزی‌یا) قامەت خە‌مه‌ ، (بابا)یش
بلى‌ بۆ‌ شاهیدی صوحبەت ئە‌وه‌ چاوه‌ ، منم ئە‌برۆم
له‌ بە‌زمی گۆلشە‌نى ئە‌جابى يە‌ك دڵدا من و (بى‌خود)
لە‌بۆ‌ گۆلدە‌ستە‌یى ئولفەت ئە‌وه‌ وه‌ك رە‌نگ و من وه‌ك بۆم
ئە‌وا وه‌ك پىرى كە‌نعان قافلە‌ی بادامى چاوم نارد
له‌ شارى مى‌سرى وه‌سل‌ی ئی‌وه‌دا من موشتە‌رى يە‌ك بۆم (۲)

(٤)

حالى بە‌دحالى ئە‌من مە‌علوومه‌ ، ئىفشای عاله‌مه
دیده‌ پر ئاب و جگەر داغ و زوبانم ئە‌بكه‌مه
عە‌یش و شادىم ، چاوه‌كه‌م ، گریان و شین و ماتە‌مه
ساكنى گۆشه‌ی دە‌روونم پى‌تمە‌لى دە‌ردت كە‌مه
خوا لە‌باتىی لە‌على فە‌ننەر حوجره‌كه‌م مە‌ملووى خە‌مه

(۲) ئە‌م پارچە شیعەرە لە‌ رووى فۆتۆی كە‌شكۆله‌كه‌ی مە‌لا عە‌زىزى رى‌شاوى
نووسراوه‌تە‌وه‌ . لە‌ویدا نووسراوه‌ بۆ (بى‌خود)ى نووسىوه‌ ، بە‌لام بە‌
شیعەرەكه‌ خۆیا دیاره‌ وانى‌یه‌ ، شى‌خ بابارە‌سوول باسى خۆی و بى‌خود
ئە‌كاو رووى دە‌مى لە‌ (رە‌مزی‌) ناو یا نازناوی‌كه‌ كە‌ لامان‌وايه‌ (رە‌مزی‌) مە‌لا
مە‌رووف (بى‌) .

طاقت و سهبر و قه رار و هوش و ئارام چووه
مه صلحهت و ايه سهري خوم هه لگرم تاكوو زووه
بو كه سى دينى بىي لهم جيگه نيشتن قهت بووه
حوجره كهى ئەم ديو (يقيناً) هه روه كوو قهبرى جووه
چون له باتيى له عل و له مپا دوودو عه قرب هه مدهمه

قهت له باسى خوار دنى ئەم جيگه هيچ كهس نادوى
دوينه كه گهر ييكه يه سهحرا ئيتير گياى ناروى
بىي درويه ئەم قسه ده يكه م به راستى بيبىي
گهر له به حشى ئەكل و شوريش بيمه ته حرير جوزئى بىي
بىي درو نابى له فهرضى ئهر بلىي عه ينى سه مه

من له بهر خويندن به دائيم خوينى جهرگى خوم ئەخوم
بىي كهس و پرووت و غه ريب و عاجزو دل پر له غه م
به حشى عيلمى ئەم زه مانهت بو بكه م بىي زيادو كه م
گهر قسه ي راستت ئەوى (بابا) ئەمن عه رزت ده كه م
خويندن و ته حصيلى ئيسته باعشى دهر دو غه مه

من فيرارم كرد له دهس ئەم جيگه ، ريم تى كه وته وه
به ختم هه لسا بوو له خه و ، دوو باره بو خوى خه وته وه
ره بىي ويران بىي به حوجره و مه دره سه و مز كه وته وه
من خو مه حرووم له چايى ، هه م له دارو نه وته وه
به حشى دوينه يش خوت ئەزانى دهر دوو هه فته يهك ژمه (٣)

(٣) دياره شيخ باباره سوول بهم پارچه شيعره ي باسى ژيانى ناخوشى ئەو
سه رده مه ي فه قى يان ئەكا .

هەر کورده که عوشه تی نه مایی
هەر کورده که به زمی بی صه دا بی

پیاوی به رهواندزی نه فهرموو :
« ئەم مه سئه له کوو ده بی وه ها بی »

عالم له سه عاده تا ده ژی گشت
هەر کورده حه یاتی لی برایی

دنیا هه موو عه یش و نو شه ته نها
هەر مه حفه لی کورده بی صه فا بی

قانوونی ته ظه للومه نه فهرمووی :
ئەم کورده له ژیر ئە ساره تا بی

سا گاز که نه قهومی کوردی (خوشناو)
با رۆمی له قهومی (پژدهر) بی

دهشتی (دزه بی) له دهشتی (هه ولیر)
باعیث چی به ، نه هلی بو جیا بی

رهبازی بی (جاف) و (تاله بانی)
با (داوده) وو (زه نگنه) ی تیا بی

(سوورداش) و (سیوهیل) و (شارباژیر)
بو (شیوه کهل) ی نه بی فیدا بی

(هه ورامی) یو کوردی (شاره زوور) ی
بو دهردی (لهۆن) نه بی دهوا بی

(گه لباغی) یو (تيله کو) و (مهريوان)
بۆ ميلله تی (ژاوهرۆ) نه مابى

(سجايوى) یو (كه لور) و (هه مه وه ند)
بۆ ميلله تی (لور) نه بى شيفا بى

(سابلاغ) و (سنة) و (سه قز) به جارى
با بانگ كه نه نه هلى (بانە) دا بى

تيعدادى هه موو عه شايى كورد
باوهر مه كه بۆ كه سى كرابى

نه ماما به هه موو نه ليم به ئيجمال
گوئى هووشى له بانگى كابرا بى

گوئى لى به عومومى كورده وارى
مه ر نه و كه سه گوئى دلى نه مابى

بۆ نه صره تی مه نطقه ی جونووبى
با كوردى شيمالى عه ينى با بى

ئيمانى هه يه نه گهر به ئايهت
نه م كورده هه موو نه بى برا بى

بورهانى موفه كىراتى كوردى
بى شوبه هه يه بى نه تيجه نابى (٤)

(٤) نه م پارچه شيعره له رووى فۆتۆى كه شكۆلى مه لا عه زيزى ريشاوى
جوانرۆبى نووسراوه ته وه .

به فارسی :

(۶)

جانا مراد هردو جهانانت مرید باد
عمرت به کام اهل محبت مدید باد
از مقدم تو غنچهء دلها شگفته شد
فیض نسیم صبح وصال مزید باد
آنکس که داد مژدهء جان بخش مقدمت
یا رب همیشه شاد دل و خوش نوید باد
وقت عزیمت سفر و بازگشتنت
حضرت دلیل و پیش‌روت بایزید باد
جانا صفای عید غریبان لقای تست
خوش طالع آن غریب ز تو مستفید باد
ماتم‌زدای جمع غریبان بی‌نوا
عیش مدام و عید شریف سعید باد
خوشنود باد از کرم آشنای تو
بیگانه‌ات ز عیش جهان ناامید باد
وصلت برای عاشق صادق فزون بود
هجرت نصیب جان رقیب پلید باد
آن ناکسی که منکر این آستانه‌است
از فیض خواجگان طریقت بعید باد
بسمل صفت به خالک طپان در مقام عشق
عشاق تو به تیغ محبت شهید باد

ای در برابر کرم‌ت بحر قطره‌ای
 احسان تو قرین قریب و بعید باد
 شرح شمایل تو مطول خوش‌است لیک
 شایسته آنکه مختصر و هم مفید باد
 در نزد قدر همت تو آسمان زمین
 در پیش چهره‌ات مه و خور ناپدید باد
 بادا همیشه یاور تو لطف مصطفی
 یارت مدام عون خدای مجید باد (۵)

(۷)

ای چشم یار درد تو جان را خراب کرد
 دل را دچار شدت صد اضطراب کرد
 ای درد سوی نرگس جانان چه می‌روی
 ای وای این قدر که ترا بی‌حجاب کرد
 ای درد اگر به دیده‌ء انصاف بنگری
 باید ز طوق دیده‌ء او اجتناب کرد
 ای درد چشم دور شو ، این جور تا به کی
 جانانه از شامت تو ترك خواب کرد
 چشمی که نور دیده‌ء اهل وفا بود
 ای بی‌بصر چه حق بود او را عذاب کرد

(۵) شیخ بابا ره‌سوول و مه‌لا ره‌ئووفی مه‌لا نه‌حمه‌دی صائب ، نه‌م پارچه
 شیعه‌یان پیکه‌وه بو پیرۆزبایی لی‌کردنی شیخ نه‌جموددین وتووه به‌بۆنه‌ی
 گه‌رانه‌وه‌یه‌وه له سه‌فه‌ر .

چشمی که روشن است ازو دیده جهان
 اورا چه ممکن است پر از پیچ و تاب کرد
 چشمی که دسته دسته به گلزار کائنات
 نرگس برای بندگی او شتاب کرد
 چشم و رخی که نرگس و گل از حیای او
 گل آب شد ز حسرت و نرگس حجاب کرد
 ای خان و مان خراب چه بیداد میکنی
 با دیده که تربیت شیخ و شاب کرد
 ای بی ادب برو عرق انفعال ریز
 ورنه ترا نتوان بدعا غرق آب کرد
 آزار چشم دلبر ما لایق تو نیست
 همچون تو کیست این گذر ناصواب کرد
 چشم (رءوف) و دیده (بابا) مقام تست
 اکنون توان که دیده ما کامیاب کرد
 یارب کند به دیده ما زود انتقال
 دردی که چشم مست ترا پر ز آب کرد (۶)

(۸)

آه از غم بی نیازی یار
 فریاد ز دست جور دلدار

(۶) شیخ بابا ره سوول و مهلا ره ئووفی مهلا ئه حمه دی صائب ئه م پارچه
 شیعر دیشیان پیکه وه به بۆنه ی چاویشهی شیخ نه جمود دینه وه وتووه .

لیلای من از رم غزالت
دیوانه‌ترم ز قیس بیزار
از فتنهء جادوان چشمت
بیمارترم ز چشم بیمار
شادم به امید حرفی از تو
از لوم رقیب و طعن اغیار
یکبار گل رخت ندیدم
دیدم دوهزار نیش از خار
بر عاشق بی‌نوا گواهی
از بهر خدای حی دادار
عمریست فتاده بر در تو
شاید به سرم روی تو یکبار
جانا چه شود برغم زاهد
باری گذری به این گنه‌کار
تا چند خورم غم فراوان
تا چند کشم جفای بسیار
من طاقت هجر دلبرم نیست
ای وصل تو جان من نگهدار
فریاد ز بی‌کسی کسی نیست
حال دل من پیرسد از یار
سالی است ازو خبر ندارم
رنجور برفت از برم یار

در چاه زنج ببرد یاخود
در سلسلهء دو زلف طرار
گر مژده دهی بشارت آرد
دل گشت فدای پای دلدار
(بابا) سر و مال و جان خود هم
زین مژده دهد به آن خبردار

(۹)

ای مالک جهان نبوت توی امیر
وی پادشاه ملک ولایت توی شهیر
بر سرّ امر و نهی (کما هی) توی خیر
ای مظهر فیوض الهی توی بشیر
وی مظهر مراد خدایی توی نذیر

★ ★ ★

ای مقتبس ز شمس ضمیر تو انبیا
وی مقتبس ز بدر منیر تو اولیا
قطع نظر نموده ز خود جمله ماسوی
روز جزا به جز تو ندارند پیشوا
ای تو شفیع مطلق و من عاصی و اسیر

★ ★ ★

روزی که يك قلم دو جهانرا یکی است شاه
این ملک و مال و عزت مردم شود تباه
واندم که هرکسی به شفיעی برد پناه
با اشك سرخ و موی سفید و رخ سیاه
ماییم دست دامن و تو شاه دستگیر

★ ★ ★

در گلشن هوا هوسی صرف کرده‌ام
در کلخن خطا نفسی صرف کرده‌ام
در نار سهو خار و خسی صرف کرده‌ام
عمر از هوای نفس بسی صرف کرده‌ام
بی طاعت و عمل تو رءوفی و هم ظهیر

★ ★ ★

ای خلعت شفاعت کبری توی و بس
روزی که پرسشی نکند هیچ کس ز کس
بر نقد طاعتی چو نداریم دسترس
از لطف عام خود تو به فریاد ما برس
تو منعم و کریمی و ما سائل و فقیر^(۷)

(۱۰)

ای نفس بدانیش دمی بهر خدا باش
از بهر خدا تابع احکام قضا باش
با اهل جهان چند توان رنج کشیدن
یک لحظه هواخواه محبان خدا باش
اظهار تملق همه رسوائی محض است
زینهار دمی صبرکن ای نفس رضا باش
آسوده شو از کشمکش شهرت دوران
در گوشه عزلت نفسی بی سر و پا باش

(۷) شیخ باباره‌سوول ئەم پینج خسته‌کی‌یه‌ی له ته‌عریفی پیغه‌مبه‌ردا وتوووه
دروودی خوای لی بی .

تا کی همه جا سلسله جنبان تکبر
 این داعیه بگذار و انیس فقرا باش
 از اهل جفا هیچ صفائی نتوان یافت
 زینهار غبار قدم اهل وفا باش
 برباد مده خاک خود از آتش آمال
 سیلاب فنای خس و خاشاک هوا باش
 اندیشه آهنگ بقا نیست کسی را
 آماده تحریک دم تیغ فنا باش
 بگذر ز خیال غم آشوب علایق
 در هردو جهان عاشق بی برگ و نوا باش
 از فتنه املاک مکن شکوه بی جا
 مردانه بیا و هدف تیر بلا باش
 خواهی که سرافراز شوی در همه عالم
 با خواهجه خود بنده بی روی و ریا باش
 احرام ادب بند به طوف حرم دوست
 لبیک زنان خادم ارباب صفا باش
 خواهی که مراد همه عالم شوی ای دل
 از صدق مرید خلف الصدق (ضیا) باش
 پاک ار کنی آیینهات از زنگ کدورت
 جویای غبار قدم (نجم) هدی باش
 از طرز ادب دور نباید شدن ای دل
 هنگام حضورش عرق افشان حیا باش

گر میطلبی راه بسر منزل تحقیق
 از هستی موهوم درین بزم جدا باش
 ای صاحب ما قبلهء حاجات غریبان
 گاهی به کرم هم نفس اهل دعا باش
 گر جای تو تنگ است به غم خانهء دلها
 پایی بنه و مردمک دیدهء ما باش
 وابسته به لطف تو بود حاصل آمال
 از کار فرو بستهء ما عقده گشا باش
 (بابا) همه دم همچو (رءوف) از سر اخلاص
 در وصف ثنائش گهرافشان ثنا باش
 هر چند که يك (خپله) نیزد گهر نظم
 ای جائزهء گفتهء ما (شکر و چا) باش ^(۸)

(۱۱)

برخوان همیشه نعت به نام محمدم
 تر کن زبان ز شربت جام محمدم
 با خال و حور و کاکل و غلمان مرا چه کار
 مرغ اسیر دانه او دام محمدم
 دیگر هوای روضهء رضوان نمیکنم
 از قمریان سرو خرام محمدم

(۸) شیخ باباره سوول و مهلا ره ثووفی مهلا نه حمه دی صائب ، نه م پارچه
 شیعه ریشیان پیکه وه وتووه له بیاره .

از ناله‌ام بوجد در آیند قدسیان
 من عندلیب باغ مقام محمدم
 تا حشر اگر به هوش نیایم عجب مدار
 مست مدام بادهء جام محمدم
 از علو شان ناز بر افلاک میکنم
 تا خاکسار درگه و بام محمدم
 آمیخته چو شیر و شکر فکر خاطرم
 تا در خیال مدح کلام محمدم
 در بحر فیض شد صدف گوهر یتیم
 قربان لفظ و معنی نام محمدم
 این بندگی به رتبهء شاهی نمیدهم
 فخرم همین بس است غلام محمدم
 بر صبح طعنه میزنم از صاف طینتی
 تا در پناه طرهء شام محمدم
 فردا که يك قلم دو جهان را پناه اوست
 امیدوار رحمت عام محمدم^(۹)

(۱۲)

فارغ از پاس حیاتم ، در فنای بیخودم
 غافل از خویشتن تا مبتلای بیخودم

(۹) شیخ باباره‌سوولّ ئەم پارچه شیعرەى لە تەعریفی پێغەمبەرەدا وتووێ .

نیستی در عالم هستی بقای دیگر است
مطلق از قید تعلق ، در ولای بیخودم
عاشق مهجورم و یادم به جز معشوق نیست
خویشتن گم کرده دشت ولای بیخودم
گاه در امید وصل و گاه در بیم فراق
معتکف در مسجد خوف و رجای بیخودم
بر سماطم حاتم طائی گدائی میکند
ریزه‌خوار خوان احسان سخای بیخودم
مقتبس از شعلهء ادراک ما مهر فلک
ذرهء پروردهء فیض لقای بیخودم
در لباس فقر ناز پادشاهی میکنم
تا به زیر سایهء بال همای بیخودم
روح پاکم ، فارغم از نحس و سعد روزگار
از گروه قدسی اوج سمای بیخودم
پاکم از ظلمات ترکیب عناصر کرده‌اند
مظهر نور تجلای صفای بیخودم
طینتم آینهء تمثال نیکی ساختند
از بدی بیگانه‌ام ، من آشنای بیخودم
طعنه بر جام جهان بین میزند آینه‌ام
صورت نورم ، هیولای هوای بیخودم
آفرینم میرسد از فرش تا عرش برین
زادم و جن و ملک تا در ثنای بیخودم

از ناله‌ام بوجد در آیند قدسیان
 من عندلیب باغ مقام محمدم
 تا حشر اگر به هوش نیایم عجب مدار
 مست مدام بادهء جام محمدم
 از علو شان ناز بر افلاک میکنم
 تا خاکسار در گه و بام محمدم
 آمیخته چو شیر و شکر فکر خاطرم
 تا در خیال مدح کلام محمدم
 در بحر فیض شد صدف گوهر یتیم
 قربان لفظ و معنی نام محمدم
 این بندگی به رتبهء شاهی نمیدهم
 فخرم همین بس است غلام محمدم
 بر صبح طعنه میزنم از صاف طینتی
 تا در پناه طرهء شام محمدم
 فردا که يك قلم دو جهان را پناه اوست
 امیدوار رحمت عام محمدم^(۹)

(۱۲)

فارغ از پاس حیاتم ، در فنای بیخودم
 غافل از خویشتن تا مبتلای بیخودم

(۹) شیخ بابا رده‌سوول ئەم پارچه شیعرەى له تەعریفی پێغەمبەر دا وتووێ .

نیستی در عالم هستی بقای دیگر است
 مطلق از قید تعلق ، در ولای بیخودم
 عاشق مهجورم و یادم به جز معشوق نیست
 خویشتن گم کرده دشت ولای بیخودم
 گاه در امید وصل و گاه در بیم فراق
 معتکف در مسجد خوف و رجای بیخودم
 بر سماطم حاتم طائی گدائی میکند
 ریزه‌خوار خوان احسان سخای بیخودم
 مقتبس از شعلهء ادراک ما مهر فلک
 ذرهء پروردهء فیض لقای بیخودم
 در لباس فقر ناز پادشاهی میکنم
 تا به زیر سایهء بال همای بیخودم
 روح پاکم ، فارغم از نحس و سعد روزگار
 از گروه قدسی اوج سمای بیخودم
 پاکم از ظلمات ترکیب عناصر کرده‌اند
 مظهر نور تجلای صفای بیخودم
 طینتم آینهء تمثال نیکی ساختند
 از بدی ییگانه‌ام ، من آشنای بیخودم
 طعنه بر جام جهان بین میزند آینه‌ام
 صورت نورم ، هیولای هوای بیخودم
 آفرینم میرسد از فرش تا عرش برین
 زادم و جن و ملک تا در ثنای بیخودم

عاقبت (بابا) برای دفع علت‌های دل
شربتی دادند از دارالشفای بیخودم
نالہء ما شور آہنگ سماع قدسیان
بلبل خوش نغمہء رضوان سرای بیخودم
باکم از طوفان عصیان نیست در روز جزا
ناخدای کشتی لطف خدای بیخودم (۱۰)

(۱۳)

من گوی بلادیدہء چوگان فراقم
حیران و سراسیمہء میدان فراقم
از حال من شیفتہ حیرت خبری نیست
موج یم بی‌تابی عمان فراقم
ای شیفتہء نرگس فتان غزالان
بی‌پا و سرخنجر مژگان فراقم
ای مست شراب نگہ یار قدح نوش
دریاکش پیمانہء پیمان فراقم
تو بلبل گلزار وصال و من غمبار
بی‌بال و پر گوشہء زندان فراقم
تو زندہء سرچشمہء حیوان وصالی
من مردہء ہجرانم و بی‌جان فراقم

(۱۰) شیخ بابارہ‌سوول ثہم پارچہ شیعرہی بو مہلا مہموودی بیخود
نووسیوہ .

تو محرم بزم می وصل و من محروم
 دردی کش میخانه هجران فراقم
 بر ناله من گوش کن ای یار وفادار
 آوازه پر شور نیستان فراقم
 مینالم و این سوز نهان میکنم اظهار
 دل سوخته آتش سوزان فراقم
 از حسرت آن یوسف گم گشته عزیزا
 ماتم زده کلبه احزان فراقم
 گم گشته و آواره صحرای تحیر
 حرمان زده بی سر و سامان فراقم
 بر لوح دلم فاتحه یأس نوشته
 استاد ازل طفل دبستان فراقم
 آن بلبل حرمان زده گلشن وصلم
 در کنج ققص مرغ خوش الحان فراقم
 من قانعم از پیرهن یار به بویی
 ای نور بصر ساکن کنعان فراقم
 در باغ دلم جز گل پر داغ نروید
 من لاله شیدای گلستان فراقم
 آهم همه دوداست شرر قطره اشکم
 ای وای که من مجمر نیران فراقم
 مجنون صفتم با صف أشک و علم آه
 خود پادشه ملک بیابان فراقم

پروانه بی بال و پر از اثر هجر
 شبهاست که من شمع شبستان فراقم
 در میکده هجر دوصد جام لبالب
 می نوشم و مدهوش خمستان فراقم
 عمریست که در بیشه هجران غزالان
 چون شیر ژیان سلسله جنبان فراقم
 جنسم همه غم ، نقد متاعم الم و داغ
 در سوق بلا تاجر دکان فراقم
 خاکم همه برباد شد از آتش هجران
 سیلاب بلا دیده طوفان فراقم
 از نام و نشانم خبر ار هست و اگر نیست
 (بابا) ی جفادیده حرمان و فراقم

(۱۴)

عاجز و بی سر و سامان غم
 جان من واله او حیران غم
 ای شه مصر ملاحهت رحمی
 بنده بندی زندان غم
 گنجم و بر سر من مار فراق
 ساکن خانه ویران غم
 بی تعلق ز هم شاه و گدا
 بنده حضرت سلطان غم

مورم و با علم آه دوان
آصف ملك سليمان غمم
گو جهان بحر کند سیل سرشك
نوحم و ساكن طوفان غمم
دیگر از آب سرشكم چه غم است
آتش كشتی عمان غمم
فارغ از سود و زیان دو جهان
هائم راه بیابان غمم
دست بر سفرهء حاتم نكشم
ریزه خوار نعم خوان غمم
از ازل آمده با داغ درون
تا ابد لالهء بستان غمم
بی خبر از نفس راه حجاز
همدم شور صفاهان غمم
مرکز گردش پرگار بلا
نقطهء جدول دوران غمم
یاد جمعیت كاكل تا کی
طرهء زلف پریشان غمم
گوشهء چشم به قیصر نكنم
خسرو محفل دوران غمم
رندم و گوش به سلطان ندهم
چاكر بندهء مستان غمم

روتق گلشن داغ جگرم
 قطرهء بارش نیشان غمم
 بی نصیبم ز می و جام طرب
 مست پیمانهء پیمان غمم
 فارغ از کشمکش قصر فلک
 اختر طالع ایوان غمم
 آفت قلب سپاه فرحم
 فارس عرصهء میدان غمم
 سربسر داغ دلم از هجران
 نقد سرمایهء دکان غمم
 ناسخ جملهء احکام فرح
 آیت معجز قرآن غمم
 در ره هجر شدم گرد کنون
 رفته از گردش دامان غمم
 آه ازین آتش دل سوز آی وای
 شعلهء مجمر نیران غمم
 بنگر از معجزهء تیغ فراق
 ماهم و پاره ز کتان غمم
 وین عجب تر که به گلزار سرور
 بلبل کلخن ویران غمم
 طائر قدسم و از داغ فراق
 قمریء سرو گلستان غمم

این بین کز اثر سردی آه
 جان و دل سوخته بریان غم
 آه صد آه ازین بخت سیاه
 تیره روز شب هجران غم
 حال (بابا) ز من حیران پرس
 عاجز و بی سر و سامان غم

(۱۵)

ای چای ، اگر راحت جانهای ، جفائی
 نه نعمت عامی ، به خدا عین بلائی
 گر آب حیاتی سمی ، گر لعل خرفوار
 بدیمن زغن گر به مثل مرغ همائی
 هرچند که در انجمن خلق عزیزی
 بس خواری چو بر چشم شه عصر نیایی (۱۱)
 محبوبی اگر در نظر مردم دنیا
 مبعوضی چو متروک ز محبوب خدائی (۱۲)
 دل گفت برو ترک کن این آرزوی نفس
 (بابا) به حقیقت تو اگر طالب مایی (۱۳)

(۱۱) و (۱۲) مه بهستی له شیخ نه جموددینه که وادیاره چای نه خواردووه ته وه .
 (۱۳) شیخ باباره سوول ته م پارچه شیعه ری بو به دناو کردنی چایی دناوه .
 سه یید عه بدولقادر ناوی تالشی یش که فقه قی یه کی هاوری شیخ
 باباره سوول بووه ، بهم جووره له وه لاما داکوکی له چایی کردووه :

(بابا) متنفر اگر از حضرت مایی
 دستت نرسد دامن و سلم ز گدائی

چوار خسته‌گی

فریاد ز کوی نیکوی دور شدیم
ای وای ز فیض باری مهجور شدیم
در بزم وصال سوختم از هجران
افسوس ز نادیدن او کور شدیم

حاشا اگر از عزت ما نقص و فتوری
حاصل شود از نفرت هر بی سر و پائی
گر محفل جمع است و گر منزل وحدت
بی فیض وجودم نبود هیچ صفائی
شوری به سرت از طرف ارچه نمانده است
در ذم چه کوشی و چنین سفله چرائی
در زمرهء عشاق خودت شهرهء آفاق
بنمودی به بی‌مهری و بی‌عهد و وفائی
آن شاه که در طبع شریفش نه عزیزم
مطبوع نباشد بر او هیچ غذائی

یادی شیخ عبدالکریم ئەحمەد بێرێندە

ئەم ذاتە کۆری سەید ئەحمەدی کۆری سەید موحەممەدی کۆری سەید ئەبدولرحیمی میسری یە (١) . لە خانەشوور لە ناوچەی باوەجانی نراوەتە بەر خۆیندن و پاشان کە تۆزی ئاوازایەتی هاتوووە بۆ شارەزوور بۆ فەقییەتی و لە دینی ئەحمەد بێرێندە کە ئەوکاتە مەلا ئەبدولرحیمی چروستانەیی لەوێ مەلا بووە لای شیخ مەعرووفی تیرگسەجار – دامەزراوە ، پاش ماوەیەک لەوێشەووە چوووە بۆ هەڵەبجە و لەوێ لە گەڵ شیخ بابارەسوولی بێدەنی یە کتریان ناسیووە و بوون بە برادەر و ئێتر پێکەووە خۆیندووێانە . پاش ماوەیەکی تر لە هەڵەبجەووە پێکەووە چوون بۆ پەرس بۆ لای مەلا قادری مەلا مۆمن و لەوێ خۆیندووێانە . لە گەڵیشی چوون بۆ قەزەبات و پاش ماوەیەک لەوێووە چوون بۆ سولەیمانی و لای شیخ بابەعەلی تەکیەیی دامەزراون . لە سولەیمانی یەووە لێک جیا بوونەتەووە و شیخ بابارەسوول – وەک پێشتر باسمان کرد – چوووە بۆ بیارە و شیخ ئەبدولکریم لە جێی خۆی ماوەتەووە . پاشان ئەمیش چوووە بۆ بیارە و لە گەڵ شیخ بابارەسوول یەکیان گرتوووەتەووە و ئەمیش لەوی دەستی کردوووە بە خۆیندن . تا پاش کۆچی دوایی کردنی شیخ مەعرووفی تیرگسەجار ، شیخ ئەبدولکریم کە ئەوکاتە جەمەولجەوامیە

(١) ئەم سەید موحەممەدە کە بە حاجی موحەممەد مەشهور بووە ، لە گەڵ سوپای میسر کە چوووە بۆ حیزاز بۆ سەرپان کردنەووەی بزوتنەووەی وەهابی ، چوووە بۆ مەککە و مەدینە و لەوێووە هاتوووە بۆ بەغدا و لەوێشەووە چوووە بۆ ناوچەی باوەجانی لە کوردستانی ئێران و لە دینی خانەشوور نیشتەجێ بووە .

ئەخوینى ، بە فرمانى شىخ نەجموددىن دەست لە خویندن ھەلئە گرى و ئەروا
 بۆ تىرگسەجار لە جىي شىخ مەعرووف دائەنىشى و دەست ئەکا بە
 دەرس پىوتنە وەى فەقىيان و ئەبى بە پىش نوڭرى خەلك ، چونكە وەختى
 خۆى كە شىخ عەبدولكەرىم لە خانەشورە وە ھاتووە بۆ ئەحمەد پىرندە ،
 شىخ مەعرووف چاودىرى و سەرپەرشتىي كردووە ، لەبەرئەو شىخ
 نەجموددىن بە مونسىبى زانىوہ پاش كوچى دوايى شىخ مەعرووف شىخ
 عەبدولكەرىم پىروا سەرپەرشتىي پى و شوینەكەى بكاو نەھىلى كوڤرىتەوہ
 چونكە مندالى گەورەى وای نەبوہ ئەم ئەركە بەجى بھىنى .

شىخ عەبدولكەرىم ئىنسانىكى رەوشت بەرزو دلسۆزى موسولمانان و
 خزمەتگوزارى خەلك بوو . ئەو خزمەتەى ئەو بە منالانى شىخ مەعرووف و
 بە تىكراى خەلكى ئەو ناوچەىەى كردووہ ، لە ھەموو كەسى ناوہ شىتەوہ .
 بۆيە بەش بەحالى دانىشتوانى ئەو ناوچەىە ، نەك ھەروەك مەلایەكى گەورە
 يا وەك شىخىكى باش و پىشاندەرىكى لىھاتوو ، بەلكوو ھەمىشە وەك
 براىەكى دلسۆزىش تەماشای كراوہ .

شىخ عەبدولكەرىم پاش دامەزرانى لە ئەحمەد پىرندە و ژنھىنان و مال
 پىكەوہ نانى ، پىوہندى جارانى لە گەل شىخ بابارەسوولى بىدەن و لەگەل
 مەلاكانى ھەلەبجە و دەور و پىشتى بەتینتر كردووہ . ھەمىشە ھاتووچووى بۆ
 بيارە بۆ لای شىخ نەجموددىن و پاش ئەویش بۆ لای شىخ عەلاؤددىن
 بووہو ، بى وچان لە گەل ئەو ھاوڤى يانەيدا بەدەم موسولمانانى ئەو
 ناوچەىەوہ بوون بۆ چار كردنى ھەر گىروگرفتىك ھاتىتە پىيان .

ئەم ذاتە لە ١٣٦١ دا كوچى دوايى كردووہو تا دوراڤۆزى ژيانى ھەر
 لە ئەحمەد پىرندە ماوہتەوہ .

شىخ عەبدولكەرىم وەك مەلایەكى باش بوو ، دەستى شىعرىشى ھەبوو .

به داخه وه شيعره كانى كو نه كراو نه ته وه ، به لام من چەند پارچه يه كيم لايه ،
وا لي ره دا بلاويان نه كه مه وه .

(۱)

به كوردى :

ئەم دەردە تووشى من بوو ئەمڕۆ لە پرووى هەوا
چارەى چى يه پيتم بليين ئەي رەفيقانى باوەفا
هەر لا ئەچم چ جايي ئەجانب كه قەوم و خویش
بە دتر لە ئەجنەبى لە دەرى خۆى دەرم ئەكا
مەنفوورى طەبعى كافرو موسليم وەها بووم
ريتم نادەنى بچم نه ئە دەيرو نه خانەقا
دەرمانى دەردى تۆ لە لای منە بيچارە پيتم بلييم
هەستە برۆ پەنا بە بە ئەصحابى موصطەفا
گەر كافرى موعانیدی صەد سالا يته لای
گورجی ئەيته موحته هيدو مەحرەمى خودا

(۲)

وەرە ئەي دل وەكوو پەروانە بالی عيشق پەيداكه
بە دەورى شەمعى شەرعى ئەنوەرا صەد سۆز بەرپاكه
لە طەعنەى شیتە كانى وەك حوبارای ريگە لى گوم بوو
مەرەنجەو بى بە يەك شوعلە هەموويان تەفروتوونا كه
طەرهفدارى شەريعت شيرە وەك صيدديق و فارووقە
لە حيزە فيلى ريوپى بوولە هەب يا جەهل بى باكه

ئەگەر باوەر بە من ناکەي وەرە تۆزى بە چاوى دىل
تەماشای حوسنى ئىقدامى مودىرى وارماوا کە

دەسا ئەي ئەهلى فەضل و مەعرفەت ھەردەم بە سۆزى دىل
تەمەنناي نەصرەت و تەوفىقى ئەم ذاتە بکەن چاکە
قوبوولى کەي بە لوطفى خۆت خودايا ئەم تەمەننايە
بە حەققى ئەوکەسەي فەرمووتە پىي (لولاك لولاك) (۲)

(۳)

ئەمە چى بوو سولەيمانى وەھا پر شىن و گریانە
کە چى شادى و بەشارەت سەربەسەر پر گردى سەيوانە
ئەمە چى بوو کە زىندوو يەكقەلەم بى دەنگ و خاموشە
لەناو مردوو کە چى ھەر بەزمە ، ھەر ئاھەنگە ، سەيرانە
ئەمە چى بوو کە ئەم قەبرە دوو وەدە سالانە وەك قەسرن
کە چى ئەم قەسرە شىرىنانى شارە وا پەريشانە
چى يە پووش و پەلاشى گردى سەيوان عەينى گولزارە
کە چى باغ و گول و گولزارى شار وەك شارى موورانە

(۲) مامۆستا مەلا قادرى سۆفى مەلای فەقىجە ئەبى لای حسين بەگى
حەسەن بەگى موحەممەد پاشا کە مودىرى ناحىيەى وارماوا بوو ، ئىجازەى
مەلایەتى بە مەلا حەسەنى شاترى ئەدا کە پاشان بە مەلا حەسەنى ھۆرین
ئەناسرا . حسين بەگ بەم بۆنە وە ئاھەنگىك ئەگىرى و شىخ عەبدولکەریمیش
لەسەر داواي مامۆستا مەلا قادر کە ويستوو یەتى قەدرزانىنى خۆی لە
پیاوہتى حسين بەگ دەربىرى ، ئەم چەند بەیتە ئەللى و ئەیدا بە یەك
لە فەقیکان لە کۆرى ئاھەنگە کەدا ئەخوینتەوہ .

له يهك مزگهوتو ته كيهو مه درهسه كهس نابيى دهنگى
نه (قد قامت) نه ياهوويى ، نه (بسم الله) نه سوبحانه
له ههر قه بريكه وه گوي بگري ههروهك نه غمه يى داوود
صه داي ته كيى عيدو خوطبه يى ئاوازي قورئانه

وه هام زانى منيش ئه و حاله ته روئايه ئه يينم
له بو ته حصيلى بيدارى خوم هينايه جولانه

كه هوشم هاته بهر نه ختيك و پرسيم بوم موحه ققهق بوو
ئه مه ئاشارى كوچى شيخي عه صرو فخرى كوردانه

چ شيخي ؟ حه زره تي باباعه لى ، عه للامه يى دهوران
كه نه قصه گهر بليم عيلمى وه كوو دهريايى عه ممانه

به فه يضى عيلمى ئه و ره يى به قوربانى عولوومى بم
فورووع و ئه صلى ئه م دينه وه ها خوش رهنگ و ره ييانه

به عيلمى ئه و بوو ئه م ئه سراره شيرينانه دهر كه وتن
به فيكرى ئه و بوو دهره اتن هه موو ئه م دورپرو مهرجانه

به ياناتى به ديعه ي بو مه عانيى موشكيل و مه خفى
به نه حوى بوو كه صه رفى لى ئه بوو ئه شكالى ييگانه

كه لامى وا به حيكمت سه وق ئه فهرموو بو عه قيدو دين
موعانيد دائه ما له م ته رزه ته فسيره و حه ديثانه

له پاكيى طينه تي چى بليم ؟ مه لهك حه يران ئه بوو ئه يوت
چى به ئه م روحي مه حضه وا له فهردى نه وعى ئينسانه

هه زارو سيصه دو په نجاوو تو شيخ هيجره تي فهرموو
به عه زمى سيبه رى ئه و تاقه سه روى باغى ئه كوانه

ته قاضای ئەم ھەموو تەحقیقی عیلم و خزمەتی دینە
 بە ئی نەیلی جیواری ھەزرەتی شاھی رەسوولانە
 بە قوربان گەر بلیم تۆ مردووی لالیم وە کوو لالە
 خەلاتی زیندویی قەطعیت لە مەولاو و لە سەر شانە
 بە ئیمە گەر بلین مردوو لە پاش تەشریفی تۆ ھەققە
 کە قووتی ژینی رۆحی ئیمە بۆ ئەو بە حری ئیحسانە
 یەقینە تۆ مەقامت جەننەتی فێردەوسی عولیایە
 مەقامی ئیمە ھەم مەعلوومە بی تۆ قەعری زیندانە
 لە ئەم زیندانی یانی خۆتە قەت غافل مە بە قوربان
 لە حالی عەبدی خۆپرسینە وە شیوەی بزورگانە
 غەمت لایە ، فەرەح بیتە دلت (فانی) کە نووری ئەو
 لە جیگایە وە کوو خۆری درەخشان پرتە و ئەفشانە (۳)

(۴)

لە پاش دەرچوون لە دەستی بە فرو باران
 بە لاوازی و کەمی ئینسان و ھەیان
 بە لاقرتی سوئالم کرد لە شوانی :
 چی بە تەئریخی ئەم سالا برا گیان ؟

(۳) شیخ عەبدولکەریم ئەم پارچە شیعرە ی بۆ لاواندەوێ شیخ باباعەلیی
 تەکیەیی و توووە کە یەکیەک بوو لە مەلا گەورەکانی سولەیمانی .

به صه د ئه فسووس و حه سره ت جوابی داوه
« سیاسالئیکی پیس و ، عه شره ت ئامان » (۴)

(۵)

به فارسی :

ای دل گم گشته خون شو ، عالمی برباد شد
گریه کن ای دیده ، صبر از دل که بی بنیاد شد

سینه آتش گپرو خاشاک وجودم را بسوز
تیز شو آتش که آه و ناله ات امداد شد

ای کف افسوس رو بر زانوی غم حلقه شو
غم مخور پیشانی عجزت دگر املاد شد

نالهء موّاج رو در شهر غم آواز ده
یک قلم شادی ز ملک خاطران ناشاد شد

ای چمن رو خاک بر سر کن تو سرو خویشرا
کز میان باغ دین آن قامت شمشاد شد

آنکه از بازوی سعیش در طریق مصطفی
خانقاه و مدرسه از علم و دین آباد شد

(۴) زستانی سالی ۱۳۴۳ (۱۹۲۵) زستانیکی تووشو سهخت بووه . شیخ
عه بدولکه ریمیش ئهم پارچه شیعه ری بوّ یادکردنه وهی ئه و زستانه داناوه .
دوا نیوه بهیتی پارچه شیعه که به حیسابی حورووفی ئه بجهد سالی
۱۳۴۳ ئه گریته وه به مه رجی وشه ی (عه شره ت) به ری نووسی کون واته
به (عشرت) بنووسری . (پیس و) یش به شیوه ی قسه کردنی هه ندی
ناوچه ی کورده واری واته (پیس بوو) . ئهم پارچه شیعه مان له رووی
فو توّی که شکوله که ی مه لا عه زیزی ری شاوی نووسیوه ته وه .

آنکه از اکسیر فیضش هر که را يك ذره یافت
زرّ خالص گشت و از زنگ هوا آزاد شد
گرچه کوه بیستون چهل بالا گیر بود
بهر تخریش چه شیرین تیشهء فرهاد شد
از حوادث هر که دیدی منکر معروف خواند
بی نوایان را که هر جا اهل استمداد شد
وضع را اندر بیان دین به نحوی صرف کرد
از زبان منکران عهد هم آزاد شد
تا شد آن خورشید برج معرفت غایب ز خلق
از میان اهل دین خود محشری ایجاد شد
مستقیم اندر شریعت ، بهره مند اندر طریق
چون ضیاء نجم دین آن رهبر امداد شد
هر کرا از همت فاروق ثانی پرتوی
شد نصیب از غم برست و هم چو او دلشاد شد
طالبان علم خاموش و مریدان در خروش
وای بر حال همه از دستشان ارشاد شد
منع درویشان مکن از ناله و آه و فغان
آه صد آه از جهان آن مرکز ارشاد شد
گرچه از خدمت جدایم ، ليك از لطف خدا
خاطر م با منکرانش خصم مادرزاد شد
گریه کم کن (فانیا) ، همت ز نجم الدین طلب
آنکه از فرموده اش این بیت شیرین یاد شد

منکر از من چون جدا شد خویش را داند که او
زیر بار نفس و شیطان خسته و بیمار شد
او چو از شغل خدا يك لحظه آسایش نداشت
رمز تاریخش ز حرف (شاغل) ایجاد شد (۵)

(۶)

این چه غوغائی است می‌خیزد ز ارکان جهان
شور محشر شد هویدا در میان انس و جان
واله و سرگشته و حیران و در جوش و خروش
شاه و سلطان ، میر و خاقان ، جمله پیر و جوان
چشمه چشم صفای مهر از غم پر کدور
نقطه حال جفا بر سینه مه شد عیان
از تنور دیده شد بسط زمین طوفان اشك
سرخ شد از جوش سیل خون دل هفت آسمان
روتق باغ صفا از آه مردم شد خراب
رنك گل از ناله بلبل برفت از بوستان
لاله خون‌ریز است از آه دل و گل سینه چاك
زخم خار صد جفا در پرده دل باغبان

(۵) شیخ عبدالکهریم ئەم پارچه شیعرەى بەبۆنەى کۆچی دوايى شیخ
مەرووفى نیرگسە جارەو وە وتووە . پیتەکانى وشەى (شاغل) بە حیسابى
حوروفى ئەبجەد ئەکەنە ۱۳۳۱ کە سالى کۆچی دوايى کردنى شیخ
مەرووفە .

شد پریشان خاطر مجموع اعیان زمین
گرد حسرت بر جبین بنشست ارکان زمان

کاکل مشک جهان بیریده از تیغ جفا
سنبل زلف بتان پژمرده از باد خزان

از خرد پرسیدم این غوغا و آواز حزین
گریه بر لب ، دست بر سر ، گفت هان ای بی نشان

آفتاب برج عدل و ماه اوج سلطنت
شاه جم جا ، میر والا ، سایه نوشیروان

فخر ملت ، تاج سطوت ، زینت تخت و نگین
مهر رفعت ، زیور شوکت ، سلیمان زمان

اشک بخش خسرو و حسرت ده کاووس و کی
پنجه بر پیچ اسد ، خون ریز صد چون قهرمان

شیر میدان ، شاه ایران ، رستم میدان جنگ
آفت قلب سپاه ، آشوب جان دشمنان

کنز احسان ، بحر عرفان ، خادم پیر و مرید
نظم دولت ، سعد ملت ، راحت روح روان

زین معما پرده برداریم دل خون شد ز سوز
تابع خیر البشر ، نور بصر ، سرکار خان

(مصطفی) نامش بسان نام فخر المرسلین
مرغ روحش شد طفیل او به گلزار جنان

در میان کافران مانند شاه کربلا
جان به جانان داد و از دنیای فانی شد نھان

از سوار برگ ماتم شد جهان شام غریب
گرد گل از خون شفق در مشرق روی بتان
کاش هنگامی که تیرش از نیام آمد برون
دست دشمن خشک و قامت خم شدی همچون کمان
کاش آن روزی که گسگون شد زمین از خون او
میدردی تیغ قدرت سینهء داود خان
کاش آن وقتی که شد غلطان خون آن شهسوار
پایمال سیل قهر حق شدند کافران
زین جفا از ابر تا روز جزا خون میچکد
میر میران مصطفی شد کشتهء شیطانیان
آسمان جور و ارض معدلت بی نور ماند
از غروب پرتو مهر رخ آن نوجوان
از وفاتش سبعةء سیاره بی تاب و قرار
در عزایش چشمهء چشم ثوابت خون چکان
ابر بر ناکامی او آنچنان بگریست زار
خانهء اهل جهان از سیل خون شد بی نشان
ریخت چندان اشک حسرت عرش بر بام فلک
گشت بهر جوی خون چشم کواکب ناودان
حسرتا شد ملک ایران بی نظام از فوت او
مهوشان بی ناز و جمع خانمان بی خان و مان
خواهم از تیغ غضب جان و تنش صد پاره باد
آنکه باعث گشت بهر این جفای بیکران

(فانیا) زین سوز دیگر خامه‌را کوتاه کن
مرغ و ماهی سوختند از آتش آه و فغان

بهر تاریخش فروشد فکر در بحر خیال
نیل بر سر ، ناله در دل ، دیده گریان ناگهان

خامهء دست قضا بر لوح خاطر زد رقم
رمز سالش (خیمه زد بر مأمن دار الامان)^(۶)

(۶) شیخ عبدالکهریم ئەم پارچه شیعرە ی بۆ لاواندنه‌وه‌ی موسته‌فا خانی قوبادی وتووێه که له جه‌نگی قه‌لخانیدا کوژراوه . پسته‌ی ناو دوو که‌وانه‌که له نیوه‌ی دووه‌می ئەم به‌یتهدا ، به‌حسابی حورووفی ئەبجهد ئەکاته ۱۳۳۷ که سالی کوژرانی موسته‌فا خانه .

باری مهلا قادری سوئی

ئەم ذاتە کوپی موحەممەدی کوپی سەفەری کوپی ئەحمەدی کوپی موحەممەدە ، ئەچیتەو سەر (وہلی) ناویک و لەمەوہ ئیستا نہوہی ئەم پیاوہ ہەموو بہ (ہۆزی وہلی) ناسراون •

ئەم (ہۆزی وہلی) یە بەرلەوہی جافی مرادی بیئە گەرمیان لە ناوچە (دزیایش) نیشتەجی بوون و جاروباریش پۆشتوون بۆ دەوری (کانی بەردینە) و (بیسەلمین) و گەلی جاریش لە (گولان) ی نزیکی (فەقیجنە) ماونەتەوہ • کەواتە ئەمانە لە جافی مرادی نین ، بەلام بەہۆی ژن و ژنخوازەوہ لە گەل ہۆزی (شتری) ئیستا وایان لی ہاتووە بہ بەشیک لەوان دائەنرین و لە خیر و شەرا بہ یەکی ئەناسرین •

باوکی مامۆستا مەلا قادر لە دئی (ژالەناو) دانیشتووە • مەلا قادر ھەر بہ منالی نراوەتە بہر خویندن و پاشان کە فامی پەیدا کردووە چووہ بۆ بیارہ بۆ خویندن و تا بووہ بہ مەلا خویندووہتی و ھەر لە بیارہیش ئیجازە وەرگرتووە لای مامۆستا مەلا قادری گەورە و پاش ئیجازە وەرگرتیش ھەر لە بیارہ ماوەتەوہ و ژنی نہہیناوە تا لە سالی ۱۳۳۳دا لە سەردەمی شیخ نہجموددینداو بہ فەرمانی ئەو بہ مەلایەتی چووہتە کانی کەوہی شەمیران و^(۱) لەناو عەرەتی (یەزدان بەخشی)دا بووہ بہ مەلاو

(۱) مامۆستا مەلا قادر ، پاش کوچی دوایی شیخ عەبدوللای شیخ موحەممەد ئەمین عەبابەیلی بووہ بہ مەلای کانی کەوہ . ئەم شیخ عەبدوللای مەلاو مودەرریس و شاعیر و نازناوی (جەفایی) بووہ . دیوانیکی شیعی ہەبە لەم دوایی یەدا لەلایەن شیخ موحەممەد عەلی قەرەداغی یەوہ لە چاپ دراوہ .

پاش ماوه یه کی کهم زینه ت خانی کچی حاجی مهلا عهزیزی وازوئی هیناوه
که جافی هاروونی یه و ، به دهرس وتنه وه و ئاموژگاری کردنی موسولمانانه وه
خهریک بووه و فهقیی بههرمه ندی زووری وهك مهلا فه تاحی کاگرده لی و مهلا
فهزوللای تالشی لای خویندوو یانه و پیگه یشتون •

پاش چه ند سال ماموستا مهلا قادر کانی که وهی به جی هیشتو وه و
باری کردو وه بو (فهقی جنه) له ناحیهی وارماواو لای حوسهین به گی حه سه ن
به گی موحه ممد پاشای جاف بووه به مهلا و له وی یش هر خهریکی
پیگه یاندنی فهقی و ئاموژگاری کردنی موسولمانان بووه و نزیکه ی بیست
سال له وی ماوه ته وه ، ئه و جا باری کردو وه چو وه ته دی (بانی خیلان) و
مزگه وت و مه دره سه ی تیا کردو وه ته وه و تا له مانگی ره بیعولثانی سالی
۱۳۷۲ (۱۹۵۳) دا کوچی دواپی کردو وه – هر له وی ماوه ته وه •

ماموستا مهلا قادری صوفی یه کی بوو له و که سه نایابانه ی که
سه رانه ری ژیا نی خویان بو خزمه ت کردنی موسولمانان سه رف ئه که ن •
مالی هه میشه وهك دیوه خان وابوو • زوړتری مه سه رفی فه قیکانی له گیرفانی
خوی بوو • به شیکی زوړی وه ختی له هاتوچوی ئه م لاو ئه و لا دا بوو بو
چار کردنی گیروگرتی ناو خه لك و ئاشت کردنه وه ی نا کوکان و دوستی کردن
له تیوانیانا ، سه ره رای خواپه رستی و جی به جی کردنی ئه ر که ئایینی یه کانی
به رابه ر به موسولمانان و وه لام دانه وه ی پرسی شه ری له هه مو و لایه که وه •
هه میشه به ر له رۆژبوونه وه له مزگه وت ئاماده ئه بوو و ئیواراتیش تا پاش
نوژی خه وتنان نه ئه گه رایه وه بو مال •

ئه و پیوه ندی دوستی یه له گه ل شیخ نه جموددین بوو یه تی زوړ به تین
بووه و زوړ کات له ژووره بچو و که که یا به سه ر پا ه کانه کانی دالانی خانه قای
بیاره وه که ئه چی بو مه دره سه و حو جره ی فه قیکان ، پیکه وه دانیشتون • ئه و

دۆستایه تییهی له گه‌ل شیخ عه‌لا ئود دینیش هه‌ر بوو و هه‌موو سالی ئه‌هات بۆ
بیاره بۆ سه‌ر لیدانی و هه‌ر چه‌ند نامه‌ی بۆ ئه‌نووسی ، ئه‌م چوار خسته‌کی یه
جوانه‌شی له سه‌ره‌تای نامه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌نووسی :

همه‌ ییگانگان چنان داند
که منت آشنای درگاهم
ترسم ای میوه‌ء درخت بلند
که نیایی بدست کوتاهم

وه‌ك زانیومه‌ ناوانانی مامۆستا مه‌لا قادر به‌ (سۆفی) بۆ جوی کردنه‌وه‌ی
بووه‌ له‌ (مه‌لا قادری مه‌لا مۆمن) واته‌ باوکی ئه‌و ناوی مه‌لا مۆمن بووه‌و
باوکی ئه‌م ناوی سۆفی موحه‌مه‌د بووه‌ • بیستوو شمه‌ بۆیه‌ وا ناو نراوه‌ چونکه‌
هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای فه‌قی یه‌تی یه‌وه‌ سولووکی کردوووه‌و بووه‌ به‌ سۆفی و هه‌ر
له‌خۆیشیا سۆفی مه‌شرب بووه‌ •

یادی مهلا مهعمرو دی موفتی "بیخود"

مهلا مهعموودی بیخود کوری مهلا موحه ممه دئه مینی موفتی سوله یمانی کوری مهلا ئەحمەدی موفتی مه شهوور به (چاومار)ی کوری مهلا مهعموودی دیلێزهیی به که له گه‌ل شیخ مه‌عرووفی ئۆدی پیکه‌وه موده‌پررسی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سوله‌یمانی بوون .

بیخود له سالی ۱۲۹۶ی هه‌جری تدا له سوله‌یمانی هاتووه‌ته دنیاوه‌و له مه‌درسه‌و مزگه‌وتی خۆیان و هه‌روا له مه‌درسه‌ به‌ناووبانگه‌کانی تری سوله‌یمانی خۆیندوووه . ماوه‌یه‌کیش له پینجۆین لای مه‌لا عه‌بدولپه‌حمانی پینجۆینی و ماوه‌یه‌ک لای مه‌لا قادری گه‌وره‌یش له بیاره‌ خۆیندوووه . هه‌ر له‌و ماوه‌ی له بیاره‌ خۆیندنه‌یدا پێوه‌ندی رۆحیی له‌گه‌ل شیخ نه‌جموودین په‌یدا کردوووه‌و بووه‌ به‌یه‌کی له‌موریده‌جانانه‌کانی . ماوه‌یه‌کیش له‌هه‌له‌بجه‌ بووه‌ به‌ (حاکم) و ماوه‌یه‌کیش له‌گه‌ل ره‌فیق حیلمی و زیوهر مامۆستایه‌تی کردوووه . سه‌رده‌میکی زۆری ته‌مه‌نی له‌هه‌له‌بجه‌ به‌سه‌ربردوووه‌ تا مه‌لا عه‌بدولعه‌زیزی موفتی کاکی له ۱۳۶۶دا کۆچی دواایی کردوووه ، ئەوجا گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ سوله‌یمانی و له‌جیگه‌که‌ی ئەوا دانیشتوووه ، تا له‌ سالی ۱۳۷۶ (۱۹۵۵/۸/۲۵)دا کۆچی دواایی کردوووه (۱) .

(۱) تا من له بیاره‌ بووم و بیخود له‌هه‌له‌بجه‌ بوو هه‌رچه‌ند بچوومایه‌ته‌ هه‌له‌بجه‌ له‌گه‌ل ئەوو مه‌لاکانی هه‌له‌بجه‌ پیکه‌وه‌ ر‌امانه‌بوارد . که‌ پاش گه‌رانه‌وه‌ی بیخود بۆ سوله‌یمانی ، منیش له ۱۹۵۱دا بیاره‌م به‌جی‌هیشته‌و چوومه‌ سوله‌یمانی ، دۆستایه‌تیمان له‌ جاران به‌هێزتر بوو و هه‌موو

ههفتهیهك ئهچوومه لای . بهداخهوه كه كۆچی دواایی کرد من له
سولهیمانی نهمابووم و گواستبوومهوه بۆ کهرکوک . ههوالی مردنی زۆری
نارهحت کردم . له دوورهوه بهم پارچه شیعره لاواندمهوه :

بێ خوده یا باخوده ، بێ هۆشه یا هوشیاره دڵ
نووستوووه چاوی له خهودایه ، وه یا بێداره دڵ
ئهم سهعاته پۆژه یا شهو بۆچی بهرچاوم رهشه
یا دهمی هیجرانه ، بۆیه عاجزو غه مباره دڵ
دوو که له ههستا له سینهم تالی کرد سهفحهی جیهان
یا گری ئاگری جهفای لی بهربوووه پر ناره دڵ
یاوه کوو بیستووومه (بێخود) مهنبهعی عیلم و ئهدهب
ئهو عهزیزی میسری پۆحه لهو پرو سه رشاره دڵ
رهختی کۆچی بهست و پرووی کرده بیابانی بهقا
یانێ لهم دارولفهناي خاوهن جهفا بێزاره دڵ
کۆچی بێ واده له زومرهی یاوه ران و دۆستان
یانێ ناچاری قهزای فهرمانی بێ ئینداره دڵ
پێنجهمی مانگی موحه رېرم بوو تهمی ئهم ماته مه
یانێ هاوده ردی شه هیدی کهربه لای ئازاره دڵ
کۆچی خیرت بێ برا بۆ دیدهنی دلداره کان
بۆ لیکای (باباره سوول) و یاره کهی ئه فگاره دڵ
دڵ به ئیش و موبته لایه ، ئیشی بهم چهرخه نییه
یانێ لهم بازاره دا بێ کاسبی و بێ کاره دڵ
تال بووه لیم کاکي من سهیرانی گولزارو چه مهن
چۆن به بێ تۆ طالیبی دهشت و دهرو گولزاره دڵ
بێ سهرو بێ سهروهرو بێ غه مخۆرو بێ یاوه رم
بێ چه بیب و بێ طه بیب و خهسته وو بیماره دڵ
هه ر له شهوق و ذهوقی تۆ بوو لهم هه موو غه مباری یا
وام ئه زانی مهست و سه رمهستی گولی بێ خاره دڵ
چی بوو ئهم سه کته که سه کتهی دا له زهوقی دۆستان
یا مه گهر جیی تیری تهقدیرو قهزای قه ههاره دڵ

- بېخود ئېنسائېكى پاك مه شربو دډ ړووناك و كړدار چاك بوو .
- دډ فراوانو دهس بلاو بوو . باوه ړناكهم كهس له ووه وۀ نازارى پې گه ېشتې .
- له تهماى دنيا دوور بوو . تا مرد ههر به ړه به نې ژيانى به سه ربرد .
- بېخود شاعيرېكى پايه بلند بوو . شيعرى به كوردى و فارسى زوره .
- ديوانه كهى له لايهن موحه ممدى كورمه ووه به يارمه تېي عه بدولر حمان موفتېي
- برازاي له ۱۹۷۰ دا له چاپ دراوه (۲) ، به لام هه موو شيعره كانى تيا نې يه .
- لېره دا به موناسې ئه زانين چه ند پارچه شيعرى بلاو بكه ينه ووه كه له ديوانه كهيدا
- بلاونه كراونه ته ووه .

دډ كه مه حرووم بوو له بېنى باغى رووى تو كاكي خوم

ههرچى باغاتو له لاي وهك شوروكاتو خارو دډ

بېنى يارانت ئه دا (بابا ړه سول) ، (عه بدولكه ريم)

بو يه دايم واى ئه زانى ههر له لاي دډ داره دډ

ناوى (نامى) ي تو يه ويردى دايمى (عه بدولكه ريم)

وه قفى فيكرى تو يه خاطر خاوه نې ئه سراره دډ

مه طله عى سالى هزارو سيصه دو حه فتاوو شهش

ئو دهمه ي پر بوو له ئيش تا ئسته وا بيماره دډ

- (۲) جېي خو يه تې لېره دا هه ليه كه راست بكه ينه ووه كه له ديوانه كهيدا
رووى داوه ، ئه وېش ئه ووه ته كه له سهر پارچه شيعرى :

(بحمد الله) دډى دهر يايه خاديم

مه عانى لوئلوئى لالا يه خاديم

نووسراوه بېخود بو سهيده عه لى ړه فيقى (خادم السجاده) ي نووسيوه .

له راستيدا ، وهك وهختى خو ي ماموستا موحه ممد حه ويز له نامه يه كى

پر له مه علو و ماتدا بو موحه ممدى كورمى ړوون كړدو ووه ته ووه ، بېخود

ئو پارچه شيعره ي بو حاجى ميرزا عه بدوللاى كو ي نووسيوه كه نازناوى

شيعرى (خاديم) بو ووه زور دوستى بېخود بووه . شايانى وتنه خاديميش

به پارچه شيعرېكى جوان وه لامى بېخودى داوه ته ووه كه سهره تاكه ي

ئهمه يه :

له عېشقى حه زره تى مه ولايه بېخود

سهرى پر نه شئ ي سهدا يه بېخود

(۱)

(بحمد الله) كه ميعمارى ئەزەل كۆيهى تەماشە كرد (۲)
به صونعى سەرمەدىي خۆي دائىرهى ئەوقافى ئاوا كرد
دەمى بوو تووشى عىللەت بووبوو ئەوقافى قەزای كۆيه
قەدەر كردى كه دوقتۆرىكى هینا و پىي موداوا كرد
خودا وهك بووعەلىي سينا كه (سەيید هادی) یی بو نارد
به قانونى شىفا ئالام و دەردى تەفرو توونا كرد
له پاش مزگەوتى گەوره و تەكیه دەستى كرده ئىنشائات
له ناوشارا نزيك حەفتا دوكانى تازەي ئىنشا كرد
كه ئەم بازارە وهك قەسرى بەهەشتهي بو دروست كردن
زەمانى حوورو غیلمانى سەراپا پر له طووبا كرد

(۳) بىخود ئەم پارچە شیعەرى بەبۆنەي ئەوه وه داناوه كه مەئموورى ئەوقافى
ئەو سەردەمەي كۆيه كه ناوی سەيید هادی بووه و خزمى بىخود خۆي
بووه له سالى ۱۳۵۴ دا چاخانهیهك و شەست و چوار دووكان و چوار سەكۆ
له تەنىشت مزگەوتى گەورهي كۆيه وه به پارهي ئەوقاف بو سوودی ئەو
مزگەوتە ئەكاتە وه . ئەم پارچە شیعەره هەرچەند له دیوانەكەي بىخوددا
نییه ، بهر له به چاپ گەياندن دیوانەكە له ژماره (۱۰) ی سالى (۱) ی
گۆقارى (پرووناكى) دا بلاو كراوه تەوه كه له ۲۵ ی نیسانی ۱۹۳۶ دا
دەرچوو . پاش دەرچوونی دیوانەكەيش له ژماره (۳۰) ی سالى (۷) ی
پۆژنامەي (هاوكارى) دا بلاو كراوه تەوه كه له ۲۳ / ۱ / ۱۹۷۶ دا دەرچوو
[بو زانینى زۆرتر له بارەي ئەم پارچە شیعەره و پروانەرە ژمارەي ناوبراوی
پۆژنامەي هاوكارى ، وتارى «دیوانەكەي بىخود و پارچە شیعەریكى
دۆزراوهي» كه مامۆستا كەرىم شارهزا نووسیویه] .

ئەگەر لوطفی بیی مافهوق ئیتر شایانی تهر فیه
 که چونکوو بو حوکومەت واریداتی زۆری پەیدا کرد
 لە سایە ی راتیبی مافهوقه ئەم مه ئمووری ئەوقافه
 لە کۆیسنجاق کهوا فەوقی وەزیفە ی خۆشی ئیفا کرد
 چ مافهوقی ؟ که وهك رۆستەم لە مەیدانی دلیری دا
 بە تیغی جەوھەری دیوی سپی زولمی یە کالاً کرد
 وەلی نەعمەت مودیری عام (کوبە یسی) عیسهیی دەوران
 (رەئووف) بەگ یەعنی ئەو ذاتە کهوا ئەوقافی ئاوا کرد
 که (یخود) سالی تەئریخی لە مامۆستای خیرەد پرسی
 لە شیوەی فارسیی لادا ، بە کوردیی تازە ی ئیمل کرد
 بە صەد تەحسین جەوابی دایەووە دەستەو دوعا فەرمووی :
 « مووہفەق ھەر بژی (ھادی) وهك ئەم بازارە ی ئینشا کرد (۴) »

بە فارسی :

(۲)

چرا در مزرع دل تخم مهرم کاشتی ، رفتی
 مگر از حاصلاتش دسترا برداشتی ، رفتی
 تو خود چون گل شدی در جنت قادر کرم شادان
 مرا در دوزخ غم خاررا پنداشتی ، رفتی

(۴) بۆئەودی پیتەکانی ئەم نیوہ شیعرە بە حیسابی حورووفی ئەبجەد
 ۱۳۵۴ یان لی دەرچی که سالی دروست کردنی چاخانه و سه کوو
 دووکانەکانە ، پتویستە نیوہ شیعرە که بەم جۆرە بنووسریتەوہ : « موفق
 ھەر بژی ھادی وهك ئەم بازارە ی انشا کرد » .

نشستی چون هما بر شاخسار روضهء مقصود
 به قاف عزلتم عنقا صفت بگذاشتی ، رفتی
 وصال ترا وجودم هست چون شیر علم لرزان
 مرا تا رایت هجران بدل افراشتی ، رفتی
 به اشك گرم و آه سرد (بیخود) از غمت گوید
 چرا در مزرع دل تخم مهرم کاشتی ، رفتی^(۵)

(۵) وهختی خۆی پاش دەرچوونی دیوانه‌که‌ی بیخود ، دۆستی خوشه‌ویستمان
 شیخ حوسه‌ینی شیخ عوثمانی شیخ مه‌رووفی نیرگسه‌جار ئەم پارچه
 شیعره‌ی بۆ ناردین . له‌مدوایی‌یه‌شدا له‌که‌شکۆله‌که‌ی مه‌لا فه‌تاحی
 کاگرده‌لیدا دیمانه‌وه‌ که فۆتۆیه‌کی لای دۆستی خوشه‌ویستمان شیخ
 عه‌لیی قه‌رده‌اغی‌یه ، مه‌لا فه‌تاح خۆی له‌سه‌ری نووسیوه‌ له‌گه‌ل بیخود
 له‌که‌رکوک پیکه‌وه‌ خۆیندوو‌یانه ، پاشان ئەو که‌رکوک‌کی به‌جی‌ه‌یشتوو‌وه
 چوو‌ه بۆ قادرکه‌ره‌م ، بیخودیش یادی کردوو‌ه‌ته‌وه ، ئەم چه‌ند شیعره‌ی
 له‌که‌رکوک‌که‌وه‌ بۆ نووسیوه . شایانی وتنه‌ شیخ عه‌لی قه‌رده‌اغی ،
 له‌باره‌ی که‌شکۆله‌که‌ی مه‌لا فه‌تاحه‌وه ، وتاریکی له‌ژماره‌ ۱۲ - ۱۳ ی
 پاشبه‌ندی کوردی رۆژنامه‌ی عێراقدا بلاو‌کردوو‌ه‌ته‌وه که له‌شوبات و
 مارتی ۱۹۷۸دا دەرچوو‌ه ، ئەم پارچه‌ شیعره‌ی تیا نووسیوده‌ته‌وه .

پیرست

لاپەرە	بابەت
۵	بەشی یەكەم — شیخە نەقشەندی یەكانی هه‌ورامان .
۷	یادی شیخ عثمان سیراجوددین .
۷	له‌دايك بوونی شیخ عثمان و پشت و بنه‌چهی .
۹	خویندنی شیخ عثمان سیراجوددین .
۱۲	تەریقەت وەرگرتنی شیخ عثمان له‌سەر دەستی مه‌ولانا خالیددا له‌ به‌غدا .
۱۳	گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو سوله‌یمانی له‌ خزمه‌تی مه‌ولانا دا .
۱۴	گه‌رانه‌وه‌ی دیسانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو سوله‌یمانی له‌ خزمه‌تی مه‌ولانا دا .
۱۵	گه‌رانه‌وه‌ی شیخ عثمان بو هه‌ورامان .
۱۶	ده‌وری شیخ عثمان سیراجوددین پاش کۆچ کردنی مه‌ولانا بو شام .
۱۷	هاتنی شیخ عثمان بو خانه‌قای مه‌ولانا له‌ سوله‌یمانی به‌ تکای ئەحمەد پاشای بابان بو ماوه‌یه‌ک .
۲۱	ناوی هه‌ندی له‌ خه‌لیفه‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۲۸	دارایی و باری گوزه‌رانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۰	سه‌فه‌ره‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۱	خیزان و مناله‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۵	کۆچی دواایی شیخ عثمان سیراجوددین .
۳۶	لاواندنه‌وه‌ی شیخ عثمان سیراجوددین له‌لایه‌ن هه‌ندی له‌ شاعیرانی سه‌رده‌مه‌وه .
۴۳	نامه‌کانی شیخ عثمان سیراجوددین .
۴۴	نامه‌ی یه‌كه‌م — بو كاك ئەحمەدی شیخی نووسیوه .
۴۵	نامه‌ی دووه‌م — بو سه‌یید عه‌بدولرحیمی تاوه‌گۆزی (مه‌وله‌وی) ی نووسیوه .

لاپەرە	بابەت
۴۷	نامەى سېھەم — بۆ حاجى موحەممەدى سەمىرانىي نووسىوھ .
۴۸	نامەى چوارەم — ديسان بۆ حاجى موحەممەدى سەمىرانىي نووسىوھ .
۴۹	نامەى پېنجەم — بۆ موريدانى ناوچەى جوانرۆى نووسىوھ .
۵۱	نامەى شەشەم — بۆ مەلا عومەرى عومەرگۈنبەتتى نووسىوھ .
۵۲	نامەى حەوتەم — بە مەبەستى روون كۈردنەودى ئامانجەكانى تەرىقەتى نەقشبنەدى بۆ ھەموو زانايان و گەوردپياوان و موسولمانانى سەردەمى نووسىوھ .
۵۳	چەند نامەىيەكى مەولانا خالىدى نەقشبنەدى بۆ شېخ عوتمان سیراجوددىن .
۵۶	وہسیہ تەكانى شېخ عوتمان سیراجوددىن بۆ موريدو مەنسۈوبەكانى .
۵۷	وہسیہ تى يەكەم .
۵۸	وہسیہ تى دووھەم .
۶۱	وہسیہ تى سېھەم .
۶۲	وہسیہ تى چوارەم .
۶۳	وہسیہ تى پېنجەم .
۶۶	وہسیہ تى شەشەم .
۶۷	وہسیہ تى حەوتەم .
۶۹	وہسیہ تى ھەشتەم .
۷۰	وہسیہ تى نۆھەم .
۷۳	وہسیہ تى دەھەم .
۷۳	چوارىنەيەكۈ چەند تاكە بەيتىكى شېخ عوتمان سیراجوددىن .
۷۵	يادى شېخ موحەممەد بەھائوددىنى كورى شېخ عوتمان سیراجوددىن .
۷۵	كورتەى مېژووى ژيانى شېخ موحەممەد بەھائوددىن .
۸۱	رووداويك لەنپوان شېخ موحەممەد بەھائوددىن و فەرھاد ميرزاي مامى ناصروددىن شاي قاجاردا .
۸۲	خېزان و منالى شېخ موحەممەد بەھائوددىن .
۸۵	مولك و دارايىي شېخ موحەممەد بەھائوددىن .
۸۸	كۆچى دوايىي شېخ موحەممەد بەھائوددىن .
۸۹	نامەكانى شېخ موحەممەد بەھائوددىن .
۸۹	نامەى يەكەم — بۆ طەھماسىب ميرزاي مۇئەيىدوددەولەى حوكمدارى ئارەلانى نووسىوھ .

- ۹۱ نامه‌ی دووهه‌م - بۆ شیخ عوبه‌یدوللای شه‌مزینی نووسیوه .
له وه‌لامی نامه‌ی سه‌رخۆشی کردنیا به‌بۆنه‌ی کۆچی دواایی باوکیه‌وه .
- ۹۵ شیخ موحه‌مه‌د به‌هائوددین .
- ۹۶ پارچه شیخه‌ی یه‌که‌م .
- ۹۷ پارچه شیخه‌ی دووهم .
- ۹۷ پارچه شیخه‌ی سیهه‌م .
- ۹۹ **یادی حاجی شیخ عه‌بدولرهمان ئه‌بولوه‌فای کوری شیخ عثمان سیراجوددین .**
- ۹۹ له‌دایک‌بوون و خویندن شیخ عه‌بدولرهمان ئه‌بولوه‌فا .
- ۱۰۰ خیزان و منالی شیخ عه‌بدولرهمان ئه‌بولوه‌فا .
- ۱۰۰ سه‌فه‌ره‌کانی شیخ عه‌بدولرهمان ئه‌بولوه‌فا .
- ۱۰۳ کۆچی دواایی حاجی شیخ عه‌بدولرهمان ئه‌بولوه‌فا .
- ۱۰۳ نامه‌یه‌کی حاجی شیخ عه‌بدولرهمان ئه‌بولوه‌فا بۆ موحه‌مه‌د پاشای جاف .
- ۱۰۵ به‌شیکی دیوانی شیخ حاجی شیخ عه‌بدولرهمان ئه‌بولوه‌فا .
- ۱۴۹ **یادی شیخ عومه‌ر ضیائوددینی کوری شیخ عثمان سیراجوددین .**
- ۱۴۹ له‌دایک‌بوون و پیگه‌یشتن و ئیرشادکردنی شیخ عومه‌ر ضیائوددین .
- ۱۵۴ ژن و منالی شیخ عومه‌ر ضیائوددین .
- ۱۵۶ خانه‌قاکانی شیخ عومه‌ر ضیائوددین .
- ۱۵۸ هه‌لویستی شیخ عومه‌ر ضیائوددین به‌رانبه‌ر به‌خویندن و مه‌لا و فه‌قی .
- ۱۶۵ ئه‌ده‌بیاتی شیخ عومه‌ر ضیائوددین .
- ۱۶۶ چه‌ند پارچه شیخه‌ی به‌دیالیکتی گۆرانی .
- ۱۶۸ چه‌ند پارچه شیخه‌ی به‌دیالیکتی کرمانجیی خواروو .
- ۱۷۶ چه‌ند پارچه شیخه‌ی به‌زمانی فارسی .
- ۲۰۰ چه‌ند پارچه شیخه‌ی به‌زمانی عه‌ره‌بی .
- ۲۱۲ سۆ نامیلکه‌ی شیخ عومه‌ر ضیائوددین .
- ۲۱۲ رساله‌ء در بیان لطائف جهت دفع اشکال مسلمانان .
- ۲۱۵ نامیلکه‌یه‌ک له وه‌لامی هه‌ندی له مه‌لا گه‌وره‌کاندا بۆ لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندی ئادابی پیاوانی خودا .
- ۲۲۰ نامیلکه‌یه‌ک بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه له‌باره‌ی باسکردنی (له‌طائفی خه‌مه‌سه) وه .
- ۲۲۲ نامه‌کانی شیخ عومه‌ر ضیائوددین .
- ۲۲۳ نامه‌ی یه‌که‌م - بۆ شیخ نه‌جموددینی کوری نووسیوه .

نامەى دووھەم – ديسان بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۲
نامەى سىھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۴
نامەى چوارەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۴
نامەى پىنجەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۵
نامەى شەشەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۶
نامەى حەوتەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۷
نامەى ھەشتەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۷
نامەى تۆھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۸
نامەى ددھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۲۹
نامەى يازدەھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۰
نامەى دوازدەھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۱
نامەى سىازدەھەم – ھەر بۆ شىخ نەجموددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۲
نامەى چواردەھەم – بۆ شىخ عەلائوددىنى كورى نووسىوھ .	۲۳۳
نامەى يازدەھەم – بۆ خەلىفەى خۆى شىخ مەرفى نىرگسەجارى نووسىوھ .	۲۳۵
نامەى شازدەھەم – ديسان بۆ شىخ مەرفى نىرگسەجارى نووسىوھ .	۲۳۵
نامەى حەقدەھەم – لە وەلامى نامەى شىخ مەرووفى نىرگسەجارى نووسىوھ .	۲۳۵
نامەى ھەژدەھەم – بۆ حاجى شىخ عەرفى قىزاباتى نووسىوھ .	۲۳۷
نامەى نۆزدەھەم – ھەر بۆ حاجى شىخ عەرفى قىزاباتى نووسىوھ .	۲۳۷
نامەى بىستەم – ھەر بۆ حاجى شىخ عەرفى قىزاباتى نووسىوھ .	۲۳۸
نامەى بىستويەكەم – بۆ شىخ حەسەنى قەرەچىۋارى نووسىوھ .	۲۳۹
نامەى بىستودوۋەھەم – لە وەلامى نامەى حاجى مەلاەبەدوللاى جەلىدا نووسىوھ .	۲۳۹
نامەى بىستوسىھەم – بۆ ئەمىنولساداتى نووسىوھ لە دىى كوچكچەرموو .	۲۴۲
نامەى بىستوچوارەم – لە وەلامى حاجى مەلاەبەدولسەلامى بانەيدا نووسىوھ .	۲۴۵
نامەى بىستوپىنجەم – بۆ شىخ غياثوددىنى ئەنصارى تالشى نووسىوھ .	۲۴۶
نامەى بىستوشەشەم – بۆ شىخ سەلىمى مەردۇخى سەنەبى نووسىوھ .	۲۴۷
نامەى بىستوحەوتەم – بۆ شىخ شەمسوددىنى سەقىزى نووسىوھ .	۲۴۸

لاپەرە	سابەت
۲۴۹	نامەى بیست و هه شتەم - بۆ شیخ مەلا عەبدولقادرى دىوانەى نووسیوه .
۲۵۰	نامەى بیست و نۆهەم - بۆ حەبیب ئەفەندى خانەقینى نووسیوه .
۲۵۱	نامەى سیهەم - لە وەلامى سەید موحەممەد ئەمینى باىنچۆیدا نووسیویه .
۲۵۲	نامەى سىویەكەم - بۆ حاجى موعتەمەدولئىسلامى سنەیی نووسیوه .
۲۵۳	نامەى سى و دوو هەم - بۆ رەشىد ئەفەندى كورى موفتیی زەھاوی نووسیوه .
۲۵۴	نامەى سى و سیهەم - بەتایبەتى بۆ یەكی لە مەنسووبەكانى نووسیوه، بەلام مەبەستى لە شەموو مەنسووبانە .
۲۵۵	نامەى سى و چوارەم - بۆ یەكی لە مەنسووبەكانى نووسیوه .
۲۵۵	نامەى سى و پینجەم - بۆ هەندى سۆفى ژنى نووسیوه .
۲۵۶	نامەى سى و شەشەم - بۆ مودیرى ناحیەى قزىباتى نووسیوه .
۲۵۸	نامەى سى و حەوتەم - بۆ بەگزادەكانى هەورامانى نووسیوه .
۲۵۸	نامەى سى و هه شتەم - لە وەلامى كابرایەكى كیمیاگەردا نووسیویه .
۲۵۹	نامەى سى و نۆهەم - بۆ شازادە فەرمانفەرماى حاكىمى سنەى نووسیوه .
۲۶۱	نامەى چلەم - بۆ حوسامولمولكى حوكمدارى كوردستانى نووسیوه .
۲۶۳	نامەى چل و یەكەم - بۆ ئاسە فولدیوانى سنەى نووسیوه .
۲۶۵	نامەى چل و دوو هەم - بۆ سولتان عەبدولحەمید خانى عوسمانى نووسیوه .
۲۶۷	نامەى چل و سیهەم - لە خانەقینەوه بۆ حاجى شیخ ئەحمەدى كاكى نووسیوه لە تەویكە .
۲۶۸	نامەى چل و چوارەم - لە وەلامى مەلا عەبدولقادرى مودەررىسى بیارددا نووسیویه .
۲۶۹	نامەى چل و پینجەم - بۆ مەلا فەتحوللای ریزاوى نووسیوه .
۲۷۰	نامەى چل و شەشەم - بۆ خەلیفەى خۆى لە بەغدا شیخ سەعید ئەفەندى نائیبى فەزلىی بەغدايى نووسیوه .
۲۷۲	نامەى چل و حەوتەم - لە وەلامى سەید هیدایەت ناویكا نووسیویه .
۲۷۳	خەلیفەكانى شیخ عومەر ضیائوددین .
۲۷۵	یادى حاجى شیخ ئەحمەدى كورى شیخ عثمان سیراجوددین .
۲۷۵	ژیانى حاجى شیخ ئەحمەد .
۲۷۷	ئەولادى حاجى شیخ ئەحمەد .

سەفەرى حاجى شىيخ ئەحمەد بۆ ئەستەموول و بۆ حەج .	۲۷۷
نامەيەكى حاجى شىيخ ئەحمەد كە لە مەككەو بۆ شىيخ عومەر ضيائوددىنى نووسىو .	۲۷۹
يادى شىيخ نەجموددىنى كورى شىيخ عومەر ضيائوددىن .	۲۸۱
ژيانى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۱
ژيانى رۆژانەى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۲
دوورى شىيخ نەجموددىن لە دنياو دنياپەرستى .	۲۸۳
ژن و مندالى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۴
چەند نموونەيەكى شىعەرى شىيخ نەجموددىن .	۲۸۷
چەند نامەيەكى شىيخ نەجموددىن .	۲۹۶
نامەى يەكەم - بۆ حاجى باباى تالشیى نووسىو .	۲۹۷
نامەى دووھەم - بۆ حاجى شىيخ عارفى قزىراتى نووسىو .	۲۹۷
نامەى سێهەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفى قزىراتى نووسىو .	۲۹۸
نامەى چوارەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفى نووسىو .	۲۹۹
نامەى پێنجەم - لەبارەى حاجى شىيخ عارفەو بۆ مۆرىدانى قزىراتى نووسىو .	۳۰۰
نامەى شەشەم - ديسان بۆ حاجى شىيخ عارفو مۆرىدانى قزىراتى نووسىو .	۳۰۰
نامەى حەوتەم - بۆ يەكێ لە دۆستانى نووسىو بۆ پرسە .	۳۰۱
نامەى هەشتەم - بۆ مەحمود ئەدىب ئەفەندى نووسىو لە خانەقین .	۳۰۲
نامەى نۆهەم - ديسان بۆ مەحمود ئەدىب ئەفەندى نووسىو .	۳۰۳
نامەى دەهەم - نازانم بۆ كىيى نووسىو .	۳۰۴
نامەى يازدەهەم - بۆ نووڕوددىنى كورى نووسىو .	۳۰۵
وەسپەتى شىيخ نەجموددىن ، بۆ نووڕوددىنى كورى نووسىو .	۳۰۶
يادى شىيخ ئەلاؤددىنى كورى شىيخ عومەر ضيائوددىن .	۳۰۸
ژيانى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۰۸
بیارە لە سەردەمى شىيخ ئەلاؤددىندا .	۳۱۱
سەفەرەكانى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۳
ژن و منالى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۴
كوچى دوايى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۵
وەسپەتى شىيخ ئەلاؤددىن .	۳۱۶
پاشبەند .	۳۱۹

لاپەرە	بابەت
۳۲۱	ئىجازەنامە يەككى خەلافەت لەلايەن شىيخ عوتمان سىراجوددینەوہ بۆ يەككى لە خەلیفەکانى .
۳۲۳	چەند پارچە شىعەرىكى تىرى حاجى شىيخ عەبدولرەحمان ئەبولوہ فا .
۳۳۴	دوو نامەى تىرى شىيخ عومەر ضىائوددین .
۳۳۴	نامەى يەكەم — بۆ موزەففەروددین شای قاجارى نووسیوہ .
	نامەى دووہەم — لە وەلامى يەحىای مەئریفەتدا نووسیوہ .
۳۳۷	ئىجازەنامە يەككى خەلافەت لەلايەن شىيخ عومەر ضىائوددینەوہ بۆ يەككى لە خەلیفەکانى .
۳۴۱	بەشى دووہەم — ھەندى لە موریدو مەنسووبە ديارەکانى شىيخە نەقشبەندى يەككى ھەورامان .
۳۴۳	يادى مەلا حامیدى کاتب .
۳۵۲	يادى حاجى مەلا ئەحمەدى نۆدشەيى .
۳۶۲	يادى سەيید عەبدولرەحیمى مەشھور بە مەولەوى .
۳۶۲	ژیانى مەولەوى .
۳۶۷	ئەو کتیبانەى مەولەوى دایناون .
۳۷۰	سەفەرى مەولەوى بۆ ئەملاو ئەولا .
۳۷۶	پتوہندى رۆحى مەولەوى .
۳۷۷	چەردەيەك لەبارەى ژيانى كۆمەلایەتیی مەولەوى يەوہ .
۳۷۸	خیزان و منالى مەولەوى .
۳۸۰	دۆستانى مەولەوى [ئەحمەد پاشای بابان . موحەممەد پاشای جاف . مەحمود پاشای جاف . عوتمان پاشای جاف . مەحمود بەگى جاف . رەزاقولی خان . غولامشا خان . مەلا موحەممەد صالحى فەخرولعولەما . مەلا مەحمودى دىشەيى . شىيخ عەبدولقادرى موھاجىرو براکانى . حاجى مەلا ئەحمەدى نۆتەشەيى . شىيخ عەزىزى جانەوہرەيى . ئەحمەد بەگى كۆماسنى . مەلا نىظام . شىيخ یۆسفى نۆسمەيى . مەلا عەبدولرەحیمى نجارى . شىيخ عەبدوللای داخى . شىيخ ھەسەنى سازانى . شىيخ مۆمنى سازانى . مەلا یوونس . سەيید عەبدولصەمەدى خانەگایى . حاجى مەحمودى یارودیس . مەلا فەتاحى جەبارى] .
۴۲۳	نامەکانى مەولەوى .
۴۲۴	نامەى يەكەم — بۆ شىيخ عوتمان سىراجوددینى نووسیوہ .

- ۴۲۴ نامەى دووھەم — بۆ شىيخ موخەممەد بەھائوددىنى كورى شىيخ عوتمان سىراجوددىنى نووسىوھ لە وەلامى نامەيدا .
- ۴۲۶ نامەى سىيھەم — بۆ شىيخ موخەممەد بەھائوددىنى نووسىوھ لە وەلامى نامەيەكيا .
- ۴۲۷ نامەى چوارەم — بۆ شىيخ عەلى حوساموددىنى نووسىوھ .
- ۴۲۷ نامەى پىنجەم — بۆ كاك ئەحمەدى شىيخى نووسىوھ .
- ۴۲۸ نامەى شەشەم — بۆ شىيخ عەزىزى جانەوەرەيى نووسىوھ .
- ۴۲۹ نامەى حەوتەم — بۆ مەلا موخەممەد صالحى فەخرولەولەماى نووسىوھ .
- ۴۴۱ نامەى ھەشتەم — بۆ شىيخ موخەممەد جەسىمى مەردۆخى نووسىوھ .
- ۴۴۶ نامەى نۆھەم — بۆ فەرھاد مىرزاي والىي سنەى نووسىوھ .
- ۴۵۶ نامەى دەھەم — بۆ موعتەمەدوددەولە فەرھاد مىرزاي نووسىوھ .
- ۴۵۷ نامەى يازدەھەم — لە وەلامى حوسامولسەلتەنەدا نووسىوھ .
- ۴۵۹ نامەى دوآنزەھەم — بۆ عەلى ئەكبەر خانى شەرەفمولى نووسىوھ .
- ۴۶۱ نامەى سىيازدەھەم — بۆ مەحمود پاشاي جافى نووسىوھ .
- ۴۶۴ نامەى چواردەھەم — بۆ مەحمود پاشاي جافى نووسىوھ .
- ۴۶۵ نامەى پانزدەھەم — بۆ مەحمود پاشاي جافى نووسىوھ .
- ۴۶۷ نامەى شانزدەھەم — بۆ مەحمود پاشاي جافى نووسىوھ .
- ۴۶۷ نامەى حەقدەھەم — بۆ مەحمود پاشاي جافى نووسىوھ .
- ۴۶۹ نامەى ھەژدەھەم — بۆ حاجى مەحمودى ياروھىسى خەزىنەدارى مەحمود پاشاي جافى نووسىوھ .
- ۴۷۱ نامەى نۆزدەھەم — بۆ حاجى مەحمودى ياروھىسى نووسىوھ .
- ۴۷۲ نامەى بىستەم — بۆ سەيىد عەبدوللاى كورى نووسىوھ .
- ۴۷۴ نامەى بىستويەكەم — بۆ سەيىد عەبدوللاى كورى نووسىوھ .
- ۴۷۴ نامەى بىستودووەم — بۆ حەبىبوّللا خانى قوبادىيى نووسىوھ .
- ۴۷۵ نامەى بىستوسىيھەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۷۸ نامەى بىستوچوارەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۷۹ نامەى بىستوپىنجەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۷۹ نامەى بىستوشەشەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۸۰ نامەى بىستوحەوتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۸۰ نامەى بىستوھەشتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۸۰ نامەى بىستونۆھەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۸۱ نامەى سىيەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
- ۴۸۲ نامەى سىويەكەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .

لاپەرە	بابەت
۴۸۲	نامەى سى و دوو دەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۳	نامەى سى و سىيەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۳	نامەى سى و چوارەم — نازانم لە وەلامى كىدا نووسىوھ .
۴۸۴	نامەى سى و پىنجەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۴	نامەى سى و شەشەم — نازانم لە پرسەى كىدا بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۵	نامەى سى و حەوتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۵	نامەى سى و هەشتەم — نازانم بۆ كىيى نووسىوھ .
۴۸۶	لە پشتى كىيىكى دۆستىكى نووسىوھ .
۴۸۶	دوو پارچە شىعرى مەولەوى بە فارسى لە لاواندەوھى شىخ عەبدولرەحمانى خالصى تالەبانىدا .
۴۸۸	يادى ئەحمەد پرىسى .
۴۹۸	يادى شىخ عەبدوللاى مرادوھىس .
۵۰۰	يادى شىخ عەبدوللاى قوطبى قەرەداغى .
۵۰۲	يادى سەيىد شاكەرەمى تاوھەتۆزى .
۵۰۳	يادى شىخى بورھان .
۵۰۵	يادى حاجى شىخ ئەبووبەكرى مەولېرى .
۵۰۶	يادى شىخ نەبىيى ماويلېى رەواندزى .
۵۰۹	يادى حاجى شىخ ئەمىنى خال .
۵۱۱	يادى مەلا ئىبراھىمى بيارە .
۵۱۳	يادى حاجى سەيىد حەسەنى چۆرى .
۵۱۷	يادى مەلا عەبدولقادرى مودەرىسى بيارە .
۵۲۲	يادى حاجى مەلا عەبدوللاى پەسوئ .
۵۲۴	يادى مەلا عەبدولرەحىمى چروستانەيى .
۵۲۶	يادى مەلا قادرى مەلا مۆمن .
۵۳۲	يادى شىخ مەرووفى نېرگسەجارى .
۵۳۹	يادى مەلا عەبدوللاى جەلىي كۆيى .
۵۴۱	يادى شىخ سەلىمى تەختەيى .
۵۶۱	يادى شىخ عەزىزى تەختەيى .
۵۶۵	يادى شىخ موحەممەد ئەمىنى مەولېرى .
۵۶۸	يادى مەلا مەھمۇدى باكى .
۵۷۱	يادى مەلا مەجىدى پېش نوئىزى حانەقاي بيارە .
۵۷۴	يادى حاجى مەلا موحەممەدى جوانرۆيى .

يادی مهلا عەبدوللای عەبابەیلێیی •	۵۷۵
يادی مهلا بەهائوددینی پیشنوێژی خانەقای بیارە •	۵۷۷
يادی مامۆستا شێخ عومەری ئیبنولقەرەداغی •	۵۷۸
يادی شێخ موصطەفای موفتیی هەڵەبجە •	۵۸۴
يادی شێخ عەبدوللەطیفی قەرەداغی •	۵۸۶
يادی مهلا حەمەسەعیدی عەبابەیلێیی •	۵۸۸
يادی شێخ موحیییدینی قزلبلاخی •	۵۸۹
يادی شێخ بابارەسوولی بێدەنی •	۵۹۱
يادی شێخ عەبدولکەریمی ئەحمەدبەرندە •	۶۱۸
يادی مهلا قادری سوّفی •	۶۳۰
يادی مهلا مەحموودی بێخود •	۶۳۳

پیرستی بهرگی یه که می (یادی مەردان)

وه ختی خۆی که بهرگی یه که می ئەم کتیبه مان له چاپدا ، ئەوه مان به سهردا تیپه ری که پیرستی بۆ بنووسین ، هه رچه ند زۆریش پێویسته . ئیستا که وا به یارمه تی خا له بهرگی دووه میشی ئەبینه وه ، له بهر ئەوه که تیکرا زور به ی ئەوانه ی بهرگی یه که میان ده سگیر بووه به دوای بهرگی دووه میشیا ئەگه رین و هه ردوو بهرگه که یان لا ئەبی ، وامان دانا شتیکی بی جی نابێ ئەگه ر له داوینی ئەم بهرگه وه پیرستی بهرگی یه که میش له چاپ ده یین چونکه هه رچۆن بی بۆ به شی له خه لکه که سوودمه ند ئەبی .

مهولانا خالیدی نه قشبهندی .	٦
مهولاناو بنو بنه چهی .	٧
سهردهمی منالی و تازه پیگه یشتنی مهولانا .	٨
خویندنی مهولانا .	٨
کورتیه که له باره ی مامۆستاکانی مهولاناو ریشه ی سه نه دی ئیجازه یانه وه .	١٢
باسی سه فهری مهولانا بۆ چه ج و زیاره تی ئارامگای پیغه مبه ر دروودی خوی لی بی .	٢٣
چوونی مهولانا له گه ل ده رویش موحه ممه ددا بۆ دیه لی .	٢٧
گه رانه وه ی مهولانا بۆ کوردستان .	٣٢
سه فهری دووه می مهولانا له سوله یمانی یه وه بۆ به غدا .	٣٥
گه رانه وه ی جاری دووه می مهولانا له به غدا وه بۆ سوله یمانی .	٣٨
کوچ کردنی مهولانا بۆ جاری سیه هم بۆ به غدا و دواسه فهری له به غدا وه بۆ هه ورامان و کوچی یه که جاری له ویوه بۆ شام .	٤١
گه یشتنه شامی مهولانا .	٥٠
سه فهری مهولانا بۆ قودس و سه فهری دووه می بۆ چه ج و زیاره تی ئارامگای پیغه مبه ر (د) .	٥٢
کوچی دوا یی مهولانا .	٥٣
وه سیه تی مهولانا .	٥٤
جی نشینه کانی مهولانا .	٥٥

باسى ئەوانەى مەولانايان لاواندووەتەو پاش وەفات کردنى .	۵۹
رشتهى ئىجازەى مەلایەتیی مەولانا .	۶۱
باسى دەرس و تنەوہى مەولانا .	۶۴
ئەو کتیبانەى کە مەولانا دایناون .	۷۰
ئەو کتیبانەى لە ستایشى پایەى مەولانادا نووسراون .	۷۲
چەردەيەك لە مەناقىبى مەولانا .	۷۹
عیززەتى نەفس و لەدنیا دووری و دەسبلاویى مەولانا .	۸۰
خەلیفەکانى مەولانا .	۸۳
ئەحوال و مەناقىبى ئەو خەلیفانەى مەولانا کە ئاگام لە ئەحوال و مەناقىبانە .	۸۷
مەناقىبى ئەو خەلیفانەى مەولانا لە غەیری کورد کە ئاگام لە مەناقىبانە .	۱۰۱
مەنسووبەکانى مەولانا .	۱۱۵
زنجیرەى تەریقەتى مەولانا .	۱۲۴
تەریقەتى نەقشبەندى .	۱۲۷
تەریقەت چىيەو بۆچى پتویستە ؟	۱۲۹
بۆچى ناوى تەریقەت لەناو ئەصحابەو تابیعیندا نەبوو ؟	۱۳۲
بۆچى بە ئەھلى تەصەووف ئەلین (ئەھلى تەصەووف) ؟	۱۳۴
ئەوکەسانەى ئادەمیزاد لە ھاوړىيەتىيانەو پى ئەگات .	۱۳۵
ئادابى پیرەوانى تەریقەتى نەقشبەندى .	۱۳۵
ئادابى مورید لەگەڵ مورشیدەکیدە .	۱۳۸
ھۆیەکانى گەشتن بە خوا لای نەقشبەندىيەکان .	۱۳۹
شیوہى خەتم لە تەریقەتى نەقشبەندىدا .	۱۴۵
نامەکانى مەولانا خالیدی نەقشبەندى .	۱۴۹
نامەى یەكەم - بۆ یەكێ لە گەورەپیاوانى نووسیوہ لە وەلامى نامەى ئەودا .	۱۵۱
نامەى دووھەم - بۆ یەكێ لە خاوەن پایەکانى بابان .	۱۵۲
نامەى سێھەم - بۆ مەلا موحمەدى ئیمام .	۱۵۳
نامەى چوارەم - بۆ برادەرێكى نەخۆش کە وتووی نووسیوہ .	۱۵۴
نامەى پێنجەم - بۆ حوسەین چاوەش .	۱۵۴
نامەى شەشەم - لە وەلامى یەكێ لە گەورە پیاواندا .	۱۵۵
نامەى حەوتەم - بۆ ئەحمەد بەگ ناویكى نووسیوہ .	۱۵۶
نامەى ھەشتەم - بۆ لای یەكێ لە گەورە پیاوان .	۱۵۶

لاپەرە	بابەت
۱۵۷	نامەى نۆھەم – بۆ لای گەورەيەك .
۱۵۸	نامەى دەھەم – لە سەردەمى فەقىيەتیدا بۆ يەكئ لە گەورە گەورانى نووسیوه .
۱۵۹	نامەى یازدەھەم – بۆ يەكئ لە خۆشەويستانى خۆيى نووسیوه .
۱۶۰	نامەى دوازدههەم – بۆ يەكئ لە دۆستانى خۆيى نووسیوه .
۱۶۰	نامەى سیازدەھەم – بۆ مەلا سولەيمان ناویكى نووسیوه كە فەقىي بووه .
۱۶۱	نامەى چواردەھەم – بۆ لای يەكئ لە میرە گەورەكان .
۱۶۲	نامەى یازدەھەم – بۆ لای میرى بابانى نووسیوه .
۱۶۳	نامەى شازدەھەم – بۆ يەكئ لە مامۆستا گەورەكانى خۆيى نووسیوه .
۱۶۳	نامەى حەقدەھەم – لە وەلامى نامەى پرسەى دۆستىكى گەورەيدا نووسیويه .
۱۶۴	نامەى هەژدەھەم – بۆ لای يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۵	نامەى نۆزدەھەم – بۆ لای يەكئ لە میرەكان .
۱۶۶	نامەى بیستەم – بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۶	نامەى بیست و یەكەم – بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۷	نامەى بیست و دووھەم – بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۸	نامەى بیست و سیھەم – بۆ يەكئ لە دۆستانى نووسیوه .
۱۶۸	نامەى بیست و چوارەم – بۆ پرسە بۆ لای برادەرێك .
۱۷۰	نامەى بیست و پێنجەم – [بۆ مەحمود بەگى ئەورەحمان پاشای بابان].
۱۷۱	نامەى بیست و شەشەم – بۆ مەلا ئەحمەدى یاوزى نووسیوه .
۱۷۲	نامەى بیست و حەوتەم – لە سەردەمى مەلایەتیدا ، پاش سەفەرى حەج ، بۆ ئەورەحمان پاشای نووسیوه .
۱۷۳	نامەى بیست و هەشتەم – لە سەردەمى مەلایەتیدا بۆ ئەورەحمان پاشای بابانى نووسیوه .
۱۷۴	نامەى بیست و نۆھەم – [بۆ سەید عەبدولقادرى زاواى] .
۱۷۵	نامەى سیھەم – لە وەلامى دۆستىکيا پاش گەرانەوہى لە هیندستان نووسیويه .
۱۷۶	نامەى سى و یەكەم – بۆ يەكئ لە گەورەكانى شارى کۆيەى نووسیوه .
۱۷۷	نامەى سى و دووھەم – بە زمانى دایکەوہ لە وەلامى پىروژبایى هاتنەوہى مەولانادا بۆ دۆستىكى نووسیوه .
۱۷۸	نامەى سى و سیھەم – لە وەلامى دۆستىکدا كە داواى تەلقینى تەریقەتى لى کردووه .

لاپەرە	بابەت
۱۷۹	نامەى سى وچوارەم — بۆ میرىكى بابانى نووسیوه .
۱۸۰	نامەى سى وپینجەم — له سولهیمانىیهوه بۆ دۆستىكى نووسیوه له ههولیر .
۱۸۰	نامەى سى وشەشەم — بۆ سهید عەبدولقادرى حەیدەرى نووسیوه .
۱۸۱	نامەى سى وحهوتەم — [بۆ یهکى له میرزادهکانى بابان] .
۱۸۳	نامەى سى وههشتهم — [بۆ یهکى له میرزادهکانى بابان] .
۱۸۴	نامەى سى ونۆههه — [بۆ (یاوزى) و (عبدالعزيز)] .
۱۸۵	نامەى چلههه — بۆ خیزانى نووسیوه له سولهیمانى که بروا بۆ لای بۆ بهغدا .
۱۸۵	نامەى چلویهکهه — بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه لهبارەى ناردنى ژن و منالەکانیهوه بۆ بهغدا .
۱۸۶	نامەى چل و دووههه — بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۸۷	نامەى چل و سییهه — دیسان بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۸۷	نامەى چل و چوارەم — دیسانهوه بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۸۹	نامەى چل و پینجەم — له وهلامى نامەى دایکى و دوو خوشکهکهیدا .
۱۹۰	نامەى چل وشەشەم — بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۹۱	نامەى چل وحهوتەم — له بهغداوه بۆ سهید عەبدولقادرى زاواى نووسیوه .
۱۹۲	نامەى چل وههشتهم — له وهلامى نامەى سهید عەبدولقادرى زاوايدا نووسیویه .
۱۹۲	نامەى چل ونۆههه — بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۳	نامەى پهنجاههه — دیسانهوه بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۳	نامەى پهنجاویهکهه — ههه بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۴	نامەى پهنجاو دووههه — دیسانهوه بۆ شیخ مهحمودى خێوهتهیى نووسیوه .
۱۹۴	نامەى پهنجاو سییهه — له وهلامى نامەى یهکى له دۆستانا .
۱۹۵	نامەى پهنجاو چوارەم — له بهغداوه بۆ سلیمان ئاغای ئاموزای نووسیوه له سولهیمانى .
۱۹۶	نامەى پهنجاو پینجەم — له بهغداوه بۆ مهلا مهحمود ناویكى نووسیوه .
۱۹۶	نامەى پهنجاو شهشەم — بۆ شیخ مهحمود صاحیبى براى نووسیوه .
۱۹۷	نامەى پهنجاو وهتەم — له وهلامى مریدیکیا که داواى پله بهرزبونیهوه لى کردوه .
۱۹۹	نامەى پهنجاو ههشتهم — بۆ پرسهلى کردن بۆ دۆستىكى نووسیوه .

لاپەرە	بابەت
۱۹۹	نامەى پەنجاونۆھەم – دیسانەوہ بۆ سەيید عەبدولقادرى زاواى نووسیوہ .
۲۰۳	نامەى شەستەم – بۆ دۆستیکى نووسیوہ کە خەبەرى داوہ تی ھەندى کتیبى فەوتاون .
۲۰۴	نامەى شەستویەکەم – بۆ عوتمان بەگى براى مەحمود بەگ و کورى عەبدولرەحمان پاشای بابانى نووسیوہ .
۲۰۵	نامەى شەستودووھەم – بۆ عوتمان بەگى براى مەحمود پاشای نووسیوہ .
۲۰۶	نامەى شەستوسیھەم – لە وەلامى یەکى لە گەورە پیاواندا .
۲۰۷	نامەى شەست و چوارەم – بۆ لای یەکى لە میرزادەکانى بابان .
۲۰۷	نامەى شەست و پینجەم – بۆ شیخ شەمسوددینى مریدی نووسیوہ .
۲۰۸	نامەى شەست و شەشەم – دیسانەوہ بۆ شیخ شەمسەددینى نووسیوہ .
۲۰۹	نامەى شەست و حەوتەم – بۆ یەکى لە مریدەکانى نووسیوہ .
۲۰۹	نامەى شەست و شەشەم – بۆ عوتمان بەگى براى مەحمود پاشای نووسیوہ .
۲۱۲	نامەى شەست و نۆھەم – لە وەلامى یەکى لە گەورەکانى سولەیمانیدا .
۲۱۳	نامەى حەفتاھەم – لە وەلامى کەسیکدا کە داواى بەمەنسووب بوونى مەولانای کردووہ .
۲۱۴	نامەى حەفتاویەکەم – لە وەلامى دۆستیکى کە بانگى کردووہ بچى بۆ لای .
۲۱۵	نامەى حەفتاودووھەم – لە شیوہى گلەیی کردندا بۆ دۆستیکى نووسیوہ .
۲۱۵	نامەى حەفتاوسیھەم – لە وەلامى نامەى موحەممەد بەگدا .
۲۱۶	نامەى حەفتا و چوارەم – لە بەغداوہ بۆ عیسا بەگى نووسیوہ .
۲۱۷	نامەى حەفتا و پینجەم – بۆ شیخ عوتمان سیراجوددینى نووسیوہ .
۲۱۸	نامەى حەفتا و شەشەم – بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۱۹	نامەى حەفتا و حەوتەم – بۆ مەلا عەبدولرەحیمى زیارەتەيى نووسیوہ .
۲۲۰	نامەى حەفتا و شەشەم – بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۲۰	نامەى حەفتا و نۆھەم – دیسانەوہ بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۲۱	نامەى ھەشتاھەم – دیسانەوہ بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .
۲۲۲	نامەى ھەشتاویەکەم – ھەر بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .

نامەى ھەشتاودووھەم – بۆ مەلا موخەممەد ناویكى نووسیوہ .	۲۲۵
نامەى ھەشتاوسیپھەم – بۆ فەقى موخەممەد ناویكى نووسیوہ .	۲۲۵
نامەى ھەشتاوچوارەم – بۆ مەلا موخەممەدى ئەعرج .	۲۲۶
نامەى ھەشتاوپینجەم – بۆ حاجى ھەسەن ناوى موریدی نووسیوہ .	۲۲۶
نامەى ھەشتاوشەشەم – بۆ یەككى لە گەورەكانى كۆیەى نووسیوہ .	۲۲۷
نامەى ھەشتاوحەوتەم – بۆ خەلیفەىەكى خۆیى نووسیوہ .	۲۲۸
نامەى ھەشتاوهەشتەم – لە وەلامى ئىسماعیل ناویكى عەرزو حال نووسدا نووسیوہ .	۲۲۹
نامەى ھەشتاونۆھەم – بۆ شیخ عەبدولوەھبابى سووسیى نووسیوہ .	۲۳۰
نامەى نەوہ دەھەم – بۆ مەحموود صاحیبى براى نووسیوہ .	۲۳۱
نامەى نەوہ دوو یەكەم – بۆ میرزا لوطفوللاى نووسیوہ .	۲۳۲
نامەى نەوہ دودووھەم – دیسانەوہ بۆ میرزا لوطفوللاى نووسیوہ .	۲۳۴
نامەى نەوہ دووسیپھەم – دیسانەوہ بۆ میرزا لوطفوللاى نووسیوہ .	۲۳۵
نامەى نەوہ دووچوارەم – بۆ یەككى لە مەنسووبانى نووسیوہ .	۲۳۶
نامەى نەوہ دووپینجەم – لە وەلامى یەككى لە گەورە پیاواندا نووسیوہ .	۲۳۷
نامەى نەوہ دوشەشەم – بۆ ھەندى لە مەنسووبانى نووسیوہ .	۲۳۷
نامەى نەوہ دووحەوتەم – لە وەلامى یەككى لە مەلا گەورەكاندا نووسیوہ .	۲۳۸
نامەى نەوہ دووهەشتەم – بۆ یەككى لە مەنسووبانى نووسیوہ .	۲۳۹
نامەى نەوہ دونۆھەم – بۆ ھەسەن ئەفەندى ناویكى نووسیوہ .	۲۴۰
نامەى سەدەھەم – دیسان ھەر بۆ ھەسەن ئەفەندى نووسیوہ .	۲۴۱
نامەى سەدو یەكەم – بۆ یەككى لە مەنسووبەكانى نووسیوہ .	۲۴۲
نامەى سەدو دووھەم – بۆ مەلا مەحموودى جوانرۆیى نووسیوہ .	۲۴۳
نامەى سەدو سیپھەم – بۆ مەلا رەسوولى كۆیى و ھەندى دۆستانى كۆیەى نووسیوہ .	۲۴۴
نامەى سەدو چوارەم – بۆ سەید ئىسماعیلی ھەنارانى نووسیوہ .	۲۴۴
نامەى سەدو پینجەم – بۆ یەككى لە دۆستانى نووسیوہ .	۲۴۵
نامەى سەدو شەشەم – بۆ شیخ ئەحمەدى ھەولیرى نووسیوہ .	۲۴۶
نامەى سەدو حەوتەم – بۆ مەحموود چاوەشى نووسیوہ .	۲۴۷
نامەى سەدو ھەشتەم – بۆ مەحموود بەگى صاحیبقرانى نووسیوہ .	۲۴۷
نامەى سەدو نۆھەم – بۆ عومەر بەگى فەرماندارى گولەنەبەرى نووسیوہ .	۲۴۸
نامەى سەدو دەھەم – بۆ یەككى لە میرەكانى نووسیوہ .	۲۴۸
نامەى سەدو یازدەھەم – بۆ فەرمانرەوای خورمالى نووسیوہ .	۲۴۹

لاڀهړه	بابهت
۲۴۹	نامه‌ی صه‌دو دوازده‌ه‌م — بۆ ئیسماعیل به‌گ ناویکی نووسیوه .
۲۵۰	نامه‌ی صه‌دو سیازده‌ه‌م — له وه‌لامی هه‌ندی له مه‌نسووبانیدا .
۲۵۱	نامه‌ی صه‌دو چواردده‌ه‌م — بۆ سه‌ید زه‌کیی کوچک‌چهرمووی لای سنه‌ی نووسیوه .
۲۵۱	نامه‌ی صه‌دو پازده‌ه‌م — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۵۲	نامه‌ی صه‌دو شازده‌ه‌م — بۆ یه‌کی له مه‌نسووبانی نووسیوه .
۲۵۳	نامه‌ی صه‌دو حه‌قده‌ه‌م — بۆ یه‌کی له مه‌لا گه‌وره‌کانی نووسیوه .
۲۵۴	نامه‌ی صه‌دو هه‌ژده‌ه‌م — بۆ شیخ‌عه‌لی نووسیوه .
۲۵۴	نامه‌ی صه‌دو نۆزده‌ه‌م — له وه‌لامی یه‌کی له دۆستانا نووسیویه .
۲۵۵	نامه‌ی صه‌دو بیستم — بۆ شیخ ئیسماعیلی نووسیوه .
۲۵۶	نامه‌ی صه‌دو بیست‌ویه‌که‌م — بۆ پروت‌ئاغا ناویکی نووسیوه .
۲۵۶	نامه‌ی صه‌دو بیست‌ودوو‌ه‌م — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۵۷	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وسپه‌ه‌م — بۆ یونس‌ئاغای مۆرداری نووسیوه .
۲۵۷	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وچاره‌م — بۆ مه‌لا موحه‌مه‌دو مه‌لا موصله‌فای کورانی مه‌لا جه‌لالی خورمالی نووسیوه .
۲۵۷	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وپینجه‌م — پاش گه‌رانه‌وه‌ی له به‌غداوه بۆ سوله‌یمانی بۆ دۆستانی به‌غداي نووسیوه .
۲۵۸	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وشه‌شه‌م — بۆ دۆستیکی نووسیوه .
۲۵۹	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وحه‌وته‌م — بۆ لای حه‌مه‌خانی برای نووسیوه .
۲۵۹	نامه‌ی صه‌دو بیست‌وهه‌شته‌م — بۆ (عه‌ره‌ب) ناویکی نووسیوه .
۲۶۰	نامه‌ی صه‌دو بیست‌ونۆه‌م — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۶۰	نامه‌ی صه‌دو سپه‌ه‌م — بۆ ئیسماعیل‌ئاغاو فه‌قی ره‌سوول ناوی نووسیوه .
۲۶۱	نامه‌ی صه‌دو سی‌ویه‌که‌م — بۆ سلیمان به‌گی نووسیوه .
۲۶۱	نامه‌ی صه‌دو سی‌ودوو‌ه‌م — بۆ یه‌کی له دۆستانی نووسیوه .
۲۶۲	نامه‌ی صه‌دو سی‌وسپه‌ه‌م — بۆ عه‌بدولکه‌ریم ناویکی مه‌نسووبی نووسیوه .
۲۶۳	نامه‌ی صه‌دو سی‌وچاره‌م — بۆ ئیسماعیل‌ئاغای نووسیوه .
۲۶۴	نامه‌ی صه‌دو سی‌وپینجه‌م — بۆ مه‌لا عه‌بدولغه‌فوور ئه‌فه‌ندی ناوی قازی به‌سره‌ی نووسیوه .
۲۶۴	نامه‌ی صه‌دو سی‌وشه‌شه‌م — بۆ سه‌ید عه‌بدولقادر و سه‌ید ئیسماعیلی نووسیوه .
۲۶۵	نامه‌ی صه‌دو سی‌وحه‌وته‌م — بۆ یه‌کی له میرانی بابانی نووسیوه .

- ۲۶۶ نامەى سەدو سىوھەشتەم - بۆ سەيىد عەبدولقادرى نووسىوھ .
- ۲۶۶ نامەى سەدو سىوونۆھەم - بۆ حاجى ئەحمەد ئەفەندى نووسىوھ .
- ۲۶۷ نامەى سەدو چلەم - بۆ دوو مەنسووبى خۆى نووسىوھ كە ناويان فەردى ئەفەندى و خالىد ئەفەندى بووھ .
- ۲۶۸ نامەى سەدو چلويەكەم - بۆ يەككى لە مەنسووبەكانى نووسىوھ .
- ۲۷۰ نامەى سەدو چلودووهەم - بۆ شىيخ عەلى قاضى نووسىوھ لە سولەيمانى .
- ۲۷۱ نامەى سەدو چلوسىيەم - بۆ يەككى لە مەنسووبەكانى نووسىوھ .
- ۲۷۲ نامەى سەدو چل و چوارەم - بۆ ئىسحاق بەگ ناويكى نووسىوھ .
- ۲۷۲ نامەى سەدو چل و پىنجەم - بۆ مەحمود پاشاى بابانى نووسىوھ .
- ۲۷۵ نامەى سەدو چل و شەشەم - بۆ عوتمان بەگى نووسىوھ .
- ۲۷۶ نامەى سەدو چل و حەوتەم - بۆ يەككى لە مەلا گەورەكانى نووسىوھ .
- ۲۷۷ نامەى سەدو چل و هەشتەم - بۆ ھەندى لە دانىشتووانى خانەقاى نووسىوھ .
- ۲۷۸ نامەى سەدو چل و نۆھەم - بۆ مەلا مەحمودى بازىيانى نووسىوھ .
- ۲۷۹ نامەى سەدو پەنجاھەم - بۆ كورى حەسەن ئەفەندى شەھىدى نووسىوھ .
- ۲۸۱ نامەى سەدو پەنجاويەكەم - بۆ مەنسووبەكانى سەئى نووسىوھ .
- ۲۸۳ نامەى سەدو پەنجاودووهەم - بۆ دۆستىكى نووسىوھ .
- ۲۸۳ نامەى سەدو پەنجاوسىيەم - بۆ يەككى لە مەلا گەورەكانى نووسىوھ .
- ۲۸۴ نامەى سەدو پەنجاوچوارەم - ديار نىيە بۆ كىي نووسىوھ .
- ۲۸۵ نامەى سەدو پەنجاوپىنجەم - بۆ پرسەلىي كردن بۆ مەلا ھىدايەتوللاى ھەوليرى نووسىوھ .
- ۲۸۶ نامەى سەدو پەنجاوشەشەم - بۆ يەككى لە مەنسووبانى نووسىوھ .
- ۲۸۷ نامەى سەدو پەنجاوحەوتەم - بۆ پرسەلىي كردن بۆ مەلا ھىدايەتوللاى ھەوليرى نووسىوھ .
- ۲۸۸ نامەى سەدو پەنجاوھەشتەم - بۆ يەككى لە مەنسووبانى نووسىوھ .
- ۲۸۹ نامەى سەدو پەنجاونۆھەم - لە شامەوھ بۆ شىيخ عەلى قاضى سولەيمانى نووسىوھ .
- ۲۹۰ نامەى سەدو شەستەم - بۆ حاجى ئەحمەدى حاجى سەلمانى نووسىوھ .
- ۲۹۱ نامەى سەدو شەستويەكەم - بۆ ئامۆژگارى كردنى مريدىكى خۆى نووسىوھ .
- ۲۹۲ نامەى سەدو شەستودووهەم - بۆ يەككى لە مەنسووبانى نووسىوھ .

۲۹۳	نامەى سەدو شەست و سێهەم - بۆ لای عوتمان بەگى براى مەحمود پاشای بابانى نووسیوه .
۲۹۷	نامەى سەدو شەست و چوارەم - بۆ یەكێ لە دۆستانی خۆى نووسیوه .
۲۹۸	نامەى سەدو شەست و پێنجەم - بۆ عەبدولكەرىم ناویكى مەنسووبى نووسیوه .
۲۹۹	نامەى سەدو شەست و شەشەم - بۆ مەلا یەحیای مزوورى نووسیوه .
۳۰۰	نامەى سەدو شەست و حەوتەم - بۆ خواجە عیسای نووسیوه .
۳۰۱	نامەى سەدو شەست و هەشتەم - بۆ مەلا موحەممەد ناویكى نووسیوه .
۳۰۱	نامەى سەدو شەست و نۆهەم - بۆ لای یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۰۲	نامەى سەدو حەفتاهەم - بۆ فەقێ عیسای نووسیوه .
۳۰۳	نامەى سەدو حەفتاویەكەم - بۆ سەید طاهاى نەهریى نووسیوه .
۳۰۳	نامەى سەدو حەفتاودووھەم - بۆ یەكێ لە مەنسووبانى نووسیوه .
۳۰۴	نامەى سەدو حەفتاوسێهەم - بۆ ئیسماعیل ناویكى نووسیوه .
۳۰۵	نامەى سەدو حەفتا و چوارەم - بۆ شیخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۰۵	نامەى سەدو حەفتا و پێنجەم - دیسانەو بۆ شیخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۰۶	نامەى سەدو حەفتا و شەشەم - بۆ یەكێ لە مەنسووبانى خۆى نووسیوه .
۳۰۷	نامەى سەدو حەفتا و حەوتەم - بۆ یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۰۷	نامەى سەدو حەفتا و هەشتەم - بۆ چوار دۆستى خۆى نووسیوه .
۳۰۸	نامەى سەدو حەفتا و نۆهەم - بۆ فەیزوللا ئەفەندى نووسیوه لە ئەستەموول .
۳۰۹	نامەى سەدو هەشتاهەم - دیسانەو بۆ شیخی فیراقى نووسیوه .
۳۱۰	نامەى سەدو هەشتاویەكەم - بۆ مەلا عەبدولرەحمان ناویكى نووسیوه .
۳۱۱	نامەى سەدو هەشتاودووھەم - بۆ یەكێ لە دۆستان و مەنسووبانى نووسیوه .
۳۱۳	نامەى سەدو هەشتاوسێهەم - بۆ مەلا عەبباسى کۆبى نووسیوه .
۳۱۳	نامەى سەدو هەشتا و چوارەم - بۆ لای شیخ موحەممەدى فیراقى نووسیوه .
۳۱۴	نامەى سەدو هەشتا و پێنجەم - بۆ یەكێ لە دۆستانی نووسیوه .
۳۱۵	نامەى سەدو هەشتا و شەشەم - بۆ سەید عەبدوللای حەیدەرى نووسیوه .

لاپەرە	بابەت
۳۱۷	نامەى سەدو هەشتاوحەوتەم - بۆ يەكئى لە دۆستە تايبەتى يەکانى نووسیوه .
۳۱۸	نامەى سەدو هەشتاوهشتەم - بۆ میرزا عەبدولوههەبابى مونشيلمەمالیکى شای ئیرانى نووسیوه .
۳۲۰	نامەى سەدو هەشتاونۆهەم - بۆ ئاغا عەبدولغەنى ناویکی نووسیوه .
۳۲۲	نامەى سەدو نهوهدهەم - بۆ پرسە بۆ دۆستیکی نووسیوه .
۳۲۴	نامەى سەدو نهوهدویهکەم - بۆ شاھ عەبدوللای دیهلەوی نووسیوه .
۳۲۹	نامەى سەدو نهوهدودووہەم - بۆ مەنسووبەکانى شارى هەولسیری نووسیوه .
۳۳۰	نامەى سەدو نهوهدوسیہەم - بۆ يەكئى لە گەورە گەورانى نووسیوه .
۳۳۱	نامەى سەدو نهوهدوچوارەم - بۆ موخەممەد ناویکی کۆنە فەقیی خۆى نووسیوه .
۳۳۱	برایى نامەى مەولاناو دەرویش موخەممەد ناویک .
۳۳۳	نامە عەرەبى يەکانى مەولانا .
۳۳۳	الرقعة الاولى - الى مقام النبي صلى الله عليه وسلم .
۳۳۴	الرقعة الثانية كتبها جوابا على سؤال بعض العلماء .
۳۳۶	الرقعة الثالثة - كتبها الى اخيه الشيخ محمود صاحب اطفاء لخلاف وقع بين علماء السليمانية .
۳۳۸	الرقعة الرابعة - ارسلها الى خلفائه في استانبول .
۳۴۵	الرقعة الخامسة - كتبها الى السيد اسماعيل البرزنجي الكونه كوتري خليفته في المدينة المنورة .
۳۴۷	الرقعة السادسة - كتبها بحق اخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب انتصارا للحق واستفتاء من اهل الصدق .
۳۴۹	الرقعة السابعة - كتبها الى مريده عبدالله باشا حاكم ايلة عكا ، مرشدا له الى الاستسلام لما جرى عليه القضاء والقدر .
۳۵۱	الرقعة الثامنة - كتبها من الشام الى مخلصه مكي زاده مصطفى عاصم افندي شيخ الاسلام في استانبول .
۳۵۳	الرقعة التاسعة - كتبها الى داود باشا والي بغداد .
۳۵۶	الرقعة العاشرة - الى خلفائه في مدينة السلام بغداد .
۳۵۸	الرقعة الحادية عشرة - الى خليفته في بيت الله الحرام الملا احمد الكردي الهكاري .
۳۵۹	الرقعة الثانية عشرة - كتبها الى خليفته الملا رسول في بلدة ساوجبلاغ (مهاباد) .

۳۶۰. الرقعة الثالثة عشرة - كتبها من دمشق الى نجيب افندي في استانبول .
۳۶۱. الرقعة الرابعة عشرة - كتبها الى الشيخ معروف النودهي ، عندما طلب منه طرد احد اهل الطريقة من باب ارشاده .
۳۶۱. الرقعة الخامسة عشرة - كتبها الى مولانا يحيى المزوري جوابا له على طلبه .
۳۶۳. الرقعة السادسة عشرة - كتبها جوابا الى العلامة الملا يحيى العمادي المزوري .
۳۶۳. الرقعة السابعة عشرة - كتبها الى نجيب باشا .
۳۶۴. الرقعة الثامنة عشرة - كتبها الى بعض منتسبي الطريقة الخالدية وخلفائها في استانبول .
۳۶۵. الرقعة التاسعة عشرة - كتبها الى عيني افندي احد رجال طريقته في استانبول .
۳۶۶. الرقعة العشرون - كتبها من دمشق الى بغداد جوابا الى الشيخ ملا علي السويدي .
۳۶۷. الرقعة الحادية والعشرون - كتبها الى الحاج حسين افندي خليفته بملاطية .
۳۶۷. الرقعة الثانية والعشرون - كتبها الى الملا يحيى المزوري .
۳۶۷. الرقعة الثالثة والعشرون - كتبها الى خليفته في كويسنجاق الشيخ الملا عبدالله الجلي .
۳۶۹. الرقعة الرابعة والعشرون - كتبها الى مريديه في قرية التل من اعمال دمشق .
۳۷۰. الرقعة الخامسة والعشرون - كتبها الى خليفته وخطيب جامع تكيته الشيخ ابي بكر البغدادي نزيل دمشق .
۳۷۱. الرقعة السادسة والعشرون كتبها من دمشق الى السليمانية لشقيقه الشيخ محمود صاحب لما اذن له باداء فريضة الحج وذلك سنة ۱۲۳۹ ، يوصيه فيها بما يلزمه .
۳۷۲. الرقعة السابعة والعشرون - كتبها الى مولانا الحاج عبد المؤمن البخاري في بلد الله الحرام .
۳۷۳. الرقعة الثامنة والعشرون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالله جلي زاده في كويسنجق .
۳۷۳. الرقعة التاسعة والعشرون - كتبها من دمشق الى استانبول جوابا الى مريده محمد نجيب افندي .

لاپهره	بابهت
۳۷۴	الرقعة الثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري القاضي بالبصرة .
۳۷۵	الرقعة الحادية والثلاثون - كتبها الى الشيخ عبدالله الفردي خليفته في القدس الشريف .
۳۷۷	الرقعة الثانية والثلاثون - كتبها الى خليفته الشيخ اسماعيل الشرواني .
۳۷۷	الرقعة الثالثة والثلاثون - كتبها الى السيد اسعد صدرالدين الحيدري مفتي الحنفية ببغداد .
۳۷۸	الرقعة الرابعة والثلاثون - كتبها لبعض اساتذته ايام التحصيل .
۳۷۹	الرقعة الخامسة والثلاثون - كتبها الى مريده نجيب باشا .
۳۷۹	الرقعة السادسة والثلاثون - كتبها الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
۳۸۱	الرقعة السابعة والثلاثون - كتبها الى العلامة السيد عبدالقادر افندي الحيدري .
۳۸۲	الرقعة الثامنة والثلاثون - كتبها الى خليفته السيد عبيدالله الحيدري .
۳۸۳	الرقعة التاسعة والثلاثون - كتبها الى العلامة صدرالدين محمد اسعد افندي الحيدري الماوراني .
۳۸۴	الرقعة الاربعون - كتبها من السليمانية الى داود باشا والي بغداد .
۳۸۵	الرقعة الحادية والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبدالقادر افندي الحيدري قاضي البصرة .
۳۸۶	الرقعة الثانية والاربعون - كتبها من الشام الى جلي زاده مولانا الشيخ عبدالله الجلي ابن كاكي جلي خليفته في قسبة كويسنجق .
۳۸۷	الرقعة الثالثة والاربعون - كتبها الى خليفته من خلفائه في بغداد للاعتناء بارشاد السيد عبدالعزيز الكيلاني نقيب بغداد في طريقة اسلافه .
۳۸۸	الرقعة الرابعة والاربعون - كتبها الى راغب افندي في استانبول .
۳۸۹	الرقعة الخامسة والاربعون - كتبها من دمشق الشام الى بعض محبيه في دياربكر .
۳۹۰	الرقعة السادسة والاربعون - كتبها الى مولانا الشاه عبدالعزيز المجددي الدهلوي في الهند .
۳۹۱	الرقعة السابعة والاربعون - كتبها الى اخيه الشيخ محمود صاحب و الى سليمان باشا الباباني معا .

لاپهره	بابهت
۳۹۲	الرقعة الثامنة والاربعون - كتبها الى السيد عبدالقادر الحيدري الماوراني قاضي البصرة .
۳۹۳	الرقعة التاسعة والاربعون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري الماوراني .
۳۹۴	الرقعة الخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۳۹۵	الرقعة الحادية والخمسون - كتبها ايضا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۳۹۶	الرقعة الثانية والخمسون - كتبها براءة لذمة السيد الشيخ معروف النودهي .
۳۹۸	الرقعة الثالثة والخمسون - كتبها الى العلامة الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
۳۹۹	الرقعة الرابعة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
۴۰۰	الرقعة الخامسة والخمسون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري ايضا ، وكان قد عزاه بوفاة ولد له في اورفه وهو في طريقه الى الشام .
۴۰۰	الرقعة السادسة والخمسون - كتبها جوابا الى كل من محمد طاهر افندي والخواجه عمر راسم افندي .
۴۰۱	الرقعة السابعة والخمسون - كتبها الى الملا محمد سعيد افندي السويدي البغدادي .
۴۰۲	الرقعة الثامنة والخمسون كتبها الى اتباعه المخلصين في المدينة المنورة .
۴۰۲	الرقعة التاسعة والخمسون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
۴۰۳	الرقعة الستون - كتبها ايضا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
۴۰۴	الرقعة الحادية والستون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد .
۴۰۵	الرقعة الثانية والستون - كتبها الى خليفته في بغداد الشيخ محمد الجديد والسيد عبدالغفور المشاهدي .
۴۰۶	الرقعة الثالثة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ عبدالرحمن الروزبهاني .
۴۰۶	الرقعة الرابعة والستون - كتبها الى الشيخ عبدالله الجلي في كويسنجق .

لاپهره	بابهت
٤٠٧	الرقعة الخامسة والستون - كتبها الى السيد محمد اسعد افندي المعروف بابن الكاتب .
٤٠٨	الرقعة السادسة والستون - كتبها جوابا الى الشيخ صالح العجلوني المعروف بابن ابي الفتح .
٤٠٨	الرقعة السابعة والستون - كتبها الى السيد محمد الجندي المفتي بمعرة النعمان بولاية حلب .
٤٠٩	الرقعة الثامنة والستون - كتبها جوابا الى عبدالله باشا حاكم ايالة عكا .
٤١٠	الرقعة التاسعة والستون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله الحيدري .
٤١١	الرقعة السبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
٤١٢	الرقعة الحادية والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
٤١٣	الرقعة الثانية والسبعون - كتبها جوابا الى الشيخ اسماعيل الاناراني في دمشق .
٤١٤	الرقعة الثالثة والسبعون - كتبها جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والملا محمد الجديد .
٤١٥	الرقعة الرابعة والسبعون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عمر المجتهد الدمشقي .
٤١٦	الرقعة الخامسة والسبعون - كتبها من دمشق جوابا الى خليفته في بغداد السيد عبدالغفور والسيد محمد الجديد .
٤١٧	الرقعة السادسة والسبعون - كتبها الى خليفته في بغداد الملا محمد الجديد .
٤١٨	الرقعة السابعة والسبعون - كتبها الى شيخ الاسلام مكي زاده مصطفى افندي .
٤١٩	الرقعة الثامنة والسبعون - كتبها جوابا الى تلميذه السيد محمود شهاب الدين الألوسي .
٤١٩	الرقعة التاسعة والسبعون - كتبها الى الشيخ محمد صالح امام الشافعية في الحرم الشريف .
٤٢٠	الرقعة الثمانون - كتبها الى السيد محمود الكيلاني نقيب اشراف بغداد .
٤٢١	الرقعة الحادية والثمانون - كتبها جوابا الى الملا يحيى المزوري .
٤٢٢	الرقعة الثانية والثمانون - كتبها جوابا الى السيد طه الحكاري في شمدينان .

لاپهره	بابهت
٤٢٢	الرقعة الثالثة والثمانون - كتبها من بغداد الى خليفته الشيخ احمد الخطيب الاربلي .
٤٢٣	الرقعة الرابعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد خليل السمين نقيب اشراف طرابلس الشام .
٤٢٣	الرقعة الخامسة والثمانون - كتبها الى السيد حسن تقي الدين الحصني مفتي دمشق ونقيب اشرافها .
٤٢٤	الرقعة السادسة والثمانون - كتبها من القدس الى السيد محمد امين الشهير بابن عابدين .
٤٢٥	الرقعة السابعة والثمانون - كتبها جوابا من القدس الى الشيخ عبدالرحمن الكزبري .
٤٢٥	الرقعة الثامنة والثمانون - كتبها الى الملا محمد امين السويدي البغدادي .
٤٢٦	الرقعة التاسعة والثمانون - كتبها جوابا الى السيد عبيدالله افندي الحيدري .
٤٢٦	الرقعة التسعون - كتبها الى خليفته السيد عبيدالله الحيدري .
٤٢٧	الرقعة الحادية والتسعون - كتبها جوابا الى الملا محمد امين السويدي البغدادي .
٤٢٩	الاجازات التي منحها مولانا خالد النقشبندي .
٤٢٩	الاجازة الاولى - اجازته للعلامة محمد ابن عابدين .
٤٣٠	الاجازة الثانية - اجازته للشيخ حسن الخطاط القوزاني .
٤٣٢	الاجازة الثالثة - اجازته للشيخ احمد الاغريبوزي .
٤٣٣	الاجازة الرابعة - لاخيه الشقيق الشيخ محمود صاحب .
٤٣٥	الاجازة الخامسة - اجازته للشيخ ابراهيم افندي .
٤٣٦	الاجازة السادسة - اجازته للشيخ محمد بن عبدالله الخاني .
٤٣٦	الاجازة السابعة - كتبها للشيخ ابي الخير آذنا له بحضور ختم الخواجهگان عند الشيخ خالد الجزري خليفته في دياربكر .
٤٣٧	رسائل مولانا خالد النقشبندي .
٤٣٧	رسالته في العقائد .
٤٣٨	رسالته في تحقيق الارادة الجزئية المسماة بـ «العقد الجوهري» في الفرق بين كسبي الماتريدي والاشعري .
٤٥٤	رسالته في آداب الذكر للمريدين .
٤٥٨	رسالته في تبيان المراقبات وما يتولد منها من الحقائق القدسية على المشرب المجددي .

لاپہرہ	بابہت
۴۵۹	سلسلہ رجال الطریقۃ النقشبندیۃ - کتبہا لأخیه الشقیق الشیخ محمود صاحب .
۴۶۱	سلسلہ رجال الطریقۃ القادریۃ - کتبہا ایضا لأخیه الشقیق الشیخ محمود صاحب .
۴۶۵	دیوانی مہولانا خالیدی نہقشبہندی .
۴۶۷	پیشہ کی
۴۶۸	(ا)
۴۷۵	(ئ)
۴۷۶	(ب)
۴۷۷	(ت)
۴۸۹	(ث)
۴۹۰	(ج)
۴۹۱	(ح)
۴۹۲	(خ)
۴۹۲	(د)
۵۱۴	(ذ)
۵۱۵	(ر)
۵۲۷	(ز)
۵۲۸	(س)
۵۳۰	(ش)
۵۳۳	(ص)
۵۳۴	(ض)
۵۳۵	(ظ)
۵۳۶	(ع)
۵۳۷	(غ)
۵۳۸	(ف)
۵۴۱	(ق)
۵۴۲	(ک)
۵۴۳	(ل)
۵۴۴	(م)
۵۵۲	(ن)
۵۵۹	(و)
۵۶۲	(ہ)
۶۶۴	

لاپەرە	بابەت
۵۶۲	(ی)
۵۷۶	متفرقه
۵۹۹	مخمسات
۶۰۵	قطعات
۶۱۰	رباعیات
۶۱۴	فرد
۶۲۱	بهشی کوردی
۶۲۷	القسم العربي

هه‌ڵه راست کردنهوه

له گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو هه‌وڵ و ته‌قه‌لايه‌شدا كه داومانه‌ بو‌ئه‌وه‌ی ئه‌م كتیبه‌
بێ هه‌ڵه‌ له‌ چاپ‌ده‌رچیی ، هه‌شتا هه‌ندێ هه‌ڵه‌ی هه‌ر تی‌كه‌وتوووه‌ ، وا لی‌ره‌دا ،
له‌ گه‌ڵ داوا‌ی چاوپۆشی له‌ خۆینده‌واران ، راستیان ئه‌كه‌ینه‌وه‌ :

لاپه‌ره	دێر	هه‌ڵه	راست
٣٤	٩	گۆرستانی	گۆرستانی
٣٦	١١	درا‌بوو‌یه	درا‌بوو‌یه
٤٤	٥	هه‌رچون	هه‌رچۆن
٤٤	٧	پوون‌ئه‌کاته‌وه‌	پوون‌ئه‌که‌نه‌وه‌
٥٠	٥	نخواه‌دشد	نخواه‌دشد .
٥٢	١٨	صرف	صراف
٥٣	٥	(ان شاء الله تعالى) .	(ان شاء الله تعالى) .
٥٨	٨	وصیه‌تی	وه‌سیه‌تی
٦٢	نیوان ٤ و ٥	—	وه‌سیه‌تی چواره‌م
٦٦	٧	ای	این
٨٢	نیوان ٢٠ و ٢١	—	خیزان و منالی شیخ موحه‌مه‌د به‌هائو‌ددین
٨٤	٣٠	ته‌وی‌له‌ییم	ته‌وی‌له‌ییم
٨٨	٩	ره‌بی‌عو‌لئه‌وه‌لی	ره‌بی‌عو‌لئه‌وه‌لی
٩٣	٢٣	نعمته	نعمه
١٠٥	٢٠	خوالی‌خۆش‌بوو	خوالی‌خۆش‌بوو
١٢٣	١٠	سخت جان	سخت جانی
١٥١	١٦	لی	لی
١٥١	٢٣	ی	ی ٢٩
١٥٩	٣	١٣٠٦ یشا	١٣٠٧ یشا
١٥٩	١٨	بێدنی	بێدنی
١٦٢	٦	لی	لی

لاڀهړه	ديږ	هه ټه	راست
۱۶۶	۴	روشن بیری و	روشن بیری و
۱۶۷	۲۰	بولبول	بلبل
۲۰۱	۲	باها	باهی
۲۵۵	۱۷	شود	نشود
۲۵۸	۲۲	وتضرع	تضرع
۲۶۱	۱۲	دگاډی	دعاډی
۲۷۴	۶	بیډنی	بیډه نی
۲۸۲	۱۱	بیډنی	بیډه نی
۳۱۱	۶	بیډنی	بیډه نی
۳۱۲	۲۳	بیډنی	بیډه نی
۳۳۱	۱۸	خودنمائیا	خودنمائیا
۳۵۳	۸	ټه ټی :	ټه ټی : کوچی دواپی
۳۵۳	۹	له سهرده می	له سهره تای سهرده می
۳۶۵	۱۹	پیر	میر
۴۰۶	۲۴	روی	روی
۴۱۸	۲	(بولبول) هو	(بلبل) هو
۴۱۹	۱۰	بولبوله ن	بلبله ن
۴۱۹	۱۴	(بولبول)	(بلبل)
۴۱۹	۲۱	بولبول و	بلبل و
۴۳۱	۹	وزپی رد و قبول اندر زیرکان اندر یسار و در	
۵۰۸	۱	شېخ عه لی	کمین
۵۰۹	۱۰	بهاؤددیندا	شېخ نه بی
۵۱۳	۳	مه شهوړ	بهاؤددیندا
۵۲۲	۱۰	ټیلخانی	مه شهوړ
۵۲۴	۲	هه له بجه وه و	ټیلخانی
۵۳۲	۱	شېخ	هه له بجه وه و
۵۳۶	۲۰	دهرویش	شېخ
۵۸۰	۲۱	(۲)	دهرویش
۵۸۲	۱۸	فه رائضیدا	(۲) حاجی عه بدو ټلاو حاجی فه قی شالی برا بوون . فه رائضدا

لاپهړه	دیر	هله	راست
۵۸۷	۴	لی سهندوه	لی سهندوه و پرووی کرده شیخ عبداللہ طیفو
۵۸۷	۵	نہ یخوین	نہ یخوین
۵۹۹	۱۳	رومی	روحي
۶۲۳	۶	بو	بو
۶۳۲	۱	همووسالی	همووسالی
۶۵۶	۲۹	قاضي	قاضی

به داخه وه دهر فته تی نه ومان نه بوو چاوړك به بهرگی یه که میشدا
بگیرینه وه و لیسته ی هله و راستی بو بکه یین ، به لام نه بی هر هیچ نه بی
نه وه بلین که هله یه کی گوره له دیری (۱۱) ی لاپهړه (۱۲۵) یدا پرووی داوه،
نه ویش نه وه ته که نوو سراوه سه لمانی فارسی یه کیکه له تایعین ، که له راستیدا
یه کیکه له نه صحابه ی پیغمبر دروودی خوی لی بی .

محمدی مهلا کریم

به مکتبه دا چووه ته وه و دایر شتو وه ته وه و
سهرپه رشتی له چاپدانی کردو وه

له کتیبخانہی نیشتمانیی بهغدادا
ژماره (۸۲۷) ی سالی ۱۹۸۳ ی دراوهتی

A Publication of the Iraqi Academy

YADI MARDAN

(REMEMBERING THE GREAT MEN)

Vol. II

THE NAQSHBANDI SHEKHS OF HAWRAMAN
AND
A NUMBER OF THEIR EMINENT FOLLOWERS
(IN THE KURDISH LANGUAGE)

By :

MALA ABDULKAREEM I MUDARRIS

(Working Member of the Iraqi Academy)

IRAQI ACADEMY PRESS
BAGHDAD — 1983

من منشورات المجمع العلمي العراقي - الهيئة الكردية

تذكار الرجال

(يادى مهردان)

الجزء الثاني

مشايخ هورامان النقشبنديون
وبعض من ابرز مريديهم ومنسوبيهم

(يضم جانبا من سيرهم وقسما مما تيسر الحصول عليه من آثارهم)

- باللغة الكردية -

تأليف

الشيخ عبدالكريم المدرس

العضو العامل فى المجمع العلمي العراقي - الهيئة الكردية

طبع فى مطبعة المجمع العلمي العراقي

بغداد - ١٩٨٣